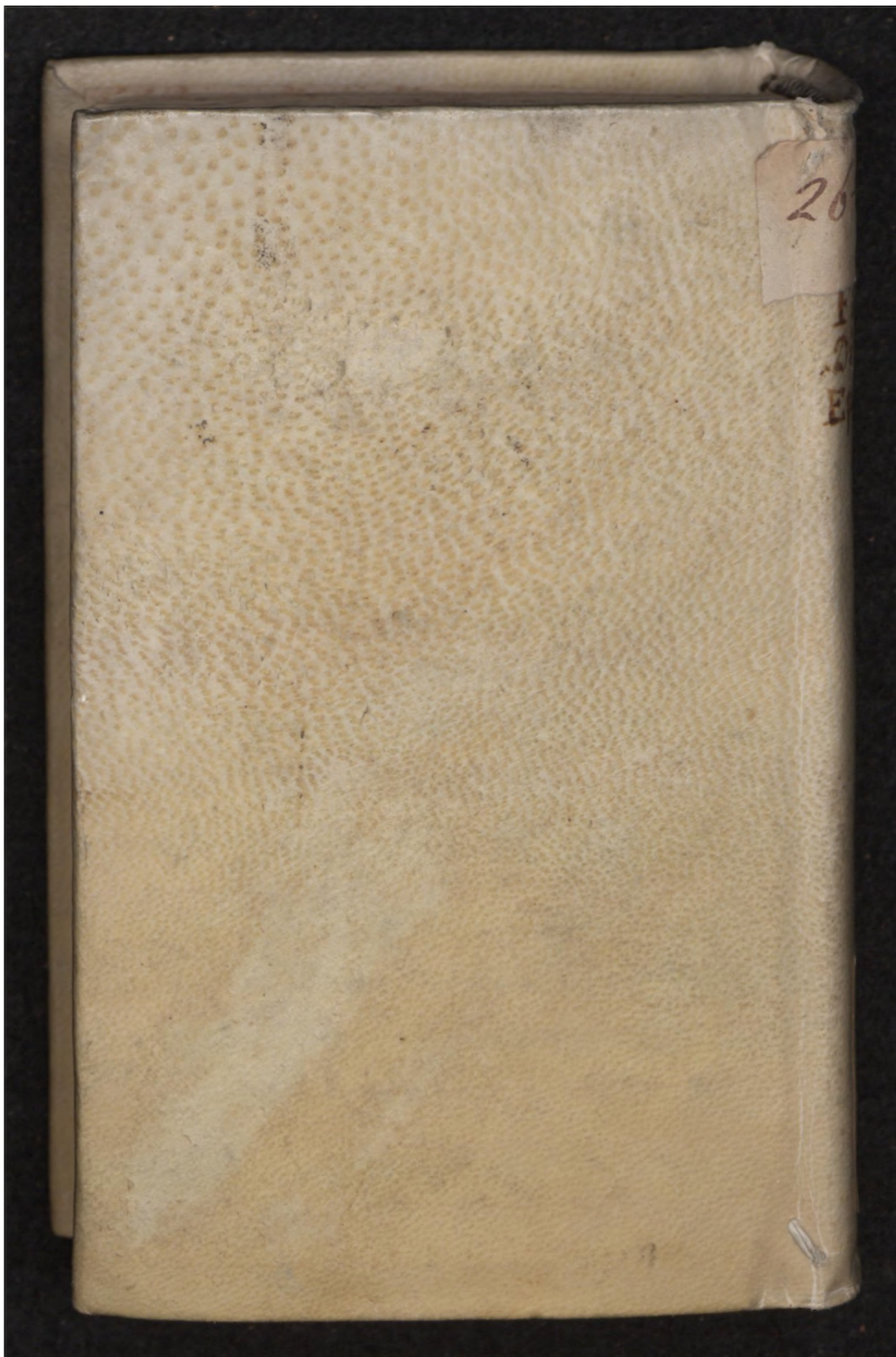

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.36

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.36

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.36

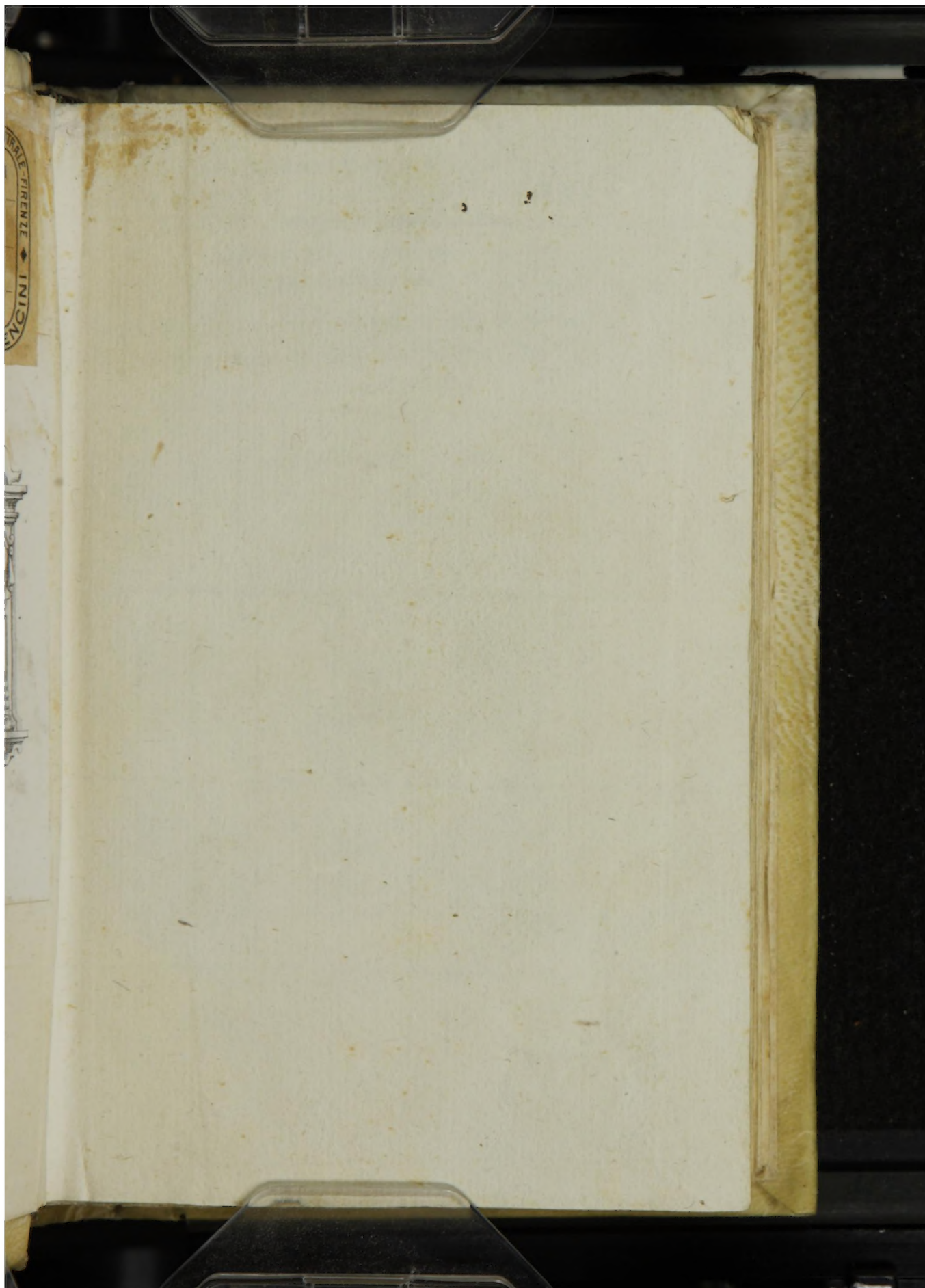
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.36

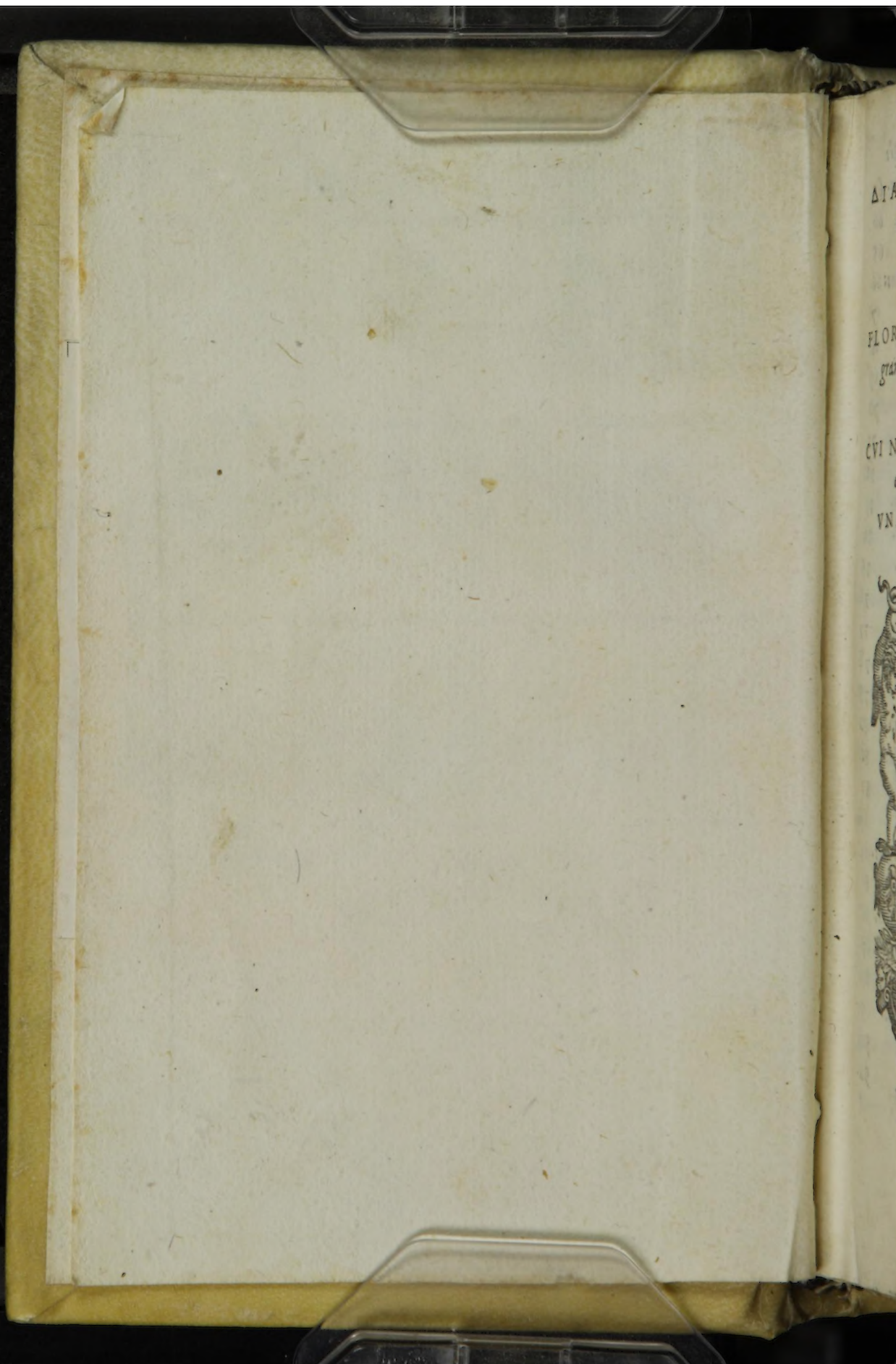
5

Mo. 3/2

Ex Libris Joannis Nencini
1874

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ἀρχαίοις σωτηθειμένων σοφοῖς ἐπὶ δια-
φόροις ὑποθέσεσιν, εἰς ἐπὶ
τμήματα διηρημένη.

FLORILEGIUM DIVERSORVM EPI-
grammatum in septem libros distinctum, di-
ligenti castigatione emendatum.

CVI NONNVLΛA NVPER INVENTA
epigrammata in fine adiecta sunt,
VNA' CVM INDICE TAM RERVM,
quàm auctorum copiosissimo.

VENETIIS, APVD ALDI
FILIOS, M. D. L.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α. Τμήματος. Εἰς

Αἰῶνας.	1	Εὐχέρους.	32	Παρακινθίαν.	63
Αμπελον.	2	Ζῶα.	33	Γαρίδα.	66
Αναθήματα.	3	Ζωήν.	34	Πιγνὴν.	65
Αναπήρους.	4	Ηχώ.	35	Πλουτοῦτας.	66
Ανδρείς.	5	Θάλασσαν.	36	Ποιητάς.	67
Ανταπόδοσιν.	6	Θάνατον.	37	Ποιμένας.	68
Απηνήν.	7	Θεὸς.	38	Πόλεμον.	69
Αρετήν.	8	Γαίρους.	39	Πόλιν.	70
Ατεβῆς.	9	Γαίους.	40	Πονηρὸς.	71
Ασώτως.	10	Κάλλος.	41	Πόρνας.	72
Αὐλητάς.	11	Κόλακας.	42	Ποταμὸς.	73
Αὐτάρκειαν.	12	Κριτάς.	43	Πτωχοὺς.	74
Βίον ἀνθρώπινον.	13	Λογογραφίαν.	44	Σιωπὴν.	75
Βρέφι. 14	(13)	Μαινομένους.	45	Σοφίαν.	76
Γάμον.	15	Μαθήματα.	46	Σύγκρισιν.	77
Γῆρας.	15	Μέθην.	47	Σωφροσύνην.	78
Γραμματικὸς.	17	Μετρίότητα.	48	Τιμὴν.	79
Γραφίδα.	18	Μῆσος.	49	Τύχην.	80
Γυναικας.	19	Μητρίαν.	50	Υπρόφίαν.	81
Δένδρα.	20	Μνήμην.	51	Φήμην.	82
Δικαιοσύνην.	21	Μυστήριον.	52	Φθόνον.	83
Δίηκην.	22	Μέμψιν.	53	Φιλαργύρους.	84
Δυστυχίαν.	23	Ναούς.	54	Φιλίαν.	85
Ελεον.	24	Ναυάγιον.	55	Φιλοσόφους.	86
Ελπίδας.	25	Ναυτιλίαν.	56	Φιλοσοφίαν.	87
Επάνους.	26	Νῆας.	57	Φρένησιν.	88
Ερωτα.	27	Νῆους.	58	Φρονσίδας.	89
Εὐσέβειαν.	28	Οἶνον.	59	Χρόνον.	90
Εὐτυχίαν.	29	Ορνίς.	60	Ωρας.	91
Εὐχαρίστους.	30	Παιδιάν.	61		
Εὐχὴν.	31	Ραυούρους.	62		

2
 ΑΡΧΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ-
 ΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ. Ι

Εαυτὲς εἰσιν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα· τί αἶσα
 ρες ἱροί.

οἱ δ' οὖο μὲν θνητῶν, οἱ δ' οὖο δ' ἀθανάτων.

Ζηνὸς· λιτοῖδαο· παλάμονος· ἀρχεμόροιο

ἄθλα δὲ τῶν, νότινος· μῆλα· σέλινα· πίτυς·

Διοτίμου εἰς Ἡρακλῆην, καὶ ἀνταῖον.

Τὰν ἥβαν δ' εἰς ἄεθλα πάλασ' ἤσκησε κραταιῶς

ἄτε προειδῶνος, καὶ Διὸς ἀγενεά.

καῖται δ' ἐσφιν ἀγων οὐ χαλκίου ἀντὶ λέβητος,

αἷος οἷσις ζῶαν οἶσεται, ἢ θάνατον.

ἀνταῖου τὸ πῶμα· πρέπει δ' Ἡρακλῆα νικῆν

τὸν Διὸς ἀρχέων ἀπάλα, οὐ λιβύων.

Αντιπάρου εἰς ἀρίαν.

Ο σαδιδὸς ἀρίης δ' μενεκλῆος, οὐ κατελέγχει

πρῶτα σὸν κτίσιν, ταρσὲ κίλινα πόλι.

Τοῖσι τὸν παιδὸς πῆνοι πόδες, οὐδ' αὖν ἐκείνῳ.

οὐδ' αὖτ' οὐ πρῶτος νῶτον ἐδείξε θέων.

ἢ τὸν ἐφ' ὕππῳ γῶν, ἢ τέρμας εἰδέ τις ἄκρου

ἡθέον· μέσῳ δ' οὐ πρὶν ἐνὶ σαρδίῳ.

Λέοντος φιλοσόφου εἰς τὸ μονημέριον.

Τοξότα περὶ δὴν μεδέων, ἐκ τῆ βόλε φοῖβε,

εἰπὲ κατιγνῆτη κρατεροῦς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,

ὅσον ἐπιφῶσαι μερόπων δέμας, ὅσον αὖσαι

λαῶν τερπόμενων ἱερὸν σῶμα· μὴ δὲ νοήσω

Ζηνὸς μελιχίσιον λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶπν.

Αντιπάρου.

Τάουρου βαθαὺ τένοντα, καὶ σιδάρεους

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν ἡράκλειους,
σεμνάνθ' ὑπὲρ ἅπαν, καὶ λέοντος ὀμματά,
μιλησίου γίγαντος, οὐδ' ὀλύμπιος
ζῶς ἀπὸ μῆκος εἶδεν, ἀνδρᾶς ἠνίκ᾽
πυρμὴν ἐνίκ᾽ Νικοφῶν ὀλύμπια.

Δαμαγήτη.

Οὐτ' ἄρ' μεσάνειν, οὐτ' ἄργόθεν ἐμὶ παλαιάς.

σπάρτα μοι σπάρτα κυδιδάνειρα παρῖς.

κῆνοι τεχνάεντες· ἐγὼ γὰρ μὲν ὥς ἐπέοικε

τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ, βίᾳ κρατέω.

Σιμωνίδου.

Γνώθι θεόκριτον προσιδῶν· ἔν' ὀλυμπιονίκην,

παῖδα παλαισμοσυνάσ, διεξιὼν ἠνίοχον,

κέλλισον ἰδὼν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,

ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἐσεφάνωσε πόλιν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰαθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκ᾽,

ἄλμα· ποδωκείην· δίσκον· ἀκοντα· πάλιν.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 2

Τίς σε πάρος δυσέριμος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,

ἢ βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀρριχάδα,

ἢ κελτῶν νιφοβλήτες αἰὲρ κρυμώδεις ἄλπεις,

τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;

ἢ τοὺς ὀμφακοῦρας ἐγείναο τοὺς ἀπεπάντους

βόρυσσας, οἳ· συρελὴν ἐξέχεον σαγόνᾳ.

δί' ἡμᾶς λυκοβγὲ τεὰς χεῖρας, ὥς ἀπὸ ῥίξης

κλήμας ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θρίσης.

Αθῆλον.

Τίς πρὶ ἀκιδέως οἰνοβόρον ὀμφακᾷ βάμχου

ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήμας ἐξέταμεν.
 χεῖλα δὲ συρθεὶς ἀπόμιν βάλεν, ὥς ἂν ὀδίταις
 εἴη νιαρόμενος ἡμιδαῖς σκύβαλον.
 εἴη δὲ δ' ὄνυστος ἀνάρσιος οἷα λυκούργῳ,
 ὅππῃ μιν αὐξομέναν ἐσβεσεν ἀφροσύαν.
 τὸ δὲ γὰρ αὖ τὰ χαλκὸς δὴ πώματος, ἢ πρὸς αἰδῶς
 ἤλυθεν, ἢ γοβοῦ κήδεος ἐχέ λύσιν.

Εἰς ἀναθηματα. Λεωνίδου. 3

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα. τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάτασ
 ἄρμος, ταύτην ταν ἄχαριν χάριτα.
 ἀκλαστοὶ μὲν κῶνοι, ἀνὰ κλάστοι δὲ γανῶσαι
 ἀπιδίδες, ἀκλαστοὶ δ' αἰ κλαδαὶ καί μακρες.
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι. ἐν δὲ μετώπου
 ἰδρῶς τιδύων, σῆθος ἐπισαλάει.
 πατάδα τίς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρείων, καὶ αὐλῶν
 κοσμέτω καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
 ἄρμος δ' αἰματόεντα διωξίππιον λάφυρα
 νηὸν κοσμοῖν. τοῖς τὸν ἀρεσκόμεθα.

Ἀντιπάρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτω μαρμαίροντα βοάτρια, τίς δ' ἀφόρικτα
 δούρατα, καὶ ταύτας ἀβράγας κόρυθας,
 ἀγκρεμάσας ἄρμῃ μιάσσοι κόσμον ἄνοσμον;
 οὐκ ἀπ' ἐμῶν εἶλε ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
 ἀπολέμων τάδ' εἰσικεν ἐν οἶνοπλῆξι τεράμνοισ
 κῆσθαι, οὐ θριγκῶν ἐν τῷ ἐνυαλίῳ.
 σκυλλὰ μοι ἀμφίδρουπα, καὶ ὀλλυμένων ἄδελφός
 ἀνδρῶν, ἐπὶ β' ἔρω ὁ βροτολοιγὸς ἄρμος.

Μνασάκην τῇ ἀφροδίτῃ.

Ἀσύργε, τί τοι ᾧδε παρ' ἀφρογένειαν ὕρουσας;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίπ' ἄν' ποιμένου χείλεος ὧδε πάρῃ;
οὔτοι πρῶνες ἐβ' ἔδ', οὐδ' ἄλγεα. πάντα δ' ἔρωτες,
καὶ πόθος. ἄδ' ἄρ' ἰα μούσ' ἐνδρεὶ νίμεται.

Ερμολέοντος ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφιδριχάδης, ταῖς, ἐρμολέων τάδε δῶρα
εἷσαπ, καλλιναίου πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε, καὶ σείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δῶμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὐλία, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάρος, αἶθ' ὕπ' πέτρῃ
πίδακες, ἥθ' ὕδασιν χειρνεύουσα πίτυς,
καὶ σὺ τεβράλῳ χιν μιλοσάοι μαιάδος ἐρμῆ,
ὅστε π'ν αἰγυβότην πᾶν, κατέχεις σκόπελον,
ἵλασι τὰ τ' αἰσᾶ, τό, τε σκύφος ἐμπλεον οἴνης
δέξασθ', αἰανίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου, οἱ δέ, Ἰσιδώρου. 4

Γερὸς ὁ καὶ, γήρῳ, ὅδ' ἄρ' ὀμμασιν. ἀμφοτέρω δέ.
εἰς αὐτοῦ τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.

τυφλὸς γὰρ λιπόγυον ἐπωμάδιον βάρος αἶρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀρχπὸν ὠρβοβάτει.
πάντα δέ ταῦτ' ἐδίδαξε πιερὴ πάντλημος ἀνάγκη,
ἀλλήλοισ μερίσαι τουλλιπὲς εἰς ἔλεον.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Τυρλὸς ἀληταύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,
ὀμμασιν ἀμοφίοις ἀντερανιζόμενος.
ἀμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἠρμόσθησαν,
τουλλιπὲς ἀλλήλοισ ἀντιπαραχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γλάτωνος νεωτέρου.

Ανέρα τίς λιπόγυον, ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγῆς

ἦγε, πίδασσ' χήσας, ὄμματα χρησάμενος.

Αντιφίλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν, ὅφεις,
ὁ δὲ βόεις. ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.

τυφλὸς γὰρ χλωοῖα κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἀφ' ἁπλὸν ὀφθαλμοῖς ὄμμασιν ἀκροβάτει.

ἡ μίαν δ' ἀμφοτέραις ἥρκει φύσις. ἐν γὰρ ἐκείνῃ
τοῦ ἀλλήλων ἀλλήλοις εἰς ἕλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀθροιατὴν
τὴν βασιλείαν φοβήν.

Ἡμισύ μου τέθνηκε. τὸ δ' ἡμισὺν λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τῷ βασιλεῖ.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλουτέα, καὶ φεθόντα,
τὴν μὲν, ἐπ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπληρόμενος.

Αντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα
εἰς τὸ ἐνέλασι νιγερὸν,

καὶ ἀναβλέψαντα.

Σκίπτω με πρὸς νηὶν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μοῦνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἡελίου.

μύσιν δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν. οἶδ' αὖ δ' ἐκείνη
τυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθερᾶμενος.

ἀσκήπων δ' εἰς αὐτὴν κατέπτεχον, ὄργια δ' ἡοῦς
κηρύων γλώσσης ὄμματι φανωτέρῳ.

Ερυκίου.

Ἀνὰ τοὺς ἐντάμνοντι κρανόμενα καὶ μορε μείδων,
φωλὰς ἀραχναῖν σκαλὸν ἐτυφε πόδα,

νεῖοθεν ἀντιόσσα. χυδὴν δ' ἐβρυξε μελαίνην
σηπεδὸν ἡλωρὴν σάρκα, καὶ ἀσφαλέλους.

ἵππῃ δ' ἀπὸ τῆς, σβαρὸν γόνυ, καὶ σε κομίζει

Α 1111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
μοῦνο' πόδα, βλωθρῆς σκηπᾶνιον κοτίου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ἀθλον. εἰς Λάκαιναν. 5

Γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἔδν δὲ πάβαν ὠκὺν ἰέντα πόδα,
ἀντίη αἰξάσσα, δι' ἥ πατος ἤλασε λόγην,
ἄρρενα ρηξάμενι φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.
ἀνδρῖον σπάρτασ' εἶπεν γένος, ἔρρε πρὸς ἄδαν,
ἔρρ', ἐπεὶ ἐφύσω παρρίδα, καὶ γενέταν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γαλλαδαῖ.

Φῶγε λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ,
εἶπε, κατὰ σέρνων αἶορ ἀναχομένη,
ζώων καὶ σέο μαρρί διαμπρεῖς αἶχος ἀνάπεις,
καὶ κρατερᾶς σπάρτασ' πάβια θεσμά λύεις.
ἦν δὲ θάνης παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ καὶ ἀκούσω
δύσμορος, ἀλλ' ὦν ἐμῇ παρρίδι σωζομένα.
Ἰυλιαντ' αὖτ' ὑπάρχων ἀνυπλίσ, ὁμοιον.
Μήτηρ ἦε λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐτάρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνηστὴν ἀννηαμένη.
καὶ γὰρ γνήσιον αἶμα διακρίνη λακεδαίμων,
ἀλλή μαιναμένων, οὐ γενεῇ βρεφείων.

Αἰαθίου χολαστικοῦ Εἰς τὸν
αἰάντος λίθον.

Μὴ με τὸν αἰάντειον ἀνοχμάσειας ὁδῖτα
πέβρον, ἀκοντιστὴν σῆθεος ἐκπρήου.
εἰ μὴ μέλας, φηχῆς τε. σὺ δ' εἶρεο θεῖον ὁμιρον,
πῶς τὸν πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
ναῦ δὲ μίλις βαίον με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἀνθρωπὶ, γενεῆς αἶχια λουγαλέης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

5

ἀλλὰ μέ τις κρύψειν ἐπὶ χθονός· αἰδέομαι γὰρ,
πάγχιον οὐ τι θανούς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Εἰς Γερμανικὸν, Βάαν.

Οὔρεα πυρηνᾶα, καὶ αἰ βαθυάγγεις ἄλπεις·
αἰ ῥήνον προχοὰς ἐγγύς ἀπβλέπετε,
μάρτυρες ἀκτίγων, γερμανικὸς ὥς ἀνέτειλεν,
ἄστράπῳν κελτοῖς πουλιῶ ἐκυάλιον·
οἷδ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες· εἶπε δ' ἔκνυ
ἄρει, πιαύταις χρσὶν ὄφφλόμεθα.

Εἰς Ρώμην, Κριναρόρον.

Οὐδ' ἦν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐτείρη,
οὐδ' ἦν γερμανίη ῥήνον ἀπανταπίη,
ῥώμης οὐδ' ὅσον βλάψῃ σθένος, ἄχρι καὶ μίμνη
δεξιὰ σημαίνειν καίσαρι θαρσαλέη·
οὕτω καὶ ῥαὶ ζηνὸς θρύες ἐμπεδα ῥίζας
ἔσασιν· φύλλων δ' αὖτε χέουσ' ἀνέμοι.

Γερμενίωνος.

Τὸν γαῖης, καὶ πόντε ἀμειφθεῖσαισι κελούθοις,
ναύτην ἡπείρου, πελοπόνρον πελάγους,
ἐν βριαῖς δοράτων ἐκτοντάσιν ἐστρεν ἄρης
σπάρτης· αἰχμῶν δ' ἔρεα, καὶ πελάγη.

Αρχίου.

Οὐ πόλεμος δεδιὼς ἔκ ὤλεσε, καὶ ὑπὸ νόσου
θλίβομαι· ἐν δ' ἰδίῳ τήνομ' ὅλως πολέμῳ.
ἀλλὰ διὰ σέρνων ἴθι φάσσανον· ὥς γὰρ ἀριστὰ
θνήξομ', ἀπασάμενος καὶ νόσον ὥς πόλεμον·

Τίνας δ' εἶποι λόγους πυρρὸς

ἐπιβὰς τῆς φρίδας.

Μόχθος ἐμὲ γενετῆρος ἀμύμονος, ἔτελος εὔρεν·
αὐτὰρ ἐγὼ φώεσι φόνον πάντεσι κορύσων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἦλθον· ἠνόρεῖν γὰρ ὑπέρτερον αὖχος αἴρω.
 καὶ πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὐς προλέλοιπεν Ἀχιλλεύς,
 πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσει.
 καὶ βροίης πολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
 καὶ δαναοὺς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνήσσει.

Τίνας ἀνείποι λόγους δῆϊ δάμεια, τὸ πῦρ
 προθήσαντος πλὺ βροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
 ὑμετέρου γενετῆρος Ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου.
 ὃν βροίη σπυρόεσσα κατέκτανεν· ἀλλὰ οὐ πᾶσαν
 ἱλίον ἐξαλάπαξας· ἐλδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς,
 ἀφθιπτοὶ ὠπασσας αὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς
 πάντεσι μαρναμένοις δαναοῖς χρόνος αὔρεν ἀνύσαι.

Τίνας ἀν' ἀγαμέμνων, ὅπλι-
 θέντος Ἀχιλλέως.

Ἴλιος ὄφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
 λιπδίνην δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὃ ππὸτ' Ἀχιλλεύς
 μῆνιν ἀπαρρίψας φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

Τίνας ἀν' ἐκτωρ, ὅπλιθέντος τὸ αὐτῷ.

Γηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Ἀθήνη,
 ὅντεσιν ἀθανάτοισι· τί ῥίγιος ἔσσεται ἄλλος
 εἰνομόροις βῶεαι, καὶ ἐκτωρ, καὶ γενετῆρι,
 ὃ ππὸταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

Τίνας ἀν' ἐκτωρ πρὸς πάροικλον μῆδυσιν·
 θέντα φέρειν τὸ δόρυ τὸ Ἀχιλλέως.

Εἰημίωσας οὐ θέντων τὸν ἐκτωρ.
 φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σφυλδύματα.

Τίνας ὁ αὐτὸς τιβωσκόμενος
 ὑπὸ ἑλλήνων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

6

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λείοντος ἐφυβρίζουσι λαχῶσι.

Τίνας θέτις, τηλέφου σκελιοθέντος ὑπ' ἄμπέλου.
Αμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν δαφναῖος ἀπὸ λῶν
πτόρθον ἐμὸν κλίτῃ ἐν ἀλεξάνδροιο βελέμεναι;
Αληαίου μεσσηνίου.

Μακρυῶνου τείχεϊ ζῶ Ὀλύμπιε. ῥέξε Φίλιππος
ἀμβατά. χαλκιδάσ κλεῖε πύλας μακάρων.
καὶ γὰρ χθῶν, καὶ πόντος, ὑπὸ σκέπῃ τοι Φιλίππου
δέδωκενται. λοιπὰ δ' ἀπρὸς Ὀλυμπον ὁδός.

Διονυσίου.

Καλλιόπῃ πολὺ μυθε μελίσσοβότῃ ἐλικῶντος,
τίητε μοι ἄλλον ὁμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς.

Αλφειῷ μιτυληνχείου.

Κλεῖε θεὸς μέγαλοιο πύλας ἀκημήτας Ὀλύμπου,
φρούρει ζῶ ζαθέαν αἰθέρος ἀνρόπολιν.
ἦδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέβηται δορὶ ῥώμης,
καὶ χθῶν. οὐρανὴ δ' οἶμος ἐτ' ἐσ' ἀβάτος.

Φιλίππου.

Γουλυ λεωνίδεω κατὰ δὴ δέμας αὐτοδ' αἶκτον
ξέρξης σὺ χλαῖνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
καὶ νεκρῶν δ' ἤχησεν ὁ τὰς σπάρτας μέγας ἥρως,
οὐδέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον.
ἀπὸς μοι τύμβου κόσμος μέγας. ἔρρε τὰ πρῶτα.
ἤξω καὶ αἶδην ὥς λακεδαίμονιος.

Βάσιον.

Ληθαίης ἀκέρτοιο ῥηκοσίους ὅτε ναύτας
δούτερον ἐχ' αἶδης πάντας ἀρηϊφάτους,
σπάρτας ὁ σύλος ἔπεν. ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
φράματά, καὶ σέρνοισι δ' ἄρισ ἐνεσι μόνοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ναυγέ μύθου κορίσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσαθε
ὑπνον, ἀνικήμε δῆμος ἐνναλίου.

Κριναγόρου.

Ο θρυάδην σπάρτης ἔμεγα κλέος, ἢ καυέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κελιπολέμων;
ἄρεος αἰχμητῆς ἰταλὸς παρὰ χούμασι ῥήνου
κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων,
αἰεὶν ἀρπαθέντα φίλου στρατῷ ὥς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
αὐτὶς ἀρηϊστάτων ἀνθορεν ἐκ νεκύων.
κτείνασθ' ὅς σφ' ἐκόμιζεν, εἰς ἀνεσώσατο ταχῆς,
μοῦνος ἀήτητον διξάμενος θάνατον.

Αθιλον.

Αἰάντης παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παρατὰς
φρυξέπλων κακῆς ἡρχεν ἐπεσβολίης
αἶψ' αὖτις ἐμινεν, ὃδ' ἀντιγέγωνεν ἐν βθε.
μῖμνεν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

Τίρας αὖ εἴποι λόγους ἀχιλλεύς, ἀγα-
μέμνονος βρωθέντος.

Εἴνως ναυ' ἀγάμεμνον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
εἴνως ἐν σαρδίησιν ὅσον θένος ἐκτορός ὄβι;
ναυγὰρ πάντες ὅλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ.
σσίδ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἤκει θανάτοιο χέριον.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἀχέτα πῆματα πάχεις,
ὅς πᾶσιν δαναοῖσιν ἀρήϊον ἔρκος ἐτύχθης.

Αληχίου.

Αγαγε καὶ ξέρεις πέρσαν στρατὸν ἐλλάδος ὄβι γάν,
καὶ τίης αὐρεῖας ἀγαγ' ἀπ' ἰταλίας.
αἴψ' ὁ μὲν, ἀνρώπῃ δούλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν, ὃδ' ἀμπαύσων ἐλλάδα δουλοσώας.

Ἀθῆλον.

Κοῖρανός ἀνρώπας, ὃ καὶ εἶν' ἀλὶ, καὶ κατὰ χέρσον
τόσον ἀναξ θνατῶν, ζῶνς ὅσον αθανάτων,
εἰνοδίῃ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος κισσάδα
καὶ τέκνων, καὶ ὅλως γὰρ ἔθετ' οὐδ' οὐδ' ἰσθμίου,
ἵος εὐμμελία δαμμάριον. ἃ δὲ φιλίππου
δόξα, πόλαι θέων ἀγχιβέβακε θρόνων.

Εἰς ἀνταποδοσιν. Εὐήνου. 6

Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἐπὶ καρποφορήσω,
ὅσον ἐπισπείσῃς σοι ῥάγε θυομένῳ.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ἰξάλος ἀνπῶων ἀγὼς πόσις ἐν πτ' ἄλῳ,
οἷης πύς ἀπάλους πάντα εἰδατὲ κλάδους.
τῷ δ' ἔπειτα ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τῆρε κῆνισε
γναθμοῖς ἡμέτερον κληῖμα καὶ καρποφόρον.
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὐσα, πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσον ἐπισπείσῃς σοι ῥάγε θυομένῳ.

Γαρμενίδου μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἄχι κόρου κορέσαντό μου. ἀν' ἐκορέθην
ἄχι κόρου καὶ πύς κόρις ἐκκορίσας.

Ἀντιπάστρου.

Ἀὖν με πλατάνισον ἐφ' ὑψίστου καλὴν
ἀμπελος, ὁθνεῖν δ' ἀμφιτέθειλα κόμη,
ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐπιθρέψας ὀροδάμοις
βόρυσσας ἢ ταύτης οὐκ ἀπετιλοτέρη.
τῶν μὲν τοι ἔπειτα τιθινέσθω τίς ἐταίρην,
ἥ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκταρ οἶδε μόνη.

Ἀπλωνίδου.

Ξεῖνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἀσὶς ἄπασα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρχα φρυαζόμενον,
θρηϊνίης φάτης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
ἤλυθε, δίζημα δαύτερον Ἡρακλέα.

Ἀθῆλον.

οὐδ' εἴς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

ΕΙΣ ΑΓΡΕΙΛΗΝ Μουσικίου,

οἱ δέ, Γλάτωνος.

Ἀ κύπρις μούσαισι, κοράσιν, τὰν ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν ἔρον ὑμῖν ἐποπλίσομαι.
χαῖ μοῦσαι ποτὶ κύπριν, ἄρει τὰ σωμύλα ταῦτα.
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τὸ τοῦ παιδάριον.

Ἀθῆλον.

Ὁ ζὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βίβη τὰ σὰ πάντ' ἀφελούμαι.
χῶ πᾶνός, βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ. Ἀθῆλον. 8

Ὡ σωῖνῶν μύθῳ εἰδήμονες, ὧ πατάρισα
δόγματα ταῖς ἱβᾶϊς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετὰν, τυχεῖς ἀγαθὸν μόνον. ἄλλο γὰρ ἀνδρῶν
μοῦσα, καὶ βίοτον ῥύσασθ, καὶ πόλιν.
σαρκὸς δ' ἡδυπάθειμα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
ἢ μία τῶν μνήμης ἠνῆσε θυγατέρων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἦρα, ἀπὸ θεο-
θέντος Ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἰδρῶτι κελην ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης Ἡρακλῆς. ἐπεὶ πόνος ἀπειτον αὐχός
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσε πόνος, καὶ ἀθέσφατος ἰδρῶς,

χωρον ἔχειν πλούσιον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνὴρ.

Οὐέσσυ.

Ἀμβάνων ἐλικῶνα μέγαν, κῆ, μετ. ἀν' ἐκαστῆς
πυλατῆδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
οὕτω καὶ σοφίης πότος ὀρθίος. ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλης, ἀρύσῃ περὶ δ' ὡν χαίριτας.

Γαῖου σιληντιάρχου.

Μήτε βαθυκεῖναί τοι τύχης κουφίζεο ῥοίζῃ,
μήτε σέο γνῶμῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὅτ' ἀσπαθείαι βίος πλεμίζεται αἰῶνι,
τῇ, καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἢ δ' ἀρετῇ, σταθερόν τι, καὶ ἄρ' ὅσον ἥς ἐπὶ μοῦνης,
κύματα θαρσαλέως πνιπόρει βιώτῃ.

Παροιμία ἐπὶ τῶν ψαυδῶν δόξαν ἔχόντων.

Πολλοί τοι ναυπηγοφόροι, παῦροι δέ τε βέλῃχοι.

Εἰς Ἀσεβεῖς. 9

Εἰς τὴν φθείραντα πῶν αὐτὸ μητρὶν.

Μὴ θύγῃς τὸν ἀθάπτον. ἔα κισὶ κύρμα γενέσθαι.
γὰρ μήτηρ πάντων μηροφθόρον οὐδέ χετ' ἀνδρα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς πρόκνην πῶν
ἀδελφὴν φιλομήλην.

Σός με πόσις κεκοβγὸς ἐνὶ σπῆλυγι βαθείῃ
μοιαιώσας, βαρύπτμον ἐμὴν ἀπέκρσε κορείην.
συγὰ δέ μοι πόρεν ἔδνα πλυτλήτοιο γάμοιο,
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισε, καὶ ἐσβέσεν ἐλλάδα φωνήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σέο κραινέτης φιλομήλης,
χαίρειν εἰς τὸ δέχ' ἐστίν. ἐμοῦ δέ σοι ἄλλα θυμοῦ
πέπλος ἀπαγγείλει, τά μοι λυγρὸς ὥπασε τιρῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὅς μ' ἔρξας βαρύπτεμον ἐν ἔρμεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφι σε φωνῆς.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ.

Λυκίαν. ΙC.

Τὸν παρίκδον πλοῦτον νέος ὦν θήρων ὁ κοίτιππου,
αἰχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
ἄλλ' αὖ μιν ἀνκτῆμων παρίκδος φίλος ὥς ἐνόησεν
ἦδη κερφαλέη τειρόμενον πενίη,
καὶ μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτῶν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπιμείλια δούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
αὐτὶς καὶ ταῖς αὐταῖς ἐτρήφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ πλὴν μικρὰν γαστέρα μαρσοσύνη.
οὕτω κοῦν θήρωνος τοδύτερον ἀμφεκέλυφεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλὶ ῥόδιον.
ἀνκτῆμων δ' ἐδάκρυε τοδύτερον οὐκ ἔτι κείνον,
ἄλλ' αὖ θυγατρὸς ἑῆς προῖκέ τε, καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι καὶ ἡμεῖς κελυμένον ἄνδρα.
τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοφύοις.

ΕΙΣ ΑΥΛΥΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ

ΟΡΧΗΣΤΑΣ. ΦΙΛΙΠΠ. ΙΙ

Ἰμβρὶν ἀυλίσαντι πολυρήτων διαλωτῶν,
εἶπε λιγυφθόγγῳ φῶιβος ἐπὶ γλαφύρῳ
μαρσύη, ἐφύσω τεδὸν ἄρεμα. τοὺς γὰρ ἀθήνης
αὐλοῦς ἐκ φρυγίης οὗτος ἐληίσατο.
εἰ δὲ σὺ τοιοῦτοῖς πᾶν ἐπέπνεες, οὐκ αὖν ὕαυνις
πλὴν ἐπὶ μαϊάνδρῳ κλαῶσε δύσαυλον ἔριν.

Βαῖθου

Βοηθού.

Εἰ ποῖος Διόνυσος δὲ ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
 κωμάων λήναις σάωποτε καὶ σατύροις,
 οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κείνον
 ὀρθὰ κατὰ φραγῶν τέθμια μυσσώπων,
 παυσάμενι ζήλῳ διὸς αὖν φάτο σύγγαμος ἦρι,
 ἐφύσω Σεμέλη, βάλῃ χον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

Αντιπάτρα.

Ορφύς θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' ὀρφέα· φοῖβος ἐνίκη·
 ἦν φρύγα· σοὶ δ' εἴκει μελπομένῳ γλαφύρα,
 οὔνομα, καὶ τέχνης, καὶ σώματος· ἔκεν ἀθήνη
 ἔρριπεν λωτὸς τοῖα μελίσσομένη,
 οἷα σὺ ποικιλότρε σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκνῶν
 αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκυλίῃσιν.

Αλκίον.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κεραιάμενος θρόον αὐλοῖς
 δωρόθεος, χοερὸς ἔπνεε δαρδανίδαῖς,
 καὶ Σεμέλῃσ' ὠδίνῃ καβαύνιον· ἔπνεε δ' ἵππου
 ἔργματ', αἰζῶν ἀτάμενος χαρίτων.
 μῦθος δ' εἰν ἱεροῖσι Διονύσοιο προφήταις
 μῶμον λατῆρας ἐξέφυγε πτέρυσσος,
 θηβαῖος γενεὴν, σωσικλέος· ἐν δὲ λυαῖα·
 νηῶ, φόρμιγγα θήκατο, καὶ καλὰ μους.

Τῷ αὐτῷ, εἰς σῆλην σατύρου.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγὴν πίτυσφόρον ὥς ποτε μέλψεις,
 κρῖμα διὰ φητῶν φεγγόμενος δονάκων.
 ἔδ' ἐνὶ σῆς παλάμῃσι φριττανίδας ἔρπον ἀθάνασ'
 ὥς πρὶν ἐπανθήσει νυμφογενὲς σάτυρε.
 δὴ γὰρ ἄλυκτοπέδῃσι σφίγγη χέρας· ἔνεκα φοῖβῳ
 θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠγτίσας.

B

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αωτοί δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν,
ώπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ σέφος, ἀλλ' αἶδαν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Γαρμενίανος μακεδόνοσ. 12.

Ἀρκεῖ μοι χλαῖνης λίτη σκέπασ· οὐδὲ φάπίζαις
δουλώσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλοῦτον, ὄνισσιν, κολάων τροφόν· οὐδὲ παρ' ὄφρα
θήσομαι· οἱ δ' ὀκλήεις δαίτῃς ἐλευθερίην.

Ἀλφειοῦ μιτυλιναίου.

Οὐ σέργον βαθυλήϊους δρούρας,
οὐκ ἔλβον πολὺ χρυσον οἷα Γύγης·
αὐτάρ κους ἔραμαι βίου Μακρῖνε
τὸ μὴθὲν οὐδ' ἄγαν, ἄγαν μετέρπει.

Ἀδμηλον.

Ἐλθὼν εἰς αἶδιν ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσεν ἡρᾶς
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον· ἰδὼν ἐρέλα·
καὶ σρώσας ὁ γέρον τὸ φριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
τὴ πλαιὸν ἐκ πταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσάμενον,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος· οὐα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σαῶ ἐμοὶ Κροῖσε· σὺ δ' οὐδὲν ἔχῃς.

Γαλλαδαῖ.

Ἐλπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὴν· τῆς ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰ μὴ πένης ἀνθρώπου· ἐλευθερίη δὲ σωσιμῶ.
ὑβρίσιν πένις πλοῦτον ἀπέρεφομαι.

Λουκιλλίου.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἄλλοφίης ὠνθρωφ' ἵζοιο φάπίζης,
ψωμὸν ὀνείδῃον γαστρὶ χαρίζομενος,

ἄλλοτε κἀκὸν κλαίοντι, καὶ ἐσυνωμένω ὄμμα,
 συνηλαίων, καὶ οὖσι συγγελοῶντι γελῶν,
 οὔτε σύγε κλαυθμοῖο κεχημένος, οὔτε γέλωτος.
 καὶ κλαίω Μιλίη, καὶ γελῶ Μιλίη.

Λουκίανου.

Ὡς τε θνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
 ὥς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
 ἐστὶ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμρω ταῦτα νοήσας,
 φειδοῖ, καὶ δαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

Γαλαδᾶ.

Βέλτρὸν δὲ τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
 ἢ τῶν πλουτωμάτων τῆς ὑπερφανείης.

Κράτητος τῆ φιλο-
 σόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
 αὐτελὴν, κλεινὴς ἐκγονε σωφροσύνης.
 σὴν δ' ῥε πῶ τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

Θεόγνιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὐχομαι· ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνεκδέης.

Αἰνίου.

Σώματα πολλὰ φέρον καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν.
 ἄρ' ἀπὸς εἰς πενίην θῆν' ἐτοιμοτάτη.

Αἰνίου.

Ὡ γὰρ καὶ κωδύμῃ, δὴ ἦν κόλακες παράσιτοι,
 ζῶ μοι πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

B 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

ΒΙΟΝ. Αρχίου. 13.

Θρήϊχος ἀνείτω τίς, ὅτι σοναχῶσι μὲν ὕδα
μιτέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους.
ἐμπαλὶ δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροιδήν κηρῶν λάρυς ἐμαρφε μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζῶντες, αἱ παντοῖα πρῶσιν
ὅς κεν κακὰ, τοὶ δὲ, κακῶν ἄρον ἄκος φθίμενοι.

Αἰθλον.

Τὸν βίον ἠράκλειτε πολὺ πλεόν ἢ πρὸ ὅτ' ἐξῆς
δάκρυεν αὖ ὁ βίος ἐς ἐλευνόττος.
ἔν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε το πλεόν, ἢ πρίν.
ναὖ ὁ βίος πάντων ὅθι γελοιόττος.
εἰς ὕμεισ' δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλαῦσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.
Προσιδίππου, οἱ δὲ, κράττος τὸ κωϊνοῦ.
Ποίην τίς βιότοιο τά μοι φίβον, εἰν ἀγορῇ μὲν.
νέικα· καὶ χαλεπαὶ πρήξεις. ἐν δὲ δόμοις.
Φροντίδες. ἐν δ' ἀγορῆς. καὶ μάτων ἄλις. ἐν δὲ θαλάσῃ.
τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἐχῆς τί, δέος.
ἢν δ' ἀπορῆς, ἀνιρόν. ἐχῆς γάμον, ἢν ἀμέριμνος
ἔσσαι. ὅ γαμέεις, ζῆς ἐτ' ἐρημόττος.
τέκνα. πόνοι. πῆρωσις ἅπας βίος. αἱ νεότητες.
ἄφρονες. αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλιν ἀδοκάνεις.
ἢν ἄρα τοῖν δυοῖν ἐνδὲ ἀρεσις. ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τιμνόμενον.
Εκ τῆ ἰουάντιου, πιθανά. Μητροδώρου.
Γαντοῖν βιότοιο τά μοι φίβον εἰν ἀγορῇ μὲν,
κὺ δ' αὖ καὶ πινυται πρήξεις. ἐν δὲ δόμοις.

Τ. Ρ. Ρ

ἄμπωμι· ἐν δ' ἄγροϊς φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ.
 κέρδος· ἐπὶ ξείνης· ἢν μὲν ἔχῃς τί· κλέος.
 ἢν δ' ἀπορῇς· μόνος οἶδας· ἔχεις γάμον· οἶκος ἄριστος
 ἔσσεται· οὐ γαμέεις· ζῆς ἐτ' εὐαφρόττον.
 τέκνα, πόθος ἄφροντις ἅπας βίος· αἱ νεότητες.
 ῥωμαλῆαι· πολὺ δ' ἐμπαλιν αὐσεβέες.
 ἢ ἄρα τῶν διαῶν ἐνδὸς αἵρεσις· ἢ τ' ἐνέσθαι
 μηδέ ποτ' ἢ τ' θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίου.

Λουκιανῷ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν· καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
 ἢν δὲ μὴ ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρβόχομεθα.

Γαλλαδῷ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖᾳ ἄπειμι.
 καὶ τί μάτην μοχθῶ· γυμνὸν ὄρω· τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλῆς σφαλρὸς τ' ἦν· χεῖμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ.
 πολλάκι καυητῶν πᾶσι μὲν οἱ κρόττα.
 πῶ δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτηραν ἔχοντες.
 ὥς ἐπὶ τῷ πελάγῳ ἀμφίβολοι πλέομεν.
 οἱ μὲν ἐπ' αὐτοῖσιν· οἱ δ' ἐμπαλιν· ἀνῆλμα πάντες
 εἰς εἶα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπβόχομεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος· καὶ πάγνιον· ἢ μάθε παίζειν,
 πῶ σου δὴν μεταθεῖς, ἢ φέρε τὰς ὁδῶδας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τ' φέρον· σε φέρε· φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς.
 καὶ σαυτὴν λυπεῖς, καὶ τ' φέρον· σε φέρε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω.
 δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὴν βίον· αὔρον ὅλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀδενῶς οἰκφόν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνελώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπισάμενον.

Ιουλιανοῦ.

Ἠδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος· ἀπεί μέν ποτε
αὐχός· ἐταρῆας· κρυπτοδμοισιν ἄκη.
ἀγρός τέρψιν ἄγει, κέρδος πλῆθος· ἄλλοδαπή χθών,
γνώσις δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφροσύνη.
τοῖς δ' ἀγάμοις· ἀφρωντίς αἰ βίος· ἔρμος ἐτύχθη
παρὶ τέκος· φροῦδος τοῖς ἀγόνισι φόβος.
ἡγορέην νεότης, πρὶν φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
ἐνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύττει γένος.

Αἰηλον.

Πῶς τις ἀνὰ θανάτου σε φύγοι βίε· μυρία γάρ σου
λυγρὰ· καὶ ὅτε φυγεῖν ἀμάρεις· οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φυσαι κελεύει, γαῖα θάλασσα,
ἄστρον, σεληνάϊς κύματα καὶ ἡελίου.
τὰλλα δὲ πέντα· φόβος· τὸ καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθος τίς
εὐθλὸν, ἀμοιβάν ἐκδέχεται νέμεσιν.

Αἰηλον.

Γέντα γέλος, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ὅτι τὰ γινόμενα.

Αἰηλον.

Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακὸν εἴτι πάθειεν.
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γὰρ μετὴ, χρῆσι μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ὅτι αὐτῇ.
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Αἰηλον.

Ὁ δὲ ῥῶτ βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισῇ
 παντολίτορ· πάντα δ' ἐκδίδχεταί σε μόρος.
 ἢ τ' ἐπὶ γῆς φάτης, ἀρχοῦ λυκος· ἢν δὲ πρὸς ὕψος
 δεινὸν ὀρεβάτης, ἀπὸ δ' αἶ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνῳι.
 περὰ ζῆς κῶνείλοφ, ὃ δ' ἀδείκως κροκόδειλον
 ἔδριφεν, ἢς ἀσβεῖς θῆρα δίκαιοτάτου.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, Αρχίου. 14.

Ἀνσίπτης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ παῖς ἔργων,
 ἀτυχανκτής ἤρχετο δυσμορίας.
 ἢ δὲ, μεθωδῆγισιν, ἀπὸ σέρων προφέρουσα
 μαζόν, πῆ λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Ἀντιπάρου.

Δμῶϊτε ἱπποκράτους ἔδανε βρέφος ὡς πλατὺ πότιμα
 χεῖλος, γήτοσίνης ἔρπυσεν ἐκκαλύβης,
 πλεονέπει μαζῶν ἔπειν πτόν· ἔρρε θάλασσα,
 ἢ βρέφος ὡς μήτηρ φάσας δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ἡρίπιν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος· ἀλλ' ἐπὶ παιδί
 νηπιᾶχος, ζεφύρου πλὸν ἐλαφρόττος.
 φύσατο κουροσώτης καὶ ἐρείπιον· ὦ μέγ' ἀσπασ
 μητέρες, ὡδίνων καὶ λίθος ἀδάνεται.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ. Αἰθιλον. 15.

Εἴ τις ἄταξ γήμῳ, πάλι δαύτῃα κείνῃα διώκη,
 γαυηγὸς πλώγ' δὲ βυθὸν ἀργαλέον.

Ἀπλωνίδου.

Πρὸς παίδων εἶπεν γοῶνάζομαι ἦν με θανοῦσαν
 σείλῃς, μη ποείσας δαύτερα φίλῃα γάμον.
 εἶπεν ὁ δ' εἰς ἐτέρην ἐποῦδάσεν· ἀλλὰ φίλινκα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Διοχάρη λήθης τί σ' ατο κ' ὀφθιμένη.
 τυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μή τις ἄφικτος.
 ὡς μὴ λ' ἐκ' ἔρον ἰδεῖν δεύτερον ἢ ἑλίου.

Γαύλου σιληντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ,
 ἦν βίον ὤλεσεν αὐτῇ, πᾶσι φυλαττομένη.
 τὴν κεν ἐν θέσμῳ ἄλοχον λάβε· καί τινα κόσμῳ
 δὲς βροτῶν ἀντὶ σέθεν· φῶγε δὲ μαχλοσώην.

Τίνας αὖ ἐπὶ λόγους Ελένη, μονομαχόντων
 Μενελάου καὶ Πάριδος.

Εὐρώπης· αἰσίης τὲ δορυθενέες βασιλῆες.
 ὕμιν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσεται ἀκμή,
 τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἔλοι δύσηνον ἀκοίτης.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ δίκησσειν, ἀνῶθε δὲ κυπρογενεῖς,
 μὴ πάλιν ἄλλος ἔλῃ μεγαροκλόπος αἴχας ἀχαιοῖς.

Διονυσίου.

Ωρὴ ἔρ' ἂν, ὥρῃ τε γαμεῖν, ὥρῃ τε πεπαῦσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὃ μὴ δὲνὶ μὴ δὲν ὀφείλων.
 εἶτα δ' ὃ μὴ γήμασ· ποτρίτον, ὅστις ἄπαις.
 ἦν δὲ μακρὸς γήμητις, ἔχει χάριν, ἢ κατορύξει
 αὐτὸς πλὴν γαμετῶν, προῖκε λαβῶν μεγάλην.
 ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴασι· μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασον
 ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἰμονάδες.

Αἰδίου.

Οὐκ ἔστι γήμασ, ὅστις οὐ χαίμαζεται.
 λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Αἰδίου.

Αχρὶς αὖ ἢς ἀγάμος νοῦ μήνιε, πάντα δοκεῖ σ' εἶναι
 ἐν τῷ ζῆν· εἶναι τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν.

εἴθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ πάλιν αὐτὴ δοκῇ σοι
 ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά·
 ἀλλὰ χάριν τεκνίων ἔξεις νομήνι τέκνα
 χαλκὸν ἔχων· πῶχός δ' οὐδὲ τὸ τέκνα φιλεῖ·

Εἰς γῆρας, καὶ γέροντας·

Μενεράτης· 16.

Γῆρας ἐπ' ἅν μὲν ἀπῆ, πᾶς αὖχεται· ἦν δ' ἐποτ' ἔλθῃ,
 μέμφεται· ἐστὶ δ' αἶε κρεῖσσον ὀφθαλόμενον·

Λουκιλλίς·

Εἴ τις γηράσας ζῆν αὖχεται, ἀξίός ἐστι
 γηράσκην πολλῶν εἰς ἑτέων δεκάδας·

Βισαντίνου·

ὦ μοι ἐγὼν ἥβης, καὶ γήραος οὐλομένοιο·
 τὸ μὲν, ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονευσομένης·

Αδίσποτος·

Λυπεριλειφθῆ μικρὸν ἐν ἄγγελσιν ἡδὲ οἶνον·
 εἰς ὃ ξὺ φέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον·
 οὕτως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἔλθῃ
 γῆρας ὃ πρὶς βύτης, γίγνεται ὀξύχολος·

Επιγαίου θεσσαλονικέως·

Ἡ πάρος οὐ πετάλοισιν ἐν οἴανθαις νεάσασα,
 καὶ τετανῶν βορβύων ῥᾶτα κομισσαμένη,
 νῦν οὕτω γραιοῦμαι· ἴδ' ὡς χρόνος οἶα δαμάζει·
 καὶ σαφυλὴ γήρως ἀρθάνεται ρυτίδων·

Αντιπάφου·

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἑστὴν ἀνθρακὰ γοργὰ,
 πῶ γῆρ' ὦν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·
 πνύμονα δὲ ψυχθεῖσα, κατήμυσεν· ἦν ἄρα μίαν
 γήρως καὶ θανάτου, ληπομένη πρόφασιν·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Φίλωνος.

Αἱ παλαιαὶ σὺν νῦν, τεραρώτρει· αἶ γὰρ ἄτρ' νοῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὀνειδον ἑτῶν.
αἶ φίλεις, ἢν σιγᾶς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσης,
ὥς αὐτῆς ἤβης, οὐ φρένες, ἀλλεὶ φίλεις.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Γαλλαδᾶ εἰς πλὴν ἐαυτῷ ζαυαῖκα,

ἀνδρομάχην. 17

Μῆνιν τ' οὐλομένην γαμετῶ ὁ τάλας γελάμηναι,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μῆνιδος ὄρεξάμενος.
ὦ μοι ἐγὼ πλύμηνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γέννεται
οὐλομένης πενίης γραμματικαυσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιπὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
ἀλλ' ἵν' ἀφαρπᾷ βρισηῖδα πρὶν ἀγαμέμνων,
πλὴν δ' ἐλένην ὁ Πάρις, πῶχός ἐγὼ γινόμην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅργανα μουσῶν, τὰ πλῆθονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετρήσιμος.
πικρὸς σώζοιθε· λόγῳ, σωτῆραί εἰμι ὑμῖν.
σώταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχος· ὅτι κατάρτα.
πρῶτης, μῆνιν ἔχει· δούτρεος, οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' οὐλομένην, δαναῶν πάλιν ἄλγεα πλάα.
ὁ φίτατος, ψυχὰς εἰς αἶδην κατάρτει.

τὸ δὲ τετάρταίον, ταῖς λωρίαις καὶ καύεις ἄρτοι.
πέμπου δ' ὁ γίῳνοι, καὶ χόλος δὲ διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δαύεται μετὰ πέντε κατάρτα,
καὶ πέντε πῶσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχων,
τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἦ δὲ καὶ αὐτὰς
πῶσος γραμματικῆς, πῶσιν ἔχων πενίης.
δωρόεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σώταξιν ἔλυσεν.
ὥστε με τῶτε πείν, τῶσε φαεῖν ἀπρεῖν.
ἀλλὰ σὺ μου πρόσθι θεῶ φίλε, μὴ δέ μ' ἐᾷς
σαυδίσμῳ πενίης τον βίον ἐξανύσαι

Εὐπίθιου ἀθηναίου σήξαντος τῷ καθόλου.
Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος ἡδ' αἰδήλων
ξυσμῶν, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὁμματά μου κέκμηκε, τένων ῥάχισ, ἱνίον ὦμοι.
τῆς καθόλου δὲ φέρω τῷ ὀδυνῶν καθόλου.
Γαλλὰ δ' αὖ.

Λίτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυνόχθον,
βουλαυτὴς νεκρῶν πέμπωμαι εἰς αἶδην.
τοῦ αὐτοῦ.

Ενθάδε παιδάσιν ὅσοις κεχόλωτο σῆραπς,
τοῖσιν ἀπ' οὐλομένης μὲνίδος ἀρχομένοις.
ἐνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
βίβλη, καὶ χάρτη, δισαμένῃ πενίῃν.
ὥς δὲ κέ π' ἰσμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὥς παρὰ τύμβον,
τὸν σμικρὸν χάρτην τὸν παρ' ἀριπύμονος.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσι
τέσσαρα σοιχεῖα.

Αβροχίτων δ' ὁ γύλαξ θηροζυγοκαταμέτωπος.
Αβρὸς δ' ὁ προχοαῖς κύκλω φθογάξειτο μύρμυξ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ. 18

Ἡμῖν γὰρ χρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμεῖο,
οὐ σὺν, οὐ μῆλον φύεται, οὐ σαφυλή.
ἀλλὰ μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἐλικωνίδα, λεπὰ τορήσας
χείλεα, καὶ πεινὸν ῥοαῖ ὀχευοσάμενος.
ἐκ δὲ τοῦ, ὅτε πίσιμι μέλαν ποτὸν ἐνθεοσθίας
πᾶν ἔπος ἀρβέγντω τῷδε λέγω σῶματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλαδά. 19

Οργὴ τοῦ Διὸς ὅτι γαυή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιερὸν τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἀνδρα γὰρ ἐκκαέει τὰς φροντίσιν, ἡδὲ μαράνῃ,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
οὐδ' ὁ Ζεὺς ἁμέριμνος ἔχει χρυσοθρόνον ἥρην.
πολλάκι γοαῖ ἀντὶ τοῦ ῥίψιν ἀπ' ἀθανάτων
ἥρι, καὶ νερέλῃσι μετήορον· οἶδεν ὁ μῆρος
καὶ δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
οὕτως οὐδέ ποτ' ὅτι γαυὴ σύμφωνος ἀκοίτη,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μίγνυ μένη δαπέδῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γῆσαν ὁ μῆρος ἐδῆξε κακὴν σφαλερὴν τε γαυαῖκα.
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρως ὀλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς ἐλένης μοι χυσαμένης, φόνος ἀνδρῶν.
καὶ δία σωφροσῶν πηνελόπης θάνατοι.
ἰλιάς τ' αὖ τὸ πόνημα, μίᾳς χάριν ὅτι γαυαῖκός.
αὐτὰρ ὀδυσεὶ πηνελόπῃ πρόσφασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ζεὺς πυρὸς πῦρ ὥπασεν ἄλλο γαυαῖκός.
εἴθε δὲ μήτε γαυή, μήτε τ' πῦρ ἐράνη.

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γαυὴ πῦρ
ἄσβισον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον .

Τοῦ αὐτοῦ -

Ἀν πάνυ κομπάζης προσάγματι μὴ ὑπακούειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς, ἢ γὰρ ἀπὸ δουρὸς εἴ,
οὐδ' ἀπὸ πόρρης φισὶν ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πέχομεν· εἰ πάντες, καὶ σὺ γαυηκοκρατῇ .
εἰ δ' οὐ σανδαλίῳ φῆς τύπτομαι, οὐδ' ἀκολάστου
οὔσις μοι γαμετῆς χρεῖ με μύσαντα φέρειν,
δουλοῦν σε λέγω μετρίωτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσπόειν, μὴ δὲ λίην χαλεπῇ .

Μακεδονίου ὑπάτου .

Ἐπ' αὐτῷ τάφοισι, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκούσαι
οἷά περ ὠϊσάμην μῦθον ἐμῆς ἀλόχου .
ἔπ' αὐτὸν εἰς ἀνέμους ἀλόχον δέ μοι οὔτι κίχανεν
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις· οὐ νόσος· οὐ θάνατος .

Εἰς Ἀγαμέμνονα .

Ελλάδος ἐνναετῆρες ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πῖσά φέροιτε γαυαίξιν δολοφρονεούσαις .
θῆλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δ' ἦϊος ἔκτωρ .

Εἰς δένδρα· Ἀντιπάφρου,
οἱ δὲ πλάτωνος . 20 .

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτυσαν
παισὶ λιθοβλήτου παῖγνιον ὠσχίης .
παντὰ δ' ἀκρέμονάς τε καὶ ἀσθαλέας ὀροδάμους,
κέκλασμαι πυκινᾶς χερμάσι βαλλομένη .
δένδρεσιν ἀνάρποις ὅδ' ἐν πλέον· ἢ γὰρ ἐγὼ γε
δυσδαίμων, ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρων .
Καλλινίου .

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἡ πόλις ἐν ὄρεσιν· νόθος εἰδωλός ὁ πῶρμος
 ἀχρᾶς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσαύης.
 ὁ θνήσκων ὅσοισι μετέμψυτος, ἤμβρα θάλλω,
 οὐκ ἔμὸν ἡμετέροισι κλωσὶ φέρουσα βῆρος·
 πολλή σοι φυτοειρε πόνου χάρις, ἔννεκ' σοῖο
 ἀχρᾶς ἐν αὐτὰρ τοῖς δένδροισιν ἐγγράφομαι.

Λεωνίδου.

Μὴ μὲ μὲ μ' ἀπέπειρον αἰὲ θάλλουσιν ὁ πῶρμος
 ἀχρᾶς, πῶν καρποῖς πάντοτε βριθόμενν.
 ὅπποσα γὰρ κλάδισι πεπαύνομεν, ἄλλος ὑφέλκει·
 ὅπποσα δ' ὧ μὲ μένει, μητρὶ περικρέματα.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπωριεὴν Διμόκριτον ἦν που ἐφάρης
 ὦν θρωπ' ἀγγειον τῆτο τὸ κοῦφον ἔπος,
 ὡς ἡ λυκοῦ πωρὸς ἐγὼ, καὶ ἐφάριος ἦδη,
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀμόλους.
 πωρὸς αὐτῷ, οὐκ ἐχρυσὴν γὰρ ἔχω σάσιν, εἴ περ ὁ πῶρμος
 ἀκρήτου χήζει δρόφα ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοτελεῖς καρπὺς ἀπ' ἑτέροισι, ἀλλὰ πεπείρους
 πάντοτε· μὴ σιληροῖς τύπτετε χερμαδίοις.
 μὴνίσαι καὶ βᾶκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
 ἔργα· λυκοῦρχειος μὴ λαθίτω σε τύχη.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπ' ὁρίοι ταναῆς θροῦς, οὐσκίον ὕψος
 ἀνδράσιν ἀκρήτον καὶ μα φυλασσομένοις,
 ὑπέταλοι, κερῆμων στεφανώτσοι, οἰκία φωτῶν,
 οἰκία τεπύγων, ἐν δίοις ἀκρέμονες,
 καὶ μετ' ὅν ὑμετέρῃσιν ὑποκλινθέντα κόμησι,
 ρύσαθ' ἀκτίνων ἡελίου πυράδα.

ζωνᾶ .

Ωνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδο κόπην.
 φείδο . γηραιάαν δ' ἐκ κεραΐξε πίται,
 ἢ πύκταν, ἢ τάνδε πλυσέλεχον παλίουρον,
 ἢ πρίνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
 τηλόθι δ' ἵχε θρυὸς πέλεκυν . κοκυαὶ ἴθρ' ἔλεξαν
 ἅμῃν, ὡς πρότ' εἰ ματέρος ἐντὶ θρυές .

Αδίσσποντον .

Γαλλάδος εἰ μὴ φυτὸν, βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
 αἶρετε πους βότρυας, παρθένος οὐ μεθύω .

Φιλίππου .

Φοῖβον ἀνὴρ ναμένη πτεῖ Δάφνη, γαῖ' ἀνέτειλε
 Κάεταρος ἐκ βωμοῦ, κλῶνα μελαμπέταλον.
 ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν αὔρεν ἀμείνονα . λητοῖδην γὰρ
 ἐχθήρατα φιλεῖ ζῆνα τὴν ἀντιάδην.
 ῥίξαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μηρὸς βάλλειν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
 καίσαρι μὴ τί κτειν οὐδὲ λίθος δαύαται .

Εἰς δάφνην ἀξίγη κοπτομένην .

Γαῖ' φοῖβος πεπὸ αὐτοῦ, ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο δάφνη .

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης .

Λέκτρον ἐνὸς φούρουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην .

ΕρμOCRΕΟΝΤΟΣ .

Ἰζου ὑπὸ σπιεράν πλάτανον ξένη τάνδε παρέρπων,
 αἰάπαλῳ ζέφυρος πνύματι φύλλα δονεῖ.
 ἐνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἶσατο μαϊάδος ἑρμᾶν,
 ἄχρου καρπτόκῃ ρύτορα, κῆρ κτεάνων .

Ὡς ἀπὸ πανός .

Ερχεο, κῆρ κατ' ἐμὴν ἴζου πίται . ἀπὸ μελιχρὸν
 πρὸς μαλακοὺς ἤχεϊ κεκλιμένα ζεφύρους
 ἠγνὶ δὲ κῆρ κροῶσιμα μελισσᾶτες . ἐνθα μελίσσων,
 ἠδ' αὖ ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω κελάμοις .

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γλέτωνος.

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσιν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζιφύροις.
καὶ σοὶ καυχλάξουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένῳ, ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς
πέρσικῶν μήλων.

Ἐκ φονίων περσῶν φόνιος φυτὸν ἤγαγε περσὺς
παῖδ' ὀνειρογώσου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδενδράδα.

Ορχνι χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἡ μὲν ἐφ' ὕγρῳ
φλοιῷ φλοιὸν ἐδύσσε θέρει. πῶρθον δ' ἐπὶ δένδρῳ
φρίζῃ δένδρου δὲ τὸ μῆ, καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
νέριθε μὲν ἀχρὰς ἐτ' ἐστίν, ὑπερθε δ' ἄρ' εὐπνοος ὄρχνη.

Αἰθλον.

Δάφναις, καὶ μύρτοισί, καὶ αὐάδαι κυπαρίσσω,
ἐνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἐλικί
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοιδᾶς
κόσσυφοι ἀχῶσιν ποικιλόφραυλα μέλη.
Ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιᾶχῶσι.
μέλποισαι σῶμασιν τὰν μελίγηραιν ὅπα.

Αἰθλὸν.

Ἰζὺν ἅπας ὑπὸ τῆςδε δάφνης ἀνθαλέα φύλλα,
ὠραίῳ τ' ἄρυσσαι νάματος ἡδὺ πόμα.
ὀφρά ται ἀσμάινοντα πόνοισι θέρεος φίλα γῆα,
ἀμπαύσης πνοιῇ τυπόμενα ζιφύρου.

Αντιφίλου.

Μῆλοσ' ἐγὼ σρούθειον ἄρ' ὀπλοτέρης ἐτι ποίης,
ὠρίον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον.
ἄσπιλον. ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον ὀρτιζόνοισιν,
ἀκμὴν ἀνπετάλοις συμφύεις ἀκρέμοσιν.

ὥρις χθμερίης σπάνιον γέρας· εἰς σε δ' ἀνάσταν
τοῖν, ἧώνιφός κρυμὸς, ὁπωροφορεῖ.

Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

Ἀθῆλον. 21.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤκαχεν; ὅπως ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με σῆσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Ἦθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθῶν εἰσέτι πέμπειν

ἄσπεσι τέρομένοις δινυμένων μερόπων,

τιτιανὲ χρύσει· σύ δ' ἐν βίοτοιο γαλήνῃ

παρίδῃ, καὶ κληῖρον σὸν προβέβουλας ἔχῃ,

αὔξων σὺν προγόνων κτέρας ἐνδίκον ἀρχομένων γὰρ

πλοῦτον ὅτι συζέεις, σαύθρονος οἶδε δίκη.

Λεονίδου εἰς ῥάπεξίτην Κάϊκον διασυρτινόν.

Ἀσπίς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἄδε ῥάπεξα.

θεῖς, ἀνελῶ, τίφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος

χρήματα, καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

Εἰς ΔΙΚΗΝ. ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν.

Ἀθῆλον. 22.

Ἀπὸ δ' ἀχιλλῆος πλὴν ἔκτορος αἶμα πταῦσαν,

Λαρτιάδης δαναῶν εἴλε κρηνοχρίσιν.

ναυητοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον

αἶαντος νηκτὴν ὥρμησεν, οὐκ ἰθάκη.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Καλὰ ποσειδάων δίκασιν πολὺ μᾶλλον ἀθίνης.

καὶ κρῖσιν ἐλλήνων, συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.

ἀπὸ δ' ἐν αἰγιαλῷσι βοᾷ, καὶ σῆμα τ. νᾶσαι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

αὐτὸν σ' ἐγκαλῶν σαυτὸν ἄξιον ἀποιδιώτην,
ἔτρεο παῖ Τελαμῶνος· ἔχεις σάκος ἀγκίδας.

Ἀθῆλον.

Κρανίον ἐν βύδοισι καπιχόμενου τίς ἐσθέρων,
εἰκόνα πῶς κινήν οὐκ ἐδάκρυσε βίου.
δεξιτρήν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἦνε,
κωφὸν καὶ δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ἔστον ὡς γὰρ ἔληξεν, ἀφῆλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
πῆρσε, γλαυκοῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς αἶδην ἐκαλάξετο· πῶς δ' αἶδην δὲ
ἐκλαυσεν χειρῶν οὐτοχόν ἀφροσύνην.

Βιάνορος.

Ἀγγελίην παρ' Ἰηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἠεροδινὴς
αἰεὶς, οἰωνῶν μοῦνος ἀουράκιος,
οὐκ ἔφθι τὸν κηῖτα· θοὴν δ' ἀετείνατο ναυρήν.
πηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐληίσασατο.
Ἰηνὸς δ' οὐτι δίκην ἔλαθεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδρὶ· τα δ' οὐτοχίης ἀνταπέτισε βέλη,
αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἦπατι κοίμασεν αὐτός.
ἐν δὲ βέλος, δαυῶν αἰμ' ἐπίεν θαλάτων.

Φιλίππου.

Βαλὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπης
κρίδς ἐλιξόκβως, θεῖνε θρασυώμενος.
κέπρος δ' ἠράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ὅς νηδυνὸν κριοῦ πᾶσαν ἐβλάψε γένυν.
ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσασατο· ἄρ' ἀπὸ ἦρης
ἠράκλειος βρεφείων ὠκτίσεν ἡλικίην.

Ἀπολλωνίδου.

Γήθησαν περὶ παιδὸς ἀριστῆπποιο τοκῆς,
καὶ κλαῦσαν· μοῖρης δ' ἤμαρ ἐν ἄμφοτέρης.

αὐτε γὰρ ἀθόμενον δόμον ἐκφυγεν, ἰθὺ κρῶν
 ἴδεν κατὰ οἱ κεφαλῆς ἀπαιτον ἦκε σέλας.
 πῶτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν, ὅσοι γένοιτο ὠδύροντο,
 ὦ πυρὶ δαμονίῳ τλήμων ὀφειλόμενε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο κρήτα φαρέρης,
 οὐρανόθεν τόξον τόξον ἀμωμόμενος.
 κείνον δ' ἀνθὺς ἀκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.
 ἠρώθεν πίπλων δ' ἐκτανεν, ὡς ἔθανεν,
 μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροισι ἀφαιδέσι κρήτες οἵ σοις
 αὐχέϊ ὅ ὑμνείσῃ καὶ Διὸς ἐνδοχίῃ.

Αρχίου.

Εν ποτε παμφαίνοντι μελάντρου ἀδέρηνωμῶν,
 σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ.
 ὃν μάρψων ὤρυσεν. ὁ δ' αἰξάντος ἐπ' οὐδ' ἔσθ',
 οὐ βραδύς, ἀνκινέτω πέζαν ἐτυφε βέλει.
 καὶ ζωῆς μιν ἀμείβετο. ἰδ' ὅσον ἐταχεν ἐπ' ἄλλῳ,
 ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόνον.

Αδελον.

Ἀνδροφίτῳ σαθρὸν παρὰ τείχιον ὑπνώοντι,
 νυκτὸς ἐπισῆναι φασὶ Σάρατιν ὄναρ.
 καὶ χρησμῳδῆσαι, καταικίμενος οὗτος, ἀνίσω,
 καὶ κοιμῶ μεταβλῆς ὦ τάλας ἀμαχόβι.
 ὅς δ' ἐδιυπνισθεὶς, μετίβη. πῶ δ' ἐσαθρὸν ἐκείνο
 τείχιον, ἐξαίφνης ἀνθὺς ἐκείτο χαμαί.
 σῶτρα δ' ἔωθεν ἔσθε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
 ἠδ' εἶδαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνους.
 αὐτὸς δ' Σάρατις ἐχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστῆς,
 κήδεσθαι με φονεῖς ἀθλίε τῶν ἀδίκων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰ μὴ νῦν σε μεθ' ἧς θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυστον
νῦν ἔφυγεν· στυρὴ δ' ἴσθι φυλαττόμενις.

Τυλλίου γεμίνου.

Σμίνδος ὁ παντοῖης δακρύς λίχνος, οὐδὲ μυχάρης
δαλός, ὃ καὶ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,
ναυροάλον φόβου χορδὴν θρίσεν· ἥ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη θηρὸς λαμόν ἀπεβρόχ' ἔσεν.
τόξων οὐ σοχίην θωμάζομεν· ὅς δὲ, κατ' ἐχθρῶν
ἥδη καὶ κισθάρην οὐ σοχον ὅπλον ἔχει.

Βιάνορος.

Ιχθύσι, καὶ ποταμῷ Κλειτώνι μὲν ἐχθρὸς ὁμίλος
ᾧ σεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ δίκη μιν ἔδωκεν· ἀποσπαθεῖσα γὰρ ὄχθη,
πᾶν δέμας ὅς κορυφὴν ἐκποδὸς ἐντέρισεν.
κείται δ' οὐχ ὑδάτι τι διαβροχός· αἰδομένα δὲ
γὰρ, καὶ θῆκ' ἐν ἑᾷς ὄρμον ἐλευθερίαν.

ΕΙΣ ΔΥΣΓΡΑΓΙΑΝ. Φιλίππου 23.

Εβρου θρηϊνίου κυρμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐμβαινὼν οὐκ ἔφυγεν θάλασσαν.
ὅς ποταμὸν δ' ἥδη λαγαρούμενον ἰχθὺς ὀλιδῶν.
κυρμῷ τὺς ἀπαλοὺς αὐχένους ἀμφεκάρη.
καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὴν δέμας· ἡ δὲ μένουσα
ὅτις, ἀναγκάειν εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορον· ἥς ὡδ' ἵνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδενός ἔστιν ὅλος.

Αντιπάφου.

Εἶχεν ἀριστεῖας ὁ βοκέρρος, οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλὰ, μή τις δ' οἶος, καὶ βοὸς ἀπορίην.

οὐκ ἄρα σὺ δ' ὅ πενίης ἐρυγε φθόνον· ἡματι δ' αὐτῷ
 θῆρες, οἶν· πλὺ βοῶν δ' ὥλεσε δυσσοίη.
 μισήσας δ' ἄβληχες ἐπαύλιον ἄμματι πήρης,
 ἐκ ταύτης βιοτῶν ἀχράδος ἐκρέμασιν.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸν αὐτόν.

Πλοῦτος ἀριεὶς δὴ δάμαλις μία, καὶ ῥιχόμαλλος
 ἦν οἷς· ἐκ τούτων λιμὸν ἐλαυνε θύρη·
 ἡμβροτε δ' ἄμροτέρων· ἀμνήν, λύκους ἐκτανεν· ὠδὶς,
 πλὺ δάμαλιν· πενίης δ' ὥλετο βοκόλιον.
 πηροδέτω δ' ὄν' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγρῶσας,
 οἰκτρὸς ἀμνηκτῶ κέτθανε παρ' ἐχλύβη.

Φιλίππῳ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡρίθμει πολὺν ὄλβον ἀριεὶς δὴς ὁ πενιχρὸς.
 πλὺ οἶν, ὥς πόμνην· πλὺ βοῶν δ' ὥς ἀγέλην.
 τὰ λοιπὰ ὥς τὰ πρὸ αὐτῷ ἡμβροτε, καὶ ἐξῆς.

Αἰγριαὶ ποτε παῖδες ἐν ἀμύλησιν ἐπαλόν
 κληῖρ, τίς προτέρη βήσεται εἰς αἶθ' ἡν.
 καὶ ῥεῖς μὲν χερῶν ἐβέλον κύβον· ἦλθε δὲ πασέωι,
 ὅς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κληῖρον ὀφθαλόμενον.
 ἐκ τέγεως δ' ἄρ' ἀελπτον ἀπωλίθισε πέσημα.
 δύσμορος· εἰς αἶθ' ἡν δ' ἦλυθεν, ὥς ἐλαχεν·
 ἀψιδίης ὁ κληῖρος, ὅτ' ἐκ κλον· ὅς δὲ τὸ λῶον,
 οὐτ' οὐχαι θνητοῖς ὄσσοι, οὔτε χέρις.

Ἀπολλωνίου.

Δημαπόεις ἐλάφων κβαδὸς λύκος, οὔτε κρυώδεις
 πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνειαι νιφάδες,
 δέλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίσι χηρταῖς,
 χλιῖναι νοτρηῖς αὐμασιν ὠκὺ γόνυ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τᾶς δὲ, πριφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω,
χειμβρίῃ συγροῦ δῆσε πάγχιον πέδῃ.
πληθὺς δ' ἀχροτέρων ἀλίνου θοινύσατο θήρης,
ἢ φύγεν ἀρπετόνῃν πολλάκι, καὶ σάλικας·

Αντιφάνους.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παύσειν οὐχ ὑμέναιος·
ἀλλ' αἰδῆς ἐστὶ πικρογέμου πετάλης.
δείματι γὰρ Μόβῃν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρφνῃν
φύγουσαν ξανθὸν παρθενικῇσι φόβον,
φρουροδόμοι νηλεῖς καὶ ἐκταρσεν· ἦν δὲ γυναικὶς
ἐλπίς ἰδεῖν, αἴφνης ἐχομεν οὐδὲ νέκυν.

Λουκιανού.

Τοῖσι μὲν οὖν πράησαι, τᾶς δ' οὐ βίος βραχύς ἔστι.
τοῖς δὲ καὶ κῆρ, μίαν γὰρ ἀπλετόν ἔστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΘΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 24.

Καὶ τὸν ὄρουρᾶν γυητόμον αὐλάκῃ τίμνῃ
μυροτυπῇ κέντρῳ πειθομένη δέμαλις,
καὶ μετ' ὄροφτόνου ζύγλας πάλι τῷ νεοβηλεῖ
πινομένη μόχῳ, δούτρον ἄλγος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος οὗτος ὁ βαυδὸς
μόχος ἐὰν φείσῃ, σοὶ ῥέφεται δάμαλις.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Μελέαγρος, βοὸς
μέλλοντος θύεσθαι τῷ Διὶ,
καὶ μυκωμένον.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἰκέτης ἐπιβώμιος αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾷται, τυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
αἰετὰ μέγας κρονίδη τὸν ὄροφέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμὸς Εὐρώπης ταῦρος ἀνάξ' ἐγένου.

Ελπίς ἀεὶ βίοτοιο κλέπτει νόον· ἡ πυμάτη δὲ
ἡὼς, τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀχολίαν.

Αἰνολον.

Ελπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε· πῶν ὁ δὲν ἄρον·
οὐκ ἔτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμφω,
οὐδέ κεν ἐν μερόπεια πολυπλάνεες μῆλα ἐσέ·
ὅσα παρ' ἄρ' αἰὼς οὐκ ἔσσεται, ὅμμες ἐν ἡμῖν
φάσματα ὥς ἐν ὕπνῳ ἐμβέλλετε οἷα τ' ἐόντα·
ἔρρε καὶ ἡ γλῆνη, πολυώδιον· ἔρριτε ἄμφω·
παίξοιτε, σροβέοιτε, ὅσους ἐμοῦ ὕπερον ὄντας,
αὔροισ' οὐ νόοντασ' ὅπρ' θέμις ἔστι νοῆσαι.

Αἰνολον.

Ελπίδα, καὶ νέμεσιν σῦνους παρὰ βωμόν ἐταῖρα
πῶν μὲν, ἵν' ἐλπίζης· τήν δ' ἵνα μὴ δὲν ἐλπίς.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μὲν ὁπταί τύχης παῖδοισιν ἐταίραι
ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίξομαι, εἰ βροτός εἰμι· βροτὸς δ' αὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
ἐνηὲς ἐών· δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παίζομενος,
αὐτὸς ἐκοντὶ γένηθαι πλανώμενος· οὐδὲ γινώμην
εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς ὄριστατέλης·
πῶ γὰρ ἀνακρεῖντος ἐνὶ πραπίδεσσιν φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γανδώρης ὁρώων γελώ πίθον· οὐδὲ γυναικὶ
μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πρὸς τῶν ἀγαθῶν·
ὥς γὰρ ἐπ' ὀλύμποιο μετὰ χθονὸς ἦθια πάσης
πρωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὀφείλον.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατὰ χρίσματα παρείασ,
 ὥλεσεν ἀγλαΐην ὣν ἔφερεν χαρίτων.
 ἀμφοτέρων δ' ἡμάρτεν ὁ καὶ βίος· ὅπῃ καὶ αὐτὴν
 γηράσκουσιν ἔχει, καὶ πῖθος οὐδὲν ἔχει.

ΕΓΓΑΙΝΟΙ. Ἀθῆλον. 26.

Μουσάων ἐλικωνιάδων δ' ὅχλῳ μεθ' αἰείδειν,
 ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἠοίοδος.
 μῆνιν ἄσπε θεῶν, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα,
 εἵπεν ὀμιρεΐῳ Καλλιόπῃ σῶματι.
 καὶ μὲ δὲ δῖ' ἔρξαι τί προσίμιον· ἀλλὰ τί γράψω,
 δούτρῳ ἐκδιδόναι βιβλίον δ' ὅχόμενος,
 μῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι δῖοι, οὐκ ἂν ἐσώθην,
 εἰ μὴ μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἐδωκε Νέρων.
 Διοδῶρεν σαρδανού
 τὸ Διοπέθης.

Αἰγυβότου σκύροιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλων
 ὅς τις ἀχιλλείδης πρόσθε Νεοπτόλεμος,
 τοῖος ἐν ἀντιάδῃσι Νέρων ἀγὼς ἄσπε, ῥέμοιο
 νεῖται ἐπ' ὠκυρόην θύμβριν ἀμειψάμενος,
 κοῦρος, ἔτ' ὄρτι γένθον ἔχων χνόον· ἀλλ' ὅμως, ἔρχε
 θῦεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορί, καὶ σοφίῃ.

Απολλωνίδην.

Ἡ δὲ παρ' ἰδὼν πρῶτον θέρος ἡματι τότε
 κέρρεο, καὶ γενύων ἡθήεις ἐλικασ
 γαῖε· σὸν δὲ πατήρ χερὶ δέξεται σὺκτὸν ἰούλων
 Λούκιον, αὐξομένου πρυμνὰ θεῖ' ἥλιον.
 δωρῶνται χρυσέοισιν· ἐγὼ δ' ἰλαρῶς ἐλέροισιν.
 οὐ γὰρ δὴ πλοῦτα μῦσαι χρεοτέρη.

Αθήνην.

Εἰδὼ δὲ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλὸν ἔχρα δὲ δῖον,
καὶ ὥσιν τούτων ἀξιοὶ ὧν λέγομεν.

Λυτιπάρου.

Σοὶ με θρηϊκῆς σκυληφόρε θαλασσίην,
μήτηρ ἢ πάσης πέμψε μακεδονίης.
αἰδῶ δ' ὅτ' οἱ δεδμημένον ἄρεα βέλων,
ὅσ' ἐδάην πολέμῳ πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἀλλὰ μοι ὥς θεὸς ἔσσι κατήκοος. ἀχομένου δὲ
κλυτοῖ. τίς ἔσθ' αὖ μοῦσας οὐκ ἄχος ἰσχύει;

Εἰς ἑρώτα.

Μελεάγρου. 27.

Τριῶν μὲν χάριτες, ῥῆς δὲ γλυκυπάρενοι ὦραι,
ῥῆς δὲ με θηλυμανεῖς σισροβοῦσαι πόθοι.
ἢ γάρ τοι ῥία τόξα κατήρισεν, ὥς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν βῶσθην, ῥῆς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίη.

Αθήνην.

Αὐτὸ το πῦρ καύσειν δ' ἡμέας ἔστος, ὃ νύκτωρ
πὺρ καλὸν ἱμερῶν λύχνον ἀναφλογίσαι,
δῶρ' ἀπ' ἐμοῖς ψυχῆς ἀναψὼν σέλας, ἐνδοθὶ γὰρ μὲν
καίμενον, πολλὴν ἐξάνησι φλόγα.

Αθήνην.

Τίς θεὸν εἶπεν ἑρώτα; θεοῦ κακὸν οὐδ' ἐν ὄρω μιν
ἔργον. ὅδ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θεὸν ἐν παλάμῃς κατέχει ξίφος; ἢ νὶ δ' ἄπιστα,
τῆς θεοδμήτης σκῆλα μαιφονίης.
μήτηρ μὲν, σὺν παιδὶ κατέφθιτο. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς.
πῶνιμος ἐκτάνεν φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' οὐτ' αἶδος, οὐτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἑρώτος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

λάωμεν, οἷς πάζει κείνος ὁ νηπίαχος.

Λεονίδου.

Τεξεβόλον ἔν' ἔρωτα τίς ἔξεσιν ἐκ λιβανωτῆ,
ἔν' πρὶ μὴ δ' αὐτῶ Ζηνὸς ἀπ' ἰχθύων;
ὅψ' ἐπὶ τοῦ ἡρώτου κῆται σκοπὸς, ὃν κεθορᾷ αἶμα
ἐπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Αρχενταρίου.

Αὐτὰρ ὅτε ἔφυκτον ἐπὶ σφραγίδος ἔρωτα,
χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχούτα βίαν.
ὅς τ' αὖ μιν, μάστιγα κατ' αὐχένος, ἔδ' ἐχέλιον
ἀνδρῶν. πολλὰ δ' ἀμφιτέθηκε χέρις.
φρίσσω ἔν' βροτολογίῃ, ὃ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσσω
ἄγριον, οὐδ' ὀλίγον φείσεται ἀμερίων.

Αντιπάφρου.

Μὴ κλαίων ἔν' ἔρωτα δόκει τηλέμβροτε πέισθαι
μὴ δ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
χρυσὸς ἔρωτος αἰὲ παιώνιος. ἐσβέσθῃ δὲ
οὐδ' ἐτότ' ἐν πολλῷ τιμνόμενος πελάγῳ.

Γαύλου σιλενταρίου.

Μή ποτε κοιλίης παφίη νόον. ἀντιτύπου γὰρ
ἀνδρὸς ἀποθνήσκῃ κῆφος ἔρωτος κραδίης.
οἷστος, ὁ λιαθῆσαν ἔχει φύσιν. ἢν τίς οἷστος
ἄκρον ἔλθῃ φλογέου, δύεται ἐν τῷ ὅλῳ.
ἐλπίδι μὴ θέλῃς φρένα μαχλάδι. γυνοβόρον γὰρ
πῦρ ὑπορίπτει, θυμὸν ἐφελκομένην.

Τίνας ἀνείποι λόγους.

ὁ ἔρωτος ἔρων.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν
τίς κατ' ἐμῆς νουρῆς ἑτέρην ἐτανύσατο νουρὴν;
καὶ νῦν ἔρωτος κατ' ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζῃ.

Μόχου Ερως δραπέτης.

Α κύπρις τὴν ἔρωτα τὸν ἦγά μακρὸν ἐβώσρει
 ἥτις ἐνὶ φρίδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
 δραπετίδ' ἄψ' ἐμός θ' ἦν ὁ μανυτὰς γέρας ἔξει.
 μιοθόστοι τ' φίλαμα τὸ κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγης νιν,
 οὐ γυμνὸν τ' φίλαμά τι δῶ ξένη, καὶ πλεονέξεις.
 ἔστι δ' ὁ παῖς πρίσαμος· ἐν εἰκόσι παῖσι μόθοισιν.
 ῥῶτα μὲν, οὐ λαυκός, πυρὶ δ' εἰκελός· ὄμματα δ' αὐτῷ,
 θριμύλα, καὶ φλογόντα· καὶ φρένες· ἀδὺ ἀλλήμα.
 οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ, καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά.
 ἦν δὲ χαλᾶ, νόος θ' ἦν ἀνάμμος· ἡ πρόπουτ' αἶ.
 οὐδὲ ἀλαθούων· δόλιον βρέφος· ἄγρια παῖσδ' αἶ.
 ἀπλόχεμον τ' κάρανον· ἔχει δ' ἴταμόν τ' πρόσωπον.
 μικκύλα μὲν τήνῃ τὰ χρύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.
 βάλλει καὶς ἀχέροντα, καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα.
 γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύχεται.
 καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
 ἀνέρας, ἡ δὲ γυναικᾶς· ἐπισπλάγχνοισ δὲ κέθεται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν· ὑπὲρ τόξου δὲ, βέλεμνον,
 τυτθὸν ἐοῖ τ' βέλεμνον· ὅθ' αἰθέρα δ' ἄχι φορεῖται.
 καὶ χρύσειον πρὶ νῶτα φερέριον· ἐνδοθι δ' ἐντὶ
 τοῖ πικροὶ κέλαμοι· τοῖς πολλάκι καὶ μὲν τιφώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεον δὲ οἱ αὐτῷ.
 βαλὼ λαμπρὰς εἶσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀνάθη.
 ἦν τύγ' ἔλγης, τήνον, δαμάσας ἄγε· μή δ' ἐλεήσης.
 κῆν ποτ' ἰδῆς κλαίοντα, φυλάξω μή σε πλανήσῃ.
 κῆν γελάῃ, τύ νιν ἔλκε· καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 φῶγε· κακὸν τ' φίλαμα· τὰ χεῖλα φάρμακον· ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὅπλα,
 μή τι θίγῃς· πλάνη δ' ὄρα· τὰ τῶρ πυρὶ πάντα βίβαπται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίνωσ' ἂν εἴποι λόγους πρὸς ἔρωτα Πα-
σιφάν ἐρωῶσα τὸ ταῦρον.

Εἰ ποθέην με δίδραξας ἐν οὖρεσι ταῦρον ἀλήτιν,
μυκηθμόν με δίδραξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσω.
Λουκίανον.

Οὐχ ὁ ἔρως ὠδινεῖ μβόπων γένος, ἀλλ' ἀπολάττει
ψυχὰς ἀνθρώπων ἐξ ὁ ἔρως πρόφασιν.
Αθηνον.

Γαρθρινῷ Ορασύνῃ σακηνουθεῖς ὑπ' ἔρωτι
ἀσπείρεις, Δελφίς ὥστις ἐπ' ἀνικλοῦ,
κύματος ἱμέρων. ὀρέπανον δὲ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως
ὄρκει ἀποτμήξει δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.
Αθηνον.

Ἐρωτα παύει λιμός. εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
εἰάν δὲ μὴ δὲ ταῦτα πλὴν φλόγα σβέσῃ,
θραπεία σοι τοιοιήν ἡρτήσῃ βρόχος.
Ζηνοδότου.

Τίς γλύψας τὸν ἔρωτα, παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν,
οἶόμενος παύσειν τῆτο τὸ πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ. Καρφυλλίδου. 28.

Ιχθύας ἀγκύρῃ τίς ἀπ' ἡόνος οὐραίου βάλλων,
εἰληυσε ναυηγῶν κράτα λιπορριχέα.
οἰκτεῖρας δὲ νέκτω τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισχέπων, λίπον ἔχασε τάφον.
οὔρε δὲ καυθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἥ ῥα Δηαίσις
ἀνδράσιν οὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Ἡ κύπρις οὐ πάνδημος. ἰλάσκει τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην. ἀγνῶς ἀνθεμα χρυσογένης.
Οἶκῳ ἐν ἀμρικλέους, ᾧ καὶ τέκνα, καὶ βίον ἔχε

ξυλὸν αἰεὶ δ' ἐσφιν λώιον εἰς ἔπος ἦν,
 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὧ πότν' α. κηδόμενοι γὰρ
 ἀθανάτων, αὐτὸ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Κρυαρόρου.

Εἰ καὶ σοι ἐσχαῖος αἰβίος, οὐδὲ θάλασσαν
 ἐπ' ἔλως, χερσαῖάσ' του κ' ἐπάτησας ὁδὸς,
 ἐμπης κενροπίης ἐπιβήμεαι, ὄφρ' ἐν ἐκείναις
 Διμήτρος μετὰ λασ νύκτας ἰδῇς ἱερῶν.
 τῶν ἀπο, καὶ ζῶσιν ἀκηδέα. καὶ τ' ἀν' ἱκηαι
 ὅς πλεόνων, ἔξῃς θυμὸν ἐλαφρότρονον.

Εἰς ΕΥΤΥΧΙΑΝ. Αντιπάθρου. 29

Ἡ κθ' ἐτ' ἐκ βρέφους κοιμωμένη ἀντιοδημῖς,
 πορφυρέων Γαφίης νοαῖς ἐπὶ κροκίδωι,
 ἡ ταπεινὴ λούσασα κόραις μαλακώτρον ὕπνου,
 λυσίδος ἀλκυὼν τρῦνὸν ἄθυρμα μέθης,
 ὁδᾶτίνους φερέσασα βραχίονας, ἡ μόνη ὅσῳ
 οὐ λάχεν, ἦν γὰρ ὅλη καὶ ταλαίροισι γάλα,
 ἰταλὴν ἡμεῖς, ἵνα πολέμοιο, καὶ αἰχμῆς,
 ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλακίην χάριτι.

Αντιφίλου.

Εκ θοίνης φάσ' ἐχεν ἐπ' ἀχρᾶδα μινηὶς ἰούσα.
 ἐκ δ' ἐφ' ἱνὴ τυφλὴν μινηὶς ἐχουσα κόρην.
 διασῶν πλὴν ἑτέρεν γὰρ ἐκένθριον ὅξυς ἀνάσθης
 ὅζος. ἰδ' ὧς τέχνης δένδρον ἐνεργότρονον.

Αθήλων.

Οταν θέλῃ τίς ἡμέραν ἰδῇν καλὴν,
 σωτυχάνων σοι γίνεταί καλὴ μέρος.
 πύναντίον δ' ἐκ, καὶ τις εἰ μέλλει παθεῖν,
 μὴ τυγχάνων σοι, γίνεταί καὶ χημῆρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.
ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΔΧΑ-
ΡΙΣΤΟΥΣ. ΑΝΤ. ΠΑΡ. 30.

Αντίπαρος Γείσωγι γένεθλιον ὥπασε βίβλον
μικρὴν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ ποτισάμενος.
Ἰλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν ἄσπετον
ζῶς μέγας ὧς, ὁλίγῳ πειθόμενος λιβάγῳ.
Λουκιανοῦ.

Οὐκ εἶμι χάριτες, γλυκερώτρεαι ἦν δὲ βραδυῶν,
πᾶσα χάρις κενεῇ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.
Αδέπτοτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίῳ μαζῶν πρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλὰ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξήθεις δ' ὕπ' ἐμῷ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
ἡ χάρις ἀλλάξει τὴν φύσιν οὐ δυνάται.
Λουκιανοῦ.

Φαῦλος ἀνὴρ, τίθος δὲ τετρημένος. εἰς δ' ὃν ἀπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχευε.
Τίνας αὖ εἴποι λόγους Κλυταμνήστρα, μέλ-
λοντος αὐτῷ σφάξεν ὀρέσσει.

Γῆ ξίφος ἰθαῦτε; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστήρ, ἥσε ἐλόχανσεν. ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.
Αγραβίου χολαστικῷ εἰς τὸν ἐν
ἰλίῳ ναὸν ἀνῆλθας.

Ἰλήκοις πολιοῦχε. σὲ μὲν χρυσανγείῃ νηῷ
ὧς θέμις ἢ τλήμων ἱλῖος ἠκασάμην.
οἷμα δὲ σὺ με προλέλοιπας ἐλῶριον. ἀντὶ δὲ μήλα,
πᾶσαν ἀπεδρέφω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρμιον ἦν θνήσκειν τὸν βυκόλον. εἰ γὰρ ἀθεσμός
ἔπλετο, τῆς πάσης οὐκ ἀλίτιμα τόδε.

Εἰ καὶ σὺν πολὺφῶνος αἰεὶ πίμπλουσιν ἀκουὰς
ἢ φόβος ἀνχομένων, ἢ χάρις ἀξαιμένων,
Ζεῦ, χερσίν ἐρέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλυθεῖ, καὶ ἄψιδ' αἰ νῦσον ὑποχεσίη,
ἥδη μοι ξενίης εἶναι πέρας. ἐν δέ με πάρῃ
ζῶειν, πῶν δολιχῶς παυσάμενον καμάτων.

Καλληνίου.

Πηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδέειν, ἢ παῖδα τεκνέσθαι
ἀξαιμένη, δοίης ἔμμορεν αὐτοχίης.
τίητε γὰρ εὐθὺς ἀελπία μετ' οὐ πολὺ, καὶ ῥιπτόντων
αὐτῇ μακρὰ λυκερὸν φέγγος ἐσείδε φάους.
ἄρτεμις ἀμφοτέρωσιν ὑπήκοος, ἥτε λοχίης
μαῖα, καὶ ὄρνενων φωσφόρος ἢ σιλάων.

Διοδώρου.

Ἀδρυστιά τε δῖα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
παρθένος, ἢ πολλοὺς χυσαμένα νέμεσις.
δέδωκε σὸν τε φυῆς ἔρατ' ἐν τύπον, ἡδὲ σὰ κῆρε
δῆναι θεασεσίης, καὶ μένος ἠνορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα
Δρῦσε, πέλειν μακάρων παυθόμεθ' ἀθανάτων.

Αἰέτωτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά καὶ ἀνχομένοις, καὶ ἀνδύκτοις
ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ ἀνχομένωι ἀπρύκοις

Φιλοδήμου.

Κύπρι γαλαναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δινάοις
σύμμαχε, Κύπρι πόθων μῆτρ' ἀελλοπόδων.
κύπρι, πῶν ἡμίπασσον ἀπ' κροκίων ἐμὲ πασῶν,
τὴν χιόσι ψυχὴν κελτίσι τιφόμενον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κύπρι, ἔν' ἡσύχιόν με, ἔν' οὐδὲν κωφὰ λαλῶντα,
 ἔν' σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγῃ,
 κύπρι φιλορμίπειρα, φιλόργιε, σῶζέ με κύπρι.
 ῥωμαῖκοὺς ἦδη δεσπότι, πρὸς λιμένας.

Φιλίππου.

Οὐτ' ἐν ζαήτου λίβυος, ἐκ ζαοῦς νότου
 σωεζοφώθῃ πόντος, ἐκ δὲ νειάτων
 .μυχῶν βυθίτις ψάμμος ἐξηρώγει,
 ἰσὺς δὲ πᾶς ὠλισθεν εἰς ἄλλα πύσσας,
 φορτίς δ' εὐρέτ' ὅτ' αἰδαν πλανώμενος,
 θρωγὸν αὐτᾶ δάμονας Λυσίστρατος
 ἐκπαρήσεν. οἱ δὲ, τῷ νεικῶρῳ
 μύμῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐνοίμισαν.

Ιουλιανοῦ.

Πολλάκις ἀνέχμενῳ μοι αἰεὶ θυμῆρες ἐδωκάσ
 τέκμαρ ἀκνυμάντου Ζαῦ πάτρ' ἀπλοῖης.
 δόιης μοι καὶ κυρὴν ἐτι πλοῶν. ἦ δὲ σάωσας
 ἴδῃ. καὶ καμμάτων ὀρμησον εἰς λιμένας.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ.

Στατυλλίου φλάκκου. 32.

Γένθιμον ἡνίκα παρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
 ἤνυσεν ἐγκωτῆ Γυρρὸς ὑπρθε τάφῳ,
 ᾧ δὲ πολυκλαύσιο νόμας λακίσασα κερήνου
 κισνίς τεκίων κλαῦσε φόνους ἐκθῆ.
 πρόθε μὲν, ἄξονίσις φθιτὸν εἴρυσας ἐκτορα δεσμοῖς.
 ναῦ δὲ, Πολυξείνης αἶμα δέχῃ φθίμενος
 αἰκιδῇ. τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύναο νηδαῖ;
 πασιὺν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἥπιος οὐδὲ νέκυς.

Αντιρίλη.

Αντ. φίλου.

Πορφύρεαν τοι τάνδε Λεωνίδα ὥπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, ταρβήσας ἔρτα τῆς δρετᾶς.
 οὐδ' ἔχρησε, προσδύσας αὐτὰ χάρσ' ἀσπίς ἔχει με
 καὶ νέκω. ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
 ἀλλ' ἔθανες. τί τοσόνδε καὶ ἐννεκύνειν ἀπεχέως
 πέρσαις; οὐ θνήσκει ζᾶλος ἐλευθρία.

Αββιαίου.

Εἰ μὲν πύς ἀπὸ ἄλλα μόνους κέρκησ' κατορύσειν
 Λούκιε βουλευτᾶς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
 εἰ δ' ὅπερ εὐλογόν ἔστι, κατὰ σοι χεῖρον ὀδύεις,
 ἦσ' ἢ σοι προλέγω, ὠριζένης λέγομαι.

Εἰς ΖΩΑ. Πολυαίνου. 33.

Δορμιάδος ἀρτιτόκοιο τιθνηθήριον οὐθαρ
 ἔμπλεον εἰδοῦσα πικρὸς ἔτυφεν ἔχισ.
 νεβρὸς δ' ἰομιγῇ θιλήν σπᾶσε, καὶ τὸ δυσσαλθέος
 φάσματος ἐξ ὁλοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
 ἄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλεῖ μόρῃ
 ἦν ἔπορεν γαστήρ, μασὸς ἀφείλε χάριν.

Τιβρίδι Ἰλλου.

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
 ἢ φονίη δακρυῶν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχισ.
 φαρμαχθὲν δ' ἰὼ μὴρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλεσθ,
 χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἠώες, οὐ σάλικες με κατήνυσαν, ἢ χι καυητὰ
 δορυφόρα, τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἰν ἀλὶ πλῆσα μόρον.
 ἐξ ὕλης πόντω γὰρ ἐπέδρομον. εἴ γὰρ με πλεῖται
 ἔλξαν ἐπ' αἰγίλους διητυβίλων παγίδες.

D

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἦλτον, ἢ χέρσοιο μάτην φυγᾶς· οὐκ ἀδίκως με
εἶλε σαυηναντὴς, τ' ἄμα λιπαῦσάν ὄρη·
οὐ ποτ' ἄρης ἀλιγὲς ἐτ' ἄσυχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ, καὶ πελάγει κοινῇ πλέκοντες ὕφιν.

Φιλίππου.

Νηδυῖ βριθομένην δάμαλιν λιταῖδ' ἰκούρη
πῆσαν νιοκόροι, θυμὰ χαρίζομενοι.
ἦς αἰδῶν μέλλοντα, προέφθασεν ἄσυχος ὠδὶς·
πέμφθη δ' εἰς ἀγέλην, τεκνογονεῖν ἄφετος.
ἦ θεὸς, ὠδίων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ' ἐδέχεζε
τικτύσασθαι τέλει, ἃς ἐλεῖν ἔμαθεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦροι πρὶν τένοντες, ἀροφραντῆρες ἀρούρης,
εἰν ἀλὶ τοὺς γαῖης ἀντέχομεν καμάτους.
αὔλακα πῶ ἀσίδηρον ἐν ὕδασι γέλομεν ἄμφω,
μακρτέρων χυίνων ἄμμα σαυηνόδιτον.
ἐχθύσι δ' ἐν σαχύων λαβρόμεν οἱ ταλαεργοί.
ἦ δ' ἡ καὶν πελάγι καρπὸν ἀρούσι βόες.

Αρχίου.

Οὐ μόνον ἀρόρον βίης οἶδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε καὶ πόττει νῆας ἀφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάχμεθα· καὶ συθάλασσα,
δελφίνας γαῖη ζῆλον ἀροφφορεῖν.

Γερμανικοῦ Καίσαρος.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγῶς πέσιν' ἐς ποτε βένθος,
ἐκ προρυγῆν μεμαῶς φηχάων δόοντα κινῶς.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἠλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γὰρ μιν
εἰνάλιος μάρψας, πνύματος ὠρράνισεν.
ἐκ πυρὸς ὥς αἰνῶς πέσας δὲ φλόγας· ἦ ῥά σε δαίμων
καὶν ἀλὶ, καὶ χέρσῳ, θρέψε, κινῶσι βορῇν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εκ κνωδὸς εἴλε κύνων με· τί τ' ἔξενον· εἰς ἐμὲ θῆρες
 ὑγροὶ, καὶ πεῖσοι, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα
 αὐθέραι λοιπὴν ἔχετε λαοὶ βακχῶν· ἀλλὰ φοβοῦμαι
 οὐρανὸν, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κνώα·

Τιβερίου.

Δίκτυον ἐκθρῶσκοντα ποῦ πλοκὸν ἄρτι λαχὼν,
 σὺν κύνων θερμαῖς ἵχνεσιν ὠκυπόδην.
 βριχῶ δ' ἐκνούσας ταχινῶς πάρον, ὅς βαθὺ πέντου
 ἤλατ', ἀλυσκᾶζων κῦμα παρακτίδιον.
 εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύνων βρυχηδὸν ὁδοῦσι
 μάρτε· κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφθαλόμενος.

Φιλίππου.

Νηὸς ἐπειγόμενης ὠκυπόδον, ἀμφεχόραν
 δελφῖνες, πελάγους ἵχθυόφθοι σκύλακες.
 καὶ προπόρος δὲ κύνων θηρὶ κείνους ἱκελώσας,
 δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
 ὦλλετο δ' ἄλλοθι θήρης χάριν· οὐ γὰρ ἑλαφρὸς
 πάντων ὅτι κνωῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ωκυεὶς ἐλάφοισι κύνων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
 ἔγχεος ἡλικιώθι παιδοπόρον γένεσιν.
 Γᾶσσι δὲ συγκατέμυσεν, καὶ πυνλώθεισά χρόνοισιν.
 ἦ δ' ἡ ποικετῶν ὥριος ἦν βασανος.
 πολλὰ δ' ἐπ' ὠρύουσας, ἀνὴρ ἐσιδιροτόμησιν.
 καὶ σκύλακες φίλοι νηδύς ἐξέθορον.
 ὅρτεμιδος λείπεται κοχίων χάρις, ἔμπαλι δ' ἄρης
 ἦρκεται μαυροῦσθαι κατέρωσ' ἡμετέρωσ'.

Αντιπάτρου.

Θηρὸν δὲ λάμπωνά μίδ' κνώα δίψας κατέητα,
 καὶ πρὸ ὑπὲρ φυγῆς πολλὰ ποιησάμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πρωτὶ γὰρ ὤρυσαν νοτβὸν πέδον. ἀλλὰ κ' νωθεὶς
πίδακας ἐκτυρλῆς οὐκ ἐτάχανεν ὕδωρ
πίπτε δ' ἀπαυδήσας. αἰδ' ἐβλησαν πάρχ' ὀμφαι.
λάμπωνι κταμένω, μῆνιν ἐθεσ' ἐλάφων.

Αρχίεϋ.

Ο πρὶν ἀελοπόδωι λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
ὁ πρὶν ὕπαι μ' ῥαῖς κώλα κερθαφόμενος,
ὃν φοίβου χρισμῶδ' ἀέθλιον ἐσ. φε πυθῶ
ὀρνύμενον πᾶσις ὠκυπέτας ἵκελον,
καὶ νεμέη βλοσυρὸς τιθηνήτερα λέοντος,
πῖσάτε, καὶ δοίξ' ἦν' αὖς ἰσθμὸς ἔχων,
ναὺ κλοιῷ δ' ἔφρην πεπλημένοιο δ' ἀχαλινῶ,
καρπὸν ἐλαῖ δ' ἡοῦς ὀκρυῖντι λίθῳ,
ἴσιν μοῖρῶν ἔχων ἠέρα κλει. καὶ γὰρ ἐκείνος
τόλ' ἀνύσας, δούλην ζῆλῳ ἐφειρμίσατα.

Αθλητοῦ.

Σὴ πατρὶ θεοκαλὴν πωλοφίφει, μέμψιν ἀνὰ πῶ
πηγαστος, ὡς ἀδίκ' ἐτέρματος ἠ. τί' αἶσα.
ὃς πυθῶ, κῆν ἰσθμῷ ἐνώμασσα, κηπινέμενον
Ζῆνα, καὶ ἀρκυφ. κούς ἠλυθεν ἀκρέμενας.
ναὺ δ' ἐβέρος πέρης νισυρήτιδος ἐγκυκλον ἔλκω,
λεπλώων δ' ἡοῦς καρπὸν ἀπ' ὠστεχύων.

Βιάνορος.

Γῶλον ἔν πεδίῳ, ἀλλ' ὅχ' ἀλὸς ἵππου τῆρα,
ν. ἔ. διαπλῶν πόντον ἀναινόμενον,
μὴ θάμβει χρεμεθόντα, καὶ ἐν ποσὶ λαῖε πατέοντα
τόλ' αἶσα, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
ἄχθεται, α. φόρτε μέρος ἐρχεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
κεῖσθαι ἔν πάντων ἐπρίπεν ὠκύτατον.

Αντιφίλου.

Γαμφάγος ἐρπυσὶς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,

ὄσρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπλημένον,
 πῶγωνος διβδίο νόσιν ωδάξατο σάρκα.
 αὐτίκα δ' ὄσρακόεις ἐπλατάγησε δόμος.
 ἀρμόσθη δ' ὀδυνάσιν· ὃ δ' ἐν κλείβοισιν ἀφύκτις
 ληθεῖς, αὐτοφρόνιον πτότμον ἐπισπάσασατο.

Τεῦ αὐτῶ.

Υἱῆμα πυρὸν χρυσοῖο σιδήρεῶν ὑπ' ὀδόντων
 ῥινηθέν, λιβυκῆς κρυφύτρον φεμάσθαι,
 μῦς ὀλίγος βαρὺ δ' ἔπνον εδάσσατο - πᾶσα δὲ νηθεὺς
 συρομένη, βραχύποσιν θῆκε τὴν ὠκύτατον.
 ληθεῖς δ' ἐκ μεσότης, ἀνετέμενε κλέμματα γαστροῦ.
 ἥς ἄρα κῆν ἀλόγοις χρυσέ, κακοῦ πρόφασις.

Νέστρος εἰς τὴν πύθιον δρᾶσκοντα.

Εἶρπε δροάκων, καὶ ἐπινεῖ ὑδωρ· σβένναυτο δὲ πηγὰς,
 καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλὸς θῆρ.
 εἶρπε τὸ λῆν, τὸ δ' ἐμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν ἀνῆ.
 αὐτὰρ ὁ διψήσας, ποταμῷ ἐπέθηκε γένειον·
 πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς εἶσω ρέεν, ὄρχαλέον δὲ
 ἀνθεριῶν κελάρυζε· κατβροχόμενου δὲ ῥέεθρον,
 κηφισὸν κώκυνον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι.

Κριναρόρα.

Αἰτῶ με πῶς εὐθιλον ὅσων ἐκένωσεν ἀμουλῶν
 οὐθατῆ, πασάων πουλυαλακτοτάτην,
 γυντάμενος, μελιθεὺς ἐπειτ' ἐρράσασατο πῖα
 Καῖσαρ, κῆν νηυσὶ σὺμπλοον ἠγάγετο.
 ἤξεω δ' αὐτίκα που καὶ εἰς ἀσέρας· ὃ γὰρ ἐπέχον
 μαζὸν ἐμὸν, μέων οὐδ' ὄσαν ἀγιοχου.

Βιάνορος.

Εἰς βαθύην ἤλατο νείλον ἀπ' ὀφρύος ὀξυῖος ὀδίτης
 ἠνίκα λαμάρων εἶδε λύκων ἀγέλην.

D III

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἑκά μιν ἀγρούσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἄλλος
ἄλλον, ἐπουράϊω δὴ γματι πλεξάμενος·
μακρὰ γυφιδώθη δὲ λύκοις βυβός· ἔφθανε δ' ἄνδρα
νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

Σενοαΐδου.

Τί πτε ἔν ὀγκιστὴν βραδύποιν ὄνον ἄμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωεινῶς ἐξελοάτε δρόμον·
οὐχ ἄλλις ὅπῃ μύλοιο πρίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,
ἀπειριδὸν σιοτόφης κυκλοδίωκτος ἔχω
ἀλλ' ἔτι καὶ πῶλοισιν ἐρίζομεν· ἢ ῥ' ἔτι λοιπὸν
ἦν μοι πῶ σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἄροα.

Αἰθιον.

Τί πτε με ἔν φιλέριμον ἀναιδέϊ ποιμένες ἄρη
τέτληγα, δροσερῶν ἔλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων·
πῶ νυμφῶν παροδίτιν ἀηδονά· καὶ μάτι μέσῳ
οὐρεσι, καὶ σκιβαῖς ξουθα λαλῶντα νάπαις·
ἦν δὲ καὶ κίχλην, καὶ κούφυον, ἦν δὲ τόσους
ἄλλας δρουραῖας ἄρπαγας ἀπορίης,
καρπῶν διηλιτῆρας ἐλεῖν θέμις· ὅλλυτ' ἐκείνους.
φύλλων, καὶ χλοῆς τίς φθόρος ἄβι δρόσου·

Φιλίππου.

Βωλοτόμοι μύρμικες, ὅ γ' ἴς σρατος, ἦν δὲ ἐσύλων
γεομόρου μελιχρὴν Σμηνοδόκου χάριτα,
μινίσσας ὁ πρέσβυς, ὅς ὕδατα κροσσὸν ἐβαψεν,
ἐνθάδε πους ἀπ' ἡὲς ὁδοῶν πελάσειν.
οἶδ', νέας κούφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
αὐτοκυβνητὶ πρὸς τάχος ἐφόχασαν.
ἦ ῥα φίλη γαστήρ καὶ βαιοτάτης ἀνέπεισεν
ἐν χθονὶς εἰς νύμφας καινοτάτους ἐρίτας.

Ἀθῆλον.

Λεπὸν ὑφηνάμενα ἱαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχῃ,
 τέπιγχα σκολιᾶς ἐνδὸς ἔχευε πάγαις.
 ἀλλ' οὐ μὲν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα πιδάσθαι,
 τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα, παρεβόχασα.
 λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπενούφισα, καὶ τόδ' ἔλεξα,
 σῶζε με σείω φθεγγόμενος κελεύω.

Λεοντέως.

Ὅ πρὶν ἐπ' ἀλθειῷ σεφανηφόρος ὦν, ὁ τὸ πρὶν
 διατάκῃ κηρυχθεὶς κατὰ λήϊος παρ' ὕδαρ,
 ὁ πρὶν ἐγὼ νεμέη βεβουμένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
 πῶλος, ὁ πρὶν πῆνδῃς ἴσα δαμάων ἀνέμοις,
 νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρομόν ἤνιδε πέτρῃ
 διηύω, σεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεονίδου.

Φύγεθ' ὅτ' ἐκ καλύβης σκότιοι μῦες. οὐτὶ πενιχρὴ
 μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδω.
 αὐτάρ κῃς ὁ πρέσβυς ἔχῃ ἄλλα, καὶ δύο κρήμνα.
 ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτῶν.
 τῷ, τί μεταλλούης, τῷ πον μυχὸν ὧ φιλόλυχνε,
 οὐδ' ἀποδείπιδίου γουσόμενος σκυβάλου;
 ἀπύδων, εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι. τὰ μὰ δέ, λιτά.
 ὦν ἄπο, πλειότερην οἶσεαι ἄρμαλιν.

Ἀρίστωνος.

ὦ μῦες, εἰ μὴ ἐπ' ὅρτεν ἐληλύθατ', ὅτ' μυχὸν ἄλλου
 σείχετ', ἐπὶ λιπῶ οἰκέομιν καλύβιν.
 εἴ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψαθε, καὶ αὖθις
 ἰχάδα, καὶ δειπνὸν συχὸν ἀπὸ σκυβάλων.
 εἰ δ' ὦν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδύνητα,
 κλαύσειτ', οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπ' ἰχόμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΝΥΤΗΣ.

Ηγία δὴ τοι παῖδες ἐνὶ φέρε φοινικόμεντοι
θέντες, καὶ λαοὶ φιλὰ πρὶ σίματι,
ἵππια παιδάσσι θεοῦ πρὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτοὺς φορέης ἵππια τρπομένους.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Κηράμενος γυνίμην τίς ἀπὸ φλέβη μηρὸς ἀγύρτης,
βηαιέντας ἀνὰ πρῶνας ἐβοωνοβάται.
τῷ δὲ λέων ἦντισε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίαν
χάσμα φέρων χαλεπὸν πηνάλεον φάραγγος.
δείσας δ' ὠμισέω θηρὸς μόρον, ὡς ἀνδραξε
τύμπανον ἐξ ἰβᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χῶ μὲν, ἐνέκλεσεν φονίαν γένων. ἐκ δὲ τερόντων,
ἐνθους ῥομβητῶν ἐσοφάριζε φόβην.
κείνος δὲ προφυγὼν ὁλοὸν μόρον, εἶσχετο ρεῖν
θῆρα τὸν ὀρχισμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

ΑΔΗΛΟΝ.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμὸν,
καὶ νιφετὸν φύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
μοικολέων, καὶ δὴ κεκαυμένος ἀθρόα γῆα,
ἦλθε φιλοκρήμωνων αὐλὴν ὅτε αἰγοτόμων.
οἶδ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ πρὶ σφείων,
εἶατο, σωτήρα Ζῆν' ἐπιπεκλόμενοι.
χρῆμα δὲ δὴ μέγας θῆρ νύκτιος, οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε βοτῶν βλάψας, ὅχετ' ἀπανλόσσωτος.
αὐτὸ δὲ πρὸντες ἀγαλμα πόδ' αὐγραφεὶς ἀερολοφῖται
Ζηνὶ, παρ' αὐπρέμνῃ τᾶδ' ἀνέθεντο δοῦν.

ΝΙΚΙΟΥ.

Αἰόλον ἡμεροβαλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα,
ξουθαῖ ἐφ' ὥραισις ἀνθεσι μαινομένα,

χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτῶμένα, ἔργα τίθεαι,
ὄφρα τεὸς πλήθι κηροπαγῆς θάλαμος.

Ἀδελον.

Τραυλὰ μινυρομένα πανδιονὶ χέμμερε φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἀψάμενα λεχέων,
τίπτε πανημέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδῶν;
παῦσαι, ἐπεὶ σε μένει δάκρυα τὰ κροτόπιν.

Ἀδάου.

Τῇ βαῖῃ κελαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ,
ληπτοῖς κοῦφῃν ὑποκίην ἔπρεν.
μοῶν οὐτὶ χαλεπὸν ἐπὶ κροῖς, ἀλλὰ καὶ αὐταῖς
σωθῆρους σώζειν ἄρτεμις οἶδε καύσας.

Εἰς ΖΩΗΝ. Γαλαδᾶ. 34.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Τῷ αὐτῷ.

Μήτε θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπληρότες,
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι ἔν βίον,
εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τὸ βίον τεχνικότος;

Ἀντιπάρῃ θεσσαλονικέως.

Τρὶς δέχθ' με πνύσειν, καὶ δὲς προῖα μέντιες ἄσρων
φασίν. ἐμοὶ δ' ὄρεϊ καὶ δεχθῆς ἡ ῥιτάτη.
ποῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος. οἱ δ' ἐπὶ κύρις,
Νέρι. καὶ νέσωρ δ' ἤλυθεν εἰς αἶδην.

Ἀδελον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδ' αὖ, ῥιάδ' αὖ δύο, μέτρον ἔθνησαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκῆμαι πύκτισιν. ὁ γὰρ χιὼνος ἀνθος ἀρίστον
ἡλικίης. ἔθανε χωρὶς γέρον πυλῖος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Εὐρημος γλῶσσι ποταμείβου τὰν λάλον ἢ χῶ,
 μούη λαλόν· ἦν τι κλύω τὰ τ' ἀπαμβρομέναν.
 εἰς σέ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, σρέψω λόγον· ἦν δὲ σιωπᾶς,
 σιγήσω· τίς ἐμοῦ γλῶσσαι δικαιότερη;

Ομηρόκινε βρά εἰς τὴν πρώτῃς ἀκόνσαντα ἡχοῦς
 Ω φίλοι ἥρωες, θάνατοι, θεράποντες ἄρῃος,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω· κέλιται δέ με θυμός.
 ἀγροῦ ἐπ' ἐχαιτῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 καίει εὐπλόκητος δεινὴ θεὸς αὐδήσας,
 ἢ θεὸς, ἢ ἐγὼ· τοὶ δὲ, φθέγγοντο κελῶντες.
 εἶδ' ἢ φθεγγόμενον τε, καὶ αὐδήσαντος ἀκούσοι,
 αὐτὶς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογᾷ.
 ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα δι' ἐξερέσθαι ἐκείσε;
 τήν δ' οὐτ' ἀθρήσαι δαΐα μ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι.
 ἐπεὶ οἶν κείνηται ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσας.

Εἰς ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Κρναγόρου. 36.

Ἀὖτις ἀποκλύζουσα παρὰ κροάλησι θαλάσσης
 χερνῆτις διερῶ τυτθὸν ὑπέρθε πάγου,
 χέρσον ἐπεβαίνοντι κατὰ παρθένου κλύδωνι,
 δειλαίη, πικρῶ καὶ μ' ἐπιεν θανάτου.
 πνῶμα δ' ὁμοῦ πινίη ἀπελύσατο· τίς κ' ἐνὶ νηὶ
 θαρσύνει πεζοῖς πλὴν ἀφύλακτον ἄλα;
 Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο καλινδίνητε θάλασσα,
 παρηντον ὕδωρ ἰδίσις ῥαῦμασιν ἀντίπαλον;
 ἢ ἐλὶψ ἡν νυκτὶ τεταρμένον, ὅς τις ἄπιστον
 νομιστὶν ὅσον πέμπας χάρμα δαμνζόμενον,

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον. οὐδὲ ματῶ
σὴν σᾶσιν· ἀρρήτῳ ταῦτα μέμλε φύσει.

Εἰς ΘΑΝΑΤΟΝ, καὶ εἰς

θανόντας. Αἰαθίου. 37.

Τὸν θάνατον τί φοβῆσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν παύοντα νίσους, καὶ πενίης ὀδυνῶσα;
μοῦνος ἄταξ θνητοῖς παραγίγνεται. οὐδέ ποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δούτρων ἐρχόμενον.
αἷ δὲ νόσοι, πολλαὶ, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Γαλλασῶ.

Γάντες τῷ θανάτῳ τιρούμεθα, καὶ φόβου
ὥς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ἄδης, μοῖρ', ἄχθος ἀνάγκη,
καὶ δῆμος κρατρὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τῆ σώματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τῆ θανάτου φύγῃ πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αἰθιον.

Χαίρει τίς θεόδωρος ἐπεὶ θάνειν. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαίρῃσι. θανάτῳ πάντες ὀφθαλόμεθα.

Αββιανοῦ.

Ὡς ἐξ ἡοῦς παραπέμπεται. εἴτ' ἀμελοῦσιν
ἡμῶν, ἐξαίρνης ἥξει ὁ πορφύρεος.
καὶ τὸς μὲν τίξας, τοὺς δ' ὀππῆσας, ἐνίους δὲ
φυσήσας, ἄξει πάντας ὅτε ἐν βάραθρον.

Αἰθιον.

Γῆ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον. αἰβέρι δ' ἄσρα.
ἑλλάδι δ' ἥδε χθών. αἶθε δὲ, τῇδε πόλις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Κριναίου.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιοτῆς ὄρον· εἰσὶ θανοῦσιν
ὥς ζωῆς ὅρ' καὶ συμφορῶν ἑτέρων
ἄθρη νικίῳ κῶον μόρον· ἦ δ' ἔκειτο
εἰν αἰδῶ· νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον
ἄσπι γὰρ τύμβοιο μετοχλίσαντες ὁ χῆρς,
εἴρυσαν εἰς ποινὰς τλήμονα δυοθανέα.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκούσα φιλαίνιον, ἡ βαρύνεντος
μήτηρ, ἡ τέκνων φρεσὶν ἰδοῦσα τάφον,
ἄμφορίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἡ γὰρ ἐώλετο
πάντως μοι ζῆσειν πῦρ, ὅτ' οὐκ ἔτεκεν.
ἢ δ' αὖ πᾶς, θύον ὕδωρ ἀνέγαγον· ἀλλὰ με δάμνων
ἤθελε μὴ δ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
κλῆθεῖς ἡ μέτρος γὰρ ἀπέφθοιτο· ναὶ δὲ τεκούσας
ἦ δ' ἡ, καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡρίδμοι ποτὲ πάντες ἀριστοδίκην κλυτὴν παιδα,
ἐξάκῃς ὠδῶν ἄχθος ἀπώσαμένην.
ἦρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χυθόν· φρεῖς γὰρ ὅλοντο
τούσῳ λειπόμενοι δ' ἡμυσαν ἐν πελάγει.
αἰεὶ δ' ἡ βαρὺ δακρυς, ἐπὶ σήλαις κῶα ἀηδῶν,
μεμφομένη πρὸς βυθόις, ἀλκυονίδας βλέπειται.

Ορέσου.

Γαίῳ δ' ὅτ' ἄλ' ἐκαίεν ἀρίστην· ὅν δ' ἐσέκουε
ναυηγόν· γαστὴρ δ' ἄλλος ἐτιξε μίαν.
αἶ, αἶ, μητέρα διείλετο, πῶς ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ, καὶ πικρῇ νειμαμένην ὕδατι.

Αντιτάφου.

Τὸ βρέφος ἐρμύνακτα διελήσασθε μέλισσαι,
φῶ καί τις, ἐρπυσὶν· κηρία μαχόμενον.

πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ὄψιν μένον ὠλέσας, αἶ, αἶ,
 κέντροις, οἷδ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα.
 πείθ' ο λισδίην, κῆρ' αἰμώτορι, μὴ δὲ μελίαισιν
 αἰεῖν· κακείναις πικρὸν ἐνέστι μέλι.

Φιλοδήμου.

Ἦδη κῆρ' ἰόδον ἄβη, κῆρ' αἰμάζων ἐρέβινθος,
 κῆρ' καυλοὶ κρέμβης Σώουλε πρωτοτόμου,
 κῆρ' μάχη ζαλαγῶσα, κῆρ' ἀρτιπαγὴς ἀλίτυρος,
 κῆρ' θρ' δάκων ὑλών ἀφροφυῇ κέταλα.
 ἦ μεις δ' οὐτ' ἀκτὴς ἐπιβάιν· μεν, οὐτ' ἐν ἀπόψῃ
 γνῶμεθ', ὥς αἰεὶ Σώουλε τοπρόττον.
 κῆρ' μὴν ἀντιγένης, κῆρ' βέκχιος ἐχθεὶς ἐπαίζον.
 ναῦ δ' αὖ πῦρ θάψαι σήμβρον ἐκφέρομεν.

Αντιφίλου.

Βρέμα πάλα λαχναῖον ἐριμαῖόν τε κέλυσος
 ὄμματος, ἀγλώσσου θάρμιν ἡσόματος,
 τυχῆς ἀσθενὲς ἔρκος, αὐτὸ μβαύτου θανάτοιο
 λείψανον, εἰνὸ δ' ον δάκρυ παρβχομένων,
 κῆτο πέλασ κατὰ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
 ἀθρήσας τί πλέον φειδομένῳ βίῳ τε.

Τεύρωνος τὰ ἐρμού εἰς Τέρπην κ' βαρυσδὸν
 ἐν σκιάδῃ τῇ λακωνικῇ σύκῳ
 βληθέντα, κῆρ' ἀποθανόντα.

Τέρπης ἀφ' ὀρμιγγαί· ρέκων σκιάδῃσιν αἰοιδῶς,
 κῆτ' ανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαίμονίσι,
 οὐκ ἄρρι πληγὴς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
 χείλεα· φῶ, προφάσεων οὐκ ἀπρεῖ θάνατος
 Παλλαδᾶ ἐπὶ δυοὶ βρέφεισιν ἅμα
 τεχθεῖσι, κῆρ' εὐθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φλότῃτι μιγῆσθ,
 παιδίον ἀρσινικὸν, θηλυκὸν, οὐδέττον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Βιάνορος.

Κοῦρον ἀποπλάνην ἐπιμάζιον ἐρμώνεκτα,
φῶ βρέφος ὡς ἀδίκως εἴλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δέλαιος ὅς ὑμέας οἶα μελίαις
ἐλθών· αἶδ' ἔχεων ἦτε χρεῖότραι.
ἀντὶ δὲ οἱ θόινης, ἐσεμάρξατε φόνια κέντρα.
ὦ πικραῖ, γλυκρῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ἡμάρξασα καὶ αὐτὸς ὁ βιδύσινος ἀγνάξ,
τῶν δύσζων, καβίστον βίοτον.
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. λαξ δὲ πατήσας
λυωῶδι ζώην, ἠλυθον εἰς αἶδεω.

Αἰθλον.

Εἰς αἶθλον ἰθεὶς κατήλυσις. εἴτ' ἀπ' ἀθηνῶν
σείχης, εἴτε νέκυσ νέισται ἐκ μερόης,
μὴ σε γ' ἀνιάτω πάρος ἀπο τῆλε θανόντα.
πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς αἶθλον ἀνεμος.

Γαλλαδῆ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τὸ δ' οὐ τυραννήσας Διονύσιος ἠρακλείδης
τῆς ἐν τῷ πάντῳ μάρτυς, ὁ τὸ παθὼν.

Αἰθλον.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε. μένεις δέ τε καὶ σὺ τίτ' ἄλλον.
πάντας ὁ μῶς θνητοῦς, εἰς αἶθλης δέχεται.

Αἰθλον.

Γῆ μου καὶ μήτηρ κικλήσκετο. γῆ με καλύπτει
καὶ νέκω. οὐ κείνης ἦδε χρεῖοτέρη.
ἔατομαι ἐν ταύτῃ θηρὸν χρόνον· ἐκ δέ με μητρὸς,
ἤρπατέν ἡελίου καὶ ματ' θερμότατον.

καίμα δὲ ξείνη ὑπὸ χερμάδι μικρὰ γοηθεὶς
ἵνυχος, ὡς πεθεὶς κριναγόρου θεράπων.

Αντιφίλου.

Κρηνάων λιβάδες, τί πειθύνετε; ποῦ τόνον ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀεννάους ἐσβεσεν ἡλίου;
δάκρυσιν ἀγρικόλα τετρίμμεθα. πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὲν, ἡ κείνου διψὰς ἔχει ποσὶν.

Αἰθιλον.

Εν μέμφῃ λόγος ὄψι, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μίσην
οὐδοξον παρὰ ἀπίδος τῆς καλλίκερω ταύρου.
κοῦ δὲν ἔλεξε. πόθεν; βοὶ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη,
οὐδὲ λάλου μόχθῳ ἀπίδι σόμα. ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
λέχρια κείνος σᾶς, προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην,
διηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοπλὴν ὅσον οὐ πω.
καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,
ἡλίου δὲ κῆκλις πέντ' ἡδὲ πῆϊς ἐσδύντι.

Αἰθιλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοεθρά, καὶ ἡ περὶ κῦπριν ἐρωή,
ὀξευτέρην πέμπει πλὴν ὁδὸν εἰς αἶδην.

Εἰς Θεοῦς. Λουκιανοῦ. 38.

Ἀνθρώποις μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας.
οὐ λήσεις δὲ θεὸς οὐδὲ λογιζόμενος.

Αἰδέσποτον.

Ζῶς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δὴ ἐφωτὰ
λήδης, οὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης.

Αντ' ἄρ'.

Εὐκόλος ἐρμείας ὥς ποιμένες. ἐν δὲ γάλακτι
χάριων, καὶ θρυγίνῳ σπινδύμενος μέλιτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀλλ' οὐχ Ἡρακλῆος· ἔνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺ ἄρνα
αἰτῇ· καὶ πάντως ἐν θύεσσι κλέγεται·

ἀλλὰ λύκοις εἴρη· τί δὲ τὸ πλεόν, εἴ τ' φυλαχθεὶς
ὀλλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος,

Λεωνίδου.

ὦ τάνδε πείχοιτεσ ἀταρπίον, οἵτε ποτ' ἀγροῦς
δαμόθεν, οἵτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμι· ὄρων φύλακες διαοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, ἔρμας,
οἷον ὄρῃς μ'· οὗτος δ' αἴτρεος, Ἡρακλῆος.

ἄμφω μὲν θνατοῖς ἀνέκοσι· ἀλλὰ πόσ' αὐτοῦς,
αὐτῶ μοι παραθεῖς ἀρχάδασ, ἐκτέκερεν.

ναὶ μὲν ὡσαύτως τοὺς βόρυσας, οἵτε πέλοται

ὠρίμοι, οἵτε χύδην ὀμφακας ἀνέπικεν.

μισέω τὰν μετοχὴν· οὐδ' ἡδύομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τί,

ἄμφω μὴ κοινῇ, τοῖς δυσὶ παρτ' θέτω,

καὶ λεγέτω, τοῖς τῶν Ἡράκλεος· ἀλλό τε τῶτο,

ἔρμα· καὶ λύει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάρου.

λοιπὸς μοι ὅμιος οὗτος, ἐπεὶ παρὰ νύματι πηγῇ
ἴδρουμαι, νοτρεῖς διαπότες ἡϊόνος.

ἀλλὰ φίλος· πάντῃ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι

χαίρω καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.

ἡ λάσκου πῶν Κύπριν· ἐγὼ δὲ σοὶ ἢ ἐν ἔρωτι

οὐρίστ', ἢ χαροπῇ πνύσομαι ἐν πελάγει.

Ἀνύτης.

Κύπριδ' οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπετο τήνῃ,

αἰὲν ἐπ' ἡπείρου λαμπρὸν ὄρεον πέλαρος,

ὄφρα φίλον ναύτησι τελεῇ πλοῖον· ἀμφὶ δὲ πότιος

σειμαίνῃ, λαμπρὸν δεινόμενος ξόανον,

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Εἰπέ ποτ' αὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τούχη,
ἢ ξίθι τὰς σπάρτας· ἃ πόλις ὀπλομανεῖ.

ἄδ' ἀπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσθ' αἰὲν αὐτῇ
εἶπε, καὶ οἰκῆσω τὰν λαοκτονονίαν.

καὶ μὲν Κύπρις, ἀνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
ἴσορις, ὥς ἀμῖν καὶ θεὸς ὀπλοφορεῖ.

Νικάρχου.

Παρθένη προτογένεια, τί πῶν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,

ἄρπάζεσσα δ' ἐμὸν δῶρον, ἔχεις παλάμη;

μῖμνησσε τ' παρσθεν ἐν ἰδαίοις σκηπέλοιςιν,

ὥς Πάρις οὐσε κελὴν, ἀλλ' ἐμ' ἐδογμάτισε;

σὸν δ' ὄρυ, καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει.

ὄρκει τῷ μῆλῳ κείνῳ ὁ πρὶν πόλεμος.

Γαλατῶ.

Τὸν Διὸς ἐν ῥιόδοισιν ἐθαύματα χάλκεον ἦεν

τὸν πρὶν ἐν συχλαῖς ναῦ παραριπτόμενον.

ἀχθήτας δ' ἄρ' εἶπον ἀλεξίκεκ' ἐρίσ' ἐλινε,

μηδέ ποθ' ἠπληθεῖς, σήμερον ἐξετάθης.

νυκτὶ δὲ μειδίοων με θεὸς προσέειπε παρὰ σῆς,

καὶ ῥ' ἔδουλόεν καὶ θεὸς ὦν ἐμάθον.

Αρχίου.

Βασιδ' ἰδεῖν ὁ Γρίππος, ἐπ' αἰγυλίτιδ' ἀναίω

χιλὴν αἰθῆρας οὐποτε ἀντιβίης,

φοξὸς ἄπ' οὐς, οἶόν κεν ἐρημάησιν ἐπ' αὐταῖς

ἐξέσθ' ἀν' ἀνὰ μογερῶν ἦεν ἰχθυόλων.

αἰὲν τις γριπὸς με βοηθῶν, ἢ κελαμάντης

φωνήσῃ, πνοιῖς ἴεμαι ὀξὺ τ' ὄρ.

λάσσω καὶ τὰ θεόντα καὶ ὕδατος· ἢ γὰρ ἀπ' ἐργῶν

δύεμονες, οὐ μορφᾶς γνώσιν ἐχέοντες τύπον.

Ε

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλαῖον.

εἰραφιώτην.

Αβροκόμην . ἀγροῖκον . ἀοιδίμον . ἀγλαόμορφον .
 βοιωτὸν . βρόμιον . βακχάντρα . βορυσχάτην
 γηθόσωνον . γανόεντα . γιγαντολίτην . γελώοντα .
 Διογενῆ . δίζονον . διθυραμβογενῆ . δίουτσον .
 εὖιον . εὐχάτην . εὐάμπελον . ἐπρεσίκωμον .
 ζηλαῖον . ξάχολον . ζηλήμονα . ζηλοδοτῆρα .
 ἥπιον . ἡδυπότην . ἡδυθροον . ἡπρεπῆα .
 θυρσοφόρον . θρήϊκα . θιασώτην . θυμοέοντα .
 ἰνδολέτην . ἱμβρόν . ἰοπλόκον . εἰραφιώτην .
 κωμασῆν . κβαόν . κιασοφρανον . κελαιδινόν .
 λυδόν . ληνᾶον . λαθικηδέα . λιπμέριμνον .
 μύσιν . μαινόλιον . μεθυώτην . μυριόμορφον .
 νυκτελίον . νόμιον . νεβρώδεα . νεβριδόπεπλον .
 ξυσοβόλον . ξωόν . ξενοδώτην . ξανθοκάρησιν .
 ὀργίλον . ὀβριμόθυμον . ὀρεσκιον . οὐρετιφοίτην .
 πολυπότην . πλαγυτῆρα . πλυσεφρανον . πολυκωμον .
 ριξίνοον . ραδινόν . ρικνώδεα . ρινοχορῆα .
 σκιρτητήν . σάτυρον . σεμεληγενέτην . σεμελῆα .
 τερπνόν . ταυρωπόν . τυρρηνολέτην . τυχύμηνιν .
 ὑποσοβιν . ὑγρόν . ὑμενίϊον . ὑλήντα .
 φερομανῆ . φρικτόν . φιλομηδέα . φοιταλιώτην .
 χρυσόκρων . χαρίεντα . χαλίφρονα . χρυσομίρην .
 ψυχπανῆ . ψύσιν . ψοφομηδέα . ψυχολαίκτην
 ὦρον . ὠμισῆν . ὠρεσίφορον . ὠρεσίλοιπον .

Χμνείω παιᾶνα . μίξαν θεόν

ἀπόλλωνα .

Αβροπον . ἀγλαόμορφον . ἀιβρεινόμην . ἀβροχάτην .
 βριθύνοον . βασιλῆα . βελεωιχαρῆ . βιοδώτην .

γιγώσκων. γιγώωντα. γιγαντολέτιν. γλυκύθυμον.
 διογινή. διοταυδα. δρακοντολέτιν. δραφονογινή.
 εὐαλλον. εὐρυβίην. ἐκτιβόλον. ἐλπίδοδωτιν.
 ζωοτόνον. ζάθειον. ζινοφρονα. ξινοδοτήρα.
 ἥπιον. ἥδυεπῆ. ἥδύθροον. ἥπιόχερα.
 θιροφόνον. θελρόν. θελξίφρονα. θελγεσίμυθον.
 ἰαφρέτιν. ἰμβρόν. ἰήιον. ἰπποκορυζήν.
 κασμοπλόκον. κλάριον. κρατφόφρονα. καρπογενέθλον.
 λιτογενῆ. λαρόν. λαρογιθέα. λαμπετόωντα.
 μυσυπόλον. μάντιν. μεγαλήτορα. μυριομορφον.
 νεβροχαρή. νοερόν. νηπενθέα. νηφαλέον τέ.
 ξωοχαρή. ξωόν. ξωόφρονα. ξωοδοτήρα.
 ὀλβιον. ὀλβιοεργόν. ὀλύμπιον. οὐρεσιφοίτιν.
 πριῦν. πανδερική. πανκπήμονα. παπτοδοτήρα.
 ῥυσίπονον. ῥοδόχροα. ῥιξήνορα. ῥιξιέλευθον.
 σιγαλόεντα. σορόν. σελαηγενέτιν. σωτήρα.
 τερτίχορον. ττᾶνα. τελέτορα. τιμήεντα.
 ὑμναγόρην. ὑπαγν. ὑψάχενα. ὑετόεντα.
 φῶιβον. φοιβάζοντα. φιλοεράνον. φρενογιθή.
 χρυσμαγύριν. χρύσειον. χρυσόχροα. χρυσοβέλεμιον.
 ψαλμοχαρή. ψάλτιν. ψουσίσυα. ψυχοδοτήρα.
 ὠκύπον. ὠκυεπῆ. ὠκύσκοπον. ὠρεσιδωτιν.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Νικομήδους. δι δὲ Βάαν.

εἰς Ἰπποκράτην. 39.

Ἰπποκράτης φάος ἦν μερόπων. καὶ σώτο λαῶν
 ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν πάντις εἰν αἰδή.

Ἀντίστροφον.

Εἰν αἰδή πάντις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
 σώτο. καὶ μερόπων ἦν φάος. Ἰπποκράτης.

Ε 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὴν ὀρειβασίον βύβλον.

Δίου ὀρειβασίον· ἣν ἀθανάτην διὰ τέχην
πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρῃ.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ κολοφῶν ὄριδ' ἦλος ἐνὶ πολίεσσι τέτυκται,

δοιοὺς θρεψάμενι παῖδας ὄριστ' ἔχουσ.

πρωτόπικον μὲν Ὀμιρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,

ἀμφοτέρους μούσαις οὐρανίησι φίλους.

Αδελον.

Φάρμακα πολλά μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλά δὲ λυγρὰ

Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος πρὶ πάντων

ἀνθρώπων· ἥ γὰρ παιήονός ἐστι γένεθλος.

Αδέσποτον.

Γαίῳ, χείρῳ, ἀσκληπιὸς, ἵπποκράτης τέ.

τοῖς δ' ἐπὶ Νίκανδρος, προφρέστερον ἔλλαχεν αἶχος.

Λουκιλλίου.

Μάχον ὅτ' εἰς αἶδ' ἦν κατέβη, φομέων αἶδωνθε,

εἶπεν, ἀνασῆσ' ἦλυθε καὶ νέκυας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς αἶ

νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκὺν φάος οὐκέτι θρηνῶ,

τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἶθ' ἀνάτου.

Γαλλαδαῖ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν δίζυφοις δαύαμιν τινα θεῖαν

εἶναι ἔφην· χθρὸς γὰρ δίζυφον ἐν χρόνῳ

ἢ πάλῳ κάμνοντι τεταρτάῳ πρὶν ἔσθ'.

καὶ γέγονεν ταχέως οἷα Κρότων ὕγιος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δῆ· ἥ δὲ Κονδίτον, πόθεν ἔχε

παῖδά, τῆς φωνῆς ἔστι γὰρ ἀλλότριον

τῆς τῶν ἑλλήνων· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὢν.
σκούρασον οὖν μοι τὸτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τὸ σωμαχοῦ, χήζειν τὸ δὲ λέγουσι ποτὲ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣΙ 40.

Αντιπάρῃ θεπάλου.

Γούλυτος εἰναλίη πότ' ἐπὶ προβλήτι ταυνοθεῖς,
ἡελίῳ φύχην πλλόν ἀνῆκε πόδα·
ἔγω δ' ἦν πέρῃ ἱκελος χροῶ. παύεσθ καὶ μιν
αἰετὸς ἐκ νεφείων ὀξύς ἐμαρψεν ἰδών.
ποχμοῖς δ' ἐλιχθεῖς πέσεν εἰς ἄλλα δύσμορος· ἦ ῥα
ἄμφω καὶ θήρης ἡμβροσε, καὶ βιότῃ.

Αντιφίλσ βυζαντίῃ.

Αἰγίαν τενάγανιν ὑπὸ πλώοντα λαθραῖη
εἰρεσίῃ, Φαίδων εἰσίδε πυλυπόδην.
μάρψας δ' ὀξύς ἐριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν πρὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρύγδην οὐκ ατόνους ἑλκασ.
δισκουθεῖς δ' ἐπὶ θάμνον δὲ οἰκία δειλὰ λαγῶν
εἰλιδὸν ταχινῶ πῶκτος ἐδήσε πόδας.
εἴλε δ' αἰλούς· σὺ δ' αἰετὸν ἐχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
ἄγρης χερσαῖης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Φιλίππῃ.

Μεμφομένη βορέην ἐπεπωτῶμιν ὑπὲρ ἁλμης.
πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρήνης ἡπίος οὐδ' ἄνεμος.
ἀλλὰ με πῶ μελίγηραια ἀηδόνα, δέξατο νώτοις
δελφίν, καὶ πηνὴν πόντιος ἡνιόχει.
πιστοτάτῃ δ' ἐρέτῃ προθυμομένη, τὴν ἀκῶτον
καὶ τὴν τῆ σόματος θέλγον ἐγὼ κισάρη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰρεσίην δελφῖνες αἰὲ μούσῃσιν ἁμιαθόν
ἦνυσαν. οὐ φάσθης μῦθος ἀριόνιος.

Ἰσιδῶρου γεωδότηου.

Πούλυτον ἀγρεύσας ποτὲ Γαόνιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔρριψεν, δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.
ἀλλ' ὅδ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν ἐνέδισε λαγῶν,
φῶ, τάχα θηρυτάς ἄρτι φυγόντα καύσας.
ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευτεν ὅδ' εἰς ἄλλα Γαόνιχος ἰχθυῶν
ἦκε πάλιν, ζωῆς λύβρα λαγῶν ἔχων.

Ἀντιφίλου,

Ἀνέρα θῆρ. χρῆσάων ὁ πόντιος, ἄπνοον ἐμπνυς,
ἀράμενος λορῆς ὑγρὸν ὑπρθε νέκυν,
ὅς φασμάθους ἐκόμισα. τὸ δὲ πλεόν, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
δάμονα δ' ἀμύλων ἡμίψαμεν ἢ μὲν ἐκείνη
χθών, ἐμέ. τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἐκτανε τοῦ μόν, ὕδωρ.

Βιάνορος.

Φρῶρες ὅτ' εἰνάλιοι τυρσηνίδος ἀχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκῆτου θῆκαν ὑπρβύθιον,
αὐτίκα μιν κιθάρη λιβυηχεῖ δέξατο δελφῖν
σαύθρονον. ἐν δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἐλιαόμενος,
μέλεις ἐπ' ἰσθμὸν ἐκελεσε κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιότερους.

Φανίου.

Ἀκτῖνα κελάμαντ', ποτὶ ξρὸν ἐλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λάβου ἄρχαν πρῶτον ἐμπολέα.
αἶτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἶτε τιν' ἀγρεῖς
μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα,
αὐτόν τ' αὐγάσθεις μετ' οὐ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
τιμῶντα, φαφαρεῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην.

χαλκίδας ἢν δὲ φέρῃς φίλ' ἀκανθίδας, ἢ τινα θρίαιον,
 οὐάρε· λιθίναν οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα,

Εἰς Κάλλος. Ἀντιπάρῃ. 41

Βουκόλος ἐπλεο φοῖβε· Ποσειδάων δὲ, κρηβάλλης.
 κύκνος, Ζεύς· ἀμμιων δ', ἀμφιβόητος ὄφις.
 χοῖ μὲν, ἐπ' ἡϊθέας, σὺ δὲ παιδικὸς, ὄφρα λάβοιτε.
 ἐσε γὰρ οὐ πειθοῦς ἀνέται, ἀλλὰ βίης.
 ἀκρόα' δ' ὦν χαλκὸς, ἄτρ' δόλον αὐτὸς ἀλίσκει
 πάντα, καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

Εἰς ἀμφοῖν πολυμβῶσαν ἐν τῷ νείλῳ.
 Αὐτίκ' ἔπρωον γυμνὰν σε βόασεν ἰδοῦσα,
 φῶ, φῶ, πῶς παγόνων ἐκποθεν οὐρανίων
 (αλώεσ' ὡς δ' ἴνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἄλλαν
 νείλος ἀπὸ γλυκῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τί' ἂν εἴποι εἰδοθέα ἰδοῦσα πλὺ
 ἐλένην ἐν φάρῳ.

Οἵ κ' ἑτέρῳ σέο κάλλος, ἐπεὶ Δίος ἐστὶ γενέθλης.
 εἰσορόῃ γὰρ ἀγαλμα διότριφες· ἀρεκέως γὰρ
 φρῶσί τε, καὶ δαναοῖσι, μάχῃ δ' ἐκείτιρος ἐτύχθη.
 ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο τεοῦ γενετῆρος, ἄρωγαι;
 ἐμπης δ' ἔρχεο θάλασσαν, ἀπὸ μὲν νόσον ἐλοῦσα
 εἰδοθείης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

Ἀδ' ἦλον.

Αἱ χάριτες, φῆς εἰσι· σὺ δ' ἦ, μία ταῖς τρισὶ ταύταις
 γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

Εἰς Κολάκας. Βισαντίου. 42.

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλῃ κολάκων ἀνέχεσθαι,
 πολλοὺς ἐκδώσει τῆς μικροῖς σόμασιν.

Ε 1188

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥστε καὶ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικάως
ὥς κόλακας μισεῖν πρὸς κολακισμένους.

Λουκιανῷ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὖρεν
ἀνθρώπου, καθεστάν τευδόμενου φιλίην.
οὐ γὰρ ἐθ' ὥς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ' ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὥς φίλον, ἐν πύτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Γαλακτιάδῃ.

Ἦν ὁ φίλος τί λάβῃ, δόμινε φράτῃρ σὺ θύς ἐγραψεν.
ἦν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ὦνία γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ρήματα. αὐτὰρ ἐγὼ γε
οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ, καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας, κόλακας τε δῖϊσσι.
οὐκοῦν, ταῦτ' ἐκόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.
παῦνός μοι βέλτετε, πόδε ζῶον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων πρὸς κόλακας, κόρακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάβῃς μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥς πρὸς τὸν καθεστάν τευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες, ἐκτρέπομεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κείνον κρίνω βαρύν, ὅς ποτε λάθρη
πρὸς τῆς φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικῇ.

Αἰνιαν.

Πλατὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα. φόβῳ δὲ φιλεῖς, καὶ ἀνάγκῃ.
τὸ δὲ φιλεῖν οὕτως, οὐδὲν ἀπιστότερον.

Εἰς κριτάς. Αἰνιαν. 43.

Θαρσαλέοι κελτοὶ, ποταμῷ ζυγίμονι ῥήνῳ.
τέκνα ταλαντούοισι. καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τῆς.

πρίν πάλιν ἀθρήσωσι λεληυμένον ὕδατι σεμνῷ.
 αἶψα γὰρ ἠνίκη μικρὸς ὀλιωθήσας διὰ κόλπων
 νηπιάχως, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν αἰείρας
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον πάλιν, οὐδ' ἀλεξίζει.
 οὐπω γὰρ γενέταο φέροι νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
 κενερίμενον λουτροῖσιν ἐλεγχιάμα πταμοῖο.
 ἡ δὲ μετ' εἰλείβηεν ἐπ' ἄλλεσιν ἄλλος ἐχουσα.
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκήα.
 ἐκδέχεται βρομέουσα, τί μήσεται ἄσπετον ὕδωρ.

Γαλαδῶ.

Οὐδέϊς καὶ κεβαρὸς, καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων
 ἐν γὰρ ἐνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον
 τὸ γλυκὺ, τὸ κλέπτοντος. ὑπερβιάλου δὲ, τὸ ἀγνόν.
 ὀργὰν' αὖ τῆς δρετῆς ταῦτα δ' ὅτι πένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποιν' αὖ γένοιτο
 ὅτι παροϊμιακόν. τῷ δ' ἐὺ ὁμοῖον ἐρῶ.
 μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεχονῶς δικολέκτης,
 μήτ' ἀν' ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ἦ.
 πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, οὐδ' ἐν ἐταίρῳ
 σεμνότρον δικάσαι, μὴ ῥυπαρῶς δάσεται.

Τὸ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
 βλασφημίαις τὸν σὺν οὐδὲ οὐ θυμούμεον,
 χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
 τὰς τῶν πονυρῶν, καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Στυγιὴν πῶν νίκην τίς ἰδὼν κατὰ πῶν πόλιν ἐχθὲς,
 εἶπε, θεὰ γίγνη, τίπτε πέπνυθας αἶα;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

ἡ δ' ἀπ' αὐρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσις, εἶπεν,
ὅκ' ἐγὼ σὺ μόνος; Παρμινίω δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδαντος, ἦν παρὰ θεομόν
Παροίκιος καὶ τῆς ἡρώσας ὡς ἀνεμόν.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ.

ἦτοι ἐπ' αὐτῶν. Παρμινίω-
νος. 44.

Φημι πολυστήν ἐπιγράμματος, ὃ κατὰ μέσας
εἶναι, μὴ ζητῇτ' ἐν σπείρῳ δολιχόν.
πόλλ' ἀνακυκλεῖται δολιχὸς ὁρόμος. ἐν σπείρῳ δὲ
ὄξυς ἐλαυνόμενος, πλούματός ἐστι τόπος.

Κυρίλλος.

Γὰν καλόνες ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον. ἦν δὲ παρ' ἐλθῆς
κύς βρεῖς, ῥαψοδεῖς, καὶ ἐπίγραμμα λέγεις.

Αἰνολον.

Οἶνον μὲν ἐξ ἐτέρας πόμα πίδακος, ὥς τ' ἀρύσασθαι
ξεῖνον μεσοπόλον, γράμμα Λεωνίδα.
δίστιχα τὸν ψήφισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ μῶμε,
ἐξίθι, καὶ ἐτέρας ὄξυς ὁδόντα βάλε.

Εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον Πλάτωνος
νοθανόμενον ὑπὸ Παναγίῃ.

Εἴ με Πλάτων ὃ γράφε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνα,
σωκρατικῶν ὁράων ἀνθεα πάντα φέρω.
αἰνὰ νόθον μ' ἐτέλεσε Παναγίτις. ὃς ῥ' ἐτάλασε
καὶ τυχήν θνητῶ καμὲ νόθον τελέσαι.

Λυτομέδοντος.

Νικήτης ὁλίγος καὶ ἐπὶ προτόνοισιν αἰήτης,
διὰ τε πρηνείας ἀρχεται ἐκ μελέτης.

ἀν' ὅταν ἐμπνύσῃ, κατὰ δ' ἵστα πάντα φέρεται,
λαΐφεια παντῶσας, μέλα θέει πελάγη,
ναῶς ἄτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκυμαντούς ἐμπρος εἰς λιμένας.

Αἰήλον.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ὅτε χέρσας· εἰ δέ γε πάμπαν
νῆϊς ἔφυς μουσέων, ῥίψον ἄμην νόεϊς.
εἰμὶ δέ γ' οὐ πάντεσσι βατὸς· παῦροι δ' ἀγασάντο
Θουκυδίδην ὁλόρου, κικροπιδίην τ' ἔχενος.

Αἰήλον.

Γὰρ λόγος ὅτι μάταιος, ὃ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ.
καὶ πᾶσα πρᾶξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ. 45.

Κοινῇ παρ' κλισίῃ λιθαργικὸς, ἠδὲ φρενοπλήξ,
κέειμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἰξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύαιης,
καὶ τὸν ἀναΐσθητον, παντός ἐτυπτε μέλους.
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος· αἶς ὁ μὲν, αὐτῶν,
ἔγχετο· σὸν δ' ὕπνου πονλὺς ἐρίφε κόπος.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ. 46

Αντιπάφρου.

Γράμμα τόδ' ἀρήτοιο θαήμονος, ὅς πτε λεπτῇ
φροντίδι δι' ἰνναοὺς ἀέρας ἐφράσατο,
ἀπλάνεας τ' ἄμφω, καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἔναργις
ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδίδεται.
αἰνείθω δὲ καμῶν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς εἴναο
δαύτρος, ὅς τις ἐβηκ' ἄστρα φαινότρεα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λεωνίδου.

Μάντιες ἀπερόεσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλαιον,
ἔρροιτ' εἰκάης ψευδο λόγοι σοφίης.
ὅ μ' εἰς ἀφροσύνην μαώσκειτο τόλμα δ' ἐτίκτε
τλήμονα, οὐδ' ἰδίην εἰδύτασ' ἀκλείην.

Ἀντιπάθρου.

Θεογένης Γείσωνι τὰ τεχνήεντα κῦπελλα
πέμπει. χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφύτρυα.
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα. καὶ τὸ μὲν ἡμῶν,
τοὺς νοτίους, τόδ' ἐχει τέρεα τὰν βορέη.
ἀλλὰ σὺ μὴ κ' ἔθ' ἄρητον ἐτίβλεπε. δοιὰ δ' ἐν ἀμφοῖν
μέτρα πίων, ἄθρηι πάντα τὰ φαινόμενα.

Γ' Πλεμαίου.

Οἱ δ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ, καὶ ἐφάμβος. ἀλλ' ὅταν ἄσρων
μαεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
οὐκ ἐτ' ἐπιφάω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ
Ζηνὶ διοξέφους πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Λήμμα εἰς τὰ προκείμενα
προβλήβεται.

Εὐρεῖν ἀριθμὸν τὴν α' ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα
μέρη προκείμενα εὐρεῖν τὴν ἔχοντα τὰ ἐπὶ τῷ προ-
βλήματος τῶν Αὐγείου βοῶν μέρη, ἡμισυ ὀρθοον. δωδέ-
κατον. εἰκοσόν. τριακοσόν. ἐκτίθημι ἀντὶ τῶν μορίων τού-
των, τοὺς περὶ αὐτοῖς ἀριθμούς. β. η. β. κ. λ. λαμβά-
νω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον
εἰ μὴ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀσώθετοί εἰσι, πῶς μο-
νάδ' α'. εἰ δὲ δούτρωι, καὶ ἀσώθετοί τὴν ἀντιστοιχίαν. καὶ
ὁσάκις εἴτε ἡ μονὰς εἴτε ὁ αὐρεθεὶς ἄλλος ἀριθμὸς με-
ρεῖ τὴν πρότρων, τοσαυτάκις ποιεῖ τὴν δούτερον. καὶ τὸν

γινόμενον ἢ δὴ πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληφθέν
 τα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς τὴν γ, καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοι
 νὸν μέγιστον μέρος αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄλλης οὐδ' ἑ
 πάντων ἐξέλθω. καὶ τὸν τέλος ἀπβάντα, ἐκείνον εἶναι φη
 μι τὸ α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. οἷον,
 λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέγιστον μέρος τῶν β, καὶ η, καὶ
 ἐστὶν αὐτὸς ὁ β, καὶ ἐπεὶ ἀπαξ ὁ β. εἰ αὐτὸν μερεῖ, λέγω ἀ
 παξ τὰ η. πάλιν η, ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισυ, καὶ
 ὀγδοον. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν η,
 καὶ τῶν ιβ. καὶ ἐστὶν ὁ δ, καὶ ἐπεὶ ὁ δ. δις μερεῖ τὴν η, λέγω
 δις τὰ ιβ, καὶ ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισυ, ὀγδοον
 δωδέκατον, εἰ μέντοι οὗτος καὶ ἑτὶς ἔχει μέρος, οὐ παρὰ
 τοῦτο ὁ λόγος τούδεσται. οὐ γὰρ πρὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶ
 ζητῶμεν. πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγιστον μέρος τῶν
 καὶ, καὶ τῶν κ, καὶ ἐστὶν ὁ δ, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ δ, ἐξάκις μερεῖ
 τὴν κα, λέγω ἐξάκις τὰ κ. ρη. ὅς ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισυ
 η, ιβ, η. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν ρη,
 καὶ ἐστὶν ὁ λ, καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ λ. τετράκις μερεῖ τὴν ρη, λέ
 γω τετράκις τὰ λ πάλιν ρη. αὐτὸς ἄρα ὁ ρη πρῶτος ἀπὸ
 μονάδος ἔχει τὰ δοθέντα μέρη.

Γαλλὰς ἐγὼ τελέθω σφιρύλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
 αἰζῶν πέλεται δῶρον ἀσιδρόπων.
 ἡμισυ μὲν χρυσοῖο, Χαρίσιος, ὀγδοάτην δὲ,
 Θέπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
 αὐτὰρ ἑικοσὴν, Θेमίσων. τὰ δὲ λοιπὰ, τάλαντα
 ἐννέα, καὶ τέχνη, δῶρον ὄριστοδίκου.

Αὐγείην ἐρέεινε, μέγα θένος ἀλκείδαο,
 πληθαὶ βουκολίων διζήμενος. ὅς δ' ἀπάμειπτο

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΤΑ.

ἀμφὶ μὲν ἀλφειῶο ῥοῶς φίλος, ἡ μίση τῶνδε.
μοῖρῃ δ' οὐδ' οὐδ' ὅχθον κρόν' ἀμφὶνέμονται.
δωδεκάτη δ' ἀπ' αὐθιγὰς ταραξίπιο παρ' ἔρον.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἡλίου δ' ἴαν ἐν κοσῇ νεμ' θοῦται.
αὐτὰρ ἐν ἄρκαδ' ἡ ῥηκκοσὴν προλέλοιπα.
λοιπὰς δ' αὖ λούσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοιτα.

Χάλκός ἐμι λέων. κροῶσι δέ μοι ὄμματα δοῖα,
καὶ σόμα. σὺ δὲ θέναρ δεξιτρώο ποδός.
πλήθει δὲ κρατῆρα δ' ἡμῶσι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαὸν ῥηκκοῖς, καὶ πισύρεαι θέναρ.
ἄρκιον ἐξ ὥρας πλήσαι σόμα. ἐν δ' ἄμα πάντα
καὶ σόμα, καὶ γλῆνας, καὶ θέναρ εἰπέ πόσον.

Σχόλιον Μαξίμου μοναχῶ.

Τὸ καθόλου πρόβλημα, ποῖς τὸν ὄν. Εὐρεῖν ἀριθμὸν ἴ-
σον τοῖς δοθείσιν αὐτῶν μέρεσι, καὶ ἐτι μονάσι ταῖς δο-
θείσαις. Δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε μεί-
ζονα εἶναι τῶ ὅλῳ. εἰ μὲν γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα ᾖ-
τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται
τῷ ὅλῳ. εἰ δὲ καὶ μείζονα, πολλῶν πλεον ᾖ ἔσονται.
Ἰστέον γε μὴν, ὅτι ὅτε πάντα τὰ ζητούμενα ἀριθμῶν τὰ
μέρη δίδονται, ἀλλὰ τινα. Εὐρήσθω ὁ ἀριθμὸς ὅ.α. ἀπὸ
μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη. ὅπως οὖν, ἐπειδὴ τὰ
δοθέντα μέρη αὐτῶν ἐλάττωσιν ᾖ τῶ ὅλῳ, ἔξει καὶ μονά-
δας ὅσας δὴ ποτε ἐπιλοίπους. καὶ μὲν αὐταῖς ἴσαι ὥσι
ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθείσαις μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον
ἀριθμὸν γὰρ ἀριθμὸς ἴσος ὢν τοῖς δοθείσιν αὐτῶν μέρεσι,
καὶ ἐτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' αὐτοὶ περι-
παυόμεναι μετὰ τὰ μέρη μονάδες, ἐλάττωες εἶεν τῶν

δοθεισῶν ἐξ ἄρχῃς μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν
 εἶναι πρὸς ταύτας τὰς ἐλάττωσας, καὶ λαμβάνειν ἕτρου
 ἀριθμὸν, ὃν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν ἀντιθέμενον ἀριθμὸν,
 ὃν λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, καὶ εἶναι
 εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν. οἷον, ἐπὶ καθ' ἑκάστην
 τῆς Παλλάδος παραδείγματος, ζητεῖται τίς ἀριθμὸς α,
 ἀπὸ μονάδος ἔχει μέρος ἡμισυ, ὄγδοον, δέκατον, καὶ
 εἰκοσόν. καὶ ἀντιτάσσεται ὁ τεσσαράκοντα. τούτου γὰρ μέρος
 ἡμισυ, καὶ ὁ.κ. ὄγδοον δὲ, ὁ.ε. δέκατον, ὁ.δ. καὶ εἰκοσόν,
 ὁ.β. ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδες ἐννέα, γίνον-
 ται.μ. καὶ ἔχουσιν τὸ ζητούμενον. Ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν
 παραδείγματος, ζητεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων, α. ἀπὸ μονάδος
 ἡμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκοσόν, καὶ τριακοσόν. καὶ ἀντι-
 τασσεται ὁ ρ.κ. τούτου γὰρ ἡμισυ, καὶ τὰ, ε. ὄγδοον δὲ, τὰ, ιε,
 δωδέκατον, τὰ, ι. εἰκοσόν. τὰ, ε. τριακοσόν, τὰ δ. ταῦτα δὲ
 πάντα ὁμοῦ, γίνονται ἐννενηκονταπέντε. λοιπαὶ καὶ μέχρι
 τῶν ρη. μονάδες κε, ἀλλ' ἡμεῖς μονάδας ν, ἐζητούμεν. ἐ-
 πεί τοίνυν ὁ, ν, πρὸς τὸν κε, τὸν διπλασίον ἔχει λόγον, λι-
 φθίτω ὁ διπλασίος τοῦ ρη, ὅς τις ὁ σμ, τούτου γὰρ ἡμι-
 συ καὶ τὰ ρη. ὄγδοον δὲ, τὰ λ. δωδέκατον, τὰ κ. εἰκοσόν,
 τὰ ιβ. καὶ τριακοσόν τὰ η. ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ. ἐκ-
 τὸν ἐννενηκοντα οἷς προστιθέμεναι καὶ πειθήκοντα μονάδες
 προῦσι τὸ σμ, καὶ δίδεται τὸ προκείμενον. ἦσαν γὰρ ἐν
 μὲν τῷ α, τὰ λαντα μ. ἐν δὲ τῷ β, ἀγέλαι σμ. Τὸ δὲ πρὶ
 τῶν κροσσῶν πρόβλημα μεθοδεύεται οὕτως. ὁ μὲν δεξιὸς
 ὀφθαλμὸς, διὰ β, ἡμερῶν, ἦτοι ὥρων, καὶ πληροῖ τὸ κρ-
 τήρ. καὶ γὰρ εἶπε νυχθημέρων ὁ δ' ἀριστερὸς, διὰ βίω καὶ ἡμέ-
 ρων, ἦτοι ὥρων τριακονταεξ. τὸ δὲ ἐναρ, ἐν τέτταρσιν ἡμέ-
 ραις, ἦτοι ὥρων ρη. τὸ δὲ σόμκ, δι' ὥρων εἶ. ἐπεί τοίνυν
 ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ κδ ὥρων πληροῖ τὸ κρτῆρ, διὰ

ἀριθμὸν ἰ-
 τὰς δο-
 μήτε μή-
 κη τὰς
 καὶ εἰσιν
 πτα-
 οἱ μὲν τὰ
 ὁ.κ. ἀπὸ
 τῆς δὲ τὰ
 καὶ μὲν
 ἰσας ὡς
 ἡμισυ
 μέρει,
 ὡς πρὸς
 ἡμισυ
 τὰς

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μίας ἄρα ὥρας τὸ εἰκοστέταρτον μέρος τῆς κρατῆρος πλη-
 ρώσει, ὡσαύτως καὶ ὁ ὀρίσερός διὰ μίας ὥρας τὸ τριακο-
 σέκτον αὐτῆς. Εὐρήσθω καὶ ταῦθα ἀριθμὸς ὁ, α, ἔχων ἀπὸ
 μονάδος μέρος ταῦτα, εἰκοστέταρτον, τριακοσέκτον καὶ τὸ
 θέναρ, τὸ τεσσαρακοσόουδον, καὶ τὸ σόμα, τὸ ἑκπν. αὐριταί πί-
 νω ὁ, ρμδ, τοῦτου γὰρ εἰκοστέταρτον, μὲν, τὰ ἕξ. τριακο-
 σέκτον δὲ, τὰ δ, τεσσαρακοσόουδον, τὰ γ, καὶ ἑκτον, τὰ κδ,
 ὁμοῦ δὲ πάντα, λζ, ἕκτοσ τεσσαρακοστέταρτα. διὰ μίας
 ὥρας ἄρα πάντες ὁ μὲν οἰκροαυτοῖ, λζ, ἕκτοσ τεσσαρακοσο-
 τέταρτα μέρος πληρώσοι τῆς κρατῆρος. ταῦτα τὰ, λζ,
 πολλαπλασιασέον ἀχρῖς. οὐδὲν ἀμέθω ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν, ρμδ,
 συνάμεθα δὲ τρίς. τρίς γὰρ τὰ, λζ, ρικ. λοιπὰ καὶ ἀχρῖ τῶν
 ρμδ, λζ, ἀπὸ πειδὴ τῇ μιᾷ ὥρᾳ, λζ, ἐπιβάλλουσι, ἔσονται
 λζ, τριακοστέβδωμκ μίας ὥρας. πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρα-
 τήρ, ὁ μὲν πάντων τῶν κροαῶν ρεύντων, ἐν ὥραις τρισὶ, διὰ
 τὸ τρίς τὰ λζ, καὶ ἐτι λ, καὶ τρισὶ τριακοσεβδύμοις μίας ὥ-
 ρας. Οὕτω δὲ χρὴ πλεῖν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προ-
 βλημάτων.

Ἀμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μῦθους ἔλκομεν,
 ξηθός τε, χῶ ξάωαιμος. ἦν δέ μοι λάβη
 τρίτον, τὸ τέταρτόν τε, τὸ δ' ἀμφίονος.
 ἕξ πάντ' ἀνδρῶν, μηδὲς ἀνρήσας, σταθμόν.

Ερμινία τῆς αὐτῆς.

Δώδεκα μνηῆ. ὦν τὸ τρίτον, τέσσαρες. ὀκτὼ μνηῆ. ὦν τὸ
 τέταρτον, δύο. Δώδεκα δὲ, καὶ ὀκτὼ, εἴκοσι. τέσσαρα δὲ,
 καὶ δύο, ἕξ.

Ἀδέσποτον.

Τὸν σοφὸν ἐν κινῶν, τὸν μουσικὸν ἀνδροτίωνα,
 ἥρετό τις τοῖν κρουματικὴν σοφίην,
 δεξιτρήν

δεξιτρήν ὑπάτην, ὅπότε πλήκτροισι δογῆσω
 ἢ λαὴν νήτη πάλλεται αὐτομάτως,
 λεπτὸν ὑπὸ βρίζουσα. καὶ ἀντίτυπον τέρτισμα
 πάχει, τῆς ἰδίης πληρωμένης ὑπάτης.
 ὥστε με θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νῦρὰ ταθέντα,
 ἢ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθεία.
 δ' ὅτ' ἔχ' ἐν πλήκτροισιν ἀριστόφρον ἀγὴρ
 ὥμοσε μὴ γινῶναι τήνδε θεημοσύνην.
 ἔστ' ἐφ' ἡλύσις ἦδε. τὰ νούρια πάντα τέτυκται
 ἐξ οἷος χολάδων ἄμμινα τερσομένων.
 τοῦνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα σαυηχεῖ.
 ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μβρίζόμενα.
 γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μίης ἄτε γαστρὸς ἑόντα,
 καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.
 καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κενούμενον ὄμματι λαῶ,
 πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόρους.

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ. 47

Αντ. πάρχου.

Μήδ' ὅτ' ἐπαγκύρη ὁλοῇ πίστευε θαλάσῃ
 ναυτίλῃ, μήδ' εἴτοι πέσματα χέρσος ἔχει.
 καὶ γὰρ ἴων ὄρμῳ ἐνὶ κάππεσιν. ὅτ' ὁ κόλυμβον
 ναύτα τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρσος.
 φούγε χοροῖτυπὴν ἐπινήιον. ἐχθρὸς ἰάκχῳ
 πόνητος. τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

Αρρενταρίου.

Κωμάζω, χρύσειον ὅτ' ἐσπερίων χορὸν ἄσρων
 λούων. οὐδ' ἄλλων λαῖξ' ἐβέρμυα χορούς.
 σέψας δ' ἀνθοβόλον κρατος βίχα, πῶν μελαδηνὴν
 πηκτίδα μουσολοῖς χρυσὸν ἐπηρεῖθισα.

F

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ τάδε δρῶν, οὐκοσμον ἔχω βίον. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
κόσμος ἀνὰ θεὸν λύρης ἔπλετο, καὶ στεφάνου.

Αἰνῶν.

Ὅπρην αἰὲν βρομίου μεμεθυμένος οἰνάδι πηγῇ,
σιώφροτος οὐάσας, αἰγυπόδης σάτυρος,
διχθάδιον κατὰ κῆλον ἀλυκτοπέδῃσι λυγροθεὶς,
έντεα παιδὶ θεῷ χαλκοτορεῖ. Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐπὶ τέχνῃσιν ἀσκήων πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Αἰνῶν.

Γοῦ σοι κῆνα κύπελλα λαφύστε, ποῦ καλὰ θύρῳν
πήγματα, καὶ κῶμοι, σιρτοπόδῃ σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδὶν ἱριτον ἄμμα καθεύδα
θήκητο, ἔν βρομίῳ σπάραν ἐλιξάμενον.
αἰχρήμων ἐνδεία, καὶ ἀπάντολμος ἀνάγκη,
ἄμε παρ' ἡφαιστῷ θῆκε μαριλοπόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑΣ 48.

Βάαν.

Μήτέ με χεῖματι πόντος ἄροι θρασυῖς, οὐδὲ γαλήνῃ
δῖνῃ ἡπασσάμην πλὴν πολυνητεμίην.
αἰ μεσότητες ἄριστοι. ὅπῃ δέ γε πρήξεις ἀνδρῶν,
καὶ μέλας μέρον ἐγὼ τάρκιον ἡπασσάμην.
τὸτ' ἀγάπα φίμε λάμπι, κακὰς δ' ἐχθαίρει θυέλλας.
εἰσὶ τινὲς πρηεῖς, καὶ βιότου ξέφυροι.

Αἰνῶν.

Γᾶν τὸ περιπλὸν, ἀκαίρον, ἐπεὶ λόγος ὅτι παλαιός,
ὥς καὶ τὸ μέλιτος τὸ πλεόν ὅτι χολή.

Ιουλιανῷ.

Οἶκος, καὶ πάρῃ, βιότου χάρις. αἰ δὲ περισταῖ
φροντίδες, ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πότος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Αθηνον. 49.

Εὐτέριδος μ' ἐδάμασεν ὁ μοῦ, καὶ πρῶτος ὕπνος,
 ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας.
 ὦν ἐξ ἀμφοτέρων, ὃ μὲν ἔρρέτω. ὃς δέ, παρὲν
 ἵλαος, ὥράων μέτρον ἐπισάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ. Καλλιμάχου. 50

Στήλην μηρύης μικρὰν λίθον ἔσπευε κοῦρος,
 ὡς βίον ἡλλάχθαι, καὶ πρόπον οἰόμενος.
 ἦ δέ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσῦσα.
 φεύγετε μηρύης καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Αθηνον.

Μηρύα, πρόγονοισιν αἰὲ κακόν. οὐδὲ φιλοῦσαι
 σῶζουσιν. Φαῖδραν γνῶθι, καὶ Ἰπτόλυτον.

Γαρμινίωνος μακεδόνος.

Μηρύης δύσμινις αἰὲ χόλος. οὐδ' ἐν ἔρωτι
 ἦπιος. οἶδ' αὖ πάθῃ σῶφρονος ἱππολύτης.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ. 51.

Μακεδονίου ὑπάτη.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χαίρετον ἢ μὲν ἐπ' ἔργοις
 μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς. ἢ δ' ἐπὶ λουγαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λουκιανοῦ. 52.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσῃ σφρηγὶς ἐπικείμεν.
 κρείων γὰρ μύθων, ἢ κτεάτων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΥΙΝ. Αντιφίλου. 53

Ἡ γράως αὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
 φοίβου ἔν προδ' ὦν μάντιν ἄερε λίθον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Χείρεσι περράζουσα· καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκ᾽ μήτι
ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κοφότερος πετάλωγ.
αὐτὴ δὲ πρῆαυουσα τὸ οἰφίλον, ἦν ποθ' ἁμάρτοι,
Φοῖβ' ὅτ' αὖς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφεκ.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ. 54.

Καὶ κραναῆς βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἄρμασι τείχεος.
καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῷ Ζῆνα κατινυγασάμην,
κέκωντ' αἰώρημα, καὶ ἡελίοιο Κολοσσόν,
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κέμαργ.
μῦθ' ἄμα τε Μαιτωλοῖο πελώριον· αἴ' ὅτ' ἐσείδον
δ' ἄτε μιδος νεφέων ἄχρ' ἰθέοντα δόμον,
κείνα καὶ ἡμαύρωτό τε· κῆν ἦδε νόσφιν ὀλύμποιο
ἄλιος, οὐδ' ἐν πωτόϊον ἐπαυγάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέταρες αἰωροῦσι τανυπῆρύγων ἐπὶ νώτων
εἴ καὶ ἰσιρήθιμους ἤεας ἀθανάτων.
ἀ καὶ, ἀθηνάειαν πολεμαδόκον, ἀδ' ἀφροδίταν,
ἀ δὲ, τὸν ἀλκιδάαν, ἀδ' ἀρόβητον ἄρη,
σεῖο κατανόροφον γραπτὸν τέχος· ὅς δὲ νέονται
οὐρανόν. ὦ ῥώμας Γάϊε πάρος ἔρυμα,
θεῖη ἀνίκητον καὶ ὁ βουφάγος· ἀ δὲ γε Κύπρις,
αὐγάμον· αὐμιτιν Παλλάς· ἄρεστον ἄρης.

Μινασάλλου.

Σπῶμεν ἀλιρρᾶντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίσκῳ,
κράναντ' αἰεῖροισι κατὰ σκίον· ἥς ἄπο νῆμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀλκινόες.

Εἰς τάφον Πομπηίου ἐν αἰγυπῷ,
ἄδριανοῦ βασιλείως.

Τῷ ναοῖς βρίθοντι, πόσῃ πάνις ἐπλετο τύμβου.

Ζωσίμου θασίου.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι, καὶ ἐν σονόεντι κυδοιμῷ
ῥυομ' ὄρητάλμῃ θυμὸν ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πέντου, ὅπότε ἔχισε νῆα θάλασσα,
ἅπῃς ἀφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
εἰμὶ δὲ κὴν πελάγει, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπίς ἐκείνῳ,
τὸν θρασυὲ ἐκ διπλῶν ῥυσσάμενη θανάτων.

Θέωνος ἀλεξανδρέως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπὶ κρανὸς ἅπῃς ἀκόντων,
ἢ φόνιον συγχεῖ κῆμα φέρουσα μόθου,
ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἐπλεθ' ἀλιφθορίῃ,
συζυγίης ἀμέλιστα. καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
καὶ φίλος οὐκτάων ἄχρῃς ἔβην λιμένων.

Ιουλίῳ λεωνίδου.

Εἴτ' ἐνὶ κινδύοις ἐφυγον δύο Μυρτίλος ὄπλῳ,
τὸν καὶ ὄρις ὕδατος, τὸν δ' ἐπὶ νηξάμενος,
ὄρχεσθ' ὅτ' ἔδυσε νεῶς ῥόπιν· ἀσπίδα δ' ἔχον
σωθεὶς κερκιδένην ὕδατι, καὶ πολέμῳ.

Ιουλίῳ διοκλέους.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαμί σε, πῶν ἐπὶ πολλοὺς
ἀντιπάλους πρὶν σύμμαχον ὠπλισάμεν,
εἴτε δὲ βαλὼν ἐμοὶ πόντου σκάφος· ἢ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης, κόμισσας νυκτὸς ἐπ' ἡϊόνας.
ἄρεος ἐν πολέμοις ἐφυγον χόλον· ἐν δὲ θαλάσῃ,
νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Ἀντιφάνους.

Νηὸς ἀλίστρεπτον πλαγκτὸν κύπτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυρῶς κύμασι συρόμενον.

F 118

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

χῆρα δ' ἐπέριψεν. τόδ' ἐπεσπάσατ' ὅτ' βυθὸν ἄλμης
 κ' ἰσώζονθ' οὕτω πᾶσιν ἐπιχθάνετο.
 ναυηγὸν δ' ὁ νομὸς ἔχε μόρον. ὦ δ' ἐκείνην
 καὶ θοῦ μοι χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.
 Φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος. ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
 πλαζομένω, φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
 παρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέ μ' εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθόν,
 μοῦρ' ἔτις ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος
 ἦγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δις ὁ πρέσβυς,
 νῆπιον ἐν γαίῃ, δούτρων ἐν πελάγει.

Αντιπάρβυ μακεδόνοιο.

Αἰεὶ θηλυτέρησιν ὕδωρ κακὸν ἐλλήσποντος,
 ξεῖνε Κλεωνίης πάθειο δ' ὑρῶν χίδ' ος.
 πλῶε γὰρ ὅτ' σισὸν μετὰ νυμφίον. ἐν δὲ μελαίνῃ
 φορτίδι, πῶ ἔλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
 ἦρ' ὀδραῖν, σὺ μὲν, ἀνέρα, Διήμαχος δ',
 νύμφην, ἐν πύροις ὤλεσατε σαρδίνης.

Αἰμιλιανοῦ νικηέως.

Αβαλε, χθμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
 δειλαῖν, νεκρῶν φόρτον ἀμειψαμένην.
 αἰδέομαι σωθεῖσα. τί μοι πλέον ὄρμον ἰκέσθαι,
 δαυομένη φωτῶν πέσματα λυσομένων;
 κωκυτὲ με λέγοιτε βαρὺ σνάφος. ὤλεσα φῶτα
 ὤλεσα. ναυηγὸν δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

Φιλίππου.

Ικθρίην τὸ πάρος πλώων ἄλα, νηὸς ὀλισθῶν
 Δαῖμις ὁ Νικαρέτ' υ, καί πτεσεν εἰς πέλαγος.
 πολλὰ πατήρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτας, καὶ ὅτ' ὕδωρ
 ρθεγγεῖ ὑπὲρ τέκνου κύματα λισόμενος.

ὥλετο δ' οἰκτίσως ἀλὶ βρυχθείς· κείνο δὲ παρὸς
ἔκλυεν δῖάων οὐδὲ πάλα πέλαγος.

Ἀπλωνίδου.

Καὶ τότε δινείης ἄφοβος πόρος ἔπε θάλασσα,
εἰ καὶ ἐν ἄλκυόνων ἡμασι κλαυσόμεθα.
ἄλκυόνων, αἷς πόντος αἰεὶ σιγίξατο κύμα
νήνεμον, ὥς κρῖναι χέρσον ἀπιστότερον.
ἀλλὰ καὶ ἡνίκη γαῖα, καὶ ὠδίνεσσιν ἀπῆμων
αὐχῆς, σὺν φάρτῳ δύσας δρῖσομένην.

Βῆαν.

Οὐλόμεναι νήεσι καφίριδες, αἵπτε νόστου
ὠλέσασθ' ἑλλήνων, καὶ σόλον ἰλίθεν,
πυρσὸς ὅτε φάσις χθονίης διοφερώτῃα νυκτὸς
ἦτε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα ῥοπίς
χοιράδας ὅς πέρας, δαναοῖς πάλιν ἴλιος ἄλλῃ
ἔπλετο, καὶ δεκέτυς ἐμφοτέρῃ πολέμῳ.
καὶ πῶ μὲν, τότε ἔπρσαν. ἀνίκητος δὲ καφίρως
γαύπλιε· σὺ γὰρ πᾶν ἑλλὰς ἐκλαυσε δάκρυ.

Ἀργενταρίου.

Εἰρηνύθης ἡλεῖα παρ' οἴνοπότῃσι λάγανε,
νηδύος ἐν πάσης χυαμένη βρόμιον.
τιλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύσποντος, οἷα κεραυνὸς,
οὐδ' Διὸς ἐκ χερῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σκώμματα πρὸς τυτθείης,
καὶ πλὺς ἐξ ἐτάρων γιγνόμενος θόρυβος.
οὐ θρηνῶ σε λάγανε, τὸν ἀναστῆρα τενοῦσαν
βέβηχον, ἐπεὶ Σεμέλι, καὶ σὺ, πεπόνθατ' ἴσα.

Φιλίππου.

Κλαυθείσης κατὰ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
διαοὶ ὑπὲρ μοῦνης μαρνέμενοι σανίδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τύφε μὲν ἀνταγόρης Γεισίφρατον, οὐ νεμεσήθη,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς. ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
νῆχεθ' ὁ λαὸς. τὸν δ' εἶλε κύων ἄλιος. παναλάστωρ.
χίρων, οὐδ' ὕμῳ παύεται ὅν πελάζει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΝ. Ἀντιπάφρου. 56.

Γειρότης ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νύσσοιο βαρύνει
ἄρτι λιποψυχέων ἐρρεν εἰς αἶδην,
εἶπε τάδ' ὕψεσσιν, ὦ φίλα τέκνα, μάκελλαν,
καὶ τὸν δρόρην τὴν εἰρξάτε μοι βίοτον.
μὴ σφαλερῆς ἀνείτε πόνον συνόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρυνὲ ἀτηρῆς καυτιλίας κάματον.
ὅσον μὴ γῆς γλυκωτέρη ἐπέτο μήτηρ,
τόσον ἄλως πολίης γαῖα ποθεινότερη.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν δρόχον, σὺ τὸν δρόμον ἡύραο πότρυ,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδουσιν ἡρέθισας,
οἷον ἐτεκτῆνω δόλιον ξύλον. οἷον ἐνῆκας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεχόμενον.
ἦν ὄντως μερόπων χρύσειον γένος, εἰς ἀπὸ χέρου
τιλόθεν ὡς αἶδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ Νεααῖσιος, διαπλώοισιν ὁδηγὸς,
πρῶτον, καὶ θασίων ἐνβόρος αἰγιαλῶν,
πόντου δρόρην τὴν ἐπιδέξιος ἦδ' ὅτ' ἐκνωσε
πλαζομένην σρωφῶν πιδάλιον παλάμη,
μυριετής, αἰσίσι βίου ῥακὸς, οὐδ' ὅτ' ἐμελλε
θνήσκειν, ἐκπὸς ἐβη γηραλέης σανίδος.
τοὶ δὲ, κέλυσος ἐκλῆσαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρα γεραίους
πλώσῃ ἐπ' οἰκίῃς εἰς αἶδην ἀνάτου.

Λεωνίδου.

Ο πλῆθος, ὠραῖος· καὶ γὰρ λαλαγαῦσα χελιδὼν
 ἦδη, μέμβλωνεν, χῶ χάρις ζέφυρος.
 λειμῶνες δ' ἀνθαῖσι· σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
 κῦμασι, καὶ ῥῆ χεῖ πνύματι βρασομένη.
 ἀγνύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐλκύσαιο ζύαια
 ναυτίλει, καὶ πλοίοις, πᾶσαν ἐφεῖς ὀθόνην.
 ταῦθ' ὁ Γρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὀλιμενίτης
 ἀνθρῶφ', ὅς πλώεις πᾶσαν ἐπ' ἐμπρίην.

Αντιπάρυσιδωνίου.

Αἰμαῖος ρόθινη νηὶ δρόμος· οὐδὲ θάλασσα
 πορφύρε, ῥομερῇ φρικὶ χαραιομένη.
 ἦδη δὲ πλάσσει καὶ ὑπώροφα γυρὰ χελιδῶν
 οἰκία· λειμῶνων δ' ἄβρα γεῶ πέταλα.
 ποῦνε καὶ μινύσασθαι διάβροχα πείσματα ναῦται,
 ἔλκετε δ' ἀγνύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
 λαίρεια δ' αὐφέα προτανίζετε· ταῦθ' ὁ Γρίηπος
 ὑμῖν ἐνορμίταις, πᾶς ἐπέωβρομίου.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Λῦσον ἀπ' αὐόρμων δολιχὰ πρυμνίσια νηῶν.
 αἴροχα δ' ἐκπετάσας λαίφεια, ποντοπόρει
 ἔμπρε· χερμῶνες γὰρ ἐπέδρομον· ἄρτι δὲ κῦμα
 γλαυκὸν θηλαῖα πρηνέως ζέφυρος.
 ἦδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ ῥαυδοῖσι χελιδῶν
 χέλεισι, καρφίτην πιλοδομεῖ θέλαμον.
 ἀνθρα δ' ἀνατέλλοισι κατὰ χθόνα· τῷ σὺ Γρίηπῳ
 πειθόμενος, πάσης ἅπτεο ναυτιλίας.

Σατύρου ευίλλου.

Ἦδη πιλοδομοῖσι χελιδόνες· ἦδη ἀν' οἶδμα
 κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας ζέφυρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

ἦδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἔχοντες
 ἄνθεα, καὶ ῥιχὺς σῖτα μέμυκε πόρος
 χοίρους μηρύεσθαι ἐρ' ὀληιάδα, φροντίζετε
 ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἐφέσθαι κάλοις.
 ταῦτ' ἡμῖν πλώσιον ἐπ' ἐμπορίην, ὁ Γρίηπος,
 ὀλιμενορμίτης ναυτιλίῃ γράφομαι.

Σατύρου.

ἦδη καὶ ζεφύριο πλοιτόκου ὑγρὸν ἄημα
 ἡρέμα λημῶνας πνέει ἐπ' ἀνθοκόμους.
 κεκροπίδες δ' ἡχῶσι. γαληναίη δὲ θάλασσα
 μεθιάσθαι, κρυερῶν ἄβρομος ἐξ ἀνέμων.
 ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πυρμνήσια λύετε ναῦται,
 πίτνατε δ' οὐ πτερύγων λεπταλέας σολίδας.
 ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσσωσι χαρίεντι Γρίηπῳ.
 ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Αρχίου.

Τοῦ δέ με κυματπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Γρίηπῳ
 παῦται θρηϊκίου θέτο πόρου φύλακα.
 πλάγκεις οἷς ἡῖξα ταχὺς καλέοισιν ὀρωγὸς
 ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδ' αὖ ἄγων ῥέφυρον.
 πᾶν ἐκεν οὐτ' ἀκνισσόν, ὅπρ' θέμις, οὐτ' ἐπιδουῖ
 εἶαρος ἀθρήσεις βωμόν ἐμὸν σφάνων,
 ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα, καὶ ἐμπυρον. ἐν δ' ἐκτόμβῃ
 πᾶσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

Αρχίου χο-

λαστικοῦ.

Εὐδεια καὶ τόντος πορρύρεται. οὐ γὰρ αἴτης,
 κύματα λυκαίνει φρικτὴ χαρασόμενα.
 οὐκ ἔτι δὲ σπυλαῖδες πρὶ κλασθεῖσα θάλασσα
 ἐμπαλιν ἀντὶ τῆς πρὸς βάθος εἰσάγεται.

οἱ ζεφύροι πνέουσιν ἐπιβύζει δὲ χελιδῶν,
 κάρφες κολλητὴν πηξαμένη θάλαμον.
 θάρσει ναυτιλίας ἐμπαίραμε καὶ παρὰ σύρτιν,
 καὶ παρὰ σικελίην ποντοπορῆς κροάλην.
 μοῦσων ἐνορμίτῳ παρὰ βωμοῖσι Γρίηπου
 ἢ σκάρον, ἢ βῶκος φλέξον ἐραυθόμενους·
 Γαῶλου σιλεντιαρίου.

Ἦδ' ἢ καὶ ζεφύροισι μεμυκότες κόλπῳ ἀνόγῃ
 εἶαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις.
 ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίθῃσε κυλίνδροις
 ὀλκᾶς, ἀπ' ἡϊόνων δὲ βυθὸν ελκομένη.
 λαῖφαια κυρτώσαντες ἀταρβέες ἐξίτα ναῦται,
 πρηνὲς ἀμοιβαῖς φόρτον ἐς ἐμπορίας.
 πιστὸς νηυσὶ Γρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν ὄχομαι εἶναι
 ἡμιτέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.
 Θεαυτῆτος χολαστηοῦ.

Ἦδ' ἢ καλλιπέτιλον ἐπ' ἀνκάρτοισι λοχίαις
 λήϊον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύνων
 ἡδ' ἢ ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσων
 μουσομανῆς τέπῃξ θέλγει ἀμαλλοδέτιν.
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ γῆρας δόμους τούξασα χελιδῶν,
 ἐκγόνα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
 ὑπνώει δὲ θάλασσα φιλοζεφύροιο γαλήνης,
 νηοφόροις γῶτοις, ὀδία πεπλάμενης
 οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
 οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρόν ἐραυθόμενῃ,
 ταυτίλε, πνοπμέδοντι, καὶ ὄρμωδοτῇρι Γρίηπῳ
 ταυτίδος ἢ ποίγλης ἀνθεμόεναν ἵταν,
 ἢ σκάρον αὐδήεντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
 ἄρομος ἰωνίου τέρμα θαλασσοπώρει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΝΗΑΣ· Ζηλω-

τοῦ. 57.

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς ὅττι με πόντῳ
σέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας,
τοῦ αὐτοῦ.

Ες τί πίτῳ πελάγει πισεύετε γομφωτῆρες
ἧς πλὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσεν νότος;
αἰσίον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος· ἐχθρὸν αἰήταις
δέσπορον, ἐν χέρσῳ τὰς ἀλὸς οἶδα τύχας.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιπαγὴ ῥοβίοισιν ἐπὶ κροκάλησί με νῆα
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἀψαμένην,
οὐδ' ἀνέμινε θάλασσα. ὃ δ' ἄρ' ἰον ἐπλήμμυρε
χούμα, καὶ ἐν σταθερῶν ἦρπασεν ἡϊόνων,
ὀλκᾶδα. τῇ, δέλαιος αἰὲ κλόνος, ἦγε τὰ πόντου
χούματα, κὴν χέρσῳ λοίγια, κὴν πελάγει.

Κυλληνίου πετιανοῦ.

Οὐπω ναῦς καὶ ὀλωλα τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνω,
ἔτλην; φῶ, πάσαις ὀλκᾶσι μοῖρα κλύδων.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρτι με πηγνημένην ἀκάτου βρόπιν, ἔσπασε γείταν
πόντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μακρόμενος.

Ἀδέσποτον.

Εκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τούχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόβι γυναιμένη;

Ἀδέσποτον.

Οὐρεσὶν ἐν δολιχοῖς βλωβρὴν πίτῳ ὑέτιός με
πρόρριζον γαῖης ἐξεκύλιε νότος.
ἄνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχομαι,
ἄνθρωποι, τόλμης οὐποτε φειδόμενοι.

Ληϊλον.

Τίπ' ἐ με πῶν ἀνέμοισιν ἀλώσιμον ἤλεε τέκτον,
τὴνδε πίττω τάχ' εἰς νῆα θαλασπορόν;
οὐδ' οἶωνόν ἐδιδασ, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φάξομαι ἐν πελάγῃ;

Λυτιφίλου βυξαντίου.

Μυρία με βράσαν ἀμερήτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαλὼν ἐρησάμενν,
ᾤλεσεν οὐχὶ θάλασσαν, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
ἤφαιτος· τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστόττον;
ἐνθεν ἔφω, ἀπόλωλα· παρ' ἡϊόνασι δὲ καὶ μα
χέρσῳ, πῶν πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη,

Σεικοῦδου.

Οληὰς ἀμερήτου πελέμου ἀνύσσα κέλαιον,
καὶ πσάκ' εἰς χαροπῶς κύμασι νηξαμένη,
ἦν ὁ μέλας οὐτ' αἶρος ἐπόντισεν, οὐτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χθμύων ἄγριον οἶδ' ἀμάνοτων.
ἐν πυρὶ νῆα ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομαι ἀπίσῃ,
νῆα ἀλὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Οληὰς πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσῃν ἄλλ' ἀμερήσαν
ἐν χθονί, τῇ πούκ' εἰς ἐμὴν κειραμένη.
ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἡϊόνασ, οὐκ ἀ θαλάσσης
πῶν ἐμὴν γειναμένην αἶρον ἀπιστοτέρην.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Οληὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πλυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ᾤλετο μητρίαις.
ἰσαμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεξε· καιομένη δὲ,
δυσμενέων ὕδατων συμμαχίην ἐκέλει.

Τ' Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α .

Αντιπάρου θαλασσιονικέως .

Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπράσσα
ναυσὶ δι' ἰθαῦειν ἄρομον σὺ πλοῖον .
οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγὼ βραχὺ μὲν σιῶφρος, ἀλλὰ θαλάσῃ
πάν ἴσον . οὐ μένων ἢ κρίσις, ἀλλὰ τύχης .
ἔσω πηδάλις ἐτέρῃ πλέον . ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρος . ἐγὼ δ' εἶην δαίμοσι σωζομένη .

Αντιφίλου .

Υλοτόμοι παύσαιτε νεῶν χάριν οὐκ ἐτι παύει
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιβόχαι .
νόμος δ' οὐκ ἐτι χαλκὸς ἐν ὀλκασίν, ὅδ' ἐ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνω τοίχων ἁρμονίῃ δέδετα .
τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχθ' ἔνεσθ', ἄλλοτε γαῖα
πικρὴν ἁμαξίτην φόρην ἀειρομένησθ' .
ἄργῳ μὲν προτέροισιν αἰσίδιμος . ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινότερην πῆξαι Γαλλὰς ἐρύσει ῥόπιν .

Μακίου .

Ναῦν ἰσοκλείδης ἔχεν σύγγηρον, ὁ μὲν πλοῦν,
πλὺ αὐτὸν ζῶης, καὶ θανάτου σώοον,
πιστὴν ἰχθυοβόλῳ τι σαιέμπρον . οὐτὶς ἐκείνης
πώποτ' ἐπέπλωσεν κύμα δικαιότερον .
γῆρας ἄχρῃς ἐβόσκε πονησαμένη . εἴτα θανόντα
ἐκτέρισεν . σιωπέλω δ' ἄχρῃ καὶ εἰς αἰῶνα .

Αντιπάρου .

Πύρρος ὁ μοῦσβέτης, ὁ λίγῃ νηὶ λεπτὰ ματῶν
φυκία, καὶ ῥιχίνης μακίνας ἐκ καθέτου,
ἡϊόνων ἀποτῆλε τυπεῖς, κατέδουπε κβαυνῶ .
νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἐδραμεν αὐτομάτῃ,
ἀγγελίην θείῳ, καὶ λιγνυῖ μηνύουσα .
καὶ φράσεν, ἄργῳ δ' οὐκ ἐπώθησε ῥόπιν .

Ἀθῆλον.

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη,
πρὸς τὴν γενάρχην πόντον ἤλυθεν θεοῦ.
ἀνὴρ γὰρ ὥρις μ' ἔμπορος τεκτῆνατο,
καλέσας ἑταίρην· εἰμὶ γὰρ πᾶτιν φίλη.
ἐμβαίνει θαρρῶν· μισθὸν οὐκ αὐτῷ βαραί.
ἐλθόντα δέχομαι· πάντα βασιάζω ξένον.
ὥσποτ' ἐπὶ γαίης, κὴν βυθῷ μ' ἐρέετε.

Εἰς Νησοῦς. Ἀπολλωνίδου

οἱ δὲ Ἀντιπάρου. 58.

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλᾶζεσθαι ἄηταις,
ἢ Λητοὶ σῆναι μαῖαν αλωμένην.
οὐκ ἂν χιτοσαῶν τόσον ἔσενον, οἱ ἐμὲ δηλὴν,
ὅσας ἐλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
δήλος ἐρημαῖα, τὸ πάλαι σέβας· ὅφρα ἦν
Λητῆς, ἀλλ' οἰκρὴν τήν δ' ἐπέθηκε δίκην.

Ἀλφειοῦ μιτυληνίου.

Λητῆς ὠδίνων ἰβὴ φροῦ, πῶ ἀσάλουτον
αἰγέω κρονίδης ὠρμίσσας τὴν πελάγει,
οὐνὺ σε δειλάνην μὰ τεοῦς δέσποινα βοήσω
δάμονας, οὐδὲ λόγοις ἔφομαι Ἀντιπάρου,
ὁλβίζω δ' ὅτι φῶιβον ἐδέξαιο, καὶ μετ' ὀλυμπον
ἄρτεμιν οὐκ ἄλλην, ἢ σὲ λίγαι παβίδα.

Ἀντιπάρου.

Κεῖνην οὐκ ἀπόφθιμι· σὲ γὰρ προπάρειθεν ἔθνησαν
κληζεσθαι πῆνοι τήνε βο· ἡϊάδα.
ἂν καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος· οὐνομα δ' αὐτῆς
ἦρχετο ῥιπαίων ἄχρ' ὑπ' βωρέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἥδ' οὐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι τίνου δῆλον ἐρημοτέρην;

Αντιφίλου.

Ἡ τρεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βακίῃ
νησίς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα, καὶ ἀσύφελος.
αἰδ' ἀρχοῦ, μεγάλας τε, καὶ ἀνρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
πρηχεῖαι μετέθει, πῦτο πρῖν ὄτραι.
καρποῖς οὐ σαθείοισιν ἐρίζομεν. οὐδὲ γὰρ αὐλάξ
αἰγύπλου, λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

Ταῦτ' αὐτῶς.

Ὡς πάρος αἰλίου, καὶ Κάσαρος ἡ ῥόδος εἰμὶ
νάσος, ἴσον δ' αὐτῷ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἥδη σβεννυμέναν μενέας κατεφώτισεν ἀκτὶς
ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἶπω; τίني μᾶλλον ὀφείλομαι; ὅς μιν ἐδῆξεν
ἐξ ἁλός. ὃς δ' ἥδη ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. Αντιπάρου. 59.

Υδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἀρχὴ παρασῶς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος, ἔλεξε τάδε;
οὐδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθόμενων ἀφροδίτῃ.
εἴπε μοι ὦ νήφων, πᾶσαι ἱπολύτου;
τάρβῃ μήτι πάθης ἀναλίγκιον. ὥς δ' ἐμὲ εἶπὼν,
ᾤχετ' ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς, οὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

Φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυλαέλαπες αὔραι,
ρίζης ἐξ αὐτῆς ἐσόρεσαν διαπέδω.
λουσαμένη βρομίῳ δ' ἔσπιν πάλιν, ὁμβρον ἔχουσα
χείματι, καὶ θάλλει, τὸ Διὸς ἡδύττον.

ὀλλυμένη

ὄλλυμένη δ' ἔζυσα· μόνη δὲ πρὶ οὐσα λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

Μελέαργον.

Αἰνυμμαι ἔν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν, ὅπ' ἐρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
πῶν ἐκ σαῶν νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἦν δὲ νιν ἔρως
μίσγεισθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καὶ ὄμενον.

Επιχρόνου θεσσαλονικέως.

Αργυρεῖ κρινίς με ἔν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
Βάκχον, οἶνηρ ἄς ἔχεν ὑπὸ σαγόσιν.
κῆμαι δ' ἐν νύμφαις κείναις φίλος, οὐδὲ λυαῖον
ἐχθρὸς, ὅπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σαγόσιν.
ὁ φέποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα· φῶ, τίνες ὕδωρ
πίνουσι, μανίην σῶφρονά μαινόμενοι,
Ιουλιανοῦ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπὸ κριθῆς.

Τίς πόθεν εἰς Διόνυσε, μὰ γὰρ ἔν ἀληθείᾳ Βάκχον,
οὐδ' ἐπιγινώσκω· ἔν θιὸς οἶδα μόνον.
κῆνος νέκταρ ὀδῶδε, σὺ δὲ, βράχου· ἢ ῥά σε κελτοὶ
τῇ πενίᾳ βορῶν ταῦξαν ἀπ' ἅταχύων.
τῷ, σε χῆ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον.
πυρογενὴ μάλλον, καὶ βρόμον, οὐ βρόμιον.
Αλκαίου.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦσαν
ῶλεσιν, ἠδ' ἐρατῶν χαλλίου ἡλικίην.
ὄντως ὁμοχάρων ὁ μονόμματος, ὅπ' οὐ τάχιστα
πῶ αὐτῷ τέμψω ἐξ αἵδεω πρόποσιν.

Νικηράτι.

Οἶνός τι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος αἰοιδῶ.
ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.

G

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατίνος, ἀλλὰ παντὸς ὁδῶδε πίλου.
πὶ γὰρ ὑπὸ σφαίροις μέγας ἔβρυεν· εἶχε δὲ κιατῶ
μέταπν, ὥς περ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. ἀργενταρίου. 60

Μηκέτι ναῦ μινύριζε παρὰ δρυὶ μηκέτι φώνει,
κλωνὸς ἐπ' ἀμροτάτου κέλευφε κεκλιμένος.
ἔχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπέγχο δ' αἴμπελος ἐνθα
ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐκπιτάλων.
κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον· ἀμφί τε κείνῃ
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ σώματος κέλαδον.
δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσι φέρει πρὸς ἀνάρσιον ἱξόν.
ἡ δὲ βόβρω· εἴργει δ' ὕμνοπόλους βρόμιος.

Απολλωνίδου

Ὅ πρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις
ὁ πρὶν κρυφίδαις αἰετὸς ἰσορίη,
ὑψιπετῇ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλαταὺν ἤερ' ἄρβεις,
ἤλυθον, ἡελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων.
κείνου δ' αὐλίαν ἐνὶ δώμασι, χειρὶ σκυΐθης
κράντορος, οὐ φεύγων Ζήνα τὸν ἐσόμενον.
Φιλίππου.

Ψιπλῆος ὁ βροτόμηρος, ἀφείς λυγροταχέα κύρτον.
ἤλυθεν εἰς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
αἰεὶ δ' ἐκ μελετῶν ἀσπασμασι Καῖσαρ κλεινόν,
οὐδ' ἂν ὄρη λήθην ἡγάγην οὐνόματος.
ἔδραμε δ' ὠκυδίδαντος ἀπασ' οἰωνὸς ἐρίζων,
τίς φθῆναι δάσεται δαίμονι χαῖρ' ἐνεπεν.
ὄρφους θῆρας ἐπείσεν ἐν οὐρεσιν, ὅς δὲ σὲ Καῖσαρ
ναῦ ἀκέλευστος ἀπασ' ὄρνις ἀνακρέκεται.

Αρχίου.

Αὐταῖς σὺν κίχλησιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεῖς
 κόλυφος ἡερίης κόλπον ἔδω νεφέλης
 καὶ τὰς μὲν, σανοχιδὸν ἀνέκδρομος ὥχμασε θώμιγξ.
 τὴν δὲ, μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων,
 ἱρὸν, αἰοῖσ' ὀπώλων ἔτυμον γένος, ἢ ἄρα πρὸ λην
 καὶ κωφὰ πηνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ορθρίας ἀπλέκτοιο λίνου νεφοῖσ' ἔτ' ἰκάλπῃ
 ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόλυφος ἡδυβόας.
 καὶ τὰν μὲν, πανάφυκτος ἔλε βρόχος· ὧν δ' ἀπέπια
 ἐξ ὀρνιθοπέδας ὥδ' ὅς ἐρημοφίλας.
 ἢ τάχα που βριμάκαιρα φιλαγρέτις ὀρνιν αἰοῖσ' ὄν
 ἄρτεμις ἀμόλπου λῦσεν ἀνακτι λύρης.

Αντιφίλου.

Ακχλὸν αὐτοπόνητον ἐν ἀθέρι βῶμα μελιῶν,
 αἰ πλασαὶ χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
 πρόικιος ἀνθρώπων βιότῃ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
 οὐ βοὸς, οὐ γαμψῶν δουμένα δρεπάνων,
 γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ βῶμα μέλισσας.
 πηγάζει σκῆψας δαφιλὲς ἐξ ὀλίγου,
 χείροισ' ἀναγέες, καὶ ἐν ἀνθεσι ποιμαίνουσαι
 ἀθερίου πηνᾶ νέκταρος ἐργάτιδες.

Ζωνῆ.

Εἰδ' ἄγετε ξουθαὶ συμβληίδες ἄκρα μέλισσαι
 φέρβεαθ', ἢ θύμων βικνὰ πρηνίδια,
 ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ ἀσταρίτιδα βῶνα,
 ἢ ἴον, ἢ μάλων χνουῦν ἐπικαρπίδιον.
 πάντα πρηνίξαθε, καὶ ἄγεα κηρώσαθε
 ὄφρα μελισσόςος Γᾶν ἐπικυφέλιος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γύσεται, ὃ μὲν αὐτός· ὃ δὲ βληθερίδι χειρὶ
κῆπνώσας, βαλὴν κῦμμι λίπη μερίδα.

Γαλααδά.

Ἰπποὶ μὲν, σφικῶν γένεσις· ταῦροι δὲ, μελισσῶν.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε πανημέριος πανδιονὶ κάμμορε κούρη,
μυρομένη κελαδέϊς φραυλὰ δ' αἰ σωμαίων,
ἤτοι παρθενίης πόθος ἵκετο, τήν τοι ἀπιύρα
θρηνηῖος Τιρῶς, ἀνὰ βιασάμενος;

Αργενταρίου.

Ορνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφίρπασας; ἡδὺ δὲ Γυρῆϊς
εἰδῶλον, κοίτης ὧχετ' ἀποπτάμενον.
ἢ τάδε θρέπῃρα τί νεις, ὅτι θῆκά σε δύσμορε πάσης
ὠτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
μὰ βωμόν, καὶ σῆπῃρα Σαρῶπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς
φθέγγεαι, ἀλλ' ἔξεις βωμόν, ὃν ὠμόσαμεν.

Αντιπάρου.

Διαῶν ἐκβροχίδων, ἀλὼν μία, πίνονα κίχλαν.
ἀμία δ' ἰππεία κῶλυφον εἴλε πάχα.
ὡχὰ το μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας, ὅς φάος ἦς
οὐκ ἔτ' ἀπὸ πλεκτῆς ἦκε δεραιοπέδας.
ἄδ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱβόν· ἦν ἄρ' αἰοιδῶν
φειδῶ κῆν κωφᾶς ξεῖνε λινοςασίαις.

Αδελον.

Ἀτθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος, λάλον ἀρπάξασα
τέπῃγα, πλανοῖν δαῖτα φέρῃς τέκνοι.
τὸν λάλον, ἀλαλόεσα. τὸν αὐπτερον, ἀπτερόεσα.
τὸν ξένον, ἀξείνα. ὄρνιν, ἡερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψης; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον]
ἑλλυθ' ὕμνοπόλους ὕμνοπόλοις σόμασιν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ. Λαοβίου
Χολαστηῦ εἰς τὰ λυτὰ Ζή-
νωνος τῆ βασιλείας. 61

51

Οὐτιδαοὶ μὲν ὄπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
οὐτινος δὲ μνήμην δῆρὸν ἐπὶ χόμεθα.
οἱ δ' ἄγαθοι, κῆν μηδὲν ἀναπνύσῃσι δὲ μοῦνον,
ὥς λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τὸ τ' ἀδάμαντι μένει.
δῆποτε τῶν Ζήνωνος πολιουῶχον βασιλῆα,
παύγιον ἀφράστῳ ἐκτελέοντα κύβων,
ποῖν ποικιλότατος ἔλεν θέσις, αὐτὰρ λυκοῦ
τῶ καὶ ὀπιθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου.
ἐπὶ μὲν ἔκτος ἔχεν. μίαν, εἵνατος. αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
διαῶς ἀμφιέπων, ἴσως ἔην δεκάτῳ.
ὁ δὲ πέλει μετὰ σοῦμμον, ἔχεν δύο. μοῦνάδ' αὖ ἄλλαν
ψῆφον πῶν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
αἰὰ μέλας διαῶς καὶ ἐν ὁδοῦν λίπε χώρῳ,
καὶ τόσσας ἑτέρας δὲ θέσιν ἐν δεκάτῳ.
ἀμφιδυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἰκελοῖ ἄλλαι,
καὶ τρισκαδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία.
δίζυγες ἀντίγονον διεκῶσμεν. αἰὰ καὶ αὐτῷ,
ἴσος ἐμίμνε τύπος πεντεπικαδεκάτῳ.
ὁκτωκαδεκάτῳ παρομοίῳ. εἰσέτι δ' ἄλλαι
εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐν πυμάτῳ.
αὐτὰρ ἀνάξ λυκοῦ λαχὼν σημήϊα πτωῦ,
καὶ πῶν ἐσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδύκητα βάλων ψηφίδ' ἀριθμοῦ,
πύργου δουρατέου κλίμακιν καθομένη,
δοιὰ καὶ ἔξ, καὶ πέντε κατήγαγεν. αὐτίκα δ' ὁκτῶ
ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.

G 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

παύλην φύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κόριανος αὐτῶς
κείνης τὰς ἀλόγους οὐχὺ πάλυξε τύχῃς.

ΕΙΣ ΓΑΝΟΥΡΤΟΥΣ. 62.

Κριναζόρου.

Ψυθόμενοι ῥινῶν ὀξυὶ σῖβον, ὧ κακὸν εὐρεῖν
ῥιπτεῖται λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας ἀν εἴποι λόγους ἀχιλλεύς
ἰδὼν ὀδυσαῖα ἐν ἄλῃ.

Ἀρενέως πάντων πολυμήχανός ἔστιν ὀδυσαῖος.
ζῶς ἐὼν, ἐνόησεν ἂ μὴ θέμις ἔστιν ἰδέσθαι,
νβτέριον καυθμῶνα, καὶ ἄλλα πικρὰ θανάτων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φῶς; ἢ τίς ἀνάγκη
ἦν αἰνέειν οὐκ ἐθέλοντα, δόλων ἀκόριτος ἐτύχθη
ἐν χθονὶ, καὶ πελάγῃ, καὶ ἐν γενέεσσιν ὀδυσαῖος.

ΕΙΣ ΓΑΡΑΜΥΘΙΑΝ. 63.

Γαλααδᾶ.

Εἴθε, πῆκε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. οὐ γὰρ εἴοικε
γαλέρι πένθῃσαι νεκρὸν Ὀμηρος εἶπεν.

καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὀλωλότα δῶδεκε τέκνα
σίτου μνησαμένην πλὺ Νιόβην παράγει,
τοῦ αὐτοῦ.

Προδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἔστιν ἀνίη.

πῦτο δὲ κρδάνει θνητὸς ἀπολλύμενος.

μὴ τοίνυν κλαύσης ἐν ἀποσχόμενον βίοτοιο.

οὐδὲν γὰρ θανάτου δούτρὸν ἔστι πάθος.

τοῦ αὐτοῦ.

Εἴθε γόους, μὴ κᾶμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνης.

ὥς πρὸς ἐκείνον ὅλον, ἢ μετὰ ταῦτα βίον.

πρὶν πίνω σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν, ζῶν ἐτι κρινομένης.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ. 64.

Γαλακδοῶ.

Ὡς οὐδὲν γλυκίον ᾗς πατρίδος εἶπεν ὁμηροῦ.

ὣ γὰρ τίς κίρκης ἐκχυτον οὐκ ἐφάγεον.

οὐ μόνον εἰ καὶ κῆπνόν ἀποθρόσκοντ' ἐνόησεν.

εἶπεν ἀν οἱ μῶζεν καὶ δέκῃ πηνελόπιδος.

Τίνωσ' ἀν εἴποι λόγους ὀδυσαδὺς

ἐπιβὰς ἰθάκης.

Χαῖρ' ἰθάκη μετ' αἶθλα, μετ' ἄλλα πικρὰ θαλάσσης,

ἀπασίως τεδὸν οἶδ' αἰκάνομαι, ὅφρα νοήσω

Λαέρτην, ἀλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν ἦέα μοῦσιν.

σὸς γὰρ ἔρως κατέθειλεν ἐμὸν νόον. οἶδ' αὖ καὶ αὐτὸς,

ὥς οὐδὲν γλυκίον ᾗς πατρίδος, ἠδὲ τοκῆων.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ. 65.

Στατυλλίῳ φλάκῃ.

Σιγῆσας ἄρυσαι. τίνος οἰκέτ' ἀνδρῶν;

τῷ χάριν ἡσυχίῳις ἡδὺ λείλοχα ποτόν.

Ἀγέσπορον.

Δύσκολος εἴ κ' ἠρήνῃ γαῖσαι, καὶ μάλλον ἐρεῖς με

δύσκολον. ὦ πικροῦ νάμαπος, ὦ λακίης.

Ἀθῆλον. εἰς πλὺν

σαλμακίδα.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἦκ' ἔστι, ἄρυσαι ξένη τῆς δ' ἀπὸ πηγῆς.

εἰ δὲ φύσῃ μαλακὸς, μή με τίς πρόφασιν.

G IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄρρεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ὄρεσκω.
ποῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἢ φύσις ἔστιν ὕδωρ.
ἀπολλωνίου.

Ἡ κῆθαρή, νύμφαι γὰρ ἐπάνυ μόνι ἐξοχόν ἄλλων,
κρήνη, πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων,
ληϊστῆς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
καὶ φονίην ἰβόις ὕδασι λοῦσε χεῖρας,
καὶ νῦν ἀναστρέψασα γλυκεῖον ῥέον, οὐκ ἐθ' ὀδίταις
βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ πῶς κῆθαρήν ἐτι με;
Ἀντιφάνους εἰς πῶς αὖ πῶς.

Ἡ πάρος αὐτοῖσι λιβαζομένη προχοῇσι,
πῶς νῦν νύμφων μέγρι καὶ εἰς σταγόναν.
λυβῶν γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
ἀνδροφόνος, κηλὶ δ' ὕδασι ἐγχεράων.
ἐξ οὗ μοι κῆραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα Βάκχον
εἰποῦσαι νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἔτι ἄρη.

Ἀντιφίλου,

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφύγατε, ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀνέχουσ' ἐσβεσεν ἡλίου;
δάκρυτιν ἀγρικόλα τετύμμεθα. πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν πρὶν ἡ κείνου δίψας ἔχει σποδίη.

Σατύρου.

Ἡ καλὸν αἰδάφναι, κελόν δ' οὐκ πυθμέσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινόν δ' ἄλλος ὑποσκηΐει,
τιλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκαρ ὀδίταις;
δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἡλίου.

Ἀθηνῶν.

Εἴ τις ἀπάξασθαι μὲν οὐκ ἐθέλει, θανάτῳ δ' ἐπιθυμεῖ,
εἰς ἰβῆας πόλεως τυχερὸν ὕδωρ πείτα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΓΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ. 66

53

Αθῆλον.

Ἦννίος, ἀλλὰ πένης. καὶ γηρῶν, πλούσιός ἐμι.
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὃς τότε μὲν χῆσθαι δυνάμην, ὅπότε οὐδὲν εἶχον·
καὶ δ' ὅποτε χῆσθαι μὴ δυνάμει, τότε ἔχω.

Γαλαῖα.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὁ δ' αἰὲς, καὶ φροντίδος ἔτι,
καὶ τὸ εἶχεν σε φόβος, καὶ μὴ εἶχεν σ' ὁ δαίμων.

Λουκιανῶ.

Γλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἔστιν ἀληθής.
τ' ἄλλα δ' εἶχει αὐτῷ πλείονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτέανον, καὶ πλούσιον, ἔτι δίκαιον
κλήξεν, ὃς χῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναιται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατίθεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπιγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυρήτοις ἐπὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἑτέρων δροσισμένων τὸ μέλι.

Γαλαῖα.

Γλατῆς, καὶ τί τὸ λοιπὸν. ἀπρ' ὅχμενος, μετὰ σαυτῷ
τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλοῦτον σωᾷς, δαπανῶν χρόνον. οὐ δυνάσσαι δὲ
ζωῆς σωρῦσαι μίτρα πριανότρα.

Τὸ αὐτῷ.

Φύγετε τοὺς πλουτύντας, ἀναδείξτε, οἰκοκυράνους,
μισοῦντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

Εἰς κλέπην δειλὸν εὐρόντα,

ξίφος χρυσοῦ.

Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δάϊον ἄρεα φούχω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Αδελφον.

Βάπτων πάντα βαφῶν, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξέφάνης.

ΕΙΣ ΓΟΙΗΤΑΣ. Λεωνίδου.

ταραντίνης εἰς Ὀμιρον. 67

Ἄστρον κῶν ἡ μαύρωσε, καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
ἄξονα δινήσας ἐμπύρος ἥελιος.

Ὑμνοπόλως δ' ἀγέληδ' ὄν ἀπὸ μάλα δαεν Ὀμηρος,
λαμπρότατον μυσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

Αλφειοῦ μιτυληναίου

εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἐτι θρήνον ἀκούομεν, εἰσέτι φροῖνη.

δερκόμεθ' ἐκβάθρων, πᾶσαν ἐρσπυμένην,
καὶ μόθον αἰάντην ὑπὸ σφαίνῃ τε πόλιν,
ἡ δὲ τὸν ἐξ ἵππων ἐκτορα συρόμενον,
μαιονίδαο διὰ μοῦσαν. ὃν οὐ μίᾳ παρὶς αἰοιδὸν
κοσμεῖται, γαῖης δ' ἀμφοτέρης κήματα.

Λντιφίλου εἰς ἱλιάδα,

καὶ ὁδύσαν.

Αἱ βίβλοι, τίνας ἐσέ; τί κούθετε; θυγατέρες κῶν,
μαιονίδου, μύθων δ' ἴσους ἱλιακῶν

αἱ μίᾳ μὲν, μνησθὲν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἐκπρέας, δεκέτους τ' ἄλλα λέγει πολέμου.
αἱ δ' ἑτέρας, μόχθον τὸν ὀδυαέος ἀμφίτε λένετοισ
χειρείοις, ἀγαθὰς δ' αἰκρυα πηνελόπιδος.

Ἦλατε σὺν μοῦσαισι. μεθ' ὑμετέρας γὰρ αἰοιδὰς
εἶπεν ἔχεν αἰὼν ἐνδεια περιέδασ.

Ερώτησις Ὀμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ὀρκείης ἀλήτορες, ἢ ἔχομέντι;

Ἀπόκρισις.

Ὅσ' ἔλομεν, λιπόμεθα· ὅσ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεθα.

Φιλίππου εἰς Ὀμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἡέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπβράσεται,
καὶ γλυκὺ νῆμα θάλασσα βροτοῖς ὀροτήσιμον ἔξει,
καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται,
ὡς πρὶτ' Ἰαονίδας βαθυκλέος, ὅνομ' Ὀμήρου,
λήθῃ γηραλέων ἀρπάζεται σελίδων.

Τίνες δ' ἂν εἴποι λόγους ἀπόλλων
πρὶ Ὀμήρου.

Ἡφίδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρασε δὲ θεὸς Ὀμηρος.

Ἀντιπάρου θρασυλονικέως.

Τῶς δ' εὖ θεογλώσσους ἐλικῶν ἔθρεψε γυναικῶν
ὕμνοις, καὶ μακροῶν περὶ πᾶσι σκόπελος,
Πηλεΐδα, Μυρῶ, ἀνύτης σόμα, θῆλ' αὖ Ὀμηρον,
λεσβιάδων Σαπφῶ καὶ σμον εὐπλοκάμων,
ἠρινναν, Τηλέσιλλαν ἀτακλέα, καὶ σὲ Κόρινθα,
θοῦριν ἀθανάτης ἀπιδά μελ' ἀμείναν,
νοσίδ' αὖ θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρσιν,
πάσας ἀεινῶν ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν μούσας μέγας οὐρανὸς, ἐννέα δ' αὖτ' αἶς
γαῖα τέλει θνατοῖς ἀφθιτον εὐφροσύναν.

Ἀντιπάρου σιγῶνίου.

Μνημοσύνην ἔλε θάμβος, ὅτ' ἐκλυε τῆς μελιφώνου
Σαπφούς· μὴ δ' ἐκάλει μῶισαν ἔχουσι βροτοί;

Ἀθῆλον.

Γίνεσθαι, μουσῶν ἱερὸν σόμα, καὶ λάλε σφρὴν
βασιλίδην, σαπφούς τ' αἰολίδες χάριτες,
πράγματ' ἀνακρείαντος, Ὀμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥᾶμας,
ἑσπασσας οἰκείοις σησὶ χορ' ἐν κομμάτοις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἤ τε Σιμωνίδῳ γλυκὴν σελίς, ἢ δὴ τε πειθῶς
 ἴβυκε, καὶ παιδῶν ἄνθος ἀμυσσάμενε,
 καὶ ξίφος ἀλκίαιον, ὃ πολλὰ κίς ἄμα τυράννων
 ἐσπασεν, πάρις θέσμις ῥυόμενον,
 θηλυμελεῖς τ' ἀλκίμωνος ἀνδρόνες, ἴλατε. πάσης
 ὅρχιν τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἀσπασάτε.

Εἰς τοὺς ἐννέα λυ-

ρικῆς.

Ἐκλαγὴν ἐκ θιβῶν μέγα Γίνδαρος. ἔπνεε τερπνὰ
 ἢ θυμολιφθόγγη μῦσα Σιμωνίδῳ.
 Λάμπει Στισίχορός τε, καὶ ἴβυκος ἢ γλυκὺς ἀλκίμων.
 λαρὰ δ' ἄρ' ἐσμάτων φέρεται Βακχυλίδης.
 Τῆσθ' ἀνακρεῖοντι σωέσπεο. ποικίλα δ' αὐδᾶ
 ἀλκίως κύνθη λίσβιος αἰολίδι.
 ἀνδρῶν δ' ἢ ἐν ἑνάτῃ Σαπφῷ πέλεν, ἀλλ' ἐρατεινᾶς
 ἐν μύσαις, δεκάτῃ μῦσα καταγράφεται.

Εἰς Σαπφῷ. Ἀθιλον.

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγαθὸν ἤρης
 λισβίδες, αὐροπόδων βήματ' ἐρυσάμεναι.
 ἦθα καλὸν σῆσαδε θεῇ χορόν. ὕμμι δ' ἀπάρξετε
 Σαπφῷ, χρυσείνῃ χερσὶν ἔχουσα λύρην.
 ὀλβία ὀρχημῶ πολυγηθείς, ἢ γλυκὴ ὕμνον
 εἰσαΐεν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μύσας φασὶν τινες ὡς ἰλιγῶρος.
 ἡνὶ δὲ καὶ Σαπφῷ λισβόθεν ἢ δεκάτῃ.

Ἀθιλον.

Λίσβιον ἡρίνης πόδε κηρίον ἀδύ τι μικρὸν,
 ἀλλ' ὅλον ἐκ μυσέων κηρύχμενον μάλιτι.

οὐδὲ ῥηϊκόσιοι ταυτὴς στίχοι ἴσοι ὁμήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτης.
ἢ καὶ ἐπ' ἡλικιάτῃ μνηστὸς φόβῳ, ἢ καὶ ἐπ' ἰσῶ
ἔσηκει, μουσέων λάβρις ἐφαπτομένη.
Σαπφῶ δ' ἠρίνης ὄσον μελέανιν ἀμείνων,
ἤριννα σαπφούς τόσον ἐν ἐξαμέροις.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ὦν ἡμετέροισι πολυγνάμποις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλις ὅτ' φάος, αἶνε τύχης,
τοῖς γὰρ πριαμῖς Κασάνδρῃ φοίβασε μύθους
ἄγγελος, οὓς βασίλῃ ἐφρασε λοξοβόχος.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ὅτ' χέρας· ἦν δὲ
νῆϊς ἔφυσ μουσέων· χρσὶ βάρος φορέεις.

Αἰνολον.

Αρχιλόχου τάδε μέτρον, καὶ ἡχέντες ἱάμβοι,
θυμοῦ, καὶ φοβρῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Αἰνολον.

Βίβλοι ὄριστοράνους, θεῖος πότος· αἴσιν ἀχαρνὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πάλυς ἔσεισε κόμην.
ἠνιδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελὶς οἶα δὲ μῦθοι
ἠχῶσιν, φοβρῶν πληθόμενοι χάριτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄρισε, καὶ ἐλλάδος ἠθεσιν ἴσα
κώμῃ, καὶ στίξας ἀξία, καὶ γελάσας.

Αἰνολον.

Αὐταῖ σοι σωματέανιν ἀνιρείψαντο μέλαινα
ποικίλα μυσάων ἀνθία δρεφάμεναι.
αὐτὰ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
σωμύλον αὐτοχίην δροάμασιν ἐνθέμεναι
ζώεις δ' εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ὅτιν' ἀθήναις
τοῦκ σέθεν, ὕρανίων ἀπτομένον πρῶτων.

Τ' Ω Ν Ε Ι Σ Ε Π Τ Α .

Αντιπάρου θιασολονικέως .

Αρκεῖ τέπιστα μεθύσαι θρόσος . ἀλλὰ πτόντες ,
ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γελωνότροι .
ὥς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦναι
ὑμνος ἀέρηταις οἶδε παθὼν ὀλίγα .
τοῦτο κ' εἴ σοι πρώτως μετ' ἀμειβομένην δ' ἐθέλοις
μοῖραι , πολλάκι μου κείσεται ἐν σελίσιν .

Καλλιμαῆχου .

Ἦλθε Θεάτης καθαριν ὁδόν . εἰ δ' ἐπὶ κισλὸν
ἦν τεόν , οὐχ αὐτὴ βάκχε κέλυστος ἄρει .
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχίον ὄνομα κερδὸν
φθέγγονται , κείνου δ' ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν .

Τοῦ αὐτοῦ .

Μικρὴ τις Διδύσει καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥήσις . ὃ μὲν νικῶ φησι το μικρότατον ,
ὥς δὲ σὺ μὴ πνύσης ἐνδέξις , ἦν τις ἔριται
πῶς ἔβαλες , φησὶ σκληρὰ τὰ γινόμενα .
τῷ μβμηρίξαντι τὰ μῆνδρια , τοῦτο γένοιτο
τύπος , ἐμοὶ δ' ὦναξ ἡ βραχυσυλλαβίη
Ὅσαι μῦσαι , καὶ οἶαι . .

Καλλιόπη , σοφίην ἡρώϊδος ἄρεν ἀοιδῆς .
Κλειώ , καλλιχόρου κιθάρη μελινδέα μολπῆν .
Εὐτέρπη , φραγχοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν .
Μελπομένη , θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιπν ἤρε .
τρυφίχρη χαρίεσσα , πόρεν τεχνήμονας αὐλὰς .
ὑμνος ἀθανάτων ἐρατὴ πολυτρυφίασ ἄρε ,
τέρψιασ ὀρχισμοῖο Πολύμνια πάνσοφος ἄρεν .
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς .
Οὐρανίη , πόλον ἄρε , καὶ ὀρανίων χορὸν ἄτρων .
κωμικὸν ἄρε Θάλεια βίον τε , καὶ ἡθεα κεδνά .

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὅτ' τέχνης
 φαίνεται ὀφθαλμοῖς, εἰκελὸς ἀρεκίη.

Εἴ ποτε Τρῳιδόσιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσῃς,
 πῶ ἔρατ' ὠθαύμαζε τόσῃς ἀρήτορα τέχνης.

Εὐτέρπῃ δονάμεσι πολυφῆτοισι λιγάνει,
 πῶμα σοφῆς ὀχετιγὼν ἐπιπαίρουσα μελίαις.
 Κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλαα μέλος ἔργα δὲ φωτῶν
 οὐχ ὁσίων θεμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

Εἰκόνα τῆς σοφίης πετιδέρκειο. Καλλιόπης γὰρ
 εἰκόνα σὴ κραδίη λάμβανε πῶ σοφίην.

Δαρφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
 Κλειῶμαντοσάων μοῦσα, καὶ ἰσορίης.

Οὐρανίη ψήφοιο θεορρήτω τινὶ μέτῳ
 ἀσρῶν ἐδίδασκα παλινδίνητον ἀνάγκην.

Σιέπτεο χαλκιοφῶνον ἐπιπαύρηνσαν αἰοδῆν,
 Μελομένην, ἔρατῃς ἴσορα ἀεπίης.

Σιγῶ φθεγγομένης παλάμης θελξίφρονά παλμόν,
 πύμετι φωνήεσαν ἐπαγγέλλουσα σιωπῆν.

Κρίναρχου.

Καλλιμάχου τ' ἑρπυτὸν ἔπος τόδε. Δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ

ὣ νῆρ' ἔνυς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως
 ἀάδῃ δ' ἐκάβησε, φιλοξένοιο καλῆν,

καὶ Θησεί μακρῶν τοῦς ἐπέθηκε πόνοους.
 τῶ σοι καὶ νεκρῶν χειρῶν σθένος εἴη δρέσθαι

Μάρκελλε, κλοινούτ' αἶνον ἴσον βίότου.

Αἰνολον.

Καλλιμάχος τ' ἐκβαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς.

αἴτιος ὁ γράψας αὐτὰ Καλλιμάχου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αδελφόν.

Ἡρόδοτος μούσαυ ὑπεδέξατο. τῷ δ' ἄρ' ἐκείνῳ
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίην.

Αδελφόν.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἐλίαν,
πυρρὴν ἐξαπίνης εἶδον ἐπ' ἔρχομένην.
βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, τὸτ' ἐβόησα,
ἔρχα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον Ἡσίοδε;

Αδελφόν.

Νόννος ἐγὼ, Γαῖος ἄδ' ἐμὴ πόλις. ἐν φαρίῃ δὲ
ἔχει φαινέμεντι γονὰς ἡμῖσιν ἀγέων.

Λεωνίδου.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοῦσων ἐτρπεν,
οὐδ' ὄναρ οὐ γενέταις γινώριμος ἰταλίδαις.
ἀλλὰ τὰ νῦν πάντεσιν ἐράσμιος. ὅτε γὰρ ἐγγὺν
ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπην προφέρει.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ.

Γλαύκου. 68.

Νύμφαι, παυθόμενῳ φράσατ' ἀφ' ἑνὸς, εἰ παροδῶν
Δάρνις τὰς λαυκάς ὦ. δ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.
καὶ ναὶ Γὰν συρικτὰ, καὶ εἰς αἴγειρον ἀκείναν
σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαφε λέγειν,
Γὰν, Γὰν, πρὸς μαλίαν, πρὸς ὅρος φωφίδιον ἔρχαν.
ἰξοῦμαι. νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ερυκίου.

Βουκόλε, πρὸς τῷ Γανὸς ὁ φήγνος ἐπὶ Κολοῶν
οὔτος, ὅτ' ἄσπενδ' εἰς τὸ γάλατος, ὅτι τίνος;
τῷ λειοντοπάλα τρωθίῳ. οὐδὲ τὰ τόξα
νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγγέλακον ὀρήσ;

Χαίροις

Χαίροις ἀλκιῆδα δαμαλιφάγε· κῆρ τὰ δὲ φρούρει
αὐλίας, κῆρ δὲ λίγων μυριόβοια τίθη.

Μακεδόνος.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἐκτανε· πῶ δὲ ταχέϊα
εἰν ἄλι, κῆρ χαροποῖς κῆρ μασίῃ εἰλ' ἔλαφον·
εἶδ' ἦν κῆρ πινὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἄν' αἰθέρα
πῶ κείνου κενεὴν ἄρτεμις εἶδε χέρα.

Αντ' φίλου.

Βόρχος ὁ Βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἶρπει,
αἰγίλιπα χοῖν' ἔρχον ἐπ' ἔρχομενος,
εἶπετό οἱ σκυλάκων τίς, ὁ κῆρ βοσίν· ὅς φάγε λεπτήν
χοῖνον, ἀνεληνομένῳ χρανομάσθην μέλιτι.
κῆρ πεσεν εἰς αἶδα· τὸ δ' ἄρ' ὕγες ἀνδράσιν ἄλλοις
κῆρτο μέλι, ψυχῆς ὦνιον εἰρύσατο.

Οεοκρίτου.

Εὐνείη, μ' ἐρέλασε, θέλοντά μιν ἄδω φιλάσσει.
καί μ' ἐπιβρομέουσα τόδ' ἐννεπεν, ἔρ' ἄπ' ἐμοῖο·
βουκόλος ὦν ἐθέλει με κύσαι τάλαν, οὐ με μάθηξ
ἀγροίκους φιλέειν, ἀλλ' ἄσυλὰ χεῖλεα θλίβειν.

Αδέαστον.

Ὡ πᾶν, φεβομένης ἱβάν φάτιν ἄπυε ποίμνης,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσεῶν χεῖλος ἰεὺς δονάκων,
ὅφρ' αἰ μὲν, λυκοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
οὐθᾶσιν ὅς κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ κελῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰῶν,
φοίνιον ἐκ λασίου σῆθεος αἶμ' ἐρύγη.

Εἰς πόλεμον, κῆρ εἰρήνην. 69

Απολωνίδου.

Σκύλλος ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος ἐλλάδα πᾶσαν,
ἦλανε, βυθὶν ἄρα ποναυμαχίην,

Η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

τηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τεύχεασι,
καὶ πρὸς ἀγκύρης ὄρμον ἐκίρε νεῶν,
αὐτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίσθανε πρὸς ἀναιδούς
ὄλλυμένῃ, πρώτη πείρα Θेमισοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυρρῶθεις ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν,
ἀχέτος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους,
ἀντιγὰ διφουληεὶ Κάισαρος οὐρανίου.
ἔγω δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάριν· ὄρνατα ρίψας
ἄριος, ἀνομίης ἀντανάγει πατέρα.

Αρτεμίδωρου, προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

ΕΙΣ ΡΟΔΕΙΣ.

Εὐήνου εἰς ῥόϊαν. 70

Ξεῖνοι, καὶ πρίβωτον ἐμὲ πόλιν ἱλίον ἱρήν,
ὅλῳ πάρος ἀπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρῃ κατεδήσκειν· ἀλλ' ἐν ὁμίρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκ ἔτι με σκάπτει φροφθόρα δούρατ' ἀλκιῶν,
πάντων δ' ἑλλήνων κείσομαι ἐν σώμασιν.

Αγαθίου χολαστικοῦ εἰς

το αὐτό.

Ὡ πόλι, πῇ σέο κεῖνα τὰ τείχια πῇ πολυόλβοι
νηῖ; πῇ δὲ βοῶν κρύατα τεμνομένων;
πῇ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάτρυς οὐφείδεις;
πῇ δὲ Τριτογενοῦς δίκηλον ἐνδαπίης;
πάντα μύθος, χρόνι τὲ χύσις, καὶ μοῖρα κρατὴν
ἤρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην.

καὶ σὲ τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. αἰὲρ ἄρα μοῦνον
οὐνοῦμα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δαύαται.

Βάσιν λολλίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀρρηκτοὶ μοιρῶν πυμάτιν ἐσφρήγισαν ὄρησι·

τῷ φρυγὶ παρ βωμῷ πῶ Γριάμου θυσίην.

ἀλλὰ σοὶ Αἰνεία, σύλος ἱβὺς, ἰταλὸν ἦδη

ὄρμον ἔχεν, πᾶσις φροῖμιον οὐρανίης.

εἰς κελὸν ὤλετο πύργος ὁ ῥώϊος· ἡ γὰρ ἐν ὅπλοις,

ἡ γέρβη κόσμου παντὸς ἀνάσσει πόλις.

Ἀδριανού· Καίσαρος· οἱ δὲ, Γερμανικοῦ.

Ἐκτορ, ἀρήιον αἶμα, κατὰ χθονὸς εἶπον ἀκούεις,

χαῖρε, καὶ ἄμπνυσσον βαλὼν ὑπὲρ πατρίδος.

Ἴλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἀνδρῶν ἔχουσα

σοῦ καὶ ἀφαιρέτους, αἰὲρ ἔτ' ἀρρήφιδους.

μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο· πηρίσασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ,

θρασυλίην κείσθαι πᾶσαν ὑπ' ἀνειαδάς.

Τούτοις ὑπέγραψε λάθρα σαρπηδῶ-

της Δημάρατος,

Θάρσανοι· ἡ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λούανται πρόσωπον.

Ζητιθεὶς δ' ὑπὸ τῆ βασιλείᾳ,

αὐθις προσέθηκεν,

Εἰ μὴ καὶ αὐθώρικος ἐνυαλίου πολιμισῆς,

εἰ μὴ δὲ καὶ θράπων ἐλικωνίου ἀπόλλωνος.

Αἰαθίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ ἀπὸ σάρπηδης τίς ἐφύς ξένη, μή με γελάσῃς

οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνη ταῦτ' ἐτέλεσε τύχη,

Εἰ δέ τις ἐξ ἁσίνης, μὴ πάνθειο· διαρδανικοῖς γὰρ

σκήπτροις ἀνειαδῶν πᾶσα νέεσκε πόλις

Εἰ δὲ θεῶν τεμένει, καὶ τείχεα, καὶ ναυτῆρας

ἡλῆμων δηῶν ἐξέκένωσεν ἄρης,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰμὶ πάλιν βασιλεῖα· σὺ δ' ὦ τέκος ἄρομε ῥώμη,
βύλλε καὶ ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμον δίκης,

Τοῦ αὐτὸς εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀλλ' ἐπὶ θ' ἀκλῆα Γριᾶμου πόλις, αἶψα παύσαι
ἐλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον· αἶψα δ' ἐπὶ
κἀθανε πρὶν τῷ ξαῖ δουρατέων παγίδα.
οὐ γὰρ ἂν ἀφείδαν ὀροφιφάρον ἀταμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ' ἅμετέραις λάεσιν ἠριτόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλου.

Δέρκεο τὸν βροῖα δεκέτι λόχον· εἰσὶ δὲ πῶλον
αὐτοῦ δαναῶν ἐγχευον ἡσυχίης.
τεκταίνει μὲν ἐπειδὴ ἀθηναῖα δὲ κελεύει
ἔργον, ὑπὲρ νότου δ' ἑλλὰς ὅλη δυνέται.
ἢ ῥα μάτην ἀπόλοντο τόσος στρατός, εἰ πρὸς ἄρῃ
ἦν δόλος ἀφείδαις ἐσθλότερος πολέμῃ.

Εἰς μυκήνην Ρομπηῖν, οἱ δὲ Μάρκην νεωτέρου.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόπῃς ἐνθα μυκήνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου,
ἵλου τίς καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα καὶ Γριᾶμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἐνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον· εἰ δέ με γῆρας
ὑβρίσεν, ὀρνοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Ἀντιπαύρου θεσσαλονικέως εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡρώων ὀλίγη μὲν ὄμμασιν· αἰδέετ' ἑλοπῇ
παρτίδες, εὐ πολλῶν αἰπύτεραι πεδίων.
οἶν καὶ σὲ τάλαινα παρβ' ἰχόμενός τε μυκήνην,
ἐγνων αἰπολίου παντὸς ἐρημοτήρην.
αἰπολινὸν μήνυμα· γέρων δέ τις, ἢ πολὺ χρυσός
εἶπεν, κυκλώπων τῇ δ' ἐπέκειτο πόλις.

Αυτωνίου ἀργείου, εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ πολὺ χρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλις, ἢ τὴν ἀφειδῶν
οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξιμένη γενεῆς
ἢ φροῖνην πέρσασθαι θεόκτιτον, ἢ βασιλοῖον
ἀσφαλὲς ἐλλήνων οὐσάποθ' ἡμιθέων
μηλόβοτος κῆμα καὶ βουνόμος, ἐνθα μυκῆνι
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὐνομ' ἐχουσα μόνον.

Αλφειοῦ μιτυληναίου.

Ἀργος ὁμηρικὴ μῦθε, καὶ ἐλλάδος ἰβὸν οὐδ' αἶσα,
καὶ χρυσέη τοπάλαι πρῶτος ἀκρόπολις,
ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε φροῖνης
ἤρειψαν κατὰ γῆς θεοδόμον εἴφανον.
ἀλλ' ἢ μὲν, κρείσσων ἄντι πόλις, αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
δείκνυσθ' αὐμῆκων ἀγλία βουκολίων.

Ἀντιπάρου.

Ποῦ τὸ πρίβλεπτον κάλλος σέο δ' ὠρὶ κόρινθε,
ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα,
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
συσύφαι, λαῶν θ' αἱ ποτὲ μυριάδες,
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἵχνης πολυκῆμμορε σέο λείπειται.
πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος.
μοῦναι ἀπόρρητοι νηρηΐδες ὠκεανοῖο,
κοῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

Ονέσαν κορινθίου.

Ἔστιν ἐν φόρμιγγι, κατ' ἐπὶ φθον δὲ σὺν αὐλῷ
θῆβη, φᾶν, μουσῆς ἐμπαλιν ἄρμονίης.
κωφὰ δὲ μοι κῆτα λυροθελγέα λείψανα πύργων
πέθοις μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομάλῃς.
σῆς χρὸς ἀμφίων ἀπονός χάρις. ἐπ' ἀπυλον γὰρ
πάρην, ἐπ' ἀμίσγῃ τείχισσας ἐν κισάρῃ.

Η 111

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρμονίης ἰβὸν φῆσεις γάμον, αἰὲν ἀθέμιτον
Οἰδίποδος· λέξεις ἀντιγόνην ὀσίην,
αἰὲν κτισίγνηται μιαιώτατοι· ἀμβροτος ἰνῶ,
αἰὲν ἀθάμασ' τλήμων· τειχομελὴς κιθάρη,
αἰὲν αὐλὸς δύσμεσος· ἰδῶ· ἐκβάσανα θήβη
δαίμων ἐσθλὰ· κτησὶς δ' εἰς ἐν ἐμίξεν ἴσα.

Φιλίππυ.

Εν θήβαις Κάδμω κλεινὸς γάμος, αἰὲν μουσαχθὴς
Οἰδίποδος· τελευτὰς Εὐῖος ἡσπάσατο,
ὡς γελάσας Πενθόως, ὠδύρα· τείχεα χορδαῖς!
ἔστη, καὶ λωτοῖς ἔσενε λυόμενα,
ἀντιόπης ὀσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὴς ἰοκάστης.
ἦν ἰνὴ φιλόπαις, αἰὲν ἄσεβης ἀθάμασ'.
οἰκτρὸν αἰὲν πολίεθρον· ἰδῶς ἐσθλῶν πρὶ θήβας
μυθων, καὶ συγνῶν ἤρκεσεν ἰσορίη.

Βιατόρος.

Σάρδιες αἰ τοπάλα Γύγου πόλις, αἰτ' ἀλυάπτου
σάρδιες, ἀβασιλεῖ πρσίς ἐν ἀσιάδι,
αἰ Κροίσω τοπάλαον ἐπινθώσαθε μέλαθρον
ὄλβον πακτωλῷ ῥύματι δεξάμεναι,
νῦν δὲ ὅλαι δύσηνοι ὅτε ἐν κτηνὸν ἀρπαθεῖσαι,
ὅτε βυθὸν ἐξ ἀχάνος χάσματος ἠρίπετε;
βῆρα, καὶ εἰς ἐλίκην κεκλωσμένα· αἰ δ' ἐνὶ χέρσῳ
σάρδιες ἐν βυθίοις εἰς ἐν ἐκθαθε τέλος.

Δύριδος ἐλεάτου εἰς τὸν κῆτα-

κλυσμὸν ἐρέσου.

Ἠέριαι νεφίλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιῖσαι,
νυκτὶ σὺν ἀπεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
ὑλιβύης, ἐρέσου δὲ τὰ μυρία κείνα τάλανης
αὐλῆα, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα.

πῶ δ' ἰσχυτῆρες τότε δαίμονες ἔβρεπον ἄμμα,
 αἶ, αἶ, πῶ ἰάδων πολλὸν αἰδοσάτην;
 κείνα δ' ἐκύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα,
 εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἐδράμε πεπταμένοις.

Ἰωάνης ποιητὴς τῆ βερβεκῆλλης ἐπὶ
 τῇ κρηταικῷ σει βηρυτῶ.

Αἰετὶ γὰρ ἀτλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
 ἐνναέτις κείμεαι ἀπαναποτμοτάτα.

ἦφαισός μ' ἐδάμασε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαῖν.

φῶ, ἔπο τοσαυτὴν κῆλλεός ἐμι κόνις.

ἀλλὰ παρασεΐχοντες, ἐμὴν συναχθήσατε μῦθον.

σπεύσατε βηρυτῶ δάκρυα κῆρυφθιμένα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Πῶ τελέθει Κύπρις πολίνοχος, ὄφρα νοήσῃ
 ἐνδίων εἰδώλων πῶ πρὶν ἔδος χαρίτων;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβος ἀταρχυτων μὲντων πόλις, ἥς ὑπὸ τέφρῃν,
 αἰβρόνις πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.

γράφει ἐνὸς κρητύπθελίον φίλα λείψανα φωτῶν.

βηρυτὸς γορὴ κῆται ὑπὲρ δαπέδων.

Τῆ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλῃ, μὴ σήσης ὁρόμον ὀλκῆδος εἰνεῖ ἔμοιο.

λαίφεα μὴ λύσης, χέρον ὄρας λιμένα.

τύμβος ἔστι γέγονεν ἕτερος δ' ὅτε ἀπενθέα χῶρον
 δαπύσει κωπη, νηὶς ἐπ' ἔχοντες.

τῶ το Ποσειδῶνι φίλον, ξενίαις τε θεοῖσι.

χαίρεθ' ἀλιπλάνεις, χαίρεθ' ὀδοιπλάνεις.

Αἰτωνίου ἀργείου.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Πύρρος ἀμρόπαις ἀθροῖσι.

ἡ πικρὸν ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,

Η ΙΙΙΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀπολοίσιν ἐναυλον ἐρημαίοισιν ἀνῆμαι,
τισσασα Γριάμου δάμοσιν ὅψι δίκασα.

Αἰθλον.

Ἰλίοις πόλιοῦ χε· σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ
ὥς θέμις ἀτλάμων ἱλίου ἡγασάμην.
ἀλλὰ σὶ με προλέλοιπας ἐλώριον· ἀντὶ δὲ μήλου,
πᾶσιν ἀπεδρέψω σείχιος ἀγλαΐην.
ἄρκιον ἦν θνήσκον τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τὰς πάρασ οὐκ ἀλίτῃ ματόδε.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ. 74

Αἰθλον.

Φασὶ παροιμιαιῶς καὶ ὅς δάκοι ἄνδρα γονηρόν.
ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὐτῶ φημι προσῆκε λέγειν,
ἀλλὰ δάκοι καὶ μὺς ἀγαθοὺς, καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας
τὸν δὲ κῆρδον διεδιδῶς, δῆξεται οὐδὲ δρόκων.

Γαλαξιά.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους ἀδάμονας ὄντας ὀρώμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω, τὸ Διὸς ὄργιστος.
τὸν γὰρ γενήσαντα μεμίσσηκε καὶ ἐκείνος,
κτείνειν αὖ, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὢν.
ἀντὶ δὲ τὸ κτείνειν, σὺν τοῖς τιτῆσι κολάζει,
δίσμιον ὡς ληστὴν εἰς τὸ βάραθρον ἐνείσσει.

Αρχίον.

Ὁ σαφυλοκλοπίδας ἐκ τῶν τυμον, εἰς αἰδῶ
ἔδραμε, μασιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόροισι, πολέμιον δὲ τοῖς ἑσίοις.

ΕΙΣ ΓΟΡΝΑΣ. Παλλὰδ' ἄ. 75.

τὴν Κίρκην οὐφῆμι καὶ θῶς ἔρηνεν Ὀμηρος
 ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ ἑλίκους,
 πρὶ αὐτῇ προσιόντας. ἑτάρα δ' οὔτε πανούργος,
 τοὺς δαλεαθέντας πῶχ' ὀτάτους ἐποίει.
 τῶν δ' ἀνθρώπων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
 εἴτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι.
 ἔβρεν ἐνδον ἐχέουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
 ἔμφρων δ' ὦν ὀδυσαῖς, πλὴν σεότητα φυγῶν,
 οὐχ ἔρμου, φύθεως δ' ἰδίαν ἔμφρονα λογισμὸν
 εἴχε, χοιτείας φάρμακον ἀντίπαλον.

Σμυνίδου.

Εὐφρῶ, καὶ Θάϊς, καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
 γράαι, ναυκλήρων ὀλκῆδες εἰκόσοροι,
 ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ ἀνταγόρην, ἐν ἐκᾷσῃ
 γυμνοὺς ναυηγῶν, ἡσοντας ἐξέβαλον.
 ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ ληστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
 φύγετε. σειρήνων αἶδε γὰρ ἐχθρότεροι.

Νικάρχου.

Τῇ μὲν γὰρ ἰαβοῦσα Φιλάνιον ἡλιοδῶρα
 θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταυτομάτου.
 τὸ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπρὸν μένος, ἐξ δ' αλείπει
 ἡματα. καὶ τίκτειν ἄρσενά παῖδ' ἔφατο.
 ὅτε βύβασις καταλύεται. εἰ γὰρ ἐκᾷσῃ
 τέξεται ὥς αὐτῇ, τίς θεὸς ἄτι λόγος;

Επιδόνου.

Ἡ τοπάλα Λαῖς πάντων βέκος. ὅτι ἐπὶ Λαῖς
 ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις
 καὶ μὰ Κύπριν. ὅδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὄρεος
 γνώριμον. ὅδ' αὐτῇ Λαῖδι Λαῖς ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΒΤΑ

Αθήλον.

Ἡ κερὶν αὐχίσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἔρασάς
ἢ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,
μῖθ' ἴα νῦν παθίοις πινιχόις πηνίσματα κρέει.
ὄφ' ἔτ' αθηνάη κῦπριν ἐλήισατο.

Σφάτωρος.

Ἐστ' δράκων τίς ἔφηβος ἄγαν κελεύς· ἀλλὰ δράκων ὦν,
πῶς εἰς πλὴν ῥώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται.

ΕΙΣ ΡΟΤΑΜΟΥΣ. 76

Αντιφίλῳ.

Λαβροπόθῃ χεῖμαρρε, τί δὴ τόσον ὦδε κορύαη,
πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὀδοιπορίας;
ἢ μεθύεις ὀμβροιο, καὶ νύμφαισι διαυγέας
νῆμα φέρεις, θαλρᾶς δ' ἡράνισ' ἐν νεφέλαις;
ὄφ' ὅμμε ἡελίῳ σε κεκαυμένον, ὅς τις ἐλέγχθην
καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Βιάτορος.

Λάρνακα παρ' ὧν ἐτι λείψαντα κομίζουσιν,
νεκρῶν χεῖμαρρῶ παῖς ἴδε συρομένην,
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσαστο. χαῖμα δ' ἀναιδέες
εἰσεθίρην πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὅς ἐα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος· ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυρῷ χαῖματος ἐφθάνετο.

Αθήλον.

Ἰμβροῆς ἀλφειῇ, Διὸς σεφανηφόρον ὕδωρ,
ὅς διὰ πιναίων πεδίον κεκονιμένος ἔρπης,
ἢ σύχιος πορῶν· ἐπὶ δ' ὅθ' ἐν πέντῳ ἵκηαι,
ῥεῦς ἀμερήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,

νυμφίος αὐτοκέλευθος ἰών ὀχετηγὸς ἱρώων,
 εἰς σικελὴν ἀρέθουσιν ἐπείγεται ὑγρὸς ἀνόϊτης.
 ἦδ' ἔσε κεν μιν ὤτα, καὶ ἀσμάινοντα λαβούσα,
 φῦκος ἀποσμήξασα, καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
 χεῖλεα μὲν σωματέων στυγερῶσιν. οἷα δὲ νύμφη
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα πρὶ πλοκὸν ἠδ' εἰδ' εὐμῶ,
 κείμενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον εὐνάσεν ὕδωρ.
 καὶ φονίη ῥαθάμιγγι λιβάς κατεκίρνατο πηγή.
 οὐδὲ συρακοσίης ἐτί σοι μέλεν ἴμερος σῆης,
 πορφυρὴ δ' ἀνέκοπτε ὕδωρ πεπλεγμένον αἰδοῖ,
 φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ, καὶ λένρα μιγνῆαι.
 πολλὰ κ' ἰδ' ἐν αἰῶν ὅρων βεβημένος ἄρμῃ,
 αὐτὸν δ' ἐφ' οὐκ ἔστι χυτῆς ἀλόχοιο πρῆσας,
 ἐσθλὴς ἀχραντον ὁρῶν ἀρεθῶσιον ὕδωρ,
 ἦδ' ἔσε πατρίανουσα πελωριάδος κατὰ πέτρης,
 δάκρυσι νυμκίνοντα κατοιικτείρυσσά καὶ αὐτὴ
 ἀσθλὴς ἀρέθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζούς,
 καὶ θεός τις οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο. μυρομένῳ δὲ,
 πιαῖα ποταμῶ σικελὴ προσεμύρετο πηγή.
 οὐδὲ δίκην ἔλαθεν πανδερτὴς φοίνιος ἀνὴρ
 ἑλλάδος ἀμύων ἀγάμων σάχαι. ὧς ἐπὶ, πολλὰ
 ἱρώων ἀλόχει μινυῶρια τέκνα τεκῆσαι,
 μαφιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναικες.

Διοσκουρίδου.

Αὐτὸν ἀρισταγόρεω, καὶ κτήματα, μυρίος ἀρθεῖς
 κέλε, μετ' εἰκάης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
 αὐτὸς δ' οἰκίης ὁ γέρον ἐπενήξατο βώλου
 ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλυμένης,
 γέιτονος ἡμίθραντον ἐπαύλιον. ὧς πολὺς εἶπας
 μόχθος ἐμὸς, πολίης τ' ἔργα πρὶν ἀχρὸς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὕδωρ πᾶν ἐγένεσθε. τὸ δὲ γλυκὺ τὰ το γιωργοῖς
κῦμ', ἐπ' ἀριστὰ γόρην ἔδραμε πικρότατον.

Νέσπορος.

Αβροχον ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΟΧΟΥΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 77

αιμὸν δ' ἴζηρην ἀπαμυνομένη πολύμηρος

Νικῶ σὺν κούραις ἡερολόγει σάχυσσ.

ᾠλετο δ' ἐκ θάλλους. τῇ δ' ἐκ κελεύμης σωερίθοι

ἦσαν πυρκαϊὴν ἀέφυλον ἐκ σαχύων.

μὴ νεμέσας Δῆμιτερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν οὔσαν,

κοῦραι τοῖς γαῖης σπέρμασιν ἠΐφίεσαν.

Γαλλαδαῖ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, οὐδ' ἀποθνήσκει.

καὶ ζῆν γὰρ δονέων, ὡς νέμει ἦν ὁ τάλας.

οἱ δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,

οὗτοι τὸν θάνατον πῶσιν ἔχουσι βίου.

Αἰήλον.

Εἰ κρίσις ὅτι κατὰ καὶ τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,

τῇ πενίῃ μελετῶν πλὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Αἰάλον.

Οὗτος ὁ μισθὸν, ὁ λίπς, ὁ καὶ λάβρις, οὗτος ὁ ρᾶται;

ἐστίνος ψυχῆς κύριος ἀλλοχίης;

Αἰέσωστον.

Χρήματα καὶ πόρνας παραγίγνεται, οὐκ ἀλεξίζω.

μισεῖτω με τάλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΓΗΝ. Γαλλαδαῖ. 78

Ἡ μεγάλη παίδανσις ἐν ἀνθρώποισι σιωπῇ.

μάρτυρα Πυθχοῦραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.

ὅς λαλεῖν εἰδὼς, ἑτέρους εἰδῶσκε σιωπᾶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς ἀνράμενος.
Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός δ' ἔτι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος ἀχρότατον.

Εἰς Σοφίαν. 79

Κριναγόρου.

Ἀχρὶ τοῦ ὧ δειλάει κενᾶς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὸν
ποτηθεὶς φυτῶν ἀσποτάτῳ νεφύων,
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνηρα διαγράφειν ἀφένειο.
κτὴν γὰρ θνητοῖς οὐδ' ἐν αὐτόματον.
μουσέων ἄλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχειο. ταῦτα δ' ἀμυδροῖ
εἰδῶλα φυτῶν, ἡλεμάτοισι μέθες.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀάλιος αὐσονίων ὑπάτην κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
ἀρώταν, σπάρτης χαῖρε φέρισον ὑδωρ.
μουσῶν δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολίσορι βίβλω,
εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον ἀμαθίης,
κίπασ' μιμητὸν βιότου πῆδον ἐν σκιρτοῖσιν
ἀγκυρεῖ παμφώνων μέλπον ἀπὸ σμμάτων.
ὠρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε. τί δ' οὐ ζήλωτος ὁ μόχθος.
εἰ καὶ πῆναι ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

Νέστωρος.

τί πῆ με θυλλησάντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοιδίῃ;
ἵππας ἵππῶν εἰδὼς καὶ αἰοιδὸς αἰεδεῖν.
ἦν δέ τις ἵππῶν δεδῶς ἐθέλησιν αἰεδεῖν,
ἀμφοτέρων ἡμαρτε, καὶ ἵπποσύνης καὶ αἰοιδίης.

Γαύλου σιλεντιάρχου.

Οὐ γὰρ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ρίψαι
φροντίδας ἐκ σέρων τὰς πολιτικὰς ἀφους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλὺτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρμιον - ἡ δὲ πρῖν
 θυμὸν αἰὲ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
 ἔνθεν οὐκ ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δῖης
 καὶ πεκίην πλούτου, καὶ θάνατον βίοντος.
 πάντα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθι κελεύθους
 εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, πλὴν σοφίην.

Εἰς πλὴν φιλόσοφον

ὑπατίαν.

Ὅταν βλέπῃ σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
 τῆς περθέου τὸν οἶκον ἀσπῶν βλέπων.
 εἰς οὐρανὸν γὰρ ὅτι σου τὰ πράγματα
 ὑπατία σεμνὴ, τῶν λόγων οὐμορφία,
 ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδείας.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ. 80

Ἀθῆλον.

Εἰ κύνῃ δαμάσται κόρυδος παραπλήσιον ἄδειν,
 τολμῶν δ' ἐρίσαι σκυῖτις ἀηδονίῃν,
 καὶ κόκυξ τέτλιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
 ἴσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῃ δαμάμαι.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ. 82

Ἀντιπάρου θεσσαλονικέως.

Ἀντιγένης ὁ γελῶς ἔπος ποτὲ τὸ το θυγατρὶ
 εἶπεν, ὅτ' ἦν ἡδὴ νύμενος εἰς αἰδὴν,
 παρθένη, καλλιπάρης, κόρη δ' ἐμὴ, ἴχε σιωβρὸς
 ἡλακάτην, ἀρκούν κτήμα πένητι φίλῳ.
 ἦν δ' ἴκη εἰς ὑμέναιον, ἀχαιῖδος ἡθεα μητρὸς
 ληστὰ φύλασε, πόσει προῖχε βιβαιοτάτην.

Αθήλον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, καὶ τ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφοτέρω,
Φέρον μὲν κτείνειν πυρόσι πόθος ἱπολύτοιο,
ἱπολύτον δ' ἀγνὴ πέφνε σωφροσύνη.

Γαλαῖα.

Νηδὺν ἀταίχωντον σιβαροῖς ἤχανα λογιμοῖς,
σωφροσύνη κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
πῶς μὴ νικήσω πλὴν ὑποτακτομένην;
τὲ αὐτῆς.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριον ὅτι πρόδηλον.
τοῖς ἐμπιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει
οὔτ' ἀκολαπαίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
καὶ γάρ τις διὰ πλὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
οὐχ ἔπεται· πολλὰς δ' ὅττι γνωαίεας ἰδεῖν,
οὐχὶ κελεύς πλὴν ὅτιν, ὑπὸ πλὴν μένδασ ἀνορέως,
καὶ τοῖς χρυσάμενοις πολλὰ χαριζομένδασ.
οὐκ εἴ τις σκιάγει τὰς ὀφρύδας, ὅτε γελοῦσα
φαίνεται, ὀφθῆναι τ' ἀνδράσιν ἐκρίπεται.
σωφροσύνης πρόπος ἔτος ἐχέγγυος· ἀλλὰ τις αὔροι
μαχλάδα καὶ κρύβδην πλὴν πάνυ σεμνοτάτην.
τὰς δ' ἱλαράς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας,
σώφρονδασ, εἰ σώφρων ὅττι γυνή τις ὅλως.
τὲ αὐτῆς.

Γαστέρα μισήσῃ θεὸς, καὶ βρώματα γαστρὸς.
εἴνεκε γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.

Αἰαβίου.

Καλὸν μὲν συνόδεμονον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότις μήποτε σὲ κλονέσι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θνηυτέρᾳ φιλέειν ὀλίγον καὶ κόν, οὐνεκα κείναις
κυπριδίουσ' ὄρους πότνα δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος· οὐ γὰρ ἐκείνων
φύσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλειά στυγέπεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες, ὅτε ἀλλήλους ξείνον ἄγουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ. 82

Γαλααδᾶ.

Ἐκλήθην παρὰ σοῦ τῷ ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφθην,
πῶ τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
οὐδὲ γὰρ ἡ τύχη τὸ φαγεῖν κρίνουσα γένηται,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς ἀδομένη, φέρεται.
Τοῦ αὐτῆς.

Πολλάκις ἐξέστησά τειν φιλότητα, καὶ ὕβριν,
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών.
Λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότιτος,
μηκέτι βασιάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ. Αἰθιόπ. 83.

Ἐλπίς, καὶ σὺ τύχη, μίχα χαίρετε· τὸν λιμέν' οὖρον.
οὐδὲν ἐμοὶ, χύμιν· παύετε τοὺς μετ' ἐμέ.
Λουκίανου.

Ἀγρὸς ἀχαιμενίδου γενόμεν ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου.
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκείνος ἔχεν με πότ' ὤετο, καὶ πάλιν οὗτος
εἶται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τῆς τύχης.

Αἰθιόπ.

Αἶθε πατήρ μ' ἐλπίδαξε δασύφριχα μῆλα νομάειν,
ὥσκειν ὑπὸ πλεῖρασι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις
συρίσδων

συρίσδων κηλάμοισιν, ἐμὰς τέρπεισκον ἀνίδας.
 πριβίδες φεύγωμεν εὐκτιμένην πόλιν ἄλλην.
 παρίδα ματεύσωμεν ἀπ' αὐγελίῳ δ' ἄρα πᾶσιν,
 ὥς ὁλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίγας.

Γαλααδᾶ.

Τύχῃ κατυλαύουσα πάντα τὸν βίον,
 ἀσυνκέραιον πλὴν φύσιν κεντημένη,
 κῆρ σκευκῶσθ, κῆρ μεταντλοῦσα πάλιν,
 καὶ τὴν κἀπιλόσθ' ἐν νῶι τις οὐ θεᾶ,
 τέχνην λαχούσα τῶν βρόπων ἐπαξίαν.

Τοῦ αὐτῆς.

Λιγερὰ φησαν ὥς ὁρῶ τὰ πράγματα·
 κῆρ πλὴν τύχην νῶι δυσυχοῦσαν εἶδομεν.

Τοῦ αὐτῆς.

Καὶ σὺ τύχῃ δέσποινᾳ τύχην ἀτυχὴ πόθεν ἔχεις;
 ἢ παρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
 μάνθανε κῆρ σὺ φέρειν τὰ σὰ βῆματα· κῆρ σὺ διδάσκου
 τὰς ἀτυχεῖς πῶς οἱ αἶσ' παρέχεις ἑτέροις.

Τοῦ αὐτῆς.

Καὶ σὺ τύχῃ λοιπὴν μεταβαλλομένη, κῆρ ταπαίζου,
 μὴ δὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη.
 ἢ πρὶν νηὸν ἔχουσα, κῆρ κηλεύεις μετὰ νῆρας,
 θρῆμοδότης μβρόπων νῶι ἀναφαινομένη.
 νῶι ὁσίως σέβει κῆρ σὺ τεὸν πάθος ἄστατε δαῖμον,
 πλὴν σὴν ὥς μβρόπων νῶι μετάγουσα τύχην.

Απλωνίδου.

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνώϊστου Μελίτινα,
 ἤεσ' αὐτὴ φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον.
 ἠτόσ' ὃν δ' ἐπικέλευσαν ἀλίηυσον δέμας ἄλλου,
 δύσμορος, οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης.

I

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

ἦγάδ' ὥς ἔπειλε· Δίῳ δ' ἐπὶ νηὶς ἄθρ' αὖ σφ' ἔλκεν
 ἦλυνεν δὲ γαίην σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
 μητίρεις ὥς ἀνίσσου μοίρης λάχον· ἢ μὲν ἀελπιδόν
 ζῶν ἐχει, κείνη δ' ὀφείτ' οὐδὲ νέεσθαι.

Αἰχμίου.

Γριπὰς τις μοιέσπεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδοῦσα
 αὐτέανος κούρη, θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ.
 καί μιν θῆκε σάβανον· ὃ δ' ἐν βιότῳ πενιχρῷ
 δέξατο παντός οἱ ὄγκον ἀγνητορίης.

ἢ δὲ τύχη γελώσας, παρίστατο· κῶς ποτὶ Κύπριν
 οὐτεὸς οὗτος ἀγών, ἀλλ' ἐμός θένεφν.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τριαυτῆς
 προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχησε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
 ὥς ὅτι κῶς μέγχι σου πάντα ποιεῖν δυνάται.

Λουκιανῷ.

Μὴ πᾶσι φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρων.
 καὶ σὺ ρηϊδίως ἔκλυον ἀξάμενον.
 ἂν πᾶσις, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος· ἀλλ' ἅμα πάντα
 ἐχθρὰ, τύχης τὲ ῥοπαῖς συμμεταβλλόμενα.

Γαλλοῦ.

Εὖ γε λέγων, πῶς καιρὸν ἐφῆς θεὸν αὖτε Μένανδρε,
 ὥς ἀνὴρ μουσῶν, κῶς χαρίτων πόφιμος.
 πολλάκι γὰρ τὸ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
 προαισδὸν οὐκ αἶρω, οὐδέ τι ταυτόματον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη· μβέπων δὲ τυραννεί,
 τοῖς ἰδίῳις ἀλόγως ῥύμασι συρομένη.
 μᾶλλον τοῖς ἀδίκῳις ῥέπει· μισεῖ δὲ δικάους,
 ὥς ἐπιδεικνύμένη πᾶσι λόγον δυνάμιν.

Αγαθίου χολαστικοῦ εἰς ἀρχοντα
ἀποπεσόντα.

Ἡ ῥά γε τοῦ τὸ φρύαγμα τὸ πηλίκον, οἱ δὲ τριακοί
πᾶ ἔβαν ἐξαίφνης ἀρχίποροι κόλακες,
ναῦ γὰρ ἐκὰς πόλιος φυγὰς ὥχιο. τοῖς πρότῳ δὲ
οἰκτρόις πλὴν κατὰ σοῦ τῆφον ἔδωκε τύχη.
πολλή σοι κλυτοβυτὴ τύχη χάρις, οὐνεχ' ὁμοίως
πάντα δ' αἰπάεις, κείς σέ τι τῶ πρόμεθα.
Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι, ἡδὲ καὶ ὀρχῆς,
οὐκ ἔτι γιγνώσκει τίς πέλετο πρότῳ.
πλὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπανάνετα· ἀφρονέων δὲ,
τέρψιν ὀλιθυρῆς οὐ δεδάηκε τύχης.
ἥς ποτε γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος. οὐκ ἐθέλεις δὲ
αἰτίζων ἀκόλους, ναῦ ἑτέροις παρέχειν.
πάντα φίλος μρόπειαι παρέρχεται· εἰ δ' ἀπιθήσεις
ἐμπάλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

Γαλλαδᾶ.

Γαῖνιον δὲ τύχης μρόπων βίος, οἰκτρὸν ἀλήτης,
Γλεύτου, καὶ πενίης μεσίοθι ρεμβόμενος.
καὶ τοὺς μὲν, κατὰ γούσας, πάλιν σφαιρηδὸν αἶρει.
τάς δ' ἀπὸ τῶν νερελῶν, εἰς αἶδην κατάρχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
τύχην τὲ πόρης ῥούμασιν κινουμένην,
ὁδῶν ἑαυτοῖς προξενούμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὀρώντες αὐτοχέστερους.

Ἀθῆλον.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν.
σῆσιν ὑπ' ἐννεσίαις ἐγγενέταιρα τύχη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νόματι γὰρ σὺ πάντα φέρει κλέος ὁππότε, χερί
δεξιτῇ παρέχεις αὐχένα θεασέσιον.
τύττω καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἄρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἀμβροτοὶ ἠγεμόνες.

Ἀθῆλον.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκέρους τῆ βίου μεταστροφάς,
καὶ ρεῦμα πῖσαν τῆς ἀνωμάλου τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀπώρει,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τὴν πλάνην σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδελφίδος χάριν.
οἷον πρότερον γὰρ πριζένωμαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδύλου τῷ βίῳ φανερυμένης,
πόρνης γυναικὸς τοὺς πρότερος κεντημένης.

Λουκιανού.

Θεοῦ μὲν ἐκτός, οὐδὲς ἀντυχεῖ βροτός.

Ἀθῆλον.

Φῶ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, γὰρ οὐκ ἐπὶ πρᾶξι. τοῖς δὲ, συμφοραὶ
σκληραὶ πάρῃσιν, ἀνσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Λουκιανού.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δαύεται, καὶ ἡ παράδοξα.
τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατὰγει.
καὶ σοὺ πῦρ ὄφρ' αὐτὸν καὶ τὸν τυφὸν καταπαύσῃ,
καὶ ποταμὸς χρυσοῦ νόματα σοὶ παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μάλα χιν ἀνεμὸς ποτὲ, τὰς δὲ μερίδας
ἡ θρύσῃ, ἡ πλατάνους οἷδε χαμαὶ κατὰγειν.

Αθηνον.

Ἠλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡμετέρῃ μουσοχαρῇ βίῳ.
κούφης δ' αὖρρεται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκ ἔτι δ' ἡμεῖς
οἱ πάρος, ἀλλ' ἐτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴλωμεν ψυχὴν, πεπαλαῖσμεθα· μὴ δὲ βιάζου.
εἰς ἑδάφος τέχνης κέμεθ' ὑπ' ὄρυγός.

Γαλαδῆ.

Ἀν μνήμην ἄνθρωπε λάβης, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης·
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοι τύπον ὀνειρώδων ἐπέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φύτ' οὐράνιον.
ἐκ πηλοῦ γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
εἴπ' ἂν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνότερῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας, καὶ μιᾶς ῥαγίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡέρα λεπτάλεον μυκτιρόθεν ἀμπνέοντες,
ζῶομεν, ἡελίου λαμπρόα δερκόμενοι,
πάντες, ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον ὄργανα δ' ἐσμὲν,
αὐραῖς ζωογόνους πνύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις οὐκ ὀλίγην παλάμη σφίγξειν αὐτὴν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς αἶδ' ἡν κατάρχει.
οὕτως οὐδ' ἐνόντες, ἀγνητορίη φερόμεθα,
πνοιῆς ἐξ ἀλήτης ἡέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ. Τῷ αὐτοῦ. 85

Εἴ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἔστι καὶ αὐτὴ
ἐλλοισι, σφαλροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.

I III

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Φήμιν δ' ἀρτιπαθὴς ἀναφράνεται οὐθὺς ἀληθῆς.
πολλάκι καὶ φήμιν ἐφθασεν ἡ ταχυτής.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ 83

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο φθόγος οἰκτιρμοῦ κατὰ Πίνδαρόν ἔστιν ἀμείνων.
οἱ βασιλειόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
τοὺς δὲ λίαν αὐτοχρεῖς οἰκτείρομεν· ἀλλὰ τίς εἴη
μήτ' ἄλλαν οὐδ' αἰμῶν, μήτ' ἐλεγνός ἐγώ.
ἡ μετόχης γὰρ ἄριστον· ἐπεὶ τὰ μὲν ἔκρη πέφυκε
κινδύους ἐπάγειν, ἔχεται δ' ὕβριν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ τῆς μεγίστης τῷ φθόγου πανηρία.
ὅν αὐτοχρὴ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
οὕτως ἐτοίμως μωρία δουλοῦμεν.
Ἕλληνες ἐσμεν ἄνδρες ἐποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαρμένους.
ἀνδράφιν γὰρ πάντα γαῖα τὰ πράγματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν συγῇ τις ἄνδρα, ὃν θεὸς φιλεῖ,
οὕτως μεγίστην μωρίαν κατεσάσει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόγου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκείνον ὃν θεὸς φιλεῖ.

Αρίστωνος, ἢ Ερμιόδωρου.

Προμένει κάλλιπ Γλυκὴς εἴπέ ποθ' ἦρν,
θυμοβόρου ζάλου κέντρον ἔχουσα νόῳ.
ἄρσεν πῦρ ἐκείνοία Διὶ· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ προῖαν πῆμα φέροντα Πάριν.

ἢ ξηρὰ δ' ἰλιάδαις οὐκ αἰτὸς ἀλλ' ἐπὶ θοῖναις,
 γυῖπες, ὅταν δαίταοὶ σκῆλα φέρωσι πόγων.

Αἰηλον.

Ο φθόνος ἄπ' ἀκρίστου· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
 τίη γὰρ φθονβῶν ὁμμάτα, καὶ κραδίην,

Αἰηλον.

Ο φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν εἰς βελέεσσι δαμάζει.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ. 84

Γλάτωρος· οἱ δέ,

Αντιπάφρου.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὃ μὲν εὖρεν, ὃ δ' ὤλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὖρων,
 ρίψεν· ὃ δ' οὐχ εὖρων, λυγρὸν ἐδῆσε βρόχον.

Στατυλλίου φιλάρχου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὖρων, εὖ πε βρόχον· αὐτὰρ ὃ χρυσὸν
 ὃν λίπεν οὐχ εὖρων, ἦψεν ὃν εὖρε βρόχον.

Αἰηλον.

Τέρπε δαυεῖζόμενος πῶ σὺν φρένα· τοῖς δ' ἐδανείσῃ
 κάλλιπε πῶ τῆφον δάκτυλι καμφοδαιῷ.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ. Αἰηλον. 85

Κιανῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, κίριδι δ' Ἑζὺς,
 οἶναέται ξείνοισι, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

Αἰηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἔσχαθὺς φίλος ἡλιόδωρε,
 τῷ καὶ τιρῆσαι αὐτὸν ἐπισαμένῳ.

Αἰηλον.

Μήποτε τιν' παρόντα παρεῖς φίλον, ἄλλον ἐρύνας,
 δολῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίνας ἀν' εἴποι λόγους φιλήμων
Δ' Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀληθείαις οἱ τεθνηκότες
αἰσθίσιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγάμην ἄν, ὥς τ' ἴδ' ἔν Εὐριπίδην.

Αἰνιλον.

Γνήσιός εἰμι φίλος· καὶ πῶν φίλον ὥς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ καὶ κεῖς, Διόλου πάντα ἀποσφίρομαι.
οὐδένα θωπύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐδ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ὅρ' ἤς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Αἰνιλον.

Γράμμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ χερσὶν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίᾳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν. 89.

Ἦδ' ἂν ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε, κόρη τε,
θάμνός τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἀλός ἐμπυρος ἰχθύς.

Εἰς πῶν αὐτόν.

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξάνθου ἀκράγαντος
ναίειτ' ἂν ἄκρα πόλις, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρειτ'· ἐγὼ δ' ὕμιν θεὸς ἄμβροτος οὐκ ἔτι θνητός,
πλωῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμέν' ὥς πρ' εἰοικε,
ταινίαις τε πρίστειρος, σέρεσίγ τε, θαλείαις.

Εἰς πῶν ἐν χαρίδιον.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῶ' ἐνὶ κέτθεο θυμῷ.
ὄφρα κεν εἰσαφίκοιο καὶ οὐρανόους κενεῶντας,
φυχὴν ὑφ' ἐκείνου ἐλαφρίζων ἀπὸ γαῖης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅσκειν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινῆν,
 μηδ' ἴκη, βότοιο γαλινῶν ἐνὶ πόντῳ,
 καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτησίον εἰσαφικάνει,
 οὐρανίην ἀφίδη, καὶ ἀσπερίην πρῶπην.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ πόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς πρῶσιον ἔρχον
 Γρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπησον, ὅππῃ Μαρῖνον
 ἀθανάτων, μβόπεσι βοιθόον ἀσεβέειν,
 ἀντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχασέου ἄλλα
 κάλλιπες, ὅς βιόπῳ θεοπρεπέα σῆο λιγαίνων,
 πρᾶττε τάδ' ἐχομένοις μνημῆϊα σῶν ὀρετάων.

Εἰς Γλάτων.

Αἰλιον.

Ατθίος ἀγγλώσου σῶμα φέρτατον, οὐ σέο μῆζον
 φθέρμα πανελλήνων πᾶσα κέκασθε πόλεις.
 πρῶτος δ' εἴστε θεὸν, καὶ ἐς οὐρανὸν ὅμμα τανύαφ
 θεῖε Γλάτων, ἦθη, καὶ βίον ἡυγάσας,
 σωκρατικῷ σάμιον κεράσας κρητῆρι φρόνημα,
 κάλλισον σεμνῆς σῆμα διχοπασίης.

Ἀποφθέρματα τῶν

ἐπὶ σοφῶν.

Ἐπὶ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν οὐνομα, φωνήν.
 μέζον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
 Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδάμονι γνῶθι, σεαυτόν.
 ὅς δ' ἐκ κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν Περίανδρος.
 Γίππῃος οὐδὲν ἄλλαν. ὅς ἐν γένος ἐκ μιτυλίνης.
 τέρμα δ' ὄραν βιότοιο, Σόλων, ἱβᾶς ἐν ἀθήναις.
 τοὺς πλέονας κακίους δ' Εἰς ἀπέφηνε πρηνούς.
 ἐγγύην φύρην δ' Ἐκαῆς μιλήσιος νύδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Ιουλιανού βασιλέως εἰς

τὸ ὄργανον.

Ἀλλοίην ὁρώ δονάκων φύσιν . ἥ που ἀπ' ἄλλης
χαλκείης τάχα μάλλον ἀνεβλάστησάν θ' αὐρῆς,
ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δοιέονται,
ἀλλ' ὑπὸ ταυρείης προθορῶν σπῆλυγος αἴτης,
νέρθεν ἐϋφρήτων κελάμων ὑπὸ ρίζαν ὁδοῦει·
καί τις αὖτ' ἢ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
ἵσταται ἄμφαφῶν κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
οἷδ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν αἰοδὴν.

Ἀθῆλα.

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ Πορφύριε,
βήπῃσι τὰ χέλη, καὶ ἰλίζεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξῴρεν φιλέης θεσμούς ἀναπῶσα,
τῶν ἀποδημοῦτων ὄργανα σαυτοχίης,
τὴν κάλαμον, χάρτιν, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρὸς,
σύμβολα τῆς τυχῆς τιλόθεν ἀχνημένης.

Εἰς ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἡρακλείτου ἐπ' ἀμφαλὸν εἴλνε βίβλον
τοῦ φεσίου . μάλα τοι δύσβατος ἀράπιός .
ὄρφνη, καὶ σκόπος ὄφιν ἀλάμπειτον . ἦν δέ σε μύσης
εἰσαγάγη, φανβοῦ λαμπρότερ' ἡελίου.

Εἰς Γυθαγόραν

Ἡρίκα Γυθαγόρης τὸ πρὶν κλεῖς οὐρανὸν πλάμματα
καὶ νῦν, ἐφ' οὗτω κλειπὴν ἤγαγε βουθυσίην,
οἷ τότε μιν συφελίζομένου σπύλακος παρίοντα
φασὶν ἐποίηται, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
παῦσαι μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ὄφιν
τυχῇ, πῶ ἐννων, φθεγγαμένης αἶων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. 70
ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ.

Αλφειοῦ. 87

Χθμερίαις νιφάδεσσιν παλαιωμένα τιθαῖς ὄρνις,
τέκνοις ἀναιΐδ' ἀμφρέχουσιν πτέρυσσας,
μίσφ' αὖτις οὐρανίου κρύος ὤλεσεν. ἢ γὰρ ἐμνήνεν
αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
πρόκνη, καὶ Μιδεία, κατ' αἰΐδος αἰδέσθιντε
μιτέρες ὀρνίθων ἔργα διδάσκεινόμεναι.

Αἰθελον.

Εκ πυρὸς ἰλίου, δ' οὐράτων μέσον ἤρπασεν ἦρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
ἔκλαχε δ' ὀρνέοις μὴ φαύετε. μικρὸν ὅν' ἄρ' ἔστι
κέρδος ὁ γηραλέος. τῷ δ' ἐφέροντι, μέγα.

Αρχίου.

Οὐτόσον ἀθάμ' ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
ὅσον ὁ Μιδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ἦλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κηκόν. εἰ δὲ φρονῶσι
μήτηρ, ἐντὶνι ναῦ πίστις ἐτ' ἔστι τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶαν ὄλην, νήσους τε διπλάμενι σὺ χελιδῶν,
μιδείης γραπῇ πυκνὴ δὲ νοσοβορεῖς.
ἔλπη δ' ὀρταλίχων τίς ἐστιν σέο τήνδε φυλάξῃν
κοχλίδ' αὖ, μὴ δ' ἰδίῳ φασαμένην τεκνέων.

Μενεειράπυς σμυρνάου.

Γαῖσιν ἐπὶ προτέροις ἤδη φρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήσῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτιντε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδύλους
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔβηκε βρέφος,
οὐ θρέψω λέξασα. τί γὰρ πλέον αἶσθ' ἰδὲ μάστι'
κἀμνέτε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότρονον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρου θεσσαλονικέοις.

Παιδὸς ἄφ' ὑψηλῶν κβάμων, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπναντος, μοῖραν νηπιόχρῃς ἄφ' ὄβον,
μήτηρ ἐξόπισθεν, μαζῶ μετέφετε νόημα.
δὶς δ' ἐτέκνω ζῶν ἐνεχάρσο γέλαα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. 91

Λουκιανού.

Ἡ βραχὺτις βουλή, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα,
αἰὲν ἐφελκόμενην πῶ μετάνοιαν ἔχει.

Αἰηλον.

Εἰς σὲ τῷ ἀφ' οὗτος ἐφύτατο βίβλος Ὀμήρου.
ὁπιοτέρων ἐνέπουσα μετῆορα δύνεα φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ. 92

Μ μνέρμου.

Τὴν σωτῆ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κενῶς, ἄλλος ἀμνον ἐρεῖ.

Ραλλασά.

Εἰ τ' μέλην δαῖταί τι, μρίμνα, καὶ μελέτω σοι.
εἰ δὲ μέλη πρὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μριμνήσεις δίχ' αἰ δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις.
αἰ ἵνα σοὶ τί μέλη, δαίμονι τέ το μέλει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην ἀνθεωτε πνεῖς, καὶ πάντα ταράσας,
κλήρω δουλεύων τῷ κατὰ πῶ νέεσιν;
τότ' αὖτ' ἀφες· τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
οὐδὲ τύχην εἰργων, ἡσυχίην ἀτάπα.
μᾶλλον ἐπ' ἀφροσύνην δὲ βιάζο, καὶ παρὰ μοῖρην
εἰδωατὴν τύχην τρπομένην μετάρην.

Γλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρε· δολιχὸς χρόνος οἷον ἀμείβειν,
ἕνόςμα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἡδὲ τύχην.

Αἰάλλον.

Αργαλίως φέρεται πολὺς χρόνος, ἀλλὰ παρέρπων,
καὶ φωνὰς κλέπει φθεγγομένων μύθων.

καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.

καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερὸν προφέρει.

ὡς ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτῇ,

ἡμᾶρ ἐπ' ἡμᾶρ αἰεὶ πρὸς ὄρον ἐρχομένων.

μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ἁρώτασ',

τοὺς δ' ἀποθνήσκοντασ', κληρονόμους λέγετε.

οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,

πῶς ἀναχωρήσιν τῷ μ' χειρὸς βιάτρῃ.

πῶς πόλιν οἱ νέκυες πρότ' ὅσον ζῶσαν κατέλειψαν,

ἡμεῖς δὲ ζῶντες, πῶς πόλιν ἐκρέρομεν.

Γαλλασῶ.

Νυνὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἡμᾶρ ἐπ' ἡμᾶρ,

τῷ προτέρου βίου μισθὸν ἔχοντες ἔτι,

ἐμποιοῦντες τῆς ἐχθροῦς διαγωγῆς,

τῷ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.

μὴ τοίνυν λέγεσθαι τῶν πρεσβυτέρων περιαιῶν.

τῶν γὰρ ἀπελθόντων, σήμερον οὐ μετέχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τῷ βίου.

πῶς οὐκ ἐύτιστα τὸ χρόνου πενήσιατε.

ἡμεῖς καθεζόμεθα, καὶ κοιμώμεθα,

μοχθοῦντες, ἢ ἔρυφῶντες. ὁ δὲ χρόνος, φέρεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ῥέχει καθ' ἡμῶν τῶν θαλαπῶρων βροτῶν,
φέρων ἐκάστου τῷ βίῳ καταστροφὴν.

Αἰηλα.

Τὴν πρότρεον θυμέλιν μὴτ' ἐμβλεπε, μὴτ' παρήλθης.
ναὺ ἄπαγε δραχμῆς εἰς κλοκορδοκέλα.
καὶ σῦνον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἣν δ' ἀνάμεινής,
χίλια. τοῖς πωχτοῖς ὁ χρόνος ὅτι θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
ἐν θέρος, ἐξ ἐρίφου ριχὺν ἐθικε φάρον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει, βαλὼν χρόνον, ἣν δὲ παρήλθῃ,
ζητῶν αὐρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ. 91

Αἰηλον.

Ἐξ ὥραι μόχθοις ἱκανώταται. αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
πράγμασι δεικνύμεναι, ξῆθι λέγουσι βροτοῖς.

Φησὶ, δεῖ μέχρι τῆς ἐκτῆς ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζεσθαι.
μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἔρχεσθαι. τοῦτο δὲ φησὶ δι-
λοῦν καὶ τὸ ὠρολόριον. τὰ γὰρ μετὰ ἐκτινησιμεῖα, του-
τίστι τὸ τῆς ἐβδόμης, τὸ ζ', καὶ τῆς ὀγδόης, τὸ η', καὶ τῆς
ἐννάτης, τὸ θ', καὶ τῆς δεκάτης τὸ ι', κατὰ συλλαβὰς συ-
ναπτόμενα, ζῆθι δίδωσιν ἀναγινώσκειν. τουτίστι, προῖ-
πεται φάγε, ἵνα ζῆν ἔχῃς.

Μῆνες αἰὺνπίων.

Σεπέβριος.

Πρῶτος Θῶς ἐδάκρυεν πένθος ἐπιβόρῳ ἐγείρειν.
ἰχθυόλοισι Φαῶθι φέρει πανδήμιον ἄχην.

πληθύνων φαίνονταν αὐτὸν τεκμαίρεται ὥρην.
 Χοῖαν, σπυρομένων σαχύνων δεικνύσι γενέθλην,
 Τυβὶ δὲ, πορφυρεὸν βουληφόρον εἰματὶ τείνει.
 σημαίνει πλωτῆρσι μεχέρι πλῶν ἀμφιπολούειν.
 ἄρεος ὅπλα φέρειν φάμεν ὅθι δεικνύσι μαχिताῖς.
 εἰαρινῶν φαρμουβὴ ῥόδων πρωτάγγελός θ' ἔστι.
 λήϊα δ' αὖ ἀνθέντα Γαχῶν δρεπάνοισι φυλάσσει.
 οὐκάρπου δὲ Γαυνὶ προάγγελός θ' ἔστιν ὁ πώρης,
 καὶ σαφυλὴν κατέχων αὐτὸς ἐμπελός θ' ἔστιν ἐπιφί.
 καὶ Μεσορὶ, νείλοιο φέρει φυσίζον ὕδωρ.

Μῆνες ῥωμαίων. Ιανουάριος.

Εξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἡελίοιο θύρετρα
 αὐσονίοις ὕψος δέρχεται ἡ ἥλιος.

Αὐτὰ: ἐγὼ θεμίνης γαίην νιβάσας διαινώ,
 ταύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.

Ἀρχτ' ἄρης ἀπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάρος ἡ δ' ἡ.
 ἴση δ' εἰκοστῇ ἡματι νύξ τελέθει.

Ενταῦοι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ἔρνεα τάμνων,
 ῥίζη ἐπ' ἀκροτάτῃ ἡμῶν ἀκρέμονα.

Οἷρεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας
 ὥριον ἀκλύτων ἐκπὸς ἄγειν λιμένων.

Μεγατίος ῥόδου εἰμὶ, καὶ ἀργεννῶο κρίνοιο,
 καὶ ξανθῆς κβάσου βρίθουμαι ἀκρέμοσιν.

Καρνίνοι ἡ ἥλιος μετανέσεται. ἀσάχυσ δὲ
 καρφαλέους κείρει γαιοπόνος δρεπάνη.

Κρίνω ἐγὼ πυρρὸν, καὶ ἄχυρμιᾶς. ἐν δὲ λέοντι,
 ἄφρενῆα τελέθει χάματα νηϊάδων.

Βρίθω ἐγὼ σαφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὁ πώρης.
 αὐθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἡματι νύξ.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Τίς δέ κ' ἔμειο πέλει γλυκὺς ὄσος, ὅς μιν ἀνὴρ
 ἠδ' ὕπνῳ πικρὰ γὰρ, Βάκχον ἀπ' οἴνοπέδου ;
 Εἴ τι ἀθηναίης πέλει ἔρνεα, ὥριον ἦδη
 κερπὴν ἀποθλίβειν, μνήσιν ἔχειν κερμάτων,
 Γαύσασθαι νηοῦ κέλομαι. γλαυόωντι γὰρ ἦδη,
 σπέρματι ῥιγεδανῇ πηγυλὶς ἀντιάσει.
 Εἰς τοὺς αἶχους.

Γαυοῦριος.

Μὴν ὑπ' αὐτῶν πρῶτος. ὁ δὲ δούττος, αὐλακὰ τέμνει.
 ὁ ῥίπος, αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
 τέραςτος, ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος εἶαρος ὥρην.
 εἰ μὴ ῥόδων γενέτης, κερπὴν κρίνα λαυκὰ κομίζω.
 ὅτος ἀμαλός ἐστις. τὰ δ' ἔμειο πέρα, νείλον ἐγείρει.
 ὅτος ὄριστα ῥύλην περιλημένος ἐπλετο Βάκχῳ,
 ταύχῳ δ' οἶνον ἐγὼ μελιδόεα, χάρμα βροτοῖσι.
 δαῖτα φέρω χαρίεσσιν ὅς ἔνομα φῶς ἐκείνου.
 φορμίζον δ' ἐδάκηκε, καὶ ὑπνώοντα ἐγείρειν.

Εἰν τ' Εαρ.

Χείμαρς ἠνεμόεντος ἀπ' ἀθέρος οἰχομένοιο,
 πρφυρέη μείδισε φερανθέος εἶαρος ὥρην.
 γαῖα δὲ κυανὴν χλοερὴν ἐπέτατο ποίην,
 καὶ φυτὰ θηλήσκοντα, νέοις ἐκείμια πετῆλοισι.
 οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτν' ὄρεον ἠοῦς.
 λημῶνες, γελῶσιν, ἀνοχόμενοι ῥόδοιο.
 χαίρει καὶ σύριγγι νομάς ἐν ὄρεσι λιγαίωνων
 καὶ πλοῖσις ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
 ἦδη δὲ πλώουσιν ἐπ' αὐρεὰ κύματα ναῦται,
 πνιγὸν ἀπὸ μῶντι φεφύρου. λῖνα κολπώσαντες,
 ἦδη δ' ἀνὰ ζοῖσι φρεσὶ φύλη Διονύσω.

ἀνθι

ἀνθεὶ βορρύνοντος ἐρεψάμενοι ῥίχα κισσοῦ.
 ἔργα δὲ τεχνήεντα βοιωγενέεσσι μελίαισι
 καὶ λάμει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἔργαζονται
 λαοὶ καὶ πολυῖστοι νεόρρυθμοι καὶ ἄλλοι κισσοῦ.
 πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγυφώνος ἀείδει.
 ἀλκυόνες περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 κύκνος ἐπ' ὀχθαῖσιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
 εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γὰρ τέθηκε,
 συρίζει δὲ νομάς, καὶ τέρπεται εὐκόλα μήλα.
 καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
 καὶ μέλπῃ πετεινὰ, καὶ ὠδίνουσι μελίαι,
 πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι,
 Θέωνος μονόστιχον εἰς τὴν
 ἑβδομάδα.
 Ζεὺς· ἄρης· παφίη· μήνη· κρόνος· ἥλιος· ἑρμῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ -

Κ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ παρόντι δαντέρῳ τμήματι σκωπτικῶ ὄντι, περιέ-
χεται κεφάλαια ταῦδε. εἰς

Αγωνισαῖς.	1	Κυβαλτήν.	27
Αδωάτον.	2	Κυνηγόν.	28
Ανοήτους.	3	Κωμωδόν.	29
Αρπαγας.	4	Κωφούς.	30
Ασκληῖς.	5	Λαμάρτους.	31
Αστρονόμους.	6	Λεπούς.	32
Βραχεῖς.	7	Μακρούς.	33
Βαλανεῖα.	8	Μεθύσους.	34
Γραῖας.	9	Μιλιάριον.	35
Γραμματικούς.	10	Νομικούς.	36
Γυναικας.	11	Οκνηούς.	37
Δειλούς.	12	Ορχισαῖς.	38
Δυσσεῖς.	13	Ραχεῖς.	39
Δυσώδεις.	14	Ροιητὰς.	40
Δολίους.	15	Γλοῖα.	41
Δούλους.	16	Πολυτεχνεῖς.	42
Δῶρα.	17	Πονηρούς.	43
Ερῶντας.	18	Πορδὴν.	44
Ζωγράφους.	19	Παροριστήν.	45
Ηγεμόνας.	20	Ρήτορας.	46
Θυγατέρας.	21	Συμποτικὰ ἀπὸσματα.	47
Ιατρούς.	22	Τολμηρούς.	48
Ιππους.	23	Υβρισαῖς.	49
Κιθαρωδούς.	24	Φειδολούς.	50
Κλέπτας.	25	Φθονερούς.	51
Κουρέας.	26	Φιλοσόφους. 52	Χωλούς, 53

ΕΙΣ ΑΓΟΝΙΣΤΑΣ. ΛΟΥ-
ΚΙΛΛΙΟΥ. Ι

ΤΟΣ ὁ νῦν βέλτιστος ὀλυμπικὸς,
ἔχ' ἑτοπρόθεν,

ῥῖνα, γένειον, ὄφρυν, ὠτάρια, βλέφα-
ρα.

εἴτ' ἀπογρατάρμενος πύκτης, ἀπλώλε-
κε πάντα,

ὥστ' ἐκ τῶν παρρηῶν μὴ δὲ λαβεῖν τὸ μέρος.
εἰκότιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προειήνοχεν αὐτός.

καὶ κέρριτ' ἀλλότριος μηδὲν ὁμοίον ἔχων,

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ποσέτους σωθέντος ὀδυαῖος εἰς τὰ παρῶα,

ἔγνω πῶς μερρῆν ἄρτος ἰδὼν ὀκύνων.

ἀλλὰ σὺ πυκτάσας Σφρατοφῶν ἐπὶ τέσσαρα ὥρας,

οὐκυσὶν ἀγχιωσας, τῇ δὲ πόλει γέροντας.

ἦν ἐθέλης δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ὅς ἐσοπῆρα σιαιαυτῶ,

οὐκ εἰμὶ Σφρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὁμόσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κόσκιον ἡ κεραλή σου ἀπολλόφανες γιγνέηται,

ἢ τῶν σιτοκόπων βυβλαρίων τά κέτω.

ὄντως μυρμήκων ῥηπύματα λοξὰ, καὶ ὀρθὰ,

γράμματα τῶν λυρικῶν λύδια, καὶ φρύγια.

πλὴν ἀφρόβως πύκτανε. καὶ ἦν ῥωθῆς γὰρ ἀνωθεν,

ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἐξ ἧς πλείονα δ' οὐ δυνάσσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πύκτης ὦν κατέλυσε Κλεόμβροτος. εἴτα γαμήσας,

ἐνδον ἔχει πηγῶν ἰσθμια, καὶ νέμει,

γραῶν μαχίμην τύπουσιν ὀλύμπια. καὶ παρ' αὐτῶ

μᾶλλον ἰδεῖν φρίων, ἢ ποτὲ πρὸ Σάδιον.

Κ II

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἂν γὰρ ἀναπνύσῃ, δέρεται τὰς πάντας ἀγῶνας
πληγὰς ὡς ἀποδῶ. καὶ ἀποδῶ δέρεται.

Νικάρχου.

Πέντε μετ' ἄλλων χάρμος ἐν ὀρεαδία. δολιχαῶν,
θαῦμα καὶ, ἀν' ὄντως ἐβδόμενος ἐξέπαισιν.
ἐξ ὄντων, τάχ' ἔρεις πῶς ἐβδόμενος. εἰς φίλος αὐτῶ.
θάρσει Χάρμε λέγων, ἦλθεν ἐν εἰμοτίῳ.
ἐβδόμενος οὐκ ἔτι παραγίγνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἂν Ζωῖλε, δωδέκατος.

Λουκιλλίου.

Τὸν σαδίων πρῶν ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτε τάχιον ἐμὲ τις ἐν ἀντιπάλοις ἐπιπῆν,
οὔτε βράδιον ὅλως ἐδράμεν τ' ἀδίων.
δίσκη καὶ γὰρ ὅλως οὐδ' ἠγγυσσά, τοὺς δὲ πόδας μου
ἐξῆραι πηδῶν, ἵχυν οὐδέποτε.
κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἀθλῶν,
πρῶτος ἐκυρύχθην πεντεβιαζόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκτα μέσσην ἐποίησε φέχων ποτὲ Μάρκος ὁ πλίτης,
ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθεν τ' ἀδίων.
οἱ γὰρ δημόσιοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν πάντες ἐδοξάν
ὁ πλίτην τιμῆς εἶνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γὰρ εἰς ὥρας ἠνόητο, καὶ τότε Μάρκος,
ἦλθε προσελλείπων τῷ σαδίῳ δίπλεθρον.

Ἀθιλον.

Τὸ σαδίων Πρίκλῆς εἴτ' ἐδράμεν, εἴτ' ἐκάθιστο,
οὐδεὶς οἶδεν ὅλως, δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ φόφος ἦν ὑσσηγος ἐν οὐάσι, καὶ σφαινοῦται
ἄλλος. καὶ Πρίκλῆς δ' ἀκτῆλον οὐ προέβη.

Δυκίλις.

Τῷ πίσις μεδέοντι τὸ κραγίον Αὔλος ὀπύκτης,
ἐν καθ' ἐν ἀρσίσας, ὅσον ἀντίθεται.
σωθεῖς δ' ἐν νεμέας Ζαῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσῃ
καὶ τοὺς ἀσραγάλους τοὺς ἐτι λειπομένους.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰς ἰβὸν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς.
τόν δ' αὐτὸς σεφανὲν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προβαίνων δ' ὠλίθεν ἐπ' ἰχίον, οἷ δ' ἐβόησαν
τῆτον μῆσεφ' ἀν, εἰ μόνος ὦν ἔπαιον.
ἀνδρὲς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν, ὅχι τρί' ἐστίν,
ἐν κείμαι, λοιπὸν τ' ἄλλὰ μέ τις βαλέτω.

Λυκίανθ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχῃς
ποῖς ποσὶ σε τρώγῃ, καὶ τρέχε τῷ σῶματι.

τὸ αὐτὸ.

Οἱ σικωνισαὶ τὸν πυγμαχῶν ἐνθάδ' ἐθήκαν
ἄπιν, ὅθεν ἀγὰρ πῶ ποτ' ἐβραμάτισεν.

τὸ αὐτὸ.

πᾶσαν ὅσιν ἑλλινες ἀγωνοθετῶσιν ἀμίλλαν
πυγμαχῆς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισαμην.
ἔχον δ' ἐν πίσι μῆρ, ἐν ὠτίον, ἐν δὲ πλαταῖαις,
ἐν βλέφαρον. πυθοῖ δ' ἀπνοος ἐκφέρομαι.
δαμοτέλιος δ' ὁ πατήρ ἐκορύατο σὺν πολήταις
ἄρα μ' ἐκταδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Εἰς ἀδύνατον

τὸ αὐτὸ. 2

Εἰς τὴν μάστιγιν νίπτεις δέμας ἰνδικόν, ἰχέο τέχνης.
ὅ δ' αὖ αἰσθάνοιτο νύκτα καθιχιάσαι.

Κ ΙΙΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ. 3

Αντιόχου εἰς ἀπαίδευτον ἐπίδει-
ξάμενον.

Βῆσα εἰ φρένα εἶχε, ἀπύχετο· οὐν δ' ὕπ' ἀνόιας,
καὶ ζῆ, καὶ πλουτοῖ, καὶ μετὰ πῦν πάροδον.

Αδελὰ.

Εν πᾶσιν μεθύουσιν ἀκίνδωτος ἤθελε νήφειν,
τοῦνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἐδοξε μόνος.

Αλλο.

Εσβεσε πνύχρον μῶρος, φυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
θακνόμενος, λέξας οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Γαλλαδαῖ.

Πάντες καὶ δειλοὶ, καὶ ἀλαζόνες εἰσί· καὶ ἔτι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνεται,
ἐνδον ἀποκρύπτων τῇ σωέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θυρᾶ φυχῆς ἀναπέπταται, οὐδ' ἐναλήθεις
οὔτε καταπλήσων, οὔτε θρασυνόμενος.

Αββικνοῦ.

Κύλλος, καὶ λαῦρος, δύο θεσφαλοὶ ἐγχεσίμωροι.
κύλλος δ' ἐκ τούτων, ἐγχεσίμωρότερος.

Αδελον.

Ἦν εἰσίδης κεφαλὴν μαδάραν, καὶ σέρνα, καὶ ὦμους,
μυθεῖν ἐρωτήσης· μωρὸν ὁρᾷν φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ. 4

Αὐτομέδοντος.

Δέξαι φοῖβε τὸ δῆπνον, ὅσοι φέρω· ἡντις ἐᾶς
δέξομαι· εἴτα φοβῆ καὶ οὐ γε λητοῖδης

οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν ἄρριον· εὗτος ἔχει γὰρ
 ἄρπαγος ἱκτίου χεῖρα κραταιότερην·
 ἀκνίαν βωμόιο νεωρόρος· ἦν τελέση δὲ
 πῶς πομπὴν, ἄρας ὥχεν ἅπαντα πάλιν·
 ἔν Διὸς ἀμφοσίῃ, πολλὴ χάρις· εἰς γὰρ ἂν ὑμῶν
 ἦμην, εἰλιμοῦ καὶ θεὸς ἠσθάνετο,

Εἰς Ἀσελγεῖς. Ἀχιλλεῖος.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον, ἀκούσατε θαῶμα γὰρ ὑμῖν,
 καίνον ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλαι νέμεις·
 τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον αἰετοῦ· οὐ μὲν ἄλλο γένος· τίς
 τῶν ἑτεροζήλων· ἦλπιτα τὸ τ' ἂν ἐγὼ,
 ἦλπισα τὸτο Κράτιπτε· μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
 πᾶσι λέγων, ἐφανήσεξαι· τίς ἐρίφος·

Ἀθῆλον.

Ἀνέρας ἦρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐρένο· το γυναικες,
 οὐτ' ἄνδρες γιγῆσιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν,
 οὐ δὲ γυναικες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν·
 ἄνδρες εἰσὶ γυναιξί, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναικες·

Ἀντιπάφρου.

Ἐσηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἴφ' οὗ Γρίητος
 οἶμοι, ὑπὸ θνητῷ λείπεμαι ἀθάνατος·

Σφάττωνος.

Ἡκίλιν πάχοντασ' ἔχει δύο, καὶ δύο δοῶντασ·
 οὐδ' σὺ δοκεῖς πάντως τέλειρασ, εἰσὶ δὲ βρεῖς·
 ἦν δὲ πύθη πῶς τὸτο τὸν ἐν μέσῳ δις ἀρίθμει,
 κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον·

Ἀθῆλον.

Εἰρηνὴ πάντεσιν ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθὼν·
 πῶς δαΐαται πᾶσιν, ἦν μόνος ἐνδον ἔχει;

Κ ΙΙΙΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδελφά.

Φύγων τὴν ὑπόνοιαν ἀφολοφανὴς ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὐρίον ἄνθ' ἁλῶν ἔξω τέκνον· εἶτα προῆλθεν
αὐρίον ἀντὶ τέκνου, τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

Αλφειοῦ σόμα φῶγε· φιλεῖ κόλπους ὄρεθ' ὄσης,
πρηνὴς ἐμπίπλων ἀλμυρὸν ἐς πέλαγος.

Οὐχ ὅτι καλὰ μὲν λείχεις διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποεῖς, καὶ δίχα τὸ καλὰ μὲν.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα ἐς τί δὲ τοῦτο;
λείχῃ γὰρ χείλον καὶ ἴσα, καὶ ἀνίστα.

Υἱὸς Παθηκίης μάλα κόσμιον, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὁσίην, ἐτέρως πάντα σ' ἀποσρέφεται.

Ἀν μετ' ἀλεξάνδρου ἐς ἀντιόχειαν ἀπέλθης,
καὶ μετὰ τὴν συρίην ἰταλίης ἐπιβῇς,
τῶν δωακτῶν ἔδεις σε γαμήσει· τοῦτο γὰρ αἰεὶ
οἰομένη, πηδᾷς εἰς πόλιν ἐν πόλει.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λακιλλίς. 6

Τῷ πατρί μὲν καὶ ἀδελφῶν οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρονον
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἐνός σῶματος.
ἀλλ' ἔρμολκείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον·
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

τὸ αὐτὸ.

πάντες ὅσοι τὸν ἄρη, καὶ τὸν Κρόνον ὠροβetoῦσιν,
ἀξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυπάνου.
ὅψομαι ἔμαχράν αὐτοῦ τυχὸν εἰδότας ὄντως,
καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δαύεται.

τὸ αὐτὸ.

Εἶπεν ἐληλυθῆναι τὸ πεπρωμένον αὐτῷ ἐαυτὸ
τὴν γένεσιν δίαθεις, Αὔλος ὁ ἀσφαλός,
καὶ ζῆσθν ὥρας ἐτιτέλεσται ὥς δὲ παρῆλθεν
ἡ πέμπη, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰχαιθεὶς, πετόσιν ἀπήγαγε καὶ μετέωρος
θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστάμενος.

τὸ αὐτὸ.

πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ Πύκτις,
εἰ μέλλει γιγᾶν βηλόμενος προμαθεῖν.
καὶ κείνος νᾶε φησιν, ἐὰν ἦδη καταλύσῃς.
ἂν δέ γε πυκτεύῃς, ὠροβeteῖ σε Κρόνος.

Νικέρχου.

Εἰς ῥόδον εἰπλῦσοι τίς, Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωθῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλῦσεται ἀσφαλῆως.
χῶ μάντις πρῶτον μὲν ἔφη καὶ νῆν ἔχε πῶ νᾶν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τὸ δὲ θέρεος ἀνὰ γῆ.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις καὶ κείσε, καὶ ὦδε,
ἂν μὴ περατῆς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λυκιλλίδ.

πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ Παλαῖης,
καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σταδίου Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι καὶ κείνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,

ΓΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πάντες ἐφ' ἡ νικᾷτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταρρέψῃ, καὶ σὲ παραβροχάσῃ.

Γαλααδῆ.

Εἰπέ πόθεν σὺ μεβρῆς κόσμον, καὶ πέρατα γαῖης,
ἐξ ὀλίγης γαῖης σῶμα φέρων ὀλίγον;

σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γινῶθι σεαυτὸν,
καὶ τότε ἀριθμήσει γαῖαν ἀπειρεσίην.

εἰδ' ὀλίγον πύλον τὸ σώματος ὃ καταριθμῆς,
πῶς δυνάσσαι γινῶναι τῶν ἀμέβρων τὰ μέτρα;

Αθιλον.

Ἀντικράτης ἦδ' εἰ τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον ἀρχαίου
πολλῷ, πλὴν δ' ἰδίην ἔκ' ἐνδοὶ γένεσιν.

δισάζειν γὰρ ἐφ' ἡ πότιρ' ἐν κριῶν γέννεται,
ἢ διδύμοις, ἢ τῆς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.

αὔρηται δὲ σαρωῶς ἐν τοῖς ῥισί· καὶ γὰρ ὁ χαυτῆς,
καὶ μωρὸς μαλακὸς τ' ἄθ' ἡ, καὶ ὁ φοφάτος.

Αθιλον.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἐμβαλε γαῖῃ,
οἶκον ἀρισφάνους ἦλθεν ἐς ἀσρολόγον.

ἦ τέε δ' ἐξερε ἴνων, εἰ θέρος αἴτιον αὐτῷ
ἔσται, καὶ σαχίων ἀφρονος ἀντορίῃ.

ὅς δ' ἐλαβὼν ψηφίσας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκνάζων,
ἀκκυλάτε γνάμπων φθέγγετο Καλλιγένει,

εἴ περ ἐπομβριῇ τὸ ἀρούριον ὄσων ἀπόχρη,
μὴ δὲ τὴν ὑλάειν τέξεται ἀνθοσύνην,

μὴ δὲ πᾶτος ῥήξῃ πλὴν αὐλακῆς, μὴ δὲ χαλάξῃ
ἀκρον ἀποδυθῇ, δράκματος ὀρνημείου,

μὴ δὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήια μὴ δὲ τιν' ἄλλην
ἡέρος, ἢ γαῖης ὅφεται ἀμπακίην,

ἔσθλόν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι. αὐτὸ δ' ἀποκόψης
τοὺς σάχυνας, μούνας δ' εἰδίδι τὰς ἀκρίδας.

Εἰς Βραχεῖς. 7.

Τίμωνος.

Τίς δ' οὗτος κτίλος ὧς ἐπιπλεῖται σίχας ἀνδρῶν,
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄσιος, ὄλμος ἄτομος

Ιουλιανοῦ ἀντικίνσωρος.

Ἀσφαλέως οἰκησὼν ἐν ἁῖσι, μή σε κολάτῃ.
ἄματι πυγμαίων ἡδόμενι γέροντος.

Λουκιλλίου.

Ἀγρὸν Μνηοφάνης ὠνήσατο. καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ θρυοῦς ἄλλοβίδας αὐτὸν ἀπὸ πηχόνισεν.
ἦν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν οὐκ ἐχόν ἄνωθεν,
ἀλλ' ἐτάφη μισοῦ πρὸς τινὰ τῶν ὁμόρων.
ἔδ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μνηοφάνους ἐπίκουρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀτόμων.

Ἀθιλοῖ.

Οἰβραχὺς ἐρμολένης, ὅταν ἐκβέλη εἰς τὸ χαμάτι,
ἔλκει πρὸς τὰ κᾶτω τὸ το δρυοδρεπᾶν.

Εἰς Βαλανεῖον Ψυχρον. 8

Νικάρχου.

Λούσαθαι πεπόρυνται ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον.
δωδεκάτῃ δ' ὕστερον μηνὸς, ἐπ' ἀντιφίλου,
παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον. ὃν δύο τέκνων
ἄλλων ἀνρήσας λουσάμενος πατέρα,
ἤξεν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει. οἱ βαλανεῖς γὰρ,
εἰς τότε τέσσοντα πλὴν πυρίαν καθελεῖν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ, Μυρίνου. 9

Υπερβάνοσι' ἐστίν. ἔχεις δὲ σὺ' ἔπος ἐνιαυτοῦς
 δις τόσους βυφβὴ πεντακόρων ἐκάβη.
 σισύφω ὡ μᾶμμη, καὶ Δαυκαλίωνος ἀδελφῇ.
 βάπτει δὲ τὰς λουκάς, καὶ λέγει πᾶσι ταῦτα.

Λουκιλλίου.

Γὰς φίλῃσ' ὡ τίς πολλαὶ τινὲς βύπην σε λέγουσιν,
 ὡς σὺ μελαινοτάτασ' ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

Τὸ αὐτῶ.

Τὰς πολιὰς βύψασα Θεμιστοκλῆς φησὶ ῥωνος,
 γίνεταί ἐξαπίνης ὁ νέος, ἀνὰ ἑξῆς.

Λιωνίδου

Γῆρυν ἔτι με Φιλῖτος ὁ τ' ἦν νέος, ἡνίκα πρέσβυς,
 δωδεκίτη. παρὶν δ' ὥριος οὐδέποτε.
 καὶ γὰρ ἅπας διέμεινε τότε σπείρων ἐς ἀκάρτα.
 νῦν δ' ἑτέροις γήμασ', ἀμφοτέρων σέρεται.

Νικάρχου.

Ἡ πολλὴ προτάφισι κοτυφάρῃς ἢ πλύμβος
 γράα, δι' ἣν Νέστωρ ὤκτι πρεσβύτερος,
 ἢ φέος ἀθρίσας ἐλάφω πλέον, ἢ χερὶ λαίῃ.
 γῆρας δ' ὁρμηθεῖται δούτῳ δ' ὄξαμένη,
 ζῶει, καὶ λούανσα, καὶ ὀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
 ὥστε με δισάζειν μή τι πέπονθ' ἔειδης.

Τὸ αὐτῶ.

Τὴν δύσκωπον γράαν δὲ νήσι με, πρὸς Διὸς ἔξω
 ἐκβαλε. πολλὰ λῆν πρᾶγματ' ἔμοι παρέχθαι.
 ὅν αὐτῇ τυρὶς ἀπαλὸς εἰπωμεν ἐνέγκαι,
 οὐ τυρὶς, τυρὶς δ' ἔρχεται ἔχουσα νέος.
 πρῶν πύκνῃ κελλὴν ἐπόνοα, καὶ πῆγανον αὐτῷ
 ἦτοα, ἢ δ' ἔφειν τήγανον ὀδρᾶκινον.

ἥν ὁ πόν ἀτήσω, δοκὸν εἰσφέρει. ἂν λάχανόν μοι
εἴπω δὸς πεινῶν, οὐδὲ φέρεי λάσανον.
ὄξος ἂν ἀτήσω, τόξον φέρει. ἂν δὲ γετόξοι,
ὄξος. ὅλως δ' ὀλέγω, οὐ ποτ' ἐπαιθάνεται.
αἶχρὸν τῆς γρχὸς με χάριν κήρυκε γενέσθαι,
καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγειρόμενον.

Λουκιλλίου.

Λούεσθαι σε λέγουσι πολὺν χρόνον ἡλιοδώρα,
τραῖαν ἐπὶ τῶν ἐκτὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἐγνώκε τίνας ποιεῖς χάριν. ὥς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Περίσσει φομένη νιάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ ψιμύθῳ λῶν αἰ λισσαρνεῖα κτεῖνε παρθεῖν
Λαοδίη λαοῖς ἐνδίκῃ τινυμένη
μήποτε δ' οὐραῶνς σέο χεῖλεα. τίς γὰρ ὁδόνταν
ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόντι δόλω;
πῶ χάριν ἐξέρρουσας, ὅσιν ἔχεις οὐκ ἀπὸ γαῖης.
ἀλλὰ μὲν ἐλέων ἐλκεται ἀνέμου.
ὥς δὲ ρόδον θαλέθουσιν ἐν εἴρι. τῷ δ' ἐμαράνθης
γῆρας αὐχμηρῷ καρφομένη θέρει.

Λουκιλλίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὐ ποτε βάψεις.
οὐδὲ παρθέων συτίδας ἐπανύσεις.
μήτοίνω τ' πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατὰ πλάτῃ,
ὥστε προσωπεῖον, κοῦχί πρόσωπον ἔχον.
οὐδὲν γὰρ πλέον ὅτι μένειαι. οὐ ποτε φῦκος,
καὶ ψιμυθος τάξει πῶ ἐκάβην ἐλένην.

Γαιτυλίου.

Τεράνεις ἀμφορέως πρὶ χεῖλεσι χεῖλεα θέσας
σηληνίδας, πᾶσας ἐξεφόρμησε φρίδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀρχαῖτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασι νὺξ ἐμίγηεν,
ἀλλ' οἶος πρῶτης ἦλθες ἀπ' οἴνοπέδης,
τίόν σε πρῶπινεν ἀφ' ὅδ' ὅς ἄγος ἔχουσας,
εἰς ὅτε καὶ νεκρῶν ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ληϊκά.

πῶ γράυν ἐκκομίσας φρονίμως, πάνυ Μόχος ἐζημε
παρθένον· ἡ φρὴν δ' ἐνδον ἐμεινεν ὀλη.
ἀξιον ἀνῆσαι Μόχου φρένας, ὅς μόνος οἶδε
καὶ τίνα δὲ κινεῖν καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Ἄλλο.

Ἡμᾶσε Νικονόη· καὶ γὰρ λέγω· ἡμᾶσε δ' αὐτῇ,
ἡνίκ' ἀνελκύν ἀπλετον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν ἔν ἡμεῖς ἔκ οἶδα μιν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
οὐκ ἀνδραζικτεῖν νῦν εἶδε, ἀλλὰ τάφον.

Ἄλλο.

Ἀλλην ὄχρυν βαλάνιζε μεῖε θιον· ὃ γὰρ ἐγώ γε
ἐκκαρον μῆλων προσδέχομαι ὑπὲρ δα,
ἀλλ' αἰεὶ πετόθηκα συνακμάζουσας ὁπώρην·
ὥστε τί πειράξῃς λαοκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Ἄλλο.

Γινώσκην σε θέλω Γλακίαν ἐσαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἐγχαλκος γράϊα, πλουσία δὲ σοφός.

Νικίου.

πῶ κεφαλὴν βάπτων τίς, ἀπώλεσε τὰς φίλας αἰτάς.
καὶ δακρύων λίαν ὥν ἅπας γέροντες.
τὸ βαφρὸς ἐβόησε, καὶ μικέτι κουρία τέμνειν,
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελανομένην.

Εἰς Γραμματικούς. Ἀσκηλίου. 10

Ἄν τ' ἐγραμματοῦ μνηθῶ μόνον ἡλιοδῶρον,
αὐτὸν σολοικίζον καὶ σῆμα μου δέδεται.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς γραμματικὸν

κερασφόρον.

Οὐδ' εἰς γραμματικῶν δύναται ποτε ἄρτιος εἶναι,
ὄργην, καὶ μὴνιν, καὶ χόλον οὐθὺς ἔχων.

Φιλίππου.

Γραμματικοὶ μὲν μου συγίου τέκνα, σῆτες πάντων,
τελχίνες βιβλίων, Ζηνοδότου σκύλακες,
καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἔκτανυσαντες,
οὐδ' αὐτὲς κένου γλώσσαν ἀποσρέφετε,
συνδέσμων λυγρῶν θιρήτορες, οἷς τὸ μῖν, ἢ σφῖν
ἀνάδε, καὶ ζητῆν εἰ κύνες εἴχε κύματα,
ῥίβοι θ' εἰς αἰῶνα, καταρίζοντες ἀλυτοὶ,
ἄλλων· εἰς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

Αντιφάνους.

Γραμματικῶν πε ἱερὰ γένη, ῥιζώρυχα μούσης
ἀλλοφρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκάνθοβάται,
τῶν μεγάλων κηλίδες· ἐπ' ἡρίννη δὲ κομῶντες
πικροὶ, καὶ ξηροὶ, καλλιμάχου πρόκυνες,
ποιητῶν λῶβαι, πασι σκότος ἀρχομένοισι,
ἔρροιτ' αὐφώνων λαθροδάκναι κόριες.

Γαλλαδαῖ.

Οὐ δύναμαι γκαμετῆς, καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γκαμετῆς μαχίμου·
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
πῶ οὖν γραμματικὴν, καὶ μόλις ἐξεφύγον.
οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἶργει χάρτις γὰρ, καὶ νόμος αὐσόνιος.

Απολιναρίου.

Γραμματικὸς ποτ' ὄντα ἐπ' αὐτοῦ μένος, ἐξενυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέτισεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔθ' ἔξῃς ἐβίου κοινὸν βίον ὥς ἰδιώτης,
ὣν ἐδίδασκεν ἀεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
ἀλλὰ Γλύκων ἐπαθε παύαντίον. ὣν γὰρ ἀπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
ναῦ λιβυκοὺς κἀνθωνας ὀχούμενος, εἴτ' ἀποπίπῃω
πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέρονεν.

Λουκιλλίου.

Ἐξω παιδύης Γάριδος κακὰ, καὶ Μενελάου,
ἐνδον ἔχων πολλοὺς σῆς ἐλένης πάριδ' αἶμα.

Λουκιανῷ.

Ἰλαθὶ γραμματικὴ φύσις ὦε, ἴλαθι μοῦσα,
φάρμακον ὀρομένη, μῆνιν ἀεὶ δε θεῶ.
πῶν ἐχρῆν καὶ σοὶ πρὶς ἑλλέα δωμῆσασθαι,
καὶ βωμὸν θυῶν μήποτε δαυόμενον,
καὶ γὰρ σοῦ μετὰ κῶν ὁδοί, μετὰ δὲ θάλασσα,
καὶ λιμένες. πάντων λένε' ἱα γραμματικῇ.

Αἰνιόν.

Τύποις ποῖς παρὰ δειπνον αἰοισομάχοις λογολέχαις.
ταῖς ἀπ' ὀριζήρχου γραμματοπληρίσιν,
οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ πὶν φίλον, ἀλλ' ἀνάγκηνται,
νηπυτ' αὐόμενοι νέστορι, καὶ πριάμῳ,
μή με βάλλης κατὰ λέξιν ἔλωρ, καὶ κύρμα γενέσθαι.
σήμερον οὐ δειπνῶ, μῆνιν ἀεὶ δε θεῶ.

Αἰνιόν.

Γραμματικὸς Ζήνων, ὅς ἔχει πῶγωνά μενανδρον,
τὸν δ' ἔχον κύττω φησὶ σαιεστικέναι.
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελέτῃ οὐ παύεται οὐτως,
πῶσεις, σαιεστικούς, χήματα, συζυγίαν.

Αἰνιόν.

Χαίροιθ' οἱ πρὶ κόσμον ἀεὶ πεπληνηκότες ὄμμα,
οἷτ' ἀπ' ὀριζήρχου σῆτες ἀκωνθαλόχοι.

ποῖ γὰρ

ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἐδραμεν ἡλῖος οἶμους,
καὶ τίτος ἦν Πρωτὰς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
γινώσκου μὴ οὐσα λυκὸν ἔχει σίχον· ἡ δὲ μάλαινα
ἰσότης, τήκοι τοὺς παρακαλλιμάχους.

Ὡ τλήμον καὶ ἐγχερε καὶ ἐν ζωῆς, καὶ ἀπελθὼν,
ὥς αἰεὶ κῆπῃ ρήμασι, καὶ κατίσιν.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μαρναμένη χεὶρ.
νῦν δὲ σὺ γράμματικὸς καὶ ποδὸς ἐσέρησεν.

Ἦν ἄρα καὶ κἀνθῶσι τύχη χαλεπότης, καὶ ἐσθλὴ,
καὶ κρόνος ὠρονομεῖ τε βραχόδων γένεσιν
ἐξ ὅτε γὰρ καὶ τὸ πονόρον χαλεπὸς χρόνος ἔχεν,
ἐξ ἀλαβαρχείης, γραμματικοῦ γέγονεν.
τλήθῃ φέρειν λοιπὸν κενθήλια· γραμματικῶς γὰρ
οὐδὲ τέλος κριθῇ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

Εἰς γυναῖκας. II

Γαλακτῶ.

Γᾶσα γυνὴ χόλος ὄψιν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

Εἰς δειλοῦς. I2

Λουκιλλίου.

Ἀνθρακς, καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Ἀνδρος, ἀποσφίγγει μύληνα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος· ἦν δέ ποτ' εἴπῃς
ἐρχοντ', ἐξ ἀπίνης ὑπῆος ἐκτέταται.
οὐδ' ἐνὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Σφρατοκλείδῃ,
ἀλλὰ φίλῳ χῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

Τῷ αὐτῷ.

Γραπὴν ἐν τοίχῳ Καλπύρνιος ὁ στρατιώτης,
ὥς ἔθος ἔστιν ἰδὼν πλὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην
ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θύριος ἐξετανύσθῃ,
ζωρεῖται κράξας ῥῶες ἀρηιφίλοι.
καὶ μὴ τέρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἐγνώ
ζῆν, τότε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύτρα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ. 13

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρυγχὸς ἔχων τοῖσ' τὸν ὀλυμπικὸν μὴτ' ἐπὶ κρηνὴν
ἔβης, μὴτ' ἐν ὄρει πρὸς τι διαγωγὴς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἑαργὸς,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὴν ἕως θανάτου.

Τῷ αὐτῷ.

Ρυγχὸς ἔχουσα Βιτῶν πεπλήκινον, οἷον ἰδῶσαν
πλὴν ἐκάστην αὐτῶν οἷομαι ἀπαρχονίσαι,
εἰ μὴ λέγῃ σῶφρων Λυκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως παρθένος εἰ μὴ λέγειν.
ὅς δὲ λέγῃ μισεῖν με, καὶ κὼδ' τοιοῦτο γαμήσας,
τῆς αὐτῆς χοῆν τέκνα σαρφροσύνης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦθελε δορυμὸς ἄγαν τοπρὸς ἰβάνυμος εἶναι.
οὖν δὲ τὸ δοῖ μὲν ἔχει. λος δὲ τὸ μῦς γέγονεν.

Αἰνολον.

Ἦρ' ἰς Κάστρος ἔστιν ὅταν σκέπῃ τί δίνελλα.
σάλπ' γέ δ' ἂν ρέγῃ. τῇ δὲ ῥύγῃ, δροέπανον.
ἐν πλοίοις, ἀγνυρα. κατὰσπείροντι δ' ἄροτρον.
ἀγμιστρον ταυταῖς, ὅφ' ὀφάροις κρεάτ' ῥα.

ταυπηγῶς, κένδυλα· γεωργίῃς δὲ, πρᾶσόκουρον,
τίκτοσιν, ἀξίῃ· τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ·
ὅπως αὖ χήσου σκαῖους Κᾶσωρ τετύχηκε,
ῥίνα φέρων πάσης ἄρμενον ἔργασ' αἶσα.

Θεοδώρου.

ἘρμOCRάτης τῆς ῥίνος, ἐπεὶ πῶ ῥίνα λέγοντες
ἐρμOCRάτους, μικροῖς μακρὰ χαρίζομεθα.

Λεωνήδου.

Ιχθυὺν ὁ γρυπὸς Σωσίππολις οὐκ ἀγοράζει,
πρῶτον δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς ἀβοοσίην·
ὁ λίνον, ὃ κᾶλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς
ἀγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

Τῶ αὐτῷ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο· πολλὰ δ' ἐμόχθη
ἐκ θυρίδος ξητῶν αὐτὸν ὑπὲρ χαλάσαι.

Ἰκρία συμπίεσθ' οὐκ ἐφθάνεν ὅτε δ' ἐπιγνοῦς,
πῶ ῥί' ἀντιμάχου κλίμακα θεὸς ἐφυγεν.

Αμμονίδου.

Ἀντιπάραν γυμνὴν εἴτις πάρθοισιν ἐδίξεν,
ἐκταθέν ἄν σπηλῶν Ἡρακλέους ἐφυγον.

Λακκίλιν.

Χαυδὸς ἐσοπῶρι ἔχει Διμοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθεὺς
ἐβλεπεν, οὐκ ἂν ὅπως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Αἰνίου.

Κρῆνιδον οὐ χήζεις ὁ λαχιστικὸς, ὃ δὲ μέλει σοι,
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥίνα ῥίπνυχον ἔχεις.

Αμμιανού.

Οὐ δυνάται τῇ χειρὶ Πρόκλος πῶ ῥί' ἀπομύσσειν,
τῆς ρίνος γὰρ ἔχει πῶ χέρα μικροτέρεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΥΤΑ

οὐδὲ λέγει ζῶντων ἐὰν πᾶρῃ. οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥιγός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Γαλαθαῖ.

Ὁ πλὴν γυναικὸς πλὴν ἀμορφον δυσυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἐσπέρας, σκότος βλέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὃ ὄντας
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὅτιν ἀνὴρ ἡγόρασας.

Ιουλιανοῦ, ἀντιπύρι-

σωρος.

Ὅτιν ἔχεις σρουθῶ παγομοίον. ἢ ῥά σε κίρνη
ὅς πινὴν μετέθηκε φύσιν. κυκεῶνα πίνοντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀμικτὸς πολὺς ὅτι τὴν κατὰ δάσκιον ὅτιν.
τῷ σε χεῖ δρεπάνοισι, καὶ οὐ φαλίδεαι κερῦται.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Οὐ λαλεῖ τὸ κατόπρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω.
πλὴν νοθοχθλοσύνην φύκει χρομένην.
τὸ καὶ ἡδυλῆρις ποτὲ γίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
εἴπεν ἄριστοι ὕδωρ, φύκος ἐχθρότατον.

Τραϊανοῦ βασιλέως.

Ἀντίον ἡελίου σήσας ῥίνα, καὶ σῶμα χάσκων,
δείξῃς τὰς ὥρας πᾶσι παρβχομένοις.

Ἀθηνῶν.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτιθήπια ρυγχιλέφαντα,
χείλεσι ῥιπᾶις φθόγγον ἴντα φόνον.

Ἀθηνῶν.

πλὴν φωνὴν ἐνοπήν σε λέγειν ἐδίδαξαν ἔμμερος.
πλὴν γλῶσσαν δ' ἐν ὅτῃ τίς σ' ἐδίδαξε νῆχεν;

Αθηνον.

Ωμοσα μυριάσις ἐπιγράμματα μνηέτι ποιῆν.
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἐχθραν ἔπεσασί μιν.
ἀλλ' ὅ ποτ' ἀν' ἑστίδω τὸ παλαιότος τὸ πρόσωπον
Γανταγάθου, σέρξαι πῶν νόστον οὐ δαύαμαι.

Αδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτίθηναι
μή μοι πῶν κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Αθηνον.

Ερμούλου θυράτῃ, μεγάλῃ παρέλετο πειθήν.
ἥ δ' ἔτεκεν πολλοὺς ἐρμολιθικιάδας.
εἰ δ' ἐλένην ὁ Ζεὺς, καὶ Κάτορα, καὶ Πολυδύκη
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμφάμενος,
εἰ ῥμίογῃ γε κόραξ παρελέξατο· ἡ δὲ τάλαινα,
φρικτῶν δαυμονίῳτ ἐρμαγέλην ἔτεκεν.

Αδέσποτον.

Οὐδέ ποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνει,
μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τὰ φορτία πάντα τεθῆκας,
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδύν' ἐπαράμενος,
ὥς τε μάτην ῥίτωνα ἐν ὕδασι δῶξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης τὰ δὲ ποιῆν δαύαται.

Αθηνον.

Ο γρυπὸς Νίκων ὁσφραίνεται οἴκου ἄριστα
οὐ δαύαται δ' εἰπεῖν οἶος ἂν ἦ ταχέως.
εἰ προτὶν ὥρας γὰρ θβινᾶς, μόλις ἀεθάνει αὐτός.

Τοῦ γρυπὸς ῥητῆρος ὁρῶ πῶν ῥῖνα Μίνιπτι.
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἐτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλὴν ἤξει· μείνωμεν ὁμῶς· εἰ γὰρ πολὺ πέντε
τῆς ῥινὸς σαρδίου οἶομαι οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ λεγὼ ὅρως προπορεύεται· ἦν δ' ἐπὶ βουτὸν
ὑψηλὸν σῶμεν, καὶ τὸν ἐσφόμεθα.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ. 14

Αντιπάρου.

Οὐ προσέχω· καί τοι πισοίτινες· ἀλλὰ μεταξὺ,
πρὸς Διὸς ἔμε φιλεῖς Γάμφιλε, μή με φίλει.

Νικάρχου.

|| Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει.

Λουκικανοῦ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὁ ξόστμος ἐξορκισθεῖς,
ἐξέβαλ', οὐκ ὄρκων, ἀλλὰ κόπρων δανάμει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε χίμαιρά τοιούτον ἔπνει κακὸν ἢ καθ' ὅμιρον,
οὐκ ἀγέλη τάυρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνοος,
οὐ λῆμνος σύμπας, οὐ χάρπγων τὰ περιὰς,
οὐδ' ὁ Φιλοκτῆτου πούσ' ἀποσηπόμενος,
ὡς τέ σε παμφηφὲ νικᾷ Τελέσιλλα χιμαῖρας,
σιπεδόνδας, ταύρους, ὄρνεα, λιμνιάδας.

Αδελλον.

|| Οὐ μόνον αὐτὴ πνέει Δημοσρατὶς, ἀλλὰ δ' αὐτῆς
πύς ὁσμησαμένους πνέει πεποίηκε βράχου.

Αδελλον.

Τὸ σόμα, χῶ πικρὸς ταυτὸν Θεόδωρέ σου ὄξει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἴδει ποῖον σόμα, ποῖον ὁ πικρὸς.
νῦν δὲ λαλοῦντός σου, καὶ μίαν περδομένου.

οὐ δυνάμει γινῶναι πότερον, ἔχανεν Θεόδωρος,
ἢ βδέσ'. ἔχει γὰρ ἔχει πνῶμα κάτω, καὶ ἄνω.

Αδίσποτον.

Τίς σου Μεντορίδῃ προφανῶς οὕτω μετέθηκεν
πῶ πυλὴν, οὐ περ τὸ σὺ μ' ἐκεῖτο προπῶ.
βδέσ' γὰρ, κοῦκ ἀναπνεῖς. φθέγγῃ δ' ἐκτῶν καταιγείων,
θαῦμα μ' ἔχει, τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγενεν.

Εἰς Δολιίου. 15

Λουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργω με φίλῃ, καὶ μή μ' ἀδίκη σὺ,
ἄρχῃν τὴ βλάπτειν πῶ φιλὴν θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
πῶ φανεῖ ἀν' ἐχθραν τῆς Δολιρῆς φιλίας.
φατὶ δὲ καὶ νῆανιν ἀλιπλάνεαν χερείους.
τὰς ὑφάλους πέρας τῶν φανεῶν σπυλάδων.

Απολιναρίου.

Αν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με.
ἀλλ' οὐ παρόντα καλῶς, ἴασι κακῶς με λέγων.
Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Πολύκερπε κενῆς παράσιτε βραπέζης
λήσῃς, κερματίοις φανδόμεν' ἀλλοτρίοις.
οὐ γὰρ ἐτ' εἰν ἄγροῇ σε βλέπω πολὺς, ἀλλ' ὑποκάμπῃς
ἥδη, καὶ ζητεῖς ποῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κ' ὁμῖσαι τὸ σὸς ἀργύριον, ἔρχου.
καὶ λάβε. κοῦδ' ὁμόσας οὐκ ἐτι πίστιν ἔχεις.
κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος σαμόθραξι πέλααιτο.
τὸτό σε τὴ λοιποῦ τέρμα μένει βίτου.

L IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Αθήλον. 16

Τοῦτο τὸ βυβλίον εἶχε πάλαι· ἀλλὰ τὸ βῆτα
οὐκ ἐπιγινώσκω· δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

Αθήλον.

Βουλόεις ἀγαθὴν· τὸ βῆτα δὲ τὰτ' ἐπρίω νῦν
ἐπὶ πόσης τιμῆς· δέλτα γὰρ ἦν πρόττον.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ. 17

Γαλλὰ δ' αἶς οἶνον φαυλότατον,
σαλίντα αὐτῷ.

Εἴ τιν' εἶχες Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεύσει,
τὸν κιαδὸν ἀφελὼν, θριδᾶκων φύλλοις πεφάνωσον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τινα πέμψαντα
αὐτῷ ἰχάδασ.

Βρώματά μοι χοίρων συκισομένων προέθικας,
ξηρῶν, διτταλέων, κυπρόθεν ἐρχομένων.

ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν, ἢ σφάξον ἐτόίμως·
ἢ σβέσον ἐκ δίφης νάματι τῷ κυπρίῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντίσπασον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βαταζομένῳ ὄρμον ὁδοιπορίας,

ἢ τῆς βραδυτήτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀνακαμπόντων ὑπάτιον, πρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

πλὴν πῆραν, πλὴν, ἂν ἴς ἀποσφίγξας ἀποπέμψεις,
ἄριν ὁ παῖς, λύσας φύσαν ὑπὸ νέμιον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τινα πέμψαντα
αὐτῷ, σιτύσιμα.

Ἀσινὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον Ὀδυσσεύς,
πύοντον ἐκ πλώων· χῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 85

ἀλλ' ἔμους αἰόλος οὗτος, ἔχων ἀνέμων πλέον ἶόν,
 ὄρρεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γέμισαν.
 πνύ, κατὰ μοι πρὸέντα φίλος, καὶ πνύματα πέμπεις·
 οὐ δαύαμαί σε φαγὴν θλιβομένους ἀνέμους.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ. Αργενταρίου. 18

Ἀντιγόνην ἔσβρι φιλόσρατος· ἦν δὲ παλαιαῖς
 ὁ τλήμων ἶρου πεντεπενιχόττος.
 αὔρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκύ φάρμακον· ἀντία γὰρ χῶν
 γούνατ' ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ' ἀντιγόνης.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. Λεωνίδου. 19

Εἰκόνα Μηνოდότου γράψας Διοδώρος, ἔθηκε·
 πλὴν τῷ Μηνოდότῳ πᾶσιν ὁμοιοτάτην.
 Τοῦ αὐτοῦ.

γράψας Δουκελίωνα Μένεσρατε, καὶ φαέθοντα,
 ζητεῖς τίς τούτων ἀξιόσ' ὅτι τίνος.
 τοῖς ἰδίῳις αὐτοὺς τιμήσομεν· ἀξιός ὄντως
 ὅτι πυρὸς φαέθων, Δουκελίων δ' ὕδατος.
 Λουκιλλίου.

Εἰκοσι γεννήσας· ὁ ζωγράφος Εὐτυχὸς ἦους,
 οὐδ' ἐπὶ τῶν τέκνων οὐδὲν ὁμοιον ἔχει.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπεις μόνον· οὐ δαύασαι δὲ
 φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειγομένην.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ. 20

Γαλλαδᾶ εἰς Δημόνικον ὑπαρχον.
 Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν· ὁμῶς δ' οὐ πάντα δαύανται
 ῥήμασιν ἐξείπειν ῥούματα σῶν παθίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἔθαιμάσαμεν, καὶ ἀπίστον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἐτοιμότατα.

χαλκίδος ἐκ δαίης ἀπεχάλκισε πλὴν πόλιν ἡμῶν.
κλέπτον, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

ἐκ γῆς λωτοφάγων μέγαν δ' ῥαῖος ἦλθε Λυκαίων,
χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιόχου μένος,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἔθαιμάσαμεν πάθος ἄλλο,
ἐκλασε κλέπτων κλεπτομένους ἐλεῶν.

ὅς κλέπτων ἦγνυσε, καὶ ἀγνούων ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων κερθαρὸν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Λαδύλοσ.

Λυθρακίων δέχεσθαι μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης.

ἦν δὲ καὶ ὕν ἀγάγης, αὐτὸς δ' Ὁ Τριπόλεμος.

δεῖ δὲ καὶ ἡρακλείδῃ ὑψηλῇ τῇρι δοθῆναι

ἢ καυλὸν κράμβης, ἢ φάκον, ἢ κοχλίαν.

ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν ἐρεχθεῖα, κέκροπα, κούδρον,
ὃν κ' ἐθέλῃς. οὐδ' εἰς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ. 21

Λουκιλλίου.

Οὐκ ἔστ' θυγατρὸς μείζων βάρος. εἰ δὲ δοκῇ σοι

Εὐκτιμών, εἶναι κοῦφον, ἀκουσον ἐμοῦ.

ἔστιν σοὶ κήλη, καὶ μοι θυγάτηρ. λάβε ταύτην,

καὶ δός μοι κήλασ' ἀντὶ μιᾶς ἐκτόν,

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Τοῦ αὐτοῦ. 21.

Πρίν σ' ἐναλείψασθαι Δημόστρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
εἰπὲ τάλαρ. οὕτως οὐκόπως ὄψιν Δίωγ.

οὐ μόνον ἐξετύρωσεν ὀλυμπικὸν ἀλλὰ δ' αὐτῷ.

εἰκότος ἧς εἶχεν, τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἤφατο Μάρκος. 11

καὶ λίθος ὧν, καὶ Ζεὺς, σήμρον ἐνφέρειται.

τῶ αὐτοῦ.

Ερμῶς ἐν τῷ ἰατρῶν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος

εἶπε μόνους ζῶντας ἐν εἰς μῆνας εἶχεν.

καὶ κείνος γελάσας, τί μὲν ὁ κρόνος ἐνέει μνηῶν

φροσὶ λέγει, σὺ νόφ. τὰ μὰ δὲ σύντομά σοι.

εἶπε. καὶ ἐκτείνας, μόνον ἤφατο. καὶ Διόφαντος

ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπιστήριον.

τῶ αὐτοῦ.

Ἡντιν' εἶχες ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ

πῶ ἴσιν πούτω, μὴ δὲ τὸ ἀμφιράτῃ,

μήδ' εἴ τις τυφλοῦς ποιεῖ θεὸν ἀλλὰ Σίμωνά.

καὶ γνώσῃ τί θεὸς, καὶ τί Σίμων δυνάται.

τῶ αὐτοῦ.

Εἰς αἶδος κατέπεμψε πάλαι ποτε δίαπота καῖσαρ,

ὡς λόγος Εὐρυθῆς τὴν μέγαν ἡρακλέα.

νῦν δ' ἐμὲ Μινοφάνης ὁ κλινικὸς. ὡς τε λεγέτω

κλινικὸς Εὐρυθῆς, μινέτι Μινοφάνης.

Σφάτῳνος.

Ἰνδρὸς κατὰ τῶν χρύσῳ ἐνέχρυσεν ὁρῶντα

ὁ κτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σελίδων,

ἀνδρα δ' ἀπὸ σελίδου. διὰ δ' ὡδέα δ' ὀρτυγα πηχῶν.

φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμὸν καὶ δύο δερνόμενον.

νῦν δ' ἀπὸ μὲν σελίδου, πόλιν οὐ βλέπει. ἐν δὲ διπλῶν

καὶ ὁ μιν κατὰ τῶν φάρον οὐ δυνάται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τῆ πρὶν
ὀρτυγος, οὐδὲ μέγαν σρουθὸν ἰδὲν δαύεται.
ἂν δὲ προσεγείσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
οὐκ ἔτι μή ποτ' ἤδη κλισίον ἐς αὐτά.

Νικάρχου.

Οὐτ' ἐκλυσεν φείδων μ', οὐθ' ἤτατο. ἀλλὰ πυρέξας,
ἐμνήσθην αὐτῆς τοῦ νομα, καὶ πέθανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰηρὸς πλὴν γραῦν εἴτ' ἐκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδ' εἰς γιγνώσκῃ. δαίμονιον τὸ τάχος.
ὁ φόφος ἦν κλυσηρὸς ἐν οὐασι, καὶ πεφανοῦτο
ἡ σορός. οἱ δ' ἄλλοι τὸν τέφρον ὑψέπισαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορβῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποχόμενος Διοδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους ῥεῖς ἐπέθηκε λίθους
τῆ κυρτοῦ σβηρούς ἐπὶ πλὴν ῥάχιν. ἀλλὰ πικρὴς,
τέθηκεν γέγονεν δ' ὀρθότερος κενόνοσ.

Τοῦ αὐτοῦ.

|| Χηρουρῶν ἐσφαξεν ἀνεσπίδην ἀγέλαος.
ζῶν γὰρ, χωλούειν φησὶν ἐμελλετέλασ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέντ' ἰηρὸς ἄλλεξις ἅμ' ἐκλυσεν, πέντ' ἐκάθηρε.
πέντ' ἰδὲν ἄρρώστους, πέντ' ἐνεχρίσε πάλιν.
καὶ πᾶσιν μία νύξ ἐν φάρμακον, εἰς σοροπληρὸς,
εἰς τάφος, εἰς αἰδῆς, εἰς κοπιτὸς γέγονεν.

Ηδύλου.

Ληϊς ἀριστάρχῃ οὐτ' ἐκλυσεν, οὐτ' ἐθίγ' αὐτῆς.
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν, καὶ χετ' ἀριστάρχῃς.
ποῦ τίητ' ἀκόνιτον ἐχέφυσιν, ὡς σοροπληροί,
ἀγιν καὶ μήτραις βάλλετε, καὶ σφάνοις.

Νικάρχου.

Ξεῖνε, τί μ' ἄν πάθῃ, τί νιν ἐν χθονὶ τοῖς δ' ὑπὸ τύμβοις,
 οὐς γλυκερῷ φέγγους ζώπυρος ἐσέρησε;
 δᾶμις, Ἀριστέλης, Δημήτριος, Ἄρκισίλαος,
 Σώστρατος, οἳ τ' ὀπίσω μέχρ' ἀπαυτογόνου.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλασὰ πέδιλα,
 ὥς ἐρμῆς κατὰ γαίης τοὺς θραπνομένους.

Ἀδέσποτον.

Ἰκθὺς κρατέυας, καὶ δάμων ἐνταφιαστὴς,
 κοινὴν ἀλλήλοισι θέντο σωωμοσίην.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν οὐς κλέπτειν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας,
 εἰσεπίδ' ἐσμένον πέμπε φίλῳ κρατέυα.
 Τόν δ' ἀπαμειβόμενος κρατέυας εἰς ἐνταφιάζειν,
 πέμπειν ὅλους αὐτῷ τοὺς θραπνομένους.

Ἀδελφον.

Οὐ μύλη, βροδόντι δ' ἐνήλειφέν με χαρῖνος,
 ἀσπύρον ἔχων κενεὸν τῶν γναφικῶν πινάκων.
 πλὴν μύλην δ' ἔλκων, ἐξέσπασε τ' βλέφαρόν μου
 ῥιζόθεν, ἢ μύλην δ' ἐνδον ἐμεινεν ὅλη.
 ἂν δὲ δὴς ἐγχείσημι ποτὶ πάλιν οὐκ ἐνοχλήσω
 ὀφθαλμοὺς αὐτῷ. πῶς γὰρ ὁ μνηστὴρ ἔχων;

Λουκιλλίου.

Ερμολένη τ' ἐν ἱαβρόνιδων Διόφαντος ἐν ὕπνοις,
 οὐκ ἔτ' ἀντιέρβη, καὶ πρ' ἱάμμα φέρων.

Γαλλασῶ.

Βέλτερον ἢ γεμόνος ληστοκτόνου ὅς κ' ἡρίσιν ἐλθεῖν,
 ἢ τὰ χερουργοῦ Γενναδίου παλάμας.
 ὅς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως συζέων, κατὰ τέμνη.
 ὅς δὲ λαβὼν μισθοὺς εἰς αἶδην κατὰ γαίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Καλλικῆρου.

|| Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν, καὶ χοιράδας αἶρει·
τάλλα δὲ πάντ' αἶρει καὶ δίχα φαρμακίων.

Λααβίου.

Κεῖτο μὲν ἀλκυμίνης κενεκωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ πρὶ λουχνίην βραχὺ λαφυγίων.
νυαόμενός τε τὸ πλουρὸν, ὅτε ξιφέειν ἀμυχθὲν,
καὶ θαμὰ δυσκελεύεις ἄσθμασι πνυστόων.
ἦλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ κώϊος, ὁ πλατυλέχης,
τῆς παιωνίδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἀλγεσιν, ὅτι πρῖα οὐ
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
ἀλκυμίνης δ' ἐδόκειεν ἀνάκλησιν, ἔκτε πρὸς ὧπου
φράζετο, καὶ παλάμης φαῖεν ἐπισαμένως.
καὶ τὸ πρὶ κρισίμων φαείων ἐλογίζετο γράμματα,
πάντ' ἀναπεμπάων ὅχ' ἐκὼς ἱπποκράτους.
καὶ τότε πῶς πρόγνωσιν ὅς ἀλκυμίνην ἀνεφώνει,
σεμνοπροσωπήσας, καὶ σοβαρυσάμενος.
ἦγε φάρυγε βομβῶσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλουροῦ
καὶ πυρετῷ λήξει πνῦμα δασυόμενον,
ὅκ' ἐτι τεθνήξει πλουρίτιδι. τὸ γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσομένης ὅσιν ἀπημοσύνης.
θάρσει. τὸν νομικὸν δὲ κάλει. καὶ χήματα σαυτῷ
οὗ διαθεῖς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου.
καί με τὸν ἱερὸν προῤῥήσιος εἴνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν ῥιτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.
Τεῦ αὐτῷ.
Ἰντὴρ τίς ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
ὥς τε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.

ὥς δὲ τὸ μῆνιν ἄσδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἐθηκεν
 ἐγὼ, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ' ἀκόλουθον ἔπος,
 πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι προΐαψεν,
 ἔκ' ἐτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑταῖρε,
 αὐτὰρ ὁ πῶς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δυνάται.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἶδι προΐαψω,
 καὶ πρὸς τὸ τ' ἔδιν' γραμματικῷ δέομαι.

Εἰς ἱπποῦς. 23

Λυκιλίη.

Θεωκλὸν ἵππον ἔχεις ἐρασίφρατε, ἀλλὰ σαλευσά
 ἔδωκ' αὐτὸν ὅλης φάρμακ' θεωκλίης.
 ὅντως δ' ἄριον ἵππον· ὃν εἰφρύγεις εἰληκὸν ἅπαντες.
 σὺ δ' ἀναοῖς, σκαῶς ἔκ' ἀνέσθηθε πύλας.
 δ' ἐν σήσας ἀνάθημα θεῶ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
 τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πῖσάνην.
 Τῷ αὐτῷ.

Ἴππον ὑποχόμενός μοι ὀλύμπιος, ἦγάγεν οὐρὴν.
 ἥς ὀλιγοδρανέων ἵππος, ἀπειρέματο.

Εἰς Κίθαρυδάου, καὶ Τρα-
 γωδοῦς. Λεωνίδης. 24

Νυκτικόραξ ἄσθι θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ἄσθ
 Δημόφιλος, θνήσκει καὶ τὸς ὀνυκτικόραξ.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης, πύς γείτονας ἔτανε πάντας,
 νυκτὸς ὅλης ψάλλον, πλην ἐνὸς ὠριζένης.
 κωρὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκετο· τοῦνεκεν αὐτῷ
 ζῶν ἂν τ' ἀκοῆς δῶκε πρῖστοτέρην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αμμιανού.

Νικήτης ἄδων, τῶν ὠδῶν ὕψιν ἀπ' ἄλλων.
ἀν δὲ ἰαβούη, τῶν θραπνομένων.

Λουκιλλίου.

Γέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ βραχιδὸς,
πέντε θεῶν σκηνῆς, ἥ ρα κλέους ῥόπαλον,
πισιφόνης τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος δὲ κρίαναν,
ὅπλον Ἀθηναίης, ἀρτέμιδος φαρέτρην.
οἱ δὲ θεοὶ, παρ' Ζήνι καθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα, καὶ οἶναρίου.

Διοσκωρίδου.

Γάλλον ἀρισταγίρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
τιμινίδασ' ὁ καμῶν πολλὰ διήλθον ἐγὼ.
χῶ μὲν τιμηθεῖς, ἀπέπεμπετο· πῶ δὲ τάλαινα
ὑρνηθῶ, κροτάλων εἰς φόρος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ὅτε πρήξειε. ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδος κύκνου φθέγγετ' ἀοιδότερον.

ΕΙΣ ΚΛΕΡΤΑΣ. 25

Λουκιλλίου.

πῶ ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἀρτί θαλάσσης
Κύπριν ὅλην χρυσὴν ἐχθὲς ἐκλεψε Δίων.
καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὀλοσφύρισον ἄδωνιν,
καὶ τὸ παρεσηκός μικρὸν ἐρωτάριον.
αὐτοὶ νῦν ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρες ἦρισσι,
οὐκ ἔτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν ἀδ' ἄν' ἐκλεψεν, ὃν ὀρκίζεσθαι ἐμίλλεν
Εὐτυχίδης, σέπων, οὐδ' αὖτά μ' αἰσίομόσασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πῆνεν ἑρμῆν, καὶ θεῶν ὑπὲρ ἑτήν,
καὶ ἀρκέσιων ἀνάντα, καὶ βοηλάτην,
ἑσώτα τῶν δὲ γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτοκλέπης Αὐλὸς εἶπε βασιλεύσας,
πολλοὶ μαθηταὶ κρείττους διδασκαλῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν τῶν κλεπτῶντων μνηύτορα φοῖβον ἐκλεῖψεν
Εὐτυχίδης, εἰπὼν, μὴ πάνυ πολλὰ λάλη.
σύμπρινον δὲ τέχνη τεχνῆν, καὶ χεῖρεσι χησμούς,
καὶ μάντιν κλέπῃ, καὶ θεὸν Εὐτ. χίδῃ.
τῶν δ' ἀχαλινώτων σωματῶν χάριν αὐτίκα πρᾶθεῖς,
ποῖς ὠνησάμενοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, πᾶν ἀγέλην πόρρω γέμε, μή σε Πρίκλῆς
ὁ κλέπτης, αὐταῖς βυσὶ στανεξελάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε Δίῳ, οἶαο χεῖρας, οὐκ ἔτ' ἄν ἐρμῆς
πῆνός ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίῳ ἐκρίθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν γένεσιν λυπρῶτα μαθὼν Κρόνον ἠλυέδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσειον ἤρε Κράνιν,
τίς πρῶτος καὶ ποῖος ἐλήλυθε, πείρασον εἰπὼν
δέσποτα, καὶ γνῶσθ τίς, τίνοσ' εἴη Κρόνος.
ὅς δ' ἄλλω κακὰ τάχει, εἴω κακὸν ἥπατι τάχει.
ἄρῶν μοι τιμὴν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἐσπερίδων τῷ Διὸς ἦτορ Μενίσκος
ὥς τὸ πρὶν ἠφρακλῆος χρύσεια μῆλα φῖα.

M

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

καὶ τί γὰρ ὡς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
ὡς ἔπριν Ἡρακλῆος ζῶν κατακείμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴσιδεν ἀντίοχος πῶς Λυσίμαχου πτετέ τύλην,
οὐκ ἔτι πῶς τύλην εἴσιδε Λυσίμαχος.

Αἰνιον.

Χοῖρι μὲν, οὐκ ἴδιον δέ με θυίτε· καί με κελεύετε
χοιρίδιον, φανβῶς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

Αἰνιον.

Ἡδὲ μεν πολέμων ἀντώνιον οὐτα σε πάντες,
ἐξαπίνης ῥία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ. Λουκιλλίου. 26

Τὴν δασυῖ ἐρμολέην ζητεῖ πόθεν ἄρξειθ' οὐκουρῆς
κείρην πῶς κεφαλὴν, ὅνθ' ὅλον ὡς κεφαλὴν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρες ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, παύεο κουρῶν,
τέμνων· οὐ γὰρ ἔχεις οὐκ ἔτι τοῦ μετάρης.
ἀλλ' ἤδη μεταβάς ἐπὶ τοῦς μύσας, ἤ τ' αὖ κέ τωθεν
τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με· καὶ παρέχω.
οὐκ ἔτι γὰρ μύων ὁ τόπος γέ με· ἤν δ' ἐπιμείνης.
ὅτ' αἰ καὶ γυπῶν ἐθνεα, καὶ κοράκων.

Αἰνιον.

Κουρῶν, καὶ ῥαφ δαῖς, κατεναντίον ἤλθοι ἀγῶνος.
καὶ τάχα νικῶσιν ἔν ξυρὸν αἰρεφίδες.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ. Γαλλαδαῖ. 27

Γάντων μουσολόγῳ ἡ Καλλιόπῃ θεὸς ἔστιν.
σῶ δ' ἡ Καλλιόπῃ, ταβλιόπῃ λέγεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἤρτω κέκλημαι · καὶ μοι παρέθηκετι τούτων
 γούσαςθαι Γούλιος · καὶ μὲν ἔπειτ' ἔμελλεν
 εἰ μὴ λεπτὸν ἰδὼν με, δοκεῖς κατακτεῖσθαι ἄρωςον ·
 εἴθ' οὕτω τηρεῖς, μή σε λαθάν' τι φάγω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ βρώσας ὅσα πέντε αὐτοὶ Γάμοι, καὶ τὰ πρὶν
 οὐτὰρ σὰν τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
 πλὴν μετὰ τὸ κοφίνον τὸ πρὸς πόδας αὐρίου ἐρχε
 πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρὸν αὐτοῦ ἔχων.

Τὸ αὐτοῦ.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδης σαρδισθρόμος, αἷ' ἐπὶ δεῖπνον
 ἔβριχεν, ὥς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Αἰσθίον ἄλλο.

στὴν.

Οὐτὶς ἀλοιοιτῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
 ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
 εἰ γὰρ αἰεὶ βύβρωσιν ἔχεις ἐρυσι χθόνος αὐτῆς,
 ναὶ τὰ χαλὰ δαρδάρης καὶ φίλον, ὃν καλέεις.
 αἷ' οὐ σείῃ μέλαθρά με δέξεται · οὐ γὰρ ἔγωγε
 βήσομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμενος.
 εἰ δέ ποτ' ὅς τε οὐκ οἶκον ἐλάσσομαι οὐ μέγ' ἄνυσεν
 ληρτιάδης σκύλλης χάσματος ἀντιάσας.
 αἷ' ἐσομαι πλούτῳ τίς ἐγὼ πλέον, εἴ σε πρήσω,
 κύκλωπος κρυβοῦ μηδὲν ἐλαφρότρονον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸς, καὶ γενετὴρ, δῆριν φιλόνηκον ἔθεντο,
 τίς πλέον ἐν δαπανῶν κληρὸν ἅπαντα φάγοι.
 καὶ μετὰ πλὴν βρώσιν πλὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
 ὕστατον ἀμύλην λοιπὴν ἔχουσι φαγεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορνεον ἠδίομεν κεκλημένοι ἄλθιον ἄνδρες,
ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γυῖπες ἔδουσιν·
ἡμᾶς δὲ ζῶντας, πέναιρες ἀγυπιοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς μοι ταύτην ἐρασίγρατε πῶ σπατάλην σου
ποιήσῃς θεῶν, ἢ σὺ κατὰ σπαταλᾷς.
ἔσθων ἐκ βράτεως σωμαχῶν καὶ χείρονα λιμοῦ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τέκνία.

Εἰς λεπτοῦς, καὶ μικροῦς. 32

Λουκιλλίον.

Τὴν μικρὴν παύρουσαν ἐρώτιον, ἥρπασε κώνωψ·
ἡ δὲ, τί φησιν, δῶ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πατρὶ θυμῳ θεὸς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρρῆνα σῆσας, αὐτὸν ἀπὸ γλῶσσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εν χαλᾷ μὲν πήξας ἀθήρα Σφραγίνικος ὁ λεπτός,
καὶ γλῶσσαν ἐκδήσας αὐτὸν ἀπὸ γλῶσσας.
καὶ τί γὰρ οὐχὶ κατὰ βροτῶν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
γινεμίαν οὐσῆς, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαῖος ἐκ πνύσας τὸ πηνύσκατον ἐχθὲς ὁ λεπτός,
εἰς πῶ ἐκ κομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως.
καὶ πέρας εἰς αἴθλην κατὰ βᾶς οἷός πρὸς ἔη.
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
πῶ δὲ κενὴν κλίην οἱ φράτορες ἦσαν ἐπ' ὤμων.
ἐγγράφαντες ἄνω, Γαῖος ἐκφέρεται.

M 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐπικουρέων ἀτόμων ποτὶ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῇ κεφαλῇ ῥήσας, εἰς τὸ μέσον δέειβη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐπέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπῆλθε κάτω.

Αμμιανού.

Τὸν μικρὸν Μάρκωνα θέρουσ κοιμώμενον αἰρῶν,
εἰς ῥώγλην μικροῦ τῆ ποδὸς εἴλκυτε μῦς.
ὅς δ' ἐν τῇ ῥώγλῃ φίλος ἦν μῦν ἀποπνίξας,
Ζοὺ πάτερ εἶπεν, ἔχεις δαύτερον ἡρακλέα.

Αθηνον.

Εἶω μηρόπολις, πρῶτον πόλις. εἶτα λεγέσθω
μηρόπολις, μὴ νῦν. ἢ νίχθ' μὴ δὲ πόλις.

Λουκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φουσῶντα τὸ πῦρ πρόκλον, ἦρεν ὁ κεντὸς,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἐνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενηξάτο, καὶ δ' ἐκείνης
προσκατέβη ῥωεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω κουφότατος πέλε Γαῖος, ὥς τ' ἐκολύμβω
τῆ ποδὸς ἐν κρεμαίσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Αμμιανού. οἱ δὲ Νικέρχου.

Εξαίρων πότ' ἀκένθαν ὁ λεπτακινὸς Διοφάντος,
αὐτὸς ἐβύπησε τῷ ποδὶ πλὺν βελόνην.

Λουκιλλίου.

Εξ ἀτόμων ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἐγράψεν,
εἶναι τὰ τοσοῦτων ἀλλήμιε λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διοφάντος, ἐγράψεν αὖν ἐν Διοφάντου,
τῇ καὶ τῶν ἀτόμων πολυῦτι λεπτότερον.

ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἐγράφε σκευάσασθαι ἐξ ἀτόμων ἂν,
ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλλοι μετὰς ἀτόμους.
τὸ αὐτὸ.

Ἰππύων μύρμηκι Μενέστραπος ὥς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη.
λακτιοθεὶς δ' ὥς εἶχε τὸ καίριον, ὃ φθόνε φησὶν,
οὕτως ἰππύων ὠλετο καὶ Φαέθων.
τὸ αὐτὸ.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Εὐμήχιον· ὃς δ' ἐκθάβει,
μικρὸν ὑπ' ὀξυβάφῃ τὰς χεῖρας ἐκτανύσας.
τὸ αὐτὸ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὐρῆς λεπτῆς, ἐποτάτο δ' αἰθέρος
χαρήμεν, ἀχέρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τὰχ' ἂν ἐρρίζητο δ' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
αὐτὸ δ' ἡ νύκτας τὲ καὶ ἡμέρας πέντε κρεμασθεὶς,
ἐκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.
Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰγείρου φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
πληγὴς Χαερήμεν, ὕπτιος ἐξετάθη.
κεῖται δ' ἡ Τιτύω ἐκαλίγκιος· ἡ Γαλινάμπη,
ἀπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ κεννάβιον.

Νικάρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶτον πρὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
τὶς προκριθεὶς εἴη, λεπτεπιλεπότερος.
ὣν ὁ μὲν εἰς ἑομῶν μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ δ' ἐν ῥαφίδος ῥήμαλινον κατέχων.
δὴ μὲν δ' ἐν ῥώγλης βαένων, ὅς ἀράχνην ἐση.
ἡ δ' ἀράχνη νήθου σ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

σωσίπαρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ σφαινώσατ'· ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ' ἠπήμεαι· πνῦμα γάρ ἐμιμόνον.

Λουκιλλίου.

Βουλόμενος ποθ' ὀλεπὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπυγχόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀειδέϊ σύμπνοον αὔρη,
μήποτε θαρσύνῃς ἀρχιτινὸς πελάσαι.
μήτις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνέων σέκομίση,
ἀθματοῖς ἡρίου πολλὸν ἐλαφρίτερον.
οὐ σὺ μόνον προμέεις· τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψας,
ἔσαιαι ὡσαύτως φάσμα, τό πρ' ἐτελείης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος πρὸς ἐντος ὑπὲρ νώτοιο κρυβεσθεὶς
ἀόρητος ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἵππασο, πνὸς ἔχεις ὧ πῆγάσε Βελλερόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

Αἴηλα.

Ρίπιζων ἐν ὕπνοις διμήριος ἄρτεμ δῶραν
πῶ λεπὴν, ἐκ τῆ δ' ὥμχτος ἐξέβαλεν.

Ἄλλο.

Ἀκάλλας οὐχ οὕτω συμφαλίδες ὥς ἐμὲ κίχλαι
αἰνέκνεις, ξηροῖς ἢ κρυχὸν ὄσαρσις,
ἄπχαι σφαχμῶς ξηρὴ δεικὲς, ὧ ἐλεεῖν καὶ
λεμνώνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.

Ἄλλο.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπὸ λαβούρας ἀρεταὶ σφαγῆς, ἢ κιννομύδας,
ἢ μύδας, ἢ φυλλῶν ἱππικὸν, ἢ βαρβάχων, ἐ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 93

γὰρ καὶ σὺ φοβοῦ μὴ καὶ σέ τις ἐκκαλέσῃ,
ὥς ἂν τῆς τούτων ἀξίον ὄντα μάχῃς.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρὸν ἀγίται στρατῷ, ἀβέμασ' ἦτο
ῤωμαίοις ὕδεις πρὸς γυγάνους πόλεμος.

Εἰς μακροῦς. 33

Λοκκίλου.

Τιμὸμαχον ὃν μακρὸν ὁ πεντόργχος ἐχώρει
οἶκος, ὕπρ' ἑκάστας πάντοτε κεκλιμένον·
εἶναι δ' εἴ ποτ' ἐχρήζεν, εἶδεν οὖς παῖδας ἅπ' ὄρθρου
πῶν ὀροφῇν φῆσαι νηπὶτ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Αμμιαῦ.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

Εἰς μεθύσους. 34

Γαλλαῖα.

Σιλβάνος δύο παῖδας ἔχων, οἰνόν τε καὶ ὕπνον,
οὐκ ἐτι τὰς μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέει.
ἀλλ' ὁ καὶ, ὅτε λεχέων νιν ἐϋρροὺς ὅτε φρένα θέλγει.
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγρόμενον κατέχει.

Αἰήλον.

Ἡ γράυς ἡ βῆχιχου κυλίκων σποδὸς, ἐν ποτε νούσῳ
κεκλιμένη, Ζηνὶ πρῶτον ἐλεξεν ἔπος,
ἦν ὁλοῦ διὰ καυμα φύω τυρὸς, εἰς ἐκτόν σσι
ἡλίουσ' ὁροσερᾶς πίομαι ἐκ λιβάδος,
ἄβρόμιος, καὶ αἰίνος. ἐπεὶ δ' ὕπλυνεν ἀνάγκην,
αὐτὴ μαρ τῶτον μῆχος ἐπεφράσατο
φῆτον γὰρ θεμένη χρεὶ κόσκινον, οὗ δια πυκνῶν
χαίνων ἡλίουσ' πλείονας ἠυγάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αἰολο.

Πῶς φιλέεις ὦ μήτηρ ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
 δὸς πίειν οἶνοιο, ἐπεὶ γάλα τοπρὶν ἔδωκας.
 ὦ παῖ, σὴν κτλ δίψαν ἐμὸν γάλα τοπρὶν ἔπαυσε.
 νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ πλὴν σέο δίψαν.

Αἰολο.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χεῖρα μητέρι τέλει.
 ἢ δὲ γαῖῃ, ἅτε πᾶσα γαῖη κεκρατημένη οἶνω,
 ἐν λαγαύῳ πίνουσα, καὶ δ' ἐννεπε λοξὸν ἰδοῦσα,
 ἐκ δὴ βρόχθου ἐμείο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμοῖο;
 ξέσας γὰρ φιάκοντα μούνης λάγνου τόδε χωρεῖ.
 μήτηρ, μήρυξ χαλεπὸν βρόπον ἀντ' κρητοῦσα,
 ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύαιεν.

Εἰς ἀπικνον ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα πρὶν δὲ ἔχεις τὸ προκείμενον. ἢν ἀφελή τίς
 τὰτό σοι, οἰκῆον κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΎΥΧΡΟΝ. 35

Νικάρχου.

Ἠγόρασας χελκὸν μιλιάριστ' ἡλιόδωρε
 καὶ πρὶ πλὴν θράκην τυχερότερον βορέου,
 μὴ κάμνῃ, μὴ φύσῃ, μάτην καὶ κτηνὸν ἐγείρῃς.
 εἰς τὸ θέρος χελκὸν βαύχλιν ἡγόρασας.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ. 36

Λουκιλλίου.

Φαῖδρος πραγματικὸς καὶ ζωγράφος ἤρισε Ροῦφος,
 τίς θαύμαζον γράφει, καὶ τίς ὁμοίστερον.
 ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ροῦφος εἰβὲν τὰ χρώματ' ἐμελλε,
 Φαῖδρος ἔγραφε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχρῆν.

Τῷ αὐτῷ.

Τοὺς πόδας εἰ κρητέροσ, ἢ τὰς χεῖρας εἰ χ' ὀλοκλήρους,
οὐκ ἂν πύο κεφαλὴν εἶχε τοιαῦτα γράφων.

Εἰς Οκνηροῦς. 37

Τοῦ αὐτῷ.

Εἰς φυλακὴν βληθείς ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς ἐκοντὶ,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὥ μολόγησε φόνον.

τῷ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς φοχάσας ἐν ὕπνοισ ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
οὐκ ἔτι κοιμήθη μὴ πάλι που φοχάσῃ.

Τοῦ αὐτῷ.

Οὕτως ἐς ἀργὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας,
μηνέτ' ἀναστῆναι παντὸς εἰδὲ το θεοῦ.

καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δ' ἐνιαυτῷ,
κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὐατα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτῷ.

Εκλήθην ἐχθὲς Δημήτριε. σήμερον ἦλθον
δειπνῆν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην,
ἐν ταύτῃ πεποίηκε πολὺν χρόνον. οὐδ' ἂν ἐσώθην
σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην, κέρνονόνου κατέχων.

Εἰς Ορχηστᾶς. 38

Λυκιλλίῃ.

Εκ ποίων ὁ πατήρ σε θρουῶν τέτμηκεν ἀρίστων,
ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λατρυμιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ θρουὸς ἐπὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέφης,
ὁ ρχιστῆς, Νιόβης ἐπιοον ἀρχέτυπον.
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τί Λητοῦ
ἤρισας, οὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα καὶ ἵστορίην ὀρχούμενος, ἐν τῷ μέγιστον
τῶν ἔργων παριῶν, δὴνίασας μεγάλως.
πῶς μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστη.
καὶ πάλιν ὦν Καπανεύς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυσὶς ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες, τὰ παρ' ἱστορίην.

Παλλασδαῖ.

Δάφνην, καὶ Νιόβην ὀρχίσασα Μέμφιδ' ὁσιμός.
ὡς ξύλινος, δάφνην. ὡς λίθινος, Νιόβην.

ΕΙΣ ΡΑΧΕΙΣ. Αἰέτωπον. 39

Τὸν παχὺν αὐτὸν ἔργαζεν ὁ ζοτράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
ἐν δύο μισήτοις ἀνθ' ἐνὸς ὀφόμεθα.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ. Ραλλιαυτῶ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μουσῇσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
θόινω σου δέομαι γράφει πλείονα. μείζονα γάρ σοι
ἀξιοῦμαι ταύτης οὐ δυνάμει μανίνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χάρω Φλῶρε, γενσίμην δάκτυλος, ἢ ποῦς,
εἰς τῶν σῶν τούτων πῶν κατακεινομένων.
χαίρω νῆ πὺν κληῖρον, ὃν ἀκλήρησας ἐν ἄθλοις,
ὡς πρὶ χηρείας τῆς σεφάνου μρίδος.
τοιγὰρ θάρσοι Φλῶρε, καὶ σῶν μοι πάλι γίγνου.
οὕτω νικήσαι καὶ δόλιχον δυνάσσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς πυκνίους πύτους, τοὺς ἀντάρ, ἔπειτα, λέγοντας,
μὲν σῶ, λωποδύτας ἀλλοφρίων ἐπέων.

καὶ διὰ τὰ τ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
 Παρθενίου κλέπην, ἢ πάλι Καλλιμάχου.
 θηρὶ μὲν οὐκ ἀπέντι γενόμην, εἴ ποτε γράψω
 εἰ κελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνας.
 οἷδ' οὕτως τὸν ὀμιρον ἀναιδῶς λωπευοῦσιν.
 ὥστε γράφην ἡδὴ, μῆνιν ἀειδε θεά.

Λουκιλλίου.

Οὐτ' ἐπὶ Δαυκαλίῳκος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
 οὐδ' ὁ καταπρήσας πύς ἐπὶ γῆς φάεθων,
 ἀνθρώπους ἐκτενεν, ὅσους Ποτάμων ὁ πικρὴς.
 καὶ χειρὶ ρήσας ὤλεσεν ἐρμολένης.
 ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
 Δαυκαλίῳκος, φάεθων, ἐρμολένης, Ποτάμων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκε Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἱ κατὰ γαῖαν
 φάσκει, ἔχων ὕδατος ἔρχεται Εὐτυχίδης.
 καὶ κινάρας αὐτῷ διατάξατο συγκατακαῦσαι
 δῶδε κε, καὶ κίτας εἰκοσιπέντε νόμων.
 ναῦ ὅμιν ὁ χάρων ἐπελήλυθε· πῦ τίς ἀπέλθῃ
 λοιπὸν, εἴ ποτε καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιοδωρε, πρὶν ἴματ' αἰετομένον οὐτῶ.
 ταῦτα πρὸς ἀμύλην ἡλιοδωρε θέλεις;
 ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θάλασσαν ὀλέθρου καὶ γὰρ ἐμ' ὄψαι
 μακροφλυαρετῶν ἡλιοδωρόττον.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Μηνέτι, μηνέτι Μάρκε το παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κέπλον,
 τὸν πλὺ τὲ παρὰ σοῦ νεκρόττον· τεινίς.
 εἰς ἐμὲ ναῦ ἐλέγος ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνης
 δῆμιε, τὸν σιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τὸ σου γὰρ πάχω νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
οἱ καταδείξαντες βιβλία, καὶ καλὰ μους.

Τὴν αὐτῆς.

Οὐχ οὕτω κοιρανὸν ἐχαλκίσαντο μάχιραν
ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
ὅσον ἀκήρηκτον Καλλίστρατε καὶ σὺ προελθὼν,
πρὶς μοι Φονικῶν ἐξαμέτρων πόλεμον.
σάλπιγγον ταχέως ἀνακλητικόν. εἰς ἀνοχὰς γὰρ
καὶ Γρίαμος κλαύσας ἡμῶν ἐτυχευ.

Τὴν αὐτῆς.

Οἱ δὲν οὐκ ἐνθάδε νυκτὸς τεθνηκότος ὧ παροδῖτα,
Μάρκος δ' πρὶν τῆς ὑποδόμῃσε τάφον.
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε,
κλαύσατε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ ἐφύσου.
οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδηξιν
ποίητ' κλαίειν τίς παριούσι λέγει.

Τὴν αὐτῆς.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ὅστις ἐκείνος,
ὅστις δηγνίζει τοὺς ἀντροασαμένους.
ὣν δ' ἀναγινώσκη, καὶ νήσιος εἰ καδὲ πέμπη,
εἰς αὐτὸν βεπέτω πλὴν ἰδίην μανίνην.

Αράτου.

Ἀΐζω Διότιμον, ὃς ἐν πέφαισι κάθηται,
γαργαρέων παισὶν βῆτα, καὶ ἀλφάλεων.

Αδμηλον.

Μισῶ δέ σποτα Καῖσαρ, ὅστις νέος οὐδέ ποτ' οὐδεὶς
ἤρεσκε καὶν εἴποι, μῆνιν αἶδε θιά.
εἴη ἢ μὴ Γρίαμου τίς ἔχη χρόνον ἡμιφάλακρος,
ἢ καὶ κυρτὸς ἄγαν, οὐ δαύατ' ἀλφα γράφειν.

εἰ δ' ὄντως οὕτω τὰ τ' ἐς ἔχον ὧ ὕπατε Ζῆν,
εἰς τοῦς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

Λουκιανού.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς ἰσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
ἀνρῶν ποιητὰς, εἴπε πρὶς ἑμὶ ἔχειν.
μίλλῃ δ' ἐξορμᾶν εἰς πύθια. καὶ πάλιν ὄρῃ,
εἴπῃν οὐ δαύεται, καὶ παραπυθίῃ χῶ.

Αἰδέατον.

Ὡμοβοείου μοι παραθεῖς τόμον ἡλιοδωρε,
καὶ φίλα μοι κβᾶσας ὠμοβοειότερα,
ἀνθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἄσεβήσας,
βεβρώκειν τινα βοῦν τῶν ἀπὸ φρίνα κρίας,
βούλομαι ἄπαξ πρὸς κῆμα χανεῖν. εἰ δ' ἐστὶ τὸ κῆμα,
ἐνθεν μικρὰν ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλλει.

Αἰθιον.

Τί ὠρέλυσας πλὴν πόλιν εἰχους γράφων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους ὥς ἔλαιον ἔμπορος,
Μακεδονίου πρὸς τὸν εἰπότα, εἰ μὴ πότνα
δίκη, χρυσὸν ἀπεσρέφειτο.

Γαρθέρος ἀπατέρειά δίκη, πρίσβειρά πολλῶν,
οὐ τὸν ἐν ἀσεβίῃ χρυσὸν ἀποσρέφεται,
ἀλλὰ καὶ ἀνὰ τὰ τέλειαντα Διὸς, πλὴν χρυσα τελέει,
οἷσι ταλαντούς πάντα νόμον βιότου.
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίθειν τελέειαντα,
εἰ μὴ ὁ μηρείων ἐξελέθου χαρίτων.

Εἰς ΓΛΟΪΑ. Λουκιλλίου. 41

Οἱ τοῖχοι Διόφαντε, τὰ κῆματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὠκεανὸς φέρεται

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Δελφίνων δ' ἄγλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
ἐν τῷ ποίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλούσει καὶ τις ἐν ἡμῖν.
οὐδὲ γὰρ ὅτιν ὕδωρ ἐν ἐτι τῷ πελάγει.
Τὸ αὐτὸ.

Εἰς πέλαγος πλεόμεν Δ' οὐνύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀητῆται δ' ἄδρ' ἄστυρηνικὸν ἰσρικὸν αἶνων,
οὐ πλοῖον, πηρὶ δ' ὠκεανοῦ ξυλίνῃ.
ὁ πλίζου Καῖσαρ, Διονύσιος ἄρχεται ἡδὴ,
οὐκ ἐτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

Βιάνορος.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἴλε. πόθεν βυθὸς, οὐ γὰρ ἐπλώσεν,
οὐδὲ νότος. πρὸ νότου δ' ὤλετο, καὶ πελάγους.
ἡδὴ γάρ μιν ἀπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
ἤλειπον πύκνῃς τῇ λιπαρῇ νοτίδι.
πίσσα δ' οὐ περ βραθεῖσα πυρὸς φλογὶ, πῶ ἂν πύκνῃ
τοῦ χομένῃν, γὰρ δὲ ξένῃ ἀπιστοτέρῃν.

Αντιπάρου θαλασσοκινέως.

Εἶχε φίλων λέμβον σωτήριχον. ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
σωθῆν' οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἰσως δαύεται.
οὐνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος. οἱ δ' ἐπιβάντες,
ἐπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ φρεσὶ φόνῃν.

Λουκιλλίου.

Εκ ποίων ἔταμῃς Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν, ποίων τὸ σκάφος ὅτι μύλων,
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολὶβον γένος, οὐ δρύος ὅτιν.
οὐδ' ἐλάτης. μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κᾶτω.
καὶ τυχὸν, ἐξαπίνης ἐσεται λίθος. εἴτα τὸ χεῖρον,
γράφει μὲν ὡς Νιοβὴν δρᾶμα σαπρὸν Μερίτων.

ΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 97
ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΝΧΕΙΣ. 42

Γαλλαδᾶ.

Τέννον ἀναδείης ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἴπῃ τί βρενθύη, μηδὲν ἐπισάμενος.
ὅν μιν γραμματικῶς, ὁ πλατωνικός. αὐτὸν δὲ Γλάτωνος
δύγμα τάτις ζητῇ γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἐτέρου φάτης ἐπὶ θάτερον. οὔτε δὲ τέχνην
οἶδα γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μὲν οἶδα λέγεις. ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
γυθόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἰδίον.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ. 43

Αμμιανῶ.

Εἴησοι κατὰ γῆς κοῦφι κύνες οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξβύσωσι κύνες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἷον ποιήσει, μέλι κύνθαρος, ἢ γάλα κύνωψ,
ἢ σὺ τί ποιήσης, σκορπίος ὦν, ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐκὼν τι ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
ὥς ἀσὴρ κρονονὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πᾶτερ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν,
Γωλλιανὸς τοὺς ῥεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδέ ποθ' ἢ ποδάγρας ἦν ἐαυτῆς ἀξίον εὔρεν.
ὃν ποδάγραν πρὸ ἐπὶ τῶν ἀξίων ἦν ἐκτόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
ἀξίος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

N

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηρίον εἴ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα.
ἄξιός ἐστι πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφη.

Καλλίου ἄρχιου.

Αἰεὶ θηρίον ἦθα Πολύκριτε. νῦν δὲ πεπωκώς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσιμόανες τι κακόν.
αἰεὶ μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
τὸν ῥόπον. οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ' ἐφάνης.

Δημοδόκου.

Καὶ τόδε Δημοδόκου, χῆροι, οὐχ ὁ μῦθος δ' ἔσθ',
πάντες, πλὴν Προκλέους. καὶ Προκλῆς δὲ χίος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκιον πύτ' ἐχιδνα κακὴ δάκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κατέθανε, γαστράμενη αἵματος ἰοβύλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν αἰεὶ. ζῶντες δὲ τυχόντες,
φαιλότεροι. κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.
ἢν δ' ἄρα δῖς, καὶ φίς μεγάλης θαλάσσης ἀπίνης,
δὴ τότε γίγνεται, φαυλεπιφαιλότατοι.
μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκτις, ὅφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκισζόμενος.

Λουκιανῷ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ Κυλλήνι, πῶς κατέδωνε
Λουκιανῷ ψυχὴ δῶμα τὸ Φρσέφονος,
θαῦμα μένει σιγῶσα. τυχόν. δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
ἤθελε, φῶν, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Αδίσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν ἰσόφρον τις ἀκούσας,
ἔφη σ' ἀμφοτέρων τὸν ῥόπον ἐκ κακόνος.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 98

εἰς τὸ μέρος δὲ κεθήλκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον.

Δαμαγόρεν λοιμὸν δ' αὔρον ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχου.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπὸν· μορφὴν δὲ χαράσαι,

ῥᾶδιον· ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοῦ μπαλιν ἀμπότερα.

τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄρουσα

ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσις εἰργάσατο.

τὴν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,

πῶς ἀντις γράψῃ, μήδ' ἐσιδῆν ἐθέλων,

τὸ αὐτὸ.

Γάστρῃ γαλατῶν μήδ' ἀνθεα· ἥς ἀπὸ κόλπων

ἀνθρώπων ὀλέταιραι ἐρινύες ἐβλάστησαν.

Εἰς Γορδῆν. 44

Νικάρχου.

Γορδὴ ἀποκτείνει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὔσα.

γορδὴ καὶ σώζῃ φραυλὸν ἱῆσα μέλος.

οὐκοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι γορδὴ,

τοῖς βασιλευσὶν ἴσην γορδὴ ἔχῃ δυνάμιν.

Εἰς Παρορίστῃ. 45

Ἀμμιανοῦ.

Καὶν μέχρις ἡρακλέους σπηλῶν ἔλθῃς παρορίζων,

τῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.

κείσῃ δ' ἴρω ὁμοῖος, ἔχων ὀβολῶν πλεον οὐδέν,

εἰς τὴν οὐκ ἐτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

Εἰς Ρητορᾶς. 46

Λουκιλλίου.

Χοιρίδιοι, καὶ βούν ἀπολώλεθ, καὶ μίαν αἶγα.

ὦν χάριν εἰληφᾷς μισθάριον Μενέκλεις.

N. 1.1

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὔτε δέ μοι κοινόντι πρὸς ὀβρυδάαν γένεσθαι,
οὔτ' ἀπ' αὐτῶν κλέπτειν κὺς ἀπὸ θρῆμοφυλῶν.
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίῳ ἔχοντες κίριν· ὥστε τί ποιῶ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ λακεδαίμονιοι;
πλὴν καὶ μοῦ μνησθῆναι νόμου χάριν· ἢ μέγα κράξω,
ἀλλὰ λέγει Μενεκλῆς, ἀλλὰ τὸ χοιρίδιον.

Τοῦ αὐτοῦ

Οὐδέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλούτων,
εἰπὼν, ἀρκέτω κέρβρος ὥδε κύων.
εἰδ' ἐθέλεις πάντως, ἱξίονι, καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
οὐδὲν γάρ σου χεῖρον ἔχω κακὸν, ἀλλ' αἶψ' ἐλθὼν
ὥδε σοιοικίζῃ Ροῦφος ὁ γραμματικὸς.

Κρεαλίου.

Οὐδὲ λέγειν παράσημα, καὶ ἀπὸ τῶν ῥήματα πέντε,
ἀνζήλως ἔστιν, καὶ φρονίμως μελετᾷ,
οὐδὲ γὰρ εἰ κάρηναρε, καὶ εἰ κοναβεῖ, τό, τε σίξῃ,
καὶ κελεύει λέγειν, ἀνθὺς ὁ μίρος· ἔσθ',
νοῦν ὑποκείσθαι δὲ τοῖς πρῶτοις, καὶ φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥς τε νοεῖν αὐτὸς.

Αἰνίου.

Εἰκὼν ἢ Σέξτου μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἢ εἰκὼν· ὁ δὲ ῥήτωρ, οἰκόνος εἰκὼν.

Αββιανού.

Επὶ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πέντε διακοσίους.
καὶ νῦν μένφισιν τούτους ἀριθμῶ σοι ἐπέμψα.
τὸ λοιπὸν δὲ μέγ' ὦ, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πῆτωρ ἐξαπίνης ἀσιατικὸς· οὐδὲν ἄπιστον.
καὶ τὸ ἐν θύβρις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρῶτον ἐσολοίμισε Φλάμιος ὁ ρήτωρ.
καὶ μέλλων χάενειν, οὐθὺς ἐβαρβάρισε,
καὶ τῇ χειρὶ τα λοιπὰ σολοικίζει διανύων.
καὶ γὰρ δ' αὖτ' ἐδῶν, τὸ σῶμα μὲν δέδεται.

Αμμιανοῦ.

Ἀρχιδιὸν πῖλον κατ' οὐνύπνιον ἀρχεῖ δὲ δῶρον
ἐρμείῃ ρήτωρ θῆκεν ἀθιναγόρασ.
εἰ μὲν καὶ ρήτωρ κατ' οὐνύπνιον, οἴσομεν ἐρμῇ.
εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκοίτω, θῆκεν ἀθιναγόρασ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ βούληται πᾶσι διδάξαι ρήτορα Παῦλε,
ὥς οὗτοι πάντες γράμματα μὴ μαθέτω.

Τοῦ αὐτῷ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν, ἀπεθαύμασα, τὴν βαρὺν χεῖλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λυκοφόρον.

Τοῦ αὐτῷ.

Αὐτὸν ὁρῶσι Μείδων τὴν ρήτορα. φῶ, τί τὸ θαῦμα;
σειλάμενος σιγᾶς, οὐδὲν ὁμοίωτερον.

Τοῦ αὐτῷ.

Ῥήτορος ἀδ' εἰκῶν. ὁ δὲ ῥήτωρ ρήτορος εἰκῶν.
καὶ πῶς, οὐ λαλῆει. οὐδὲν ὁμοίωτερον.

Τοῦ αὐτῷ.

Πολλοὺ δ' εἶ, καὶ σφίγ, καὶ ῥίς παρ' ἑκάστα διχθαῖ
ἄνθρωποι. καὶ λέγει δὴ τὸν νόμον ἐνθα δέ μοι,
καὶ ταυτί, καὶ μῶν, καὶ τεπάραινοντα, καὶ ἄλλα
σκεψάμενος. καὶ τοι νῦν Δία, καὶ μὰ Δία.
ῥήτωρ ἔστι Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γρῦφάβι, καὶ μὴν ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιε, πῶς σε λήλθε δίκης ζυγός, ὃ νοίοις δὲ
ἀνδράσιν οὐ χόσίοις ψῆφον ὀφειλομένην,
ῥῆρῃ πισύεις πυκινόφρονι, σῆτε μενοινῇ.
ποικίλον ἀυδῆσαι μῦθον ἐπισαμένη,
ἐλπίζην δ' ἔξεισθαι μιν δ' ἔκ δ' ἐν ἀμείψαι
τῆς σῆς κλεμματικῆς πάγνια φαντασίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαος ἀπελθὼν,
ἤρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικοσπολίας.
ἡμετέρῃ θράπαινα φύγεν ποτέ· τήνδ' ἔτις αὐρῶν,
ἄλλοτρίην τ' εἶναι λάθρην ἐπισάμενος,
ζυῖεν ἐὼ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδάς ἐκείνῳ.
καὶ τί νι δαλῶεν εἰσὶ δικαιοτέροι,
ὅς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκείνην,
εἶπεν ἐπιστρέψας· γυρὸν ἐπισκύνιον,
ἢ σοί, ἢ τῷ λέοντι τὴν θράπαιναν· ἀνάγκη
δαλῶν κείνης· ὦν χάριν ἐξερέης.
δήζεις δ' αὖ μιν ἰόντα δικοσπόλον· αἶψα δ' ἀπόισῃ
ψῆφον ἀρειοτέρη, εἴ γε δίκαια λέγεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαυμάζειν μοι ἐπεισιν ὅπως βύπτος ἔστι σοφιστῆς,
μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμόν ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶπτον ἔην λαυκοὺς κόρακας, πῆνᾶς τε χελῶνας
αὐρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα κτῆσθαι δόκην.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 100
ΣΥΜΠΡΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ. 47

Αδέσποτον.

Ἦθελον ἂν πλεῖν, ὥς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίης.
ἀλλ' ὅταν ἰμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπητὸν,
καὶ γινῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτὴν που πάσας, καὶ τὰς κοτύλαις ὑποβρέξας,
πῶ ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ σεφάνους.

Νικάρχη.

Οὐδεὶς πῶ ἰδίην σανεχῶς Χαρίδημε γυναικί
αἰνεῖν ἐκ ψυχῆς τρὶς πόμενος δαύαται.
οὕτως ἡ φύσις ὅθι φιλόκνηστος, ἀλλότριος χρῶς,
καὶ ζητεῖ Διόλου πῶ ξενοκυσσάτην.

Αδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σεφάνους λιθίνας σήλαισι χαρίζου,
μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξης. εἰς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι εἴτι θέλεις χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκων,
πῆλὸν ποιήσης, καὶ χέθανων τίεται.

Λεωνίδου.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὅτ' οὐκ εἴτι γαστέρα πείθω,
ἔθαια καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τε μάχη.
οὐδὲ γὰρ ἐργασίνοισι μετὰ σάχων ὕμβρος ἀκαίρος
χρήσιμος, εὐναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Αλικεύς.

Γίνομαι ὦ ληνάε πολὺ πλεόν, ἢ πίε Κύκλω,
νιδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι. ὥς ὀφελόνγε καὶ ἔγκρατον ἐχθροῦ ἀράξας,
βρέγμα φιλιππίης ἐξέπιον κεφαλῆς.
ὅς περ ἐταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο,
γούσατ', ἐν ἀνρήτῳ φάρμακῳ χαλάμενος.

N IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αββιανού.

Εχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλην πεκλίνθην Γοργόνος ἢ Νιόβης.
ἢν οὐδ' εἰς ὕφηνεν. ἀπέπρισε δ' ἢ πελεκήσας,
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ πρόκλου.
ἐξ ἧς εἴ μὴ θᾶπρον ἐπιγέρθην. Πρόκλος ἂν μοι
τὴν τύλην σήλην, ἢ σορὸν ἠργάσατο.

Σφάπωνος.

Καὶ πίνε καὶ τέρπου Δημόκρατες. οὐ γὰρ οὐδ' αἰεὶ
πίο μεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρψιος ἐξό μεθα
καὶ σφάπνοις κεφαλὰς πυκνῶμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
νῦν ὦν ἐμοὶ πῖε τὸ μέθυ τοπλέον ὅσῃ τὰ μᾶ.
τεκρὰ δὲ Δουκλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Αντιπάρου θεῶα-

λονικέος.

Φύγεθ' ὅσοι λόκησας, ἢ λοφιδάσας, ἢ καμίσυνδας
ἄδ' τε, ποιητῶν φῦλον ἀχθὲν θολόγων.
οἷτ' ἐπέων κόσμον λειγυσμένον ἀσκήσαντες,
κρήνης ἐξ ἱβᾶς πίνετε λίπν ὕδωρ.
σήμερον ἀρχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἡμαρ ὁμήρου,
σπένδομεν. ὁ κρητὴρ οὐδέ χεθ' ὕδροπότας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ ἐλικῶν βοιωτὲ, σὺ μέν ποτε πολλάκις ὕδωρ
ἀνέπες ἐκ πηγέων ἐβλυσσας ἢ σιόδω.
νῦν δ' ἡμῖν ἐθ' ὁ κοῦρος ὁ μώνυμος, ἄυσονα Βάκχον
οἶνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ γε πῖεῖν παρὰ τῷ δὲ κύπτελλον
ἐν μόνον, ἢ παρὰ σὺ χίλια πηγασίδους.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 101

Απολλωνίδου.

Υπνώεις ὦ ἑταῖρε. καὶ δὲ σκύφος αὐτὸν βοᾷ σε,
ἔγρει, μὴ τέρπου μοιριδίῃ μελέτῃ,
μὴ φέσῃ Διόδωρε. λάβρος δ' ἔστ' βάκχον ὀλοῦν,
ἄχρ' ἐπὶ σφαλαῦ ζωροπότῃ γόνατος.
ἔπειθ' ὅτ' οὐ πτόμεθα πολὺς χρόνος. ἀλλὰ γ' ἐπείρου.
ἡ πολὴν κροτάφων ἀπλεται ἡμετέρων.

Αργενταρίου.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος, ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσει μὲν βρομίου γῆα σαλάνομενον;
ὥς ἄδικον θεὸν εὖρεν. ὃ δ' οὐνεκεν αὐτὸς ἐγώ σε
βάκχε φέρων, ὑπὸ σοῦ τοῦμπαλι παρφέρομαι.

Αντιπάρου.

Οὐ μοι πλεῖστων φοβρὴ δύσις, οὐ δὲ θαλάσσης
ὄρνυμενον συφελῶν κῦμα πρὶ σκοπέλῳ,
οὐ δ' ὅταν ἀσράπῃ μέγας οὐρανὸς, ὥς κελὸν ἄνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Ονέσου.

Μούσης νοθεσίην φιλοπαίγμονος ἄρετο Βάκχος,
ὦ σικυῶν, ἐν σοὶ καὶ μόν' ἄγων χαρίτων.
δὴ τὸν ἔλεγχον ἔχει γλυκνῶτατον, ἔντε γέλωτι
κένρον. χῶ μεθύων, ἄσδ' ἐσωφρόνισεν.

Φιλίππου.

Λάθριον ἔρπυσιν σκολιὸν πόδα κιαέ χορεύσας,
ἄρχεις πῶν βρομίου βοῦνόπαιδα χάριν.
δισμῆς δ' οὐχ ἡμᾶς. ὀλέκεις δὲ σε τίς γὰρ ἔλοιτο
κιαδὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κβάσας Βρόμιον;

Ονέσου.

Αὐτοθελὴς ἡδίστος αἰὲ πότος. ὃς δὲ καὶ ἀνάκνη,
ὑβριστὴς οἶνω τ' ἔστι, καὶ οἶνοπότῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
 πολλάκι πρὸς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
 πουλυμεθεῖς, χαίροιτε· τὸ δ' ὅππότεν ἡδὺ παθῆναι
 μέλλον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.
 Αὐτομέδοντος κυζικηνοῦ.
 Ἀνθρώποι δέλης, ὅτ' ἐπίνομεν· ἦν δὲ γένηται
 ὁ ῥθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγχερόμεθα.
 Οὐ μοι μέλει Γύγα
 τῶ σαρκίῳ ἀνάκτορος,
 οὐδ' αἰρέει με χρυσὸς ἔρ
 οὐδ' ἐφθονῶ τυράννοισι,
 ἐμοὶ μέλει μύροισι
 καταβρέχειν ὑπὸ πῆνν,
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 κατασφειν κάρηνα.
 τὸ σήμερον μέλει μοι,
 τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε;
 ἦν ἄργυρον τορούσας
 ἤφαισε μοι ποίησον,
 ποτήριον δὲ κύπελλον
 ὅσον δαΰν βάθων.
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτῶ
 μήδ' ἄσπρα, μήδ' ἁμόξα,
 μὴ συγγόνων ῥίωνα,
 ἀλλ' ἅμπελους χλωύσας,
 καὶ βόρυας γελῶντας
 σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.
 Παλλαδά.
 Γηρακλέων με γυναικὲς ἀποσκώπτουσι, λέγουσά
 εἰς τὸ κατόπρον ὄραν λείφανον ἡλικίης.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 102

ἀλλ' ἐὼς ἐλθὼς φορέω φίλῃς, εἴτε μελαινάς,
οὐκ ἀλέγω, βίό του πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
ἀνδράμοις δὲ μύροισι καὶ ἀντετάλοις στεφάνοισι
τῷ βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὸς πίειν, ἵνα βῆχος ἀποσκηδάσει μερίμνας
αἵψα δ' ἀναδερμαίνων φυχομένην κραδίην.

Αἰνιγμα.

Γίνε, καὶ ἀφραίνου. τί γὰρ αὐρίον, ἢ τί τὸ μέλλον,
οὐδὲς γινώσκει. μὴ φέχε, μὴ κοπία.
ὥς δαύκσαι χάρισαι μετὰ δος. φάγε θνητὰ λογίζου.
τὸ ζῆν τὸ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοῖσδε, ῥοπήν μόνον ἀν' προλάβῃ τίς.
αἶν δὲ θλήης, ἐτέρου πάντα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Αἰνιγμα.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο χέρων ἀνὼ δ' εἰ βῆχος
οἶνοπίων. ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας.
ἀλλ' ἐτι διφύων, ἰδίῃ κατεμέμετο χερσὶ,
ὥς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσάμενη.
οἱ δὲ νέοι ρέγχουσι, καὶ οὐ φένος, οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
τὰς κύλικας γινώσκει τὰς ἐτι πινόμενας.
πῖνε γέρον, καὶ ζῆθι. μάτην δ' ἄρα θεὸς Ὀμηρος
τεί, εἶναι πολὺν ἐκ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἦθελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἄσσα μυρία γαίης,
οὐδ' ὅσα τὰς θήβας εἶπεν Ὀμηρος ἔχειν,
ἀλλ' ἵνα μοι ῥοχόεσσα κύλιξ βλύσῃ Λυαίῳ,
χείλεος ἀνέῳ νάματι λουομένου.
καὶ γεραρῶν σπινέπινε φίλων χορῆς. οἱ δὲ πρῖνοι
ἀνέρις ἐργατῖναι, καὶ μνον ἐφ' ἡμερίσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος αἰεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω
τῶν χυσεῶν ὑπ' ἅπαν, πῶ φιάλην κατέχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χανδοτόται βασιλῆος ἀεθλητῆρες ἰάκχου,
ἔργα κυπελλομάχου σῆσομεν εἰλαπίνης,
ἱκαρίου ἀνένδοντες ἐφειδέα δῶρα λυαίου·
ἄλλοισιν μελέτω Τριπτόλεμοιο γέρα,
ἦχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἰσορροῖς, καὶ ἐχέτην,
καὶ σάχυσ, ἀρπαμένης ἰχθῖα Φρσεφόνης.
εἶποτε δὲ σομάτῃσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἄσπετος οἶνοπότας ἄρμιος ἢ Βρομίου.

Γαύλου σιληντιαρίου.

Σπείσομεν οἶνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ.
ὥσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις·
σιτοδόκῃ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύνμοχος ἰάλλοι
γαστρί, μελαμπέπλου μητέρᾳ Φρσεφόνης.
γαυροφόνων δ' ἀμέγαρτα, καὶ ἀμαλέων κρέα δόρπων,
θηρσί, καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις.
ὅσῃ δ' αὐτοπόδων ταμεισίχρα, χεῖλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς αἰδέης φίλτερος ἠελίου.
οἷ μιν δ' ὀλβιόδωρον αἰεὶ μέν, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Χθιζόν ἐμοὶ νοσέοντι παρίπατο δήιος ἀνὴρ
ἱηρὸς, δεπύων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος· οὐδ' ἐδιδάχθη
ὅππῃ μένος μρόπων οἶνον ὀμηρὸς ἔφη.

Γαλλαδῶ.

Γᾶσι θαλεῖν μρόπειαν ὀφείλεται· οὐδέ τις ὄν
αἰρίον εἰζήσει θνητὸς ἐπισάμενος.

τὸ πᾶν σαφὲς ἀνθρώποι μαθὼν, ὅφρα νῆσαι αὐτὸν,
λήθην τὸ θανάτου τὸν βρόμιον κατέχων.
τέρπειο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἔλκων.
τᾶλλα δὲ πάντα τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἀνέρες, οἷσι μέμνηεν ἀπὸ μόνος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιν ἡμβρίδων ρίψατε πῶν πενίην.
αὐτὰρ ἐμοί, κριτὴρ ἰδὼν εἶσι δέπας· ἄρχι δὲ, ληνός.
ἄρχι, πίθος, λιπαρὴς ἐνδίων οὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πίων κριτὴρα Λυαίου,
παισὶ κενασράοις μαρναμένῃς θέλω.
οὐ προμείω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ κβαννοῦς,
πιστὸν ἀτὰρ βήτην θάρσος ἔχων βρομίου.

Αἰαθίου χολαστικοῦ.

Ἡμεῖς ἰδὼν πατέοντες ἀπείρονα κερπὸν ἰάνχου,
ἀμμιγα βακχῶν πῶν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἦ δὴ δ' ἀπεπὼν οἶδμα κατέρρεεν· οἷα δὲ λέμβοι
κισυβία γλυκῶν νήχεσ' ὑπὲρ ῥοσίων.
οἷσιν ἀρυχάμενοι, χέδιον ποτὸν ἤνομεν ἦ δὴ,
θρῦων νηϊάδων οὐ μάλα δαδόμενοι.
ἦ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπὲρ ὑπὸ πους ῥοδάνθη,
μαρμαρυγῇ κάλλους νῆμα κατιγλάττειν.
πάντων δ' ἐκδεδόνηντο θαυφρένες· οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὅς οὐ Βάκχῳ δέκμενα, καὶ Παφίῃ.
τλήμονες· ἀλλ' ὅ μιν εἶρπε παρὰ ποσιν ἄφθογος ἡμῖν.
τῆσδ' ἀρὺτ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαζόμεθα.

Αἰθιλον.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας, γένε' μιν παρὰ τῶν μετείντων.
γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας, ἔρχομαι εἰς αἶδιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦ μίξις γενεῶν θανατηφόρος· ὦ μοι ἀνάγκη,
ἢ με προσελεύσει τῷ συγγενῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἐὼν γενόμεν· πάλιν ἔσομαι ὡς πᾶρος οὐδέν.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μβόπων τὸ γένος.
λοιπὸν μοι τὸ κῦπελλον ἀποτίλβωσον ἑταῖρε,
καὶ λύπης λύθην τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Αργενταρίου.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καὶ πηλικὴ μέτρα Φιλῶσα,
δύλαλε, πρηνὲς γελῶς, οὐ σὺ με μακροφάρυγξ,
αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυτιλάγωνε
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος·
αἰδ' ὄφελες καὶ ἀμικτος, ἀνύμφαυτός τε παρῆναι,
ἄφθορος, ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Αἰθιλον.

Τάνταλος οὐδὲν ἐβρωγε· τινάσσομένων γὰρ ὑπέρβειν
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐβρωγε φυτῶν.
καὶ διὰ τὸ τοῦ τροφῆς κεχημένος, ἦπτον ἐδίφα.
εἰ δὲ καὶ ἐβρωγεν σὺ καὶ πεπαινόμενα,
καὶ βραβίλους, καὶ μήλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖ
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀνδροδύων;
ἡμεῖς δ' ἐδίομεν κεκλημένοι ἄλμυρά πάντα,
χέννια, καὶ τυροὺς, χηνὸς ἀλίσσά λιπν.
ὄρνια, καὶ μόχθια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
πάχομεν ὑμῶν σὺν Τάνταλε, πικρότερα.

Αἰέσσοτον.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν· κὴν πολὺν γῆρας ἅπασι μένη,
τῆς δ' ἀμῆς καὶ μᾶλλον· ὅτ' οὖν χρόνος ὥριος ἡμῖν,
πάντα χύδην ἐσώ, ψαλμοὺς, ἔρως, προπόσῃς.

χειμῶν τούτων θέν· γήρως βάρος· οὐδὲ δέ κ' ἐμῶν
 εἴσεις· τοιαύτησ' ἐκδέχεται ὁρ χιπέδη.

Αἰήλον.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί, τίνος χάριν ἦλθον, ἀπελθεῖν
 πῶς δαῦμαί τι μαθεῖν· μηδὲν ἐπιστάμενος;
 οὐδὲν ἐὼν γενόμην· πάλιν ἔατομαι ὡς πάρος ἦα.
 οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μρόπων τ' ἔγινος·
 ἀλλὰ μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νῆμα.
 τὰ το γὰρ ἄν κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

Νικέρχου.

Ερμῆσις ἡμῖν ἀφροδίσιος ἕξ· χαῖς οἶνου
 ἄρων, προσκόψας πένθος ἔθηκε μέγα.
 οἶνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν· ὡς ὀφείλει δὲ
 χήμας· νῦν δ' ἡμεῖς τὸν ἀπώλεσαμεν.

Γαρμενίωνος.

Ὅστις ἐσω πυροῦς καταλαμβάνει οὐκ ἀγοράζων,
 κείνου ἀμαλθείας ἡ γυνὴ ἔτι κέρσας.

Λουκιανῶ.

Τὸν τὸ δειπναρίου νόμον οἶδατε· σήμερον ὑμᾶς
 Αὔλε καὶ κῆρ καὶ νοῖς δόγμασι συμποσίου.
 οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατὰ κείμενος, οὔτε παρέξεις,
 οὔθ' ἐξεῖς αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Αἰήλον.

ἦν σέφανος πῶχός, καὶ παῖς ἅμα νῦν δὲ προκόψας,
 πλουτεῖ καὶ γεγέννητ' ἀπὸ φιλοσέφανος,
 τέκναρ τῷ πρώτῳ σέφανῳ· καὶ γὰρ γράμματα προαΐεις.
 ἔσαι δ' εἰς ὥρας ἱπποκρατεπιδίδας.
 ἢ διὰ πλὴν σπατάλην, διοτυσιοπιγανόδωρος,
 ἐνδ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένει σέφανος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αθηνον.

Ωκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἄνδρες ἄσρων·
εἰ μὴ καὶ, ἀλλ' ἔμοι τότ' Σέλαυκε μέλει.
εἰς αἶδην πάντεσσι κατὰ βασις· εἰ δὲ τάχιον
ἡμετέρη, Μίνω θάλαον ἐποφόμεθα.
πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ περ εἰς ἀφ' αὐτοῦ εἰς αἶδην.

Αθηνον.

Γέντε θανῶν κείσῃ κατὰ χων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνὰ
ζῶης, ὅδ' αὖτὰς ὀφθαλμοῦ.
ὥστε λαβῶν Βάκχου ζωρὸν δέπας, ἔλκε γερηνῶς
Κίρκιε, καλλιῆσιν ἀγκυρὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴαθι Κλεάνθης,
καὶ Ζήνων, αἶδην τὸν βαθὴν ὡς ἔμολον.

Αθηνον.

Ἢ πῶχων χαρίεσσα πανοπλίη ἀρτολάγως
αὐτῇ, καὶ ὄροσερῶν ἐκ πετάλων σέφανος,
καὶ τότ' φθιμένοιο προάστον ἰβὸν ὁδοῦν,
ἐγκεφάλῳ φυχῆς φρούριον ἀκρότατον,
πῖνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθι, καὶ πρίνεισο
ἄνθεα· τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξ ἀπίνης.

Αδέσποτον.

Εχθές μοι σάει πινε γυνή, πρὶ ἧς λόγος ἔρρε,
οὐχ ὕμνης, παῖδες, θρασέσατε τὰς κύλικας.

Αθηνον.

Ἐπὶ ἅς φημι δόντεσιν ἐπέρχονται λυγροὶ βαυκτες,
ἦδη μοι βιότου, χιζόμεναι σελίδες.

Ἐκδίππας σαρκετῆς, ἄγγελοι ἡλικίης.

ἀλλ' ἔτι

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 105

ἄν' ἐτι μοι χαλμός τε λάλος, καὶ μοί τε μέλλονται,
καὶ πῦρ ἀπλείσῃ τ' ἔφ' ἐνὶ καρδίῃ.

Αἰήλον.

Δός μοι τοῦν γάης πεπονημένον ἄδ' ὑκύνελλον,
ὅς γενόμην, καὶ ὕφ' ἃ κείσομαι ποφθίμεκος.

Αἰήλον.

Βάκχον μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ μὴδ' ἐλάχιστον.
ἔστι γὰρ ἡ λύπης αἰτίας, ἡ μανίης.

Χαίρει κινυάμενος ῥισὶ νύμφαις τέβρατος αὐτός.
τῆμος καὶ θαλάμοις θῆν' ἐτοιμότατος.

ἢ δὲ πολὺς πνύσειεν, ἀπέσραπται μὲν ἔρωτας.
βαπτίζεται δ' ὑπὸν γέτονι τῷ θανάτου.

Εἰς τοὺς ἀμνηροῦς. 48

Γαλαῖα.

Μηδὲν ἄραν, τῶν ἐπ' αὖ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν.
ἄν' ἐσὺ μὴ πεισθῇς Γέαιε, τὸτ' ἔπαθες.

καὶ λόγιός πρ' ἐὼν, ἀλογώτατον ἔχεις ὄνηδος,
ὥς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνέδου,

οὕτω πύργατος ἵππος ἀπώλεσε Βαλλροφόντην,
βουληθέντα μαθεῖν ἀσροθέτους κατόνας.

ἄν' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον θένος ἤβης,
Γέαιος οὐδὲ χέσειν αὐτὸνον ἦτορ ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηθεὶς ζητήσῃ μβόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μήδ' ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.

Γέαιος αὐτὸς ἔδειξε, καὶ τὴν ἐχθρὴν ἔπαρθεῖς,
θνητῆς αὐτοχίης μηδὲν ἀνέχόμενος.

ὡ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βίτου μηδὲν ἐπισχόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γέαιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα,
 χωλούοντα πλέον, τοῖον ἐλεξεν ἔπος,
 Γέαιε, πῶς, τί παθῶν κατέβης δόμον εἰς αἰῶνα,
 γυμνὸς, ἀκήδεστος, χήματι κακοτάφῳ,
 τόνδε μὲν γ' ὀχθήσας, προσεφώνε Γέαιος ἀνθρῶς,
 Βαύκαλε, τὸ σπῆνος καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὴν Γέαιον ὤλυσαν ὄρκοις,
 τῶν μεγάλων ὑπᾶτων θῶκον ὑποχόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέαιος ἐγνώ,
 τῷ ξενικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
 πῶν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
 καὶ τοὺς πηθομένους ἀσφαλόχοις, ἀλόχοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ. 49

τῷ αὐτῷ πάντα.

Υβρίζεις, τί τὸ θαῦμα, τί δυσχρές; ἀλλὰ φέρωσι
 τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης νόλαισις.

Πολλὰ λαλεῖς ἀνθρώπε. χαμαὶ δὲ τιθῇ μετὰ μικρῶν,
 σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 ὑβρίζειν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπύθουν.

Οὐκ ἐμὲ, πλὴν πενίην δὲ καθύβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
 ἦν ἐπὶ γῆς πτωχὸς, καὶ τὸς ἐπαχύν ὑβριν.

Εἰ πίνομαι, τί πάθω, τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
 πᾶσιμα τόδ' ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα βόπων.
 Αἰνίζεν ἄλλ' ἄριστον. ὁ δὲ φόρος ἔχθεος ἀρχή.
 ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, ἀπικνύν θη μέλι.
 Τῷ πῖσάνῃ πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἐδῶκα,
 καὶ φοβρὸν πύκτιν σήμβρον ὄϊρον ἔσω.
 ὥς δ' ἔλεγον σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
 πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χῆρας ἀνέχεν ἄνω.
 τύπῃ δ' ἐγὼ κατέτεινα φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
 ἦν πῖσάνῃ πύκτιν ἐξαπίνης ὁρόων.
 ἀλλὰ σε πρὸς πύκτου Πολυδάμειος, ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 Κάστρος ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίῃ,
 τὴν πύκτιν ἀπόκρουσον ἐμὸν χόλον. οὐ δυνάμει γὰρ
 πυκτύνειν καθάπαξ μὴνός ἐπ' ἔρχομένου.

Εἰς Φειδωλοῦς. Λακεδαιμόνιος. 50

Οὐ γλήχωνι Κρίταν ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ δι' ἁλῆκα
 αὐτὸν ἀποσφραίνει θλιβομένου σωμαχου.

Ἀθῆλον.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δέ σε φιμὴ πίνεσθαι.
 χρῆσις γὰρ πλούτου, μάρτυς ἀπολλόφατες.
 ἂν μετέχῃς αὐτῶν σὺ, σὰ γίγνεται. ἂν δὲ φυλάτῃς.
 κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀμόρτια.

Ἀντιφάνους.

Υψηλίζεις κακὸ δαίμον. ὁ δὲ χρόνος ὥς τόκον, οὐτὰ
 καὶ πολὺν τίκτηι γῆρας ἐπ' ἔρχομενον.
 κοῖτε πῶν, οὐτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
 οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὴν γούς τι μελισμᾶτιον,
 τιθνήξῃ, πλουτῆσαν ἀφείδ' μεγάλην διαθήκην,
 ἐν πολλῶν ὀβολῶν μοῦγον ἄνεχόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γωλ. αν. 5.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε. πάντα δανείσεις.
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς ἢ ἄλλος ἔχη.

Νικέρχου.

Εχθὲς ἀπάρχεσθαι μέλλων Δείναρχος ὁ φείδων
Γλαῦκε, δ' ἔξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔβαλεν.
ἔξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ χοινίον. ἀνέδυσώκει,
οὐκ ἔβαλεν ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.
τὸ φιλαργυρία δεινὴς ὅρος. ὅσῳ ἀποθνήσκων
Γλαῦκε, δ' ἔξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκῃ,
ἀλλ' ὅτι τέντε μνηὼν πῶς σορὸν ἐπρίατο.
ταῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε. καὶ ὥς τόπος ἔστιν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεχνίων ἐν τι προσεμβάλετε.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων ἐρμολύτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκῃ
αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔραφε κληρονόμον.
ψιφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰηρῶς μισθοῦ, καὶ τίνος δαπανῶ.
ὥς δ' αὖτε πλείω δραχμὴν μίαν ἢν διασωθῇ,
λυσίτελεθ' ὀνήσκειν ἔπει, καὶ ἐξετάθη.
καί το δὲ οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέων. οἱ δὲ τὰ κείνου
χρήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀπασίως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον, κατεπόντισεν Αὔλος ὁ κνιπὸς,
ψιφίζων αὐτῷ σωζομένου δαπάνῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ μὲν ἐκδεδάνεικας, ὅδ' ἄρτι δίδως, ὅ δὲ μέλλεις,
οὐδέ ποτ' εἶ τῃ σου κύριος ἀργυρίου.

Γαλααθ᾽.

Ὡτῇ ταχίσῃς ἀρπαγῆς τῆς τῆ βίᾳ.
ἀνὴρ δακτυλῶν τῶν χρόνων γλύφων τόκους,
τέθνηκεν αὐτοῦς ἐν ῥοπῇς καὶ ῥῶ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοῦς τόκους σφίγγων ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων πρὶ τὰ δάκτυλα χερῶν,
ψῆφῳ τῷ θανάτου πρῆλαβεν εἰς αἰδὺν.
ἢ δ' ἢ ψῆφος νῦν τῷ ψηφίζοντος ἐταίρῳ,
τυχῆς ἀρπαγῆς ἐνθεν ἐλαυνομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦτον μὲν πλεπῦντος ἔχῃς, τυχὺν δὲ πένητος.
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλῆσιε, σοὶ δὲ πένης.

Λουκιλλῖς.

Θρασύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὠλεσάσ' ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἤκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φεισάμενος, διανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτίσας,
πολλάκι μὴ δὲ φαγῶν, ὥς τέ τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πίνειν καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἐλαττονέχεις, ὦν τότε ἔδοξας ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Εχθρὸς δειπνήσας βράχεον πόδα, καὶ δεκταῖον
κενναβίνης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον,
εἴπῃν, ἔν τε κελέσαντα φυλάσσομαι. ἔστ' γὰρ ὀξὺς.
καὶ φόβος ὃς ὁ τυχῶν, μὴ με πάλιν κελέσῃ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Φειδωλὸς τις ἀνὴρ ἀρόων θησαυρὸν ὀνείρω,
ἢ ἐλ' ἀποθνήσκῃν πλῆσιον ὕπνον ἔχων.
ὥς δ' ἴδε πῶς προτέρην σιόειν μετὰ κέρδος ὀνείρω
ἐξ ὕπνου πινίην, ἀντικέθων δὲ πάλιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Ραλλὰ δ᾿.

Πάντες ἄπαξ βῶγουσιν· ὅταν δὲ βῆ ὁ Σαλαμῖνος,
οἷα δ' ἄριστ' ὤμεν δούτερον ἐρχόμενοι.

Αμμιανοῦ.

Ὡς κῆπον τεθυκὼς δειπνον παρέθηκεν ἀπελλῆς,
οἷόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανίς· σέρις ἦν· τῆλυς· θρίδακας· πράσα· βολβοί
ῶκυμον· ἡδύοσμον· πῆγανον· ἀσάραχος.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χορὸν παραθῇ μοι,
δειπνήσας θερμούς ἡμιβρεχεῖς ἐφυγον.

Λουκιλλίου.

Ποίησας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος ἔρμων,
ἐκ πρῶτα δαΐσας αὐτὸν ἀπὸ πηχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ αὐρίπῳ.
Εἰκόνα σοι βασιλῆος κοσμοφθόρε τήνδε σιδῆρου
ἀνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμότερην
ἀντὶ φόρου, πινίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς.
οἷς πάντας φθείρεις ἐκ φιλοχρημασύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν σῆσαντο χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμῆσιν τῶτον ἀνασάσιον.
δείδιθι καὶ σὺ σκύλλα τεῶς φρεσὶ, μή σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

Λουκιλλίου.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου ταναῶν χρόνον, ἢ ἐκορώνης,
συγγνώμη, πλείστον πλοῦτον ἀρχειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐὰν βορτῶν, οὐς αὐτίκα γῆρας ἰάτῃς,
μὴ σὲ γ' ἀπειρεσίῳ ὄϊσρος ἐληκτεάνων.
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέωνται,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδιν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μὴν ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ·
καὶ τί ποιεῖς φησιν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί,
ἡδὺ δ' ὅ μιν γελάσας, μὴδ' ἐν φίλε φησὶ φοβιθῆς·
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ κήζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

Ληθα.

Ἀργυρέη λιμῷ τίς ὅδ' εἰλαπίνην με κελύσας,
ἐκτανε πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων·
ὁ χθίστα δ' ἄρ' εἶπον ἐν ἀργυροφεγγεῖ λιμῷ,
ποῦ μοι χορτασίη ὁσρακίνων πινάκων,
ἐξήτομον πινάκῳ πόθεν οὐνομα τὸ κελύσω.
καὶ παρὰ σοὶ κληθεῖς, οὔροσ' ὅθεν λέγεται·
πείνης γὰρ μεγάλης, μεγάλους πίνακας παρέθηνκας.
ὄργανα τὰ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.

Μή με κάλει δίσκων ἐπίτορα λιμοφορήων,
βροτὴν μοι φερέων πῶς κολοκυνθιάδα·
ἀργυρέην ὕλιν οὐ τραγομένην παραβάλλεις,
λιμῷ κρητίζων τοὺς μελέους πίνακας.
ζήτην νησεύοντας ὅδ' ἀρχαλέην ἐπίδξειν.
καὶ τίτε θαν μάαν, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

Πολλὰς μυριάδας ψιφίζει ἄρτεμίδωρος·
καὶ μὴδ' ἐν δαπανῶν, ζῆ βίον ἡμίωνων.
πολλάκις αἴχρυσον τι μαλφία φόρτον ἔχουσαι,
πολλὸν ὑπὲρ νώτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

Εἰς ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ. Λουκιλλίου. ΣΙ

Μακροτέρῳ σαυρῷ· σαυροῦ μινον ἄλλον, ἐαυτῷ
ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάαν.

Ο Ι Ι Ι Ι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. τὸ αὐτὸ. 51.

Εἶναι μὲν καυκλόν σε Μένεστρατε, καὶ νυπόδητον,
καὶ ῥιγούν, οὐδ' εἰς ἀντιλέγει καθόλου.
ὣν δὲ πρὸς πάσης ἀρτους, καὶ κλάσματ' ἀναδῶς,
καὶ γὰρ βῆβρον ἔχω καὶ σὲ λέγουσι μύνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γὰρ ὅς ἐν ἡπώχῳ, καὶ ἀγράμματος, οὐκ ἐτ' ἀλήθει
ὥς κριν, οὐδ' ἄρει φορτία μισθαρίου.
οἷμα φέρει πώγωνα. καὶ ἐκ φιδίου ξύλον ἄρα,
τῆς ἀρετῆς εἶναι φησιν ὁ πρωτοκύων.
ἐρμολότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον, εἴ τις ἀχαλκῆ,
μικέτι πεινᾷτω, θεὸς τὸ χιτωνάριον.

Αμμιανού.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμαστος βαρὺς, ὅς τις ὁ πάντης
πᾶσιν ἐπιπλήων, οὗτος ὁ ῥιγομάλας,
καὶ πώγωνα φέρων, ἑάλω. τί γὰρ ἀπρεπὲς εἶπεν;
οἷμα ἑάλω, ποιῶν ἐρεῖα κακοσομάχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἶνε τὸν πώγωνα φρενῶν πρηντικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τὸ φέρει φίλτατε μυροσόβην;
μῆρον ἐμοὶ πειθεὶς ταχέως. οὗτος γὰρ ὁ πώγων,
φθειρῶν πρηντῆς, οὐχὶ φρενῶν γέγενεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς γὰρ, καὶ μῶν οὐκ, καὶ ποῖ δὴ, καὶ πόθεν ὦ τᾶν,
καὶ θαμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῇ, καὶ ἴθι,
καὶ σόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὥμοιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἢ νῦν σὺ δοκιμῇ σοφία,

Αντιπάρου.

Λιγὸς πῆρη τε, καὶ ἡράκλειον ἄριστον,
βριθυσινωπίτου Διογένης ῥόπαλον.

καὶ τὸ χύδην ῥυπόωντι πίνω πεπλαμένον ἑσθός,
 διπλάσιον κρυφῶν ἀντίπαλον νιφάδων.
 ὅπῃ τοῖς ὤμοισι μιάνεται· ἡ γὰρ ὁ μὲν που
 ἔράνιος· σὺ δ' ἔφυς οὐκ ἀποδῖναι κύνων.
 αἰμὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν· ἄλλο λεόντων,
 ἄλλο γυναικῶν ἔργον ὄρωρε βράχων.

Γαλαδᾶ εἰς Θεμίστον τὸν φιλόσοφον,
 γενόμενον ὑπαρχον κωνσταντί-
 που πόλεως, ἐπὶ οὐαλιν-
 τισανού, καὶ οὐα-
 λεντος.

Ἀντυγος οὐραίνης ὑβρήμενος, δευρόθεν ἦλθες
 ἄντυγος ἀργυρέης, αἰχῆς ἀπειρέσιον.
 ἦσθα ποτε κρείσσων· αὐτοῖς δ' ἐγένου πολὺ χείρων·
 δούρ' ἀνάβηθι καὶ τῷ· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ πρέφειν πώγωνά σοι δοκεῖ σφίαν πριποιεῖν,
 καὶ βράχος ἀν' πώγων, οὐ σολὸς δεῖ Γλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ἀριστέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
 σκινδαλμορράσιν ἀπυτάτης σοφίης,
 τοῖα πρὶ ψυχῆς τίς ἀνήρετο, πῶς θέμις εἰπεῖν
 πῶ ψυχὴν θνητῶν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
 σῶμα δὲ δεῖ καλεῖν· ἢ αἰσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
 τακτέον, ἢ λιπτοῖς, ἢ τὸ σαωαμφοότερον;
 αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
 καὶ τὸ πρὶ ψυχῆς ἔργον ἀριστέλους.
 καὶ παρὰ τῷ φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοῖς,
 πᾶσαν ἐπισκήθῃ πάντοθεν ἀρεκίη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἶτα πρὶς ἑλλων καὶ φριβώνιον, εἶτα γενέου
 ἄκρα κατὰ ψήλων, πλὴν λύσιν ἐξέφευγεν.
 εἶπερ ὅλως ὅτι ψυχὴ φύσις, οὐδὲ γὰρ οἶδα,
 ἢ θνητὴ πάντως ὅτιν, ἢ ἀθάνατος.
 σιγῶφης, ἢ αὐλος ὅταν δ' ἀχέροιτα πρήσῃς,
 κείθι καὶ νημερτὲς γνώσεται ὡς ὁ Πλάτων.
 εἰδ' ἐθέλεις, καὶ παῖδα Κλεόμβροτον ἀμβρακιώτην
 μιμοῦ, καὶ τελέων σὸν δέμας ἐκχάλασον
 καί κεν ἐπιγνοῖς δι' ἡμέρας σώματος αὐτίκα σαυτὴν
 μῦνον ὅπερ ζῆτεῖς, καὶ οὐ πολὺ πόλεμος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῦτε, τοσοῦδέ τε, πῶς πάλι μῦνοι,
 ὧς πληθεύς μοναχῶν, φουσαμένη μονάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου καυικοῦ καὶ βακτροπροσάτου,
 εἶδομεν ἐνδείπνῳ πλὴν μετ' ἄλιν σοφίην.
 θέρμων καὶ γὰρ πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων,
 μὴδεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῶν.
 αὐτὲ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
 σφυγνὴν, καὶ πινυτὴν ἥδην ἐκλεπτε νόον,
 ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἐβρώρεν ἀληθῶς,
 καὶ οὐδὲν ἐφ' ἡ βολβὸν πλὴν ἀρετῶν ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ. 53

Παλλαδαῖ.

Χωλὸν ἔχεις καὶ νοῦν, ὡς καὶ πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
 εἰκίνα ὧν ἐκτὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 110

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, γυναικὶ δὲ πλὴν ἀφροδίτης·
οὐκ ἀδίκως χαλκῶ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

Αἰήλον.

Μισόπῳχε θεὰ, μύνη πλούτου δαμάτεια,
ἢ τὸ κελῶς ζῆσαι πάστο' ἐπισαμένη.
εἰ δὲ καὶ αλλοβίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρειν,
ὁπλοφορεῖν οἶδάσ, καὶ μύρα σοι μέλεται.
τέρπη καὶ σέφανός σε, καὶ αὐσονίου πόμα βάνχου,
ταῦτα παρὰ πωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
τοῦνεκα καὶ φούγης πενίης ἐν χάλκεον οὐδὲν.
τέρπη δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδασ' ἐρχομένη.

Αἰήλον.

Λυσιμελοῦς βάνχου, καὶ λυσιμελοῦς ἀφροδίτης,
γινῶται θυγάτηρ λυσιμελὲς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι ἐπιτάφια ἔχοντι
πρίεχεται κεφάλαια τάδε, εἰς

Αγαθοὺς ἀνδρας.	1	Ιχθύας.	17
Αθωνιστὰς.	2	Κιθαρωδὺς.	18
Ἀδελφοὺς.	3	Κυνιγὺς.	19
Αλιεὺς.	4	Μισθους.	20
Ἀνδρείους,	5	Μοιχὰς.	21
Ἀνδρας ἐκ ἐπισήμους.	6	Ναυαγῆσαντας.	22
Ἀρχαίους τινὰς.	7	Νέους, καὶ νέας.	23
Αυλιτὰς.	8	Ορνίς.	24
Βρέφι.	9	Ποιητὰς.	25
Γέροντας.	10	Ποιμένους.	26
Γεωργούς.	11	Πόλεις.	27
Γυναικας.	12	Πτωχὺς.	28
Δύλως.	13	Πονηρὺς.	29
Ἡρώας.	14	Ρήτορας.	30
Ἰατρὺς.	15	Υἱὺς, καὶ θυγατέρας.	31
Ἰξυτάς.	16	Φιλοσόφους.	32

ΙΙΙ
ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗ-
ΜΑΤΟΣ. ΕΙΣ ΑΓΛΘΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣ. Ι.

Εἰς Πλάτωνα.

Ὀφροσύνη προφέρων θνητῶν, ἦθει τε
δικαίῳ,

ἐνθάδε κείται ἀνὴρ θεῖος ἀριστοκλῆης.

εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔχει
ἔπαινον,

οὗτος ἔχει πούλιν, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

Αδέσποτον.

Λουλητίον μὲν, ἀνάκτες ἀπρον βίοτοιο πρὸς ὄλβον
ἦσαν ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.

ὥς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σικκὸς ὄσσε.

Ιουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Κλεινὸς Ἰωάννης. θνητὸς λέγε. γαμβρὸς ἀνάκτης.

θνητὸς ὅμως. γενεῆς ἀνθος ἀναστασίου.

θνητὸ κακείνου. βίον ἐνδίκος οὐκ ἔτι τῶ

θνητὸν ἐφιστ. ἀρετὰ κρείωνές εἰσι μόρου.

Χριστοῦ ὥρου.

Οὗτος Ἰωάννην κρύπτει τάφος. ὃς ῥ' ἐπιδάμνητο

ἄστρον ἔην, ἦν δὲ παῖδες ἀριπρεπέες,

ἔκτισαν Ἡρακλῆος. ὅθεν καὶ μέμβρος ἦρωτος,

αἰετῶν ἀδίκων σκληρὸν ἐκοπτε μένος.

εἶχε δ' ἀπ' αὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάλην,

λυχνάδων, ἦν φοίνιξ Κάδμος ἔδει με πόλιν.

ἐνθεν λύχνος ἔην ἐλικώνιος, οὐνεκ Κάδμος

στοιχείων δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰς ὑπέρτατος δ' ἀνέλαμψε· καὶ ἱαλυριοῖσι διχάζων,
μούσας καὶ κρηθάρην ἐπεφάνωσε δίκην.

Ἀδέσποτον.

Εἰ γένος ἀσεβέων ζῶει μετὰ τέρμα βίοιο,
ταπειάον κατὰ θυμὸν ἀνὰ σῶμα φῶς ἐκέσου,
ἀνδρέα, σὺ ζῶεις, οὐ κέτθανες· ἀλλὰ σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδεκτο κρημόντα.

Καρφυλίδου.

Μὴ μέμνη παριῶν τὰ μνήματαί μου παροδῖτα.
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.

τέκνων τέκνα λείποιτα, μῆς ἀπέλαυσαναι κὼς
συγγήρου, βριαοῖς παισὶν ἔδωκε γάμους.

ἐξ ὧν πολλάκι παῖδάς ἐμοῖς ἐνεκίμισα κόλποις,
οὐδενὸς οἰμώξας, οὐ νόσον, οὐ θάνατον.

οἱ με κρηταπείσαντες ἀπήμονα, πνυλὺν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χῶρην πέμψαν ἐπ' ἀσεβέων.

Ἀδέσποτον.

Μὴ σύ γε θνήσκῃς ἐὼν, ὥς ἀθάνατός τι λογίζου.

οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἀφημβρίοις.

εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἢ δὲ θανόντα,
ἀνθρώπων φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρε;

τίς πέφρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγᾶτης;

ἀλλὰ σε νηλεὲς, καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
ἡλικίην ὀλίγην ἐκοσιεξέτεων.

ὃς χήρην ἄλογον θῆκεν, μογερούς τε τοκῆας
ζηραλέους συγερῶ πένθει τέτρομένους.

Θαλλοῦ.

Διαδ' φάν μίλητε ταῖς βλασθήματα γαῖης.

ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεχέλυφε κόνης.

πένθεα δὲ στεφάνων ἡλλάξαο. λείψανα δ' αἶ, αἶ,

ἔδοξαες ἐν βαῖῃ χέλιπιδι καθόμενα.

φῶ, πῶ, πῶ, ῥιτάλανα. πόθεν πάλιν, ἢ ποτε τοῖους

ἀπερᾶσ' αὐχίσσας ἐλλάδι λαμπομένους.

Καλλιμέχου.

Τῇδε Σάων ὁ Δίηκος ἀκάνθ' οἰσὶν ὕπνον

κειμάται. θνήσκην μελέγε τους ἀγαθούς.

Μελεάγρου.

Γαμμῆτορ γῆ, χαῖρε. σὺ τὸν πέρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ

Αἰσιγένην, καὶ τὴν νῦν ἐπέχοις ἀβαρὴς.

Ηἰσιτίπου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον

έρμην τους ἀγαθούς ὅς Παδάμανθω ἄγειν.

ἢ καὶ ἄριστος Καίρεσθ' αὐτοῦ οὐκ ἀδάκρυτος

πᾶς ἡγισίλειο δῶμ' αἶδος κατέβη.

Αἰαθίου χολαστικῶς ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμ-

βρῶ, ἐπ' ἐχθρῶ τετελευτηκότι

τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαῖῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἀκοίτις

ἔστυγεν, οὐτ' αὐτὸς Οὐδότος ἀνενίης.

ἔχθρὸς ἐκὼν γινόμεν. ἀλλὰ φόβος, ἡέτις ἄτη

ἡμέσ' ὅς τόσων ἤγαγεν ἀμπλακίην.

νῦν δ' ἐπὶ μινῶν καβαρὴν κρητῖδα μολόντες,

ἀμφοτέροι λυκὴν ψήφον ἐδεξάμεθα.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Πρὶν δ', ἐλασθ' ἰνὲ πειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,

ἐν βίῳ τῳ προλιπὼν ἡέα γηροκόμον,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

τύμβον' ἔχῃ Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείωνι μοίρῃς,
ὀλβιος ἐν καμάτοις, ὀλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδου.

Εὐθλὸς ἀριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροιτα,
εἴ π' ὀλιγοχρονίης ἀτάμενος κεφαλῆς,
παύδων τίς μνήσαιοτο, καὶ ἐδνῶσαιτο γυναικί;
εἰ καὶ μιν δάκνει δυσβίотος πενίη,
ζῶν συλῶσαιτο, καὶ κῶν δ' ἀσυλος ἰδέσθαι
οἶκος. ὅδ' αὖ ἡψόσ' ἀνέρος ἐχαρεὼν,
αἰκίων φαίσιτο, καὶ ἐν πολυχθεῖ ὄγκῳ
ἐν σῇ, αὐτῶν δαλὸν ἐπεχάριον
ἢ δει ἀριστοκράτης τὸ κρήνην. ἀνὰ γυναικῶν
ἀνθρῶπ' ἡχθαίρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην.

Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων

εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάπ-

πα ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἦν δὲ τίς; παῖς τίνος; ἔργα, καὶ ὄλβον;
νεκρὸς, ὃν ἐνδον ἔχεις, ἐννεπε καυθόμενον.
οὗτος ἰωάννης, κύπριος γένος, ὃς ἐτύχθη
ἀνιένος Στεφάνου. ἦν δὲ νομαὺς φαρίης.
κτῆματα μὲν πολυήλβος ὄλων πλέον, ὃν ῥίψε κῦπρος,
ἐκ πατέρος πατέρων; ἐξ ὁσίων τε πόρων.
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπρ' ἐν χθονὶ τῷ ξέν,
οὐδ' ἐμοῦ ὅτι νόου, οὐδέ τε ῥων σωματων.
πάντα γὰρ ἄνθρωπα παρήλθε φανηνοτάταις ἀρετῇσι,
δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἐτέρων.
καὶ, καὶ κάλλεα πάντα, τὰ πρὸ πόλιν ἐλλαχεν αὐτῇ,
εἰς τὴν φιλοφροσύνης κόσμος ἀρξάτατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν
αὐτόν.

Ἀρχὸς ἰωάννης φαρὶς ἀρετῶν ἰβήων,
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλη παρὰ παροῖδι κεῖται.
θνήπν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἀφθιπὸν ἔχεν.
ἀθανάτους πρήξεις τε καὶ τὰ χθόνα ρέξεν ἀπείρους.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτῶ τις ἐκείνος ἀπολλυμένων ἀνιάται.

Νικόδικον δὲ φίλοι, καὶ πόλις ἥδε κλέει.

Ἀθῆλον.

Τοῦτό τι ἡμετέρης μνημῆτον ἐσθλὲ Σαβῖνε

ἀλίθος ἀμικρὰ, τῆς μεγάλης φιλίας.

αἰεὶ ζητήσωσε. σὺ δ' εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,

τὸ λήθης ἐπέμοι μὴ τι πῆς πόματος.

Ἀθῆλον.

Ενθάδε τύμβος ἔχει θεοῖς δέσας ἀνέρας ἐσθλοὺς,

θεῖον ἰωάννην, τὸν πάνυ Θεοδοσίον.

ὣν ἀρετὴ πολυόλβος ὅς οὐρανοῦ ἀντυγασ ἦλθεν,

καὶ φῶς μετόχους δέξεν ἀκηρασίῳ.

Εἰς Νικόλαον παρ' ἀρχὴν

ἀλεξανδροείας.

Ὅς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἡγορέην κατέπαυσεν

ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκ' ὀνομίης,

οὗτος ὑπὸ σμικρῇ κατέκειται σήματι τῷδε,

ἀρχιβὰς Χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς.

ἀλλ' ἀρετὴ πολυόλβος ἐπέπατο πείρατα κόσμου,

καὶ ψυχὴ μακρόρων ἀμφοπολεῖ θαλάμους.

τόσην γὰρ βιοτὴν ποθέεισιν ἐὼν ἐπὶ γαίης,

σῶμα καλὸν πείσας κυδαλίμοις καμάτοις.

P

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸ αὐτό.

Στήλην ὀνομήης καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλαιω σήσατο Γρηγόριος.
οὐδὲ θανῶν, κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεισας θε χθόνα πάσαν,
οἷ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀλλαὰ πάντα μένει.
ὥς ἑλαχίστ', ἐμαθέετε φύσει μῆτιν πανάριστι.
τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης ποθέων.

Καλλιμάχου.

Ἦν δὲ Τίμαρχον ἐν αἰῶος, ὄφρα πύθειαι
ἢ τί πρὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
δίζεσθαι φυλῆς πολεμᾶϊδος, ἧε πατρὸς
Γαυσανίης, δῆεις δ' αὐτὴν ἐν εὐσεβέων.

Εἰς Αἰωνίστα Σ. 2

Σιμωνίδου.

Εἴποις τίς τίνος ἐστί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς.
Κάσμιλος, Εὐαγόρου, κῆθια, πύξ, ῥόδιος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ' ἀγαλμα κελού κελόν, ὅς ποτε πίση
ἐπ' αἰνὴ νικῆσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεισιν.

Φλίππου.

Τὸν ἐκ σινώπης ἐκλύεις Δαμόστρατον,
πίττω λαβόντα πῶ κατ' ἰσθμὸν ἐξάκεις,
τῷ ποτὶ δέδορκας. οὐ κατ' αὐχυρον πάλιν
ψάμμος πεισόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.
ἰδ' αὖ πρόσωπον θιρόθυμον, ὥς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκας ἔιν.
λέγει δ' ὁ χαλκὸς, ἀβάσις μελυσσάτω.
χῶς ἐμπυρρος νῦν ἔβρομον νοτίσομαι.

Καλλιμάχῳ.

Σύντομος ἦν ὁ ξείνος ὁ καὶ τάφος· ὃ μακρὰ λείξω.
Θῆρις, ἀρισταίου, κρῖς, ὃ π' ἐμὲ δολιχόν.

Εἰς ἀδελφοῦς. 3

Αγαθὶν χολαστικῶν.

Ληϊτόϊος, καὶ Παῦλος, ἀδελφεῶν ἀμφω ἔόντε,
Ξωνὴν καὶ Βιότου συζυγίην ἐχέτην.
Ξωὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίναν, καὶ παρὰ θῖγα
βοσπορίην, ξωνὴν ἀμφεβάλλοντο κόνιν.
ὃ δὲ γὰρ ἀμύλοισιν ζῶειν ἀπάνανθε δαμάσθην,
ἀμὰ ξωρεχέτην καὶ παρὰ Φρύσεράτην.
χαίρετον ὡς γλυκὺς, καὶ ὁμόφρονες· σῆματι δ' ὕμειων
ἠφίλεν ἰδοῦσθαι βωμὸς ὁμοφροσύνας.

Τῷ αὐτῷ.

εἰς δὲ ἀδελφὸς ἐπέχει τάφος· εἴ γὰρ ἐπέχον
ἡμᾶρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

Εἰς Ἀλιεᾶς. 4

Σαπφῶς.

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
κύρπον, καὶ κώπαν, μινᾶμα κακοζωΐας.
Ἰουλιανῶν ἀργυπίου.
Μύρδων τέρμα βίσιον λαχὼν, αὐτόσπολος ἦλθεν
εἰς Ἀθήνην, γενύων πορθμίδος ὃ χατέων.
ἦν γὰρ ἔχε ζῶων βιοδώπορα μάρτυρα μόχθων,
ἀγραις ἐναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐθανάτω λάχε σύνδρομον, οὔτε τελευτῶν
ἤρετο, συλλήξας ὁληθεῖσι κκομένην.

P 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐτω πῖδ' ἄνακτι πέλε σιῶφος, οἶνον ἀέξον
Μυῖδονι, καὶ σύμπλουν ὄβ' βίον, ὄβ' θάνατον.

Απολλωνίδου.

Ιχθυοθυριτῆρα Μένεστρατον ὤλεσεν ἄγρη,
δούνακος ἐξ ἀμίνης ἐκ φρίχης ἐλκομένη.
εἶδ' αὖ ὅτ' ἀγνίστου φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα,
ὁξείην ἐρυθρὴ φυνίς ἐφριξε πάγην.
ἀγνυμένη δ' ὕποδ' αὐτὰ κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ,
ἐνὸς ὀλίοθιρ' ἔδυσάμενη φαρύγγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. 5

Ανακρέοντος.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὐ τόδε σᾶμα.
ἄρης δ' οὐκ ἀγαθὴν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Αντιπάδρου.

Ὀρνι Διὸς κρονίδεο διάκτορ, τοῦ χάρι' ἐσθλὸν
γοργὸς ὑπὲρ μεταλλοῦ τύμβον ἀριζομένου.
ἀνέλλω μὲν ὅπως ν' ὄβ' οὐνεκεν ὄσον ἀριστος
οἰωνῶν γένομαν, τόσσον ὅθ' ἠϊθέων.
δειλοίτοι δειλοῖσιν ἐφ' ἐδράσουσιν πέλσαι.
ἄμμες δ' ἀβέσους ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ανακρέοντος.

Αβδήρων προθανόντα πν' αἰνοβίην ἀγάθωνα,
πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πέλις.
οὐτίνα γὰρ τειρόνδε νέων ὁ φιλαίματος ἄρης,
ἠνάρισε συγεῖς ἐν σφοδράλῳ μάχῃ.
Μενάνδρου εἰς ἐπίκουρον, καὶ Θεμιστοκλέα.
Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ὦν ὁ μὲν ὕμῳ,
παρίδα δουλοσύνην ῥύσασθ', ὃ δ' ἀφροσύνην.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμισκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο, θές ἐλλάδα. θές δ' ἐπὶ ταῦτα
 δ' ἔρχατο, βαρβαρικῶς σύμβολα ναυθορίδω.
 καὶ τύμβω κρητῖδα πρίγραφε πρσιμόν ἄρη,
 καὶ Ξέρην. τοῦτοισ θάπτε Θεμισκλέα.
 σάλα δ' ἄσασαμῖς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα
 τὰ μὰ τί με σμικροῖς ἔν μέγαν ἐντίθετε,
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦτο Θεμισκλεῖ κενὸν ἡρίον εἴσατο μάγνης
 λαός, ὅτ' ἐκ μῆδων παρῖδα ῥυσάμενος,
 ὁ θνήην ὑπέδω χθόνα, καὶ λίθον. ἤθελεν οὕτως
 ὁ φθόνος. αἱ δ' ἄρεται μείον ἔχουσι ἔρασ.
 Ἀλφεῖ μίτυληναίου εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐρεά μιν, καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάραξε,
 καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα λυκτῖδην,
 ἀνέων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον. οἵποτε ρέεθροισ
 Ξέρην μυριόναυτον ἔχ' ὑπέμειναν ἄρη.
 ἔγραφε καὶ σαλαμῖνα, Θεμισκλέως ἵνα σῆμα
 κηρύσῃ μάγνης δῆμος ἀποφθιμένον.

Διοδώρε εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ μέλει μάγνητι τ' πυλῖνον ἔνομα τύμβω,
 μὴ δὲ Θεμισκλέως ἔργα σε λανθάνετω.
 τεκμαίρε σαλαμῖνι, καὶ ὁ λῆσσι τὸν φιλόπατριν.
 γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα κενροπίης.

Διοτίμα.

Οὐδὲ λέων ὥς θηνὸς ἐν ὕρεσιν, ὥς ὁ Μίκωνος.
 ὧς Κριναζόρης ἐν σακίων πατάγῃ. ἦ
 εἰ δὲ κἄλυμ' ὀλίγον, μὴ μέμφο. μικρὸς ὁ χώρος,
 ἀλλ' ἄνδρας πάλεμν τλήμονας οἷδε φέρειν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Διοσκουρίδου

Τῶπιτάνα Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνυς,
ἐπὶ πρὸς ἀργείων προύμματα δεχάμενος,
δεινὺς πρόδια πάντα. ἦν αἵματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τιθεὶς,
δειλοὶ κλαίεισσαν. ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἄδακρυς
θάρσυνε, ἦν καὶ ἐμὸν καὶ λακεδαιμόνιον.

Ερυκίη.

Ανὴρ ἀπὸ πολέμου φέσαντά σε δέξατο μήτηρ,
πάντα ἦν ὁ πλὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
αὐτά τοι φονίαν Δαμάριε αὐτίκα λόγχαν
εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων,
κέτθανε, μήδ' ἐχέτω σπάρτα φόρον. οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπακεν, εἰ δ' ἄγε τὸ μὸν ἔθρεψε γάλα.

Δαμαγήτου.

ὦ δ' ὕπβ' ἀμβρακίδος ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' αἶερας,
τεθνάμεν, ἢ φύγην εἰλετ' ἀριστογόρας,
ἦς Θανόμπου. μὴ θαῦμ' ἔχει. δωρικὸς ἀνὴρ,
πατρίδος, οὐ ζῶας ὀλλυμένας ἀλέγει.

Απολλωνίδου.

Αἴλιος αὐσονίης στρατῆς πρόμος ὁ χρυσεόισι
σέμμασι σωφύσας αὐχέναν ὁπλοφόρους,
νῦσον ὅτ' εἰς ὑπᾶτην ὠλίθανε τέρματ' ἀφικνου,
εἶδεν ἀριεῖην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.
πῆξε δ' ὕπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος. εἶπε τε θνήσκων,
αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος αὐχὸς ἔχει.

Φιλίππου εἰς τὴν αὐτόν.

Αἴλιος ὁ θρασύχερ, ἄρτους πρόμος, ὅτε διώσας
αὐχέναν χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου σεφάνοις,

τηξιμελεῖ τούτῳ κενολυμένος, ἔδραμε θυμῷ

ὅτε προτέρων ἔργων ἄρσενά μαρτυρίην.

ὥς δ' ὑπὸ ππλάγχθοις πλατὺ φάσχανον, ἐν μόφοις ἐπὶ πῶν,

ἄνδρ' αὖρ' ἄρ' ἡς κτείνει δειλοτέρους δὲ νόσος.

Μνηστᾶλκου.

Οἶδε πάραν πολὺ δακρυῶν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσιν

ῥυόμενοι, θροφᾶν ἀμφεβάλλοντο κότιν,

ἔργωται δ' ἄρετας ἄνδρ' ἔμειναν ἀνὰ τις ἄσῳ

τούς δ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάττω ὑπὲρ πατρίδος.

Γετουλλίου.

Ω χρόνε, παντοίων θνητῶν πανεπίσκοπε δαῖμον,

ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθίων.

ὥς ἰβάν σῶζεν περῶμενοι ἐλάσδ' αὖ χώρην,

βοιωτῶν κληῖς θνήσκοντες ἐν δαπέδοις.

Αντ. Τέρτου.

Ἰαυῷ ἐπὶ προβολῇσιν ἄλως παρὰ κῦμα κιλίης

ἄγριον αἰπρῶν κείμεθα μυριάδες,

ἔργον ἀλεξάνδροιο μακροδότος. οἵ ποτ' ἀνάκτι

Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεισώμεθα.

Αλικίου.

Ακλαυτοὶ καὶ ἄβαπτοι ὁδὸν πορὲ τῷ δ' ἐπὶ τύμβῳ,

ἡμαθίης βίωα κείμεθα μυριάδες.

ἡμαθίη μέγα πῦμα. τὸ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππου

πνῦμα, θοῶν ἐλάφων ὥχετ' ἐλαφρότερον.

Εἰς τοὺς ἐν θρῆμοκύλαις θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε βίηκοσίαις ἐμαχοντο

ἐν πελοποννήσου χιλιάδες τέταρες.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Ὡξέην, ἄγγελον λαμειδαμίνῳις ὅτι τῇδε

κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Αἰμῶς ἐσηκῶν ἐπὶ ξυρᾷ ἐλλάδα πᾶσαν,
τῆς ἡμῶν ψυχῆς κείμεθα ρυσάμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Λοβέσον κλέος οἱ δὲ φίλη πρὶ πατρίδι θέντες,
κυάνειν θανάτῳ ἀμφεβάλλοντο νέφος.
ἔδ' τεθνᾶσι θανόντες, ἐπέσφ' ἀρετὴ καὶ θυπρῶθεν
κυδύνεισ', ἀνάγει δώματος ἐξ αἵδα.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Εἰ τὸ καλὸς θνήσκῃ ἀρετῆς μέρος ὅτ' ἡ μέγιστον,
ἡ μὲν ἐκ πάντων τῶν ἀπένει με τύχη.
ἐλλάδι γὰρ σπαύδοντες ἐλευθρίην πρὶβῆναι,
κείμεθ' ἀγχιράντῳ χῶμενοι αὐλογίῃ.

Σιμωνίδου.

Χάρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγχευδος ἔχοντες,
κοῦροι ἀθηναίων ἐξοχοὶ ἰπποσύνη,
εἴ ποτε καλλιχόρου πρὶ πατρίδος ὤλεσαθ' ἥβην,
πλείστοις ἐλλήνων ἀντία μαρναμένοι.

Αἰχύλου.

Κυανέη καὶ τοῦδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολὺ ῥῆνον πατρίδα ρυομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος· οἱ ποτε γῆσις
τλήμονες, δακρύων ἀμφιέσαντο κόριν.

Αἰέσποπν.

Γαῖδες ἀθηναίων, πρῶτ' ἑταρὸν ἐξολέσαντες,
ἤρκεσαν ἀρχαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

Σιμωνίδου.

Οἱ δὲ παρ' ὠρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην,
μαρναμένοι μήδων τοξοφόρων προμάχοις,

αἰχμητὰ πείσοιτε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.
 κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνήμ' εἶπον φθίμενοι.

Γλάτωνος.

Οἳ δ' ἐπὶ τ' αἰγείοιο βαρύβρομον οἶδμα λιώντες,
 ἐν βατάων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μισγάτῳ.
 χαῖρε κλυτὴ ποτε παρὶς ἐρέβια. χαῖρε τ' ἀθῆνας
 γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Αθηνῶν.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν ἐρεβιόν. ἀλλ' ἔτι δὲ σούσων
 κείμεθα· φῶ, γαίης ὅσον ἀφ' ἧς μετέρης.

Δαμαγῆτου.

Ὡς λακεδαίμονιοι, τὴν αἰρήϊον ὕμνιν ὁ τύμβος
 γύλλιν ὑπὲρ θυρέας οὗτος ἔχῃ φθίμενον,
 ἄνδρα, δὲς ἀργείων ῥεῖς ἔκτανε. καὶ τόδ' ἐγὼ εἶπε,
 τιθναίην, σπάρτας ἄξια μισσάμενος.

Τύμνιω.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμαρτίον ἔκτανε μάτηρ
 ἀλακεδαμονία· τὴν λακεδαμόνιον.
 θηκὴν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
 ὅξυν ἐπιβρύκουσ' οἷα λάκαινα γυνὰ,
 ἔρρε κακὸν σκυλλάκωμα κακὸς μερὶς, ἔρρε ποθ' ἄδαν,
 ἔρρε, τὴν, οὐ σπάρτας ἄξιον ἔρρεφομεν.

Διοσκουρίδου.

Εἰς θηῶν πέμψασα λόχους Δημανέτι δὲ κατὰ
 παῖδας, ὑπὸ σῆλῃ πάντας ἐθαπτε μίαν.
 δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τίς δ' εἶπε
 μούνον, ἰὼ σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Φαέννου.

Οὐκ ἔτλας ὧρῖσε Λεωνίδα αὐτὸς ἰκέσθαι
 εὐρώταν, χαλιπῶ σπρῆχόμενος πολέμῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐκ ἐπὶ θρῆναισι καὶ πρὸς ἑθνος ἀμύνων,
ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

Δαμαγήτου.

Ωλεο δὴ πατέρων παρὰ λιῖδα καὶ σὺ μαχητὰ,
δρομὺν ἐπ' αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας. χαλεπὸν γὰρ ἀχαιῖκὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολίαν ὅς τις ἐμφνερίχα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴης ἐν προμάχοις χαιρωνίδῃ, ὃ δ' ἀγορεύσας,
ἢ μόρον, ἢ νίκην Ζεὺς πολέμοιο δίδου,
ἢ νίκη τοι πρὶ τάφρον ἀχαιῖδα τῇ τότε νυκτὶ
δυσμενέες θρασέος δῆριν ἐβεντο πόνος.
ναὶ μὲν ἀνὰ ἄρετιν σε διακρίδ' ἄλκις αἰεῖται,
θρῆναι ἀνὰ ξείνην αἶμα χέαντα κόνιν.

Λεωνίδου.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τὸ ὀλιγίον ὦν β
σημα ποτίφθεξαι τλάμονος ἀλκιμένους.
καὶ καὶ πᾶν κέρυπται ὑπ' ὀξείης παλῖρος,
καὶ βῆτος, ἢν ποτὶ γὰρ δῆιός ἀλκιμένης.

Ανύτης.

Λύδων δ' ἔδωκε καὶ τὸ δ' ἀμύντρα παῖδα Φίλιππον,
πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιρόντα μάχης.
καὶ δέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς,
ἀλλ' ὅ λ' ἐτ' ἀμφ' ἐτάρων χῶν κυκλόεσσαν ἵταν.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους μάχης τάφος, ἀλλὰ κέχλωμαι
ἐλλύνων ρθον βῆς σημα κακοροπίης.

Αθίλλου.

Ἡμαθίην ὅς πρῶτος ὄβ' ἄρια βῆσα Φίλιππος,
αἰ. αἶν καὶ βῶλον ἐφεισάμενος,

ῥέξας δὲ ἔγω βασιλεὺς κερὶν· εἴ δέ τις αὐχέι
μείζον ἐμῷ, καὶ τὸ θ' αἵματος ἡμετέρου·

Γαρμενίωνος.

Τύμβον ἀλεξάνδροιο μακροδύνοσ ἦν τις αἰείδη,
ἡπείρουσ κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρωσ,

Αθηνῶν.

Οἱ δ' αἰεὶ δὲν σέρξαντες ἐνὺπνιον, οὐχ ἅ πρ' ἄλλαι
τάλαν, ἀλλ' ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶσ ἐλάβον.

Πολυστράτου.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον ἀχαικὸν, ἐλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν ἰσθμοῦ σύντροπον ἡϊόνα,
ἀνίκιος ἐσφυέλιξα· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
ὁσέως σωρευθεὶς εἶς ἐπέχει σκόπελος.

ποὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιούσ,
ἀκλαύτους κτερέων νόσφισαν ἀντιάδαι.

Γησάνδρου.

Ἀνδρὶ μὲν, ἱππᾶμῶν ὄνομ' ἦν· ἱππῶ δὲ πόδαργος.

καὶ κακῇ, θήραργος, καὶ θρᾶποντι, βλάβης.

θεαυαλὸς, ἐκ κρήτης, μάγνης γένος αἵμονος υἱός.

ὦλετο δ' ἐν προμάχοις, ἔξ' ἑν' ἄρ'η σωόνων.

Αθηνῶν.

Οἱ πρὸς ῥωμαίους δεινὸν εἴσαντες ἄρ'ηα,

κεῖνται, ἀριείης σύμβολα δεικνύμενοι,

οὐ γὰρ τις μετὰ νῶτα τυπεὶς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες

ὦλοντο κρυφίῳ, καὶ δολβῶ θανάτῳ.

Σιμωνίδου.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν

φρουρῶ, τῷ δὲ τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.

Αθηνῶν.

Ἀλλ' εἴ μὴ θυμόν γε λείων ἐμὸν ὥς ὄνομ' εἶχεν,

οὐκ αὖ ἐγὼ τύμβῳ τῷ δ' ἐπέθηκα πόδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνων.

Τῶν δὲ δι' ἀνθρώπων ἀριτάν, οὐχ ἴκετο κατὰ
αἰθέρα δαιμόνης ὄρυχόν τε γένος.
οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλαθρίᾳ τε χαλῆαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Βάανου.

Φωνίδι γὰρ πέφη δέρκων τάφον· εἰ μὴ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ μεθοφόνων μνήμα φηηκοσίων.
οἱ σπάρτασ' ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον ἀμβλύναντες
ἄρεα καὶ μῆδων, καὶ λακεδαιμονίων.
ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμῆο βόσρυχον, εἰκόνα θήρης
ἐννεπε τὸ ταγού μνάμα Λεωνίδεω.

Γαΐτου.

Διατὰ φηηκοσίων τάδε φάσαντα θέριος ἄρης
ἐσπασεν ἀργείων, καὶ λακεδαιμονίων
ἐνθα μάχην ἐτλημιν ἀνὰ γυλον ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες· θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶδε φηηκοσίοισι σπάρτα πατρὶ, τῆς σωαρίθμοις
ἵνα χίδαις οὐρέαν ἀμφιμαχεσάμενοι,
αὐχέναν οὐ σρέψαντες, ὅππᾳ ποδὸς ἵχνια πρῶτον
ἄρμόσμεν, ταύτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' ὀθρυάδαο φόνῳ κελυμμένον ὄπλον
καρύσει, θυρέα δ' ἦσαν λακεδαιμονίων.
εἰ δέ τις ἀργείων ἐφυγεν μόρον, ἦν ἀπ' ἀδοάστου,
σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις χ' ἡμῖν ἴσαι χεῖρες, ἴσα δὲ τούχῃ
συμβάλομιν θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός
ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἶκον γόσον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν.

Σιμονίδου.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὃς δὲ τύμβος.
οἱ θάνον, οὐ μὴλον ῥυόμενοι τέχεαν.

αἰχμητὰς πρὸ πόλιος· ἵνα σφίσι μὴ καθέλῃται
ἐλλὰς ἀποφθιμένοις, κέρτος ἐλευθρίδας.

Ανύτης.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου Μενεδαίου εἶσατο Δᾶμις,
ἵππῳ ἐπὶ σέρνον τῷδε διαφονὸς ἄρης
τύφε· μέλαν δὲ οἱ ἄεμα ταλαυρίνου διὰ χρωτός
ξείῳ, ἐπὶ δ' ἀργαλέον βῶλον ἐδύσε φόνῳ.

Σιμωνίδου.

Δίρφιός ἐδ' ἐμύθη μιν ὑπὸ πυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν αὐρύπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐχ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
ῥηχέην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκλέας αἶα κένυθε Λεωνίδα· οἱ μετὰ σοῖο
τῇδ' ἐθανον, πᾶρτας αὐρυχώρου βασιλῆος.
πλείων δ' ἂν τόξεων τὲ καὶ ὤκυπόδων ἀένος ἵππων,
μυθείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικάνδρου.

Ζεῦ πάτερ, ὅθρυάδ' αὖ τίνα φέρτερον ἔδρακας ἄλλον,
ὃς μάτος ἐκ θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
παρ' ἱδ' ἐπὶ πᾶρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλουρῶν,
δοῦλα καταγράψας σπῆλα κατ' ἵνα χιδᾶν,

Θεοδώριδου.

Τόλμα, καὶ εἰς αἶδαν, καὶ ὅς οὐρανὸν ἀνδρα κομίζει,
ὃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς
δωρόθεον· φθίει γὰρ ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἰάλλων,
ἐρρέθη σπικῶν μεσότη, καὶ χιμᾶρας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΙΜΟΥΣ. '6

Διοσχορίδου.

Εμπορίας λήζαντα Φιλόκριτον ἄρτι δ' ἄρ' ὄφρον
γούμενον, ξείνῳ μέμφεις ἔκρυψε τάφῳ
ἔνθα δραμῶν νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρω
τανόροδ' πλὺ ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
κῶς ζῶς κ' ἔφανε πικρὴν ἄλλα. νῦν δ' ἐκλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάφον.

Αἰήλον.

Οὐ μὰ τὸν, οὐδ' Ἀλύκωνα παρήσομεν, ὅπ' ἰποδαλῆς
κῆτθανε. θαυμάζω τὸ πο μάλιστα δ' ἐγὼ,
πλὺ οὕτως αἰδέομαι μακρὴν ὁδὸν, ἢ πρὶν ὁ ποταμὸς,
ἄλλοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Αἰήλον.

Ὁ π' πολυτένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κ' βᾶσας νικητὸς Φιλισίων,
ἐνταῦθα καὶ μακρὸν λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανῶν, ὧς δ' οὐδέ πώποτε.

Αἰέσποτον.

Αὐτῷ, κῶς τεκέεαι, γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδροτίων. οὐ πῶ δ' οὐδ' ἐνός εἰμι τέφρος.
οὐ πῶ κ' εἰ μὲν αἰ πολὺν χρόνον. εἰ δ' ἄρα κ' εἴ
δέξασθαι ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους, προτέρους.

Αἰήλον.

Οὐνομά μοι, τί δ' ἐγὼ παρὶς δέ μοι. ὅς τί δ' ἐγὼ;
κλεινὸν δ' εἰ μὴ γένος. εἰ γὰρ ἀφαιροτάτου;
ζήσας ἐνδόξως ἐλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
καὶ μακρὸν ἐνθάδ' ἐν νῦν. τίς, τί νι ταῦτα λέγεις;

Αθῆλον.

Θάψεν δ' με κτείναν κρυπτὸν φόνον· ἔδ' ἐμὲ τύμβῳ
δωρεῖται, τοῖν ἀντιτύχοι χάριτος.

Αθῆλον.

Ζωὴν συλήσας, δωρὴν τάφον· ἀγῆ με κρύπεις,
οὐ θάπεις· τοῖον καὶ ὅς οἱ τάφου.

Αθῆλον.

Κῆν με κτακρύπτῃς ὥς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὀρώντες,
ὄμμα δίκης κταθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Αθῆλον.

Εκτανες εἰτά με θάπεις ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις·
αἷς με διεχρήσω μὴ σε λάθοι νέμεσις.

Αθῆλον.

Εἴ με νέκυν κτεθέσθαις ἰδὼν οἰκτερμονι θυμῷ,
εἶχες ἀνὲρ μακάρων μισθὸν ἐπ' αὖσιβίῃ.
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κτακρύπτῃς ἐφονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχεις, ὧν πρὲς μοὶ παρέχεις.

Αθῆλον.

Χρσὶ κτακτείναν, τάφον ἐκτίσας· οὐχ ἵνα θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταυτὶ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
ζῶν ξένι· σὶ δ' ὑπὸ γὰρ θέντες, ὄναιτο βίου.

Ιουλιανού.

Οὐ ποτ' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νείατον αἵης,
τῶσόν, ὅσον κρύψαι πάνσοπον ὄμμα δίκης.
ἀντὶ φόνου τάφον ἀμμι χαρίζεται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Απολλωνίου.

Ἐφθάνει ἡλίοδωρος· ἐφίεσσε το δ' οὐδ' ὅσον ὥρῃ
ὑβρον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένει δάμαρ.
ἄμφω δ' ὡς ὑμέναιον ἐπὶ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυὼν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον, ὡς θάλαμον.

Σαραπίωνος.

Τοῦτ' ὅσον φῶς πολυβρέος· ἢ ῥά τις ἦεν
ἐμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόβολος.
ἄγγελον θνητοῖσιν ὅτι σπύλοντες ὄν' ἄλλασ
ἐλπίδας, εἰς τοῖν ἐλπίδα λυόμεθα.

Νοασίδος.

Καὶ κε πυρὸν γέλασας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί, ῥίνθων εἰμ' ὁ συρνηκόσιος,
μουσῶν ὀλίγη τίς ἀηδονίς· ἀλλὰ κελεύων
ἐκ βραχιῶν, ἴδιον κιστὸν ἐδρεψάμεθα.

Μελεάχρου.

Νῆσος ἐμὴ θρεψέσθαι τύρος, πάρα δέ με τεκνοῖ
ἀτθὶς, ἐν ἀστυρίοις ναιομένα γαδάρους.
δυνατέω δ' ἐβλάσθη ὁ σῶν μουσῶν Μελεάχρος,
πρῶτα μὲν ἱππείαις σωφροχάσας χάρισιν.
εἰ δὲ σύρος, τί τ' θαῦμα, μίαν ξένη πατρίδα κόσμον
ναίωμεν, ἐν θνατοῦς πάντας ἔτικτε χάος.
του λυετῆς δ' ἐχάραξε ἀτάδ' ἐν δέλοισι πρὸ τυμβου.
γῆρας γὰρ γῆτον καὶ γύθεν αἶδεω.
ἀλλὰ με τὸν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσφθῶν
χαίρειν εἰς γῆρας καὶ τὸς ἰνοιο λάλον.

Διοτίμου.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεῶν, οὐ γὰρ εἰν ὧδε
λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεχέλυφαιδης,
ὅς ποτε

ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ σωέσθρα με, καὶ μετ' ἔρωτων.

χαίρετε κηφόταται δαίμονες ἀθανάτων.

αἰετοὶ δ' ἀφθεῖγται, καὶ ἀπαυθείες, οἷς ἀέπουσι

κεῖα. ἐπεὶ οὐθ' ὠδᾶς οὐ χερὲν οἶδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

τί σοχασώμεθά σὺ Γεισίστρατε, χιῶν ὀρώντες

γλυπὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀσράχλον,

ἢ ῥέει μὴν ὅτι χιὸς, εἰοικε γὰρ. ἢ ῥ' ὅτι παῖκτας

ἢ θά τις, οὐλίην δ' ὠγαθε πλεισβόλος.

ἢ τὰ μὲν, οὐδὲ σύνεργος, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης

χίψ· ναὶ δωκέω τῷδε προσηγγίσαι μεν.

Τῷ αὐτῷ.

Μνημὸς ἀβούλοιο σάφρονος ὧ παριόντες,

πίνω μιν. κοινὸς πᾶσι λιμὴν αἴδης.

Αλεξάνδρου.

Ἀνθρῶπ', εἰ Κροίσου λύσεις τάφοι, εἰ καὶ γὰρ αἰθρὸς

χρνήτω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἰκενός.

Καλλιμάχου.

Κύζικον ἢν ἔλθης ὀλίγος πόνος ἱππακὸν ἀρεῖν,

καὶ Διδύμην. ἀφανὴς ὅτι γὰρ ἡ γενεή.

καὶ σφιν ἀνιηρὸν λῶν ἔρεϊς ἔπος. ἐμπαδὲ λέξον

τῷ, ὅτι τὸν κένων ὑδὸν ἔχω Κρίτιαν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδασ ἀναπαύεται, εἰ τὸν ἀρίμμου

τῷ κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.

ὧ χαρίδα, τί τὰ νέρθε, πολὺ σκότος. αἰδ' ἀνὸ σοι, τί,

ψαύδους. ὃ δὲ πλῆτων. μῦθος. ἀπωλόμεθα.

ἔπος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός. εἰ δὲ τὸν ἡδὴν

βέλει, πέλλαϊς βῆς μέγας εἰς αἴδην.

2

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δαμαζήτου.

Πρὸς ζηνὸς ξενίου γουνού μεθα παρὶ Χαρίνῃ
 ἄγγελον θήβην ὧν β' ἐπ' αἰολίδα,
 μῆνιν, καὶ Πολύνικον ὀλωλότε· καὶ τόδε φαίης,
 ὥς οὐ τὸν δόλιον κλέομεν ἄμμι μόρον,
 καὶ πρ' ὑπὸ θρηῶν φθίμενοι χροὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου
 γῆρας, ἐν ἀργαλὴ κείμενον ὀρφανίη.

Λεωνίδου.

Τίς δαίμων ἀργεῖος ἐπ' ἡρίῳ; ἦ ῥα σύναιμός
 ἔστι Δικαιοτέλους, ἔστι Δικαιοτέλους·
 ἢ χῶ τὸτ' ἐλάλησε πανύστατον· ἦ τὸ δ' ἀληθὲς
 κείνος ὃ δ' ἔστιν ἀνὴρ; κείνος ὃ δ' ἔστιν ἀνὴρ

Αδέσποτον.

Αρχίρηνον σάτυρον αἰδοῦσ' ἀλάχε· σιδονία δὲ
 κρύψε κόνις· πάρα δ' ἐσπνάχησε τύρος.
 Γλάτωνος εἰς τινὰ λεγόμενον Ἀσέρα.
 Ἀσέρας εἰσαθήρε ἄσπρ' ἐμός· εἴθε γενσίμην
 οὐρανὸς, ὥς πολλὰς ὀμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
 ἄσπρ' πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωῆσ'· νῦν ὥς.
 νῦν δὲ θανὼν, λάμπεις ἑσπρος ἐν φθιμένοις.

Αδέσποτον· εἰ δὲ,

Νέρωνος.

Εμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί·
 ἔδ' ἐν μέλει μοι τὰ μὰ γῆρ' ὡς ἔχει.

Αδμηλον.

Γάντα χάρι' ἔπλησε, τί τὸν νέον ἤρπασαυ αὐτὰς
 ἄηκλον· οὐ σὸς ἐν κείθανε γηραλῆος;

Γαλλαδαῖ.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς
 καὶ χλωὸς πρ' ἐὼν, ἔδραμεις εἰς αἶδην,

Γέαιε μοιράων βροχαιώτερι· ἐν προκοπῇ γὰρ
ἢς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέαιος οὐ τέθνηκεν ἐπηρόμενος παρὰ μοίρης,
αὐτὸς πῶς μοῖραν προύλαβεν εἰς αἴδην.

Αἰηλα.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβαν ἀμύντιχον ἐνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμέγιστων ἐπὶ σοὶ καμάτων·
καὶ γὰρ αἰὲν πρέμνον σοὶ ἀνεσῆριξεν ἐλαίης·
πολλάκι καὶ βρομίου κλήμασιν ἠγλαΐσεν,
καὶ δ' οὐτοῦς ἐπλησε, καὶ ὕδατος αὐλάκας ἔληεν
θῆκε καὶ εὐλάχανον θῆκε δ' ὀπωροφόρον·
ἀνθ' ὧν σὺ πρηνεὶς κατὰ κροτάφου πολιῶιο
κῆισο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

Αἰδέσποτον.

Γῶλιπα, τλήθι πένθος, οὐκ ἔστι δάκρυ·
πολλὰ θανόντας εἶδον ἤεις μητέρες,
ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν χρόνον, καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντάς ἡδύσῃν θέαν·
τί πρὶαυὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύριαι;
εἰς κοινὸν ἄδην πάντες ἤξεουσι βροτοί.

Αργενταρίου.

Ψύλλος ὁ τὰς ποθενὰς ἐπιμαθίσας αἰὲν ἐταίρας
πέμπων ὅς τ' ἀνέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηράων ἀπαλόφρονας, ἐνθάδ' ἐκίται,
αἰχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἀνεκχόμενος.
ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον ὁδοιπόροι μήτε σὺ βάλλε,
μήτ' ἄλλον πέσης· σῆμα κέλοχ' ἐνέκυσ.
φῆσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
θρέψας, μοιχαλὲν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

Q 11

ΓΩΝΕΙΣ ΕΓΓΑ

Θαιτήν.

Χάμας εἰωθέντα πν αὐταγόρειω μέγαν οἶκον,
ἐκ νυκτῶν ἔλαθε πῦρ ὑπονέμαμενον.
ὀδῶνόντα δ' ἄριθμόν ἐλαῦθοι ἄμμιγα δ' ὕλῃς,
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἐτυχον.
οὐκ εἶχον διελῖν προσκηδῆες ὅσα χωρὶς.
ξυὴ δ' ἦν κῆλπις ξανὰ δὲ τὰ κτέρεα.
εἰς μὲν τύμβος ἀνέστη. ἀτὰρ πν ἐκείνων ἐκείνων,
οἳ δὲ καὶ ἐν τέφρῃ ῥηιδίως αἰδῆς.

Αθῆλα.

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
θῆκεν, ὅπως καὶ ἡ, παυσάμενος βίεσσι.
σύν τε γυναικὶ καὶ πατρίδι τῷ ξεν τόδε σῆμα,
ὥς ἴνα πλὴν σορῆν, καὶ φθιμένοι σὶν ἔχῃ.

Νηλεὺς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μιν αὐθάδῃα,
ἢ ἵνα λυπῆσθαι δὲ μὴν βιότοιο τελευτῶν,
μητέρα δειλαίνῃ δ' ἄκρυσσι, καὶ συναχῆς,
ἢ μὲν τεκ' ἡματι πῶδε, καὶ ἢ πολὺ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἥνυσεν ἡ μητέρα.
ὅς μὲν γὰρ τυτθὸν τε, καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
κάλλιπεν. ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντα ἔτλη καμάρης.
ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦν ἐφ' ἀνῶν ἡγεμονίῳ
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δίκης ἀπολίδας.
αἰετὰ με ὅ γε γυνύων ὑπεδέξατο κῆριον ἄνθος
ἡλικίῃ ἐρατῇ, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας,
ὅχ' ὕμέναιον αἶσε πρὶ κλυτὸν, οὐ τέκος εἶδεν
δυσπτόμου γενεῆς λείψανον ἡ μητέρα,

τῆς πολυθρηνήτου· λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
 μηδὲς Γωλίπης πένθος ἀεξόμενον,
 φρόντωνος τοβᾶς ἐπὶ φροντίσιν· ἢ τέ κε παῖδα
 ὠκύμορον, κινεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πινῶν, καὶ πολλὰ κῆκεῖπών
 ἀνθρώπους, κῆμαι Τιμοκρέων ῥόδιος.

Αἰθλον.

Βαιὰ φαγῶν, καὶ βαιὰ πινῶν, καὶ πολλὰ νοήσας,
 ὅφρ' ἐμὴν ἐθανον ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βάκχῳ, καὶ μουσῇσι μεμνηλότατον Διοπέθους
 κενροπίδην, ὑπ' ἐμοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω.
 ἐν πυρὶ πῶ ὀλίγην ὅς ἔχει κόριν· εἰ δὲ Μένανδρον
 δίζκαι, δῆεις ἐν δίοις, ἢ μακρόρων.

Φιλίππου.

Νόνιον τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
 σπαρτὸν ἀλιρῥαγέων ψυχόμενον σκοπέλων.
 τῇ ἰδίῃ, ἐρημοκόμης κείται, καὶ χῆρος ὀδόντων
 κόρησι· τῇ δὲ χερῶν πενταφυεὶς ὄνυχες,
 πλυσράτε σαρκολίπῃ· τάρσοι δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
 νούρων, καὶ κώλων ἐκλυτοῖς ἁρμονίῃ.
 οὗτος ὁ πολυμυθὴς, εἰς ἣν ποτε· φῶ μακροῖσι,
 ὅσων ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Αἰθλον.

Μυρίος ἦν ὧ νῦν ὅτε πρὶν χρόνος ἄχρι πρὸς ἡῶ
 ἦλθες, χ' ὥλοιπός μυρίος εἰς αἴδιν.
 τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται; ἢ ὅσον ὅσον
 στήμη, καὶ στήμῃς εἴτι χαμηλότερον;

Q 14

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μικρὴ σου ζωὴ τεθλιμένη. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
ἰδεῖ, ἀλλ' ἐχθροῦ σαυνοτέρῃ θανάτου.
χειμέριον ζῶν ὑπακούει νεῖο δ' ὄρμον,
ὥς καὶ Φεῖδων ὁ Κρίτου εἰς ἅλδην.

Παύλου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν.
φῦ, τὸ κεχλὸν μουσῆς βάρβιτον ἡρεμέει.
ὦλετο γραμμικτῆς ἰβή βάσις. ἀμφιρῦτι κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἐχέει, οἶον ἐφ' ἰπποκράτει.

Κριναγόρου.

Ω δύστην' ὀλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκέναι
σηκῆ, καὶ αἰ βασιλέων ἀφθονοὶ αὐτυχίαι,
αἷσι ἐπὶ πῶρησας αἰεὶ βίον, ἢ ἐπὶ νέκῳ
κεῖσαι ἰουδαίοις ὧν πρίστος ὄροις.
ὁ θνήσκει καμμάτους τοὺς σουσ διεμοιρήσαντο.
σοὺς δὲ νέκυς, φαφαρη κείτετ' ἐν ὀτρακίῳ.

Λεωνίδου.

Αρκεῖ μοι γάμος μικρὴ κόνις. ἢ δὲ πρῖαυ,
ἄλλον ἐπιθαλίβοι πλούσια κεκλιμένον.
πῆλη τὸ σιληρὸν νεκρῶν βάρος. οἳ με θανόντα
γνώσοντ', ἀλλ' ἀνδρῶ, τὸ θ' ὅτι κελλιτέλους.

Μολλίου.

Γαῖα ταραντίνων, ἔχει μέλιχος ἀνέρος ἐσθλοῦ
τόνδε νέκυ. φάσαι δαίμονες ἀμβίων.
ἦ γὰρ ἰὼν θήβηθεν αὐτῶνιος, οὐκ ἔτι πρῶτω
ἦνυσεν, ἀλλὰ τὴν βῶλὸν ὑπὸ κίσατο.
ὄρρανην δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, οὖνιν ἐθῆκεν
ὀφθαλμῶν. κένω μὴ βαρὺς ἔστω τάφος.

Κριναγόρου.

Δείλαισι, τὶ κεν αἴσιν ἀλώμεθα βαρσῆσαντες
 ἐλπίσιν, ἀγῆρου ἀδόμενοι βίοντος,
 ἦν ὅδε καὶ μύθοισι, καὶ ἦθεσι πάντα Σελῶκος
 ἄρτιος, ἀλλ' ἦβης βαδὼν ἐπαυρόμενος,
 ὑστατίοις ἐν ἴβησι. τόσον δὲ χατηλόδι λίσβου,
 κείται ἀμερήτων ξένος ἐπαγιαλῶν.

Διοδώρου.

Ἰφθίμῳ τόδ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλῃ πόλιν ἦν ἐσ' ἀχαιῶν
 γράμμα παρ' ἀνύδρου νάμασιν ἀσχεγνίης.
 κλαῦσε δέ μιν Νίκαια. πατὴρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
 λῆϊνον ὑψοφῇ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον
 δύσμορος, αἰάζων ὀλοὸν κελὶν. ἦ γὰρ ἐφ' ἧκε
 ἧεῖ ὅτ' ὑπναιν ταῦτα κῆτοιχομένῳ.

Θεοδώρου.

Οὕτω δὴ πύλοιον ἐν ἀγῆνορος ἀκριτε μοῖρα,
 πρῶτον ἐξ ἦβης ἐθριστὸς ἀσολέων,
 κῆρας ἐπιδύατα βίου κύνει, ὥπόποι, ἀνὴρ
 οἷος ἀμφοτέρω κείται ἔλωρ αἰδῆ.

Λεωνίδου.

Ἡρίον, οἷον νυκτὶ κῆταφθιμένοιο κελύπῃς
 ὅσον, οἷον γὰρ ἀμφέχανες κεφαλὴν,
 πολλὰς μὲν ξαυθῶσιν ἀρεσκομένην χαρίτεων,
 πολλὸν δὲ μνήμη πᾶσιν ἀριστοκράτους.
 ἦ δ' ἀριστοκράτης καὶ μέλιχα δημολογῆσαι
 σρεβλήν οὐκ ὀφρῦν ἐσλὸς ἐφελκόμενος.
 ἦ δ' καὶ βῆχχοιο πᾶρ κ' κρητῆρος ἀδερῖν
 ἰθύναι κοινὴν ἀνύλικα καλὴν
 ἦ δ' καὶ ξείνοισι, καὶ ἐνδήμοισι προσηγεία
 ἔρδην. γὰρ ἔρατὰ, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Γέρσου.

Μαντιάδης ὡς εἶνε καὶ Εὐστρατος, υἱες Ἀχέλλου.
 Δυσμαίη κραναὴ καί μεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,
 ἄγραυλοι, γενεῇθιεν ὀρειτύποι. οἱ δ' ἐπὶ τὺμβῳ
 μινυταὶ τέχνης δουροτό μοι πελέκεις.

Αντιπάρου.

Εἴπον ἀνειρομένῳ, τίς, καὶ τίνος ἐσὶ, Φίλαυλος;
 Εὐκρατίδῳ πατρὸς δ' Ἀχέε' ἐμιν, θριασὺς
 ἐζήσας δὲ, τίνα σέρων βίον, οὐκ ἐν Ἀρόρου,
 οὐδὲ κ' ἐν νηῶν, κ' ἐν σοφοῖς ἔταρον.
 γήραϊ δ' ἡ νόσφ' βίον ἐλλίπεις, ἤλυθον ἄδ' ἀν
 αὐκ' θελεῖ, κείνων γασάμενος κυλίκων.
 ἢ πρέσβυς, καὶ κέρτα. λάβοι γὰρ σε βῶλος ἐλαφρὰ,
 σύμφωνον πινυτῷ χόντα λόγῳ βίοτον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ, τίνος ἄρα παρὰ φίλον ὅστις ταῦτα
 τλήμον' ἐν ἡμιφαιδ' ἀρνάκη γυμνὰ μένει;
 μνήμα δὲ, καὶ τάρος, αἶν' ἀμαξάνοντος ὀδίτῳ,
 ἄξονι, καὶ ἄροχ' ἡ λῖτα παραξέεται.
 ἡδ' ἡ σου καὶ πλυνρὰ παρατρίφουσιν ἀμαξαι
 χέτλιε σοὶ δ' οὐδ' εἰς, οὐδ' ἐπὶ δ' ἀκρὺ βαλεῖ.

Θεοδώριδου.

Γέρος ἐγὼ ποπάλαι γυρὴ καὶ ἄβριπτος ἐπιβλής,
 πλὴν ἡρακλείτου ἐνδον ἔχων κεφαλὴν.
 αἰῶν μ' ἐρίτε προκάλαις ἴσον. ἐν γὰρ Ἀμαξίῃ
 παμφόρῳ αἰζήων εἰνοδίῃ τέταμαι.
 ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι καὶ ἄσηλός πρὲ οὐσα,
 θεῶν ὕλας πλὴν δ' ἡμεῖς ἔχουσα κύνα.

Λεωνίδου.

Ἦδη μὲν τέριπται ὑπεκκεκλυμμέναι ὄσων,
 ἄρμονίης ὧν β' πλάτ' ἐπικεκλιμένη.
 Ἦδη καὶ ἠωλῆες ὑπεκσοροῦ ἀντάζονται
 ἡμετέρης· τί πλέον γῆν ἐπιεν νύ μεθα,
 ἢ γὰρ πῶς ἔτα πρηνὴ ὁ δὸν ἐτμήσαντο
 ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεωσόμενοι κεφαλῆς.
 ἀλλὰ πρὸς ἐγγάων, αἰδωνέος, ἐρμείατε,
 καὶ νυκτός, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀράπιτοῦ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ σωήθη
 τύμπαν' ἐπὶ σῆλῃ ῥήσθε τ' ἀναξιμένους.
 καὶ πρὶ δινῆσαθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης,
 στυμονίην ἄφροτοι βυάδης ἀμφὶ πόλιν.
 ἢ γλυκερὰ πνύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις,
 πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοὺς δ' ἐχόρασε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὐνομα κείνου
 δηλοῦσα· Κρήθων δ', ἐν χθονίοις σποδία.
 ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισσόμενος ὄλβον, ὁ πρὶν
 βυπτάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
 ὁ πρὶν, τί πλείω μυθεῖμ', ἐπὶ πᾶσι μακροτέρως,
 φῶς, οὗτος γαίης ὅσον ἔχῃ μόριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' αὖ οἶδε πρὶν αὐρίον, ἡνίκῃ καὶ σὲ
 Χαρμίτην ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
 τῇ ἐτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν οὐδὲν ἐκείνου
 εἶδε πατήρ Διοφῶν χρῆμ' ἀτιμωρότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Θιοφάνους.

Ἡρίον οὐκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς
 Λύσις ἔχων, κενεὴν τήνδ' ἀνέχωσε κόνιν,
 οὐνομα τερχύσασ· ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων
 ἤλυθε δυσήνου λείψαν· Μαντιθέου.

Ἀντιπάρου.

Κυλλήνην ὄρος ἀρχέδων ἀκούεις·
 αὐτὴ σὴ μ' ἐπίκειτ' ἀπολλοδώρῳ.
 Πίσχηθέν μιν ἰόνταν νεκρὸς ὥρῃ,
 ἔλτεινεν δίοθεν πεσὼν ἠβρωνός.
 τιλοῦ δ' αἰγάνης τὲ, κοῦ βροίης,
 νικηθεὶς ὁ δρομὸς, κῆθ' αὖθις.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ. 7

Εἰς Κανδαύλην.

Ἀγαθίου.

Κανδαύλου πόδε σῆμα· δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα,
 οὐδὲν ἀντὶ τῆς πλὴν παράκοιτιν ἔφη.
 ἦθ'· ἄγε δὲ διαοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆται,
 ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπισάμενον.
 ἦν ἄρα Κανδαύλην παθεῖν κερκόν. οὐ γὰρ αὖ ἔτλη
 δεῖξαι πλὴν ἰδίῃ νόμῳ αἰσιν ἀλλοτρίοις.

Εἰς σαρδανά-

παλον.

Εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄλεξε,

τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντις οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰ μὴ νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
πῶς ἔχω, ὅαυτ' ἔφαγον, καὶ εὐβρίσα, καὶ μέτ' ἔρωτος
τέρπην ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὀλβία κείνα, λείπειται
ἡδε σοφὴ βιότοιο παραινέσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Οὐτύμβος οὗτος, ἐνδον οὐκ ἔχει νεκρόν.
ὁ νεκρὸς οὗτος, ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸς νεκρὸς ὄβρι, καὶ τάφος.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀντιφάβου.

Μοῦναν σὺ τέκνοισ νεκροσὺλε δ' ἔξομε πορθμαῖ
τὴν λάλον· ὄρκει σοι φόρτος ὁ πανταλίδος.
πληρώσει γαστήρ μίᾳ σὸν σκῆφος· εἴσιδε κούρους,
καὶ κούρας, Φοίβου σκυῖλα, καὶ ὄρτέμιδος.

Εἰς τὸ αὐτό. Λεω-
νίδου.

Γέβρος ἐτ' ἐν σιτύλῳ Νιόβη, θρήνοισιν αἰάζει;
ἐπὶ δὲ δὴς ὠδίνων μυρωμένῃ θάνατον.
λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γού· τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
φθέξατο, πὺν ζωῆς ἄρπαρα, καὶ τεκνέων;

Εἰς Ηρώ, καὶ Λεάνδρον.

Ἀντιφάβου.

Οὗτος, ὁ λεάνδροιο διάπλους οὗτος ὁ πόντου
πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
ταῦθ' ἡρώς τὰ πάροιθεν ἐπαύλεια· τὸ τὸ πύργου
λείφανον· ὁ προδότης ὃ δ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὁ δ' ἔχει τάφος, εἰ σέτι καὶ νῦν
κείνῳ τῷ φθονρῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μελεῖσθαι εἰς Δάρνιν.

Οὐκ ἐθ' ὁμοῦ χιμαῖροισιν ἔχεν βίον, οὐκ ἐτινάειν
ὁ βραχόπους ἐθέλω Γαῖν ἐρέων κορυφᾶς.
τί γλυκύ μου, τί ποθὼν ὃν οὐρεσιν, ὠλετο Δάρνις,
Δάρνις, ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ' οἰκῆσω. θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄρην
σελλέσθω. τὰ πύροιθ' οὐκ ἐτι Γανὶ φίλα.

Εἰς Τίμωνος τὸν μισάνθρωπον.

Εὐθὰ δ' ἀπορήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κείμαι.
οὐνομα δ' οὐ πάσσεσθε, κῆμοι δέ, κῆμῶς ἀπόλοισθε.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὴν ἐπ' ἐμῷ σῆλιν παραμείβεο, μή τ' ἐμὲ χαίρειν
εἰπὼν, μή θ' ὅς τις, μὴ τίνος ἐξετάσας.
ἢ μὴ, πῶ, ἀνύεις, τελέσας ὁδὸν. ἢν δὲ παρέλθης
σιγῇ, μὴ δ' οὕτως ἢν ἀνύεις τελέσας.

Πτολεμαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰμι μάθης, μὴ δ' ὄνομα. πλὴν ὅτι θνήσκειν
τοὺς παρ' ἐμὴν σῆλιν ἐρχομένους ἐθέλω.

Καλλιμάχου εἰς τὸ αὐτό.

Τίμων, οὐ γὰρ ἐτ' ἐσὶ, τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
τὸ σκότος. ὅ μ' ἐὼν γὰρ πλείονες εἰν αἶσθη.

Κνησίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ο ξεῖλαι πάντῃ πρὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκονθαι,
καὶ σκόλοπες. βλάβης τοὺς πόδας ἢν προσίης
τίμων μισάνθρωπος ἐνοικίω. ἀλλὰ πάρελθε.
οἰμῶζειν εἴπας πόλλά. πάρελθε μόνον.

Αντιπάρου σιδωνίου εἰς τὸν βα-
σιλέα Πτολεμαῖον.

Μυρία τοι πτολεμαῖε πατὴρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
τειρομένα, θαλροὺς ἡκίστατο πλοκάμους.

πολλὰ τ' θνητὴν ὀλοφύρατο χροσὶν ἀμῆσας,
 ἀνδρομάχοις ὀνοφρὰν κρᾶτος ὕπρθε κόνιν.
 ἃ μέγ' ἀλάδ' αἶψ' ὑπὸς ἐκινῶ δάψατο χαίταν,
 κῆρ πλάτυσ' ἀνρώπας ἐσπᾶν ἄχρησε δόμος.
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελανα,
 ἄστρα, κῆρ οὐρανίᾳ ἀβραπιτοὺς ἐλίπεν.
 ὦλεο γὰρ δ' ἀλοιμὸν ὀλοῦσ' θοινήτορα χέρσου,
 πρὶν πατέρων νεαρῶν σκῆπτρον ελεῖν παλάμα.
 οὐδέ σε νύξ' ἐκινύκῃς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀναικταῶ
 τοίους, οὐκ αἰδῆς, ζῶν δ' ὄβ' ὀλύμπον ἄρ'.

Ομήρου.

Χαλκὴ παρθένος εἰμὶ· Μίδας δ' ἐπὶ σήματι κῆμαι·
 αὐτ' ἀν' ὕδωρ τε νῆα, κῆρ δ' ἐνδρεα μακρὰ τεθήλη.
 ἢ ἐλ' ὅς τ' αἰνῶν λάμπει, λαμπρά τε σελήνη,
 αὐτὲ τῇδε μένουσα πολυκλαύσῃ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

Αἰνιόν.

Τρηχέην κῆρ ἐμὸν φαφαρὴ κόνι, ῥά μιν ἐλίσοις
 πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄστρια κῶλα βάρου.
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ μὴ δ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
 ἵχνος· ἐρημάξω δ' ἥσυχά κεκλιμένος.
 ἢ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὃ μὴ δ' ἀσπίσι φιληθεὶς
 Τίμων, οὐδ' αἰδῆ γνησιὸς εἰμὶ νέκυσ.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με κῆρ κόνι, σῆμα πάρελθι·
 ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ὅτι, τὸ μὴ σε γέλαν.

Καὶ νέκυσ ὦν Τίμων, ἄγριος· σὺ δὲ δεινὸν πυλῶρ
 Γλούτατος τάρβει Κέρβρι, μή σε δάκη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ὅστι με φίλοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
 λυγρὰ παθὼν τύμβου μῆδ' ὀλίγοιο τύχοι.
 πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκω κτελέουσιν ὀδίτῃ,
 καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

Ιουλιανού.

Ιουλιανὸς μετὰ τίγριν ἀγάρροον ἐνθάδ' ἐκείται,
 ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' ἀχμητής.

Γετουλίου.

Γαίδων μηδείης οὗτος τάφος, οὗς ὁ πυρίπνοος
 ζῆλος τῶν γλαυκῆς θῦμ' ἐποίησε γάμων.
 οἷς αἰεὶ πέμπει μελίγματα σισυφίς αἰεὶ,
 μηδ' ὅς ἀμειλίχτου θυμὸν ἱλασκομένη.

Θεωδώρου τῆ ἀνθου εἰς μίμον.

Νηλεὺς αἰδέης, ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασε θανόντι
 Τίτυρε, καὶ νεκρῶν θῆκε σε μιμολόγον.

Γαύλου.

Σιγᾶς χρυσεόμαλε τὸ χάλκεον. οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
 εἰκόνασ' ἀρχηγόνων ἐντελέεις, μῦθ' ὅπων,
 νόμασιν ἀφθόγοισι. τεῖν δ' ὄλβισε σιωπῇ
 νῦν συγερὴ τελέθῃ, τῇ πρὶν ἐθελόμειθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ. 8

Αἰνιλον.

Ὀρφνὸς καὶ κιθάρα πλείστον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστορ δὲ γλώσσης ἡδ' ὁ λόγου σοφίῃ.
 τεκτοσύνη δ' ἐπέων, πολυῖσιν θεὸς ὁμῖρος.
 Τιλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἔστιν ὅδε.

Αἰδέαστον.

Ελλὰς μὲν, θήβας προτέρως πρὸ κρινεν ἐν αὐλοῖς.
 θήβας δὲ, Πρόνομον, παῖδα τὸν οἰνιάδου.

Αρχίου.

Αἰωρῇ θήρεον ἱμασόμενος δέμας αὐραῖς
 τλαῖμον αὐρτιθεὶς ἐκ λαοΐας πίτυος,
 αἰωρῇ· Φοίβῃ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστις,
 πρῶνα κελαυνίτιν ναιετάων σέτυρε.
 σὺ δὲ βοᾶν αὐλοῖο μελίβρομον, οὐκ ἔτι τύμφαι
 ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὐρεσι παυσόμεθα.

Εἰς Βρεφῆ. Ποσειδίππου. 9

Τὸν ζιετῇ παίζοντα πρὶ φρέαρ ἀσυνάγκητα,
 εἰδῶλον μορφᾶς κωφὸν ἐκπασάσασα.
 ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτηρ,
 σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
 τύμφας δ' οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνων
 μαβρὸς κοιμηθεὶς, τὸν βαθυὸν ὕπνον ἔχει.

Λουκιανού.

Γαῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἐχόντα,
 νηλεὲς αἰδέης ἤρπασε Καλλίμαχος.
 ἀλλὰ με μὴ κλάοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέχον
 παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κενῶν.

Αθηνον.

Αθῆ ἀλιτάνυτε, καὶ ἄροπε, τί πτε τοιοῦτο
 κέλλαιχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
 ἔσται μὲν ὅ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φρσεφονείας
 πύγχιον· ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλειπε πάθη.

Μακεδονίου.

Γαῖα, καὶ εἰλείβη, σὺ μὲν τέκες, ἡ δὲ, καλύπτεις,
 χαίρετον· ἀμφωτέρας ἤνυσα τὸ σάδιον.
 εἰ μὴ δὲ μὴ νοέων πόθι νείωσμαι· οὐδὲ γὰρ ὑμέας
 ἢ τίνας, ἢ τίς ἐὼν, οἶδα πόθεν μετέβην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αγαθίου.

Αβάλε, μή δ' ἐγένοντο γὰρ μοι, μή νύ μοι ἀλκήφρα.
οὐ γὰρ ἀν' ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
νῦν δ' ἡ μὲν β' τάλανα γαυὴ τίητουςα, κέθεται.
γαστρί δ' ἐδυσκόλῳ, νεκρὸν ἐννεσι τέκος.
ῥισι δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει
τὸ βρέφος, ἀπρήκτοισι ἐλπίσι τικτόμενον.
κούφῃ σοι τελέθει γαστὴρ τέκος ἀντὶ κοινίης
αὐτὸ γὰρ σε φέρει, κὼς χυθὸς οὐ χατέεις.

Αντιπάρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἐτί ζῶντα γάλακτι,
ἵχτος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρῶσάμενον,
ὃ θρηΐξ ἐτύμως βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἴδμα.
κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἐσβεσε νηπιᾶχου.
ἰνῶι, ἀνοικτήρμων τίς ἐφυσ θεὸς, ἡ Μελικέρτω
ἡλικος, οὐκ αἶδην πικρὸν ἀπηλάσσα.

Διοδώρου.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης, ὀλίγην βρέφος ἐν Δοδώρου
κέππισεν, ἐκ δ' ἄρ' ἡ καίριον ἀσράγαλον,
δινιθεὶς προκέρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἀνάκτα
ἀντόμενον, παιδναὺς αὐτὴν ἔτεινε χέρας.
αἰγὰ σὺ νηπιᾶχου δμῶς κόνι, μήποτε βρίθειν
ἔσῃα, τὲ δ' ἰεπὺς φειδομένη κόρακος.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ. ΑΔΕΛΦΟΠΝ. ΙΟ

Ἐξικοτούτης Διονύσιος ἐνθάδε κῆμαι,
ταρσαὺς, μή γήμας. αἶθε δὲ μήδ' ὁ πατήρ.
Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς.
Γήραϊ, κὼς πινίη τεβυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδ' ἐνὸς ἀνθρώπου δυσυχίης ἔρανον,
τοῖς ῥομβοῖς

τοῖς ῥομβοῖς κώλοισιν ὑπὸ λυθον ἡρέμα τύμβον.
 ὤρον οἰζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
 ἡλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκρῶν νόμος· οὐ γὰρ ἐβησκειον
 πρῶτον, ἐπειτ' ἐτάρην, ἀλλὰ ταφείς, ἔθανον.

Λεωνίδαου.

Ἡ γρῆς Νικῶ, Μελίτης τάφον ἐσφάνωσε
 παρθενικῆς· αἶψα, τὸ θ' ὀσίως κέκριχες,

Αδίσποτον.

Εὐφιλανὶς ἡ πίβωτος ἀνθρώποις,
 ἐνταῦθα γῆρα τῷ μακρῷ κεκρίμηναι.
 μή μ' ὦ μάταια νῦν πλὴν ἄκραν κῆμψιν,
 χλαῖν τε ποισὺν κῆρ γέλωτα, κῆρ λέχην.
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν, οὐ, μα πύς κάτω κούρους,
 οὐκ ἦν ὅτε ἀνδρας μάχλος, οὐδὲ δημώδης.
 Πολυκράτης δέ, πλὴν γονὴν ἀθηναῖος,
 λόγων τί παιπαῖνιμα, κῆρ κῆρ γλῶσσαι,
 ἔγραψεν οἱ ἔγραψεν. αὐτὴ δ' οὐκ οἶδα.

Αντιφίλου.

Νεκροδόμον κλιντῆρα φίλων ὁ πρὲς βυς αἰέρων
 ἐνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
 σφάλματ' ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν, θάνεν· ἦν γὰρ ἐπ' οἶμος
 εἰς αἶψαν· ἐκάλει δ' ἡ φοιλή πρόφασιν.
 ὅν δ' ἄλλοις ἐφόρῃ νεκροσύλον· αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ
 ἀσκάντην ὁ γέρων ἀχθορορῶν ἔλαθεν.

Αδίσποτον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, ῥιάδας δύο, μέτρον ἔθνηκεν
 ἡ μετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
 ἄρμουμαι τούτοις· ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
 ἡλικίης· ἔθανεν χῶρις γέρων πύλιος.

R

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΤ. ΙΙ

Αδμλον.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε γιωπόμεν βῶλος ἀρόγῳς.
ἦ δὲ καὶ τῷ μύθῳ γωρβαῖσι βόες.
ὕνις δ' ἐν νεκύεσσιν τί τ' πλέον; ἢ πόσος οὕτως
πυρὸς, δ' ἐν τέφρῃς, κοῦ χθονὸς ἀρπασετε;
οὐκ αἰεὶ ζήσεωδε. καὶ ὅ μ' ἐκείνους ἄλλος ἀρόωει;
τοίης ἀρξάμενους πᾶσι κερκοπορίης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΙ

Λεωνίδου.

Τίς, τίτος αἴσα γυνή, παρίην ὑπὸ κίονα κείσας;
Γρηξῶ, Καλλιτέλους καὶ ποδασῆ, σαμίν.
τίς δέ σε καὶ κτερέϊξε, Θεόκριτος, ὦ με γυνῆς
ἐξείδωσαν. θήσκεις δ' ἐν τίγρι, ἐκ τοκετοῦ.
αἴσα πόσων ἐτέρων, δύο, κείκοσιν. ἢ ῥά γ' ἀτεκνός;
οὐκ, ἀλλὰ ῥητῇ Καλλιτέλῃ ἐλίσσῃ.
ζῶη σοι κείνός γε. καὶ ὅτ βαθὺ γῆρας ἴκοιτο.
καὶ σοὶ ξεῖτε πόροι πάντα τύχη τὰ καλὰ.

Διοσκορίδου οἱ δὲ Νικέρχου.

τὴν γοβαῖς πνέουσαν ἐν ὠδίεσσιν Ἀαμίσην
ὑπάτα, Νικέρχης παῖδα, καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, σαμίν γένος, αἰ παρὰ τείλει
κρύπτουσιν λιβύης, ἥδ' ἐν εἰκοσέτιν.

ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λεχώϊα δώρα φέρουσαι,
θρῆμα κατὰ ψυχρῶ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Τὸ αὐτὸ, οἱ δὲ Εὐσταίου θασίη.

Ἀρχέλειώ με δάρματα Πολυξείνην θιαδέκτου
παῖδα, καὶ ἀνοπαθὸς ἐννεπέ Διμαρίτης.

ἄλλον ἐπ' ὠδῖσιν, καὶ μητέρα. παῖδ' αὖτε δαίμων
ἔφθασεν, οὐδ' αὐτῶν εἰκοσιν ἡλίων.
ὅκτω καὶ ἐκέτις δ' αὐτὴ θάνατον, ἄρτι τεκοῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχόριος.

Εἰς τὴν πέραν κωῦσα τίτου-

πόλεως δάμαλιν.

Ἰνα χίης οὐκ εἰμὶ βοός τύπος, οὐδ' ἄπ' ἐμῆο
κλήζεται ἀνθρώπων βοασόριον πέλαστος.
κείνην γὰρ τοπάρσιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν ἥρης
ὅς φάρον, ἥ δὲ δ' ἐγὼ κεκοπὶς εἰμὶ νέκυσ.
ἀνέτις ἦν δὲ Χάρητος. ἐπλων δ' ὅτ' ἐπλων ἐκείνος
τῇ δὲ φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
βοῖδ' ἰον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε, νῦν δὲ Χάρητος
ἀνέτις. ἡ πέροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

Μελέαργον.

Οὐ γέμον, ἀλλ' αἰδὼν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίην
δέξατο, παρθενίης ἅμματα λυομένη.
ἄρτι γὰρ ἑσπρίσιο νύμφης ἐπὶ δίκλῖσιν ἤχων
λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπ' αὐτῶν τοὺς θύρας.
ἡ ῥον δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον. ἐν δ' ὕμναιος
σιγαβοῖς, γοῶν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἰδ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδάδαχον παρὰ πασῶ
παῦσαι, καὶ φθιμένον νέρθεν ἔφαινον ἐδ' ἐν.

Φιλίππου.

Ἀρτι μὲν ἐν θαλάμοις νικιππίδος, ἡδ' οὖς ἐπύχει
λωτὸς, καὶ γαμικὸς ὕμνος ἐχαίρει κρότοις.
θρῆνης δ' εἰς ὕμναιον ἐκώμασεν. ἡ δὲ τάλαινά,
ἔγω πάντα γυνή, καὶ νέκυσ ἐβλέπετο.
δακρυόης αἰδὼν, τί πόσις νύμφης δ' ἐλυσσας,
αὐτὸς ἐφ' ἄρπαγί, μοις τερπόμενος λέχεσιν;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΒΤΑ

Αντιπάρου σιδωνίου,

εἰς Λαϊδα.

Τὴν καὶ ἄμα χρυσῷ, καὶ ἀλουργίδι, καὶ σιῶ ἔρωτι
θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν
Λαϊδ' ἔχω, πολὺ τιν ἀλιζώνιοιο κόρινθον,
πειρήνης λαυκῶν φαιδρύτερην λιβύδων,
πλὴν θνητῶν κυθέρων, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαθοὶ
πλεόνες, ἢ νύμφης εἵνεκα τανυδαιρίδος,
δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνιπλῶν ἀφροδίτην.
ἥς καὶ ὑπ' αὐῶν δειτύμβος ὀδῶδε κρόκῳ.
ἥς ἐτι κυώντι μύρω τὸ διαβροχον ὀσῶν,
καὶ λιπαρὰ θυβέν ἄσθμα πνέουσι νόμα.
ἥς ἐπι, καλὸν ἀμυξε κατὰ ῥέθος ἀφρογένεια,
καὶ γορὸν λύζων ἐσονάχησεν ἔρωσι.
εἰδ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος δυνήν,
ἐλλὰς ἀν', ὡς ἐλένης τῆσδ' ὑπὲρ, ἔχε πόνον.

Γομπηίου νεωτέρου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ καλὸν, καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
ἡ μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
οὐκ ἐτι χρυτοχάλινον ὄρα δρόμον ἡελίοιο
Λαϊς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφελόμενον,
κώμους, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθούντων
κνίσματα, καὶ μύσιν λύχρον ἀπειπαμένη.

Αλαβίου χολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ερπῶν εἰς ἐφύρην, τάφον ἔδρακον ἀμφιέλουτον.

Λαϊδος ἀρχέης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.

Δάκρυ δ' ἐπισπείσας, χαίροις γαῖα. ἐκ τῶν ἀκουῆς
οἰκτεῖρωσε ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἰδόμεν.
ὦ πόσον ἡ θεῶν νόον ἠέχετο. αἰετ' ἔδε λήθην
ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη.

Αδέσποτον,

Αιμαίνῃ πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα
 παρφορίλα, καὶ θοῦς τῶς γλυκεροῦς ἔμυσσας.
 ἐσβείδι δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' αἰοιδᾶς
 ἑταίρους, καὶ κυλίκων αἰ λαμυρὰ προπόσεις.
 ἄδῃ δυσκίνητε, τί τῶν ἐπέρασον ἐταίρην
 ἤρπασσας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἐμνε φρένας;
 Φιλοδήμου.

Ενθάδε τῆς ἑυφρῦς μαλακὸν ῥέος, ἐνθάδε κῆται
 Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων.
 ἢ καλύβι, καὶ δούμος ἐνέπρεπεν ἢ φιλοπαύμων
 συμυλὴ μήτηρ, ἢ νέφίλησε Θέων.
 ἢ μούνη σέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
 ὄρχια, καὶ φίλων, Λαΐδος ἀψαμένη,
 φῦε κατὰ σήλης ἰβὴ κόνι τῇ φιλοβάνῃ
 μη βάτον, ἀλλ' ἀπαλὰς λυκοῖων κάλυκας.

Θυίλλου.

Ηieroτέλοις ὀρχιστὶς ἀρίστον, ἢ πρὶ πάντας,
 καὶ κυβέλη πλοιάμους ρίψαι ἐπισαμένη,
 ἢ λωτῶ κρῶντι φορούμενη ἡρὶς ἐφεξῆς
 εἰδ' ἄκρῃ του χηλοποτεῖν κύλικας,
 ἐνθάδ' ὑπὸ πτελείας ἀναπαύεται, οὐκ ἐτ' ἔρωτι,
 οὐκ ἐτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
 κῶ μοι καὶ μανίαι, μέγα χέρετε. κῶ βεται ἄδῃ,
 ἢ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Αδέσποτον.

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἐννέα τέσσα τεκοῦσα,
 οὐδενὸς οὐδεμιῆς ἐδρακόμην θάνατον,
 ἀλλ' ἐκέρην, καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοῦς,
 σκήπτωι βρωμραν οὐκ ἐπιθεῖσα χεῖρα.

R 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

Αδ' ἐγὼ ὑπρίβωτος, ὑπὸ πλάκῃ τῆς τέθραμμαι,
μούνῃ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένη.

Δυσκορίδου εἰς τὰς λυθμβίδας.

Οὐ μὰ τόδ' ἐφθιμένων σίβας ὄρκιον, ἄδ' ἐ λυθμβίω,
αἰ λάχομεν συγερὴν κληδὸνα θυγατέρες,
ἕτετι παρθενίην ἡχύναμεν, ἕτε τοκῆας,
ἕτε πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱβῶν,
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης γενεῆς ῥιζιλὸν ὄνειδος,
φῆμιν τε συγερὴν ἐφλυσεν ἀρχίλοχος.

Αἰεσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Αρχίλοχον μαθεύς, καὶ δαίμονας, οὐτ' ἐν ἀρχαῖς
ἴδομεν, καὶ ἥρης ἐν μεγάλῃ τεμίνει.
ἴδ' ἡμεν μάχαιο, καὶ ἀτάσθαλοι οὐκ ἐν ἐκείνῳ
ἠθέλιν ἐξ ἡμέων γήσιχ τέκνα τεκῆν.

Αἰηλον εἰς τὸ αὐτό.

Δειξιτερὴν αἶδλα θεῶν χεῖρα, καὶ τὰ κελαυνὰ
ἔμνυμεν ἀρρήτου δέμνια Φρσιφόνης,
παρθένου ὡς ἔτυμον, καὶ ὑπὸ χθονί, πολλὰ δ' ὀπιρὸς
αἰχρὰ καὶ ἡμετέρης ἐφλυσε παρθενίης
ἀρχίλοχος. ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν, οὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα γυναικεῖον δ' ἔραπεν εἰς πόλεμον.
πικρίδες, τί κόρησιν ἐρυβρισηῖρας ἰάμβους
ἔράπει, οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζέμεναι;

Αντιπάρη.

Τὰν μὲν αἰ πολύμυθον, αἰεὶ λάλος ὤξινε κίαια
φάσει. τὰν δὲ μέθας σύντροφον, ἄδ' ἐ κύλιξε.
ταὺ κρήσαν δὲ, τὰ τόξα. τὰ δ' εἰρία, πῶ φιλοεργόν.
ἀνδρὶ μαδ' αὖ μίτρας, πῶν πολιορκότατον.
τοῖς ἀνδρὶ σαλυντὸς ὅδ' ἐκρυφε βιπήϊδα τυμβος,
τὰν τι μιλαχράντων νυμφιδίαν ἄλοχον.

εἰς ὧν ἔστι καὶ χάρι· καὶ οἱ χομίνισιν ὅς ἄδαν
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὅπαζε χάριν·

Αλκαίου εἰς γυναικός, ἥ τις ἐκλήτε Φιδίς.
Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ἀπαροδίτις
διασκέπῃ μοῦνον γράμμα λέλογχε λίθος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολλημένον· ἥ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κούθομένῃ· χιλιάς ἦν ὄνομα,
τῷ γὰρ ἀγγέλλῃ κορυφούμενος εἰς ἐκ ἀριθμῶς·
ἥ ἡ κούθῃ, εἰς ὅρθαν ἀράπτον οὐκ ἔμολεν,
ἥ δ' οἱ κούθῃ νάουσά τῷ δ' ἡρίον, ἐπλετο Φιδίς.
νῦν σφιγγὸς γρίφους οἰδίππος ἐφασάμην·
αἰνέτης, οὐκ ἴσως οἱ καμὼν ἀνιγνῆμα τύποις,
φείγος μὲν ξαντοῖς, ἀξανέτοις δ' ἐρεβος·

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλει', αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ ἀριστῶ,
αὐτὰ Τιμαρθῶ, παῖδες Ὀρίστου δίκου.
πᾶσαι ὑπὸ δίῳ πεφονυμέναι αἷς ἐπὶ τῷ το
σάμα πατὴρ σάταρ, καὶ τὸν ἀριστόδικος.
Αγαθίου χολαστικοῦ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μηρὶ
κειμένη ἐν βυζαντίῳ.

Ω ξένε, τί κλάεις, δία σὸν μόρον· οἰσθαλίς εἰμι,
ὅς μ' ἀτόν· αἰετὶς ἐμῆς, οἰκτρὸν ὄρω τὸ τέλος·
ἐὰν δὲ τίς, Γρίπκλεια· γυνὴ τίτος, ἀνδρὸς ἀρίστου
ρήτορος, ἐξ αἰσίνης, οὐνομα Μεμνονίου.
πῶς δ' ἐσθ' βροπαρὶ κατέχει κόριν, εἶρε μῶραν,
ἥ μοι τῆλε πάρος ξείνον ἐδωκε τάφον·
παῖδ' ἀλίπες, ῥιέτηρον· ὅς ἐν μετάρσιον ἀλύω,
ἐκδέχεται μαζῶν ἡ μετέρων σατόνα·
αἶθε καλῶς ζῶσι· καὶ καὶ φίλος, ἀνέχο κείνη·
ὅρρε μοι ἡ βήσας, δάκρυ φίλον στελάσι·

R 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μελέαγρον.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς ἡλιοδώρα
 δωροῦμαι, σπργὰς λείψανον εἰς αἶδην,
 δέκυρα δυσδάκρυτα· πολυκλαύσω δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 σπένδω μνᾶμα ποθ' ὧν, μνᾶμα φιλοφροσύνῃς.
 οἰκτρά γὰρ οἰκτρά φίλωνσε καὶ ἐνφθιμένοις Μελέαγρος
 αἰέλω, κενεὴν εἰς ἀχέροντα χάριν,
 αἶ, αἶ, ποῦ τὸ ποθινὸν ἐμοὶ θάλος, ἄρπασεν ἄδ' αὖ,
 ἄρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἐφυρε κόνις.
 ἀνὰ σε γυνοῦμαι γὰρ πένθοφρε, τὰν πανοδύρτον
 ἡρέμα σοῖς κόλποις μέτρε' ἀναγκάλισαι.

Τύμνῳ.

Μὴ σοι τὸ το Φιλαινὶ λῖν ἐπικαίριον ἔσω,
 εἰ μὴ πρὸς νείλῳ γῆς κορίης ἔτυχες.
 ἀλλὰ σ' ἐλαυβρίης ὅδ' ἔχει τάρος· ἐστὶ γὰρ ἴση
 πάντοθεν εἰς αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

Σαφροῦς.

Τιμάδος ἄδε κόνις. τὰν, δὴ πρὸ γάμοιο θαυοῦσαν,
 δέξατο· Φρσερόνδ' κυάνεος θάλαμος.
 αἶς καὶ ἀποφθιμένδ' αἶσαι νεοθηγέϊ χαλκῷ
 ἄλινες ἰμβρτὰν κρατὸς θεντο κόμαι.

Καλλιμήχου.

Τιμονόη, τίς δ' ἐσὶ, μὲν δαίμονας οὐδ' ἂν ἐπέγνω,
 εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπὶν ὄνομα
 σύλη, καὶ μίθυμνα τεὴ πόλις, ἥ μέγα φημι
 χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ιωάννου ποιητῆ τῷ

Βαρυγκάλλῃ.

Εἰς πόσιν ἀθρίστατα παρ' ἐχατίης λίνα μοίρης,
 ἤνεσα καὶ χθονίους, ἤνεσα καὶ ζυγίους.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ. 133

τοὺς μὲν, ὅτι ζών λίπον ἀνέρα· τοὺς δ' ὅτι τῶν.
ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι πασὶν ἐφ' ἡμετέροις.

Τοῦ αὐτὸς εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο σαφροσύνας ἀντάξιον ὄρει Νόσῳ,
δάκρυά σοι γαμέτας σπῆσε καταφθιμένα.

Κύρου ποιητοῦ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, μακρὸς χρόνος, ὅς τις δ' ἄλλος
ἔβρεχεν. ἀλλ' αἰδέης πικρὸν ἐπέμψε βέλος.
θιλυτέριον δ' ἤρπαξε ρόδων χαλύκειαν ὁμοίην,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἐργατὰ Γηνελόπης.

Ιουλιανοῦ αἰγυπίου.

Αὐτὸν Θεοδότην ὁ ζωγράφος· αἶθε δὲ τέχνης
ἡμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Λεοντίου χολαπichoῦ.

Σῆμα Ρόδης, τυρίη δὲ ζωὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάρης,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τέκνων.
αὐτὴ ἀφμνήσοι λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
ὃς πάρος ἀνομίης ἰδμόνα θῆκε πόλιν.
γρήυς μὲν μόρον αὔρειν ὄφελε δὲ μυρία κύκλα
ζῶειν· τῶν ἀγαθῶν οὐδεχόμεθα κόρον.

Αγαθίου εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτὸς Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ, καὶ αἰδοῖσά,
τὴν πολυκιδίσσου μινάμονα θεσμοσύναν,
αὐγινίαν κρύπτει χθονίη κόνις, αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ
κείραντο πλοκάμους, μοῦσα θέμις Γαφίη.

Ιουλιανοῦ αἰγυπίου.

ὄνομα μὲν Καλή, φρεσὶ δὲ πλεόν, ἢ ἐπὶ προσώπῳ
κάτθανε· φῶς, χάρι ταν ἐξαπόλωλεν ἴαρ.
καὶ γὰρ ἦν Γαφίη πανομοῖος· ἀλλὰ σωδύνῳ
μούνῳ τοῖς δ' ἑτέροις, Γαλλὰς ἐρυμνοτάτη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίς λίθος οὐκ ἐνόησεν, ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνην
 ὑρυβίης αἰδέης ἀνδρὸς ἀπ' ἀρχαλίδων,

Τὸ αὐτὲ τυθαστικόν.

Σοὶ σορὸν ἀλαΐ' ἤγα Γοδοῖ, καὶ τύμβον ἐρείρει,
 ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησιν ἐμέ
 ἀντ' αὐβρεσίης γλυκερὸς πόσις· ὅπῃ θανοῦσα
 ὠκύμορος, κείνῳ δῶκετ' ἐλαθρίην.

Γαλλὰ δ' αἶ.

Ψύλλα πρεσβυτέρῃς τοῖς κληρονόμοις φρονέσασα,
 αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων ζέζονεν.
 ἄλλομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς αἶδαν,
 ταῖς δαπάναις τ' ἦν σύμμετρον ὑραμένη.
 πάντα παγῶσα βίον, σωπαῖνέ τε ταῖς δαπάναισιν.
 ἤλατο δ' εἰς αἶδαν ὡς ἀπεκρμάτισεν.

Εὐπλῆμιον.

Υἱὸς ὠκύμορου θάτατον πενθοῦσα Μενίππη,
 κωκυτῷ μιγάλῳ πνύμασιν ἐξέχεεν.
 ὅδ' ἔχεν παλίνγορον ἀπαπνώσασα γοῆσαι,
 οἷ' ἅμα καὶ θρήνου πάσσατο, καὶ βίον.

Λέσποτον.

Υστακνὲ θρηνήσει κν ὠκύμορον Κλεαρίση
 παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔταυσεν βίον.
 κωκυῖσας γὰρ ὅσον ἐχάνεθ' ἀνε μῆρὸς ἀνίη.
 οὐκ ἔσ' ἐπιτρέψαι πνύμας ἐχέτόνους.
 θηλύτεραι τί ποσούτον ἐμερῆσαδε τάλαιναι
 θρήνον, ἵνα κλαύσῃ τ' ἄχρ' καὶ εἰς αἶδαν;

Γαλλὰ δ' αἶ.

Ἡρπασέ τις νύμφην· καὶ τοῦ γάμου ἥρπασε δαίμων,
 ψυχῶν συνήσας τερπομένων ἀγέλην.

εἷς γάμος, εἰκοσιπέντε τάρως ἔπλησε θανόντων.

πάνδημος δὲ νεκρῶν ἥς γέγονεν θάλαμος.

νύμφη Γενθεσίλεια πολύσωνε, νυμφίε, πινθῶ.

ἀμροτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

Αἰμιλιανοῦ.

Ἐκετάλαν παρὰ μητρος, ὃν οὐκ ἔτι μαζὸν ἀμίλξεις.

ἔλκυσσον ὑστάτιον νᾶμα κατὰφθιμένης.

ἦδε γὰρ ξιφείας, λιπόπνοος, ἀλλὰ τὰ μητρὸς

φίλτρα, καὶ εἰν αἰδῶ παιδοκομεῖν ἔμαδον.

Αἰμιλιον.

Υστάτιον φώκαια κλυτὴ πόλις τῆς Θιακῆς

εἶπεν ὅτ' ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη,

οἶμοι γὰρ δύσινος, ἀπείλλιχε πόιον ὁ μαντε,

πόιον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ πρὸς πέλαγος,

αὐτὰρ ἐμῷ χεδόθεν μόρος ἴσασται· ὡς ὀφειλὸν γέ

χειρὶ φίλην τὴν σὴν χεῖρα βαλοῦσα, θανεῖν.

Αἰμιλιον.

Τίπτε μάτην γούωντες, ἐμῷ παραμύμνετε τύμβω,

οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐνφθιμένοις.

ἦγε γούων, καὶ παῦε πόσις· καὶ παῖδες ἐμῆο

χαίρετε, καὶ μνήμῃ σώζετ' ἀμαζονίης.

Αἰδέσποτον.

Ἀλκίσις γένε εἰμί. θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἑαυτοῦ

Ζήνωνος· πνυμῶνον ἐνὶ σέρνοισι ἐδεδείγμην

ὃν φῶς, γλυκερῶν τε τέκνων, προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ.

οὐνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάνταςιν ἀγαστή.

Αἰμιλιον.

Εὐχεσθω τίς ἐπειτα γυνὴ τόκου, εἴπε Πολυξῶ,

γαστὴρ ὑπὸ τριασῶν ῥιγνυμένη τέκνων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μακρὸς δ' ὦν παλάμησι χύθη νέκυς· οἷδ' ἐπὶ γαῖαν
ὤλισθον, κοίλων ἄρσινες ἐκλαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἷς ἄρα δαίμων
τῆς αἰὲν ἀποζωὴν εἴλετο, τοῖς δ' ἐπορεῖ.

Ἀσκληπιάδου.

Ἀρχεῖνασαν ἔχω πῶν ἐν κολοφῶνος ἐγείραν,
ὥς καὶ ἐπὶ φυτίλων ὁ γλυκὺς ἐξετ' ἔρωτος.
ἦν νέον ἠβήσασαν ἀποδρέψαντες ἐρασταί,
πρωτοβόλοι διαυῆς ἦλθετε πυρκαϊῆς.

Ἀθίλον.

Μὴ δὲ κῆτα χθονίοις μιτὰ δαίμονος ἀμμορος εἶης
ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέδωκε τυχεῖν
ἀμμία· οὐνεκ Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διῶνι,
τύμβον, καὶ σῆλην, σὴν ἐθέμεσθα χάριν.

Ἀθίλον.

Μὴ με θοῶς κύδισε παρέρχεο τύμβον ὀδῖτα,
σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελυθοπόρε.
δερκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς εἶ, πόθεν, ἁρμονίαν γὰρ
γνώσκει· ἥς γενεὴ λάμπεται ἐν μύθοις.
πάντα γὰρ ὅσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
ἀνενίην ἐρατὴν, ἥθια, σωφροσύνην.
τοῖς τύμβον ἀθρήσον· ὅς οὐρανίαν γὰρ ἀταρπούς
ψυχὴν παπταίνει, σῶμα ἀποδυσαμένη.

Ἀθίλον.

Νικόπολιν μακροβῶτος ἐθήκετο τῇ δ' ἐνὶ πέτρῃ
ὀμβρίσας δακρυόεις λάρνακα μαρμαρέην.
οἷον δὲν πλέον ἔχε· τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδους
μούνῃ ὑπὲρ γαῖης, οἰχομένης ἀλόχου.

Ερικούου.

Ατθὶς ἐγὼ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δ' ἐμ' Ἀθηνῶν
 λυγρὸς ἄρης ἱταλῶν πρὶν ποτ' ἐληΐσασθαι,
 καὶ θέτο ῥωμαίων πολιήτιδ' αὖν δὲ θανούσης,
 ὅς τ' αὖ νησαίη· κύζικος ἤμφιεσεν.

Χαίροις ἢ θρέψασα, καὶ ἢ μετέπειτα λαχοῦσα
 χθών με· καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

Αγαθίου.

Ναὶ λίπμαι παραδίττα, φίλῳ κατὰλεξον ἀκοίτῃ
 αὐτ' ἂν ἐμὴν λούσης παρὶ δαθρακλίνην,
 κατθανεσὴν παράκοιτις· ἔχει δ' ἐμὴν ἐν χθοὶ τὺμβος,
 αἶ, αἶ, βοσπορίης ἐγγύθεν ἡϊόνος.

ἄλλ' αὖ μοι αὐτόθι τῶν κε κενήριον ἐγγύθι σείσ,
 ὅφρ' ἀναμνησῇ τῆς ποτε κουριδίης.

Αδμηλον

Ορᾶς πρόσωπον κατὰ τῆς σώφρονος;
 εἰ καὶ τεθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
 Ψυχῆς τὸ κάλλος, μᾶλλον, ἢ τὸ σῶματος.

Αδίσπετον.

Τῇ δ' ἐποτ' ἀντερέϊσον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
 Λαοδίην, δῆϊων ὕβριν ἀλαομένην.
 σῆμα δ' ἀμαλδαῶντος ἀνωΐσοιο χρόνοιο,
 Μάξιμος ἐκδηλον θῆκε ἀσίης ὕπατος.
 καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον· ἐφράσα τ' ἄλλῃ
 κείμενον ἀκλειῶς, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

Κριναγόρου.

Υμνίδα πῶς Εὐάνδρου ἐράσμιον, αἰὲν ἄβυρμος
 οἰκογενὲς, κούρην, αἰμύλον ἐλαέτιν,
 ἥρπασσ' ὧ ἄλλης οἴδῃ τί πρῶτον ἐφίεις
 μοῖραν, πῶς πάντως σοῖό ποτ' ἐστομένην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρου.

Οὐχι βατιζόνων ἱππαρχία, ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ καυῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βίοντον.
οὐδέ μοι ἀμπεχόναί πρηνήτιδες, οὐ βαθύπεπλος
ἀμαρίς, οὐ λιπόων ἀσάδε κεκρύφαλος,
οὐδαὶ δὲ σκίπωνι σάνεμπορος, ἄτε σωνωδὸς
δίπλαξ, καὶ κοίτας βλήμα χαμαλεχέος.
ἄμμι δὲ μαιναλίδας κρέων βίος ἦν ἀταλάντας
τόσων, ὅσον σοφία κρέων οὐριδρομίας.

Καλλιμάχου.

Κρηθίδα πῶν πολύμυθον, ἐπισαμένην καὶ παίζειν,
δίζοντα σαμίων πολλὰνι θυγατέρες,
ἡδίσταν σάνερίθον, ἀεὶ λάλον. ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε, πῶν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Αἰνῶν.

Εὐμήνης Τρύφωνος, οὐκ ἐπ' ἀγαθῆς ἐλοχούσῃ
κληθόσιν. οὐ γὰρ αὖν ὧδ' ὤλετο δαιμονίῃ
ἄρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος ἄδην,
σαῶ κείνη. δεκτέην δ' οὐχ ὑπὲρ ἔρεν ἔω.

Αντιπάρου.

Ἦν σε χθονίαν ἄρετημιάς ἐξ ἀχέτοιο
κωκυτοῦ θεμέναν ἵχνος ἐπ' ἡϊόνι,
οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέω φορέουσιν ἄγροῳ,
ὑπτοίραν θαλβὰ δωρίδες εἰν αἰῶδα,
πανθόμεναι τέο κῆρα σὺ δὲ ξείνουσα παρειάς,
δάκρυσιν ἐζῆπες φῶν ἀνιάρων ἔπος,
διπλόον ὠδίνασα φίλον τέκνον. ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
ἄφρονι καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄνω φθιμένοις.

Ηρακλείδου.

Ακόνης, ὅρτί σκαπτός· ἐπὶ σάλας δὲ μετώπῳ
 σφύονται φύλλων ἡμιθανεῖς σέφανοι·
 γράμμα διακρίναυτες ὁδοιπόροι, πέφρον' ἴδωμεν.
 λυγρὰ πρὶς ἑλλειν ὁ σέα φατί τινος.
 ξέν', ὅρετιμῶς ἐμὶ· πάρος κνίδος· εὐπρόνος ἦλθεν
 ὅς λεχος· ὠδίνων οὐκ ἄμορος γένομαι.
 διατὰ δ' οὐ μοῦ τί κτεσσα, τὸ μὲν, λιπον ἀνδρὶ ποδὴν
 γήρως· ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσμων· πένθος.

Θεοδωρίδου.

Εὐρύσορον πρὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
 κέρσαντο ξανθοῦς θεακαλίδες πλοχέμους,
 πρῶτότον, καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι πρὶ νύμφην·
 λάριακν δὲ φίλην ἠκαχε, καὶ τοκέας.

Εἰς ΔΟΥΛΟΥΣ· Διοσκορίδου· 13

Δούλος ἐγὼ· ναὶ δοῦλος· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
 δέσποτα Τιμάνθη τὴν σὸν ἔθελον ῥοφέα·
 οὐδέων', ἄσιν ἡ τένοις βίον· ἦν δ' ὑπὸ γήρως
 πρὸς με μόλης, σὸς ἐγὼ δέσποτα κῆν ἀΐδῃ.

Αδίσποτον.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν ναὶ δέσποτα πρὸς ὑπάρχω,
 ὥς πάρος, οὐνοῖσ' οὐκ ἐπιληθόμενος·
 ὅς με τὴν ἐκνούσου φίς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγε ἵχνος,
 καὶ νῦν ὁρκούσῃ τῇ δ' ὑπέθευ χαλύβη·
 Μάχην ἀγγέλας πέρσιν γένος, αὐτὴ δέ με ῥέξας
 ἔξῃς ἐν χεῖρ' ὁμῶς ἐτοιματέρους.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἢ πρὶν εἶδῃς μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
 καὶ τῷ σώματι νῦν ὄρεν ἐλευθρίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καὶ φιλῶνυμε, μὴ δὲ μήτης
πῦρ ἐπ' ἐμοί· πέρσης εἰμὶ, καὶ ἐν πατέρων
πέρσης αὐθιγένης· καὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μιῆναι,
ἡμῖν τὸ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
ἀλλὰ πρὶς ἑλᾶς με, δίδου χθονί, μήδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουρὰ χέης· σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμούς.

Απολλωνίου.

Ἠλλάχθῃ θανάτοιο τεὸς μόρος· ἀντὶ δὲ σείο
δέσποτα, δούλος ἐγὼ συγγόν· ἐπλησά τάφον,
ἡνίκ᾽ σὺ δαμρυτὰ κατὰ χθονὸς ἡρία τῷ χον,
ὥς ἀν' ἀποφθιμένου κείθι δέμας κτερίσω·
ἀμρὶ δὲ μ' ὤλισθε ξωὴν κόνις· οὐ βαρὺς ὑμῖν
ἐς αἰδῆς· ζήσω ἔν σὸν ὑπ' ἡέλιον.

Αθηνῶν.

Μάχης οὗτος ἀνὴρ ἦν· ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς,
ἶσον δαρεῖω τῷ μεγάλῳ δαΐαται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ· εἰς Λαέρτην· 14

Αδέσποτον.

Υἱὸς καὶ πέριν ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπανῇ
ὥς καὶ Λαέρταο πόδ' ἡρίον· ὁ χεῖδ' ὀνακτᾶς
βαῖον ἄπο, ψυχῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
οὐνομα μὴν ἥρωος αἰὲν ἴσον· οὐ γὰρ αἰσιδᾶς
ἀμβλύνειν αἰὼν κῆν ἐθέλη, δαΐαται.

Βιστόρος εἰς Επεικλέα, καὶ

Πολυαείκην.

Οἱ δὲ ποδὸς παέδων, θύβῃ τάρος, αἷ' ὁ πανώλης
τύμβος, ἐπὶ ζώντων ἀεθάγεται δοράτων

καίτους

κείνους οὐτ' αἰδώς ἐδάμασσε • κῆν ἀχέροντι
 μάρνανται • κείνων χῶ ταφος ἀντίπαλος.
 καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεξαν, ἐναντίον • ὦ ἐλεῖνοί
 παῖδες, ἀνοιμήτων ἀφάμενοι δοράτων.

Ἀντιρίλου εἰς Πρωτεσίλαον.

Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ καὶ πλὺς ἄσεται αἰὼν,
 ῥοῖα ὀφειλομένου πώματος ὀρξάμενον.
 σῶμα δέ τοι πέλεῃσι σωηρεφές ἀμφικομῶσι
 νύμφαι ἀπεχθόμενης ἱλίου ἀντιπέραν.
 δένδρεα δυσμίμητα, καὶ ἦν πτε τεῖχος ἰδῶσι
 ῥῶϊον, αὐαλέαν φυλλοχοῶντι κόμην.
 ὅσος ἐν ἡρώεσι τότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος αἰμὴν
 ἐχθρὸν, ἐν ἀτύχοις σώζεται ἀκρέμοσιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τύμβος ἀχιλλῆος ῥηξένορος, ὃν πτ' ἀχαιοὶ
 δώμισαν, ῥῶων δέ τιμα καὶ ἐσομένων.
 αἰγιαλῷ δὲ νέανυκεν ἵνα συναχῇσι θαλάσσης
 κυδαίνυτο παῖς τῆς ἀλίδος Θέτιδος.

Εἰς ἀχιλλέα, καὶ Γάβροκλον.

Ἄνδρες δύω φιλόπτι, καὶ ἐν τούχεσσιν ὄριτω,
 χαίρετον • αἰακίδα, καὶ σὺ μενοιτιάδι.

Εἰς αἰάντα. Ἀσκληπιόδου.

Ἄδ' ἐγὼ ἀτλάμων ὄρετ' ἀπαρὰ τῷδε κέσθιμαι
 αἶαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοχέμους,
 θυμὸν ἄχει μετ' ἄλφ βεβολημένα, οὐνεκ' ἀχαιοῖς
 ἀδολόφρων ἀπάτα, κρέσσον ἐμοῦ κέρταται.

Ἀντιτάβρου εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ῥοιπῖσιν αἰταῖς
 θυμοβαρὴς ὄρετ' ἀμύρομαι ἐξομένα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄπλοκτος, πιθέσθαι διὰ κρίσιν· ὅππῃ πελασγῶν
οὐκ ὄρετ' ἀνικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τοῦ χεῖρ' αὖ λείπειν Ἀχιλλεύος, ἄρσενος ἀμμᾶς.
οὐ χολιῶν· μύθων ἄμμις ἐφίμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸ αὐτό.

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τένας
νηυσὶ βαρὺν βῶων αἰὲν ἐμηνᾶσ' ἄρη.
οὐδ' ὅσ' ἐχθρὰ δίδωμι ὥσ' ἐκτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφῶν πάταγος,
ἀλλ' αὐτῶς προβλής τε, κῶς ἐμπίδ' ὥς τις ἐρίπνῃ
ἰδρωθεὶς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
εἰ δέ σε μὴ τοῦ χεῖρ' Ἀχιλλεύος ὥπλισεν ἑλλὰς,
ἄξιον ἀντ' ὄρετ' ὅπλα προῦσα χέρσας,
μοιράων βουλήσι τάδ' ἤμμελα κεν, ὥς αὖν ὑπ' ἐχθρῶν
μή τινος, ἀλλὰ τῇ πότμῳ ἔλῃς παλάμῃ.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀδέποσκν.

Σῆμα τόδ' Αἰῶντος τελαμώνιου, δὲ κτάνε μοῖρα,
αὐτὸς χρησαμένη καὶ χερὶ, καὶ ξίφει.
οὐδ' ἔγωγε ἐν νηϊτοῖσι δαυήσασα καὶ μεμαῖσα
ἀνέμεναι κλωθῶ τῷδ' ἑτέρῳ φονέα.

Λεοντίου εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐνὶ βροίῃ τελαμώνιος, οὐτὶνι δ' ἐμπίης
ἀντιβίων ὁπάσας αὐχὸς ἐοῦ θανάτου.
τόσσης τὸν χρόνος ἄλλον ἐπάξειον ἀνέρα τόλμης
οὐχ οὐρῶν, παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτοφίνῳ.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸν

αὐτόν.

Αἶσ' ἐν βροίῃ μετὰ μυρίων αὐχὸς ἀβλωτ
μέμφεται, οὐχ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκτωρ Αἴαντι ξίφος ὥπασεν, ἔκρη δ' Αἴας
ξυστῆρ' ἀμφοτέρων ἡ χάρις, εἰς θάνατον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γιγνὴν ἀνθρώποις ἔκτωρ χάριν, ἡ δὲ φέρσας
Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' ἐπρον φιλίας.
ἔκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἐμπαλιδῶκεν.
πλὺ δὲ χάριν δῶρων, πείρασεν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἰλ' Αἴαντα μεμνηνότε. καὶ πάλι ζωστῆρ,
ἐλκυσε πριαμίδην δίφρῳ συρόμενον.
οὕτως ἐξ ἐχθρῶν ἀνκντόνα πέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτι προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

Ἀντιπάρου εἰς Γρίαμον.

Ἡρώς Γριάμου βασιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοῖου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χρστὴν ἐχωννύμεθα.
Ἀκηράτῃ γραμματικῷ, εἰς τὸν αὐτόν.
Ἐκτωρ, ὁ μιν εἰρήσιν ἀεὶ βεβουμένη βίβλοις,
θροσὶ μὲν τέχνης ἔρκος ἐρυμνότερον,
ἐν σοὶ μακρονίδης ἀνεπαύσατο. σοῦ δὲ θαιόντες
ἔκτωρ, ἐσιγῆθι καὶ σελὶς ἱλιάδος.

Ἀδέσπορον εἰς ἔκτρα.

Μὴ με τάφῳ σύγκρινε τὸν ἔκτορα, μὴ δ' ἐπιτύμβῳ
μέλῃ τὸν πάσις ἐλλάδες ἀντίπαλον.
ἱλῆς, αὐτὸς ὁ μιν εἰς τάφος, ἐλλὰς, ἀχαιοὶ
φύγοντες. τούτοις πάσιν ἐχωννύμεθα.
εἰδολίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμὸν αἶχος,
ἐλλήνων ἐχθραῖς χρστὴν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχίῳ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γενέταν τὸ νέρθε, καὶ οὐνομα, καὶ χθόνα φώνη
τάλα, καὶ ποῖα κηρὶ δαμειεῖς ἔθανεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γεννήτωρ, Γρίαμος. γὰρ, ἴλιον. οὐνομα δ' ἔκτωρ.
ὦ ξείν', ὑπὲρ πάρος δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴτινα πῶτ' ἀκουσας ὀδυαλίου φίλον υἱόν,
καὶ κρατερὸν δαυάμην, καὶ θαρσαλέον πλεμίζιν,
ἔκτορα τὸν Γριάμοιο νόοι μούνον γεγενησθαι.
ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ.
αἶψα πρὸ τῶν δαναῶσι μάχην προφέροντα.
ὃν καὶ τῆς θανόντα τάφος ὅδε ἀμφιγυλῶται.

Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα.

Ἐκτορι μὲν βροίη συγκέθανεν, οὐδ' ἔτι χεῖρας
ἀντήρεν δαναῶν παισὶν ἐπὶ χορμένοις.
πέλλα δ' Ἀλέξανδρον σκωαπώλετο. παρὶδες ἄρα
ἀνδράσιν, οὐ πάρος ἀνδρες ὠχλόμεθα.

Γαρμενίωνος εἰς τὸν αὐτόν.

Φθίθαι Ἀλέξανδρον, φασδὴς φάτις, εἰς ἀληθὲς
Φθίβος. ἀνικητὸν ἀπτεται οὐδ' αἰδῆς.

Γεμίνου.

Χείρ με Πολυκλείτου θασίου κέμεν. εἰ μὴ δ' ἐκείνος
Σαλμωνῆος βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάχην.
ὃς με καὶ εἰν αἰδῇ πορθεῖ πάλι, καὶ με κεραυνῶς
βάλλει, μισῶν μου κου λαλέοντα τύπν.
ἵχε Ζεὺς πρηνῆρα. μέθες χόλον. εἰ μὴ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπός. ἀτύχοις εἰκόσι μὴ πλέμην.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Θεοσιβίαν. 15

Εἰδέν ἀνεσθρίη τρία πένθεα. κείρατο χάπην
πρῶτον ἐφ' ἱπποκράτη, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῶ.
καὶ νῦν ἀβλαβίου γορβῆ πρὶ σήματι κείται.
αἰδομένη μετὰ κείνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Αθῆλον.

Θεσσαλὸς ἱπποκράτης, κῶος γένος, ἐνθάδε κείται,
φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεναῶς,
πλείστα τρόπαια νόσων σῆσας ὅπλοισι ὑγιείης,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

Αθῆλον.

Γλαυσανίαν ἱητρον ἐπώνυμον, ἀρχίτῳ ὄν,
τὸν δ' ἀσκληπιάδην πατρὸς ἐθαύε κόνις.
ὅς πλείστους κρυβᾶσι μαραινομένους ὕπνου σοῖς
φῶτασ', ἀπέσρεψεν Γρῆσι φόντα θαλάμων.

Εἰς ἱεῦτας. Ἀντιπάρου σιδωνίου. 16.

Ὅπρ' ἐγὼ κῆρ' ἔτῃρα, καὶ ἀρπάκτηραν ἐρύκων.
σπέρματος ὑψιπέτῃ βισονίαν χέραν,
ῥινοῦ χρῆμασπρος εὐστροφὰ κῶλα τιταίνων,
ἀλκιμένης πᾶν ἔργον ἀπώθει νέφος.
καὶ με τίς οὐτύτῃρα παρὰ σφυρὰ δίφους ἐχίδνα
σαρκὶ τὴν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνείσα χόλον,
ἡλίου χήρῳσεν. ἰδ' ὥς τὰ κατ' αἰθέρα λούσων,
τοῦτο πρὶν οὐκ εἰδάνῃ πῆμα κυλινδόμενον.

Ισιδώρου.

Ἰξῶ, καὶ καλέμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὴν ἐφρβεν
ἀμμηλος, λιπῶς, ἀλλ' ἐν ἐλουθρίῃ.
οὐπτε δ' ὀθνεῖν ἐκυσεν χεῖρα γαστροῦ ἐκῆτι.
τῆτο ῥυφὺν κείνῳ, τῆτ' ἐφ' ἐρῶ φροσύνην.
ποῖς δὲ ῥιηκοσὺν ζήσας ἔπος, ἐνθάδ' ἰάουει,
παισὶ λιπὼν ἰξόν, καὶ πῆρ' αἰ, καὶ καλέμους.

Μνασάλκου.

Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θαδὸν πῆδον ἰβὸς ὄρνις
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἐζόμενος πλατάνου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

ὦλετο γὰρ Γοίμανδρος ὁ μάλλιος, οὐδὲ τινεῖται
ἰξὸν ἐπ' ἀργούτῃ χαλὰ μένος καλὰ μῶ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. Αἰηλον. 17

Κύματα, καὶ φηχὺς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
δελφίνα, ξένοις κοινὸν ὄραμα τύχης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἔλεω τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,
ἀνθὺς με πρὸς τύμβον ἔσπαρον ἀσεβέες.
νῦν δὲ τεκοῦσα θάλαττα, διώλεσε. τίς παρά πέντῳ
πίστις, ὅς οὐδ' ἰδίης φέσασα σωφροίνης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ. 18

Λεοντίου χολαστικοῦ.

Ορφείος οἰχομένου, τάχα τίς πτε λείπετο μουσα.
σοῦ δὲ Γλάτων φθιμένου, παύσατο καὶ κιθάρη.
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μέλεων ὀλίγη τίς ἀπ' ῥῶξ,
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ, καὶ παλάμαις.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Ἡ γλυκερὸν μέλτασα καὶ ἄλκιμον, ἡ θρόον αὐδῆς
μούνη θηλυτέροις συνέσι ῥηξάμενη,
κῆται σιγαλέη. τόσον ἔσθενε νήματα μῦθης,
ὥς λιγυρὰ κλεῖσαι χεῖλεα Καλλιόπης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτὶ φύσις θήλειά, καὶ οὐ πρὸς ἴσιν καρήνου
ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξανῶσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
φαῦ, φαῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὅπια.

Αἰαθίου χολαστικοῦ.

Φαῦ, φαῦ, πλὴν δὲ κέτην ἐληωνίδα, πλὴν κυραοιδὸν
ῥώμης, καὶ φαρίης, ἥδε κέκυθε νότις.

ὥλετο φορμίγγων τεριτίσματα· λήξαν αἰοῖσαι
ὥς τ' ἰωάννα πάντα σωληλόμενα.
καὶ τὰ χαθ' ἐσμὸν ἔθηκεν ἐπ' αἰῶν ἑνὶ αἰῶνι μουσαι
τύμβον ἰωάννας ἀνθ' ἐλινῶνος ἔχειν.

Εἰς ΚΥΝΗΓΟΥΣ· Ἀθῆλον· 19

Ἀδ' τοι ὄρχ' οὐ γὰρ πρίκλεες ἀλιθίνα γῶ
ἔθηκεν σάλα, μιν ἄμα κωμηγεσίῃς.
πάντα δ' ἐπὶ τοι πρὶ σῆμα τεταύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἰ κύνες, αἰ σάλικες δίκτυ' ὑπὲρ σαλίκων.
αἰ αἰ, λήϊνα πάντα· πρὶ βοχάσι δὲ θῆρες.
αὐτὸς δ' εἰκοσέτης νήγρεν ὕπνον ἔχεις,
Ἀγαθίου.

Τὸν κρητερόν πανοπῆα, τὸν ἀγρωτῆρα λεόντων,
τὸν λατιοσέρων κέντρα προδαλίων,
τύμβος ἔχ'· γλαυρυῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος, ἔτῃσ' ἀπὸ τρεσὶν ὀρεασιβότην.
αἰγανέη δ' ἐτάλαινα, σίγῃ τε πὰρ χθονὶ κείται,
αἰ αἰ, βα σαλίκων πάγνια δ' ὀρχελιδῶν.

Ἀθῆλον.

Εἶχε κόρων ὀβολὸν πενίης λιμηρὸν ὄριον
ὄργανον, ὃ πῆναις ἠεροβόλιζε κίχλας
ἦ καὶ παρασείχων δολίην ὄδον· ὅσος ἐκείνος
ψύσασθαι λοξοῖς ὀμμασι φεβομένους.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἄδη· το δὲ οἱ βέλος, ὄρφανὸν ἦχον,
καὶ χερός· ἡ δ' ἄγρη, τύμβον ὑπὲρ πέτεται.

Εἰς ΜΕΘΥΣΟΥΣ· Ἀθῆλον· 20

Μορτάδα πλὴν ἱερῆς με Διωνύσου παρὰ ληνόις
ἄφθονον ἀκρήτου ἀσπασμένην κύλικος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐ κούθη φθιμένην βαλὴ νόνις . ἀλλὰ πίθος μοι
σύμβολον ἀφροσύνης, τρῖπλόν ἐστι τάφος .

Αντιπάρου σιδωνίου .

Τῆς πλεῖς πόλε σῆμα μαρωνίδος ἥς ἐπὶ τύμβῳ
γλυπὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρῃς κύλιξ .

ἡ δὲ φιλάκρητος, καὶ αἰὲν ἀάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, οὐ τεκνῶν ἀκτεάνῳ πατέρι,
ἐν δὲ τῷ δ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ Βάκχῳ
ἄρμενον, οὐ Βάκχου πλήρες ἐπὶ τάφῳ

Αργενταρίου .

Ἡ βρόμιον σέρξασα πολὺ πλεόν, καὶ προφὸς ἰνῶ,
ἡ ἀάλος ἀμπελίνῃ γῆϋς ὄρισμα μάχῃ,
ἡνίκα πλὴν ἱερὴν ὑπέδω χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
πνῶμα, πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι, φέρε κέλπιν ἐλαφρὴν .
οἶσά κε νέον τοῦξ ἀχέροντος ὕδωρ .

καὶ τὴν παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα . τὸ δ' ἔλεξε
φαιδρὸς, ἵνα αὐγάξῃ καὶ φθιμένοισι πίθον .

Αντιπάχου .

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόασαμαι, ἢ Διὸς ὄμβρον
μέμφομαι . ὀλιγοὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέροις
ἀγρόθε γὰρ κατιόντα πλύξινον ἐκπτε δαίτῃς,
τύμβος ἐχθρὰ γλίχρων ἐξεριπόντα λόφων .
κεῖται δ' αἰολίδος σμύρνης ἐκεί . ἀνιάτις ὄρεθῃς
δεμαῖνοι μεθύων ἀβραπὸν ὑετίην .

Λεωνίδου .

Μαρωνίς ἡ φίλοινοσ, ἡ πίθων ποσὸς
ἐνταῦθα κεῖται γῆϋς, ἥς ὑπ' ἑσὶ τάφου, !
γνωστὴ πρόκηται πᾶσιν ἀπὸ τῆς κύλιξ .
σένη δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπ' ἑσὶ τέκνων,

οὐκ ἀνδροῦς οὐς λέλοιπεν ἑλθεῖς βίου,
ὃν δ' αὖτις πάντων οὐνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

Διοσκορίδου.

Τὴν τίτθιν ἱέρον σειληνίδα, πλὴν ὅτε πινοί
ζωρὸν ὑπ' οὐδὲ μιῆς θλιβομένην κύλικος
ἀγρῶν ἑλθεῖς ἐθήκεν, ἵν' ἡ φιλάκητις ἐκείνη
καὶ φθιμένη, ληνῶν γέτονα τύμβον ἔχη.

Αἰνιγνίου.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν, καὶ τίμιον ὦ παριόντες,
τῷ χρηστῷ χαίρειν εἶπατε Πραξιτέλει.
ἦν δ' ὦν ἡρ μουσῶν ἱερὴ μερίς, ἡ δὲ παρ' οἴνῳ
κρήνητος, ὦ χαῖροις ἀνδρὶ Πραξιτέλει.

Εἰς μοιχοῦς. Αἰαθίου Χολαστινοῦ. 21

Οὐχ ὁσίοις λεχέσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
λέκτρον ὑπὸ κλέπῳ ἀγορῆς ἀλόχου.
ἐξακίνης δὲ δόμων ὀροφῇ πέπε. τοὺς δὲ κρηνοῦρους
ἔσκεπεν, ἀμύλοισι εἰσέτι μισθωμένους.
ἔκω δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς. εἴν' ἐνὶ δ' ἀμφῷ
κεῖνται, συζυγίης οὐκ ἐτι παύομενοι.

Εἰς ναυαγῆσαντας. 22

Ανακρέοντος.

Καὶ σὲ κληρορίδῃ πόθος ὤλεσε πατρίδος αἰῆς
θαρσύναντα νότον λαίλαπι χειμῆρι.
ὥρ' ἂν σε πέδῃσεν ἀνέγγυος. ὕγρα δὲ πλὴν σὴν
κύματ' ἀμφ' ἱμῖ πλὴν ἐκλυσεν ἡλικίην.

Λεωνίδα.

Εἴη πρὸς πόρῳ πλῆθος οὐρίος. ἦν δ' ἄρ' αἴτης
ὥς ἐμὲ, τοῖς αἰδέω προσελάσῃ λιμέσι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μεμφέσθω μὴ λαΐτμα χακίξενον, ἀλλ' ἐο τόλμαν,
ὅς τις ἀρ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφῳ.

Γλάτωνος.

Ναυηγῷ τάφος εἰμὶ, ὃδ' ἀντίον ὅθι γεωργῷ,
ὥς ἀλὶ, καὶ γαίῃ ξυγὸς ὑπὲρ αἰδῆς.

Λεωνίδου.

Ναυηγῷ τάφον εἰμὶ Διοκλῆος. οἷδ' ἀνάγονται,
φῶν τόλμῃ, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

Ροσειδίππου.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἀλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἀνυσεν
χῶσαι ναυηγῷ τλήμονα τύμβον εἶδει.
φρίσσω κύματος ἤχον, ἔμον μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως,
χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτείρετε.

Γλάτωνος.

Ναυηγὸν με δέδουκας. ὃν ἡ κτείνασα θάλαττα,
τυμνῶσαι τυμάτου φάρεος ἠδ' εἰσατο.
ἀνθρώπων παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσον ἄγος τόσου κέρδεος ἀράμενος.
κείνῳ κεν ὀνύσαι, καὶ εἰν αἰδέας φέροι, καί
μιν ἰδοί. Μίνως τοῦ μὲν ἔχοντα φάρος.

Τῷ αὐτῷ.

Γλωτῆρες, σώζοισθε καὶ εἰν ἀλὶ, καὶ κατὰ γαῖαν.
ἴτε δὲ ναυηγῷ σῆμα παρβύχομενοι.

Σιμωνίδου.

Τὺς δὲ πρὶν ἀπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας,
ἐν πέλαγος μίαν νύξ' ἐν σκόφος ἐπτέρισεν.

Καλλιμάχου.

Ὡφελε μὴδ' ἐγένοντο θαυὰ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδά Διοκλείδου Σώπλιν ἐσένομεν.

εὖν δ' ὁ μὲν, εἰν ἄλϊ που φέρεται νέκυσ· ἀνθὶ δ' ἐκείνου,
οὐνομα, καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νάξις οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Αὐκός, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἄμα, καὶ φυλὴν εἶδεν ἀπλυμένην,
ἐμπρος αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε· χῶ μὲν, ἐνύγρῃ
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως εὐτομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδ' ἐφ' ἔγχε θαλάτῃ
συμμίσχειν, ἐρίφω νηυτίλῃ δυσμένων.

Λεωνίδου.

Εὐρου μετρήχῃα, καὶ ἀπῆεσα κῆταις
καὶ νύξ, καὶ δνορεῖς κύματα πανδυσίης
ἐβλαψ' ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίσιον
κἄλλα χροσ, λιβυκοῦ μέγα θείων πελάγους.
καὶ γὰρ μὲν πόντῳ διττούμενος, ἰχθύσι κύρμα
οἰχίμαι· φύσης δ' ὅπως ἔπειτ' ἴθις.

Γεφυλλίης.

Απελοπόννησος, καὶ δύσπλοος, ὥλεσε κῆτα,
καὶ μαλέον τυφλὰ κῆμψομένου σπινάδες.
δάμιδος ἀσπιδάμαντα κυδώνιον· ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη
ἐπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων.
ὅν φούσαν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
κῆτες ὅπου φούσαι, καὶ Διὸς ὅτι τάφος.

Αδέσποτον.

Γαῦται νηὸς ἑρετμὰ, καὶ ἐμβόλα τῶν ἐπὶ τύμβῳ,
αἰὲν ἐπὶ φυλῇ ζωγραφέων σποδίῃ.
ναυαγῶν τὸ μνήμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
αὐθις ἀγαμνήσαι τὸν κῆτα γῆς ἐθέλεις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ισιδώρου ἀγέατος, ἀπὸ ναυηγῆ
πρὸς γηπέτον.

Τὸ χῶμα, τύμβός ᾗτιν· ἀλλὰ τὸ βόε
ἐπὶ χεῖς οὗτος, πλὴν ὕνιν τ' ἀγάσασον.
μινεῖς ποδῶν γὰρ· ὅς δ' ἐτ' αὐτὴν κόνιν,
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῖς δάκρυα.

Αἰτιπάρου.

Οὐδ' ἐτέρης ὅλος εἰ μὴ θανῶν νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα,
καὶ χθών, πλὴν ἀπ' ἐμῇ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φέρον ἰχθύες· ὅσ' αὖτε
βέβραται ψυχῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανθέα τὸν ναυηγόν ἐπὶ σῶμα πινειοῖο
νυκτὸς ὑπὲρ βαλῆς νηξάμενον σανίδος,
μουνιὸς ἐκ θέμνοιο βορῶν λύκος, ἄσκητον ἄνδρα
ἐκτανεν· ὧς αἰεὶς κύματα πικρότερα

Στατυλλίου φλάκ-

κην.

Λαίλαπτα, καὶ μανίην, ὅλοῃς προφυγόντα θαλάττης,
ναυηγοὶ λιβυκαῖς κείμενον ἐν φεμάθοις,
οὐδέ τις ἡϊόνων, πυμάτω βεβαρυμένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ συγερῆς ὥς κέ με ναυβορίης,
ἐκτανε λυγρὸς ἔχ' ἑστί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθαι,
πλὴν ἐπὶ γῆς φόντων μοῖραν ὀφειλομένην;

Ισιδώρου.

Οὐδέ με νικόφημον, οὐκ ἄσρων δύσις
αἰὲς λιβύσσης κύματος κατέκλυσεν,
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ φῶς τάλας ἀννέμῳ
πλόῳ πεδισθεὶς, ἐφρύγη δίψης ὕπο.

καὶ τὰ τ' αἵτεων ἔργον· ἃ πόσον κακὸν
ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμνηότες;

Στατυλλίου.

Γραυέα τ' ἐν πρέσβω, τ' ἐν ἀλιτρυτοῦ ἀπὸ κύμβης
ζῶντα, τ' ἐν ἀγκύροισι, καὶ μοιέοντα λίνοις,
ἐκ δεινοῦ τριχέα νότου κατέδυσε θάλαττα.
ἔβρασε δ' εἰς κροχέλην πρῶτον ἡϊόνα,
χεῖρας ἀπ' βρωθέντα· τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
ἔμμεναι, οἳ μούνασ' αἷς ὀλεοντο φάγον;

Λεωνίδου ταραντίνου.

Θῆριν τ' ἐν τριγέροντα, τ' ἐν ἀνδρῶν ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τ' ἐν αἰθήρῃς πλεῖονα νηξάμενον;
ἰχθύσι ληϊσῆφα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
ἔχ' ἐκ πλυσκαλμου πλώτορα ναυτιλίας,
ἐμψης οὐτ' ἄρ' ἡτῆρος ἀπώλεσεν οὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολυὰς τῶν ἐτέων δεκθ' ὅσας,
ὅμ' ἔθανεν καλύβη χοινίτιδι, λύχνος ὅποια
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τῷ δ' οὐ πᾶσις ἐφήρμωσαν, οὐδ' ὁ μόλεκτρος,
ἀλλὰ σωβρατίνης ἰχθυβόλων θίσος.

Αθιλον.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον, ἀχαϊκὸν ἐλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν ἰσμοῦ σύνδρομον ἡϊόνα,
λούκιος ἐσφάλεξα· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
ὅσ' ἐκ σωρευεὶς εἰς ἐπέχει σκόπελος.
τοὺς δὲ δόμον Γριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιοὺς,
ἀκλαύτους κτερέων νόσφισαν ἀνέσδαι.

Αδδαίου μιτυληναίου.

Ὁ γρηπὺς Διότιμος ὁ κύμασιν ὀλησάδα πεισὴν,
κῆν χθονὶ πλὴν αὐτῷ οἶνον ἔχων πενίης,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νήγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἵκτο πρὸς ἄλῃν,
αὐτρετής ἰδίῃ νηὶ νομιζόμενος.
ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔχεν ὁ πρέσβης
καὶ φθιμένος, πύματον πυρκαϊῆς ὀφελος.

Αρχιταρτίῳ

Δύσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κύμα
ἐκλαυπεν μήτηρ μυρία Λυσιδίῃ
ψύσῃν ἀνέχουσα κενὸν τάφον. αἰὶά με δαίμων
ἀπνοον αἰθῆρας θῆκεν ὁμοῖόν θιον,
πνυταγόρην. ἔχον δὲ καὶ αἰαίνῃ ἄλλὰ πότμον,
πρυμνούχους σέλλων ἐκ βορέαο κέλως.
αἰὶ οὐδ' ὥς ναύτην ἐλίπον ὁρόμον. αἰὶ ἄπ' νηὸς,
ἄλλην παρ' φθιμένοις εἰς σενέβην ἄκρον.

Εβρούσηου μεσηνίου.

Ἡμία καὶ βιοττιο, καὶ αἰῖδος ἦν αἰὲν εἶσα
ναῦς ἰβρακλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη.
ἔρεφεν ἰχθυβολοῦντα, κατέφλεγε τεθνεῖστας
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς αἰῖδην.
ὄλβιος ὁ γριπὸς, ἰδίῃ καὶ πόντῳ ἐπέπλει
νηὶ, καὶ ἐξ ἰδίης ἐδραμεν εἰς αἰῖδην.

Φιλίππου.

Ἡπέρῳ μ' ἀπ' αἰῖδος νέκυα γρηχεῖα θάλαπτα,
σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἐτι σκύβαλον.
κῆν αἰῖδ' ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
εἰρήνην ἔξω φρικτῆς σπιλάδος.
ἦ τύμβουε κρατῶσα καὶ ὕδατος, ἦ παραδοῦσα
ζαῖν, τὴν κείνης μνηκέτι κλέπεν ἐκω.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡϊόνι πόδε σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρὲν ἀλιρραγίων ἐκχύμενον σκοπέλων.

τῇ μέρ, ἐριμοκόμης κείται, καὶ χῆρος ἰδόντων
 κόρησιν. τῇ δὲ, χρῶν πενταφνεῖς ὄνυχες,
 πλυρὰ τε σαρκολιπῇ. ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
 γούρων, καὶ κώλων, ἔκλυτος ἄρμονίη.
 εὖτος ὁ πυλημῆς, εἰς ἣν πτε, φῶ, μακχρῖσοι,
 ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Βιάνορος.

Ἰχθύσι καὶ πταμῶ, Κλειτῶν μόν ἐχθρὸς ὁμίλος
 ὥσεν, ὅτ' εἰς ἄκριν ἦλθε τυραννοφόνος.
 ἀλλὰ δ' ἰκημιν ἔθαψεν. ἀπασσασθεῖσα γὰρ ἔχθη,
 πᾶν δ' ἐμῶσ' ὅς κορυφὴν ἐκ πρὸς ἐκτέρισεν.
 κείται δ' οὐχ ὑδάτεσι διάβροχος. ἀδόμενη δὲ
 γῇ, κούθει ἦν εἴς ὅρμον ἐλαυθρίης.

Ηρακλείδου σινωπέως.

Λαῖλαψ, καὶ πλὴν κῦμα, καὶ ἀντοαὶ ὄρκιτούροιο,
 καὶ σκότος, αἰγῶν τ' οἰδμα κακὸν πελάγους,
 ταῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα. τριχθαὶ δὲ κλαυθεῖς
 ἰσὺς, ὁμοῦ φέρτω καὶ μετέλυτε βυθῶ.
 ναυηγὸν κλαῖσι τε παρ' αἰγιαλοῖσι γονῆες
 Τλησιμένη, κωφὸν σισάμενοι λίθακα

Ερυκίου.

Οὐχ ὅδε δειλῶς σατύρου τάφος, αὐδ' ὅτ' αὐτῇ
 ὥς λόγος εὐνάσαι πυρκαϊῇ σάτυρος.
 ἀλλ' εἴ που τινὰ πόνην ἀκῆτε πικρὸν ἐκείνον,
 ἦν πέλας αἰγῶν μακρυζόμενον μυκῆλης,
 κείνῳ δινήεντι, καὶ ἄρ' οὐδέ τι κείμαι
 ὕδατι μαυνομένῳ, μεμφόμενος βιρέην.

Θεατήτου.

Ναυτίλοι ὡπλώνοντες, ἡ κυρεναῖος ὀρίσων
 πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὕμμε Διὸς,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ἔπειν παρὶ Μένωνι, παρ' ἰκθρίαις ὅτι πέφαις
κεῖται, ἐν αὐταῖς θυμὸν ἀφείδ' πελάγει.

Ἀσκληπιάδην.

Ω παρ' ἐμὸν σείχων κενὸν ἡρίον εἶπον ὁδῖτα,
εἰς χίον αὐτ' ἀνίκη παρὶ μελισσαγόρῃ,
ὥς ἐμὲ λυθὺ, καὶ νῆα, καὶ ἐμπρίην, καὶ κὸς αὔρος
ᾤλεσεν. Εὐίππου δ' αὖτ' ἀέλειπ' ὄνομα.

Γέρσου.

Εὐρου χειμέριά σε καταγίδος ἐξεκύλισαν
φιλλὶ πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἡϊόνι,
οἰνηρῆς λέσβοιο παρὰ σφυρόν. αἰγίλιος δὲ
πέφρου ἀλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόπῳδι.

Νικαινέτη.

Ἠρίον εἰμὶ Βιτανος ὁδοιπόρε. εἰ δὲ πρῶνῃ
λείπων, εἰς αὐτὴν ἔρχεαι ἀμφίπλιν,
εἰπὲν Νικηγόρῃ, πάδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ,
στυμονίης ἐρίφωι ᾤλεσε πανδυσίη.

Λεωνίδου.

Ἀρχαίης ὦ θινὸς ἐπεηλωμένον ἄχθος,
εἴ ποῖς ὄντιν' ἔχεις, ἢ τίνας, ἢ πῶδ' ἄπ' ὀν,
Φίντων, ἐρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ᾤλεσεν, δ' ἄρ' αὖτ' οὐροῦ λαίλαπι χρυσάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάρμης ὁ καλλιγνώτου ἐπάκτιος, ὃς κελαμάντης
ἄκρος, καὶ κίχλης, καὶ σκέρου ἰχθυβολαῦς
καὶ λάβρου πέρης δελεάρτατος, ὁ αἰάτε κόϊλας
σῆραγγας, πέφας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰουλίδα περὶ ἡέσαν
δακνάζων, ὅλοῃν ἐξ ἀλὸς ἀράμενος,

ἐφθιτ'—

ἔφθιτ' ὀλισθηρή πῶρ' ὕπ' ἐκ χερσὶν αἰξάσας,
 ὧς χετ' ἐπὶ σενὸν παλλομένη φάρυγα.
 Χῶ μὲν, μηρίνθων, καὶ δούνακος, ἀγκίστρων τε
 ἔγγυς, ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος,
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια. τὲ δὲ θανόντος
 Γρίπωνος, γριπὸς τὲν ἔχωσε τάφον.

Φιλάκκου.

Εβρου χειμῖσις ἀταλὸς χρυμοῖσι πεδινθεῖς
 κοῦρος, ὀλισθηρὸς πρὶν ἔθραυσε πάγον.
 τὲ, παρασυρομένοιο, πρίρραγες αὐχέν' ἐκοτε
 θηγαλέον πταμοῦ βισονίοιο ῥύφος.
 καὶ τὸ μὲν, ἡρπάσθι δίναις μέρος. ἡ δὲ τεκοῦσα,
 ληφὲν ὑπὲρ τάφου μοῦνον ἔθικε χεῖρα.
 μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν, σου
 πυρκαῖῃ, τὸ δέ, σου πικρὸν ἔβαλεν ὕδωρ.

Αδέσποτον.

Γάντα τίς ὀρήσαιο φυγεῖν πλόον, ὅποτε καὶ σὺ
 Θούγενες ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθελ' πελάζει,
 ἡνίκα σοι κεκμηδὸς ἐπέπαιτο φορτίδι νήϊ
 οὐλον ἀνιρίθμων κείνο νέφος γεράνων.

Λεωνίδου.

Νασηγὸς γλαυκίοιο φυγὼν τρίτωνος ἀπειλᾶς,
 ἀνθους φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον.
 πηνειοῦ παρὰ χαῦμα γὰρ ὤλετο. φῶν τάλων, ὅς τις
 νηρεῖδων νύμφας ἔχεις ἀπισυτέρας.

Ιουλιανού.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ. καὶ εἰς αἶδα πρῆσας,
 μέμφει μὴ πόντος κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
 κῆνοι μὲν σ' ἐδάμασαν. ἀλὸς δέ σε μέλιχον ὕδωρ,
 ὅς χθόνα, καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

T

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλώης, ναυηγόν με λαβών· καὶ σήματι χῶσας,
πλῶε, μαλακίων ἄκρα φυλασσόμενος.
αἰεὶ δ' αὖ πλοῖον μεθέποις φίλος· ἦν δέ τι ῥέξῃ
ἄλλο τύχῃ, τοῖων ἀντιάσας χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτί σε πόντος ὄλεσε, καὶ οὐ πνύοντες αἵται,
ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπρίης.
εἴη μοι γὰρ ὁλίγος βίος· ἐν δὲ θαλάῃς,
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἄλλομάχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθὼν σε τέκεν· πόντος δὲ διώλισε· δέκτο δὲ θῶκος
πλουτήος· καὶ θένδ', οὐρανὸν εἰσανέβης.
οὐχ ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνει, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων Γάμφιλε κόσμον ἄρης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υπατίου τάφος εἰμὶ· νέκην δ' οὐ φιμὶ καλύπτειν,
τέσσω τόσας ἐὼν αὐσονίων προμάχου.
γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαλιν ἀνέρα χῶσας
σήματι, τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Ἀντιφίλου.

Ἦδη που πάρις πελάσας χερδὸν αὐρίον εἶπεν,
ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσολοίῃ νοτιάσῃ.
οὐ πῶ χεῖλος ἐμυσε· καὶ ἦν ἴσος αἰεὶ δι πόντος,
καί με κατέπνυγεν κείνο π' κουφον ἔπρ.
πάντα λόγον πεφύλαξεν αὐρίον· οὐδὲ τὰ μίαν
λήθει πῶ γλώττης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Ἀπλωνίδου.

Ἦν ἄρα μιλήτε φοιβήϊον ὄρμον ἵκησε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,

παῖς ὅτι οἱ ναυηγῶς, ὑπὸ χθονὶ κούβεται ἀνδρῶν
Δίφιλος, αἰγᾶίου κῦμα πίων πελάγους.

Αντιφάρου.

Γᾶσα θαλάπῃα, θάλαπῃα. τί μυκλάδᾳς, ἢ σενὸν ἑλλης
κῦμα, καὶ ὁξείᾳς ἡλεᾷ μεμφόμεθα
ἄλλως τοῦνο μ' ἔχουσιν. ἐπεὶ τί με τὸν προφυγόντα
κεῖνα, σκυρφαυὺς ἀμρεχέλυτε λιμὴν.
πόστμον ἀπλοῖν ὄρωτότις. ὥς τάγε πόντος,
πόντος. ὁ τυμβουθεὶς οἶδεν ὄριστα νόμος.

Φακέλλου.

Φῶγε θαλάπῃα ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβόλῃ ἑχέτη,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδῆν βιοτῆς.
ἢ πείρω τὸν ἔνεστ μακρὸς βίος. εἴν ἀλὶ δ' οὐτως
ἀμαρὲς εἰς πρὶν ἀνδρὸς ἰδῆν κεφαλὴν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἰμι γελώσῃα κατὰ σπρέσειε γαλήνῃ
κῦματα, καὶ μαλακὴν φρέκα φέροι ζέφυρος,
νηοβάπην ὄψεσθε. δέδοικα γὰρ οὐδ' πάρος ἔτλην
κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀβρομος ἐκ τύμβου λυε πείσματα ναυηγῶ.
χῆμῶν ὀλυμένων ἄλλος ὀνησφόρει.

Αδηλοῦ.

Εμπρέιης λήξαντα φιλόκριτον ἄρτι δ' ὄρου
Γαόμενον, ξείνῃ μέμφεις ἔκρυψε τάφῳ
ἐνθα ὁραμὸν νεύλοισι πλὺς ῥόος ὕδατι λάβρω,
τῶνδρὸς πλὺ ὀλίγην βῶλον ἀπὸ μφίστε.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφυγε πικρὴν ἄλα, νῦν δὲ καλυφθεὶς
κῦμασι, ναυογὸν χέταλιος ἔχε τάφον.

Τ 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ηρακλείδου.

Απὶ χ' ἀπὶ χε χεῖρας ὦ γεωπόνε.
μή δ' ἀμφίθαμνε τὰν ἐν ἡρίῳ κόνιν.
αὐτὰ κέ κλαυται βῶλος ἐκ κελαιμύενος
δ' οὗτοι κομαρὶς ἀναβαλήσεται σάχους.

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέρας βέρος, αἷμα ἔρασί που
ἦν ἐσορᾶς, αὐτὴ πᾶσα θάλασσα τάφος.
ὦλετο γὰρ σω νηὶ. τὰ δ' ὅσα πρὶν πρὶν ἐκείνου
πύθεται, αἰθρίας γνωστὰ μόνως ἐνέπειν.

Αντιπάρου.

Δύσμορε Νικᾶνορ, πρὶν μεμορημένε πόντι,
κεῖσαι δὴ ξείνην γυμνὸς ἐπ' ἡϊόνι,
ἢ σύγε πρὶς πέρῃσι. τὰ δ' ὀλβία κείνα μέλαθρα
φρουδᾶτε, κῆρ πάσης ἐλπίς ὄλωλε τύρου.
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρύσσατο. φῶν ἐλεινέ.
ὦλεο μοχθήσας ἰχθύσι, κῆρ πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἀνθρώπε, ζωὴς πριφείδεο, μὴ δὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθι, ὥς οὐ πλὺς ἀνδρὶ βίος.

Θεοδώριδου.

Κληίδες πόντε σε, κῆρ ἐχατὶαὶ σαλαμῖτος.
Τίμαρχ', ὑβριδὴς τ' ὦλεσε λίφ' ἀνεμος.

Ονέσου.

Οὐτομα κηρύσσω Τιμοκλέος, εἰς ἄλλα πικρὺν
πάντη σκεπτομένη πρὶν πρὶν ἄρ' ὅτι νέκυς.
αἶ, αἶ, πόν δ' ἡδὴ φάγον ἰχθύες ἡδὲ πρῖαν
πέρος ἐγὼ, τὸ μάλιστα γράμμα τυπωθὲν ἐχω.

Αθλον.

Ναυτίλε, μὴ πύσθ' ἵκνῃς ἐνθάδε τύμβος ὅδ' ἐμὴ
 αἰὲς αὐτὸς πόντος τύχαινε χριστοτέρου.

Διοδώρου.

Ἐρῶσις ἰονίοιο πολυπλοῖντε θάλαππα
 νηλεὲς, αἶδω προθμὲ κελευνοτάτῃ,
 ἢ πᾶσι κατέδεξο. τίς ἂν τεὰ κέμμορε λέξαι
 αἰσυχὰς δυσήνων αἶσαν ὀπιζόμενος,
 ἄλγεα, καὶ βλαβέων ὅσον ὠκυμόροις ἐταίροις,
 νηίτε σὺν πάσῃ, βρύξας ἀλιρροβίῃ.

Αργενταρίου.

Οὗτος δ' Καλλιόχρου κελεύς τάφος, ὃν βαθὺ χάσμα
 ἔσφηλεν λιβυκῶν ἀδρομέοντα πόρων.
 συρμὸς δ' ὅτ' ὠρίωνος ἀνεσπώφισε θαλάπης
 βένθος, ὅτ' ἐπὶ συγερῆς οἶσματ' ἀπανδυσίης.
 καὶ τὸν μὲν δαίταντο κυκώμενον εἰν ἀλὶ θήρις.
 κωρὸν δὲ σήλη τράμμα λέλογχε πόδε.

Ξενοκρίτου.

Χαῖταί σου σάζουσιν ἐθ' ἄλμυρὰ δύσμορε κούρη
 νανηγοῦ φθιμένης, εἰν ἀλὶ Λυσιδίῃ.
 ἢ τὸρ ὀρινομένου πόντος, δείσασα θαλάπης
 ὕβριν, ὅτ' ἐπ' αἰὲν οὐρανὸν ἐξέπεις.
 καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὐνομα, καὶ χθόνα ταρσόν.
 ὅσῃ δὲ ψυχῇ κλύζ' ἐπ' αἰγιαλῷ.
 πικρὸν ἀριστομάχῳ γένετ' ἐκ κῆν· ὅς σε κομίζων
 ὅς γάμον, οὔτε κόρην ἤγαγεν, οὔτε νέκυν.

Ζανού.

Ἵψ' ἔχ' ἔσθ' ἐπὶ κεφαλῇς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῷ
 θῖνα κατὰ κρυβοῦ χαλόμενος ἑένυος.

Τ. 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

οὐ γὰρ σὺ μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύνουσα,
οἶδεν Ἀλεξάντη σὸν μῆρον εἰνάλιον,
ἀλλ' ἄτ' ἐρμιαῖό τε, καὶ ἄξινοι πλαταμῶνες
δέξονται γαῖης, γέκνης ἡϊόνος,
ὥς τ' ἐχέμεν φάμασθ' ἰόριον βραχύ. πολὺ δὲ δάκρυ
εἶν', ἐπεὶ εἰς ὅλων ἐδράμεν ἐμπρίην.

Αλκαίου.

Στυγνὸς ἐπ' ἄρκτου ῥα ναύτατος πλῆος. ἐν δὲ βαρεῖς
λαίλαπτος, ἀσπασίῳ πικρὸν ἔταξε μῆρον,
οὐ σείχεις παρὰ τύμβον ὁδοιπόρε. σῶμα δὲ πόντος
ἐκρυψ', αἰγῶν ῥαινόμενον πελάγει,
ἡϊθέων δακρυρὸς ἅπασ' ἰόρος. ἐν δὲ θαλάτῃ,
πλεῖστα πολυκλαύτε κήδεα ταυτιλῆς.

Λεωνίδα.

Ἡ χήρα θάλαττα, τί τῶν Τιμάρους οὕτω
πλώοντ' ὅτ' ἀλλήνῃ Τελεταγόρῃ,
ἄγρια χεῖρ' ἰμνήσασα καταπρηνώσασ' ἅπαντα
σῶ φόρτῳ, λάβρον κῦμα ἐπιχουμένη;
χρῶμαι καὶ καύξιν, ἢ ἰχθυόβοις λαρίδεσσιν
τεθρήνητ' ἅπνους ὄρεϊ ἐν ἀγίαλῳ.
Τιμάρους δὲ κενὸν τέκνον κεκλαυμένον ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρῃν.

Αθηνόδωρος.

Εν πόντῳ Σώδαμιν ὁ κρῆς θάνεν ὣς φίλε Νικρῶν;
δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κείνο σύννηθες ὕδωρ.
ἰχθυοβλαστὸς ὁ πρῖντος ἐν ἀνδράσι; ἀλλὰ θάλαττα,
οὐτὶ διακρίνει χεῖματος οὐδ' ἁλῆος.

Αντιπάφης.

Δάμιν ὁ νικαυὸς ἐλαχὺ σκῆφος ἐκπτε πόντε
ἰσθίῳ πρὶ τῶν ναυστοκλέων Πέλοπος,

ρορτίδα μὲν, καὶ πάντα γαῖω ἐπιβήτορα λαὸν
 κύματι, καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων,
 ἀσκηθεὶς ἐσώσσε· καὶ θιέμενης δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης, ψυχῶν κατθανεν ἐκ νιφάδων,
 ἡμῶν δ' ὁ πρέσβυς ἰδίως λιμένα γλυκύν ἄλλοις
 δούς ξέρε, πονλήθης αὐτὸς ἐβυ λιμένα.

Παγκρατίου.

Ωλεσεν ἀνταίου διὰ κύματος ἄγριος ὄρβηϊς
 λίψ' ἐπιπείδην ὕασι δυομέναις,
 αὐτῇ οἰσὺν νηϊ, καὶ ἀνδράσιν ᾧ τόδε σῆμα
 δακρύσας κινεὶν παῖδι πατὴρ ἐκμα.

Λεωνίδου.

Αἰὲ λήϊται, καὶ ἀλιφθόροι οὐδὲ δίκαιοι
 κρήτες· τίς κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
 ὥς καὶ ἐμὲ πλώοντα σαῶ οὐκ ἐπίονι φόρτῳ
 κρηταῖης ὥσαν Τιμόλυτον κατ' ἁλός.
 δέιλαιον· κῆρ' ὡς ἀλιζώσις λαρίδεων
 κέκλαυμαι· τύμβον δ' οὐχ ὕπ' Τιμόλυτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῆρ' ἤ, κῆρ' πῶντα κενυμένθα· τὸ πρῶτον
 ἐκ μοιρέων Θάρσος· Καρμίδου ἡνύσατο.
 ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἐνοχον βίρος εἰς ἄλλα δαΐων,
 ἰόνιον θ' ὑγρὸν κύμα κατ' ἄχόμενος;
 πλὴν ἰδὼν ἐσώσσε· αὐτὸς δὲ μετ' ἄφροτος ἐκ βυθοῦ ἐρῶν,
 ἦδη, καὶ ναῦταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄχριον ὅδε μέγα κῆρ
 ἦλθεν· ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμφαλίου.
 χῆμισι μὲν ναῦται ψυχὴν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
 ἦρανθ', ἡμῖσι δὲ πρίστις ἀπекλάσατο.

Τ 1111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦόνι δ' ἐν ταύτῃ κῆκ' ἐλείψαντο Θάρσους ὦν
ἐκρυψαν. πάθον δ' οὐδ' ἄλλιν ἐκόμισαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τεῖρε χῆρα θάλαττα, τί μ' οὐκ οἶζυρά παθόντα,
τηλόσ' ἀπ' ἑλπίδος ἐπυσσας ἠϊόνος;
ὥς σὺ μὴ δ' αἰδέομαι κῆκ' ἐπιδιμένους ἀχλὺν,
Φιλλοῦς ἀμφιμένους ἄσπονδον ἐχέτονον.

Λακκίτιδος.

Οὐκ ἔστιν ἄλγος ἀπέχεσθαι χεῖρα θάλαττα,
κῆκ' ὅμως. βόσθ' ἡλίκ' εἰς σοὶ δαΐμις.
ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω κῆκ' ἐλπίδος τάφος, ἄλλο μὲν αὐτὸν
κρήνην. οὐρήσεις δ' ὅσ' αἶμα, κῆκ' ἀποδιδόν.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἄλλοδαπὴ καὶ σοὶ κόνις. ἐν δέ σε πόντῳ
Κλείθενες, οὐδ' ἐνὶ κῆρ' ἐκίχεν θανάτῳ,
πλαζόμενον. γλυκεροῦ δὲ μελίφροτος οἶκός σε νόστον
ἡμβροτες. οὐδ' ἴκον χιόν' ὅς' ἀμφιρύτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φῆπτε Τίμαρχος παῖς πρὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἠνίκ' ἀμφ' ἑμετέρῳ ἐπνεεν ἡλικίην,
ὦ Σιμωνορίδῃ, παῖδος φίλου οὐπτε λήσῃ,
οὐτ' ὄρετόν ποθέω, οὐτε σαοφροσύνην.

Αντιπάδου.

Καὶ νέκυν ἀπρῆγος ἀγιάσει με θάλαττα
Λύσιν ἐρημαίῃ κρυπτόν ὑπὸ σπιλάδι,
τρηνὲς αἰὲ φωνᾶσα παρ' οὐατι, κῆκ' ἀκωφὸν
σῆμα. τί μ' ὦν ἄνθρωποι τῇδε παρῴκισατε;
ἢ πνοιῆς χῆρωσε τὸν οὐκ ἐτι φορτίδι νηὶ
ἐμπρὸν, ἀλλ' ὀλίγῃς ναυτίλον εἰρεσίῃς,

θηγεμένη ναυηγόν· ὃ δ' ἐκ πόντοιο ματαῶν
ζωὴν, ἐκ πόντε καὶ μόρον εἰληυσάμην.

Αρχίου.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Οἴρις ἐλαθεῖς
κῦμασιν, ἀγρύπνωτ' ἡσόμεαι ἡϊόνων.
ἢ γὰρ ἀλιρρήκτοισι πρὶ χοιράσιν ἀρχόθι πόντε
δυσμένεος, ξείνων χερσὶν ἐκυρσα τάφου.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα καὶ ἐν γενέεσσι θαλάπης
ὃ τλήμων αἶψ' αὖτις ἐπ' ἰχόμενον.
μόχθων δ' οὐδ' αἰδώς με κατάνασεν· ἠνίκη μούνοσ
οὐδὲ θανὼν λήη κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

Αντιπάρου.

Ναυαγοῦ τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε· καὶ γὰρ ὁ θ' ἡμεῖς
ῥαυόμεθ', αἰλοῖται νῆες ἐπ' ἰπτοπόρου.

Ισιδῶρου.

Ἐκ γαιωμορίης ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπίς.
εἰληυσεν, ὁ θνήσκεις ἐμπερον ἐργασίης.
νῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάταν ἀλός· ἀν' ἅμα νηὶ
πρηνιχθεῖς, κείλης ὕδασι νηέτεδον,
ἀθρόον ἐμβρίσαντος ἀήμας· οὐκ ἄρ' ἄλωαίς
ὥς ἐπιπνείῃς ἢ εἰς ὁ θόνασ' ἄνεμος.

Θεοφάνους.

Οὐκ οἶδ' ὅν Θεότιμε κακὴν δύσιν ἡετίοιο
ἄρκτουρου, κρυερῆς ἡΨαο ναυτιλίας.
ἦσ' ἐπ' αἰγείοιο πλυκλήϊδι θέοντα
νηὶ σὺν οἷς ἐτάροις ἦγαγεν εἰς αἶδην.
αἶ, αἶ, ἄριστοδίκη δὲ, καὶ αὖτολις, οἷσ' ἐτέκοντο,
μύρονται, κενεὸν σῆμα πρὶ χόμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ. 23

Καλλιμάχῳ.

Διοδωκέτη τῶν παῖδα πατὴρ ἀπίθνη Φίλιππος
ἐνθάδε, μὲν πάλιν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Αἰδέσσοτον.

Αἰδῆς μὲν σύλησιν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην.
κρύψε δὲ παπτῶν μνήματι τῷδε λίθος.
ὄνομα ρουφῖνος γενόμην, πᾶς αἰθρίοιο,
μηδὲ δ' ἐξ ἀγαθῆς. ἀλλὰ μάτην γενόμην.
ὅτ' γὰρ ἄκρον μουσῆς τε, καὶ ἥβης ἄνθος ἐλάσασθ,
φῶν, σοφὸς εἰς αἰδῆν, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
κῶκε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρόν ὁδῶτα,
δὴ γὰρ ἔφυς ζώων, ἢ πᾶς, ἢ πατὴρ.

Αἰθαίου χολα-

χῆς.

Θεομοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεις ἀταθονίῃ.
μοῖρα δὲ δειμαίνειν οὐ δὲ δάηκε νόμους.
ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, σοφῶν ἡμερσε θεμίστων,
οὐπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
οἱ κ' ἄδ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεσπανάχισαν ἐταῖροι
κείμενον, οὐθ' ἰάσου νόσμον ὁδυρόμενοι.
ἡ δὲ κ' ἔμην τίλλουσα, γόῳ πληκτίξετο μήτηρ,
αἶ, αἶ, τὸν λαχέων μόχθον ἐπισπασμένη.
ἐμης ὀλβίος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρνανθεὶς
ἐκφυγε πῶν βιότῃ θάλασσαν ἀλιτροσύνην.

Γαῦλον σιλεατῆ-

ρίου.

Ωριος εἶχέ σε πατὴρ, ἄωριος εἶλέ σε τύμβος,
 οὐθ' ἁλῶν χερσὶ τῶν ἀνθρῶ ἀνασσίη.
 σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κηταδάκρυα λείβει,
 σὺ τὶ λῆλα καὶ πορθμῶς δακρυχέει νεκρῶν.
 οὐ γὰρ ὅλον λυγρὰ βάντα δῖήνυσσας ἀγχι στανύων,
 ἀλλ' ἐν καλῇ κέτιν φῶς κτείνει σε τάφος.

Ερακλίδης εἰς

τὸ αὐτὸ.

Φῶς, φῶς, ἀμειβήτω χάριτας ἑὰρ ἡδὺ μαρμαίγῃ
 ἀμφοῖ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νηστρίων.
 καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος, ἀπ' ἡελιώτιδος αἴγλης
 πέμπτον ἐρ' ἐνδεκάτῃ πικρὸν ἀρουσάν ἔτος.
 σὸν δὲ πόσιν γενέτην τε, καὶ καὶς ἀλάωσεν ἀνίας.
 οἷς πλέον ἡελίου λήμπες ἀνασσίη.

Αγαθὸν Χολα-

χμῶ.

Εὐστάθιε, γημκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλὰ σε κηρὸν
 δέρομαι· οὐδ' ἐτι σοὶ κῆνο τὸ λαρὸν ἔπος
 ἔζεται ἐν σπμάτεσι· τεὴ δ' ἀνέθεμος ἦβη,
 αἶ, αἶ, μαλιδίη νῦν χθονός ὅττι νότις.
 πέμπτῃ, καὶ δεκάτῃ γὰρ ἐπιτάσσας ἐναιώτῃ,
 τετράκις ἔξ μούνης ἔδοξα καὶ ἡελίος.
 οὐδὲ τεοῦ πέμπτον θρόνος ἤρμεσεν, οὐ γενετῆρος
 ὄλβος· πᾶς δὲ τὴν εἰκόνα δρμόμενος,
 πῶς ἄλικοι μῶραν κηταμέμεται, οὐνεκ τότῃ
 αἶ, μέγα νηλεὴς ἐσβεσεν ἀγλαΐην.

Ιυλιανὸς ἀπὸ τῶν παρχων

ἀγρυπνίῃ.

Αἰριός ὅττι χάρωι; πλέον ἤπιον· ἤρπατεν ἡδὺ
 τὸν νέον; ἀλλὰ νόωτοῖς πολιῶσιν ἴσον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῶν πωλῆς ἀπέπαυσεν, ἀπεσφίλιξε δὲ μόχθων.
οὐκ ἐνόησε γάμους; οὐδὲ γάμων ὀδυῶσθ.

Γάυλου σιληντιαρίου, ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρὶ.

Λέητρασσι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένη κούρη,
ἐσόμεσαν παλάμαις πενθαλείαις γενέται.
καὶ σὺ ληθὺ ἀπληκίαν βίοντες, καὶ μόχθον ἐλευθέρως
ἐκφυγες. οἱ δὲ, γάων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
δωδὲκέτιν γὰρ ἄρουρα μακροδονική σε κελεύπει,
καλλεσιν ὁπλοτέρην, ἢ θεσι γηραλύν.

Εὐπολμίου.

Γαρβενικὴν ἐλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δηλαίῃ μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γάον. ἦν γὰρ ἐκείνη
θρηνεῖν πῶς μήπω μηδεὶνός, ὥς ἰδίην.
Διογένους ἐπισκόπου.

Ἀμειβοῦ.

Σοὶ πόδε Διόγενες θαλερῆς μνημῆτον ἤβης
πότῳ ἐν αὐξείῳ θήκετο φρυξ γενέτης.
φῶς, πάρος ἐκείνου θάσον ἄγαν δέ σε νόμα θεοῖο
παρὸς ἀδελφεῷ πένθος ὀφειλόμενον.
ὅς σε πρὶς εἶλας ἰβὴν παλάμῃ τε, καὶ αὐχῇ,
γείτονα τῆς μακρόρων θήκε χοροσασίης.

Κριναγόρου.

Ἡρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὐνομανῆσαι
ἀκλές. ὅτε δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμῖν.
κληθεῖντε καὶ ἄμμις ἐρωτίδης. οὐ νέμεσις τοι
ἔξει δὴ ταύτην κλησὶν ἀμειψαμέναις.
καί τοι γὰρ, ὅν τύμβῳ δέης ὑπεθήκατε βώλου,
οὐνομα, καὶ μορφὴν αὐτὸς ἐδωκεν ἔρως.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ. 151

ὦ χθών σημάπεια, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλαττα,
παιδὶ σὺ μὲν, κούφῃ κείσο, σὺ δ' ἡσυχίῃ.

Σαμίου.

Υστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν πατὴρ ματέρα Γοργῶ
δακρυόεσσι, δέρις χρσὶν ἐφαπτομένα.
αὖθι μένοις παρὰ πατρί· τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα
ἄλλαν, σὺ πρὶν γήραϊ κερδομένην.

Λεωνίδου.

Ἡ παῖς ὥχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῃ ἢ δ' ἐνιαυτῷ
εἰς αἶδην πρὶν ἡλικίης προτέρη,
Δηλαίη, πθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν
νήπιον, ἀσόργον γασάμενον θανάτῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶ, αἶ, λυγρὰ παθούσα Περισβί, ὥς ἐν ἐτοίμῃ
ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἶ, αἶ, νοῦσε βαρεία, τί δὴ φυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατὰ παρ' νεότητι μένειν;
ἢ καὶ τί μαρχὸν γλυκὴς αἰῶνος ἀμρσας
ἦθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίαν ἄλοχον.

Καλλίμαχου.

Ἡῶι Μελάνιπρον ἐθάπτομεν· ἡελίου δὲ
δυομένου, βασιλῶ κατθανε παρθενικῇ,
αὐτὸς χρί· ζῶειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θέσας,
οὐκ ἔτλη· δίδυμα γ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν,
πατρὸς θρῖσι πτοισι· κατήφισε δὲ κυρήνι
πᾶσα τὸν αὐτέκνων χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

Βιάνορος.

Θηονόης ἐκλαίον ἐμῆς γάμον· αἶμα δ' ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι, κουροτέρῳ ἔπεινον εἰς ὀδυνὰς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νῦν δέ με καὶ παῖδός θρονὸν βίη τις ἐνούφισε μοῖρα.
 φῶς, βρέφος ἐΐσ' αἶσιν καὶ σὲ τ' λειπόμεινον.
 φρσεφόνῃ, πόδε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν, ἄκουσον.
 θεὸς βρέφος δὲ κούρην μηρὸς ἀποιομένης.

Γαρμενίωνος.

Γαρθρινικῆς τάφος εἰμ' ἑλένης. πένθει δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
 προφθιμένου, διπλόα μηρὸς ἔχω δάκρυα.
 μνηστῆρσι δ' ἔλιπον κοῖν' ἄλγεια. πῶ γὰρ ἔτ' οὐ πῶ
 οὐδενός, ἢ πάντων ἐλπίς ἐκλαυσεν ἴσως.

Αντιπάχου θεαχλο-

νικέως.

Αὔσονίη μελίβυσσαν ἔχει κόνις. ἄρχι δὲ ῥώμης
 καὶ μαί, παρθενικὴ τῆδε παρὰ φάμαθ' ὦ.
 ἢ δέ με θρεψαμένη Γιομπήϊν, ἀντὶ θυγατρὸς
 κλαυσάμενι, τύμβῳ θῆκεν ἐλυσβίῳ,
 πῦρ ἑτέρον παῖδ' αἰσάουσα. πόδ' ἔφθασεν. οὐδὲ κατ' ἄλχην
 ἢ μετέρην ἦτεν λαμπάδα φρσεφόνῃ.

Αθηνῶν.

Αἶ, αἶ, τὸ πῶς κέκισον, ὅταν κλαῖωσι θανόντα
 νυμφίον, ἢ νύμφην. ἠνίκη δ' ἀμφοτέρους,
 εὐπρόλιν, ὡς ἀρχαῖν τε γλυκέριον, ὥς ὕμναιον
 ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεισῶν θάλαμος.
 οὐ καλῶς πόδε καὶ δὸς ἰαδ' ῥῶσιν. ὡς ὁ μὲν, ἴον
 Νικία. σὺ δ' ἐκλαυσας εὐδίκη θυγατέρα.

Θεοδωρίδου.

Οὐδ' οὐτε, καὶ δὲ μόνες μέγα δάκρυον εἰς σέ θανόντα
 κώκυσαν, μέλειον πυρσὸν ἀνατάμενοι,
 δηνόλιν, χρίσάωρε. σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἥβης,
 χέλλιπες ἡδίστη μηρὶ γόνους, καὶ ἄλχῃ.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ 152

Γαύλου σιλεντιχρίου.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξένοις σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλεάτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
πῶς σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη πριτύμβια φωτῶν
δ' ἔκρυα, δυσλήτω πένθει δαπνομένων.
πᾶσι γὰρ ἦ θαλίην περιημένος, οἷά τε πάντων
ξυῶς, ἐὼν κόρος ξυῶς ἐὼν ἔταρος.
αἶ, αἶ, λουγλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μὴ δὲ τῆς ἥβης δύσμορε φθασμένη.

Αἰήλον.

Ἐπ' αἶμα δὲς λυγρὰντασ' ἔχουσαν ἀφῆρπασε δάμων,
ἣν μούνην Διδύμῳ πάρι θάλασσα τέκεν.
ὦ μοῖραι, τί ποσοῦν ἀπηνέες, οὐδ' ἐπὶ πασοῦς
ἠγάγετ', οὐδ' ἔρατῆς ἔργα τεκνοασορίης,
οἱ καὶ γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὕμναον
μέλλον ἀγειν. συγεροῦ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβην.
αἶ, αἶ, θεοὶ, λίττωμαι, μή ποός τε γόους, πατέρος τε,
παύσατε, πνομένων εἶνευ ἐμοῦ φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὸν ἐκείρα
κοῦρε λιπῶν, ὅλοον οἶμον ἔβην αἰῶνος
θῶνιον. ἀτακίην δὲ μετ' ἠέχεες. ἦ σε μάλισσα
οἰκτρὰ τὸν ἥβητῶν κώνηεν ἡθεον,
ἰππάρχου κλάουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι πόδας
μοῦνον ἐπεὶ βιότῃ πλώσας, καὶ πίσυρας.

Ανύτης.

Γαρθέρον ἀντιβίην κατ' ὀρόμα. ἦς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφῖοι ἰέμενοι, παρὸς ἵκοντο δόμον,
κέλλους, καὶ πινυτῆος ἀνακλέος. αἶ, ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Μυκασάκκου.

Αἴ, αἴ, παρθενίᾳς ὀλοόφρονος, ᾗς ἄπ' φαιδρὰν
ἔκλασας ἀλιχίην ἡ μβόεα Κλεοῖ.
καὶ δ' ἐς ἀμυξάμεναι πρὶ δ' ἄκρυσιν αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ
λαῖες σερήνων ἔσταμες εἰδ' ἄλιμοι.

Αδηλα.

Ἀντί τρι σὺ λέχεος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὕμενάων,
μάτηρ πῆσε τάφῳ τῷ δ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ,
παρθενικῶν, μέτρον τε τιὸν, καὶ κάλλος ἔχουσιν,
Ὀβσίπρι. φθνητὰ δ' ἐπλεο, καὶ φθιμένα.

Ὡχόμεθ' ὦ μίλητε φίλη παρὶ, τῶν ἀθεμίτων
πῶ ἀνομον γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμειναι,
παρθενικῶν βριαὶ πλῆτιδες. ὧν ὁ βιαστὸς
κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔρετ' ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δ' ἰαβεῖς, οὐδ' ὕμενάου
τυμριόν, ἀλλ' αἰδὴν κηδεμόν' αὐράμεθα.

Ἀντιπάρου.

Οὐ νοῦσ' ῥοδόπατε, καὶ ἀγενέτρεα βοῖσκα,
οὐδ' ὕπ' δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα,
ἀλλ' αὐταὶ πύκτας ὁπότε ἔφλεγεν ἄστυ κορίνθου.
γοργὸς ἄρης, αἰδῶν ἄλκιμον εἰλόμεθα.
ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρεϊ,
οὐδ' ἰδίου φειδῶ δ' ὅσμορος ἔχε βίου.
ἄτ' ἐδ' ἔσαν χένιον δειρὰ βρόχον. ἦν γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἄμμιν πότμος ἐλευθέριος.

Εἰς ὀρνίς. Ἀρχίου εἰς νήσαν. 24.

Ἀπῆρος ἀντίφθογγον ἀπκλάξασα νομοῖσι
πολλάκι καὶ ὄρυτόμοις νήσῳ, καὶ ἰχθυόλοις,
πλλάκῃς

πλάκι δὴ κρέεσσα πλύθρον, οἷά τις ἄλῳ
κέρτομον ἀντρωδοῖς χεῖλεσιν ἀρμονίαν,
νῦν εἰς γῆν ἄλῳας, ἀναύδῃτός τε πεσοῦσι,
κεῖμαι, μιμητὰν ἄλλον ἀννηαμένα.

Αἰαθίου χολαστικοῦ, εἰς πέριξ.

Οὐκ ἔτι που τλήμον σκοπέλων μετανάστρια πέριξ,
πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχῃ σελύοις,
οὐδ' ὕψος μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἠρίχενείης,
ἄφα παραθύοις θαλαρμένων πύργων.
σὴν κεφαλὴν αἰλουρος ἀπέθρισε. τὰλλα δὲ πάντα
ἤρπασε. καὶ φθορὴν οὐκ ἐκόρησε γένω.
νῦν δέ σε μὴ κούφῃ κρυπτοὶ νόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
μήποτε σὸν κείνη λείψανον ἐξέβυσσῃ.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Οἰκογενὴς αἰλουρος ἐμὴν πέριξ ἀνελοῦσα,
ζῶν ἡμετέροις ἐλπετα ἐν μετέροις.
οὐ σε φίλῃ πέριξ φθιμένην ἀέραςον εἰσώσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται εἰσόκε ρέξω,
ὅσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Εὐρύπρος ἐρέξε τάφῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δαμοχάριδος γραμματικοῦ.

Ἀνδροβύρων ὁμότεχνε κλυτῶν αἰλουρε, κενίστη,
τῶν ἀκταονίδων ἐσὶ μία σκυλάκων.
κτῆτρος αἰαθίοιο τεοῦ πέριξ φαροῦσα,
λυπεῖς, ὡς αὐτὴν κτῆτρος δαυσαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέριξ ἐχῇς νόον. οἱ δὲ μῦες νῦν
ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Εἰς τέληα Μελεάγρου.

Ἀχίλλης τέπειθε δροσερῶς σαρόντα μεθυθεῖς,
ἄγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄκρα δ' ἔφεζόμενος πετάλοισι πριονώδεσι κώλοισι
αἰθίοπι κλάζῃς χρωτὶ μέλισμα λύρασ,
ἀμὰ φίλος, φθέγγει τὴν ἐόν, δένδρ' ὡδεσι τὴν ὕμφας
παύγωνιον, ἀντὶ δὲ Γρανὶ κρέκων κίλαδον.
ὄφρα φυγῶν πονέρωτα, μισημβριτὸν ὕπνον ἀγρεύσω,
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

Νικήεις τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκῃ κλωνὸς ἐλιχθεὶς,
τέρφομαι ἀπὸ ραδινῶν φθόγγων ἰεὺς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς ὄρουαν παιδὸς πέσον· ὅς με λαθραίως
μάρτυν, ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

Αρχαίης εἰς τὸ αὐτό.

Γρὶν μὲν ἐπὶ χλοερῶς ἐριθιλέος ἔρνεσι πάνκῃς
ἡμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμῃ πίτυος,
ἐκρέκας αὐτάρσσο δι' ἰξύος ἀχέτα μολεπᾶν
τέπειξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος.
εὖν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' ἐννοδίοισι δαμέντα,
αἰδώς ἀπροιδήσ' ἀμφεκάλυψε μυχός.
εἰδ' ἑάλως, συγγνωσὺν· ἐπεὶ καὶ κοῖραν ὀσμῶν
μαυονίδας, ῥίφοις ἰχθυόλων ἔθανεν.

Αὐτῆς, αἰ δέ, Λεωνίδῃ· εἰς ἀκρίδα.

Ακρίδι τῶ κατ' ἄρουραν ἀνδρόνι, καὶ ὄρουσ' αἰετῇ
τίτῃ γι, ξανὸν τύμβον ἔταξε Μυρῶ,
παρθένιον σάξασα κόρα δ' αἰκρὺ δουρὶ γὰρ αὐτᾶς
παύγνι' ὁ δουραθεὶς ὤχετ' ἔχων αἰδᾶς,

Μνησάλην εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ πτερύγεω λιγυφθόγγοισιν αἰεσίς
ἀκρί, κατ' ἀνὰ ῥυτὸς αὐλάκῃς ἐζόμενα.
ἔδ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψης.
ξυθᾶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκυσσα μέγος.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀκρίς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων, παρὰ μύθιον ὕπνου,
 ἄκρῖς ὄρουράη, μοῦσα λιγυπέρυγε,
 αὐτορυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ πθιγνόν,
 ἐκκρούουσα φίλας παῖδ' ἀλάλους πτέρυγας.
 ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνιο μερίμνης,
 ἄκρῖ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωπλήανον.
 δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀθάλας ὀρθρινὰ δώσω,
 καὶ ὁροσερὰς σῶμασι χιζομένας τέχεθ' ἰδῶ.

Ανύτης εἰς ἀλέκτρα.

Οὐκ ἔτι μ' ὥς πάρος πυκινὰς περύχαιν ἐρέσων,
 ὄρσης ἐξ ἀνῆς, ὀρθριος ἐγρόμενος.
 ἢ γὰρ σὺ πνύοντα σίνις λαθεῖν δὸν ἐπελθὼν
 ἐπτείνιν, λαίμῳ ῥίμῳα καθεὶς ὄνυχας.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἔτι λίγαιά σε κατ' ὄρνειν ἀκίδος οἶκον
 ἄκρα μελιζομέναν ὅττε καὶ ἥλιος.
 ἢ δὴ γὰρ λιμῶναι ἐπὶ κλυμένου πεπέτησαι,
 καὶ ὁροσερὰ χρυσαῖα ἀνθεα πρὸ στροφάδας.

Ἀθιλον.

Αὐτῇ σοι παρ' ἄλλωνι δυνπαθὲς ἐράτα μύρμηξ,
 ἡρίον ἐκ βώλου διττάδος ἐκτισάμην,
 ὄφρα σε καὶ φθίμενον διουὺς σπυχνόφωρος αὐλαξ
 θέλγη, ὄροβράη κείμενον ἐν θαλάμῳ.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτενῶν σε χελιδὼν οὐσαν μητέρα τέκνων,
 ἄρτι σε θάλπυσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
 αἰξάσ' ἐν παθεῖνιο σκομόιοι καλλιῆς
 ὑσφισεν ὠδίνων τετραέλιγος ὄφρις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καί σε κινυρομένην ὅπότε ἄθρόος ἦλθε δαΐζων,
ἦριπεν ἐχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσματος πυρός.
καὶ θάνεν ἡλιποβγός· ἰδ' ὡς ἤφαιστος ἀμύντωρ,
τὰν ἀπ' ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν.

Φαέννου.

Δαμοκρίτῳ καὶ ἐγὼ λιγυρὰν ὄκτα μοῦσαν ἔλιν,
ἀκρίς ἀπὸ πῆβύγων, τὴν βαδὺν ὕπνον ἄγων.
δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον ὀδῖται
ἐγγύθεν ὠρωπῷ χαῖν ἀποφθιμένῃ.

Λεωνίδου.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὐδ' εἰς ὧ παραδῖται,
λαῶς ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπιπρέμειται.
αἰτοίης ὧν ἄνθρωπε φιλανίδεα· τίς γὰρ αἰοιδὸν
ἀκρίδεα, τίς αὖσαν ποπρὶν ἀκθυνοβάτιν,
διπλοῦς δὲ λυκαβανταὶς ἐφίλατο· καί με θανοῦσαν
κῆτθετ', ἐφυπνιδίων χηραμένην λαλάων.
καὶ μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τῶτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τοῦ λίγον ὠρθωσεν σῆμα πολυβοφίης.

Τύμνεω.

Ορνέον ὧ χάρισιν μεμελημένον, ὧ παρόμοιον,
ἀλευρόσιν τὴν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἦρπάδης φιλέλαε· σὰ δ' ἦθεα καὶ τὴ σὸν ἡδὺ
πνῶμα, σιωπηρὰ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

Γκαμφίλου.

Οὐκ ἔτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
ἠδ' ἔαν μέλτων ἐκπροχέεις ἰαχάν,
αἰγὰ σε γαρύοντα κητήναρεν ἡ χίτα τέπιξ,
παιδὸς ἀπ' ἡϊθέου χερὶ μεταπλάμενον.

Σιμμίη.

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὕλην δρυὸς αὖσκιον ἀγρότα πέρδιξ,
 ἢ χήσεις ἐνὶ στήθεσσι γῆραι ἅπ' σόματος,
 θυράων ἀγρίους σαρκομήλικας ἐν νόμῳ ὕλης.
 ὥχιο γὰρ πυμάταν εἰς ἀχέροντος ὁδόν.

Μελεάγρου.

Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα σαρκαπαθέντα τεκούσης
 ἄρτι μ' ἅπ' σέρων οὐκ ἔντα λαγών,
 ἐν κόλποις σέρουσα δ' ἐπρεφεν ἅ γλυκὲ βόχως
 Φέλιον, εἰαρινῶς ἀνθεσι βοσκόμενον.
 οὐδ' ἔμε μὴρὸς, ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
 ἀπλήσου, πολλῇ δ' αἰτὶ παχυνόμενος.
 καί μου πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκυν, ὥς ἐν ὀνείροις
 αἰὲν ὄρῃν, κοίτῃ γειτονόεντα τάφον.

Μνησάλλου.

Αἰθῆς ξένε πόνδε πρηνέ μου ἔννεπε τύμβον,
 τῶς πρ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθερε γόνυ.
 πλλὰς γὰρ νάειν ἰσόδομον ἄνυσε μάκος.
 ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπνέουσα φίβον.

Εἰς Ροϊντάς. 25

Αλικαῖα μεωννίη. Εἰς Ὀμηρον.

Ἡρώων ἰνῶσι δ' ἔνι παῖδες Ὀμηρον
 ἦ καλον, ἐκ μουσέων χρίθον ὑφηνάμενοι.
 τέκταρι δ' εἰνάλλαι νηρηίδες ἐχρίσαντο,
 καὶ νέκυν ἀντάει θῆκεν ὑπὸ σπιλάδι,
 ὅππῃ θέτιν κῦθινε, καὶ ἕα, καὶ μόθον ἄλλων
 ἠρώων, ἰθακοῦ τ' ἔργματα λάρτιάδω.
 ὀλβίῃ νῆσος πρὸ τῶϊος, ὅππῃ κέκλυθε
 βαίη, μουσάων ἀεῖρα, καὶ χαρίτων.

V 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

Αντιπάρου σιδωνίᾳ εἰς

τὸν αὐτόν.

Τὰν μῦθων πειθῶ, τὸ μέγα σῶμα, τὰν ἴσα μουσῶν
φθεγγαμέναν κεφαλὴν ὧξένε μαιονίδεω,
αἰδ' ἔλαχον νασίτις ἴου σπιλάς. οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
ἰβὲν, αἴψ' ἐμοὶ πνῦμα θανῶν ἔλιπεν.
ὧ νῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὧ καὶ ὀλυμπῶν,
καὶ τὰν Αἰάντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
καὶ τὸν Ἀχιλλείois φαρσαλίῃσιν ἐκτορα πώλοισ
ὅσ' αἰδ' ἀρδανικῶ δρυπόμενον πεδίῳ,
εἰδ' ὀλίγα κρύπῳ τὸν ταλίκον, ἰδ' ὅτι κούθει
καὶ Θέτιδος γαμέταν ἄβραχύνωλος ἱκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε πλὴν ἰβὲν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

Γαύλου σιλεντιαρίου εἰς

τὸν αὐτόν.

Ενθάδε πρίβιδων τὸ σοφὸν σῶμα θεῖον Ὀμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀρχιάλῳ τύμβος ἐχθ' σκοπέλῳ.
εἰδ' ὀλίγη γεγαῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσης ὧξένε δερκόμενος.
καὶ γὰρ ἀλιτῶν σὺ καὶ σιγνήτη πρὶτὲ δῆλος,
μηδὲς ἀπ' ὠδίνων δῆξατο ληκίδην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ραισῆρος Ὀμηρον
σῆσσιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστροπαῖς,
οὐκ εἴ μ', οὐδ' ἐσόμεαι σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ μέλιτος
Δηματόρου. μὴ ταῦτ' ὀμμασιν ἑλλὰς ἰδοί.
ἄλλον πρὶν πλὴν βασανίζετε. τὰ μὰ δὲ μοῦσαι,
καὶ χίος, ἑλλήνων πασὶν αἰετ' ἔπη.

Αντιπάρου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρώων κέρυκ' ὀρχιτᾶς, μακέρων δὲ προφήταν,
ἐλλάνων βιοτᾶ δ' αὐτερον αἴλιον,
μουσῶν φέγγος ὁμιρον, ἀκήρακν σῶμα κόσμῳ
παντὸς, ἀλιρροθία ξεῖνε κέκασθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε θεὸς ὁμιρος, ὃς ἐλλὰ δα πασαν αἴσει,
θίβης ἐκγελαῶς τῆς ἐκγονταπύλου.

Αντιπάρου εἰς Ὀρφεία.

Οὐκ ἔτι θελγόμενος Ὀρφῶ δρούει, οὐκ ἔτι πέφασ
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κημάσεις ἀνέμων βρίμον, οὐ χὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταῦσαν ἄλλα.
ὦλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγαρες
μναμοσύνας· μάτηρ δ' ἔξαχα καλλιόπῃ.
τί φθιμένοις σπονδαῖς μὲν ἐφ' ἰάσιν, ἀνὶ κ' ἀλαλκείῃ
τῶν παίδων αἶδην οὐδὲ θεοῖς δαύκαμις,

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ορφεία θρηικίησι παρὰ προμολῆσιν ὀλύμπῳ
τύμβος ἔχει, μούσις ἦεα καλλιόπης.
ὣ δρούεις οὐκ ἀπίθισαν· ὅτῃ σὺν ἀμ' ἔσπετο πείρη
ἄψυχος, θηρῶν θ' αὐτονόμων ἀγέλη.
ὅς ποτε καὶ τελετᾶς μυσηρίδας οὔρετο βάκχου,
καὶ σίχον ἠρώφ' ἱερὸν ἐτάξεε πόδι.
ὅς καὶ ἀμειλίχτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν ἀκήλητν θυμὸν ἐβελξε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπης Ὀρφῆα, καὶ οἰάχροιο θανόντα,
ἐκλαυσαν ξανθαὶ μυρία βιζονίδης.

V 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

στη τοὺς δ' ἡμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίνῃ
 δαδόμεναι σποδῇ θρηϊκίον πλόκμον.
 καὶ δ' αὖταὶ συναχόντι σάω σφόρμιγγι λυκείῃ
 ἔρρηξαν μοῦσαι δάκρυα περίδου
 μυρόμεναι τὴν αἰσδὸν. ἐπωδύραντο δὲ πέφαι,
 καὶ δρύες. ἀσέρατῇ τοπρὶν ἐβίλε λύρη.

Εἰς ἡσιόδον.

Ελλάδος οὐρυχόρου σέφρονος καὶ κόσμον αἰσδῆς
 ἀσπράον γενεὴν ἡσιόδον κατέχω.

Αναθηματικὸν εἰς αὐτόν.

Ἠσιόδος μοῦσαις ἐλικωνίσι τῇ δ' ἀνέθηκε
 ὕμνῳ νικῆσας ἐν χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Ἀσκηρὶ καὶ πατρὶς πολυλήϊος. ἀλλὰ θανόντος
 ὅσῃα πληξίππων γῇ μινυῶν κατέχει
 ἡσιόδου. τὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ὄειν,
 ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνω σοφίης.

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν.

Λοκρίδος ἐννέμει σικερῷ νέκῳ ἡσιόδοιο
 νύμραι κρινιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
 καὶ τάφον ὑψώσαντο. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
 ἔρρασαν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
 τοῖσιν γὰρ καὶ γῆρην ἀπέπνεεν ἐννέα μῆσων,
 ὁ πρέσβυς, καὶ θαρῶν γασσάμενος λιβάδων.

Εἰς Ὀρχίλοχον Ἰουλιανοῦ ἀπὸ

ὑπάρχων αἰγυπίου.

Κέρβερε. διημαλέην ὕλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
 ἥδ' ἠφρικέλεον δειδίδι καὶ σὺ νέκῳ.

Ὀρχίλοχος τέθνηκε. φυλάσσει θυμὸν ἰάμβων
 ὄριμν, πικροχόλου, τικτόμενον σώματος

οἷα βοῆς κείνοιο μέγα θένος· οὔτε λυγρὸ μβρω
νῆυς μία σοι, διασῶς ἦταγε θυγατέρω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ τοπάρειθε πύλας κρατερῶιο βρέθρον
ὁμμασιν ἀγρύπνοισι, ποισὲ φύλασσε κῦον.

εἰ τὸρ φέγγος ἐλίπον ἀλυσχεζούσαι ἱαμβων
ἄρριον δ' ἄρχιλόχου φθέγμα λυγρὰ μβιάδης,
πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνδ' ἐναύλων
νεκρὸς ἅπας, θούων τάρβος, ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμά τ' ὀδ' ἄρχιλόχου κραπόντιον· ὅς ποτε πικρὴν
μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἐβαφε χόλῳ,
αἰμῆξας ἐλικῶνα τὸν ἦμβρον· οἶδ' ἄν Λυγρὸ μβης
μυρόμενος βριαῶν ἁμματα θυγατέρων.
ἦρέμα δ' ἡ παράκειτον ὁδοιπόρε, μή ποτε τὰ δὲ
κινήσεις τύμβῳ σφλῆκτος ἐφεζομένου;

Εἰς ἱππῶνακτα Λεωνίδου.

Ατρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρετε σφῆκ' ἀναπαύομενον
ἄρτι γὰρ ἱππῶνακτος ὁ καὶ ποικῶν ἰοβαυξέας,
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμνηθίσασθε, τὰ γὰρ πεπυρομένα κείνου
ρήματα· τιμάνειν οἶδ' ἄν καὶ εἰν αἰδῇ.

Αλκίμου εἰς αὐτόν

Οὐδ' ἄν θανὼν ὁ πρεσβύς, ἐνὶ τέτροφε τύμβῳ
βότρω ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον,
καὶ πνιγέσσαν ἄχερδον, ἀπ' οὐρύφουσιν ὁδοιτῶν
χείλεια, καὶ δὴ φεικταφλέον φάρυγγα.
ἀλλὰ τίς ἱππῶνακτος ἐπὶ τὴν παρὰ σῆμα νέηται,
οὐ χέθω κνώσκειν αὐμενέοντα νέκην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρου εἰς Γίνδαρον.

Πιβικὲν σάλπιγγα, τὸν ἀναγέων βαρυύμνων
χαλκωτὰν κατέχει Γίνδαρον ἄδῃ κόνις.
οὐ μέλος εἰσαΐων, φθέγγεαιόκεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
ἐν Κᾶδμου θαλάμοις σμήνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Αρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἄσσοις
Γίνδαρος, ἀφώνων περίδων πρόπλος.

Αντιπάρου εἰς Αἰχύλον.

Ὁ τραγικὸν φώνημα, καὶ ὁ φρυγέων ἀνιδὴν,
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν ἀνεπίῃ
αἰχῦλος Ευφορίωνος, ἐλυσινίης ἐκὼς αἴης
κεῖται, κυδαίνων σήματι ταναρίην.

Ιωνος εἰς Ευριπίδην.

Χαίρε, μελαμπέλοισ Ευριπίδῃ ἐν θυάλοισιν
περίδῳ, τὸν αἰὲν νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
ἴθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτον ἔσται,
ἴσον ὁμηρείαις ἀιννάοις χάριτον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ θαυμάσιος Ευριπίδῃ εἶλέ σε πύτμος.
καὶ σε λυκορραῖσαι δειπνον ἔθιντο κύνες,
τὸν σκηνῇ μελίτηρ αἰσθόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
τὸν σοφίῃ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
αἷμ' ἐμολες πελλαῖον ὑπ' ἡρίον, ὥσ' ἂν ὁ λάρις
περίδων, ναῖης ἀγχοῖσι περίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' Ευριπίδου. ὁ δ' ἐὰν δ' ἴχῃ
τῇ μακεδῶν. ἥ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
παρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ μουσᾶς
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἐπαινον ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ σὸν μνήμα τόδ' ἐς Εὐριπίδην, ἀλλὰ σὺ τὰ δὲ.
τῇ σῇ τὸρ δ' ἔξῃ μνήμα τόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀπατ' ἀχαῖς μνήμα σὸν γ' Εὐριπίδην.
οὐκ οὖν ἄρῳνος, ἀλλὰ καὶ λαλιτέος.

Σιμωνίδου εἰς Σοφοκλῆν.

Εσβέσθης γηραῖε Σοφόκλεες, ἄνθος αἰσδῶν,
οἶνω πᾶν βῆχ' οὐ βόρῳ ἐρεπτόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα κιαεῖ
ἐρπύλοισι, χλοβοῦς ἐκπροχέων πλοκέμους.
καὶ πέταλον πάντῃ θέλλοι ῥόδου. ἥτε φιλορῶν
ἄμπελος, ὅτ' ἀπὸ πίριξ κλήματα χαναμένη,
εἵνεκεν ἀμαθίης πινυτόφρονος. ἥν' ὁ μελίχρους
ἤσκησεν μουσῶν ἄμμιγα, καὶ χαρίτων.

Ερκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰεῖτο λιπαρὸν ἐπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεος,
σκηνίτης μαλακοῦς κιατὸς ἄλοιρ πόδας.
αἰεῖτο βοῦπαισι πριεῖοιρ μελίαις
τύμβος, ὅμ' ἡμῶν λειβόμενος μέλιτι.
ὥσ' ἄντοι ῥεῖν μὲν ἄένναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρὸς, ὅτ' ἀπὸ στεφάνοις δ' αἶν' ἔχεις πλοκέμους.

Διοσκορίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ὅδ' ἐς ὅτ' ἄνθρωπε Σοφοκλέος. ὅς παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱβὸς ὦν, ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκφλοιοῦντος ἔτι τριβόλον πατέοντα
πρίνινον, ὅτ' χρύσειον χῆμα μεθρημόσαρ,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα. τὰ δὲ, θανόντης,
ἀνθεκὶν ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ὁ λβις, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε σάσιν. ἦν δ' οὐκ ἔχρσιν
κούριμος ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίας,
εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοισ.
εἴτε καὶ ἡλέκτραν. ἀμφοτέρω γὰρ ἄκρον.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως,
εἰς ἀλκμαῖνα

Ἀνέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὅσ' αὖ φωτὸς ἔχει.
εἰδήσεις ἀλκμαῖνα, λύρης ἐλατῆρα λακκάνης
ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.
κεῖται δ' ὑπέρ τοις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὅγε λυδὸς,
εἴτε λάκων· πολλὰ πατρίδες ὑμνοπέλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεω-
νίδου

Τὸν χαρίεντ' ἀλκμαῖνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμναίων
κύκνον, τὸν μουσῶν ἀξία μελῳόμενον,
τύμβος ἔχει σπάρτασ', μεγάλαν χάριν· εἴθ' ὅγε λυδὸς,
ἄχθος ἀπ' ἑρρίψας, οἷχεται εἰς αἶδην,

Ἀντιπάρου σιδωνίου,
εἰς ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνὰ κρον ἀμφὶ σέκιστος,
ἄβρατε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
πιγαὶ δ' ὀργινόεντος ἀναθλίβουσιν το γάλακτος.
αὐτὸς δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέσιν μέθυ.

ὄφρα κ' τοι σποδὴν τε, καὶ ὅσ' αὖτέρ φιν ἄρηται,
εἰ δὴ τις φθιμένοισι χρίμῃται σφροσύνη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡς τὸ φίλον σέρε' ἀσφίλε βάρβιτον, ὦ σαυ' αἰδοῦ.
πάντα διαπλώσας, καὶ σαυ' ἔρωτι βίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου.

Ἡμερὶ πανθέλητρα μυθυρόφει μήτρ' ὀπώρας
 οὐλῆς, ἢ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἑλίκος,
 τιτῶν ἢ βύσσης ἀνακρέοντος ἐπ' αἶρη
 εἴλη, καὶ λεπτῷ χώματι τὸ δὲ τάφου.
 ὥς ὁ φιλακρήτος τε, καὶ οἶνοβαρὺς φιλόκωμος,
 παννύχιος κρούσι καὶ φιλόπαιδα χέλων.
 κὴν χθονὶ πεπληνῶς, κεφαλῆς ἐφυπρθεφέροιο,
 ἀγλαὸν ὠρᾶον βύρῳ ἀπ' ἀκρεμόνων.
 καί μιν αἰετὲς γοῖ νοτιερὴ δρόσος· ἥς ὁ γέρας
 λαρότερον μαλακῶν ἐπνεεν ἐκ συμμάτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτόν.

Οὗτος ἀνακρέοντα τὸν ἀφθιτὸν εἵνεκεν μουσῶν
 ὑπνοπόλον πάρης τύμβος ἐδεκτο τέω.
 ὅς χαρίτων πνείοντα μέλι, πνείοντα δ' ἑρώτιν,
 τὸν γλυκύν δὲ παίδων ἱμνον ἡρμόσατο.
 μοῖνος δ' εἰν ἀχέροντι βαρυνεταί, οὐχ' ὅτι λείπων
 ἠέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἐκυρσε δόμῳ,
 αἷ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡϊθέοισι μερίσσα,
 καὶ τὸν σμυδρίῳ θρήνη λέλοιπε πόθον.
 μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτρυπέος· αἷ' ἔτ' ἐκείνο
 βάρβιτον, οὐδὲ θανῶν ἀντάσεν εἰν αἶδῃ.

Αντιπάρου εἰς

αὐτόν.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λίπν' ἀνακρέοντος ἀμείβων,
 εἴ τι τοι ἐν βίβλωι ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 σπῶϊσον ἐμῇ σποδῇ σπείσον γάγος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὀσέα γηθήσῃ τὰ μὰ νοτιζόμενα.
 ὥς ὁ δῖον ὕσου μεμελημένος οὐάσι κῶμος,
 ὥς ὁ φιλακρήτης σύντροφος ἀρμονίης,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μηδὲ καταφθίμενος, βάλεχου δίχα τὸν ὑπὸ σῶ
 ὃν γενεῇ μρόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακθρεαίν ἀνάνρεον αὔχος ἰώνων,
 μήτ' ἐρατῶν νῶμων ἀνδρίχα, μήτε λῦρις.
 ὕγρα δὲ δερκομένοισιν ἐν ὅμμασιν οὐλον αἰείθεις
 αἰθύρων λιπαρῆς ἀνθος ὑπὸ βε κόμης,
 ἢ ἐπὶ πρὸς οὐρυπύλιν τετραμμένος, ἢ ἐν Μελίτῃν,
 ἢ κίονα θρηκὸς σμυδίῳ πλόκμον,
 ἢ δὲ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα βάλεχῶ
 ἀκρηκν θλίβον νέκταρ ἀπὸ κελεύων.
 τριακτὶς γὰρ, μούσαισι, Διονύσῳ, καὶ ἔρωτι,
 πρέσβυ κατεσπείδῃ πᾶς ὁ τεὸς βίος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡ ξένη, τόνδε τάφον τὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
 σπείσον μοι παριῶν· εἰ μὴ γὰρ οἶνοπότης.

Αντιπαύρου σιδωτίου εἰς

τὸν αὐτόν.

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάνρεον ἐσθλὰ πνήσας.
 αὐδὲ δ' ἢ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
 αὐδὲ καὶ σμιρδὶς, τὸ πόθων ἔαρ· ὧ σὺ μελίσδων,
 βάρβιτ' ἀνεκρῶν, νέκταρ ἐναρμόνιον.
 ἢ ἰθέων γὰρ ἔρωτος ἔφους σκοπὸς· εἰς σὲ δὲ μούνον
 τόξα τε, καὶ σκολιὰς εἶχεν ἐκινβολίαν.

Τοῦ αὐτὸς, εἰς αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρείοντος, ὁ τήϊος ἐνθάδε κύκνος
 αὐδὲ, χῆ πάδων ζωροτάτη μανίη.
 ἀκμήν οἱ λυρόεν μελίζεται ἀμφὶ βαθύλην
 ἴμερα, καὶ κίαν λανκὸς ὀδῶδε λίθος.

ὅδ' αἰδέσθης σοι ἐρωτᾶς ἀπέσβεσεν. ἐν δ' ἀχέροντος
ὦν ὅλος, ὠδίνης κύπριδι θῆμοτέρῃ.

Ἰβλιανδ' ἀπὸ ὑπάρχων ἀνυπίου,
εἰς τὸν αὐτόν

Πολλάκι μὲν τόδ' ἔεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλληθε κόνιν.

Εἰς τὸν αὐτόν,

Πολλὰ πίων τέθνηκας ἀνέκρεον, ἀλλὰ βυφθήσασθε.
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς αἰδῶν.

Εἰς Καλλιμάχον.

Αἰολία.

ὦ μάκαρ ἀμβροσίῃσι σωέσσε, φίλταπε μῦσαι,
χαῖρε καὶ εἰν αἰδέω δώμασι Καλλιμάχε.

Εἰς τὸν αὐτόν

ὦ μέγ' Βασιλῆαο σαρῖ πρίπυσον ὄνειαρ,
ἦρ' ἔτεον, κεράων ὅδ' ἐλέφαντος ἔφυσ.

τοῖα γὰρ ἄμμι' ἐφίνας, ὅτε ὕπάρως ἀνέρες ἴσμεν,
ἀμφὶ τε ἀθανάτους, ἀμφὶ τε ἡμιθέους.

οὔτε μιν ἐκ λιβύης ἀναείρας εἰς ἐλικῶνα,
ἦγαγες ἐν μῦσαις πρίδ' ἐνὶ φέρων,

αἳ δέ, οἳ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
αἵτια, καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.

Καλλιμάχου εἰς τὸν ἑαυτοῦ

πατέρα

ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι κυρηνάου παῖδά τε, καὶ γενέτῃν.

εἰδείης δ' ἄμρω κεν. ὃ μὲν, ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὃ δ' ἦεν κρείσσονα βασκανίης.

ἐνέμεσις. μῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὀμματι παῖδάσ,
ἄλλ' ἰβίου πολὺς ὕπ' ἀπέθεντο φίλους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρου εἰς Ἰβυκόν.

Ἰβυκε, ληϊτὰί σε κατέκτανον ἐκ πρὸς νήσου
βάντες ἐρημαῖον ἄστρον ἡϊόνα,
πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράων νέφος. αἱτοὶ ἵκοντο
μάρτυρες, ἀλγιστὸν ὀλλυμένῳ θάνατον.
οὐδὲ μάπν' ἰάχιστος, ἐπεὶ ποινῇτις ἐριννὺς
τῶνδε διὰ κληγγὴν τίσασθ' οἴσθ' ὄνον,
σισυφίην, κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλονεικία φύλα
ληϊσέων, τί θεῶν οὐ περόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κακῶν αἰγιστος αἰοιδόν,
ὁμμα μελαμπέπων ἐκφυγὴν οὐ μενίδων.

Γινυτοῦ εἰς Σαπφώ

Ὅσα μὲν καὶ κωφὸν ἐχει τάφος ὄνομα Σαπφούς.
αἰδὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες, ἀθανάτοι.

Τυλλίου λαυρέα εἰς πῦρ
αὐτῶν.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξέει, μή με θανοῦσαν
τὰν μιτυλινάαν ἐννεπ' αἰοιδόπολον.
τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἐκέμον χεῖρες. ἔργα δὲ φωτῶν,
ὅς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε λιθεδόνα.
ἦν δέ με μουσάων αἰτήσης χάριν, ὣν ἀφ' ἐκείνης
δαίμονος, ἄνθος ἐμὴ δῆκε παρ' ἐννεάδι,
γνώσεαι ὡς αἶδα σιόπος ἐκφυγον. οὐδέ τις ἔσσε
τῆς λυρινῆς Σαπφούς νῶτονμος. ἥελιός

Εἰς Ἡρίνναν Ασκλη-
πιάδου.

Ὁ γλυκὺς Ἡρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πλὺς μὲν
ὥς ἂν παρθενικῆς ἐννεακαιδεκάτης,
αἰετῆρων πολλῶν δαυατώτερος. εἰδ' αἶδ' αὖ μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἐχ' ὄνομα;
Αἰδέσσομαι

Αδέσπορον εἰς αὐτήν.

Ἄρτι λοχαυομένην σε μελισσοτόκων ἑαρ ὕμνωτ,
ἄρτι δὲ κυκνείῳ φεγγομένην σόματι,
ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα κελύοντων
μοῖρα, λινοκλώσου δεσπότις ἡλαχότῃσ.
σὸς δ' ἐπέων ἥριννα κελὸς πόνος, οὔ σε γελωνεῖ
φθίοθα, ἔχει δὲ χοροῦς ἀμμιγα πρίσιν.

Λεωνίδου εἰς αὐτήν.

Γαρβενικήν νεαροῖδ' ἐν ὕμνοπόλοισι μέλιαν
ἥρινναν, μουσῶν ἀνθεα δρεπτομένην,
ἄδης εἰς ὕμέναιον ἀνὴρ πασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἴπ' ἐτύμως ἀπᾶς, βάσκεινος ἑστ' αἴδῃ.

Ἀντιπάφρου εἰς
αὐτήν.

Γασροεπὴς ἥριννα, κελὸς οὐ πολὺ μῦθος αἰοῖδ' αἶς,
ἀλλ' ἔλαχον μούσας τῆτο τ' βαυόν' ἐπος.
τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
νυκτὸς ὕπνο σκιῇ κωλύεται πτέρυγι.
αἰδ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοῖδ' ὦν
μυριάδες, λήθη ξεῖνε μαραινόμεθα.
λῶϊτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἡὲ κολοῖων
κρωτρός. ἐν εἰαρινᾷς κισνάμινος νεφέλαις.

Εἰς ἀνώνυμοις. Γενιτᾶς. 26.

Μελέαγρου.

Ἀβέμας ὧ ξένε βαῖνε. παρ' οὔσι βέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
ἄδῃ, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
εὐκράτῳ Μελέαγρος, ὃ τ' γλυκύδακρυον ἔρωτα,
καὶ μούσας, ἰλαρχῆς συντολίσας χάρισιν.

X

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὃν θεόπαις ἠνδρώσε τύρος γαδάρων δ' ἰβὴ χθών.
 κῶς δ' ἐρατὴ μρότων, πρέσβων ἐνηροφόφει.
 αἴψ' εἰ μὲν σύρος εἰσὶ, σαλάμ. εἰ δ' αὖν σύγε φοίνιξ.
 ναΐδιος. εἰ δ' ἑλλήν, χαῖρε. τόδ' αὖτ' φράσον.

• Εἰς τὸν αὐτόν.

Γτανέ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ κῆρ, σὺ δὲ δέσμα;
 κῶς τίς ἐὼν, σάλας σύμβολον εἰσιτίνοσ;
 οὐ γὰρ ἐρωτ' ἀέτωσε. τί γὰρ νεκρῶν πάροικος,
 ἵμβρος αἰάξειν ὁ θρασὺς οὐκ ἐμαθεν;
 οὐδὲ μὲν οὐδ' αὖτ' ὅν ταχύπουν χρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ
 κείνος κῶς ῥιγέρων, σοὶ δὲ τέθηκε μέλη.
 αἴψ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γῆς ὑπὲρ θε, σοφιστὰς
 εἰσὶ. σὺ δ' ὁ πῆδ' οἰς τοῦτομα τῶδε λόγος.
 αἰλίω δ' ἀμφήκεις ἔχεις γέρας ἐς τε γέλωτα,
 κῶς ποδὶν, καί περ μέτρον ἐρωτογράφον.
 καὶ μὲν δὴ Μελέαχρος ὁ μῶνυμον Οἰνέος υἱῶ.
 σύμβολα σημαίνει ταῦτα σποκτασίης.
 χαῖρε κῶς ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ κῶς μοῦσαν ἐρωτι,
 κῶς χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἡρμῆσας.

Γαῶλου σιλεν-

τιαρίχ.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑφιδύσατο σιγῇ.
 φῶ, τὸ κελὸν μουσῆς βάρβιτον ἡρεμέει.
 ὦλετο γραμματικῆς ἰβὴ βάσις. ἀμφιρῦτη κῶς,
 κῶς πάλι πένθος ἔχεις, ὅσον ἐφ' ἰπποκράτει.

Αγαθίου.

Μηδὲν ἀπαγγείλας ὅτ' ἀντιόχειαν ὁδῖτα,
 μὴ πάλιν οἰμῶξ ἡ χούματα κῶς αἰλῆς.
 οὐνεκεν ἐξαπίνης ἀνδρῆς ἑλλίπε μοῦσαν,
 θεσμῶν τ' αὐτονόων ἐλπίδα ματρίδην,

ἔβδ' ὁματόν, δέχ' ὅσον τε λαχὼν ἔπος. ὅς δ' ἐκ' ἐκείνου
ἡμείφθη κενεὴν αὐτὰχως ἡλικίην.
κῶς τ' ὦν λυγρὸν ἔχει χθόνιος τάφος. ἀντὶ δ' ἐκείνου,
οὔνομα, κῶς γράφιδων χρώματα δερκόμεθα.

Αἰλλόν.

Κάτθανε λυγρὸς Θεόδωρος. αἰδοπόλων δ' ἐπαλαῶν
πληθὺς οἰχομένη, νῦν θάνειν ἀρεκείως.
πᾶσα γὰρ ἐμπνέοντι σώζειν. πᾶσα δ' ἀπείσβη
σβεννυμένου. κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίας καί με χθονὸς, ἐκτε τάραντες
πάθεις. τὸ το δέ μοι πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἀβίας βίος. ἀλλὰ με μοῦσαι
ἔσβξαν. λυγρῶν δ' ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου. αὐτὰ με δῶρα
κηρύσσει μουσέων πάντα ἐπ' ἡλίου.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχ' ὁ φαληρινὸν οὐδ' αὖ
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Εἰς Λίνον.

Ἦδε Λίνον θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μούσης οὐρανίης υἱὸν εὐσεφάνου.

Εἰς Ὀρφέα.

Θρήϊκ' χρυσολύρην τῇ δ' Ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
δ' ἔκτανεν ὑψιμέδων ζῶς φοβόεντι βέλει.

Εἰς Ἀρχίλο-

χον.

Αρχιλόχου τόδε σῆμα. τ' ὦν, ὅς λυαίνοντα ἰάμβους
ἤγαγε μακρινὴν ποῦσα χαριζομένη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἱππώνεκτα.

Ὡξέει, φῶγε τὸν χαλαζέπῃ τάφον,
τὸν φρικτὸν ἱππώνεκτος· ὅτι καὶ τέφρα
ἰαμβιάζῃ βεπάλειον ὅς σύγος,
μή πως ἐγείρης σφῆκός τὸν κοιμώμενον.
ὅς κ' ἐδ' ἐν ἄδῃ νῦν κεκοιμήκεν χόλον,
σχεῖς υἱοὶ μέγροις ὀρθὰ πξούσας ἔπη.

Θεοκρίτος εἰς τὸν

αὐτόν.

Ὁ μυσσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππώναξ κηῖται·
εἰ μὲν πονηρὸς, μή ποτ' ἔρχου τῷ τάφῳ.
εἰ δ' ἐαὶ κρήνυός τε, καὶ παρὰ χρεῶν
θαρσείων, καθίζου· κὴν θέλεις, ἀπόβριξον.

Ἀντιπάρκῃ, εἰς Στή-

σίχορον.

Στησίχορος ἱππικὸς ἀμέλει τὸν σῶμα μύσης.
ἐκτέρισεν κατάνασσ' αἰθαλόει δάπεδον.

οὐ κατὰ Γυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν, ἀπρὶν ὁμήρου
ψυχὰ, ἐν σέρνοισι δούτερον ὠκίσσας.

Εἰς ἱβυκόν.

Γήγιον ἰταλίδος τεναγώδεος ἄκρον αἰδέω,
αἰεὶ θρινακίου γαυομένης ὕδατος,

οὐνεκ τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοιτα δὲ παῖδας
ἱβυκόν, ἀφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελίνῃ,

τῇ δέ τε πολλὰ παθόντα, πολὺν δ' ὑπὸ σήματι κιαδὸν
χάλατο, καὶ λευκοῦ φυταλινὴν καλάμου.

Εἰς Σοφοκλῆν.

Τὸν δὲ χοροῖς μέλταντα Σοφοκλέα παῖδα Σορίλου
τὸν βραχύνῃς μούσης ἀσέρεα κεκρόπιον,

πολλάκις ἐν θυμέλῃσι, καὶ ἐν σκευῇσι τεθιγῶς
βλαστὸς ἀχαρνείτης, καὶ εἰς ἐρεβὲ νόμῳ,
τύμβος ἔχῃ, καὶ τῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ πρῶτος
αἰὼν, ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐθὺς δ' ἐγὼ Σοφοκλῆς, συγερὸν δόμον αἰδοσὶν ἦλθον,
κέκρυμμος. εἰ δέ τι σαρδῶν σελίνοιο γελᾶσκων,
ὥς μὲν ἐγὼν. ἕτεροι δ' ἄλλως. πάντες δέ τι πάντως.

Εἰς Εὐριπίδην.

Τὴν Εὐριπίδεο, μήτ' ἔρχο, μήτ' ἐπιβάλλον,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον αἰδοθέτα.
λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπὶ ῥῆθος. εἰ δέ τις αὐτῷ
εἰσβαίνει, χαλεποῦ ῥήχυντέρι σκόλοπος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμακίτις σε κέκρυθε τάφου κόνις. ἀλλὰ πυρρῶν
Ζαγὶ κρυφνέω πᾶσαν ἀπιμφίασας.
ῥῖς γὰρ ἀπαρτάσας Εὐριπίδην ἐκ Διὸς αἰθῆρ,
ἤγνισε τὰν θνητὰν σήματος ἰσορίην.

Εἰς Αἰχύλον.

Αἰχύλον ἦδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῆς ἀπὸ κερροπίης,
λαυκὰ γέλασ' σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος ἀστῶν
θυσείδας ἀγαθῶν ἐν κοῦρῳ αἰὲν ἔχει;

Εἰς Σαπφῶν.

Οὐνομάμην Σαπφῶν. τόσον δ' ὑπέρχον αἰσθῶν
θιγγῶν, ἀνδρῶν ὅσον ὁ μαιονίδας.

Ἀλκαίου.

Γᾶσά σοι οἰχομένη Πυλάδῃ κωκύνεται ἑλλάς,
ἀπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

αὐτό δ' ἀτμήτοιο κόμασ' ἀπεθήκετο δάφνης

Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν ἢ θέμις, ὕμνοπόλον.

μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔειπεν ἀκούων

ἄσωπτος, χορῶν ἢ χον ἀπὸ σωματῶν.

ἔληξεν δὲ μέλαθρα διωνύσοιο χορείης,

αὐτὲ σιδηρεῖν οἶμον ἔβρις αἶδω.

Ιουλιανού.

Μῆμασδ' ὦ Θεόδωρε παναρέκτες, οὐδ' ἐνὶ τύμβῳ,

ἀν' ἐν βιβλιακῶν μυριάσι σελίδων,

αἷσιν ἀνεζώρησας ἀπλυμένων ἀπὸ λήθης,

ἄρπάξας νοβῶν μόχθον ἀοιδολόγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτὶ φύσις θήλεια, καὶ οὐ πλοῖο καρήνου

ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.

ἀλλὰ μόλις, ξυσσοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,

φῶ, φῶ, Καλλιόπῃ σὴν κατέλυσεν ὅπα.

Διονυσίου.

Γρώϊος· ἀλλὰ πρηνὲς, ὅσοι πόλιν ἡλυσίοιο

νέομεν, εἰς λήθης πικρὸν ἔδυσ πέλαγος,

δρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ

σεῖο, καὶ ἀκλαυτοὶ γλαῦκες ἔθεντο ῥόον

Φαινόκριτ· οὐδ' ἐν ὁμοίον ἐπ' ἐσπεμένοισιν ἀοιδὸς

φθίγξεται· ἀνθρώπου ἀχρὶ φέρωσι πόδες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐσε καυῶν γένος εἰλ' αὐρίπίδῃ, οὐδ' ἐγναϊκὸς

οἶσρος, πρὶν σκοτίας κύπριδος, ἀλλότριον,

ἀλλ' αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπέμβαλε· τῇ δ' ὄρεθιύσῃ

κεῖσαι ἐταιρείῃ τίμιος ὄρ' χέλειω.

σὸν δ' οὐ πᾶσιν ἐγὼ τίθεμαι τάφον· ἀλλὰ τὰ βάκχου

ἡματὰ, καὶ σκηναὶς ἐμβαλε πειθισμένας.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ 164
ΕΙΣ ΡΟΙΜΕΟΑΣ. 17

Διοτίμη, οἱ δὲ Λεωνίδας.

Αὐτόματοι δὲ καὶ πρὶ τ' αὐλίον αἱ βόες ἦλθον,
ἐξ ὄρεος πλῆθ' ἐνιόμιναι χιόνι.
αἶ, αἶ, θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ ἔν' μακρὸν αὖδ' αἶ
ὑπνον. ἐκσιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανόυ.

Ερμίου εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχοῖσι ταῦτα
ἀρμόζῃ βλωθρῆς θηρίμαχε πλατάνου.
οὐδέ σὺν ἐκ κ' μάτων κ' βόες, αὖδ' μέλισμα
δέξονται, σκιβᾶ παρ δρυὶ κεκλιμένου.
ὦλεσε γὰρ πρηνὴρ σε κ' βούνοιο. αἶ δ' ἐπὶ μάνδραν
ὅτ' ἐβόες νιφετῷ ἀσβρόμεναι κατέβαν.

Καλλιμάχου.

Ἀσκησίδην τὸν κρήτα τὸν ἀπόλον, ἤρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος. καὶ νῦν ἰβὸς ἀσκησίδης,
οἱ κ' ἐκ δ' ἐκ τῆς σιν ὑπὸ δρυὶν. οὐκ ἔτι δ' ἀφ' ἡ
ποιμένες, ἀσκησίδην δ' αἶν' αἰσόμεθα.

Λεωνίδου.

Ροιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥέχιν οἰοπλεῖτε,
αἶγας καὶ μάλους ἐμβατεύοντες οἷς,
κλειταζόρῃ πρὸς τῆς ὀλίγην χάριν, αἶμα προσήν
τίνοι τε, χθονίης εἵνεκ' ὀφειδόνης.
βληχῆσαντ' οἷς μοι. ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμῆν
πέφνης συρίζοι πρηνέα βοσκομένους.
εἴαρι δὲ πρῶτ' ἐμὴν ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτῃς, σέφετα τύμβον ἐμὸν σερᾶν.
καί τις ἀπ' ἀργείοιο κατὰ χράνοιτο γάλακτος,
οἷος ἀμολγαῖον μασὸν ἀναχόμενος,

X IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κρηπίδ' ὑγραίων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανάτων,
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι, καὶ φθιμένοις χάριτες·

Μυρίνου·

Οὔρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομαῖω,
Οὔρσις ὁ συρίζων πανὸς ἴσον δόναι,
ἐνδῖος, οἶνοπότης, σκιβὰν ὑπὸ πῶπιτι· ὅδ' εἰ· ἴ
φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποίμνια βακτρον ἔρως·
ἄ, νύμφαι, νύμφαι· διεγείρατε τὴν λυκοθαρσύνην
βοσκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ἔρως·

Εἰς Ρολεῖς. 28

Ἀδέσποτον·

Ἀπάρτος ἀνδρὶς, καὶ ἀνέμβας ὦ λακεδαῖμον,
καπνὸν ἐπ' ἀνρώτα δέρι καὶ ὠλένιον,
ἄσκιος· οἰωτοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες,
μύρονται· μῆλων δ' οὐκ αἴουσι λύκοι·

Εἰς Πτοχοῦς, Καλλιμάχῃ. 29

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν, ὀλίγον βίον, ἔτετι δ' ἄνδρ'
ρέζων, ἔτ' ἀδικῶν ἐδέξατο καὶ ἀφίλη,
μικυλός· εἴ τι πονηρὸν ἐπῆνεια, μήτε σὺ κἄφι
γίγνεται, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε·

Εἰς Ρονηγροῦς. 30

Κριναγόρου·

Τὴν δ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φῶς ἀλίφῃ
ὁσεῖα μισιτικῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
ἐρεχθεῖ πλεῖα δόλοιο· καὶ ἔκ' αὐτοῖς οὐδ' ὄντων
πρίονα, καὶ κώλων δόλιον οἰοπέδην,

ἀβίχα, καὶ κόρην ἀνιδίμου, ἡμιπύρωτα
 λείψαν', ἔτι χλωρὴς ἐμπλεκτικὴ δόνος.
 χθὼν ὡς δυσνύμφου τε, κακοσηκύνους ἐπὶ τέφρης
 ἀνδρὸς μὴ κἄφι κέκλισο, μήδ' ὀλίγη.

Εἰς Ῥητοράς. 31

Ἀεοντίου χολαστικῆς.

Χεριδίου τόδε σῆμα, ἦν ἔρεφεν ἀτθὶς ἄρουρα,
 εἰκόνα ῥιτῆρων τῆς προτέρης δεικνύσας
 ῥηϊδίως πείθοντα δίκαστόλον. ἀλλὰ δικάζων,
 ὅποτε τῆς ὀρθῆς ὅσον ἐβράπειτο.

Τὸ αὐτὸ.

Γέρου ὄρεας ῥιτῆρος ἀεὶ γελώσαν ὀπωπὴν,
 ἐξόχου εἰς ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
 ἐν δὲ διωνύσου θησόμενος ὤλετο μοῦνος,
 ὑπόθεν ἐκ τέρεος σαυὲ πλεόνεσι πεσὼν,
 βαλὼν ἐπιζήσας ὅσον ἤρκεισε τῶν ἐγὼ γε
 ἀγρίον ὃ καλέω, ἦν δὲ φύσει θάνατον.

Ιουλιανὸς ἀπὸ ὑπάρχων

αἰγυπίου.

Ἡ φύσις ὠδύνασα πολὺν χρόνον, ἀνὴρ ἔτικτεν
 ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
 ἦν κρατερόν σοφίην τε, καὶ οὐνομα, ἦν καὶ ἀνιχνῶς
 κινήσαντα γὰρ δάκρυον ἀντιπάλαις.
 εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης
 μέμφο, βουλομένης κόσμον ἀκόσμον ἔχειν.

Τὸ αὐτὸ.

ὦ φθέγμα κρατεροῦ, τί σοι πλέον εἶγε καὶ αὐδῆς
 ἔπλεο, καὶ σιγῆς ἀτίον ἀντιπάλαις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ζώντος καὶ γὰρ ἅπαντες ἐφώνεον· ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθ' ἐδήσαν ὅπα·
οὔτις γὰρ μετὰ σέο μόρον τέτληκε τχνύσσει
ῶτα λόγοις· κρατερῷ δ' ἐν τέλος, ἡδὲ λόγοις.

Αδελὰ.

Εὐθάρτε πῶ ἰβὴν κεφαλὴν σοφὸς ἦδε κέκαυθεν
ἀετίου χριστοῦ ρήτορος ἀπρεπέος.
ἦλθεν δ' εἰς αἰδαο δέμας, τυχή δ' ὄλυμπον.
ἀθάνατον περὶ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός.

Αντιπάρου ρητῆρος ἐνὶ τάφος· ἡλίκῃ δ' ἐπνι
ἔργα πχνελλήνων, παύθεο μαρθυρίης.
κεῖται δ' ἀμφίριτος, ἀθηνόθεν, εἰτ' ἀπ' νείλου
ἦν γένος· ἡπεύρων δ' ἀξίος ἀμφοτέρων.
ἄστα καὶ δ' ἄλλος ἐνὸς αἵματος ὡς λόγος ἔει·
κλήρω δ' ἡ μὲν, αἰὲ Γαλακτός, ἡ δὲ, Διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ. 32.

Διοτίμα.

Τί πλέον εἰς ὧδ' ἴνα πνεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι,
μὴ τέκνοι, εἰ μέλλοι παιδὸς ὄρῃν θάνατον.
ἡθέω γὰρ σῆμα βιάνοισι χάατο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα πῶδε τυχεῖν.

Αδέαστον.

Υἱὸ πατὴρ τόδ' εἰ σῆμα· τὸ δ' ἐμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον.
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν σάλαν ἐχάραξε βιάνωρ οὐκ ἐπὶ μαρτῖ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτῃ, τύμβον ὀφειλόμενον,
παρθενικῇ δ' ἐπὶ παιδί· κατέσενε δ' οὐχ ὑμεναῖον,
ἀλλ' αἰδαο νύμφαν δωδαικίτην κατὰ γων·

Φιλίππου.

Λατύνος δ' ἤρχιτέλης ἀγαθόνορι παιδί' θάσσοντι
 χερσὶν οἷζυράς ἤρμολόγησε τάφον.
 αἶ, αἶ, πέφρον ἐκείνον, δὲ οὐκ ἐκόλαξε σίδηρος,
 ἀλλ' ἐτάκη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
 φῶ, σῆλη, φθιμένῳ κούφῃ μένε, κείνος ἴν' εἴπῃ
 ὄντως παρ' ὅσοι χεῖρ ἐπέθηκε λίθου.

Σιμωνίδου.

Ενθάδε Γυθώναντα, κατὰ γνήτην τε κεκώθει
 γὰρ ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
 μνημῆα δ' ἀπ' φθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
 ἀθάνατον, θνιτοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Αθίλλου.

Αἶ, αἶ ἄριστο κράτενα, σὺ μὲν βαθὺν εἰς ἀχέροντα
 οἶχεαι, ὥραϊόν κεκλιμένα πρὸ γάμου.
 μαρτὶ δὲ δάκρυα σὰ καταλείπεται. ὥς ἐπὶ τύμβῳ
 πηλῶν κεκλιμένας, κωνύει ἐκ κεφαλῶν.

Απλωνίδου.

Καὶ τίς· ὅς οὐκ ἔτλη κτηνὸν ἔχατον ἧε κλαύσας;
 ἀλλ' ὁ Προφδίππου πάντας ἔβαψε δόμος.
 τέσσαρας, οὐδ' αἶδαο σάνηριθμον ἤρπασεν ἡμαρ,
 πῶν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένου.
 παρ' ὅς δ' ὀμματα λυγρὰ κατομβρὶθέντα γόοισιν,
 ὄλετο κοινὴ πρὸ νύξ· μία πάντας ἔχθ.

Λεωνίδου.

Αδελ' ἀντίκλεις, δῆλ' ἡ δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἥβης
 αἰμῇ, καὶ μῦνον παῖδα πυρῶσα μένη,
 ὄντω δ' ἐκείτης ὅς ἀπώλεο τέκνον· ἐγὼ δὲ,
 ὀρφανὸν κλαῖω κῆρας ὀδυρομένη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑΟΤ

βείνῃν εἰς αἶδος σκίβον δόμον· οὔτε μοι ἦώς

ἦδ' ἔ, οὔτ' αἰτὶς ὥς ἡλίου.

ἄ, δ' ἄντ' ἰκλεις μεμορμένε, πένθος εἶς

ἱητῆρ, ζῶν ἄν' ἐ κομιασάμενος.

Αντιπάρου.

Τῶ ποτ' ὅτε μὶ δῶρε τέῃ ἐπὶ σήματι μήτηρ

ἰαχε, δῶδε κέτι σὸν γάσσουσα μόρον.

ὦλετ' ἐμᾶς ὡς ἴνους ὅπας πόνος, εἰς πόνον· εἰς πῦρ.

ὦλετο παμμένεος γηναμίνου κόμας.

ὦλετ' ἀπυθῆς μοῖτερ φῖς σέθεν· ὅς τ' ἄρ' ἀχμύλον,

ὅς τ' ἄν' ἀνόστην· χῶρον ἐβης ἐνέρων.

οὐδ' ὅς ἐφριβείν· ἐλθὼν τέκος· ἀντὶ δὲ σείο,

στάλα, κῆρ κωφὰ λείπεται ἄμμι νότις.

Αθῆλον.

Οἱ κρόταπ' ἡ μήτηρ τε Χαρίξινε δῶρον ὅς ἄδαν

ὀκτωκαίδεκέτην ἐσόλισε χαλκῷδι.

ἦ γὰρ δ' ἡ κῆρ πέρος ἀνέστην, ἀνὶ κ' ἀπ' οἴκων,

ἄλικες οἱ μωχ' σὸν νέκυν ἀχθοφόραν.

πένθος δ', οὐχ ὑμείνων ἀνωρύοντο γυναικες,

αἰ, αἰ, τὰς μιάτων λουδομένας χάριτας;

κῆρ κενεᾶς ὡς ἴνους· ἰὼ κῆρ ποτ' ἄρθινε μοῖρα,

σπειρογόνας σπρυγὰν ἐπυσσας εἰς ἀνέμους.

Ανύτης.

Λοίδια δ' ἡ τόδε πατρὶ φίλῳ πρὶ χεῖρε βαλοῦσα

εἴτ' ἐρατὴ χλωροῖς δάκρυσι ληβομένα,

ὦ πάτερ οὔτοι ἐτίεμί· μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα κελύπτει

ἡ δ' ἡ ἀποφθιμένης κυλίνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι τῷ δ' ὀλοφύδν' ἀκόρας ἐπὶ σάματι κληνὰ

μήτηρ ὡκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ. 167

Ψυχὴν ἀνελέουσα Φιλαινίδος, ἔπρὸ γάμοιο
 χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῷ χαῖμ' ἀχέροντος ἔβα.
 Πέρσου.

Ὀλεὸ δ' ἡ πρὸ γάμοιο Φιλαινίον, οὐδέ σε μάτηρ
 πυθιάς ἀρκαίους ἤγαγεν ὅς θαλάμους
 νυμφίου. ἀνέλεινα καταδύψασα παρὰς,
 τὰ παρὰ καὶ δέκτιν τῷ δ' ἐκλύψι τάφῳ.

Εἰς Φιλοσοφούς. 33

Εἰς Σωκράτην Αἰτιπάρῳ.

Ἡ χθαμαλὴν ὑπέδυσ' ὁ τόσος κόνιν. εἰς σέ τις ἀθρῶν
 Σώκρατες ἐλλήνων, μέμψεται ἀκρισίην.
 νηλέες, οἳ πρὸν ἀρίστον ἀπώλεσαν, οὐδὲν ἐν ἄδου
 δύντες. τεῦτοί τε πολλὰ κεν κροπίδα.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάπνος,
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακρόρων,
 ἢ δ' ὀρίσωνος. τόν, τις καὶ τηλόθι ναίων
 τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετέ, τί πῃ βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τί νος εἰπὶ
 ἀσβόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.
 Ψυχὴς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπαιμένης ὅς Ὀλύμπου
 εἰκῶν. σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτθὶς ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰμὶ Φοῖβος ἀν' ἐλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
 ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
 καὶ γὰρ ὁ τῷδε γεγὼς ἀσκληπιὸς ἔστιν ἱητὴρ
 σώματος, ὥς ψυχὴς ἀθανάτοιο Πλάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἡδὲ Πλάτωνα.
τὸν μὲν, ἵνα τυχήν, τὸν δ' ἵνα σώμα σάοι.
δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν. ἥς πρὸ ἑαυτοῦ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐκιδρύσατο.

Εἰς Δημόκριτον.

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλως πόδε· καὶ τάχα λέξει,
οὐκ ἔλεγον γελῶν, πάντα πέλουσι γέλως,
καὶ τὸρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ σίχα βίβλων
πασατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; τίς ἔργον ἔρεξε ποσούτῳ,
ὅσον ὁ παντοδὰς μύνησε Δημοκρίτος;
ὃς θάνατον παρέοντα, βρὶ ἡμάτα δώμασιν ἔχεν.
καὶ θρῆμοις ἄρτων ἀσθμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδίτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις
φρσερόνη, τυχήν δέ χυσο Δημοκρίτη,
ἀμηνέως γελῶσάν. ἐπεὶ καὶ σέο τεκοῦσάν
ἀχθυμένην ἐπὶ σοί, μούνος ἐκθμψε γέλως.

Εἰς Διογένη τὸν

κύνα.

Τὸν κύνα Διογένην νεκροσόλε δέξομε πρῶτον,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ πὲρ κύων, τίνος ἀνδρὸς ἐφισὼς σῆμα φυλάσσεις;
τὸ καὶ κωός· ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύων;
Διογένης· γένος εἰπέ; σινωπῆς· ὃς πίθον ἔσχε,
καὶ μέλα· νῦν δὲ θανὼν, ἀστράσσει κόνι ἔχει.

Ατιπάρου εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένης τόδε σῆμα σοφοῦ καὶ ὅς πτε θυμῷ
 ἄρσενι, θυμνήτην ἐξεπὸνι βίον.
 ὦ μία τίς πῆρα, μία δὲ πλοῖς, εἰς ἃ μ' ἐφόιτα
 σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαφροσύνης.
 ἀμὲν τέφρου τὲ δ' ἐκτὸς ἰτ' ἀφρονες, ὡς ὁ σινωπὸς
 ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰναιδῆ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκρον, καὶ πῆρην, καὶ διπλὸν εἶμα σοφείῃ
 Διογένης, βιώτῃ φόρῃς ὁ κουφότατος.

Ὡς ἂν τὸ Διογένης.

Γάντα φέρω πρὸς μῆν'· λέλοιπα γὰρ οὐδ' ἐν ὑπρ' ἡν.
 ἀμὲν κύων σάϊνοις κέρβερον τόν με κύνα.

Ὡς ἂν τὸ αὐτὸ.

Αἶδος ὦ νεκρὸν γὰρ κεχαρμένον δάκρυσι πάντων,
 ὅς βαθὺ πρὸς μύεις τὰ τ' ἀχέροντος ὕδωρ.
 εἰ καὶ σοὶ βέβριθεν ὑπ' ἐδῶλοισι χαμόντων,
 ὁλκῆς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.
 ὅπλην καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλὸν εἶμα,
 καὶ πῆρην, καὶ σοὶ ταυτιλίας ὀβολόν.
 καὶ ζῶς τάδε μούνον, ἃ καὶ νέκυσ ὧδε κομίζω,
 εἶχον· ὑπ' ἡλίου δ' οὐτιλέλειπα φάει.

Διονυσίου κυζικηνοῦ εἰς Ερατοσθένη.

Γρηΐτερον γῆρας σε, καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
 ἐσβεσεν· ἀννήθης δ' ὕπνον ὀφθαλόμενον,
 ἄκρα μβριμνήσας ἐρατόσθηνες· οὐδ' ἐκρυήνη
 μαινὰς ἐπ' ἀρύτων ἐκτὸς ἐδεκτοτάρων,
 ἀγλαοῦ ἧέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκλυταί
 παρ' τόδε πρῶτος κράσπεδον ἀγλαοῦ.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Αντιπάρη εἰς τοὺς ἐπὶ

σοφούς.

Ἐπὶ σοφῶν Κλεόβουλε, σὲ μὲν τινώτατο λίνδος.

ἀμφὶ δὲ σισυφία χθών Γ-βίανδρον ἔχει

Γιηακὼν, ἃ μιτυλίνα. Βίαντα δὲ, δῖα, πρίην.

μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρισμα δίκης.

ἃ σάφια Χίλωνα. Σόλωνα δὲ κεκοπὶς αἶα.

πάντας δ' ῥιζάλου σωφροσύνας φύλακας.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν, μίλητος ἰὰς θρέφας ἀνέδειξεν

ἀσρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρόλizon τὸ σῆμα. το δὲ κλέος, οὐρανόμηνες

τὲ πλυφροντίσου τὲ δὲ Θαλίης ὄρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν ἀδ' ἄγωνας θεώμενον ἡλεῖ ζῶν,

τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἡρπασσας ἐν σαλίσῳ.

αἰνέω ὅττι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες. ἢ γὰρ ὁ πρέσβης,

οὐκ ἐθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς αἰέρας ἡδυνάτο.

Εἰς Γιηακόν.

Ξείνος ἀταρνείτης τίς ἀνείρετο Γιηακὼν οὕτω,

τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὕρραδίου.

ἄλλὰ γέρον, δισὸς με κελεῖ γάμος. ἢ μία μὲν δὴ

νύμφη, καὶ πλούτῳ, καὶ γενεῇ κατ' ἐμὲ.

ἢ δ' ἐτέρη, προβέβηκε. τί λώϊον, εἰδ' ἄγε μοι σὺ

βούλευσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.

εἶπεν. ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον αἰέρας,

ἡνὶ δὲ κείνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.

οἷδ' ἄρ' ὕπνῳ πληγῇσι θαῶς βέμβικας ἔχοντες,

ἔσρεφον ἀρεῇ παῖδες ἐνὶ προῖδῳ.

ΚΕΙΝΩΝ

κείνων ἔρχοφισὶ μετ' ἵχλια· χῶ μιν, ἐπέση
 κλησίον· οἷδ' ἔλεγον, πλὴν κατὰ σαυτὴν ἔλα·
 ταῦτ' αἰῶν ὁ ξείνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου·
 θοῶς ἔλασσε, παύσων κλησόνι σωθήμενος·
 πλὴν δ' ὀλίγην ὥς κείνος ὅς εἶπον ἐπήγετο νύμφην,
 ἥ τε καὶ σύγ' ἰὼν πλὴν κατὰ σαυτὴν ἔλα.

Εἰς βίαντα.

Κληνοῖς ἐν δαπέδοισι πρίηνις φύντα καλὴ πῆλ
 ἥ αὖ βίαντα πέφρη, κόσμον ἰωσι μέγαν.

Εἰς τὴν αὐτόν.

Τῇδε βίαντα κέκασθα, τὴν ἀρέμειν ἤγαγεν ἱρμῆς
 εἰς αἶδιν, πλεῖν γῆραϊ νιφόμενον.
 εἴπε γὰρ εἴπε δίκην ἐτάρα τινός· εἴτ' ἀπὸ κλινθεῖς,
 παυδὲς ὅς ἀρχαλίδας μακρὸν ἐτήνεν ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ες σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πρὸς ἀλλὰ μογήσας,
 πάντας ἐπειθε βίαν ἡθεσιν ἑλλαδικοῖς.
 τὸν δ' ἐτι μῦθον ἀκράντον ἐνὶ σομάτῳ ἐχόντα,
 πῆνός ὅς ἀθανάτους ἤρπασεν ὧκα δόναξ.

Πλάτωνος εἰς Δίωνα τὴν

συρακυσίον.

Δάμρυα μὲν ἐκέβη τε καὶ ἰλιάδεσσιν ἡμῶν
 μαῖραι ἐπέκλωσαν δὴ πρὶν τῆνομέναις.
 σοὶ δὲ Δίῳν ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,
 δαίμονες αὐρεῖας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 κῆσαι δ' αὐρυχόρῳ ἐνὶ παρτίδι τίμιος ἀσπίς,
 ὧ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἐρωτὶ Δίῳν.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τὸ μάταιον ἐπὶ μῦθων τίν' ἐλέχθη,
 ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

Υ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπίνει καὶ ἄπιρος
ἦν δέμας· εἴτ' ἀνθεὶς, καὶ θανε πηρομελὴς.

Εἰς Ἡρακλείδην.

Ἡθελες ἀθρώποισι λιπεῖν φάτιν Ἡρακλείδην.

ὥς ῥα θανῶν, ἐγένοιτο ζωὸς ἅπασιν δράκων.

ἀλλὰ διεφύλακτο σεσοφισμένη· Δὴ γὰρ ὁ καὶ θῆρ,
ἢ ἐδράκων, σὺ δέ, θῆρ οὐ σοφὸς ὢν, ἐάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχες χέραι, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.

τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἠΐτατο Πυθαγόρῃ;

ἀλλ' ὅταν ἐψηθῇ τι, καὶ ὀπῆθῃ, καὶ ἀλίσθῃ,

Δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐοδίωμα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἶ, αἶ, Πυθαγόρῃς τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθην;

καὶ θάνε δὴ ταφυτοῖς ἀμμιγα τοῖς ἰδίοις.

χωρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ κύττες δὲ πατήσῃ,

ἐξ ἀκραγαντίων, καὶ θανέῃ ἐν ἰδίῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σὺ πρὶ ἐμπεδοκλῆος, διερῆ φλογὶ σώμα καὶ θῆρας,

πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἐκπύεις ἀθανάτων.

οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαρπὼν ἐκὼν βάλες δὲ ῥόον ἄπτης,

ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἐμπεσεις οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὲν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς πρὶ ἁμᾶξης

ἐκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσας το διξίτερόν.

εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσήλας, καὶ πίετο ζῆν.

πῶς ἂν ἐτ' ἐν μεγάροις δαίνυστο πᾶσι τάφος;

Εἰς Εὐπίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσει φαέθων μέγας ἥλιος ἄσρων,

καὶ πόντος, πταμῶν μείξον ἔχει δαώαμιν,

φαμί ποῦτι ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν ἐπίχαρμον,
ὃν παρὶς ἐσφάνωσ' ἄλλοι συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπὸνίαν πασι μάλιστα λέγω θρασύην.
εἰ γὰρ καὶ μὴ θροῖς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἄτυχεῖς.
οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνείλε κρότων πρὶ πάρῃ,
ὥς μιν ἐδεξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ηράκλειτον.

Πολλάκις ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς πρὶ τῷ ζῆν
ᾧ δὲ διαντλήσας, δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἄρ' εὐδύσασα καὶ κηρύσσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ηράκλειτος ἐγὼ. τί μεῶ καὶ τῷ ἔλκετ' ἄμυστοι;
οὐχ ὅ μιν ἐπόναν, τοῖς δὲ μ' ἐπίστα μένοις
εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος, ποισμύριοι. σὶ δ' ἀνάρθμοι,
ἡδείς. ταῦτ' αὖθ' ὦ καὶ παρὰ φρεσὶ φόνῃ.

Εἰς Ζήνωνα τὸν

ἐλεάτην.

Ἦθελες ὦ ζήνων καλὸν, ἢ θελες ἄνδρα τύραννον
κτείνασ', ἐλκύσαι δ' ἄλοσύνης ἐλπίαν.
ἀλλ' ἐδάμης; δὴ γὰρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
κόψε. τί τὰ λέγω, σῶμα γὰρ, οὐχὶ δὲ σέ.

Εἰς Πρωτα-

γέραν.

Καὶ σέ πρωταγόρη, φάτιν ἐκλυον, ὥς ἄρ' ἀθηνῶν
ἐκπύων, καὶ θ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
εἴλετο γὰρ σε φυγεῖν κέρως πόλιν. ἀλλὰ σὺ μὲν πᾶ
παλλὰ δὸς ἄστυ φύγες. πλετρία δ' οὐκ ἐφύγες.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Εἰς Κράτητα, ὁμοῖπῳ τῷ
εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόα' ἔχω, ὅα' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
σέ μιν ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὁ βίαια, τύμβος ἔμαρψεν.

Ἰσλιαν εἰς Γυρρῶνα σκεπτή-
κον, ἁμοιβῶν.

Κάτθανες ὦ γυρρῶν, ἐπέχω. πυμάτην μετὰ μοῖραν
φῆς ἐπέχην, ἐπέχω. σκέψιν ἐπαυσε τάφος.

Εἰς Εὔκλιντον ἰσόψηφον.

Λεωνίδα.

Δούλος ἐπίκτιτος γενόμεν καὶ σῶμ' ἀνάπτερος.
καὶ πινίης ἱρος. καὶ φίλος ἀθανάτοισ.

Εἰς Δημόκριτον.

Πλῦτων δέξο μάκαρ Δημόκριτον. ὥς κεν ἀνάσων
αἰὲν ἀμειδίτων, καὶ γελάεντα λάχοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶδω λυπηρὲς διηκόνε. τὰ τ' ἄχαιοις
ὑδωρ ὅς πλώγῃς πρὸς μίδιν κυάνει,
δέξαι μ' εἰ καὶ σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεα
βῆρις ἀποφθιμένων, τὴν κύνει Διογείην.

ὅλη μοι καὶ πῆρα ἐφύλκτα. καὶ τὸ παλαιὸν
ἔσθω, χ' ὥφθι μένης ναυσπλέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κῆν ζωῆς ἐπεπάμμεθα ταῦτα παρ' Ἄλῃν
ἔρχομ' ἔχων. λείπων δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίῳ.

Καλλιμάχου.

Εἴπε τις ἡράκλειτε τιὸν μόρον. ὅς με δάκρυ
ἤγαγεν. ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφοτέροι
ἡέλιον ἐν λείχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' ἀλικαρνησῶν τεύρατα λαί ποδῶν.

αἱ δὲ τεὰ ζῶουσιν ἀνδρόνες· ἥσιν ὁ πάντων
ἀρκακτὴς αἶδης, οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Πλάτωνος.

Νῦν ὅτε μηδὲν ἄλλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι κελός,
ὥπαι· καὶ πάντα πᾶσι πρὶβλέπεται.
θυμὲ, τί μινύεις κυσὶν ὅσων; εἴτ' ἀνιήσεις
ὑβρον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπώλεσamen;

Εἰθάρδε γοργίου κωϊκοῦ κεραλή κητάκειμαι.
οὐκ ἐτι χερμπόμενι, οὐτ' ἀπομυσόμενι.

Εἴπασ' ἦλπε χαῖρε Κλεῶμβροτος ὠμβρακιώτης,
ἦλατ' ἀφ' ὕψιλλοῦ τείχεος εἰς αἶδην.
ἀξιοι οὐδὲν ἰδὼν θανάτῳ κελόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἐν τῷ πρὶ τυχῆς γράμματα ἀναλεξάμενος.

Σπασίππου.

Σῶμα λὺν ἐν κόλποις κητέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος.
τυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακρόρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῇδε τῇ τετάρτῃ τμήματι, ἐπιγράμματα εἰς θεῶν
ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν σῆλας, καὶ ζώων μορ-
φὰς, καὶ ἑτι εἰς τόπους, πρίείχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς εἰκόνας.

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν.	1	Λίθους.	18
Ἀθλητῶν.	2	Λουβρά.	19
Βακχῶν.	3	Ναούς.	20
Βασιλείων.	4	Νίκης.	21
Γαλακκῶν.	5	Ξενοδοχεία.	22
Ζωγράφων.	6	Οἴκους.	23
Ζώων.	7	Οπλα.	24
Ἡρώων.	8	Ορχηστρίδων.	25
Ἡρωίδων.	9	Πηγὰς.	26
Ἡχοῦς.	10	Ποιητῶν.	27
Θαλάπης.	11	Πόλης.	28
Θεῶν.	12	Ποταμούς.	29
Γαβρῶν.	13	Προάσεις.	30
Καιροῦ.	14	Ρήτόρων.	31
Κήπους.	15	Σκῆψ.	32
Κιθαρωδῶν.	16	Φιλοσόφων.	33
Κίονας.	17	Ωρολόγια.	34

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΑΘΩΝ. Ι

Εἰς εἰκόνα Γαβρίηλου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.
Λεοντίου χολαστικοῦ.

Αἰ φρέων γραρίδων ἐχει τύπν,
ἀλλὰ χαράσῃ.
ἢ ἑλὶον τέχνῃ, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σέ σοφὲ πολίρχε γράφει Γαβρίή-
λιε τέχνῃ,
ἐκ τῶν σῶν ὁρετῶν. ἐκ τῶν ὅλων καμάτων.
Θεοκτίτῃ.

Τοῦτον ἰουλιανὸν τομικῆς φάος, εἶπν ἰδοῦσαι
ῥώμῃ καὶ βρόῃ. πάντα φύσις δαύαται.
Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικουλα-
ρίου. Λεοντίου χολαστικοῦ.
Κάλλει μὲν νικᾷς κραδίης τέσον, ὅσον ὁπωπῆς.
τῆς γὰρ ἐπωνυμίας ἁξία πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατανάζων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑπαείρεις οὐάσι μελιχίην.
Εἰς εἰκόνα ἄρχοντος, ἐν σμύρνῃ.
Θεοδώριτῃ γραμματικοῦ.

Εκ φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα φιλίππῳ,
φρῆζο πῶς μνήμων ἡ πόλις ἀνομίας.
Αδέσποτον.

Μνήμονες οἱ καὶ πλείων ἀβρεσιῶν,
Γαλμάτον ἰθυδίκην τόσον ἀγασάμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν πρῳάμῳ

δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ το-

λιτικῇ Ἀραβίου.

Τὰς καθ' ὑπὲρ μύθων τε, καὶ ἀνδροχάλοιο μελίανης
εἰκόνας ἱλίοις δηρὸν ὀφειλόμενος.

νῦν δ' ὑπὲρ ἰδρωτῶν τε, καὶ ἀσυόχοιο μερίμνης,

τῇ δέ σ' ἐτὴ γραφίδι σῆσαμεν ἡρακλέων.

εἰδ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφο, τοῖς δ' ἐγὼ ἡμεῖς

αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδράσ' ἀμφόβομεθα.

Εἰς σῆλην Λεοντίου χολαστικοῦ

τῷ μινωταύρου.

Γέρον ὁρῶς χρυσέοισιν ἐνείμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν

ἄρχαι, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων,

ἀντολίνης πρώτη, καὶ διχθαδία μετὰ τήνδε

κόλχου πορφυρέης, καὶ πάλιν ἀντολίνης.

Εἰς εἰκόνα Σαωσίτου χολαστικοῦ ἐπὶ νίκη μάχης

ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῷ· ἰωάννου ποιητῆ

τῷ βερβουχέλλου.

Οὐχὶ παρ' αὐρώτῃ μόνον ἄνδρες εἰσὶ μαχηταί,

οὐδὲ παρ' ἡλιαῶν μνάμονές εἰσι δίκας.

ὥς ἀπὸ τῶν σπάρτας, ὥς αὐτὰς ἀπὸν ἀθάνασ.

Σαωσίον νίκη, καὶ θέμις ἡγάσασθαι.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.

Αραβίου χολαστικοῦ.

Νεῖλος, πρῶτος, ἱβηρ, σόλυμοι, δύσις, ὄρμενίς, ἰνδοί,

καὶ κόλχοι, σηοσέλων ἐγγύθι καυκασίων,

καὶ πεδία ζῶντα πολυσπερέων ἀγαρηνῶν,

Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.

ὥς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁ δούων,

καὶ ταχὺς εἰρήνην ὥπασε καθομένην.

Εἰς εἰκόνα Κρίπου Κρ. ναγόρου.

Γέγονες οὐ φίλαί μοῦνον τύχαι ἐπρεπον εἶναι

Κρίπῃ, βαθυπλούτῃ σῆς ἐνεκὲν κραδίης,

ἀλλὰ καὶ αἱ πέντων πάσαι· τί γὰρ ἀνδρὶ ποσῶδε

ῥηέσει εἰς ἐτέρων μυρίων εὐφροσύνην;

νῦν δέ σε καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μείζον ἀέξει

Καῖσαρ· τίς κοῖνου χωρὶς ἄρῃς τύχη;

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν ταῖς Γλακίδου ὑπὸ τῶν τῶν

σκρινίου· Αἰαθίου χολαστικοῦ.

Θωμᾶν παμβασικῆος ἀμεμφεῖς κηδεμονῆς,

ἀνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετ' ἰσχύμενοι,

θεωπισίης ἀρχίστα σωωρίδος, ὅφρα καὶ αὐτῇ

εἰκότι χάρον ἔχῃ γέγονα κοιρανίης.

αὐτὸς δὲ ζαῖειο θρίνουσ' ὕψωσε μελάθρου,

πλουτὴν ἀεξήσας· ἀλλὰ μετ' αὖσεβείης

ἀγνώμων, τὸ πόνημα· τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάζαι,

εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνήσιν ὀφειλομένην;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἀρχοντος

ἐν σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Θεοδοσίον, ἀσίδος ἄρχον,

εἰκότι μαρμαρέῃ σήσαμεν ἀνθύπατον,

οὐνεκ σμύρναν ἔχειρε, καὶ ἤγαγεν ὅς φάος αὖθις

ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος.

ἐν σμύρνῃ.

Δαμῖχαρι κλυτόμητι, δίκῃσ' ὅλε, σοὶ τόδε κῆδος

ὅππῃ πῶς σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμοῦ,

ἐσθμίνως πονέων, αὖθις πολὺν ἐξετέλεσσας.

πάσα φύσις βασιλῆα τεὸν κρᾶτος αἶν' ἀείδει,

οὐνεκ δυσμένεων εἰχὰς ὤλεσας, οὐνεκ φέγγος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἰνδράσι σωφρονέουσι κτηνὴν μετὰ θήριν ἀνῆΐας,
ἰππύτης δ' ἐκέδασας ὁμογνία πῆματα χάρις.

Εἰς εἰκόνα Θεόδωρου

ἄρχοντος.

Ρήτῃρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἐν ἰόντες.

χρυσέαις γραφίδεσιν ἀειμήσοισι γεραίρειν,
εἰμὴ χρυσὸν ἐφύγε καὶ ἐν γραφίδεσιν ἐόντα.

Εἰς καὶ ἀνατολικὴν χύλιν θαλασσονίκης.

Ηνορέης ὀλιτῆρα ὑπὲρ φιάλου βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀντιάνοιο δίκης βασιλείον ὑπαρχον,
ξέινε νύψ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπρε πυλάων.
ἀνομίας ποτὶ χώρον ἀριστογένηλον ὀδύεις.
βάρβαρον αὐ βόμεῖς. οὐκ ἄρρενας ἄρρενοῖτάς.
ὅπλα λάκων. σὺ δὲ τέχας, ἔχεις βασιλῆον ἀγαλμα.

Αδριαν.

Νικῆταν δορίπλμον, ἀναξ, στρατὸς, ἄστα, δῆμος,
εἴσαν ὑπὲρ μεγάλων μηδοφόνων καμάτων.

Εἰς τὴν αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐν πλέμοισι, τὴν ἄρομον ἡγεμονῆα
Νικῆταν, ὄρετῶν εἴνεκεν, οἱ πράσῃνοι.

Γρόκλος ἐγὼ Παύλου βιζάντιος. ὃν πρὶ δῶμα
τιλεθάοντα δίκης, βασιλῆϊος ἤρπασεν αὐλῇ,
ὃφρ' εἴην σῶμα πισὸν ἐριθίνεος βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκὸς, ὅσον γέρας θῆιν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν, εἴκελα πάντα καὶ ἡεῖ, καὶ γενετῆρι.
ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι, παῖς νίκησε τοκῆα.

Απλωνίδου.

Θάυμασε τὴν Κρινύρην ὁ πάλας χρόνος, ἡ φρύγας ἄμφω.
σὸν δὲ Λέων ἡμῆς κάλλος ἀεισόμεθα.

ἡ βροχὴ δὲ πρίβωτε, μακροτάτη ἐσ' ἄρα νήσων.
καὶ ῥόδος, ἣ τοῖς κάμπεται ἡελίῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος Ἡρακλῆϊ,
οὐκ ἦν ἀλκίδεω τῶτο τ' δωδέκατον.

Εἰς πῶ ἀνχτολικὴν πύλιν θαλασπονίης.

Μορφᾶς δ' ὀχράσας, ἤθελον καὶ τοὺς ῥόπους.
ἀνεσείρασε δέ μου πῶ ὀριξιν ἡ τέχνη.
καὶ δὲ μ' ἀλέξανδρον οὐκ ἄλλαν φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,
εἶπεν ἀνιβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων.

Εἰς ἀγωνιστῶν εἰχονάς. 2

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λούσῃς,
ὥς καὶ δὲ ἐν τῇδε μνάμκτος ἀγλαΐα,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἀέθλον, δὲν ἐξεπόνῃσε μαθόντι
ὦ γὰρ θεέ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος εἰσιμανίᾳς.
οὗτος δ' μὴ κλίνῃς καμᾶτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι
ἄλικε νικῆσας, ὁ πλοῦτιρον, πρότερον.

Φιλίππου.

Ἰσως με λούσων ξεῖνε ταυρογάσῃρα,
καὶ σερρόγυον ᾧς ἀτλαντα δούτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότειος ἡ φύσις.
ἀλλ' ἴσθι μ' ἥρᾶν λαδινῆα πάμμαχον,
ὃν σμύρνα, καὶ δρυὶς πρᾶμον κατέσφιν,
δελφοί, κόρινθος, ἥλις, ἄρτος, ἄκτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἦν ἐραυνήσης κράτος,
καὶ πῶ λίβυατα ἐξαριθμήσεις κόνιν.

Εἰς ὁχομέα. Ἀθήλον.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Αληαίου •

Трѣїлѣграфма тикѣ.

Ταύτην Ευσεβίῳ Βυζαντίας εἰκόνα ῥώμη
πρὸς διωαῖς ἐτέραις εἵκεν ἰπποσύνης.
οὐ γὰρ οὐκ ἄμφηρίσον ἐλὼν ἐσέφατο νίκην,
ἀλλὰ πολὺ κρατίων ποσὶ κρηνηρορέη.

τὸν νεκρὸν ἀντιβίων ἔριν ἐσβέσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 δὴ μου πῶς προτέρην παῖσι διχοστασίην.

Εἰς Εἰκὼνας Βάκχων. 3

Εἰς Βάκχην ἐν βυθαντίῳ.

Γαῦλυσσι λεντιαρίας.

Ἐκφρονά πῶς Βάκχην, οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
 θήκετο, καὶ μανίην ἐγκέτέμιξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰχετε πῶς Βάκχην, μὴ λαϊνὴν πρὲῖσα,
 ἔδον ὑπὲρ θειμένην, νηδὸν ὑπεκπροφύγη.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀραβίῃ

Χολαστικῇ.

Οὐ πῶς ἐπισταμένην τάχα κύμβαλα χρυσὶ τινάξει,

Βάκχην ἀδομένην σήσατο λαοτύπῳ.

ἔτω γὰρ προένανθεν· εἴοικε δὲ τὸ το βεῶσιν,

ἔξετε· καὶ παταγῶ, μηδενὸς ἵσταμένου.

Σιμωνίδου.

Τίς ἄδῃ; Βάκχα· τίς δὲ μιν ξείσε; Σκόπῳ.

τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπῳ; Σκόπῳ.

Γλαύκου Ἀθηναίου.

Ἀ Βάκχα παρία μὲν, ἐνέτυχσε δ' ὀτρύνσας

τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δ' ὥς βρομιαζόμενα.

ὦ Σκόπα, ἅ θεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνη

θαῦμα χιμαίροφόνον, θανάδα μαινομένην.

Γλαύκου.

Ἡ Βάκχη κρονίδην σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν

θρώσκει μαινόμενος, ὥς βρομιαζόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

ΕΙΣ ΝΕΡΩΝΟΣ. 4

Κριναγόρα.

Αντολίαι, δύσιες, νόσμε μέτρα, καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα, διὰ μφοτέρων ἱκετο γῆς πρώτων.
ἥλιος δ' ἔμενιεν ἀνιῶν ὑπὸ χροσὶ δαμῆσαν
κένου, γρ' μενίην δ' ἔχε κατ' ἄχρονος.
Διατὸν αἰδέσθω πλέμει κράτος. οἶδεν δ' ὀρέξῃς,
καὶ ῥήνος, δ' ἄλλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς σῆλην Ἰουστιανῆς βασιλεύς

ἐν τῇ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦς μισοκτόνε, δῶρα νομίζῃ
σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ παῖς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην στεφανιφόρον ἄλλην,
καὶ σέ μετ' ἡμῶν πῶλῳ ἐφεζόμενον,
ὑψος Ἰουστιανῆς τέσιν κράτος. ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δυσμὸς ἔχει μῆδων, καὶ σκυθέων προμάχης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶλον ὁμοῦ, καὶ ἀνὰ κτα, καὶ ὀλλυμένην βαβυλῶνα,
χαλκὸς αἶψ' ἐκύλων ἐπλασεν ἀστυρίων.
ἔστ' Ἰουστιανός. ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἔλκων,
σῆσεν ἰταλιανὸς μάρτυρα μισοφόρον.

Εἰς σῆλην τὸ αὐτὸ

ἐν τῷ λιμένι.

Τὸ παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὑπαρχος,
σῆτα φαινὸν ἀγαλμα Ἰουστίνῳ βασιλεῖ,
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν εἴην πετάσειε γαλήνην.

Εἰς εἰσόδον τῆς ἱερέας.

Τοῦτον ἱστυνιανὸς ἀγακλέα δαίματ' ἔχον,
ὑδάτι, καὶ καίῃ, καὶ ἄλλοις ἐπιμεμάσασα.

Ἀδελφόν.

Κοῖρανοι, ὑμετέρην δρεπλὴν, καὶ ἔργα,
αὐδήσας χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀτέρως ἔλκη,

Εἰς σῆλην Θεοδοσίου,
βασιλέως.

Εκθορες ἀντολίῃθε φαισφόρος ἥλιος ἄλλος
Θεοδόσιε θνητοῖσι πόλου μέσον ἡπίεσθιμα,
ὡκεανὸν παρὰ πρῶν ἔχων μετ' ἀπείρον γαῖαν
πάντοθεν ἀγλήεις κεκορυθμένος ἀγλαὸν ἵππον,
ῥηιδίως μεγάλῃ με καὶ εἰσόμενον κατερύκων.

Καλλιᾶδης στρατηγὸς βυζαντίου, ὁ περὶ
βόητην τὴν βύζαντος ἀγαλμα κατὰ πλὴν
καλουμένην βασιλικὴν ἀνέβη
κεν ἐπιγράψας οὕτω.

Τὸν κρατερόν Βύζαντα, καὶ ἱμβρὴν Φιδάλειαν.
εἰν ἐνὶ κοσμήσας ἀντίπα Καλλιᾶδης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰμβρὴν Φιδάλειαν δάμαρ Βύζαντος, ἐτύχθην,
εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

Εἰς εἰκόνα Γεσι-
στράτη.

Τρεῖς με τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος ἐρεχθεῖδων, καὶ τρεῖς ἐπιγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλήν Γεσιστράτην, ὃς τὸν Ὀμήρου
ἠθροισα, ἀποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
ἡμέτερος γὰρ ἐκείνος ὁ χρύσεος ἦν πρῶτος,
εἰπὺς Ἀθηναῖοι σμύρναν ἀπὸ νηυσὶν ἔλκον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς εἰκόνα Βρενίκης. Ασκληπιά-

δου. οἱ δὲ, Γοσηδίππου.

Κύπριδος ἅδ' εἰκὼν· φέρ' ἰδόμεθα μὴ Βρενίκης·
δισάζω πτέρων φῆτις ὁμοιοτέραν.

Γεμίνου

Οὗτος ὁ κεκοπιδάσι βαρὺς λίθος, ἄρβι· κείμαι
ξένη, φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου σαλαμίνας
ἔργα, μακροδονίοις ἔχουσι κεκλιμένα·
ὁ μνυε νῦν νέκυας Δημόαγες· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
καὶ ζωῖς ἐσθμαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Ζήνωνα πολίαρχος Ἰουλιανὸς βασιλεῖα.

Ζήνωνος παρὰ κοιτὴν Ἰουλιανὸς ὄρεσθ' ἔδνην.

Οἶκον ἀναξέλικτος ἀνηβήσαντα νοήσας,
κυσταλίμοις καμάτοισιν Ἰουλιανὸν πολίαρχου,
περικνῶν προπαρόνθε δόμων, παχρὺ σεος ἔση.

Κῦδος Ἰουλιανὸν πανασίδιμον, ὃς μετὰ νόσμον
πιβίδων, χρυσέην σῆσεν ἀνασασίην.

Εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανῶ βασιλείως.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκης ἐναρμόριον ἐνθοδὶ σέσων,
ὁ θρασὺς ἀνστήσει μῆδος ἀνὰ κτιτύπον.

Ἄλλον ἀπειρεκόμας ἀβάρων στρατὸς ἐκποθεν ἵστρου
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστροχον αὐσταλέης.

τόνδ' ὑπὲρ ἀννομίας ἐριθιλέος ἐθαδε τέτον
ἐξ ὑπάτης μίφης σῆσεν ἀνάσσει πόλις,

ἑμπεδος· ἀλλὰ μένοις βυζαντιάς ἀμμορεῖώμα,
θεῶν Ἰουστινιανῶ κέρτος ἀμειψαμένα.

Ἀδελφον

Ἀθῆλον.

Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάταν θρόνον, ὃν κρίσε' παρχον
καὶ πατέρα βασιλῆς ἰδὼν καλέσαντο μέγιστοι,
χρῦσεος ἔσκηεν Αὐρηλιανός· τὸ δὲ ἔργον
τῆς βουλῆς ἧς αὐτὸς ἐκὼν κατέσπασεν ἀνίδω.

Ἀθῆλον εἰς ἄρχοντα.

Μίξον μελιχίῃ φαῖδ' ὄβον, ὅπῃ καὶ αὐτῇ
βομβήεαα μέλισσα κορύσσεται ὀξεῖ' ἡνέρω.
οὐ γὰρ ἄτ'ρ μάστιγος ἰθύνεται ἱπποσ' ἀγένηρ,
οὐδὲ συὼν ἀγέλη ἐπιτίθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλὰ ῥαπτοῦς ἦχον ἀκούσῃ.

Ἀντιπάρου.

Ζηνί, καὶ ἀπόλλωνι, καὶ Ἄρει, τέκνον ἀνάκτων
εἰκελὸν ἀντιάῃ μητέρος ἀποκίῃ.
πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλῆϊα, πάντα τέλεια
ἦλθεν· ἐποίησθ' ἔργον ἀοιδόπολων.
ζῶς σκηπτρον βασίλειον, ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ,
φῆβος ἔχει· παρὰ σοὶ δ' ἄθροα πάντα Κότυ.

Σανεισίου φιλοσόφου.

Οἱ ζῆς τινωδάριδαι, Κάτωρ, ἐλένη, Πολυδούκης.
Εἰς οἶκον Σοφίδω.

Ἀysonίων δέσποιναν Ἰουλιανὸς πλιούχος
ὥς σοφίης μετὴν ἀνθετο πλὴν σοφίην.

Εἰς Ἰστυνιανῶν σῆλην.

Ἰουστῖνον κατὰ χρέος ἦν δεσποτὴν.
Ἰουλιανὸς ὑπαρχος ὥς αὐτὸς ἔστην.

Εἰς Εἰχονας γυναικῶν. 5

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ομματα καὶ κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην,
οὔτε σέλας χροῖης ἄκρον ἀπεπλάσαστο.

Ζ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ἔστις μαρμαρυγὴν δαΐαται φαεινὴ τίς δα γράφαις
μαρμαρυγὴν γράφει καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκενος ἡ γραφίς ἐσι, καὶ ἑσορόωσι μεγάρεις
χρῦσα κεκυφάλοις βόσρυχα κρυφάμενη.
εἰδ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι καθύοις,
οὐδ' ἐπὶ τῇ λοιπῇ κάλλει πίστιν ἔχεις.
πᾶσα γραφίς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνω
τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἀπ' ἀγλαΐας.

Σωεσίτου φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς
αὐτῆς ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ Κύπριδος, ἡ Σβραπνίνης.

Αγαθίου χολαστινοῦ.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην βυζαντίδος ἐνδοθι ῥώμης,
ὠνητῶν φιλίην πᾶσι χαρίζομένη.
εἰμὶ δὲ καλλιρόη πλου δαΐδαλος· ἦν ὑπ' ἔρωτος
οἰσθηθεὶς Ὡδμας, τῇ δ' ἔθετο γραφίδι,
δεικνὺς ὅσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν· ἴσα γὰρ αὐτῷ
κηρῶ τικομένῳ, τήνεται οἱ κηρίῳ.

Ανακρέοντος.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσα, ἐλιμωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτῶν,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ' ἡ χεδὸν ἐρχομένη.
ἐξ ὄρεος χωρᾷσι· Διώνυσω δὲ φέρουσι
κισλὸν, καὶ σαφυλὴν πίνονα, καὶ χίμαρον.

Αδελον.

Θαῦμα δ' ἔρετ' μορφᾶν ὁ πίναξ ἔχει, οὔτε τὸ γαῦρον
ταῦξε· τὸ δ' ὠραῖον τῆς ἀγνοβλεφᾶρου,
σαῖνοι κέν σ' εἰσιδούσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελάρων οἰομένη πθορῇ.

Ηρίνης.

Εξ ἀπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῦσε Προμηθεὺς
ἐντὶ, καὶ ἄνθρωποι πᾶν ὄμαλοι σοφίαν.
ταῦτ' αὖ γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅς τις ἔγραψεν,
αἰὲν αὐτοῦν πρὶ ἔθνη ἢς ἀγαθαρχίς ὅλα.

Εἰς ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. 6

καὶ ἀγαλματεργούς, καὶ
ἀπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος Ἀπελλῆς.

Κωμικτὰ Χολαστικοῦ ἐν
ἀναζάρβῳ.

Νωθεὸς ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἰξύος ὅθι πόδας ἄκρους,
τῆς πλὴν ἐνβρίτης πηρὸν ἀτεμβόμινος.

ζωῆς, καὶ θανάτοιο μεταέχμιον, αἰεὶ διγείτων,
μοῦνον ἀναπνέων. τᾶλλα δὲ πάντα, νέκυς.

ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν τὸ γραφίδεσι δοκούεις,
ζώγρησε κρυβὴν νοῦσον ἀνευάμενος.

αὐθις δ' ἀντανῖνος, ἅπρ' πάρος ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ πρὸς πεζύῳ, καὶ ὅλος χροθάνομαι.

Εἰς ἀγαλμα Φιλίππου.

Ηθεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων
Φηδίᾳ, ἣ σὺ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀφόμενος.

Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ κολαστὸν. Σιμωνίδου.

Τόν ἐν ῥόδῳ Κολαστὸν ὀκτάκτισ δέκα
Λάχης ἐποίησ' ἡχέων ὁ λίγυδιος.

Ἀδέσποτον.

Ἀῖσαν Τιμομάχου πλέον, ἢ παρὸς ἦρπασε τέχνη
πῶ φύσιν. ὁ γράψας εἰδέσε μαϊνόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ σωλευσθήσῃ χεὶρ ἀνέρι . καὶ τὰ κβαστὰ
δάκρυα, τοὺς λύπης πάντα σ' ἐμίξε πόνους.

Αἰμιλιανου.

Τέχνας εἴνεκε σοῖο, καὶ ἅς λίθος ἄδ' ἐβρυάζει,
Γραξίτερες . λύσον, καὶ πάλι κωμάσεται.
νῦν δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές . ἀλλ' ὁ πεδῆτης
σειληνοῖς κώμων, βόσκεινός τ' ἔστι λίθος.

Σιμωνίδου.

Ιφίων πόδ' ἔγραφε κορίνθιος . οὐκ ἐνὶ μῶμος
χρσίν . ἐπεὶ δόξαδ' ἔργα, πολὺ προφέρει.

Αθηνον.

Οὐκ ἀδ' αὖτ' ἔγραφε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος . ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Αδέσποτον.

Ατέχνα τὸν ἑλεγχον ἀπώλεσεν . οὐδ' ἔτι γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύνάται, τῷ πόρε τὰν κεφαλάν.

Αθηνον.

Μικροῦ κατέχον τὸν βόρυν τοῖς δακτύλοις .
ὑπ' ἀπατηθεὶς τῇ θεᾷ τῶν χρωμάτων.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ. 7

Εἰς τὸ Μύρωνος βοῦν.

Βοίδιον εἶμι Μύρωνος . ἐπὶ γῆλιν δ' ἀνάκειμαι.
βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοίδιον ἐνταυθαῖ παρὰ βωμοῖς
ἵδρυσας, οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

Ανακρέοντος εἰς τὸ αὐτό.

βουκόλε, τὰν ἀγέλην πόρῳ νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὥς ἐμπνουν βουσί σκελετάσῃς

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
Χαλκωθέν, σφιτέρῃ φάσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ δὲ δέρας χάλκοιον ὅλον βοῖ τὰ δ' ἐπίκηται
ἔκτοθεν, ἢ φυλὴν ἐνδον ὁ χαλκὸς ἐχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα πῶτο Μύρων. οὐκ ἐπλάσα ταύτας
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκὼν ἀνεπλάσαμην.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἐπλάσεν με Μύρων. ἐφάσατο. βοσκομέναν δὲ,
ἐξ ἀγέλης ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ μου πρὶ τῶδε μύρων πῶδας ἤρμοσε πέρας,
ἄλλως. εἴν νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλιν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Μόχε, τί μοι λαχόνεαι προσέρχεαι; τί πτε δὲ μυηῶ.
ἅ τέχνη μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὴ παρέρχο. μὴ δ' ἀπάνανθεν
συρίσθης. μαζῶ πόρτιν ὑπὲρ δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμόλιβος κατέχει με, καὶ ἀλίβος. εἵνεκα δ' αὖ σὺ
πλάσας Μύρων λωτὴν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀ δάμαλιν δοκέω μυηῆσεται. ἦν δὲ βραδύῃ
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἵτιος, οὐχὶ Μύρων.

Ἀντιπάρου.

Ἀ δάμαλιν δοκέω μυηῆσεται. ἦρ' ὁ Προμηθεὺς
οὐχὶ μόνος. πλάτεις ἐμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθῆλα.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βυσὶ Μῦρων μιχθεῖσαν ἐράνα.
αὔρε μέλις δ' αὐτῷ πύς βόας ἐξελάσας.

Α βοῦς ἀτίκτος, ἀπὸ γαστέρος ἐπλασε τὰν βοῦν,
ἀλλ' Μύρονος χεῖρ, οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν.

Καὶ χαλῆ πρ' εἴουσα, λάλησεν ἀν' ἡ κρηὶ βοῦς.
εἰ οἱ σπλάχνα Μῦρων ἔδον ἐτεχνάσατο.

Ἀντιπάρου εἰς τὸ αὐτό.

Γηκτόν μοι τίς ἄροβρον ἐπ' αὐχένι, κρηὶ θυγὰ θέσσω.
εἴνεκεν γὰρ τέχνης σεῖο μῦρων, ὄφθω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίου τῆς βιβλίου.

Ἦν μ' ἐσίδη μόχος, μυκήσεται. ἦν δ' ἐρε ταῦρος,
βήσεται. ἦν δ' ἐ νομάς, εἰς ἀγέλην ἐλάσας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς Μῦρων μ' ἐσησε τὸ βοίδιον. εἰ δ' ἐ νομῆς
βάλλουσί με λίθοις, ὡς ἀπολεσόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκου ὁργενταρίου.

Βουκόλον ἦν ἐσίδης τὸν ἐμὸν ξένη, τὰτ' ἐπος αὐτῷ
εἶπον, ὅθ' ὁ πλάσας ὦς μ' ἐδησε Μῦρων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν βοῦν τὰν δ' ὁ Μῦρων ξεῖν' ἐπλασεν. ἦν ὅς ἐ μόχος
ὡς ζῶσαν σάνει, μητέρα δ' ὀφειόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διοκριδος.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεται. ἐστὶ γὰρ ἄπνους.
ἀλλὰ σ' ὁ βουπλάσας ἐξαπάτησε Μῦρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σεῖο Μῦρων δαμάλει, παρακῆτθαι μόχος ἀλαθεὶς
κρηὶ γάλα πιδύων χαλκὸν ἐσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φῶ, ὁ Μύρων πλάσας, οὐκ ἔφθασας. ἀλλὰ σε χαλκὸς
πρὶν φυλὴν βαλέειν, ἔρθασε τιγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τύποις δάμαλιν, μίτρα σ' ἠπαφέ τέχνη.
Βουκόλε, πῶ φυλὴν οὐ προσέθηκε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ιουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τὸ το βόησις
ἢ φύσις ἀπνόος ὄνιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζαι; ἵχθυόων.
οὐ γὰρ μοι τέχνη καὶ τόδε δέδωκεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἡ χαλκὸν ζώωσι Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
χάληωσι, ζῶαν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Γλάσσε Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν, ἐλάων.
χαλκοῦ δὲ φάσας, φῶρ κενεὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εἰσορόων με λίων χάνει σύμα. χρυσὸν δ' αἶμα
γειοπόνος ζώγλιν, ἀγρονόμος κορύνην.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Τλῆθι Μύρων. τέχνη σε βιάζεται ἀπνοὸν ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνην. οὐ γὰρ φύσιν οὔρετο τέχνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εν βοῖ τὰ δ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνη.
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων, ἴσον ὅπασε γέρας.

δραιομένοις καὶ γὰρ φύσις κρᾶτος ἤρπασε τέχνη.
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἢ φύσις ὄντι φύσις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἦπαφε καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευρᾶς χαλκοτύποις ἀντιτύποις βοός.
οὐ γὰρ μέσις δὲ μύωπι. τί γὰρ τόσον, εἴγε καὶ αὐτοὺς
ὀφθαλμοὺς νομέων ἡ πρόπαισε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτό. Γεμίνου.

Ἦ βᾶσις ἡ κατέχουσα τὸ βοῖδιον, ἢ πεπέδεται,
ἢ ἀφεθῇ ταύτης, φύξεται εἰς ἀγέλην.
μυῖται γὰρ ὁ χαλκός. ἰδ' ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
θήκετο. καὶ ζῆξις ἄλλον, ἴσως ἄρ' ὅσος.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Χάλκεος ἦς. ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἴληεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρων φανδομένα δαμάλει.
ἀλλὰ Μύρων τέχνη πανυπέροχος, ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνουν, ὡς τινα βοῦν ἐργάτην εἰργάσατο.

Φιλίππου μακεδόνος

εἰς τὸ αὐτό.

Ἀπαρέ μου τέγοντος ὡ γεωτόνε.

λέπαδνα, καὶ σίδαρον ἀνλακβράτην.
χαλκὸν τὸν ἁμῶν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων.
τέχνη δ' ἐξέπνευσεν ὅτιν ἔμπνουν,
ὡς πλάκῃς με καὶ πρυμνασθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' οὐκ εἶσε προσδήσας βάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἵππον.

Ἰδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαμάτω τέχνη.
κορυγιῶν ἔθηκε. δορυμὸν γὰρ βλέπων,
ὑψαυχενίζει. καὶ διηνεμωμένας
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίῳ κεν δὲ δρόμον,
δοκέω χαλινούς εἶτις ἡνιοστός
ἐκαρμόσει γένυσιν, καὶ πικρὴν ῥῆσιν,

ΤΟ ΤΕΡΑΡΤΟΝ. 181

ὁ σὸς πόνος Λύσιππε καὶ παρ' ἐλπίδας
τάχ' ἐκδρομεῖται· τῇ τέχνῃ γὰρ ἐμπνέει.

Ἀθλον.

Τοῦ μπρασὶν φύλακος μακρὰν ἀπὸ τῆς φύλαξαι.
τοῖος ὁ κῦων ὃν ὁρᾷς ὡς παρ' ἐμ' ἐρχόμενε,
σύκινος· οὐ ρίνη πεπνημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου;
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοίδος.
ἀγρεῖος· γέλασον· μετὰ δ' ἀκλείους πεφύλαξο
σίνασαι, μὴ καὶ σαρδόνιον γελᾷης.

Εἰς εἰκονὰς ἀρχαίων,
καὶ ἡρώων τινῶν. 8

Εἰς Προμηθεῖα· Ιουλιανῷ.

Τέχνης πυρσὸν ὁ πασσαφρέσβιον· ἐκ δ' ἄρα τέχνης,
καὶ πυρὸς ἀλλήλων πῆματος ὅψιν ἔχω.
ἢ μβόπων ἀχάρισον αἰεὶ γένος, εἴγε Προμηθεὺς
ἀντ' ἀβρεσίης ταῦθ' ὕπὸ χαλκοτύπων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν κατέσκηεν ἀτερέα βίβλος ὁμήρου·
ἀλλὰ μιν ὁ πλάσσης δέξεν ἐλεγχομένην
δῶρ' ἰδε γὰρ σενάχοντα Προμηθεῖα· δῶρ' ἰδε χαλκοῦ
τερομένου, σπλάγχων ἐν μυχάτων ὀδύσσει.
ἦ ῥα κλεῖς, νεμέσησον· ἐπεὶ μετὰ σείο φάρεβ' ἦν,
ἰαπετιονίδης ἄλλος ἄπασσον ἔχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μακρότερος σωέστος, οὗτος ὁ νηδυνῶς
πρὸς ἀνὴρ νεκτάρου πλησόμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται· ἢ φρονεῖ δὲ
κράσις, αἰεὶ χέλευς ἀπὸ τῆς πεινυτέρης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

πῖνε λέγει τὸ τέραμα. καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.

οἱ γλώσῃ προπέτεις ταῦτα κολάζομεθα.

Εἰς ἀγαλλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄν-

τος ἔτι, ἐν ταῖς χροσὶ θλίβον-

τος δρακοντάς δ' ὕο.

Θλίβε δρακοντεύουν πριμῆκεας ὄβριμε χεῖρας

Ἡρακλεις, δακέτων ἀρχιβαθεῖς φάρυγγας.

ἔξ' ἐτι νηπιάχοιο, χόλον ζηλήμονος ἥρης

ἄμπαυσον. μόχθεϊν γινώθι καὶ ἐκ βρέφους.

αὐτὸρ σὲ κριτὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβιτες,

ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς ἐπαθλοῦ ἔφυ.

Εἰς τοῦς δώδεκα ἄθλους τῶ Ἡρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοῦς Ἡρακλεις ἀγῶνας.

οὕς τλας, ἀθανάτων οἵκοι Ὀλυμπον ἔβης.

ξηρυόην. κλυτὰ μῆλα. μέγαν πόρον αὐγείας.

πώλους. ἰππολύτην. τουλυχέρην νοῦφιν.

κῆπρον θωῦκτῆρα. χάους κύνα. θῆρα νεμείης

οἰωνοῦς. ταῦρον. μαιναλίην ἔλαφον.

οὗν δὲ κατ' ἀκρὰ πόλινος ἀπορθήτοιο βεβηκώς

πρὸς αἰνῆς, μεγάλους ῥύεο τιλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτὸ. Ἀθῆλων.

Πρῶτα μὲν, ἐν νέμει βριαρὸν κατ' ἐπέφνε λέοντα.

δωτέρων, ἐν λέρῃ πλυαύχενον ὤλεσεν ὕδριν.

τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κῆπρον.

χρυσόκερον δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἠγάγετε τέταρτον.

πέμπτον δ' ὄρνιθα συμπαλίδας ἐξεδίωξεν.

ἔκταν, ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαινόον.

ἔβδομον, αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκῆθρεν.

ὀγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.

εἵκοτον, ἐκ θρήνης Διόμηδεος ἠγάγετε ἵππους.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 182

Γηρύονου δέκτον βόαυ ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης.
 κέρβρον ἐνδέκην κύν' ἀνέγαγεν ἐξ αἰῶα.
 δωδέκην δ' ἐνόμισεν ὅτ' ἑλλάδα χύσεια μῆλα·
 τὸ ῥισκαδέκτον τοῖον λυγρὸν ἔχεν αἰθλον.
 μουνουχὶ πεντήκοντα ξυμελέξατο κῆραις.

Φιλίππῃς εἰς τὸ αὐτό.

Ωλεσα τὸν νεμέαυ θῆρ' ἀπλεπν, ὤλεσα δ' ὕδρην,
 καὶ ταῦρον· κέπρου δ' ἀμφετίναξα γέναν.
 ζωστὴρ' ἐκλύσας, πώλους Διομήδεος εἶλον.
 χύσεια μῆλα κλῆσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
 αὐγείαν ἐδάην· κέρας οὐ φύγεν· ἐκτανον ὄρνις.
 κέρβρον ἤγαγόν μιν· αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω.

Εἰς τὸν αὐτὸν πονύσαντα τὸν ἐν
 νεμέᾳ λέοντα. Αρχίεϋ.

Μικέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχιμα λέοντας
 πῆσσετε ληϊνόμοι γειαρόται νεμέης.
 ἢ γὰρ ὕφ' ἡρακλῆος ἀριστέθλοιο δέδουπεν,
 αὐχένα θιροφόνους ἀρχόμενος παλάμαις,
 ποῖμνας ἐξελάσας· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει
 ἡχώ, ἐριμαΐης ἐνναέτεραι νάπης.
 καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσαιο ῥινῶ,
 ἥρης πριόνων μίσονόθοιο χόλον.

Εἰς τὸ αὐτό, Δα-
 μαγήτη.

Εν νεμέῃς ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος, ὀργόθεος αἴμα.
 πολλὸν δ' ἰδὼν, θηρῶν μείζον, ὅδ' ἡμιθέων.
 ἔρχονται δ' ὅτ' ἀγῶνα κατ' ἐκντίον ὄμμα βαλόντες
 λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς, καὶ βιωτᾶς σφετέρης.
 ζῷ πάτρ', ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' ἀργέος ἀνέρα νικῶν.
 ἐμβατὸς ὥς ἄντοι καὶ νεμέᾳ τελέθῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ πλὴν ἑλάφον.

Τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα φρεσίν, τί δὲ λοίσθιον ὄσσοις;
θαυμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἑλάφου.

ὣν ὁ λῆθ', ἰξυῖ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθῃ,
ἀπὸ πόρθων παλάμαις δραξάμενος κβάων.

ἢ δ' ὕπὸ χάσματι πολλὰ, καὶ ἄσματι φυσίόωσα,
γλώσῃ σιμαίνει, θλιβομένην κραδίην.

ἤρακλες γήθησον. ὅλην κε μὰς ἦδὲ τέθηλεν.

οὐ κέρασιν μούνοισι, ἀλλὰ τέχῃ χρυσέῃ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν

Ανταῖον.

Χαλιὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὕπὸ τέχνης

καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος εἰργάσατο;

ἐμφυχὸν τὸ πλάσμα. καὶ οἰκτείρω μογέοντα,

καὶ φρίτῃ κρατερὸν τὸν θρασυῶ ἤρακλέην.

ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπνημένον ἐκ παλαμῶν.

ἰδιωθείς δὲ, δοκεῖ καὶ σοναχὴν ἰέναι.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθίεντα.

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος ἦδὲ κυπέλλῳ,

κινταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαιμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκέθλος

μελτόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἡνωρέης,

οἰνοβαρεῖς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἵχνος εἰλίωθ',

νικηθεὶς ἀπαλῷ λυσιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τὸ αὐτὸ.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῇ

θυμὸν ὀρώων, βλοσυρὸν τῶνδ' ἄνδρ' ἐπισκύνιον,

ζήτηι δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκότι. κῆν λῆθ' ἐφάυρης,

ἤρακλῆος. εἰ δ' οὐ, λυσιμάχοιο πίναξ.

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Οἷψ' Θεοδάμας πρὶν ὑπὴν τεεν ἥρα κληῖ,
τοῖον δ' τεχνίτης τὸν Διὸς ἐργάσατο,
βῦν δ' ὅτιν ἐλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κερύνην.
αὐτοῦ πῶς ὅλην γράφε βοοσφαγίην.
καὶ τάχα Θεοδάμαντι γοήμονα χεῖλεσι φωνῇν
ἤρμωσεν· ἥς αἶων φεῖδεται ἥρα κληῖς.

Εἰς εἰκόνα ἐτέραν

τὸ αὐτὸ.

Οἷον καὶ κρονίδης ἐπειρέ σε τῇ ῥισελήνῳ
νυκτὶ, καὶ ἀνρυθὺς οἶδεν ἀεθλοφόρον,
κὴν πυρὸς εἰς ὄλυμπον ἐκώμασας ὥ βαρὺ μοχθε
ἀλκείδῃ· τοίην εἰκόνα σου βλέπμεν.
ἀλκμήνης δ' ὠδίνῃς ἐχρήλῃσος· αἱ δὲ μετὰ χεῖς
θῆβαι, νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτὸ,

Γεμίνῃ.

Ἡρά κλει, πῦ σοι πόρθος μέγας, ἥ τε νέμεος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἐμπλεος ἰοδόκη;
ποῦ σο βαρὺν μίμημα, τίς ἐπλάσεν ὧδε κατηφῇ;
Λύσιππος χαλκῷ δ' ἐγκτεμίξ' ὀδυνῇ.
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο, τίς δὲ σ' ἐπρῆσεν;
ὁ πῆρόεις· ὄντως εἰς βαρὺς ἀθλος, ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππου.

Ἡρὶ τὸ τ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἀθλοῖς
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασυὲν ἥρα κλειά.
πῦ χλαῖνωμα λέοντος, ὃ τ' ἀνρύζητος ἐπ' ὤμοις
ἰὸς, καὶ βαρὺ πους ὅζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' ἔρως ἀπέδυσε· καὶ οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον
ποίησας, ὅπλων νοσφίσας θ' ἥρα κλειά.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως, καὶ τῷ
μακρωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνέρος. ὦν ὁ μὲν, ἄλλων
θῆρα βίη βρίθει, γῆα τιτανόμενος.

ἵνα δ' αὖ χενίους γνάμπων παλάμῃσιν ἐμαρφε
λαίῃ μυκτῆρας. δεξιτερῇ δὲ κέρασ.

ἄσπραχλους δ' ἐλέλιξε. καὶ αὖ χίνα θῆρ ὑπὸ χρσὶν
δαμνάμενος κρατερᾶς, ὠκλασεν εἰς ὀπίσω.

ἐστὶ δ' οἷσαθαι τέχνης ὑπὸ. τῷ δ' ἄνι χαλκῷ,
θῆρα μὲν ἐμπνέειν, ἄνδρα δ' ἰδρωτὶ ῥέειν.

Εἰς ἀνδριάντα Κας.
πανέως.

Εἰ τοῖος θήβης Καπανοῦς ἐπεμνηνατο πύργοις
ἄμμοσιν ἠερίην κλίμακας μισάμενος,
εἶπεν ἂν ἄστυ βίη, καὶ ὑπὲρ μορόν. αἶδετο γὰρ ῥα
καὶ σκηπτοῦ Κρονίδου τοῖον εἶναι πρόμαχον.

Γεμόνου εἰς ἀγαλμα
σαλμωνέως.

Χείρ με πολυκλείτης θασίη κέμεν. εἰ μὴ δ' ἐκείνος
σαλμωνέως, βρονταῖς ὅς διος ἀντεμάνην.

ὅς με καὶ ἐν αἰείῃ κερθεῖ πάλι, καί με κεραυνῶς
βάλλει, μισῶν μου κούλαλέοντα τύπον

ἵχε ζῶντην. μέγας χόλον, εἰ μὴ γὰρ ἄπνοος
ὁ σκοπός. ἀφύχοις εἰκόσι μὴ πλέμει.

Εἰς Ἰκθρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ
ἰστάμενον. Ιουλιανῷ.

Ἰκθρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε. νῦν δέ σε κηρῷ
ἠγάγην εἰς μορφὴν αὔθις ὁ χαλκοτύπος.

αἰνῶνι μὴ πῖρά πάλαι καθ' ἡέρα, μὴ τ' λοιπὸν
ἠρόθεν πίπων, ἰκέριον τελέσης.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ 184

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἰχθυε, χαλκὸς ἐὼν, μιμνήσκειο, μὴ δέ σε τέλῃ,

μὴ δ' ἀπάφῃ πύργων ζυγὸς ἐπωμάδιον.

εἴ γὰρ ξωὸς ἐὼν πέσεις ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,

πῶς ἐθέλεις πῆναι χάλκιον εἶδος ἔχων;

Εἰς Ἰππόλυτον διαλεγόμενον τῇ

προφῶτῃς Φαίδρας. Ἀγα-

θίου χολαστικοῦ.

Ἰππόλυτος τῆς γρηδὸς ἐπ' ἄστιν ἡλέα μῦθον

φθέγγεται. ἀλλ' ἡμεῖν, οὐ δυνάμεθα κλύειν.

ὅσον δ' ἐκ βλεφάρου μεμνηνός ὅτι νοῆσαι,

ὅπῃ παρεγγυάα μιν ἐτ' ἄθεσμα λέγῃ.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τεύρωμένον.

Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ ταυθρανίας πρόμος ἄχετος, οὗτος ὁ τῶ πρὶν

Τηλέφου αἰμάξας φρικτὸν ἄρη δαιμονῶν,

μυσθὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασε Κεύκλον,

οὗτος ὁ πηλιακοῦ δοῦρατος ἀντίπαλος,

νῦν ὁλοὸν μηρῷ κούρων βάρος, οἷα λιπόντους

τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ στυγερόμενος.

οὗτος καὶ τετρομένοιο πριπῶσόντες ἄχαιοι,

φύρῃν ταυθρανίας νάνται ἀπ' ἡϊόνος.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκλήτου.

Γλαύκου.

Καὶ τὸν ἄπ' Ἰφίχηνος ἰδὼν πλυώδαιον ἦρω,

τόνδε Φιλοκλήτην ἐγράφε Γαργάσιος.

ἐντε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκήνοσι κωφὸν ὑπὸ κῆρ

δάκρυ, καὶ ὁ ῥύχων ἐντὸς ἐνεστ' ὀνός.

ζωογράφων ὧ' ἤψεσθ' ἰδοὺ σοφός. ἀλλ' ἀναπαύσαι

ἄνδρα πόνων ἡδὴ τὸν πρὸς μοχθὸν ἔειπ'.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εχθρὸς ὑπὲρ δαυνοὺς πλάσῃς ἐμὸς ἄλλος ὁδυμανὺς,
ὃς μ' ἐμνησε κακῆς, οὐλομένης τε νόσου.
οὐκ ἦρκει πέρι, ῥυχὸς, λυθρον, ἔλκος, ἀνίη,
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ιουλιανῷ αἰγυπτίου.

Οἶδα φιλοκτιτήν ὁρώων, ὅτι πᾶσι φαίνειν
ἄλγος ἐὼν καὶ τοῖς, πλοῦσι δ' ἔρκομένοις
ἀγρία μὲν νομόωσαν ἔχει τρίχα. δαῦρ' ἰδε νόρσης
χαΐτην, ῥιχαλέοις χρώμασιν αὐαλέην.
δέρμα κατεσκληνὸς δὲ φέρει, καὶ ῥιπνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα κερφαλέον χρσὶν ἐφαπτομέναις.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἴσεται, ἀγρύττου σῆμα δουπαθίης.

Εἰς Πύρρον μέλλοντα σφάξει πλὴν Πολυ-
ξένην. Κοσμά μηχανικοῦ.

Πύρρος ἐγώ. σπυδῶ δὲ παρὸς χάριν. ἡ δὲ καυῶπις,
παλλάδα κικλήσκει, γυνὴν ἔχουσα Πάριν.

Εἰς Χείρονα τὸν ἱποκένταυρον.

Ανδροθέην ἐκκέχυθ' ἵππος. ἀνέδραμε δ' ἰππόθεν ἀνὴρ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀθηλα.

Ἀνὴρ νόσφι πρῶν. κεφαλῆς δ' ἄτρ, αἰόλος ἵππος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴππος ἐράγεται ἀνδρα. ἀνὴρ δ' ἀπ' ἐρδεται ἵππον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴππος ἐν ἀκέρυνος. ἀνὴρ δ' ἀτέλειτος ἐκείτω.

ὄν γε φύσις παύουσα, θαῶν ἀκένηρισεν ἵππῳ.

Εἰς καυέτηρον. Κορνιλίου.

Οὔτε μάκαρ καυέτειρε τὸν ὧς καυέτηρον ἐγράφε
φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἀνθεσσι παλάμας,
ἀλλὰ σοφός

αἰνὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος· οὐδέ σε χειρῶν
νόσφισε, τῶν χειρῶν οὐνεκιν ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Παῦλος σιλενταρίου.

Μηθοφόνους αὖθις χεῖρας ὑπὲρ γαμφίδιο κορύμβου
ναὸς ἀπρημένης ἐξέταμον κοπίδης,
ἀνίκα πν Κωέγρε φυγὰς πτεφορτίς ἐκείνα,
ὥς πρὶ ἀπ' ἀνάσας εἶχετο σᾶς παλάμας.
αἰνὰ καὶ ὡς ἀπρίξ δόρυ νηῖον ἀμφιδανῆσαι,
ἀπνοον ὡ μάρταν τὰρβος ἀχαιμενίοις.
καὶ τὰς μὲν, τις ἀνὴρ ἔλε βάρβαρος ἀδύγε χειρῶν
νίκα, μοτοπίσις μίμνε παρ' ἀναέταις.

Εἰς σῆλυν Αλεξάνδρου τὸ μακί-
δόνος. Προσεδίππης.

Λύσιππε πλάσα σικυώνιε θαρσαλέη χεῖρ.
δαίε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὄρεῃ.
ὃν κατ' ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέεις· οὐκ ἔτι μεμπτοὶ
πέρσαι· συγγνώμη βουσι λέοντα φυγεῖν.

Εἰς τὸν αὐτόν. Αρχιλάς· οἱ δὲ, Ασκληπιάδου.
Τόλμαν ἀλεξάνδρου, καὶ ὅταν ἀπιμάξατο μορφάν
Λύσιππος, τίν' ὀδὶ χαλκὸς ἔχει δαύαμιν;
αὐδάσονται δ' εὖοικεν ὁ χαλκεὸς, ὅς Δία λάσων.
γὰρ ὑπ' ἐμοὶ τίθειμαι Ζεῦ, σὺ δ' ὀλυμπὸν ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν. Αἰθιων.

Αὐτὸν ἀλέξανδρον τευμαίρεο· ὃδὲ τὰ κείνου
ὀμματα, καὶ ζωὴν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει.
ὃς μόνος ἦν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγὰι,
πᾶσαν Πελλαίῃ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Αἰθιων.

Τοῦτον ἀλέξανδρον μεγαλήτορος υἱὰ Φιλίππου
δέρκειαι, ἀρτιλόχαιτον, ὀλυμπιᾶς ὃν πτε μήτηρ

Α Α

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καρτρώου μου ἔτιπτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδασκε· τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσκειν·

Αθήλα·

Μὰ τὸν βουθόιναν ἥρακλέα παῖδες ἀγρόται,
οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις·
φωρὲς τε σέχειν κλοπὴν ὁδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἀκρίτος ὕπνος ἔχει
ἢ γὰρ μ' ἰδρυται Διονύσιος οὐκ ἂν τ' αὖ χῆς·
χαίρω τῷ δ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἥρακλέα·

Μὴ φέωης ὅτι τόξον ὁδοί ποτε, καὶ νεοθηγῆς
ἰοὺς θυμνώσας, πρῶτε πιδῶν ἐθέμην,
μή δ' ὅτι βασιλῶ ῥόπακον χρεῖ, μή δ' ὅτι δέρμα
ἀμφ' ὤμοις χαροπῷ τῷ πλείοντος ἔχω·
πιμαίνην οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κενούρους·
καὶ σώζειν ἀγαθοῦς ἐξ ἀχέων δυνάμαι·

Εἰς τὸν Οδυσεῖα· Αθήλον·

Αἰεὶ λαβρτιάδῃ πόντος βαρὺς· εἰκόνα χαῖμα
ἐκλυσε, καὶ δέλτον τὸν τύπῃ ἠράνισεν·
τί πλέον, εἴν' ἐπέειπεν ὁ μινεῖοις γὰρ ἐκείνου
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν·

Εἰς τὸν μινώταυρον· Αθήλον·

Ὅ παῖς ὁ ταῦρος ὁ κατὰ μινεῖν ἐντελής,
ὁ τῆς τεκούσης τῆ πάθους κατήγορος,
ὁ μιξόθιρ ἀνθρώπου, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάτη τῶν σωμάτων,
ὅς οὔτε βούς πέφυκεν οὔτ' ἀνὴρ ὀδῶς·

Εἰς Ορέστην· Αθήλον·

Τί· τὸν θρήϊκον τόνδε μοιτοκρήτιδα Λυκοῦρρον
χάληρον ἠδωνῶν ταχὺν ἀνεπλάσασθ;

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ 186

Βασιλιάδων παρὰ πρέμνονι δ' ὡς ἀγέρωχα μέμνηώς,
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντέτακιν χάλυβα.
μανύει μορφα τὸ πάλαι θρόσος. ἀδ' ἀγέρωχος
λύσσα, κῆρ ἐν χαλκῷ κείνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιγένειαν. Ἀθῆλον.

Μαίνεται Ἰφιγένεια. πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρίσσει,
ὅς γλυκὴν ἀνάγει μνήσιν ὁμοιοσύνης.
τῆς δὲ, χολωμένης, κῆρ ἀδελφὸν εἰσοραώσης,
οἷκτῳ, κῆρ μανίῃ βλέμμα σκιεῖται.

Καλλιμάχου εἰς Ηετίωνα.

Ἡρώς ηετίωνος ἐπὶ σταθμὸν ἀμφιπλίττω
ἴδρυμαι μικρῷ μικρὸν ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὴν ὄφιν, κῆρ μούνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἰππεῖ
θυμωθεὶς, πεζὸν κῆρ με παρρησίατο.

Εἰς Ἡρωίδα Σ. 9

Εἰς ἀγαλμα Νιόβης.

Εκ ζῶης μεθεὶ τᾶς ἐκ λῆθον. ἐκ δὲ λίθοιο,
ζῶην Γραξιτέλης ἐμπαλιν εἰργάσατο.
Ιουλιανῷ ἀνυπῆλου εἰς

τὸ αὐτό.

Δουήνου Νιόβης ὁροῖα. παναληθῆα μορφήν,
ὥς ἔτι μυρομένης πότμον ἐὼν τεκνέων.
εἰ δ' ἄρα κῆρ τύχην οὐκ ἔλαχε, μὴ πόδε τέχνη
μέμφοιο. θιλυτέριν εἶχεσε λαϊνέην.

Ἀντιπάφου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλὶς ἀδὲ παρ' ἑσθλῆς, δὲς ἐπὶ τέκνα τεκοῦσα
γαστρί μιν, φέβω θυμῷ, κῆρ δ' ὀρέμιδι.
πούρα δὲ προῦπεμψε πούραις φόνον, ἄρσει δ' ἄρσιν.
διαοὶ δ' ὀρ' διαοὶς ἔκτατον ἐβδόμαδ' ἔδωκε.

Α Α 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀλλ' ἐπὶ τὸ σῶμα ἀνέλας μάτηρ πάρος, ἀπάρως ἔνυπαις,
οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπεται γηροκόμῳ.
μάτηρ δ' οὐ χύψῃ παισιν, ὅπρ' θέμις, ἀλλ' ὑπὸ μακρὸς
παῖδες ὅς ἀλλογενούς πάντες ἄγοντο τάφους.
πάντα γὰρ, καὶ δὲ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κούραν.
χάριδ' ἐπερώσῃ, σοὶ δ' ἔπι, δι' ἑμὰ λίθος.

Θεοδώριδου εἰς τὸ

το αυτό.

Στάθι πέλας· δάκρυσον ἰδὼν ξένη μυρία πένθη
 τᾶς ἀθυρογλώσσου ταυταλίδου Νιόβας.

αὖς ἐπὶ γὰρ ἔβρωσε θυωδὲς καὶ παιδα λοχεῖν
ἄρτι, τὰ μὲν φοίβου τόξα, τὰ δ' ὄρτε μίδους.
αἰ δὲ, λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
πεφροῦται. σενάχει δ' ὑψιπαγῆς σίπυλος.

θαντοῖς ἐν γλῶσσᾳ, δολίαν νόσον. ἀἰχάλινος
ἄφροσύνα, τί κτετ πολλάκι δυστυχίαν.

ΑΝΤΙΠΑΪΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίπτε γὰρ πρὸς ὀλύμπῳ ἀνακιδέα χεῖρα νέεσθαι,
ἐνθεὸν ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀρεῖσα κόμην,
λατῆς πατρίανουσα πολὺν χόλον, ὧς πολύτεκνε;
οὗν σένε τὰν πικρὰν, καὶ φιλάβουλον ἔριν.

ἃ μὲν, γὰρ παιδῶν ἀσείρη πέλας . ἃ δὲ, λιπόπλους
κέκληται . ἃ δὲ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται .

καὶ μόχθων οὕτω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσιν
ἴστωται τέκνων ἐσμὸς ἀπ' ἡπιμένων.

ὡ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπυρος αὐτὰ
πέρος ἐση Νιόβα, χθ' ἴδι τειρομένα.

Μελεῖται εἰς τὸ αὐτό.

ΤΑΝΤΑΛὸν ΠΑῖ ΝΙΟΒΑ, κλύ' ἔμην φάτιν, ἄγγελον ἄταρ,
δέξει σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.

λῦε νόμασ' ἀνάδισμον· ἰὼ βαρυπινθείσι Φοίβου
 γείναμένα τόξοις ὄρσενόπαιδα γόνον.
 οὔ σοι παῖδες ἐτ' εἰτίν· ἀτὰρ σὶ τόδ' ἄλλοτι λούσῃ,
 αἶ, αἶ, πλημμυρεῖ παρθενηναῖσι φόνος.
 ἃ μὲν γὰρ μαρῶς πρὶ γούνασιν· ἃ δ' ἐνὶ κόλπῳ
 κέκλιται· ἃ δ' ἐπὶ γᾶς, ἃ δ' ἐπιμαστίδιος.
 ἄλλα δ' ἀντωπὴν θαμβεῖ βέλος ἃ δ' ἐπ' οἰσὶς
 πλώσει· τὰς δ' ἐμπνοῶν ὁ μὲν ἐτιφῶς ὄρα·
 ἃ δ' ἄλλον σέρξασα πάλαι σῶμα, νῦν ὑπὸ θάμβους
 μάτηρ, σαρκοπαγῆς οἷα πέπηγε λίθος.
 Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ.

Αἰδιον.

Τέχνη Τιμομάχου σοργὴν, καὶ ζῆλον ἐδείξε,
 Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.
 τῇ, μὲν γὰρ σωέναισεν ἐπὶ ξίφος· ἥ δ' ἀνανάει,
 σώζειν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκνα.
 Ἀντιφίλου βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.
 Τὰν ὁλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρ,
 ζάλῃ, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
 μύριον ἄρα το μόχθον, ἐν ἧθεα δ' ἰσαὶ χαράξῃ.
 ὥς τ' ἔμοι, εἰς ὄργαν νῆε, τόδ' εἰς ἔλεον.
 ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· ὄρα τύπην· ἐν γὰρ ἀπειλᾷ.
 δάκρυον· ἐν δ' ἐλέῳ, θυμὸς ἀνασρέφεται.
 ὅρκει δ' ἃ μέλλησις ἔφα σοφός· αἶμα δὲ τέκνων,
 ἔπρεπε Μηδείῃ, κοῦ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππου.

Τίς σου κολχίς ἄθισμε σωέγραφεν εἰκότι θυμὸν,
 τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο
 αἰὲ γὰρ διψᾷς βρεφείων φόνον· ἢ τίς ἰήσων
 δούτερος, ἢ γλαυκῇ, τίς πάλι σοι πρόφασις;

Α Α Ι Ι Ι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΙΛ

ἔρρε κὺν ἐν κηρῷ παιδοκτόνε· σῶν γὰρ ἀμέτρων
 ἦσαν εἰς ἀθέλεις, καὶ γραφῆς αἰσθάνεται·

Λέσσωπον εἰς τὸ

αὐτό.

Δῶρ' ἴδε παιδολέτεραν ἐν εἰκόνι· δῶρ' ἴδ' ὀθαλμοῖς
 κολχίδα Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου.

Φάσχανον ἐν παλάμῃ· θυμὸς μέγας· ἄγριον ὄμμα·
 παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατὰρρόμενον.

πάντα δ' ὁμοῦ σπένδον· ἀμικτά τε εἰς ἐν ἀγέρας,
 αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμην.

Ιουλιανῷ αἰγυπίου εἰς

τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδαν ὅτ' ἔτραπεν εἰκόνι μορφῆς
 ἀφύχου, τυχεὶς θήκετο διχθαδίας.

ἄλλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα σπένδον,
 δέξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομένα.

Αἰθιον εἰς τὸ αὐτό.

Δῶρ' ἴδε καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον σίκτον,
 καὶ θυμὸν βλεφάρων, καὶ πυρθεῖαν ἱταί,

καὶ μηρὸς παλάμην, ἀλόχοιο τε πικρὰ παθούσης,
 ὁρμῇ φειδομένη πρὸς φόνον ἐλκομένην.

ζωγράφος οὗ δ' ἔκρυψε φόνον τέλος, οὐκ ἐβελήσας
 θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθ' ἰδρυομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

κολχίδα πῶς ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα φανέχει δῶν,
 πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίῳ;

ἢ σέ τι κενθὸς ὕψαιμος ἐπαδράπη φόνοιον πῦρ,
 καὶ πολὺς γενύων ἀφρὸς ἀπὸ σταλάς.

ὅττι βρεχὺς δὲ σίδηρος ἐπ' αἵματι· φῶγε πάντοτε
 μητέρα, καὶ κηρῷ τεκταρονοῦσαν ἔτι.

Εἰς ἀγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνῃ κῆλίθος οὐσα. κῆ ἐκ καρδίας σέο θυμὸς
ὀμματα κοιλήνας, ὅθι χόλον κυρέπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται. ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πιδόσῃς, τεκέων εἴνεχθ' μαινομένη.
ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τό δ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὅς λίθον εἰς μανίνην ἤγαγεν αὐτεχνίη.

Αντιπάρῃ μακεδόνος.

εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τύπος οὗτος. ἰδ' ὡς τὸ λῶν, εἰς χόλον αἶρει
ὀμμα, τόδ' εἰς παίδων ἐκλάσε συμπαθίην.

Εἰς τὸ αὐτό,

Οἷητον ὁμοῦ, κῆ λύσαντες ἐτήτυμον ἐνθεὸς ἀνὴρ
μβμάρῳ ἐγκέτιμιξε βιάζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέης Μήδῃαν ὅλη· ἐμνησεν ἀνίης.

Αραβίου χοροστῆς εἰς Ατραλάν-

την, κῆ Ἰππομένην.

Εἶνα γάμων ἐρρίπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυτήης,
τῆς γέρας κούρη χρύσειον ἱππομένεις.
ἄμφω μῆλον ἀνυσαν, ἐπεὶ κῆ παρθένον ὀρμῆς
ἔρχεν, κῆ ζυγίης σύμβολον ἦν Γαφίης.

Εἰς ἀγαλμα Αριστίνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτης. οἷαν δέ σε βᾶκχος ἐρασᾷς
εἶδεν, ὑπὲρ πέρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαῖνέας μὴ ταύετε τὰς ἀριάδνας,
μὴ κῆ ἀνθρώσκῃ Θισία διζομένη.

Αντιφίλου εἰς ἀνδρομέδαν.

Αἰθίοπων ἁ βῶλος. ὁ δὲ πρὸς τὰ πέδιλα,
πρῶτος. ἁ δὲ λίθῳ πρὸς δέπας ἀνδρομέδα.

Α Α Ι Ι Ι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

ἄ προτομά, Γοργούς λιθοδρῆκός. ἄθλον ἔρωτες,
 κῆτος. κακιοπάς, ἄ λάλος αὐτεννίη.
 χάλδον, ἄπ σκοπέλοιο χαλᾶ πόδας ἠθάδι νάρκας
 νωθρόν. ὃ δὲ μεταστῆρ νυμφοκομῆ ἡ γέρας.

Εἰς πλὺν αὐτὴν Αραβίου

Χολαστικοῦ.

Κηφὺς ἀνδρομέδην, ἡ ζωρράφος ἀνθετο πέφαις.
 καὶ γὰρ ἀποφθαλμῶν ἡ κρῖσις ἀμφίβολος.
 κῆτος δὲ σσιλάδεων ἐπὶ γναμπῆσι χαράχθη,
 ἡ ἄπ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδου.

ἔγνον ταῦτα. σοφός τις ἀνὴρ κέ με. δεινὸς ἀληθῶς,
 τούξατο καὶ βλεφάρων καὶ πραπίδων ἀπάτην.

Εἰς εἰκόνα ἐλένης

τῆ αὐτῆς.

Ἀργείης ἐλένην ἐρόεις τύπος. ἦν πτε βούτης
 ἤρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

Εἰς σῆλην πλυξένης.

Γωλλιανοῦ.

Ἀδὲ πολυκλείτοιο Πολυξένας. οὐδέ τις ἄλλος
 χεῖρ ἔβηεν τούτῃ δαιμονίου πίνακος.
 ἦρας ἔργον, ἀδελφόν. ἰδῶς πέπλοιο ῥαγέντος,
 τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρωνι κρύπτει πέπλῳ.
 λίανεται ατλαμον ψυχᾶς ὑπὲρ. ἐν βλεφάροις δὲ
 παρθενικῆς, ὃ φρυγῶν κείται ὅλος πόλεμος.

Εἰς εἰκόνα Διδουῦς.

Ἀδέπτοτον.

Ἀρχίτυπον Διδουῦς ἐρικυδέος ὧ ξένη λούσας,
 εἰκόνα θεασασίῳ χέλλει λαμπομένην.
 τοίη καὶ γενόμην. αἶψά οὐ νόον, οἶον ἀκούεις,
 αἰχρὸν, ἐπ' αὐφῆμοις δόξαν ἐνεγκομένην.

οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν πότε σέδρακον, οὐδὲ χροίοισι
 ζοίης πρῶθεν, ἤλυθον δὲ λιβύην,
 ἀλλὰ βίᾳσ φούρουσα ἰαυβάων ὑμενάων,
 πῆξα κατὰ κραδίης φάσσανον ἀμφίτομον.
 πρίσθεις, τί μοι ἄγνὸν ἐφυπλίασθε Μάρωνα;
 τοῖα καὶ ἡμετέρης ψύσατο σωφροσύνης.

ΓΑΥΡΑΔΑ Εἰς ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ. 10

παρὰ τῷ Γένος.

Ἀχὼ φίλαμοι, συγκαταίνεσον τί· τί;
 ἐρῶ κορίσκασ· ἄδ' ἐμ' οὐ φιλεῖ· φιλεῖ.
 πρᾶξα δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρε· φέρε.
 τύ τοίνυν αὐτᾶ λίσσιν ὡς ἐρῶ· ἐρῶ.
 καὶ πίσιν αὐτᾶ κρμάτων τὴν δόξ· τὴν δόξ.
 ἀχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πόθεν τυχεῖν, τυχεῖν.

Σατύρου εἰς τὸ αὐτό.

Γοιμενίαν ἀγλαῶν ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχὼ,
 ἀντίθρουν, πᾶσις ὑς βόφωνον ὄπα.

Εἰς τὸ αὐτὸ Λουκιανοῦ.

οἱ δὲ, Ἀρχίου.

Ἡχὼ περὶ ἔσαν ὄρας φίλε, πανὸς ἐταίρην,
 ἀντίτυπον φθογγὴν ἐμπάλιν ἄστομένην.
 παντοίων συμμάτων ἄλλον ἐκόντα, ποιμήσιν ἡδὺ
 πάλιν· ὅσα λέγεις, ταῦτα κλυῶν, ἄπιθι.

Εὐόδου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡχὼ μιμολόγον, φωνῆς ῥύτα, ῥήματος οὐρήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχαδικὰ θεός εἰμι παρὰ· προθύροισ δὲ λυαίου
 ναίω, φθεγγόμετον μῦθον ἀμειβομένα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐκ ἔτι γὰρ σὺνέω βάκχου φίλε πᾶν θρασύτατον
πᾶν τέον· ἔρχο Πάν· ξανὰ λέγωμεν ἔπη.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. II

Φιλίππου μακεδόνος.

Εἰς ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμῃ·
τοὺς δὲ τόσους καὶ μάστις πάντα ἔλυσε χρόνος·
ἀλλὰ δικαιοκρῆα διηπείρωσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσου χῆμα μετεπλάσατο.
ἅλα βαθυπύριγμα κατερρίζωσε πέλωρον,
χρυσὴ γιγαντείαις δ' ἔσπευε νέρθεν ὕδωρ.
ἦν δ' αἰὲ πλώειν· διοδουμένη δ' ἐπὶ ναύταις
ἄσπετος, εἰς πεζοὺς ὠμολόγησε μένειν.

Εἰς σκύλλαν χαλ-

κήν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἀνὰ κτος
ἔμεναι ἠφάστου δαιδαλέοιο τέχνης,
αὐτὸν ἄν τις σκύλλαν οἷσαρ τιλοθελαύων
ἔσπευε ἐν πόντῳ γαῖαν ἀμειψαμένην.
τόσον ἐπιπλεῖ, τόσον κόπον ἀντίφαινε,
οἷον ἀπὸ πελάγους συγχευέουσα νέεσθαι.

Εἰς πᾶν καλιδώνιον

κάπρον.

Χάλκῃος· ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἤνυσε κάπρου
ὁ πλάσας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας αὐχενίους, περρικτότα, θηκὴν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήνας φρικτὴν ἰέντα σέλασ,
ἄφρῳ χεῖλεα πάντα διδουμένα· οὐκ ἔτι θάμβος
εἰ λογάδα βρατιῇ, ὥλεσεν ἡμιθέων.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 190
ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ,
ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ. 12

Εἰς πλὴν ἐν ἀθήναις ἐνοπλον ἀθηνᾶν.

Ιουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων.

Τίπτε Τριπογένεια κορύσσει ἀπὸ μείων;

εἶξε Γοσειδάων, φείδεο κεκοπῆς.

Εἰς ἀγαλμα ἡφάστου, ἀθηνᾶς,

καὶ ἐρεχθέως.

Ἡ τέχνη σώζειται, ἀλλὰ μὴ φύσις· εἶπεν ὁ πλάστης,

μήτ' ἐν νόσφι τόκῳ, γυμφίᾳ νόσφι γάμων.

Εἰς σῆλην ἄρεος κεκοσμημέ-

νην ἐν θράκη.

Εἰς ὅκε θούριος· οὐτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται ἄρης,

οὐποτε θρηϊκίης ἐπ' ἔβησται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης,

καὶ ἄρεος.

Ἀρεα, καὶ παρὶν ὁ ζωγράφος ὅς μ' ἐσον οἴκου

ἀμφιπρὶ πλέγδην χέτραφεν ἀμφοτέρους.

Ἰκθυρίδος δὲ μολῶν φαέθων, πολυπάμφατος αἴγλη,

ἔσθ' ἀμιχανῶν ἀμφοτέρους σκοπέων.

Ἡέλιος βαρύνειν ἕως τίνος; οὐδ' ἐπὶ κηροῦ

ἤθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἀγαλμα ἄρτεμιδος. Διοτίμου.

Ὡς πρέπει ἄρτεμις εἰμ', εἰδ' ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκὸς

μακρὴ Ζητὸς, κοῦχ' ἑτέρου εὐγάστρα,

τεκμήρου τὸ θράσος τῆς παρθένου· ἢ ῥαῖκεν εἴποις,

πῶσα χθὼν ὀλίγον τῶδε κωαχέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Αντιπάφου.

Βούπαις ὡ πολλῶν τόδε χάλκεον ἔργον ὀνάτῃ,

ἀγλαΐης Λητοῖ, καὶ Διὶ μαρτυρίῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅθ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χάτι κατ' αἶνον,
ὀμματα, καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης,
οὐδ' ἤρῃ νεμεσητὴν ἐχάσατο χαλκὸν ὀνατᾶς,
ὃν μετ' ἐλειθύνει τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἀγαλμα ἄφροδίτης.

τῆς, ἐν κνίδω.

Τίς λίθον ἐτύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν εἰσείδεν;
ἵμβρον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
πραξιτέλους χερῶν ὅδε που πόνος. ἢ τὰ χ' ὀδυμῶς
χρηρὺς, Γαφίης ὅθ' κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ παφίη κυβέρεια; δι' οἰδματός θεᾶ κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατίδ' εἰν εἰκόνα πλὴν ἰδίην,
πάντῃ δ' ἀθρήσασα πρὶς κέπῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγγετο, τοῦ γυμνὴν εἶδέ με Γραξιτέλης;
πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἄ μὴ θέμις αἶψ' ὁ σίδηρος
ἐξεσ' οἶαν ἄρης ἤθελε, πλὴν Γαφίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀ κύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,
φαῦ, φαῦ, τοῦ γυμνὴν εἶδέ με Γραξιτέλης

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλά-

τωνος.

Οὐτέ σε Γραξιτέλης τεχνάσατο, οὐτ' ὁ σίδηρος,
ἀλλ' οὕτως ἐστὶς, ὥς ποτε κρινομένη.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τῇ Γαφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἶδεν εἰδέ τις εἶδεν,
οὐτος ὁ πλὴν γυμνὴν σπασάμενος Γαφίην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκες τῆς πρὶς ἁλλῆς ἀγαλμα
Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον οὐδ' ἐνέχων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ χρονίδαο σαρωνέτις, εἴπῃν ἰδοῦσαι
πλὴν Κνιδίην, ἀδίκως ἐν φρύξῃ μεμφομένα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀρχίσης, καὶ ἄδωνις.
τοὺς ῥεῖς οἶδ' αὖ μόνους. Πραξιτέλης δ' ἐπὶ πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν

Αθήνας Ἀθηναίαν.

Αφρογενοῦς Γαρίης ζᾷθειον πριδέρκειο κῆλλος.

καὶ λέξεις, αὐτῶ τὸν φρύνα τῆς κτίσεως.

ἀτθί' δ' αὖ δ' ῥ' ὀκόμενος πάλι Παλλάδα, τὸ το βοήσας,

ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδ' ἐπαρεπόχευεν.

Ερμολώρου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν κνιδίαν Κυθήρειαν ἰδὼν ξένη, τὸ πένει ποῖς,

αὐτὰ καὶ θανάτων ἄρχε καὶ ἀθανάτων.

τὰν δ' ἐνὶ κεχροπίδαις Δορυθαρσία Παλλὰδ' αὐλῶων,

αὐδάσεις ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην ὠπλισμένην.

Μεονίδου.

Ἀρεὸς ἐν ταῦτα, τίνες χάριν ᾧ Κυβέριαι

ἐνδεδύσαι κενεὸν τὸ πνέον βαρὺς;

αὐτὸν ἄρτι γυμνὸν γὰρ ἀφώπλισας· εἰ δὲ λείπειται

καὶ θεὸς ἀνθρώποις ὅπλα μάλιστα ἐπέχεις.

Αλέξανδρου ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτάν που τὰν Κύπριν ἀπὴν ἱριβώσατο Γαλλὰς,

τάς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαβομένους κρίσις.

Εἰς πλὴν ἐν ἀσάρτη ἐνοπλον ἀφροδίτην.

Ιουλιανού ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Δι' ἐν δὲ κυβέρεα φέρειν δεδάσκει φαρέτρην,

τόξατε καὶ τὴν δουλιχὴν ἔρχον ἐκτιβολίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰδομένη δ' ἄρα θεσμῷ μενεπολέμοιο Λυκέρου,
φίλτρα φέρεσσι τῷ χερσὶν ἀρχεμάχοις.
ὕμεις δ' ἐν θαλάμοισι λακωνίδες, ὅπλα Κυθέρης
ἄζόμεναι παῖδας τίκτετε θαρσαλείους.

Εἰς τὴν αὐτήν. Αἰέωσπον.

Γαλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἐνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις οὕτως ὅς κ' ἴσιν ἐρχόμεθα;
ἢ δ' ἀπαλὸν γελᾶσθαι, τί μοι σάκος ἀντίον αἶρην;
εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω,

Εἰς τὴν ἐν κνίδῳ. Αντι-

πάτρα σιδωνία.

Φάσθαι τὰν κνίδον Κύπριν ἀνὰ κραναὴν κνίδον ἀθρῶν,
ἀδ' ἐπὶ ὡς φλέξει κνὶς θεὸς αὔσα λίθον.
τὴν δ' ἐνὶ θεοπέδαις γλυκύν ἴμβρον, οὐχ ὅτι πέτρον,
ἀλλ' ὅτι κνὴν ψυχρῇ πυρὶ ἀδάμαντι βαλεῖ.
τοίους Πραξιτέλης κέ με δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας,
γὰρ, ἵνα μὴ διαυῶ πάντα θέροισι πυρί.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνδρο-
μένην ἀπὸ θαλάσσης.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρως ἄρτι θαλάσσης
Κύπριν ἀπελλεῖν μόχθον ὄρα γραφίδος.
ὡς χερσὶ συμμάρτασα διάβροχον ὕδατι χαίταν,
ἐκβλήβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων,
αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν, ἀθηναῖν τε κνὶς ἦρη,
οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Αρχὴ εἰς τὴν αὐτὴν.

Αὐτὰν ἐκ πόντου τιθνηντῆρος ἀπελαῖς
τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχαυόμεναν.
κνὶς τοῖαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῶ.
θλίβουσιν θαλῶν χερσὶν ἐτι πλοκάμον.

Δημοκρίτης εἰς τὴν αὐτὴν.

Κύπρις ὅτε σαλεύουσα κόμῳ ἀλιμυρέος ἄφρου.

γυμνὴ περφυρέου κύματος ἐξάνεδυ.

οὕτω πρὸς κατὰ λυγρὰ παρήϊα χρυσὴν ἐλούσα

βόσφυχον, αἰγᾶν ἐξεπίζεν ἄλα,

σεῖρα μόνον φαίνουσα. τὰ, καὶ θέμις. εἰ δὲ ταῖςδε

κείνῃ, συγχέσθω θυμὸς ἐκυσάλου.

Ἰβλιανθ' ἀπὸ νύκτων εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀρτίθαλασσίης παφίῃ πρῆνυτε λοχεύς

μέγαν, ἀπελλᾶν σὺρραμένη παλάμην.

ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀπὸ χάριτος μῆσε δῖήνῃ

ἄφρὸς ἀπτάζων, θλιβομένων πλοκήμων.

εἰ τοίη πρὶ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλόν,

τὴν βροῖν ἀδίκως ἑαλλὰς ἐλήϊσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδου

τετραγίνου.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν μαρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,

ἄφρῳ τε μορμύρουσαν ἀλεχῇ Κύπριν,

εἰδὼς ἀπελλᾶς κάλλος ἰμβρότατον,

οὐ γραπτόν, ἀλλ' ἐμψυχον ἐξεμάξατο.

αἷ μὲν γὰρ ἀκραις χρυσὴν ἐκθλίβει κόμην,

αἷ δ' ὀμμάτων χαλκὸς ἐκλάμπει πόθος,

καὶ μαζὸς ἀμμῆς ἀγγελὸς κυδωνιά.

αὐτὰ δ' ἀθάνα, καὶ Διὸς σμουνέτις,

φάσουσιν, ὦ Ζεῦ, λειπόμιστα τῇ κρίσει.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν νῆδῳ. Εὐήνου.

Πρόσθε μὲν ἰδαιόσιν ἐν οὐρεσὶν αὐτῶν ὁ βούτα

δέρξατο τὰν κάλλους πρῶτ' ἀπινεγκόμεναν.

πρᾶξιτέλης κινιδίῳ δὲ πανωπνέσαν ἐθικεν,

μάρτυρα τῆς τέχνης τῆφον ἔχων Γαρίδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ ἐν σπάρτη. Αντιπάρου.

Καὶ λίθος ὡς Γαφίη θαρήξατο. ἢ τέχαι μᾶλλον
εἶδε λίθον Γαφίη. καὶ ὥμοσεν, ἤθελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτη.

Αντιπάρου.

Καὶ Κύπρις σπάρτας, οὐκ ἄπειν οἶατ' ἐν ἄλλοις
ἴδρυται, μαλακὰς εἰσαμένα σολίδως,
αἷμα κατὰ κρατὸς καὶ ἔχει κόρην ἀντὶ καλύπτειν.
ἀντὶ δὲ χρυσεῶν ἀκρεμόνων, καὶ μάκας.
οὐ γὰρ καὶ τούτων εἶναι δίχα τὰν παράνοισιν.
θρακὸς ἐνυαλίου, καὶ λακεδαυμονίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρι φιλομεδῆς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
δαίμονα τοῖς πλέμων ἐσφάνωσεν ὅποις;
σοὶ παιᾶν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέματος;
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
ὅς τίς δὲ ταῦτ' ἐνεδύς ἀνδροκτόνα, μὴ θρασυῶ ἄρην
συλήσας αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δαύαται.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον
ἀθηνᾶς ἐστὶς.

Εἰπέ τί σοι ξαυὸν, καὶ παλλάδι. τῇ, γὰρ ἄκοντες,
καὶ πόλεμοι. παρὰ σοὶ δ' αὐτὸν εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὥς ἔηνε θεῶν πέρι, τοῖα μετάλλα.
ἴσθι δ' ὅσοις ἵκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πλέμων φίλιον κλέος. εἶδεν ἅπασ μοι
ἡῶς δ' ἡμῖν ἐνδοῦς ἀπ' ὠκεανῶ.
καὶ μρόπων δὲ φύην ἐγεγύραμεν. ἢ καὶ, ἑλλαίη.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκερὸς βόθρουσιν ἡμρίδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνδ' ὑπέτλη.
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πᾶριον, ἢ δὲ, κέρη.

Εἰς ἕτερον

Εἰς ἕτερον ἀγαλματὸς αὐτῶ.

Ἀντιπάρῃ σιδωνίῃ.

Αὐσονίῳ Γείσωνι σιωασσιστὶς Διόνυσος
ἴδουμαι, μετάρων φρουρὸς ἐπ' αὐτῷ χίη.
ἄξιον ὦ Διόνυσ' ἐσέβης δόμον· ἐπρεπεν ἄμφω,
καὶ μέγαρον βάκχῳ, καὶ βρόμιος μετάρῳ.

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου καὶ Ἡρακλέους.
Ἀμφότεροι θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πλεμιστὰι,
καὶ Ζήνους· θύρῳ δεινός· ὃ δὲ, ῥοπάλλω.
ἀμφοῖν δὲ σῆλας σωτέρμονες, εἰκελὰ δ' ὄπλα.
νεβρὸς, λειοντῇ· κύμβαλα δὲ, πλατάρῃ.
ἦρ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός· οἷδ' ἀπὸ γαίης
ἦλθον δὲ ἀθανάτης, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

Εἰς ἀγαλμα Ἑρμοῦ· Ξενοκράτης.
Ἑρμῆς ὡκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι· ἀλλὰ παλαιῶρι
μὴ κολοβὸν χειρῶν ἵστατε, μήδ' ἄποδα.
ἢ πῶς ὡκὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὀρθία χειρονόμῃσω,
ὅς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἱστάμενος;
Εἰς τὸ αὐτό.

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τίς ἐπιτύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτα' μιν αἶψα, χαμάδις βάλε· τὸ δ' ἄπ, χυσοῦς
ἔρρανσεν κατὰ γένος· ὕβρις πόρε πηλλάκι κέρδος,
Εἰς ἕτερον τὸ αὐτῶ· Νικίου.

Εἰνοσίφυλλον ἔρος κυλλήνιον αἰπὺ λελογχῶς,
τῇ δ' ἐσὶν ἔρατὸς γυμνασίῳ μεδέων
Ἑρμῆς· ὦ' ἐπι, παῖδες ἀμάραντον, ἢ δ' ὕακινθοι
πηλλάκι, καὶ θαλροῦς θῆκεν ἰὼτ στεφάνους.
Εἰς ἕτερον τὸ αὐτῶ.

Φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσι Γεβισράτῃ εἵνεκα μίμνῳ
ὠθάδε, μαιναλίαν κλιτῶ ἀπ' προλιπῶν,

Β Β

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κλῶπα μελισσῶν δεδοκημένος· ἀν' ἀλίσσας
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄριγμα ποδός.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ· Λιωνίδου.

Τῶν αἰγῶν ὃ νομάς Μόριχος ἔν' ἐπίσκοπν ἑρμῶν
ἔσας αἰπρίων ἀνδύημον φύλακα.

ἀλλ' αἰ μὲν αἰτ' ἀνδρὶ χλωρᾷς κεκορεσμένοι ὕλας,
τὸν ἑρπικτῆρος μήτι μελίσσας λύκῃ.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ· Νικανέπου.

Αὐτόθεν ὁ δράκινόν με, καὶ ἐν πρὸς γῆϊον ἑρμῆν,
ἐπλάσεν ἀφίδος κύκλος ἐλισσόμενος.

πλὸς ἐφυράσθην· οὐ φάσομαι· ἀν' ἐφίλησα
ὧ ξένε, ὁ δράκινον δύσμορον ἐρπασίην.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ· Αδίασπον.

Ὡ λῶτε, μὴ νόμιζε τῶν, πλλῶν ἕνα
ἑρμῶν θεωρεῖν· εἰ μὴ γὰρ τέχνη Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ ἐν κήπῳ.

Φιλίππου.

Κράμβης ἄφωμαι κυλλήνιε, μὴ παροδῖτα.

τίς φθόνος ἐκ λαχάνων, οὐ φθόνος, ἀλλ' ὁ νόμος
ἄλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χεῖρας· ὧ παραδόξου,
μὴ κλέπην ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμος.

Εἰς ἑρμαφρόδατον ἐν λουτρῷ
ἰσάμενον.

Ἀνδράσιν ἑρμῆς εἰμι· γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὀρώμαι.

ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι ποικίλων.
τοῦ νέκην, οὐκ ἀλόγως με ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογαῖοις λουτροῖς, παῖδά τ' ἐν ἀμφίβολον.

Εἰς ἀγαλμα ἑρώτος.

Χάληνον τίς ἑρώτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήνανον ἀρμόζων τῇ πολάσει νόλασιν.

Εἰς ἀγαλλμα τὸ αὐτὸ διδιδμένον.

Σατύρου.

Τὸν πρῶντα τίς ὥδε τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
ὥχμασεν; ἀθαμένης ἤφατο τίς φαρέρης;
καὶ τὰς ὠκυβόλους πρηνέας ἐσφηνώσε
χεῖρας, ὑπὸ σιβαρῶ κίονι διησάμενος;
ψυχὰ τὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ μύθεα, μή ποτ' ἐκείνου
οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένας;

Αλκαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς σε τὸν οὐχ ὀσίως ἡγρουμένον ὥδε πεδήσας
θήκετο, τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χεῖρας;
καὶ πιναρὰν ὅφιν τεκτῆνατο, ποῦ θαλὰ τόξα,
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἢ ῥὰ μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὃς σε τὸν οἶστρο
κυμήναντα θεοῦς, τῇ δ' ἐνέδησε πάχη.

Αντιπάχρου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς διατὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἶλε δύλῳ;
νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυγρῶο προσώπου
βάλλε· σὺ γὰρ τέρεπῃ δάκρυσιν ἠΐθεών.

Μαινίου εἰς τὸν αὐτόν.

Κλαῖε δυσειφύκτως σφιγθεὶς χεῖρας ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάνα, σάζων ψυχότακῃ δάκρυα,
σφαρροσύνας ὑβριδὰ, φρεὶν κλόπε, λησὰ λογιμῶν,
πλανὸν ψυχὰς πῦρ· ῥαῦ μ' ἀόρατον ἔρω;
θνατοῖς μὲν λύσις ἔστι γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός.
ὦ σφιγθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγεσ ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

ΒΒ 11

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Κριναγόρου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κλῆε, καὶ σέναζε, συσφίγγων χροῖν
τένοντας· ὦ πίβουλε, τοῖά τοι πρέπει·
οὐκ ἐσθ' ὀλύσων· μὴ λείν' ὑπόβλεπε·
αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ μὲν ὁμμάτων, δάκρυ
ἐθλίψας· ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλῃ
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἐσάξας πόθων
ἔρως· τὰ θνητῶν δ' ὀπίσσοι γέλωτος ἄχνη·
πέπνυσθαι, οἷ' ἐρεξας· ἐσθλὸν ἡδίκη.

Μόχου εἰς ἔρωτα

ἄροφίοντα.

Λαμπάδα θεῖς, καὶ τόξα, βοηλάτιν εἶλετο ῥάβδον
οὐλος ἔρως· πήρην δ' εἶχε καταμαδίην.
καὶ ζύξας ταλαβρόν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
ἔσπειρεν δ' οὐσ' αὐλάκας πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί, πλήσον ἄρουράς,
μή σε τὸν ἀνρώπης βοῦν ὑπ' ἄροχα βάλλῃ.

Εἰρ' ἔρωτα ἐσφραγνυμένον.

Μαριανῶν Χολαστικῶν.

Ποῦ σοι τόξον ἐκείνο παλὶν ἄρον, οἷτ' ἄρ' σεῖο
πιγνύμενοι μεσάπην ὅτε κραδίην δόνακες;
ποῦ πῆρ' αἰ; ποῦ λαμπὰς πλυώδωτος, ὅτε τί δὲ φῖα
σέμματα χροῖν ἐχές, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;
αὐτὸς αἶψα πανδήμου ξένε Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
εἰμὶ, καὶ ὑλαίης ἐκγονος ἀφροσύνης.
αἰγ' ἐγὼ ὅτε καὶ θάρην μβόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπῳ
ἀμαβίης· ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ' ἄρετῶν, σφάινους πισύρων πλένω· ὧν ἄφ' ἐκείνης
τῆς δὲ φέρων, πρῶτον τῷ σοφίης σέφομαι.

ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ με τὸν ἐκλιβάνουσι λέγε ξένε, τὸν φιλοκώμων
τρώμενον νυχίοις ἡϊθέων δάροις.

Βαῖος ἐγὼ, νύμφης ἀπὸ χείρνος ἀτροιώτης,
μοῦνον ἐπ' αὐτῶν ἔργα φυτσκοφίης.

ἐνθεν ἀπ' ἀνέστη με φίλης ἐστὶν ἀλώης,
τέσσαρες ὥράων ἐκ πισύρων ἔπανοι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ιουλιανῶ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Κλίνου ἀνχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,

χρὸς με ἡϊδίας ἔπλασε πραξιτέλης.

αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἐνδοθι καθόμενόν με,

χαλκῆσας, Φρύνη δῶκε γέρας φίλης.

ἡδ' ἐμὴ αὖθις ἔρωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρώντας

δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸ αὐτό. Σιμωνίδου.

Πραξιτέλης, ὃν ἔπαχε, διηκρίβωσεν ἔρωτα,

ἐξ ἰδίας ἑλκων ὄρχετυπν κραδίας,

φρύνη μισθὸν ἐμῆο διδούς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίπτω,

οὐκ ἔτι πξόων, ἀλλ' ἀτενίζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν. Τυλλίου γεμίνου.

Ἀντίμ' ἔρωτος ἔρωτα βροτῷ θεὸν ὥπασε Φρύνη

πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν δούρομενος.

ἡδ' οὐκ ἡρνήθη τὸν τέκνονα· δῆσε γὰρ σίφρην,

μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.

τχρβεῖ δ' οὐκ ἔτι που τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ

πραξιτέλης, τέχνην μητέρ' ἐπισαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν. Λεωνίδου.

Θεαπίες τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ κυθβείης

ἄζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ὄρχετύπῃ,

Β Β 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν. ὃν πρὶ Φρύνη
δρμόμενος, σφετέρων λύξος ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Παλλαδά.

Γυμνὸς ἔρως, διὰ τοῦτο χεῖρα, καὶ μείλιχός ἔστιν.

οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.

οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφίνα, καὶ ἄνθος.

τῇ μὲν γὰρ, γαῖαν, τῇ δὲ, θάλασσαν ἔχει.

Εἰς ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπρῶπα-

σῳ. Γαβριηλίου ὑπάρχου.

Οὐδὲ καταννώσων, οὐδ' ἄπτοος, οὐδ' ἐνὶ δαυτῇ,

νόσφι πυρισσάρτε δῆγματός ἔστιν ἔρως.

Εἰς τὴν αὐτόν.

Οὗτος ὁ δὲ δαλὸν φυσῶν ἵνα λύχρον ἀνάψῃ,

δυσρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἄτον. ὅλον φλέγομαι.

Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον. εὐρέθη

δὲ ὑπὸ ὑδάτων. Γλάτωνος.

Ἄλσος δ' ὡς ἰκόμεθα βαθύσκιον, εὐρομεν ἔνδον

πρφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα, παῖδα Κυθείρης.

οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέττην, οὐ καμπύλα τόξα,

ἀλλὰ τὰ μὲν, δένδρεσσιν ὑπ' αὐπετάλοισι κρέμαντο.

αὐτός δ' ἐν καλύκεα ῥόδων πεπεδημένος ὑπνῳ,

εὐδεν μειδιόων. ξουθαὶ δ' ἐφύπρθε μέλισσαι,

κηροχύτοις ἐνὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

Στατυλλίου φλακκου εἰς ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὐδεις ἀργύπνου ἐπ' ἄγων θνητοῖσι μβίμενος,

εὐδεις ἀτηρῆς, ἃ τέκος ἀφρογενοῦς,

οὐ πύκην πυρόεσαν ἐπὶ ῥέμενος, οὐδ' ἀφύλακτον

ἐκ κέραος φάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.

ἄλλοι θαρσείτωσαν. ἐγὼ δ' ἀγέρω χε δέδοικα,

μή μοι καὶ κνώσων, πικρὸν ὄνειρον ἰδῆς.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ἀλφεῦ.

Ἀρπάσομαι πυρόεσσαν ἔρως καὶ ἐκ σέο πάνην.
 συλήσω δ' ὧμων ἀμφικρεμῇ φαρέβην,
 εἴ γ' ἐτύμως αὐθεῖς, πυρὸς ἐγγονε· καὶ σέο φῶτες
 πρὸς βαῖδ' ὅξων ἀνομῖν' ἀγομεν.

ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικε δολοπλόκε μήτινα κούβης
 εἰς ἐμέ, κῆν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδης.

Μελεάχρου, σὶ δὲ Σφάτῳτος. Εἰς ἔρωτα.
 Εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες ταχιναὶ πρὶ νῶτα τέτανται,
 καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
 φούξοι μ' ἔρως ὑπὸ γᾶν σε· τί γὰρ πλέον, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 σὰν ἐφυγεν Ῥώμαν πανδαμάτωρ αἶδασ.

Σεκούνδῳ εἰς ἀγάλματα ἐρώτων.
 Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὧμοις
 ὅπλα φέρουσι θεῶν νῆπι' ἀγαλλόμενα,
 τύμπανα· καὶ θύρσον βρομίου· Ζηνὸς δὲ κβαυνδόν,
 ἀπὶ δ' ἄνακτος, καὶ κόραϊν ἠΐκομον,
 φοῖβον δ' αὐτοξον φαρέβην, ἀλίου δὲ κρίαινα
 καὶ θεναρῶν χειρῶν ἥρακλέους ῥόπαλον.
 τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἴλε,
 ταύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληῖσται;

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.
 Συλήσαντες ὀλυμπὸν ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἔρωτες
 κοσμοῦντ' ἀθανάτων σκῦλα φρυασιόμενοι.
 φοῖβου τόξα φέρουσι Διὸς δὲ κβαυνδόν, ἄρμος
 ὅπλον, καὶ κωεῖν, ἥρακλέους ῥόπαλον,
 εἰναλίου τε θεοῦ κρίβελος δόρυ, θύρσατε βάκχου,
 πῆν' ἀπέδ' ἔρμου, λαμπάδα ἄρτεμιδος.
 οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἶκ' ἐν βελέεσσιν ἐρώτων,
 δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκεν ἔχεν;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Εἰς ἀγαλλμα Ηρασ· παρμενίωνος.

Ωρχεῖος πολὺ κλειτός, ὃ καὶ μόνος ὁμμασιν ἦρην
αἰθρήσας, καὶ ὅσιν εἶδε τυττωσάμενος,
θνητοῖς κάλλος εἰδείξεν ὅσον θέμις. αἰδ' ὑπὸ νόλποι
ἄγνωστοι μορφαὶ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἀγαλλμα Ηρασ· θιλα-

ζύσης Ἡρακλέα.

Αὐτὸν μὴ βῆν τεχνήσας· τ' ἐνεχε μαζόν
εἰς νόθον ὃ πάσης οὐ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἀγαλλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγὼ· Κύρω δ' ἐμὸν ὅπασα μαζόν,
ὅς φέρε θεῶν ὅμιρον, ὅθεν πίε νύδυμος ὄρφας.

Εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς. Ἰωάννου ποιητῆ
τῆ βαρβουχέλη.

Ἦθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκότι γράψαι·
αἷ' ἀπλειπμένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα πολυμνίας. Τῆ αὐτῆς.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε πολὺ μνία, καὶ σὺ δὲ μούσης.
ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις ὄνομα, καὶ τύπος εἷς.

Εἰς εἰκόνα μυσῶν. Ἀντιπάφρου.

Τρίζυγες αἰ μῦσαι σᾶ δ' ἔταμεν· αἰμία, λωτῆς.

ἄδ', φέρε παλάμαις βάρβιτον· ἄδ', χέλαν.

ἂ μὲν, ὄρισα κληῖος ἔχει χέλαν· αἰδ' ἀγελαῖα

βάρβιτον· ἀκθναχὰ δ' ὕμνο πόλιν δόνακας.

αἷ' ἂ μὲν κράντερ' αὐτόν τελεῖ· ἄδ', μελωδὸς

χῳμάς· ἄδ', σοφᾶς ἀνρέτις ἄρμονίαν.

Εἰς πλὴν ἀθηναίων νέμεσιν.

Θεακτῆς χολαστικῆς.

Χιονέην με λίθον παλιν αὐξέος ἐκ περιωπῆς

λαοτύπος τμήξας πρῶτόμοις ἀκίσι

μήδ' οὐκ ἐπὶ πόντῳ πόρυσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τούτῃ,
 τῆς κατ' ἀθηνάων σύμβολα καμμομένης.
 ὡς δὲ δαΐζομένοις μαρὰ θῶς ἀντέκτυπε πέρσαις,
 καὶ νέεσ' ὕψρο πόρου χούμασιν ἀμαλείοις,
 ἔξεσαν ἀδρήσειαν ὄρισι δ' νειάθηναι,
 δαίμον' ὑπερφιάλοισ' ἀντίπαλον μβόπων.
 ἀντιπαλὸν τῷ τὰς ἐλπίδας· εἰ μὴ δὲ καὶ νῦν
 νίκη ἐρεχθείδαις· ἀστυρίοις νέμεσις.

Γαρμενίωνος εἰς τὸ αὐτό.

Μήδ' οὐκ ἐλπίσθ' ἴσ' ἀροπαφόρος λίθος εἶναι,
 ἡλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς νέμεσιν.
 ἐνδίκος ἰδραυθεῖσα θεὰ, ῥα μνῆντος ἐπ' ὀχθαῖς,
 νίκης, καὶ σοφίης, ἀθίδι ματύριον.

Εἰς σῆλην νεμέσεως.

Ἡ νέμεσις προλέγει τῷ πῆχϊ, τῷ τε χαλινῷ,
 μήτ' ἀμείβοντι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινά λέγειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ νέμεσις πῆχαι κατέχω· τί νος οὔνεκα λέξεις;
 πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον,
 εἰς ἀγαλμαπανὸς συρίζον.

Πλάτωνος.

Σιγῇ τὰ λάσιον δρυάδων λέπας, οἷτ' ἀπὸ πέτρας
 κροαοῖ, καὶ βληχὰ πούλυμιγύς τ' ἐσθλῶν
 αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται ἀνικλάδῳ πάν,
 ὑγρὸν ἰεῖς ζυγῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
 αἰ δὲ, πῆριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐσήσαντο.
 ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρυάδες.

Αραβίου χολαστικῆς εἰς τὸ αὐτό.

Ἡν τάχα συρίζοντος ἐναργέα πανὸς ἀκείειν.
 πανῦμα γὰρ ὁ πλάσις ἐγκέτεμιξε τύπω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀνδρόων φεύγουσαν ἀμήχανος ἄσπετον ἡχώ,
πικτίδος ἡρνύβη φθόγγον ἀνωφελέα.

Αλκίμου εἰς τὸ αὐτό.

Εμπνέει γὰν λαοῖσιν ὀρεϊβάτα χεῖλεσι μοῦσαν,
ἐμπνέει, ποιμενίῳ τρῶόμενος δόνακι,
ἀνελιάδῳ σύριγγι χέων μέλος· ἐκ δὲ σωφροῦ
κλάζει κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην.
ἀμφὶ σοὶ ῥυθμοῖο κατὰ κρότον ἐνθεον ἵχνος
ῥηαέδῳ νύμφαις ταῦσδε μεθυδριάσιν.

Εἰς ἄγαλμα Γανὸς ἱσάμενον
ἐπὶ ὀλκῷ ὕδατος ἄφο

φντὶ ῥέοντος.

Γᾶνά με τὸν δυσέρωτα, καὶ ἐξ ὕδατος φύγεν ἡχώ.
Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶδε κατὰ χλοβοῖο ῥιφείς λιμῶνος ὀδίτας,
ἀμπαυσον μογεροῦ μαλθακῆ γῆα μόθου,
ἢ χί σε καὶ ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει, τεπίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χῶ ποιμὴν ἐν ὄρεσι μεταμβρινὸν ἀρχόθι παῖδας
συρίσδων λασίαν θάμνιν ὑπὲρ πλατάνου·
καύματ' ὀπωρινῶο φυγῶν κινῶς· ἄλμα δ' ἄμειψας
αὔριον· αὖ τόδ' ἐσοί Γανὶ λείποντι πίθος.

Ανύτης εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖν', ὑπὲρ τὰν πέραν τεβρυμένα γῆ' ἀνᾶπασσον.
ἀδύτοι ἐν χλωροῖς πνύμα θροεῖ πετάλοισι.
πίδακός τ' ἐκ παῖδας ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις
ἀμπαυμ' ἐν θρῦμῳ καύματι τῆτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εξ αὐτῆς Διὸς ἄσπετον ὀφίλτατος ἐκχυτος οὗτος·
μαρτυρίην δὲ φέρει πῶς ἐπ' αὐτῷ νεφέλην.

ἑρμείαν γὰρ ἄνακτα τίκειν νεφεληγερέτα Ζεύς.
αὐτὰρ ὃ γ' ἑρμείας, Γᾶνα ἔν ἀγέλαπν.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα. Λεωνίδου.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' οἰνόμοιο πρίπλειον ἰλύος ᾧδε,
τῷτο χαρὰ δαίης θβμόν ὀδῖτα πίης.
αἰχὴ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὸ δαμαλήβοτον ἄκην,
κεῖσε γέ παρ κείνῃ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
ἄρῃσεις κελαρίζον ἑὺκρήνου διὰ πέρις
νᾶμα, βορειάης ψυχρότερον ν:φάδος.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα. Ανύτης.

Τίπτε κατ' οἰόβατον Γᾶν ἄγρότα δάσκιον ὕλαν
ἥμενος ἀδυβόα τῷδε κρέκεις δόνακι;
ὄφρ' αἰ μοι ἐρσήεντα κατ' οὐρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἢ ὑπόμων δρεπόμεναι σαχύων.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα. Ερυνίου.

Εὐστοχα θιροβολεῖτε κωάγεται, οἱ πρὶ ταύταν
Γανὸς ὀρειβάτω νεισόμενοι σιοπιάν,
οἷτε λίνοις βάνοιτε πεποιθότες, οἷτε σιδάρω;
οἷτε καὶ ἰξάντ' ἀλαθροβόλῳ δόνακι.
καὶ μέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω. οἷδ' αἶ πρ' ἄγραν
κοσμεῖν, καὶ λόγχαν, καὶ λίναν, καὶ καλάμους.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα.

Σίμωνίδου.

Τὸν φράσπην ἐμὲ Γᾶνα, ἔπον ἄρκάδα, ἔν κατὰ μῆδων,
ἔν μετ' ἀθηναίων, σήσατο Μιλτιάδης.

Θεαιτήτε εἰς ἔν αὐτόν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεωαύλου πόσις ἀχούς,
πάνσχοπος, ἀνὴράου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
πάν ὁ δασυκινάμων, ὁ πλύσσορος, ὁ μετανάσας
ἐδραμον ἀχματῶν ὅς δ' αἶν ἀσυρίων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μιλτιάδου εἴσαντος ὁ μάσπιδά προσδιώκτην,
ἵσταμαι ἀκλήτῃ ξείνιᾳ συμμαχίῃς
ἄλλας ἀκρατόληες· ὁ μηδορόνος δὲ δέδασαι
ξυῶς· ἐμὴν μακρῶν, καὶ μακρῶν ὁμάχοις.

Φιλοδήμου εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.
Τριῶν ἀθανάτων χωρεῖ λίθος· ἃ κεφαλὰ γὰρ
μανύει βανῶς Πάνα τὸν αἰγόνεφρον.

Ξέρνα δὲ, καὶ νηδὺς Ἡρακλέα· λοιπὰ δὲ μινῶν,
καὶ νηΐμης, ἑρμῆς ὁ πρόπους ἔλαχεν.
θύειν ἄρνῃσιν ξένε μνηέτι· τὸ γὰρ ἐνός σοι
θύματος οἱ πρῶτοι δαίμονες ἀπὸ μεθα.

Απολλωνίου σμυρναίου εἰς ἕτερον
ἄγαλμα Πανός.

Αγροτέρων θεός εἰμι· τί μοι χρυσέοις δεπέωνται;
ἀπένδετε, ποῦ δ' ἴταλ' οὐ χεῖτε μέθυ βρομίᾳ;
καὶ γυρὰς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
φείσασθ'· οὐ τοιούτοις θύμασι τρὶ πόμιθα.
πάν ὁ παρωρείτης, αὐτόξυλος, ἄρνεοθόνης
εἰμὶ, καὶ ἐλχθονίᾳ γλυκοπότης κύλικος.

Λεωνίδου, οἱ δὲ, Πρίτῃ εἰς
ἄγαλμα Πριήπῃ.

Αὐτὸς ἐφ' αἵμασι καὶ τὸν ἀργυπνῶντα Πρίηπον
ἵστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακῃ.
ἀλλ' ὥς ἐντέταμαι φῶρ' ἐμβλεπε· τὸ πο δ' ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

Τύμνῳ εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα πρὶν πίζω· καὶ ἡ κρόνος, οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶρ' οὐτὰ ταῦτα παρὰ πρασιᾶς.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἐνεκεν τάδε, καὶ κολοκαστῶν
φῆσει τίς με λείγειν, ἔπρεπε· ἀλλὰ λέγω.

Λουκιανὸς εἰς ἕτερον Γρίηπον.

Εἰς τὸ κενὸν με τέθηκε νόμος χάριν ὧδε Γρίηπον

Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακας.

καὶ πρὶ βέβλημαι κριμνὸν βαθύν. ὅς δ' αὖν ἐπέλθῃ,
οὐδὲν ἔχῃ κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Απλωνίδου εἰς

ἕτερον.

Ανθετ' ἀναξάρχης με τὸν οὐκ ἐπὶ πᾶσι Γρίηπον,

ὣν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γούνατι κεκλιμένον.

τῷ ξέ δὲ Φυρόμαχος. χαρίτων δέ μοι ἀρχόθι κελὴν
ἀθρήσας, δίζου μνηκέτι πῶς ἔπεσον.

Εἰς ἕτερον Φιλίππου.

Ωραῖας γ' ἐσορῶ τὰς ἰχάδας, εἴγε λαβεῖν μοι

συγχωρεῖς ὀλίγας, θίγγανε μηδεμιάς.

ὀργίλος ὡς ὁ πρίηπος ἐρεῖς, ἐτι μερὸς ἤξεις.

καὶ λίπῃμαι δόσμοι. καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.

χρήσεις γὰρ λέγε μοι παρ' ἐμοῦ τινός; ἐστὶ νόμος πρ,

δὸς, λάβε. καὶ θεὸς ὦν ἄρχυρίου σὺ γλίχῃ,

ἄλλοτι χῆμα φιλῶ. ποῖον τόδε; τὰ μὰ κατέθων

σύ καὶ δὸς ἀνθύμως ἰχάδας πλὺ ὀπίσω.

Αργενταρίου εἰς τὸ αὐτό.

Ωριμος. οἶδα καὶ αὐτὸς ὁδοιπόρε. μῆκετ' ἐπαίνῃ

ἰχάδας, μήδ' ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμοισα.

πλὺ λίνῃ ὁ Γρίηπος ἐφίσταμαι ὅξυν διδορκῶς,

καὶ φυλακὴν σύκων ἤν ἐπέσεικεν ἔχων.

ἤν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰχάδας, ἰχάδας δώσεις.

ὅς ἰσότης πάντων ὅτι διναιοτάτη.

Ερυνίᾳ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βάρυν τὸ Γρίηπε, καὶ οὔτε τυλωμένον ὄπλον,

πᾶν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰς γάμον οὐκ ἀνέτοιμον· ἔχει δὲ σε δίψα γυναικῶν
ὦ γαθε, καὶ σπαργῆς θυμὸν ἅπαντα πόροις.
ἀλλὰ καταπρήνω ἐν ἐξωδηκότῳ φαλλόν
τόνδε, καὶ ἀνθιρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι.
οὐ γὰρ ἐρημαῖον ναῖεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' ἑλλης
ἡόνα, πῶ ἰβὴν λάμψανον ἀμφιπλεῖς.

Εἰς τὸν αὐτὸν, Ἀντισίου.

Ἀγροφύλαξ ἔστηκ' πολυκτεάνοις ἐν ὄρουραις,
Φρίκωνος καλύβην, καὶ φυτὰ ῥυόμινος,
τὸ το λείων παρ' ἔκδοτον, ἐπὴν γελάσῃς ἐσιδὼν με
τὸ σκόνους, χῶρει μὲν κατὰ σάντην ὁδόν.
ἦν δὲ παρεμβάῃς ὅς α' μὴ θέμις, οὔτι σ' ἀνήσει
ἡ λάχνη· ῥυπαῖν πάντα σ' ἐπιστρέψαι.

Εἰς ἀγαλλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἐσθς, καὶ
εἰς ἔρωτα καθύδουτα, Γλάπανος,

Τὸν βρομίου σάτυρον τεχνάσασα δαιδαλέα χεὶρ,
μούνη θεασεσίως πνύμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰ μὴ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁ μέστος, ἀντὶ δὲ τὸ πρὶν
πρφυρέει μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
ἀγκλον δ' ἴθαι φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς ἀπαλῶ κώματι θελγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ μὲν οὐκ ἐράσιο φίλος θρᾶπων Διονύσου.
λείβω δ' ὄρυγείων ὕδατα ναῖσδων.
θέλω δ' ἡρεμέοντα γέον πρὶ κώματι παῖδα,

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχον-
τος, καὶ ὡς πρὸ ἀκρωμένου. Ἀγαθίου χολαστικοῦ.
Ἀὐτὸ μάλιστα σατυρίσκει, δόναξ τεὸς ἡ χονιᾶλλης.
ἢ τί παρακλίνας, οὐδ' ἀγῆς κελάμῳ;

ὅς δὲ γελῶν, σίγησεν· ἴσως δ' αὖ φθίγγετο μῦθον.

αἷ' ὅτ' ἔπειτα τρωλῆς εἶχετο λιθεδόνι.

οὐ γὰρ κηρὸς ἐρυκεν· ἐκὼν δ' ἠσπάζετο σιγὴν,

θυμὸν ὅλον βρέψας πικτίδος ἀχολίῃ.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λεοντίου

χολαστικοῦ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,

καί μιν ἐποικτείρας, θήκετο λαίνιον.

αἷ' οὐδ' ὥς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων.

εἰσέτι γὰρ μογέει καὶ λίθος ὧν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος τὴν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης

χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμφεχύθη σατύρῳ.

Εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ φηφίδος ἐκ

ἀντιοχείας, Νείλου χολαστικῆς.

Γράντες μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἰπέ δὲ καὶ σὺ,

τί πρὸς ἐκείνους ὁρῶν τόνδε γέλωτα χίεις;

θάμβος ἔχων, γελῶ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,

συμφρῶς, γενόμην ἐξαπίνης σάτυρος.

Γλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐνοίμισεν, οὐκ ἐτόρυσεν.

ἢ νύξῃς, ἐγερθεὶς· ἄρτυρος ὕπνον ἔχῃ.

Ανύτης.

Κύπριδος οὕτως ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἐπλετο τήνῃ,

αἰὲν ἀπ' ἡπείρου λαμπρὸν ὄραν πέλαγος,

ὅφρα φίλον ναύταισι τελεῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος

δειμάνη, λιπαρὸν δρυσόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε μόθων ἀτλητὸς ἐναλίσιον λέλοιπας

Κύπρι, τίς ὁ φάσας συγνὰ κῆθε' ἔμματα;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

ἐντεῶ σοι γὰρ ἔρωτες ἐφίμβρι, αἶτε κατ' ὄντα
τέρψεις, καὶ προτάλων θηλυμανεῖς ὅποιοι.
δούρατα δ' αἰματόεντα, μέβες ξιτωνίδι δίφῳ
ταῦτα. σὺ δ' οὐ χέεται εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δρκόμενος ξόανον κελὸν πόδι, τὰν ἀφροδίταν
ὦν θρωφ' ἰλάσκου, πλατίνον ἐξόμενος.
αἶνει δὲ γλυκεράν Διονυσίου. ἀμ' ἀνέθηκα
πρφυρέας ἀπαλὸν κῦμα παρ' ἡϊόνοιο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ελθοιμεν πρὶν νῆον. ἰδοίμεθα τὰς ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαυδάλεον τελέθει.
ἦσατό μιν Παλίαρχης, ἐπυρομένη μάλα πρὸς ἡν
κητῶν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στῶμεν ἀλιρῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντε,
δρκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας.
κράναντ' ἀγείροσι κατὰ σκινον. αἶς ἀπ' οὐρα
ξουδαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

Εἰς ἔρωτα.

Ὁ πῆλός τὸν πῆλόν ἰδὼν, ἀγνυσι κρυπνὸν,
δεικνύς ὡς κρεῖσσον πυρ πυρὸς ὅτιν ἔρωτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γρανῷ πῆλόν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἐπὶ πᾶσι
ἀνέμεσις, τόξω τόξον ἀμυνομένα,
ὡς κε πᾶθ' ἑρεξεν. ὁ δὲ θρασὺς, ὁ πρὶν ἀταρβής,
δακρύει, πικρῶν γαστράμενος βελέων.
ὅς δὲ βαθὺν ἔξ' οὐκ ἔλπει ἀπέπυσεν. ἀ, μέγα θαῦμα,
φλέξει τίς πυρὶ πῦρ; ἦ τ' αὖτ' ἔρωτος ἔρωτος.

Εἰς τὸν

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γὰρ Κύπριδος αἶμα, καὶ σιγῇ τῷ δέ με μήτηρ
ἤνεσε τόξα φέρειν ἀντία, καὶ πῆρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Αρτεμι, πῶ σοι τόξα, παρὰ χενίητε φάρεσσι,
πῶ δὲ λυγρῶν ἐνδρομῶν δόρυ λίσσων.
πόρπιτε χρυσοῖο τετυγμένη, ἥ δὲ πρὸς ἄλκην
ἰγνυῖν, φοίνιξ πέπλος ἐλαιομένους,
κείνα μὲν εἰς ἄλκην ὁπλίζομαι. οὐ δὲ θυηλὰς
εἰ μὲν αὐτῶς, ἱρῶν ἀντρίχων θυῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αρτεμις, ἡ Γόργαιο φύλαξ, κτεάνων τε, καὶ ἀνδρῶν,
τόξῳ μὲν κλωπὰς βάλλει, σάω δὲ φίλους.
καὶ σοὶ περὶ ῥέξῃ Γόργος χιμάροισι νομάης
αἶμα, καὶ ὠραίους ἄρναις ἐπὶ προθύροις.

Αὐτῆς εἰς ἑρμῆν.

Ερμῆς τὰ δ' ἔστα καὶ φάρ' ὀρχάων ἠνεμόεντα
ἐν χρίοις, κλισίᾳς ἐγγύθεν αἰόνοιο,
ἀνδράσι κεν μὴ ὦσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο.
ψυχρὸν δ' ἀνδραῖς κρῖνα ὑπὸ ἄλκι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰβρὲν ἑρμῆϊ με παρασεύχοντες ἔχουσιν
ἀνθρώποι λίθινον σωρόν. ὃ δ' ἀντ' ὀλίγης
οὐ μέγα λην αὐτοῖς ἐγγὺν χάριν ἀν' ὅτι λοιπὰ
αὐτὸς ἐπὶ κρήνην ἐπὶ ἀλέγῳ σάδισα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἶτά, μὴ πρόσβπε πρὸς τὰ κλήματα,
μὴ δ' αὖτὰ μῆλα, μὴ δ' ὅπῃ τὰ μέσσιλα.
τηνί δὲ πρὸς τὴν χοῖνον ἐξαμείβεο,
ὥς μή τι θράξῃς τῶν δὲ, μὴ δ' ἀποθρίσῃς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄσων πόνῳ φυτὸς ἔκτεται Μίδων,
ὅς κ' ἐμὲ θῆκεν· ἦν δέ μιν παρχκλύης,
γνώσῃ τὸν ἔρμην, ὡς κ' ἐμοὺς ἀμείβομαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οχθιρὸν τὸν χῶρον ἔχω, κ' ἐρμιον ὁδῖτα.
οὐκ ἐγὼ, δ' εἰσάσας δ' αἷτιος ἄρχελοχος.
οὐ γὰρ ὀρεοχαρὴς ὡρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας.
τὸ πλὺν δ' ἄρ' ἀπιτοῖς ὦν β' ὄρεσι νόμος.
ἄρχελοχος δ' ὡς αὐτὸς ἐρμιόφιλος, κ' ἀγείτω
ὦ παριῶν, τοῖον κ' ἐμὲ παρῳήσατο,

Εἰς δῖον υἱόν.

Εκ πυρὸς ὧ Διόνυσε ποδάρτερον· ἦνί κ' χαλκῇ
ἐξεφάνης, γενεὴν δ' ἄρε Μύρων ἐτέφην.

Εἰς πᾶνα.

Κριμνοβάται δίκβων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
ἄζομιθ', ὅς πέρινον τόπον κένυθε δόμον,
ἔλαον ἐμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες,
ἀενάου πόμαρος δίφ' αὖν ἀπώσασμεθα.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὸν ἀναδινδράδα τάνδε παρ' ἀκραις
ἰδρυθεὶς λοριᾶς Πᾶν ὁδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε προφύροντος ἔχει πόθος ὧ παροδῖτα
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρί χαριζομένῳ.
ἦν δέ χρεὶ τ' αὖσης κλοπῇ μόνον, αὐτίκ' ἀέξῃ
ἀζέλεν βακχίου τήνδε κεριβαρίην.

Αθηνῶν.

Ὀργόπους, ὃ τὸν ἀσπὸν ἐπὶ ἡμέρος, αἶτε γελῶσαι
νύμφαι Πραξιτέλης, ἥτε κ' ἡ Δανάη,
λήγδηνά πάντα, κ' ἀκρά, σοφὰς χεῖρες· αὐτὸς δ' ἄμωμος
φθέγγεται, ἀκρητος Ζαῦ πάτρ' ἢ σοφίη.

Εἰς πᾶσι.

Διπτύνης τοῖόν με καὶ ἴβδ' ἐμπυρον δ' κηὶς,
 χάλκειον ἔστησεν Πᾶνα ἔν' αἰγόνυχον.
 δέμα δ' ἔχων διπλοῦντε λαγωβόλοι· ἐκ δὲ γὰρ πέρας.
 σπήλυγγοι, τέττω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γέρης ἐκ παρίην με, πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρης
 ἔστησαν ἀθηναῖοι Πᾶνα ῥοπαλοφόρον.

Εἰς τὸν πρίην.

Ἦν λαχάνων σὺ Γρίης ἰδὼ χεδὸν ἰχθία θέντι.
 αὐτῇ θυμώσω φῶρ σε πρὶ πρᾶσι.
 αἰχρὸν ἔχον τὰ τ' ἔργον ἐρεῖς θεόν, οἶδα καὶ αὐτὸς
 αἰχρὸν· ἀφιδρύνθην δ' ἴδ' ὅτι τὸ δὲ χάριν.

Λεωνίδα εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔστηκ' Γρίης,
 ἔστυνεν ἐκ μηρῶν ὀρθιάσας ῥόταλον.
 εἶσατο γὰρ πιστὸν με Θεόκρητος· ἀνὰ πρὸς τοῦ
 φῶρ ἴθι, μὴ κλάυσης, πλὴν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δούρ' ἤγαγον, ὄφρα ῥόπαιον
 σήσωνται νίκα· εἰ μὴ δὲ νῦν νέμεσις.
 ἀμροτέροις δ' ἔστηκ' καὶ ἐλλήγεαι ῥόπαιον
 νίκα, καὶ πέρσαις τὸ πλέμου νέμεσις.

Ἀθῆλον.

Ἰσιδι καρπτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
 λαϊνέω ταλάρῳ, μοιερῶν ἀπλύνουθιν ὀρόρων,
 αὐτόματοι σέχουσιν ἐν πρὸς μητέρα κερτοί.

Εἰς ἀγαλμα νυμφῶν.

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἀγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χώρος.
 καὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἀφθιτα ῥεῖθρα ῥεοί.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ τρισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χρσὶν ἀπεπλάσατο,
ὥς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος διὰ τις ἔμπνους,
ἀμπαύει λύπῃ γῆα βαρυνόμενος,
μᾶνύει δίσσοιχος ὀλέθριος ὄγκμος ὁδόντων,
πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας οὐτυχίᾳς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ τρισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χρσὶν ἀπεπλάσατο.
καὶ τὸ κατ᾽εσκληρικὸς κείνου βάρος, ἃ μὲν, ἐρείδει
Ψιλὸν γηραιᾷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον.
ἄλλ᾽, σεσιρὸς βάκτρον ἀπ᾽σηρίζεται ὅτε γᾶν,
κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

Αἰνιλον.

Τάκεο δυσάνων ἐνύχων ἀπ᾽παμφάγε μῶμε.
τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένυας.
νοῦρά σε, μανύει τεταλυσμένα καὶ φλέβες ἄρθρων,
καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπῆς διαύαμις,
καὶ ῥικνοῖς φρίσσουσα, πρὶ κροτάφοισι ἔθῃρα.

ὥστε, τίς ἔμψυχον ἀνδροσάνινιν ἀνυσε τέχνα,
οὐδὲ τόπον δῆκτα σείο λιφῶν σώματι.

Γέρον.

Κάμῃ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβώσῃ,
ἀναιδῶς τούτῃ. μὴ μετόλων δὲ γλίσχου.
ὥς ὅτε δημογέρων διαύαται θεὸς ἀνδροὶ πένητι
δωρεῖσθαι, τούτων κύριός εἰμι τυχών.

Λεωνίδου.

Υλοφόρου τόδ᾽ ἄγαλμα ὁδοιπόρε Μικελίωτος.
ἐρμῆς δ᾽ αἰὶν᾽ ἰδὲ τὸν κρήνηον ὑλοφόρον,

ὥς ἐξ ὀϊζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
ἐρχομένης· αἰὲν δ' ὠγαθος, εἰς ἀγαθός.

Εἰς εἰκόνα Σιατρῶν. 13

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Σωπεσίε χολαστικῷ.

Ὀππόθεν ὁ σῆσας βυζάντιος οὐνομα δὴ τίς
Εὐσέβιος· σὺ δέ τίς, κωῖος Ἱπποκράτης.
τῷ δ' ἔνεκεν γέγραφε· σε, λόγων χάριν· ἡ πόλις αὐτῷ
τῶν δὲ ἐμὲ γραφίδων ἀντιδίδωκε γέρας.
καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐόν τύπῃ ἐγραφε, ὅππῃ γεραίρων
ἡμέτερον ἀνθ' αὐτῷ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

Μάχρου ἱατροῦ εἰς εἰκόνα Γαληνῷ.

Ἦν χρόνος ἠγίκα γαῖα βροχὺς διὰ σείο Γαληνῷ,
δέχνητο καὶ θνητὸς, ἔφερε δ' ἀθανάτης.
χίρουν δὲ μέλαθρα πλυκλαύτε ἀχέροντες,
σὴ παιμονίῃ χειρὶ βιαζώμενα.

Αἰδέσσοπον εἰς Σώσανδρον

Ἱπποῖαρόν.

Ἰντὴρ μερόπων ἱππύκρατες· ἀλλὰ καὶ ἱππων
Σώσανδρε, κρυφίης ἰσορᾶνεσσίης,
ἡ τέχνην μεσάμειπον, ἡ δ' αὖνομα· μὴ δὲ κτελείω
ἄτερος ἐκ τέχνης, ἢς ἕτερος κρατεῖ.

Λιοντίου χολαστικοῦ εἰς εἰκόνα

ἱαμβλίχου ἱατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν ἱάμβλιχος, ὃς πρὶ γῆρας
ἤλυθεν, ἀγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὁάρων,
ἔργα δ' ἀνεσορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδειαν οὐδ' ὁσίους χεῖρας ὑπεσύρειν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
Εἰς εἰκόνα Γραξαγόρου ἱατροῦ.

Κριναγόρου.

Αὐτὸς σοι φοίβοιο πάϊς λαθικηδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανάκη χεῖρα λιπνόμενος
προξαγόρη, σέρνοισ ἐχεμάξατο. τοιγὰρ, ἀνίαι
ὀρνυται δολιχῶν. ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν.
καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χρόνος ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηεῖς οἶθα παρ' ὑπιόνης.
θνητοῖσιν δ' εἴ τοῖσι ἐπήκειον ἱητῆρες,
οὐκ ἂν ἐπορθμύθη νεκροβαρὺς ἀκράτης.

Εἰς ἱπποκράτην.

Ἡε τεὴν φωνὴν ἱπποκράτης ἐγραφε παιᾶν,
ἡε σὺ τῆς κείνης μάρτυς ἀνεσορίης.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οὗτος ἀνεσορίης κρυφίως ὥϊξε κελούθους,
παιῶν μβόπων κώϊος ἱπποκράτης.

Εἰς ὀρειβάσιον ἱατρόν.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος
ἄξιος ἀσεβείης δις ὀρειβάσιος.
εἴχε γὰρ οἶα μέλαινα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἱητῶν προτέρων ἀνθεα δρεφάμενος.

Εἰς τὸν καιρὸν. 13.

Εἰς ἀγαλμα τῆς καιρῶ. Ποσειδίππου.

Τίς πόθεν ὁ πλάστης; σικυώνιος. οὐνομα δὴ τίς
Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; αἰεὶ τροχάω. τί δέ ταρσοὺς
ποσσὶν ἐχεις διφυεῖς; ἱππὰ μὲν ὑπνέμιος.
χειρὶ δέ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν ἀνδράσι δῆγμα,
ὥς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

ἡ δὲ νόμι, τί κῆτ' ὄφιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι.
 νῆ Δία τὰξέ' ὀπιθεν, πρὸς τί φλακρὰ πέλη;
 ἦν γὰρ ἄπαξ πῆνυϊσι παμφρέξαι τὰ με παλιν,
 οὐτὶς ἐθ' ἰμείρων δροῦξεται ἐξ ὀπιθεν.
 τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὕμνων
 ξείνε κῆτ' ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

Εἰς κῆπον παράλιον. 15

Εἰς κῆπον παράλιον. Παύ-
 λα σιλεντιάρει.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἔδραν. ἀπλωτα δὲ χέρσου
 νῶτα θαλασσιναῖς ἄλσεσι τιλεθάει.
 ὥς σοφὸς ὅστις ἐμίξε βυθὸν χθονὶ; φύκια κήποις,
 νηϊάδων προχοαῖς, χούματα νηρείδων.
 Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ερβάδ' ἐριδμάνουσι τίνος πλεόν' ἐπλετο χῶρος
 νήμφαι, νηϊάδες, νηρίδες, ἀδρυάδες.
 ταῦτο δὲ θεμισαῖα μισάτη χάρις. οὐδὲ δίκηζεν
 οἶδεν, ἐπεὶ ξανὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχῃ.
 Αἰαθίς χαλαστοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἴξον ἐμὴ δάφνης ἱβὸν κλέτασ', ἐκτοθι πόντος
 κέμενον ἀγρῶλου κέλλον ἐριμοσύνασ'.
 ἐνθάδε γὰρ νύμφαι δεινδορίτιδες, αἰτ' ἐν πόντῳ
 νηρείδες, ξανὴν θέντο σκυλλυσίην.
 ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο. δίκησε δὲ κυανοχαίτης
 καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἐθίκεν ὄρον.

Εἰς κῆπον ἔρωτα προσαγορεύόμενον.
 Οὐ μέγας οὐδ' ὁ ἔρως, αἰὲν αἰὲν χάρις. ὥς κῆτ' ἐγώ τοι
 οὐ μέγας ἐν κήποις. ἀλλὰ γέ μιν χάριτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

Εἰς κῆπν παρθαλάπιδον ἐν ᾗ ἦν

καὶ λουτρὸν ἐν ἀντιοχείᾳ.

Τὰς φρεῖς μοι λύσεις χάριτας ξένη· πρὸ τομέδων γὰρ
γέρονος ἐκ πάντε πλὴν μίαν ἐργάσατο.

πλὴν δ' ἐτέρην, ἐτέλεσε φυτῶν ἀνέκτορος ἀλώη.

πλὴν δ' ὑπληρωμένην, τὸ τοῦ λουτροῦ ἐχει.

Εἰς ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ. 16

Εἰς ἀγαλμα Εὐνομίου τῆς κιθαρίστῃς

ἑσώτος ἐν δελφοῖς.

Εὐνομον ὦ πᾶλλον σὺ μὲν οἶσθ' ἀμέ πῶς ποτ' ἐνέκων

σπάρτιν ὁ λοκρὸς ἐγώ· παυθομένοις δ' ἔρέω.

αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεον· ἐν δὲ μεσούσα

ὣδ' ἔμοι, χορδὰν πλάκρον ἀπεκρέμασιν.

καὶ μοι φθόγγον ἐτοῖμον ὁ πάντες καιρὸς ἀπήτη

εἰς ἀκοᾶς ῥυθμὸν τῶρε κὲς οὐκ ἔμενεν.

καί τις ἀπ' αὐτομάτῳ κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἀνασᾶς

τέτλιξε, ἐπλήρου τῶρε κὲς ἀρμονίης.

ναῦρα γὰρ ἐξετίνασσον· ὁ δ' ἐβδόματας δὲ μελοῖμαν

χορδᾶς, τὰν τούτῳ γῆραι ἐκίχραμεθα.

πρὸς γὰρ ἐμὴν μελέταν ἰμεσάμβρινος οὐρεσιν ὣδ' ἰς

τῆνον τὸ ποιμενικὸν φέγμα μεθιρμόσατο.

καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο σιωπᾷ ἄτ' ὕχοις τόκα ναυραῖς,

τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόνῳ.

τόσσας σύμφωνον πλὴν ἐγὼ χάριν, ὅς δὲ τυπωθεὶς

χάλκεος, ἀμετέρας ἔξιθ' ὑπὲρ κιθάρας.

Βιάνορος εἰς εἰκόνα δρῖονος τῆς

κιθαρῳδῆς.

Ἐπαιν Γερίανδρος δρῖονος εἰκόνα ταύτην,

καὶ τὸν ἀπλουμένῳ σὺνδρομα νηξάμενον

ἐν ἀλιὸν δ' ἐλπίνα· λέγει δ' ὅτ' ἄριόνι μῦθος,
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἵχθυοι σῶζόμεθα.

Ραῦλου σιλειτιαρίου εἰς εἰκόνα κίθα-
ριστρίδος ἐν βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κέλλος ἑδίδε μόλις γραφίς· ἄθε δὲ τὸν χεῖρ
ἔσθινε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος σωμαίων,
ὥς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐασιν, ἔκτε προσώπου,
ἔκτε λυροκτυπίης, ἴσον ἐθελγόμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίδας τῆς κίθα-
ριστρίδος. Τὸ αὐτὸ.

Πλήκτρον ἔχει φέρμιγγος· ἔχει καὶ πλῆκτρον ἑρωτος·
κρῖναι δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα, καὶ κίθαριν.
πλήμολες, οἷσιν ἀγαμπῶν ἔχει νόον· ὧδ' ἐπινύσει,
ἄλλος δ' ἀγχιότης, ἄλλος ἀδωνίς ὁδε.
εἰ δ' ἐθέλεις ὧ ξένε καὶ ἀμφιβόητον ἀκούσας.
οὐνομα, καὶ πάριν, ἐκ φαρίης, Μαρίη.

Εἰς ΚΙΟΝΑΖ. 17.

Εἰς τὴν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.
τετράπλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, αἰὲν ἔχοντι κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θεοδόσιος βασιλεύς
ἡλμύσας. Πρόκλῳ ἐπεκέλετο καὶ τόσος ἔσθ'
κίων, ἡελίοις ἐν ῥιανονταδύο.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Οὐρανὸν ἐπ' οὐλύμπῳ, καὶ πῆλιον ὕψι τεθέντα,
ψαυδῆς ἱστορίας ῥῆσις ἀνεπλάσατο.
πυραμίδες δ' ἐτι νῦν, νειλωῖδες, ἀνὰ μέτωπα,
κυρῶσι χυυσεῖς ἀδρασι πλητῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ. 18

Εἰς λίθον ἀκρίτων.

Ορᾶς τὸ κέλλος ὅσον ἔστι τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν αὐταξίαις;
Εἰς κρύσταλλον ἐν τῷ ὕδωρ ἔχου-
σαν. Κλαυδίου.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα,
δεῖξεν ἀκίραστοιο παναόλου σιμόνα κόσμου,
οὐρανὸν ἀγκυρῶν ἔχουσα βαρύκτυπν ἐνδοθι πόντον,
Εἰς τὸ αὐτό. τὰ αὐτὰ.

Εἰπ' ἀγέμοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ.
τίς πῆξεν; βορέης· ἢ τίς ἔλυσε; νότον.
Εἰς κρύσταλλον γελυμμένην.

Διοδώρου.

Ζώξιδος ἢ χροίη τε, καὶ ἡ χάρις. ἐν δέ με μικρῇ
κρυστάλλῳ, τὸ κελὸν δαίδαλλον ὁρῶσιν ὅν
γράφω τὸτ' ἔπρεν Σατυρήϊος· εἰμὶ δ' ἀνάσκει
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπεται οὐδ' ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Γολέμωντος

Βασιλέως.

Ἐπ' αὖ βοῶν σφρηγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἰασις,
ὥς μίαν ὥς πάσας ἐμπροσθεσκομένας.
καὶ τέχα ἀπέρεψε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κέκλειται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὁμοιον Γλάτωνος.

Εἰνόνα πέντε βοῶν μικρῇ λίθος εἶχεν ἰασις,
ὥς ἦδη πάσας ἐμπροσθεσκομένας.
καὶ τέχα καὶ ἀπέφραγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον εἰς δακτύλιον. Ἀρχίου.

Τὰς βοῆς καὶ τὴν ἰάσπιν ἰδὼν πρὶ χειρὶ, δοκήσας
τὰς μὲν ἀναπνεῖν, τὴν δὲ, χλοηκομῆεν.

Εἰς Διόνυσον γελυμμένον ἐν ἁμεθύσῳ.

Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀλίθος ἐς ἁμεθύσους· ἐγὼ δ' ὅπότ' αὖ Διόνησος
ἠπιέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Ἀσκληπιάδου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ μέθῃ τὸ γλύμμα σοφῆς χρῆς· ἐν δ' ἁμεθύσῳ
γελυμμαι τέχνης δ' ἢ λίθος ἀγοστήν,
ἀλλὰ Κλεοπάρῃ ἰδὼν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσας
χειρὶ, θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσιν ἔδῃ.

Εἰς ἔρωτα γελυμμένον ἐν καυ-
κίῳ. Οἶνομάου.

Εν καυκίῳ τὸν ἔρωτα τίς οὖς χάριν, ὄρεται δὲ οἶνον
αἰθεῖται κραδίην· μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαυε.

Εἰς τὸν ἐν μεγάροις κισσῶν
στὴν λίθον.

Τὸν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχύντα παρέρπω
νισαίνην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτεῖ χροῖός με
ἀλγέθους, τότε Φοῖβος ἐπώμαδ' ἦρε δομαῖον
λαῶν, λυκωρεῖν ἐνθέμενος κισσῶν.
ἐνθεν ἐγὼ λυραοιδός· ὑποκρεύσας δέ με λεπτῇ
χρυσῇ, τὸ κόμπη μαρτυρίην κόμισαι.

Πλάτωνος.

Εἰς λίθος, ἄρ' ἔτι, ἐλατὴρ ἵπποι, ζυγὸν ἠνία, μάστιξ·

Τὸ αὐτὸ.

Ἀσφραγὶς, ὑλκίνθος· ἀπὸλλων δ' ἔστιν ἐν αὐτῇ·
καὶ δάριον ποτέρου μάλλον ὁ λευκὸς δαῖς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ. 19

Ἡ παῖρος φιλέσκει ἄρες, σκοπιάζει Κυθήρην,
ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαειροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην· μὴ δέιδιθι· οὐ γὰρ Ἀθήνην
παρθέτον εἰ σοράας δῖά τε Τειρεσίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
δῶκεν ἑὼν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τοῖον κηθέριαν ὕδωρ τέλεον, ἡ Κυθήρα
τοῖον ἔταυξεν ὕδωρ, ὃν χροῖα λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν χαρίτων τόδε λοετρὸν ἀθύρματα καὶ γὰρ ἐκείνας
μούναν ἔσω πᾶσδεν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐτως δὲ χαρίτων λοετρὸν τόδε· οὐδὲ γὰρ ἄλλος
πλείους χωρήσαι τῶν ῥιῶν δυνάται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἔστιν· ἐχει δὲ δειῖαν ὀπωπὴν,
ὥς ῥόδον ἐν κήποις, ὥς ἰὸν ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐν μικρῷ μεγάλῃ λοετρῷ χάρις· ἐν δὲ ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις, ἡδὺς ἐπεστὶν ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἐχει δὲ δειῖαν ὀπωπὴν,
οὕτως λοετρὰ τάδε σμικρὰ μὲν, ἀμὰ φίλα.

Εἰς τὸ λοετρὸν Μαρίαν.

Τῆς Μαρίας τὸ λοετρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
εἰπὼν, ὥς Μαρίην, καὶ σὲ παρβόχομεθα.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 207

Εἰς λουτρόν μικρὸν παρακείμενον τῷ τῷ

Ζυξίππῳ. Λιοντίῳ χολαστικῷ.

Μὴνι μέσα Ζυξίππε παραντέλλοντι λουτρῷ.

καὶ μεγάλην παρ' ἅμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαίνει.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρῃ.

Ενθάδε λουσαμένων χαρίτων πρὶς θέσμελα πέπλα

βαυὶς ἔρως ἐκλεφε, καὶ ῥ' ἔχετο. τὰς δ' ἐλὶπ' αὐτῷ,

γυμναῖς αἰδομένας θυρέων ἐκποδεφανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον φυχόν.

Τὸν πρῶτον βαλανεῖ τὶς ἐτείχισε, τίς βαλανεῖον

πλὴν κρήνην φανδῶς τήνδε μετωνόμασεν;

αἰόλος ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ῥ' ἔμετοιμήσας, ἦγαγε τοὺς ἀνέμους.

πρὸς τί δὲ καὶ στανίδες δύο τοῖς πρὶν αἰδ' ὑπόκεινται;

οὐδ' αὖ πλὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ' ἔνεκε

φρίξας, καὶ Νάρκης οὐκ ἔστι τόπος. αἶψ' ἐπὶ κρατὸν,

τῷ μεσορὶ λοῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λοῦτον ἐρεπόμενους, προτέρων οὐ φάσαιτο μῦθος.

πίστιν ἀληθείης τὸ πρὶν λουτρόν ἔχει.

εἰ γὰρ ἅπασι καθαροῖσιν λοῖαίεται ὕδασιν ἀνὴρ,

οὐκ ἔστι πάτην, οὐκ ἔθέλει γενέσας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην

λουομένην. Αἰαθίου χολαστικῷ.

Νῦν ἔγνω Κυθήρια πόθεν νίκησας ἀγῶνα,

πλὴν πρὶν ἀλεξάνδρου φῆγον ὑφαρπαμένη.

ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, οὔρες ἐλέγξαι

ἤρην, ἰσαχίσις χαύμασι λουσαμένην.

νίκησεν τὸ λουτρόν. εἴοικε δὲ τὰ το βωῶσιν

Γαλλὰς, ἐνίκησεν ὕδασιν, οὐ Γαφίη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ὃν ᾧ λῶνται γυναικες,
καὶ ἄνδρες. Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ἀρχὴ μὲν ἐλπίς ἐρώτος. ἐλεῖν δ' οὐκ ἐστὶ γυναικός,
εἴρξει πυλὶς Γαφίην πλὴν μεγάλην, ὀλίγη.
αἰς ἔμπης, γλυκὺ τὸ πο. πρὸς βλήτοισι ἰδρὲς ἔρσι,
ἐλπίς ἀληθείης ὅτι μελιχρύτερη.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ὅσαις θηλυτέραις ὅτιν πόθος, ἐστὶ δὲ πάσαις,
δύρ' ἵτε φαιδρότερης ταυξόμεναι χάριτος.
χῆ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρπει πόσιν. ἢ δ' ἐτι κούρη,
ὄφρα εἰ πλείους ἔδνα πρεῖν λοχίων.
ἢ δὲ φίρουσα πόρους ἅπ' σώματος, ἐσμὸν ἐρασῶν
ἔξει ἐπὶ πρθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴτε σε κουριδίνης ἀλόχου γλυκὺς ἵμβρος ἵχει,
λούεο, φαιδρότερος τῇ δὲ φανησόμενος.
Εἴτε σε μισοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνης,
λητῆ, κούδῳ σεις, ἐνθάδε λουσάμενος.

Κύρου ποιητὴς εἰς ἕτερον.

Κύπρις σὺ χάριτεαι, καὶ ἡεῖ χρυσοβελέμην,
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν
βυζαντίῳ. Λιοντίου χολαστικοῦ.

Δείματό με ξανθὸ παρὰ προθύροισι λοετροῦ.
ἅπ' ὅς ἀνὴρ, ὄρετῆς οὐνεκεν, οὐκ ἐρίδος.

καὶ νο μέλοι πλεόνεαι. ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε,
ἐντύνω προχοὰς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

Μακεδονίῳ ὑπάτῳ εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μβόπων τίς ἐοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
κρίνων λουομένων καιρὸν ἐσηλυσίης;

μήτινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χάρμασι γυμνὴν,
ἢ μετὰ καλλιόμων Κύπριν ἴδῃ χάριτων,
οὐκ ἐθέλων. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς,
τίς γὰρ ὁ μηρείοις ἀντιφέροισι λόγοις;

Μαρίανδ χολαστικὸν εἰς ἕτερον
ὀνομαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν ἔρως πρὶν τῷδε λοετρῷ.

αὐτὸς ὑπεφλέξασα λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.

ἰδρῶς δ' ἀμβροσίῳ χυθεῖς χροὸς ἀμμιγαλυνκοῖς

ὑδασι φῶς, πρὸς οὗτον ἀνῆλθεν ἔαρ.

ἐνθεν αἰὲρ ῥοδόεσσαν ἀναλείουσιν αὐτὴν,

ὥς ἐτι τῆς χρυσῆς λαομένης Γαρίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ.

Τὰς δ' οὐκ ἔτι πλατάνους, ἀπαλῶ πεπεδημένος ὕπνῳ

αὐτὸν ἔρως, νύμφαι λαμπάδα παρθέμενος.

νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, τί μέλλομεν, αἶθε δὲ τούτῳ

σβίασμεν εἴπῳ ὁμῶς; πῦρ κρᾶδ' ἴης μβόπων.

λαμπὰς δ' ὡς ἐφλέξε καὶ ὕδατα, θρῆμον ἐκείθεν

νύμφαι ἔρωτίδεις λοβόχοῦσιν ὕδωρ.

Ιωάννου γραμματικοῦ εἰς ἕτερον ἔχον Γίνδι.

Αἰθέτε Γίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκείθῃρα ρέεθροισι.

καί κεν ἄριστον ὕδωρ τὸ μὲν ἐφῆδα μόνον.

Δαμοχάριδος γραμματικοῦ εἰς ἕτερον.

Ἡρῆ, καὶ Γαρίῃ, καὶ Παλλάδι τῷ τοῦ λοβῶν,

ὥς πρὶν τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν,

καὶ τὰ χαλκῆς μορφῆς κρίσις ἔσσεται ἢ Γάρις αὐταῖς,

εἰκῶν δ' ὀργυρεῖσι νάμασι δειννυμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ωμοσαν αἱ χάριτες φερεαυγέα κοίρανον αἴγλης

ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Γαρίῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν ὁμηρος,
νηπενθεὶς, ἄχολόν τε, καὶ κῆν ἔπι ληθεὶς ἀπάντων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ φῆς ὀρχομένου χάριτες τὸ λοετρὸν ἔταξαν·
τοῦνεκα χωρῆσαι τεύαρας οὐ δαύαται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ενθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις,
θεῖεν ἄλεξάνδρῳ, καὶ αἰθλίον ἥρπασε μῆλον,

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, ἀπόλλων,
ᾧ μὸς αὖ ἀλλήλοισι ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀθάνατοι λούονται, ἀνοιγομένην βαλανείου·
πέμπῃ δ' ἡμίθεοι μετέπειτα δὲ ἡματα πάντα.

Εἰς ἕτερον λοετρὸν μικρόν.

Μὴ νεμέσας βασιῶσι· χάρις βασιῶσιν ὀπιθεῖ·
βαυὸς καὶ Γαρήης ἐπετο κοῦρος ἔρως.

Λιοντίς χολαστικὴ εἰς τὰ θρῦμα
τὰ βασιλική.

Θρῦμα τὰ δ' ἄρεκέως βασιλική· τὴν δὲ γὰρ αὐτοῖς·
οἱ πρὶν ἀγαυάμενοι θῆκεν ἔπωνυμῖν·
οὐ γὰρ ὅτε βροτέῳ πυρὶ θάλλεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτὰρ μάτῃ δὲ λιβαὶς τίκεται αἰθομένη,
οὐδὲ ρόος ψυχροῦ πτιδᾷται ἀμφὶ λοετρά,
ἀλλ' οἷον ποταμὸς τοῖον ὕπερφέρεται.

Εἰς τὰ θρῦμα τὰ ἀγαυά, μεμόνεια ἐν
σμύρνῃ. Αἰαθίς χολαστικὴ.

Χῶρος ἐγὼ δαναῶν μεμελημένος· ἔβα μολῶντες
τῆς προελθῶν, ἐξελάθοντο τέχνης.

ἔλκεα γὰρ

ἔλκεα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀνέσαντο ρέεθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
ἐνθ'· ἐξήθην ὀροφηφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς,
πλὺ ἀγαμεμνοῖεν ἄνδρον ἐπωνυμίην.

Εἰς ἕτερα θρῆνα.

Αἰδολον.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀένταον πῦρ
οὗτ' ἂν ἔχη, φλοξὶν δὲ πριζείη κρυφίῃσιν
ἀτμός· ἀνω βαίνων εἰς αἰθέρα θρῆνος, ἐν βέν
θλιβόμενος, πυριθαλλεὺς ἐράγεται ἱημάσιν ὕδωρ.

Αἰδολον.

Χρήμασι τοῖς ἀγῶντος εἰδείματα τῇδε λαϊφόν
δῆμος ὁ τῆς τεχνῆς, θαῦμα καὶ ἐσπομένοις.

Εἰς λουφὸν ἐν πραινέτω.

Οὐ βαλανεῖον ἔην προπάρσιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλ' ἡ τόπος σκυβάων χῶρος ἀπκρίσιος.
νῦν δὲ τὰ τρῖνα τὰ πᾶσι βοώμενα, καὶ χαρίεντα,
ἀγλαΐη προφέρει· καὶ γὰρ ἀλεξάνορος
νικηέων ἱβῶς, σοφίης ἐρικυδέος ἀστὴρ,
ταῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

Εἰς ναοὺς. 20

Εἰς ναὸν τῷ Διὸς κτισθέντα παρὰ
κεκροπιδῶν.

Αὐτῷ Ζηνὸς ὁ δ' οἶκος ἐπ' ἀξίος· οὐδ' ἐγ' Ὀλύμπου
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατὰ χόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδα Διὶ πῶνδ' ἐθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' Ὀλύμπου
νεισόμενος πρὶ Ζῆν, ἄλλον Ὀλύμπου ἔχῃ.

DD

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνων.

Γρά θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται· οὐδὲ κεθαρμῶν
 χρεῶ, τῆς δ' αὖτ' ἡΐατο οὐδὲν ἄγος.
 ὅς τις δ' οὐλοῦν ἦτορ, ἀπόσχε· οὐ ποτε γὰρ σὴν
 ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μαινόμενον.

Αθηνων.

Τίς πῃ ἂν οὐλύμποιο μετάγαγε παρθενιῶνα,
 πῇ πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
 ὅς πόλιν ἀνδρόκλοιο θεῶν βασίλειαν ἰάνων,
 τὰν δορί, καὶ μούσαις ἀπυτάταν ἔφεσον;
 ἢ ῥὰ σὺ φιλαμένα τιτυοκτόνε μέζον ὀλύμπῳ
 τὰν ῥοφὸν, ἐν ταυθοῖ ἔν σὸν ἔθον θάλαμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ. Παλλαδά. 21

Νίκαι πάρεσμεν αἰ γελῶσαι παρθένοι,
 νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρήσῳ πόλει.
 ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες πλὴν πόλιν,
 πρέποντα νίκαις ἐντυπνοῦντες χήματα.
 Εἰς ἀγαλμα νίκης ἀπῆσον ἐν ῥώμῃ, ἥς
 τὰ πῆρ' ἀμβραυνῶν κατεφλέχθη.

Γομπηίου.

Ῥώμη παμβασίλεια, θεὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
 νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἀπῆρος οὐ δυνάται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. 22

Σωφρονίου πατριάρχου.

Ὁ πρὶν ἀλωόμενος, καὶ ἀνέστον ἵχνος ἐλαύνων,
 εἴτ' ἀπ' ὁδοῖς πρίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίας,
 ἐσθλάδ' νῦν προσίων ᾤσον ξένη ἔν σέο πόδι,
 βασιτάειν ἐθέλων, οἶκον ἐτοῖμον ἔχων.

εἰ δέ με καὶ τίς ἐταυξεν ἀνακρινέεις πλήρης,
Εὐλόγιος, φαρίης, δ' ὀχιβὺς ἀγαθός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄσος ἐμοί, καὶ ξείνος, αἰεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἔρουν' ἄν
τίς; πόθεν, ἢ ἐκ τίνων, ἐστὶ φίλος ἐνίης.

Εἰς οἶκουσ. 23

Εἰς οἶκον ἐν κιβύρα. Μακεδονίου οὐ πάτερ.
Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρῶτοιο θεμέλου
ἀχρὶ καὶ ὑψιλοῦς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
οὐ γὰρ ἀπ' ἀγορῶν κτεάτων λήϊστοι χαλκῷ
ὄλβον ἀολλίζων, ταῦτε μακεδόνιος.
οὐδὲ λιπρῆς κενεῷ, καὶ ἀνδρὶ μόχθῳ
κλαῦσε, δίκαιοτάτῃ μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
ὥς δὲ πόρων ἀμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικάῳ,
ὥς καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μβόπων.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τῆς Ζωξίππου,
καὶ τῆς ἱππικῆς. Λεοντίου.
Εν μὲν τῇ Ζωξίππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρὸν.
ἐν δ' ἐτέρῃς, ἱππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
τὸν ῥὰ θεησάμενος, καὶ τῷ δ' ἐνὶ χερσὶ λαίλαστος,
δ' αὖρο καὶ ἀμπελυσσον δατὶ παρ' ἡμετέρῃ.
καί κε πάλιν σαδείοις πρὶ δέελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτωνος ἐκ θαλάμου.

Γαύλος σιληνταρίης εἰς οἶκον
ὑψιλὸν ἐν βυζαντίῳ.

Τριαδὸθεν εἰσορόω πλυτβρέα νῶτα θαλάττης,
πάντοθεν ἡματίῳ φέγγει βαλλόμενος.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν πρὶν ἰδνᾷται ἡὼς
τὸ πρὸς μένιν, εἰλεῖν πρὸς δ' ὕσιν οὐκ ἐθέλει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς οἶκον ἐπίπεδοι. Ιουλιανῷ ἀπὸ
ὑπάρχων αὐγυπτίου.

Ὡρῇ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χεῖματι θάλλω,
τοῦλίπες ὠράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν βυζαν-
τίῳ. Αἰγυπτίου χολαστικοῦ.

Τῆς ὁρετῆς ἰδρώτα θεοὶ προπαροῖθεν ἐβηκον
ἐννεπεν ἀσκραῖος δῶμα τόδε προλείων.

κλίμακα γὰρ ταναῖν πρόσον κεκρυμμένην ταρσῶ
ἰδρώτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην.

ἰψόοι δ' εἰσενόησα θαλασσίαν πρῶπην,
καὶ τάχα τῆς ὁρετῆς πισύτατος θάλαμος.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον τωβασί. Ιουλιανῷ
ἀπὸ ὑπάρχων αὐγυπτίου.

Κρῖθαλέους δίζεθε δόμους λήιστορις ἄλλους.
τοῖσδε γὰρ ἔπι φύλαξ ἐμπεδος, ἡ πενίη.

Εἰς τὴν προίκλινον τῆς
μαγνῶρας.

Ὁραλέως πολύπυσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
ἀχμὴν ὀλβοτότηραν ἀπὸ σαυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἀναξ ἡρακλῆς, σὺν Κωνσταντίνῳ υἱεῖ.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκὴν
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀναστατίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπὲρ τέλλω πανυπείροχος ἀστειγαῖης,
θαῦμα φέρων πάντεσιν. ἐπεὶ κοσμήκρες ἔργων.
ὑψος ὁμοῦ, μήκος τε, καὶ ἄπλετον οὖρος ἰδόντες,
ἀσνεπὲς ἐφράσαντο πελώριον ἔργον ἔχσαι.
ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρέσβηϊ τέχνης
ἀθέριος πολυῖδρις, ἐμὴν τεχνήσασθαι μορφήν

ἀχράντω βασιλῇ φέρων προτάγρια μόχθων.
 ἐνθεν ἀπερέσιον μέγιστος πρὶ πάντι τιτάνων,
 αὐσονίων νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
 εἶξον ὄρεσι χάρις καπιτωλίδος αὐλῆς
 εἰ καὶ χαλκείων ὀρύφων ἀμαρύγματα πέμπεις,
 κρύψον ἀμερήτων μεγάρων σιονύμενον αὐλαῖς,
 πέργαμε, φαιδρὸν ἀγκυματεὸν ρουφίνιον ἄλσος.
 μὴ δὲ τανυπλῦροις ὄρεσσι κύζει πέφοις,
 αἰδοιανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν αἴσης.
 οὐ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ κολοαοῦ,
 οὐδὲ φάρου. μεγάλην μοῦνος δ' ὑπρέδραμον αἶγλην.
 αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος ἰσαυροφόρον μετὰ νίκην,
 χρυσοφαῖς μ' ἐτέλεσεν ἐδέθλιον ἡριγενείης,
 πάντη τε βράχων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

Εἰς τὰ παλάτια σοφιστῶν.

Μαριανοῦ χολαστικοῦ.

Ὀπτόθι τεμνομένης χθονὸς ἀνδριχα πόντον ἀνοίξει
 πρακτὸς ἀλικλῦτων πορθμὸς ἐπ' ἡϊόνων,
 χρύσεα συλλέκτρ' ἑσθ' ἀνέκτρα θῆκεν ἀνάσσει
 τῇ πολυκυδίῃ θεὸς ἀναξ Σοφίη.
 ἄξιον ὦ ῥώμῃ μεγαλοκρατὲς ἀντία σείῃ
 κάλλος ἀπ' αὐρώπης δέρκεαι εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον καλλο-

πιθέν. Γάυλου σιλεν-

τιαρίου.

Κόσμον ἰσῆνος βασιλῆος ρυπώοντα καθήρσας,
 καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἡγαλίσει τεμένη.
 σοῖς δὲ πόνοις Δομνῖνε, κατὰ νύκτα διώκεις
 ἐκ θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μρῶπων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Θεαυτήτε χολαστικῶς εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ πᾶς ἐπὶ γήραϊ· φαιδρύτερος γὰρ

Δομνῖνος θαλάμῳς μητρὸς ἐταυξε δίκης.

λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός· ὁ πᾶς δ' ἐμείο φαίνεται.

καὶ δὲ αὐτῶν ἀντιχαρίζομεθα.

Εἰς πλὴν βασιλικὴν τῶν πεδυνητῶν,

ἐν βυζαντίῳ· Ἀδέσποτον.

Χῶρος ἐγὼ θεομοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πυρὴ

ἀφρονος αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,

ἢ πᾶσι τέταται μὲν ἀένας· ἡ θείῃσι δὲ

ἐνθάδ' ἀγρομένοις, πάντα δίδωσι ρόον.

Εἰς βῆμα τὸ σοφιστῶν Κρατερῶ.

Ἰσλιαντὶ ἀπὸ ὑπάρχων αἰνυπίας.

Δένδρον ἐγὼ μακχριστὸν ἐπεὶ πρὶν μεσούθεν ὕλης

ἰσταμένον, λιγυροῖς ἐβρεφόμην ἀνέμοις,

ὀρνίθων ἐπίβαθρον εὐθροον· ἀλλὰ σιδήρῳ

ἐτμήθη, κλήρῳ κρείσσονος αὐτοχίης.

ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατρῶ κρατρῶς ὑπὸ μύθοις

ἀρδομαι, αὐμύθοις χούμασι τηλεθάων.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου χολαστικοῦ ἐν βυζαντίῳ.

Τούτῳ με πολλὰ καμῶν Μυσόνιος οἶκον ἀγνῶν

πυλίκον, ὀρεκτώσις ἀσμάσι βαλλόμενον.

ἐμπης ἔκ' ἀπέλειπεν ἀφεγγέα δώματα μοίρης,

ἀλλά με καλλείψας, ἐν χθονὶ ναιετάει.

καίρ' ὅ μιν, εἰς ὀλίγην κείται κόνιν· ἡ δὲ πρῶτη

τέρψις, ἐπὶ ξείνοισι ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύρας· Σιμωνίδης.

Κίμων ἐγράφε πλὴν θύραν πλὴν δεξιάν,

πλὴν δ' ἐξιώντων δεξιάν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίνου οἰκίαν. Κύρου

ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματα Μαξιμίνος νεοπηγῆος ἐνδοθὶ ῥώμης,
 αὐτὰς ἠϊόνεσσι θεμέλια χερσὶ πῆξας.
 ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
 τῇ, καὶ τῇ. καὶ ὅππῃθεν ἔχω πόλιν. ἀλλὰ καὶ ἀντήν
 πάνθ' ὁρώ γαίης βιβανηίδος ἀγλαῶ ἔργα.
 ἡμετέροισι δ' ὑπένβην ἐριθενεσσι θεμέθοις
 πόντος ἀλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἄλλας δ' ἴαν,
 τόσων ἐπιφάων, ὅπόσον χθονὸς ἀκρα διῆναι.
 πρὸς ἀπὸς δ' ἐξεμέθεν τίς, ἐὼν μέγα θυμὸν ἰανθῇ
 βαδὼν ὑπὲρ κύψας, ἐπεὶ εἰσίδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
 δένδρεα, δώματα, νῆας, ἄλλα, πόλιν, ἡέρα, γαῖαν.

Αἰδέσσοτον.

Φαιδρὸν ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἱεῖρει,
 ἡελίῳ παρέχων θάμβος ἀνβρομένῳ.
 οὐπτε ἴδρ τοιούτων ἐπὶ χθονὸς ἐδρακε κέλλος,
 ὑπόθεν οὐρανὸν οἶμον ἐπὶ δ' ἰχόμενος.

Αγαθίου.

Χῶρος ἐγὼ ποτὶν μὲν ἐν συρβῶτις ἰδέσθαι,
 πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
 ἐνθάδε ξένων τε, καὶ ἐνδοπίων, καὶ ἀγροίων
 νηδὺς ἐπερδούπει λύματα χουμίνι.
 ἀλλὰ πατήρ με πόλιος ἐπαλλάξας ἀγαθὸν,
 θῆκεν ὄριζον, πρὶν πρὶν ἀτιμότατον.

Εἰς Οὔλα. 24

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσιν τὸ Χριστοῦ τὴν γένναν.
 Ὡ πόσον ἀνέστη ὁ ζωγράφος, ὅπῃ χαράσσει
 κοίραν ἐρήνης ἀσπίδι τιμωμένον.

DD 1111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρου εἰς κρᾶτος.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὄρεσθαι,
καὶ τρηνήφιλίσις, καὶ φόβος ἀντιπάλαις.
ἐκ δ' Ὑπαιμέμεος Γείσων μ' ἔλχ· ἐπρεπε δ' ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμη κόρυβι.

Εἰς Ὀρχιστρίδας. 25

Εἰς εἰκόνα Ὀρχιστρίδος.

Λεοντίου Χολαστικῷ.

Μουσάων δεκῆτι, χαρίτων Καρχάμαλλε τετάρτη,
τρηνή μρόπων ἄστος ἀγλαΐη,
ὀμματά σοι, καὶ ταρσά, ποδὴνιμα, καὶ σεφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ μουσῶν κρείσωνα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἐτέρας Ὀρχιστρίδος ἱσταμένης
ἐν τῷ σωθενίῳ. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ μὲν ἑλλαδίη βυζαντιάς· ἐνθάδε δ' ἔστιν.
ἢ χι χοροσασίην εἰαρι δῆμος ἄρει,
ὅπποθι πορθμῷ γαῖα μβρίζεται· ἀμφοτέραι γάρ
ἀντιγες, Ὀρχιστρίδους ἦνεσαν ἡμετέρας.

Εἰς εἰκόνα Ὀρχιστρίδος διαχύσου
ἐν βυζαντίῳ. Τῷ αὐτῷ.

Οὐτὶς ἐπ' ἀνθούσῃ χρυσὸν βάλεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφοχύθῃ κρονίδης, ὥς πάρος Δανάη.
σώματι δ' οὐκ ἐπέλασεν, ἐπεὶ τόσον ἔλλαβεν αἰδῶς,
μήτινι μουσάων μίσχεται οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Θῆλυς ἐν Ὀρχιστρίδῃ κρατεῖ φύσις· εἴξατε ποῦροι.
μοῦσα, καὶ ἑλλαδίη, τῷ τον ἔθεντο νόμον.
ἢ μὲν, ὅτι πρώτῃ κινήσιος αὔρετο ρυθμούς.
ἢ δ' ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν δὲ ἀκρότατον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῶ αὐτῷ.

Ἐκτρα μέν τις ἄσπε νέον μέλος· ἐλλαδίη δὲ
 ἰσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
 ἦν δὲ πόθος, καὶ δῆμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἔκλυος.
 ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλαι ἐμίξε χάριν.
 Τοῦ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Οὐτο, μ' ἐχθρὸς λιβάνου, χαρίτων δέ μ' αἶσ', ἥθεα πειθοῦς
 παρθένη, καὶ Γαφίης μετὸν ὑπ' ἐκ λαχόνων.
 αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρως ἄτε κοῦφος αἰθύρης,
 καλλιῇ, καὶ τέχνῃ πάντα σέφελκομένη.
 Εἰς Ξενοφῶντος σμυρναίου.

Αὐτὸν ὄρῳ ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἠνίκ' ἐκ ληνοῖς
 ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χορομανίης,
 καὶ Κᾶδμου τὰ πάριβα χοροῦματα, καὶ τὴν ἀφ' ὕλης
 ἄγγελον, οὐρανῶν ἰχνηλάτην θιάσων,
 καὶ πῶς οὐκ ἔζουσιν ἐν αἵματι παῖδ' οὐδ' ἀγαυὴν
 λυαλάδα· φῶς, θεὸς ἀνδρὸς ὑπερσίης.
 Εἰς τὴν Πυλάδου ὀρχιστοῦ.

Αντιπάρου.

Αὐτὸν βακχεύοντι ἐνέδυ θεὸν, ἠνίκ' ἐκ βάκχας
 ἐκ θηβῶν ἰταλὴν ἦγαγε πρὸς θυμέλην
 ἀνθρώποις Πυλάδης· τρῖπλὸν δέος, οἷα χοροῦν
 δάμνους ἀκρήτε παῖσαν ἐπλησε πόλιν.
 θῆβαι γινώσκουσι τὴν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
 οὗτος ὁ παμφώνοισι χερσὶ λοχυνόμενος.

Εἰς Πηγάς. 26

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ὄρεϊ. Ἀδέσποτον.
 Ταῖς προύσης νύμφαις ὑποείκομεν· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
 κρείσσονες ἡμεῶν χαίρετε πυθιάδες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ τύβια, καὶ μετὰ προὔσαν,
ἡ μετέραις νύμφαις εἴξετε νηϊάδες.

Εἰς καμάριναν ἐν σικελίᾳ.

Γαροιμιῶδες.

Μὴ κῖνει καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
μήποτε κινήσας πῶν μείονα, μείζονα θεῖης.

Αἰέωτογον.

Αἴναον, καβαρήν τε παρρ' ἰχθυομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀναβλύζει γειτονέουσα νάπη.
πάντῃ δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμβροθαλέσι δάρναις
ἔσεμμαι, σκιρῇ τε χορμένῃ κλισίῃ.
ποῖνε καὶ μὴ με θέρουσ παραμείβεο, δίφταν ἀλαληῶν.
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

Ανύτης.

Φριξοκόμα πόδε Γανῖ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεόδοτος οἰονόμος.
οὔνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέριος μόγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χρυσὸν μελιχρόν ὕδωρ.

Νηϊίου.

Ἰζον ὑπ' ἀγέροισιν ἐπὶ καί μες ἐνθάδ' ὁδίταις,
καὶ πίε θαλασσὸν ἰὼν πίδακος ἀμετέφασ.
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν· ἂν ἐπὶ γίλλῳ
σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδί παριδρύνεται.

Αἰθιλον.

Ωκεανῷ θυγάτηρ, καὶ τιθύος εἰμὶ νύχθα.
κρήνη· τιλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὕγρην.
θῆκε δέ με Γτερέλας ἥδ' ἐνυαλίου.

Ἀδίσσων.

Ενθεν ἀλέξανδρος, μακεδῶν πῖεν ἀνθαδὸν ὕδωρ,
μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανεῖκελα ρούματα πιγῆς.
ἢ καὶ ὀλυμπιάδος πόρεν οὐνομα, μητέρος ἐσθλῆς.

Εἰς Γοιήτας. 27

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου.

Υἱὲ μέλητος ὁμήρε· σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάση,
καὶ κολοφῶνι πάβῃ, θῆκας ὅτε αἰετον.
καὶ τάσδ' ἀντιθέει φυλῇ γεννήσας κούρας,
δισαῖς ἐκ σιθίων γραψάμενος σελίδα.
ὕμνε δ' ἢ καὶ νόστον ὀδυνηῶς πολὺ πλάκην.
ἢ δὲ τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁ τὸν τρώϊος πόλεμον σελίδασι χαράξας.
ἢ τίς ὁ πλὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
οὐκ ὄνομ' οὐρίσκω σαφές, οὐ πόλιν· οὐράνιε Ζεῦ,
μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὁμήρος ἔχει;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οπποῖας τὸν ὄνηρον ἀναγραφώμεθα πάσης,
κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις.
ἢ τὸ μὲν εἶναι ἀγνωστον, ὃ δ' ἀθανάτοισι ἶσος ἦρως,
ταῖς μέσαις ἐλίπεν παρτίδα, καὶ γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχάσατο θεῖον ὁμήρον,
ἢ κολοφῶν βραφεῖης ἄστρον ἰονίης,
ἢ χίος ἢ κ' αἰγυπῖος εὐσπορος, ἢ Κύπρος ἀγνή,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο πάβῃ,
οὐκ ἄργος δαναοῖο, κυκλωπεῖη τε μυκίνη,
οὐδὲ τὸ κεκροπίων ἄστυ παλαμογόνων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὃ γὰρ ἔφην χθονὸς ἔργον ἀπ' αἰθέρος ἀνὰ ἑμοῖσιν
πέμψαν, ἵν' ἡμῖν δῶρα πρῶτα φέρῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀντιπάρου.

Οἱ μὲν σὺ κολοφῶνα τιθινήτειραν ὅμιρε
οἱ δὲ, καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον.

οἱ δ' ἰόν. οἱ δ' ἐβόασαν ἐὺκλαρον σαλαμῖνα.

οἱ δὲ νῦν τῶν λαπιθῶν μητέρα θεαυαλίην.

ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνιάχον. εἰ δέ με Φοίβου

χρῆ λέξαι πινυτᾶς ἀνδρῶν μακροσύναν,

πάρασοι τελέθει μέγας οὐρανός. ἐκ δὲ τεκούσης

οὐ θνατᾶς, μαῖρος δ' ἐπλεο Καλλιόπας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐπὶ ἑριδ' αἰνέουσιν πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου,

κῦμν, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, αἰθῆνα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐπὶ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν ὁμήρου,

σμύρνα, χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, αἰθῆνα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χίος ἔφης; οὐφίμι. τί δ' αἰ, σμυρναῖος; ἀπαυδῶ.

κῦμν δ', ἢ κολοφῶν; παρὶς ὅμιρε σέθεν;

οὐδέ τι ἑτέρη. σαλαμῖς δὲ τεινὴ πόλις, οὐδ' ἀπὸ ταύτης

ἐξέφην. αἶψ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας.

οὐκ ἐρέω. τί νος ἢ ῥά; πέπεισμέν' ὅτι τάρε κεν εἰπὼν,

ἔξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθόμενας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς αἰῶνας ὅμιρε, καὶ ἐξ αἰῶνος αἰείδη,

οὐρανίης μουσῆς δόξαν ἀειράμενος.

μῆνιν μὲν γὰρ αἰεσσας ἀχιλλεύς. αὐτὰρ ἀχαιῶν

τρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,

τρεφόμενον τε πλανήσιν ὀδυσαίᾳ ποικιλόβυλλον,
τῷ λέχῳ ἀσπασίως εἰσὶδὲ Πινελόπην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ θεὸς ἔστιν ὁμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
εἰδ' αὖ μὴ θεὸς ἔστι νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὖρε φύσις μόλις ἄρε· τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἓνα μούνην ὁμηρον ὅλην βέβασα μενοιμήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποῦ ὁμηρεὺς μεγάλης ὁπὸς ἔστιν ἀπαυθὺς;
τίς χθῶν; τίς δὲ θάλαττα μάχην οὐκ οἶδεν ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ κιμμήϊων πανδρῆκεος ἀμμορος αἴγλης
ἠελίου, βροτῆος ὀνομ' ἐκλυεν· ἐκλυεν ἄτλασ',
οὐρανὸν ἀνρύττον ἐχὼν ἐπικείμενον ὤμοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Διεξιὼν ὁμηρε πῶν κεκαυμένην,
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπρῶτης πόλεις.

Αντιπάρου εἰς εἰκὼνα Πινδάρου.

Νεβρέων ὁπόσεν σάλπιγξ ὑπρίαχεν αὐλῶν,
τόσων ὑπρ' ἔπασσεν κραγε σέο χέλυς.
οὐδ' ἐμάτην ἀπαλὸς ξουθὸς πρὶ χείλεσιν ἐσμὸς
ἐπλάσε κηρύδεσιν Πίνδαρε σέο μέλι.

μάρτυς ὁ μαινάλιος κρόσις θεὸς ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο, καὶ νομίῳ λησάμενος δανάων,

Εἰς τὸν αὐτόν. Κύρου ἀπ' ὑπάτων.

Πίνδαρον ἱμβρόεντα παρ' ὕδασι Κύρος ἐγείρει,
οὐνεκ φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνῃ εἰς ἀνακρέοντα.

Πρέσβαν ἀνακρέοντα χύσαν σεσαλαχμένον οἶνω,
θάλεο δινωτὲ σρεπλὸν ὑπρθε λίθου;

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ὥς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὀμμασιν ὕψα διδορκῶς,
 ἄχρ' ἢ ἀσφαγέων ἔλκεται ἀμπεχόναν.
 διαῶν δ' ὄρυγίδων, τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ
 ὤλεσεν. ἐν δ' ἑτέρα ῥιπνὸν ἄραρε πόδα.
 μέλπει δ' ἢ Βάθυλλον ἐφίμβρον, ἢ ἐ Μεισιτάν,
 αἰωρῶν παλάμῃ τὰν δυσέρωτα χέλιω.
 ἀλλὰ πᾶτ' Ἰόνουσε, φύλασέ μιν. οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἐκ βάκχου πίπην βακχιακὸν θέραπα.

Λεωνίδου.

Ἰδ' ὥς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
 ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπρ' ἔλκεται
 ὅτ' ἄχρ' ἔχων. πᾶσ' δὲ βλαυτίων τὸ μὲν,
 ὁ μὲν φυλάσσει. θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 μελίσσεται δὲ τὰν χέλιω διακρέων,
 ἦτοι βάθυλον, ἢ καλὸν Μεισιέα.
 φύλασε βάκχε τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐρένους.

Τὸν τοῖς μελιχοῖς ἱμέροισι σύντροπον
 λυαῖον, ἀνακρέοντα τήϊον κύκνον,
 ἔσφηλας ὕγρῃ νέκταρος μεληδόνι.
 λοξὸν γὰρ αὐτὸ βλέμμα. καὶ πρὶ σφυροῖς
 ῥιφθεῖσα λώπους πέζα, καὶ μονοζυγὲς
 μέθην ἐλέγχει σάνδαλον. χέλιος δ' ὁ μὲν
 τὸν εἰς ἔρωτα ὕμνον ἀθροίζειται.
 ἀπῶτα τήρει τὸν γεραῖον αὐτε.

Αἰέτωπον. Εἰς τὸν αὐτὸν

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀνδρες ἐρώτων
 πρέσβω, ἴσον κούροισι, ἴσον ἀδόντα κόραις.
 ὀμμα δέ μου βρομίῳ βεβαρημένον, ἢ δ' ἀπὸ κῶμων
 τρηνὰ φιλαρτύπων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφῆς. Δημοχάριδος.

Αὐτὴ σοι πλάσσειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 πλὴν μιτυληναίαν ζωγράφει πρίβδα.
 Πηγάζει δὲ διαυγὲς ἐν ὄμμασι. τὸ το δ' ἐκάρτῳ
 δηλοῖ φαντασίην ἐμπλεον αὐτοχίης.
 αὐτμάτως δ' ὁμαλήτε, καὶ οὐ πρίβδα νομῶσα
 σὰρξ ὑπὸ δεικνυμένην πλὴν ἀφέλειαν ἔχει.
 ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροιο, καὶ ἐκ νοτβόα προσώπου
 μοῦσαν ἀπαγγέλει Κύπριδι μιγνυμένην.

Εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ Ζηνο-

βίου γραμματικῆς.

Αὐτὴν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράφει.

Βίμπορα δὲ γράψας, τὴν σκοπὴν εἶπεν ἔχω.

Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου. Ασκληπιάδου.

Αὐτὰ ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλ' ἄσε μοῦσαι
 ἔδρανον ἐν κραναοῖς αὐρεσιν ἡσιόδου.

καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσάμεναι πρὶ πᾶσαι,
 ὥρεξαν δ' ἄφνης ἰδὼν ἀκφέμοι.

δῶκεν δὲ κρήνης ἐλικωνίδος ἐνθεον ὕδωρ.

τὸ πλανῶ πώλου πρόθεν ἐνοφεν ὄνυξ.

οὐδ' οὐ κορεσάμενος μακέρων γένος, ἔγρατε μοι παῖς,

καὶ γένος δ' ἄρχαίων ἔγραφε ἡϊθέων.

Ὡς ἂν τῆς βίβλου λυκόφρονος.

Αἰνολα.

Οὐκ εὐνὴν ἡμετέροισι πλυγνᾶμπῶις λαβυρίνθοις

ρῆϊδ' ὡς προμῶλοις δὲ φαός, αἶνε τύχοις.

τόιους γὰρ πριαμὶς Κασσιάνδρῃ φοίβασε μύθους,

ἄγγελος οὐδ' βασιλεῖ ἔφρασε λοξοφύχης.

εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ὅτε χέρας ἦν δὲ

νῆυσ' ἔφους μουσέων χρυσὶ βάρος φορέεις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ὀππιανόν.

Οππιανὸς σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα σικαίφας,
θῆκε το πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

Αἰηλον.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα,
οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ κρονίδης.

Αἰηλον.

Ελθετε πρὸς τέμενος γλαυκῶπιδος ἀγλαὸν ἥρης,
λεσβίδες ἀβρὰ πρῶν βήματα ἐρξέμεναι
ἐνθα χορὸν κελὸν εἴσαοθ', ὕμνιν δ' ἀπ' ἄρξει
Σαπφῶ χυσεῖν χρυσὸν ἐχουσα λύρην,
ὀλβια ὀρχηθμοῦ πλυνθῆος. ἢ γλυκὺν ὕμνον,
εἰσαΐειν αὐτῆς δέξετε καλλιόπης.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ. 28.

Εἰς ἡράκλειον πῶν πόντε Ἀδέσποτον.

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶθα καὶ ἄλλην,
ἴθι με πῶν πόντε μηδὲν ὀτιμοτέρην,

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνῃ τῇ θαλάτῃ ἐπι-
κεῖμενον, ἐν ᾗ καὶ ὕδρεϊον.

Αδέσποτον.

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε, τίς ἐν ῥοβίοισιν ἔταυξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι ταῦξε πρὶν, πλωτῆρας ἀφύσσειν
αὐτῶν ἐκ νηῶν χρυσὸν ὄρυομένους;
ἦτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικῆσας Οησεά, καὶ Γέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς τόσον ἔργον ἔταυξε, τίς ἡ πόλις, ἢ ἡ γέρας τί;
ἀμβρόσιος, μυλασάνς, ἢ φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον

Εἰς φάρον ἀλεξανδρείας. Ἀδέσποτον,
Γύργος ἐγὼ ναύτησιν ἀλωομένοισιν ὄρῳ
εἰ μὴ, Ποσειδάωνος ἀπενθέα πυρσὸν ἀνάπῳ.
καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγούποισιν αἰήταις,
πῆσεν εἰς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ὄψι πειτήρ· κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται,
χεῖρας ἀβτάζουσιν, ὅτε κλυτῷ ἔννοσι γαῖῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν σμύρνῃ.

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀμεμφέα νυκτὸς ὁμίχλην,
εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλωέτε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἀλωομένοις θαλαυγέα δαλὸν ἀνάπῳ,
τῶν ἀσληπιχδῶν μνημοσύνην καμάτων.

Εν αἴσῳ. Ἀδέσποτον.

Πῶσα λυθ' ἀξιόχῳ πόλις οὐχέται. ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παρσεύχων, ὡς θεὸς ἠκέσαστο.
ἐξοχα δὲ, κραναῇ ῥόον ὕδατος ὥπασεν αἴσῳ.
πλλῶν πέρσων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φεύγετε πάντες, ἀπ' προθέοντες ὁδοῖται.
πλημύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν ἀξιόχου.

Εἰς πλὴν Εὐγενίου πόλιν ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰουλιανὸς λαοασόα τέχην ἤξεσθ,
πῆσε ῥόπαιον, εἴς σὺμβολον ἀγρυπνίης,
σφάζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπ' ἀνθε μενοιῶν,
ἢ προπάρειθε κροτῆν τῆς πόλεως πλέμους.

Εἰς πλὴν ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀφίσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρασθ,
ἀξιός ἐστι πόλιν καὶ τέρατον ἡνιοχάειν,

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀφίδος.

Ἐπρεπέσοι Θεόδωρε τύχης οὐκίονα νηὸν
ἔργου κοσμήσαι θαύματι παλατίου,

ΕΕ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δωράτε κυδέντα πρεῖν χρυσάσπιδι ἰώμῃ,
ἥσ' ὑπακνταῖξεν, καὶ κρίσεπαρχον ὄρεῖ.

Εἰς τὴν μόφου εἰσάν

Μόφου τὴν δ' ἐσορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἥν ποτε μάντις
δείμαρ, τῷ πταμῷ κάλλος ὑπερεμάσατο.

Αθήλον.

Τῆκε καὶ πέφην ὁ πλὺς χρόνος· ἀμ' ὄφρετάων
ἀσκληπιόδοτε τὸ κλέος, ἀθάναν.

ἴακ, καὶ ἴα πόρεν γέρα παρ' ἰδί. τοῖς ἐπὶ πᾶσι,
καὶ τόδε μίφειοθω κοῖλον ἔργμα θόλου.

Εἰς τὴν πύλιν Ξυλοκρίκου
ἐν βυζαντίῳ.

Θυδόςιος τόδε τείχος ἀνάξ, καὶ ὑπαρχος ἐώατο
Κωνσταντῖνος, ἔταξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

Εἰς τὴν πύλιν τῶ ῥηγίου ἐν βυζαντίῳ.

ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσκηπῶ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὑπαρχος εἰδείμαρ τείχεϊ τείχος.

Εἰς τὴν πύλιν τῶ ἄργυ.

Τῆςδε πύλιν λάκκιν εὐξέσοις ἀραρήν
ἀμφοτέρων κόσμον τε πάρε καὶ θάμβος ὀδίταις
τεῦξε Κλέης, Κλεάδης ἀγανῆς πόσις ἀπατερείης
ἀβναίων ἀδύτων πριώσιος ὄρεοφάντης,
τρεπόμενος δώροισιν ἀγαθῶν βασιλῆων.

Εἰς σωτήρια, ἐν σμύρνη. Αἰαθίου χολαστικού.

Γὰν τὸ βροτῶν σπατάλημα, καὶ ἡ πλούλβας ἐδωδῇ,
ἐνθάδε κρινομένη, πλὴν πρὶν ὀλεσε χάριν.

οἱ γὰρ φαλαινοῖ τε, καὶ ἰχθύες, αἰθ' ὑπ' ἰχθίν

ρίψιες, ἥτε τόση βρώματος ἐξαπάτη,

γίνεται ἐνθάδε κόπος· ἀπαυῶει δ' ἄρα γαστήρ
ὁ πτόσα πειναλὴν δέξατο λαυχενίη.

ὅτ' ἐδὲ γινώσκῃ τίς, ὅτ' ἄφρονά μ' ἦτιν αἶρων,
 χρυσοῦ τοσαυτοῦ πῶν κόνιν ἐπρίατο.
 Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Τὶ σεναίχεις κεφαλὴν κεκρυμμένος, ὅτ' ἐπὶ πικρὰ
 οἰμῶζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
 ὅτ' ἐπὶ γαστέρα σείο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσεις,
 ἐκθλίψαι δ' ἀνέων μάστιγος ἐργασίην;
 μόχθων τραυτίων οὐ σοὶ χρέος, εἰ παρὰ δ' αὐτὴ
 μὴ τὸ ἀναγκάου πρὸς παρεξέταθης.
 ἀλλ' ἐπὶ μὲν σιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ σῶμα τέρας
 βρώμασιν, οὐτιχὴν κείνα λογιζόμενος.
 ἐνθάδε δ' ἀρχάλλης. μούνη δ' ἀλιτήματα λαμοῦ
 ἢ γαστήρ τίθει πρὸς ἀντιπόρῳ.

Εὖ γε μάκρ' τλήθου με γωπόμε, σοὶ βίος αἰεὶ
 μίμνην, καὶ σκεπάνης ἀλγέα, καὶ πενίης.
 λιτὰ δέ σοι καὶ δειπνά, καὶ ἐν ξυλοχοῖσι κ' ἐθούδεις,
 ὕδατος ἐμπλήσας λαμόν' ἀμύροπότην.
 ἔμψης δ' ὄρεσι ποταμοῖς. καὶ ἐνθάδε βασιλ' ἐθεοθεῖς,
 αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆμασ' ἐλαφροτάτην.
 οὐδὲ καταψήχεις ἱβὴν ῥάχην. οὐδέ τι μικροῦς
 τύπεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
 τλήμονες, οἱ πλουτέσι, καὶ οἱ κείνοισι σωόντες,
 οἷς πλέον ὄρεσι μίης οὐδ' ἐν εἰλαπίνῃ.

Ἀντιπάρου.

Τίς τόδε μουνόγληνος ἅπαν δ' ὠμήσατο κύπλω
 λαῖνον ἀστυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
 ἢ ποῖοι χθονὸς ὕιες ἀνυψώσαντο γίγαντες
 κείμενον ἐπαπόρων ἀγρόθι πληϊάδων;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀκλινες, ἀσφάλικται, ἀθάνατος ἴσον ἐρίπνῃ
φυρθεὶν γαίης ἀρυπέδωιο βάρους.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρῃ.

Εἰ βραβῆς πάσης ἀλιτέρμονα κλύον ὁδύσεως,
οὐπὲ μοι τιναὶ χῶρον ὀρέοντα τέδε νοήσεις,
θέσκελον οἶον ἔταυξεν ἀγκλειτὸς Ἰωάννης,
κυσσάνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐν ῥοθίων γὰρ
τρῶλῃν ἀκόρηται ἐν ἁπτεῖ θῆκεν ὁ μήρου.

Μακκηδονίου.

Τμῶλῳ ὑπ' ἡμῶν τιρῶν παρὰ γείκνος ἔρμου
σαρδαλέη λυδῶν ἑξοχὸς εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρῶτη γενόμην Διός. οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον ὕψις ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.

αὐτὴ κῆρ βρομίῳ γενόμην φροφός. ἐν δὲ κβαντῷ
ἑδρακον ἀρυτέρῳ φωτὶ φαινόμενον.

πρώταις δ' ἡμετέρησιν ἐν ὀργάσιν οἶνας ὁπάρῃ.
οὐθαπὸς ἐκ βορῶν ξανθὸν ἀμελξε γάνος.

πάντα με κοσμήσαντο, πολὺς δὲ με πολλάκις αἰὼν
ἄπτεσιν ὀλβίοις αὔρε μεγαρομένην.

Εν τῷ περφυρῷ κίονι εἰς τὸ φιλαδέλφιον.

Εὐνους κῆρ βασιλεῖ Μουσῆλιος, ἔργα βοῶσι
δημόσια. ἀναρῆν πράγματα πίστιν ἔχει.

μουσεῖον ῥώμῃ δ' ἐχαρίσατο, κῆρ βασιλῆος
εἰκόνα θιαυεσίη, ἐν τῷ ἔγραφε δόμων.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν ἐλπίδα κυρῶν,
ὅπλα δὲ ταῖς ὀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ταῦσα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν Μουσῆλιος ἔργα,
πιστῶν κῆρ θαρῶς ὥς θεὸς ἄξι λόγος.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ 219

ΕΙΣ ΡΟΤΑΜΟΥΣ. Σιμωνίδου. 29

ὦ ἴτε Δῆμιρος πρὸς ἀννάκρον, ὦ ἴτε μύσαι.
μή δ' ὕδατος προχέας δῆδετε χειμῖους.
τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμιν
ζῶγμα διὰ πλατέος τῆς δ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

Εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρέθουσαν.

Ἀλφειὸς, ἄρρεν ὕδωρ. ἀρεθούσιόν ἔστι τὸ θῆλυ.
καὶ πρὸν αὔρεν ἔρωσ, κίρναμένων ὑδάτων.

Εἰς σρυμόνα. Τυλλίου γεμίνου.

Εἰ μὴ μὲν ἐν ποταμοῖς, πέλαγαι δ' ἴσα μέτρα διώκω
σρυμῶν, ἡμαθίης τὸ γλυκὺ δὲν πέλαγος.
βένθος ὁμοῦ, καὶ αἶρουρα δι' ὕδατος. ἢ γὰρ ἐγείρω
ὁμπνιακῶν χαρίτων ἡδύττον πέβολον.
ἔστι καὶ ἡμαθίης γόνιμος βυθός. ἄμμι δὲ νεῖλε,
κρίαιων ἐσθ' ὁ φέρων ἔν σάχαν, οὐκ ὁ φέρων.

Ἀγαθίου χολαστικοῦ εἰς τιφύραν
τῆ σαγγαρίᾳ.

Καὶ σὺ μεθ' ἑσπρίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ μῆδωσ
ἔθνη, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην
σαγγάρι, κρατεροῖσι ῥοὰς ἀΐσι πεδινθεῖς,
αὐτὸς ἐδουλώθης κοίρανη καὶ παλάμη.
ὃ πρὶν δὲ σκωφείαιεν ἀνέμβας. ὃ πρὶν ἀτειρὴς,
κεῖσαι καὶ νύη σφιγνὸς ἀλυκτοπέδι.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ. 30

Κωμιτᾶ χαρταλαρίου.

Εἰ πὲρ νομῶ, τίνας εἰσὶ φυτῶν σίχες; αἱ μὲν ἐλαῖαι,
Παλλάδος. αἱ δὲ περίξ ἡμρίδες; Βρομίου.
καὶ τίνας οἱ σάχυνες; Δημήτερος. ἀνθεα ποίων
εἰσὶ θεῶν; Ἥρης, καὶ ῥοδέης Γαφίης.

ΕΕ 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

πάν φίλε, πηνίτιστα μίμνε τοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων.
ἢ χῶ γὰρ δὴς τοῖς δ' ἐνὶ θηλοπέδοις.

Αραβίου χολαστικοῦ.

Υδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντῳ πλήθω γέγονος εὐφροσύνη.
τρίπῳ δέ μοι γαῖης τε, καὶ ἐξ ἄλδος ἄλλοθεν ἄλλος,
καὶ τριπῶς ὀρέγῃ δῶρα, καὶ ἀγρονόμος.
τοῦς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας, ἢ ὀρνίθων τίς ἀείδων,
ἢ γλυκὺ πορθημάτων φθέρμα παρηγορέει.

Εἰς ἕτερον προάσπον ὀνομαζόμενον ἐρώτα
ἐν ἀματείᾳ Μαριανοῦ χολαστικοῦ.

Ἡ κελὼν ἄλσος ἐρώτος, ὅπου κελαδένδρεα ταῦτα
πρίῦς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ ζέφυρος
ἢ χι καὶ ἐρσηῖς ἀμαρύσσεται ἀνθεσι λειμῶν
πουλὴν ἰοσεφάνων κόσμον ἀνθὺς κελύκων.
καὶ γλυκὺς ῥίσιος ἵσος ἐπεμβαδὺν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μασὸς ἀναθλίβει χυμὸν νηϊάδος,
ὅπποθι δένδρεα γέρων παρνήχεται ῥίσι
χῶρον ἀμαδρυάδων ἐνδίων ἀβροκόμων.
καὶ λιπαρὴς εὐβοῖαν ἀν' ὀργάδα κερπὸς ἐλαῖης
θάλλει, ἐριταφύλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἱ δὲ πέριξ λαλαγῶσιν ἀηδόνες. ὅς δὲ, μελίξει
ἀντὶ δὸν τέπειθε φθέρματος ἀρμονίαν.
ὅμη' ἢ ἀηδήσον ὅπως ξένη μή με παρέλθῃς
τόνδε δόμον. λιτὴς δ' ἀντίασον ξενίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Δαῦρ' ἴθι βαλὼν ὁδὸν πεσὼν ὑπὲρ δάσκιον ἄλσος,
ἀμπαυσον καὶ μάτε γῆα πολυπλάνεος,
χῶρον ὅπου πλατύνων αὐτόρρυτον δὲ μέσον ὕδωρ
κελλὰ πολυκρούων ἐμπορέει σιμάτων.

ὁ πόθι πορφύρεος ὑπὸ ἀλάκος εἴαρι βάλλει
 ὑγρὸν ἴον, ῥοδέη κινάμενον χέλυκι.
 ἢ γὰρ πῶς οὐροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἔρεψεν.
 ἐκχυτὸν αὐχάτης κισσὸς ἐπλεξε κόμην.
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λαοσίην παραμείβεται ὀχθιν,
 πέτρων ὑποξύων αὐτοφύτοις νάπης.
 οὗτος ἔρως. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἐπρεπεν οὐνομα χῶρος
 πάντοθεν ἱμβρῶν πληθομένῳ χαρίτων;

Εἰς εἰκὼνα ἀσρητορῶν. 31

Εἰς εἰκὼνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ.

Ἀδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, λόγοι· τί νος εἶ; Πτολεμαίου.
 ποίου, τὸ κρητὸς· τὰ χάριν; ἀντ' ὀρετῆς.
 τῆς ποδαπῆς; πάσης· τῆς ὅς τίνας; ὅς δικολέκτας
 καὶ ξύλον ὀρεῖ; νάε· χρυσίον οὐ δέχεται.

Ἀραβίου χολαστικοῦ.

Εἰκὼνα λογίῳ χρυσέην πόλιν εἶχεν ὁ πάσας,
 εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Θωμά χολαστικοῦ.

Γητορικῆς φιλέω βεῖς ἀξέρας, οὐνεκα μούτοι
 πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρεϊότεροι.
 σείο πόρους φιλέω Δημόφενες· εἰ μὴ δὲ λίη
 καὶ φιλαρισείδης, καὶ φιλοβουκυδίδης.

Μιχαηλίου γραμματικοῦ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν ἔν ρήτορα, ἔν στιχαιοδόν,
 δίζυγος ἀνέτις ῥυθμὸν ἀγαλαμένη,
 ὥς μήτηρ ἐτέλειεν ἐφ' ἧεῖ, καὶ πόρε τήνδε
 εἰκὼνα, καὶ σαργῆς μάρτυρα, καὶ σοφίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μεμνόνιον δὲ ποικῆα, κασίγητὸν τε σὺν αὐτῷ
ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Γαλακτῶ.

Κωφὸν ἀνὰ δὸν ὁρῶν τὸν Γέσιον, εἰλίθος ἔστι
δήλιε μαντῶου, τίς, τίτος ἔστι λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορας ἀφουῖς.

Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥήτορος ἔγραψε;
σιγῆς, οὐ λαλέεις, οὐδὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνας ἀνθρώποισι φίλον γέρας. ἀλλὰ Μαρίνῳ
ὑβρις, ἐλεγχομένης εἰδὸς ἀπρεπίης.

Εἰς ἀγαλμα ἀριεῖδου τῷ ῥήτορος.

Νεῖκος ἀριεῖδης ἰαδῶν κατέπαυσε πλήων.
τὸ πρὶν ὁμιρεῖς εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θεῖον ὁμιρον,
ἢ καὶ ἀριεῖδην ῥήτορα γενναμένην.

Αθηνῶν.

Εἰκὼν Καλλίστου τῷ ῥήτορος. οἱ δὲ παρ' αὐτῷ
ἐρχόμενοι, ἱερμῇ σπένδετε τῷ λογίῳ.

Αθηνῶν.

Φύρμος με, φύρμον. πυρφόρος τὸν πυρφόρον.
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ. 32

Εἰς κωνωπεῶνα. Γαύλος

σιλентιαρίου.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὐτὶνα πόντιον ἰχθύν,
οὐ πῆδον ἀγρόῳ πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτερα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυχῶν κέντησον ἀλάνομενον,

ἐκ θαλίσσης ἄβρῶτα μεσημβρίοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφ' αὐρῶν τείχεος ἀσπίδου.
ὑπνοῦ δ' ἀστυφίλιπτον ἄγω χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦς
δμῶας, μηχανόβου ρύομαι ἀτμενίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὰ αὐτὰ.

Καλλιγᾶμοις λένεσσι πρὶ κίθναμαι· εἰ μὴ δὲ κεδνῆς
δίπτυον οὐ φοίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς Παφίης.
ἀνέρα δ' ὑπνώοντα, μίτῳ παλῶπι καλύπτω,
ζωορῶντι ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

Λόηλοι.

Γαίγμοσι καὶ σκοπὸς ἔστι, πρὶ σφίγξει πετεηνῶν
ἐθνεα, καὶ ταχινούς ἐνδοθεν ὀρταλίχους.
αὐτὰρ ἐγὼ σάφην ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
ἐνδοθεν, ἀλλ' ἔργω μᾶλλον ἐπειρομένους.
οὐδὲ με τίς λήσσει, καὶ εἰ βραχὺς ἐπλετο κώνωψ,
ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινωσάσης.
ὄρνεά που σώζω· μβόπειαι δὲ λένεα φυλάσσω.
ἦ ρὰ, τίς ἡμέων ἔστι δικαιότερος;

Τὰ αὐτὰ εἰς τὰ βλάν.

Εξόμενος καὶ τῇδε παρ' οὐλαῖ γιγνέσθην,
παίγνια κινήσεις τρῖν' ἀβλακτυπίης.
μήτε δὲ νικήσας μεγάλίζω, μήτ' ἀπολειφθεὶς,
ἄχνησο, τὰν δ' ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.
καὶ γὰρ ἐπὶ σμικρῇσι νόος διαφάνεται ἀνδρός.
καὶ κύβος ἀγγέλλει βένδος ἐχερροσύνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὰ αὐτὰ.

Παίγνια καὶ τάδε πάντα· τύχης δ' ἐτερόφορος ὁρμή,
τὰς ἀλόχοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
καὶ βροτέου βιότῃ σφαλρὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν καὶ ὑπὲρ βάλλων, νῦν δ' ἀπολεσφόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰνέομεν δὴ κείνον, ὃς ἐν βιότῳ τε, κύβω τε,
χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφύρμωσεν.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρὸ νόμοις, τάδ' ἐπαίνια τοῖς δ' ἀπολάσεις,
λύσας, καὶ ἀμπακίην, καὶ πόνοσ' αὐτόματος.

ἅμ' αὖ σὺ μὴ λείψῃς τίθει μάχον ὕστατος ἔρπων.

μήδ' ἀναρροίβῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.

δεῖ γὰρ μήτε πνεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παύσῃν

ἐν σπουδῇ. κενρῷ δ' ἴοσι νέμειν τὸ πρέπον.

Εἰς φιάλῃν ἔχουσιν κινουμένους ἰχθύας.

Ιουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὕτω βέλχον ἔδεκτο Θέτις· νῦν μῦθος ὁμήρου

ὅτε μὲν, ἀμ' αὖρεν πίσιν ἐτητυμίας.

Εἰς δ' ὄχοντινὸν πέλεκαυ.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἡ μὲν ἀλιφάνης, πέλεκαυ βλεφάροισι δοκούεις.

ἦν δὲ σκοφρονέης ἀργυρὸς εἰμι μόνον.

Εἰς κέγκηλον οἰκίδας.

Ἡν κλείσῃς μ', ἀνέωγα· καὶ ἦν οἴξῃς, κλείσῃς με·

τοῖος ἐὼν, τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δυνάμει.

Εἰς μινσώριον ἔχον τὰ δώδεκα

ζώδια καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πόλος οὗτος, ὃν φάεθοντα σελλήνη

δέρκεται, ἀντιτύπων πιμπλάμειν φαέων.

ἀπλανέες δ' ἐκείτρθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται

ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἀρούσι τύχην.

Μετομήδου.

Τῶν ὕελον ἐκόμεζε κόφας ἐργάτας ἀνὴρ.

ὅς δ' ἐπὶ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὥς σίδηρον αὐθενῆ.

ἃ δ' ὕελος οἶα κηρὸς ἐξεχέτω παμφάγοις

Φλοξίν ἐκ πυρρου μέναισι. θαῦμα δ' ἦν ἰδέν βροτῶς
ὀλκὸν ἐκ πυρὸς ρέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην
φρέμοντα, μὴ πεσῶν διαρρώγῃ.
ὅς δ' ἐ διπλῶν ἀκμὰς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς δίσκον. Ασκληπιάδου.

Ἡρακλῆος μ' ἐτέλεσε καμὼν χρόνῳ. ἀλλὰ κυθείρι
ἀνδρὸς ἐοῦ θαλάμων εἴλετο λαθριδίως.
ἀρχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημῆϊον οὐκ ἔτι.
καί μ' ἀσκληπιάδης οὔρε παρ' ἀνεῖαδαις.

Αἰθλον.

Ἡρακλῆος ἀργυρεὴν κτλ. ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθιν.
σαῖσι δ' ἐκ χρυσέῃ γίνεσθαι ἐν παλάμαις.
ὥσθ' ἐσοὶ ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, οὗ κτλ. ἀθήνη
τέχνης, οὗ δ' εἰδους ἀκρὰ δέδωκε Κύπρις.

Σαμμίου.

Πρόσθε κτλ. ἀγρῶλοις διὰ προχὸς ἰξάλου αἰγὸς
δοιῶ ἐπὶ χλωροῖς ἐπεφύμην πετάλοις.
νῦν δέ με Νικομάχῳ κροχέος ἡρμισσετέκτων
ἐντανύσας ἑλίκος κρατέρα νῦν βόος.

Εἰς μινσώριον ἐχόν ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτας.
Τέσσαρες ἐσὶν ἔρωτες. ὁ μὲν, σέφος ἀμφικαλύπτει
μηρὸς ἑῆς. ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ.
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἔχουσιν. εἴμα δὲ κρύπτει
μηρὸν γείτονα χώρον ὅλης γυμνῆς ἀφροδίτης.

Αἰέσσοτον.

Βάκχῳ καὶ νύμφῃς μέσος ἵσταμαι ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰεὶ τόνδ' ἐχέω ἐν παραλήπτῳ.

Αἰέσσοτον.

Χαλκοτύπος ἐστὶν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
τήξανον. οὐκ ἀλόγως, ὅπῃ καὶ αὐτὸ φλέγει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Αδριανού κύττε λιμὸς τοπάλαι μελίμηρυς
 ἀνίη' ἐξαερόφρον βακχιακὸς χάριτας.
 νῦν κλαθεὶς, κῆμαι νεοθηλεῖ καρτβὸν ἔρκος
 κλήματι, πρὸς ῥυφρὴν τεινομένῳ κελύβιν.
 αἰεῖ τι βρομίῳ λαβρόμεν. ἡγεραδὸν γὰρ
 φρουρῶμεν πιστῶς, ἡ νέον ἐκτρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. 33

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. Ιουλιανοῦ ἂν ὑπάρχων.
 Οὐ τὸν ἀναπύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
 ἤθελεν ὁ πλάσης Πυθαγόρην τελέσαι,
 αἰετὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι. καὶ τάχα φωνῇν
 ἐνθεν ἀκρύπτει καὶ πόδ' ἔχον ὁπάσαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος. ὃν μετὰ φωνῆς
 εἶδεν ἀν, εἴτε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ιωάννου
 ποιητῆ τῆ βαρβουκίλλου.

Ὡς σοφὸς ὁ τράφας, ζῶαν οὐκ ἐμβαλε κερῶ,
 Σωκράτεος ψυχῇ τὸ χαρίζομενος.
 Ζωγράφει, τὰν μορφὰν ἀπμάξας, αἰθ' ἐνὶ κερῶ
 καὶ ψυχὴν ἐδάης σωκρατικὴν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθρεμβατεῖν Πλάτων
 τοὺς τῶν ὑπρ' ἑνὸν ἐξέρχεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους.

Οὗτος ἀριστέλης, μετρώων χθόνα, καὶ πόλον ἄστρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νοῦς, καὶ ἀριστέλους ψυχὴ, τύπος ἀμωτέρων εἶς.

Εἰς εἰκόνα Γλουτάρχου. Αἰα-
θίου Χολαστικῆ.

Σεῖο πλυκλύνετα τύπῳ σήσαντ' ἁβωνῶ
Γλουτάρχε, κρατερῶν ὑέες αὐσονίων.
ὅττι παραλλήλοισι βίοις ἔλληνας ὄρίσους
ῥώμης οὐ πλέμοις ἤρμους ἐνναίτας.
ἀλλὰ τοῦ βιόταιο παράλληλον βίον ἄλλον,
οὐδὲ σύγ' ἐν τράταις. οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.
Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Τῷ αὐτῷ.

Εὖ γε ποῖον Λύσιππε γέρον σικυῶνι πλάττει,
δείκνουν Αἰσώπου σήσαο τῷ σαμίου
ἐπεὶ σοφῶν ἐμπροσθεν, ἐπεὶ κείνοι μὲν ἀνάγκην
ἐμβαλον, οὐ πειθὼ φθέγγασσι τοῖς σφετέροις.
ὅς δ' ἐσοφῶς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παύζων ἐν σπουδῇ πείθει ἐχευονέειν.
φουκτον δ' ἢ προχέει παραίνεσις. ἡσαμίου δ',
τὸ γλυκὺ τῷ μύθῳ κελὸν ἔχει δέλεαρ.
Εἰς Διογένη. Αντιφίλου βυζαντίου.

Ἡ πῆρῃ, καὶ χαλῆν, καὶ ὕδατι πιπιθεῖσα
μάζα, καὶ ἡ πρὸ πρῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπας ἐν κρᾶμοιο, σοφῶν καὶ μέτρα βίοιο
ἄρτια. κινῆτοῦτοισ ἦν τι πρῖονότερον.
κοίλας γὰρ πόμα χρεῖν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
εἶπε, τί καὶ σέ μάτην ὄτρακον ἢ χυφόρου;
Εἰς τὸν αὐτὸν τῷ αὐτῷ.

Τηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὸν οὗτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενες καθελεῖ.
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρτεῖα δόξαν ἔδωκε
θνητοῖς, καὶ ζωῆς ὄμιον ἐλαφροτάτην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ
ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ. 34

Εἰς πλὴν βάσιν τῶ ὠρολογίου τῆ εἰς πλὴν
ἀΐδου πλὴν εἰς πλὴν βασιλικὴν.

Δῶρον ἰουστίνου τυραννοφόνου βασιλῆος.
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλαυβίης,
ὥράων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν,
αὐτῆς ἐκ μονάδος, μέχρι δυωδεκάδος.
ὄντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἥνιοχάων,
ἄρεν Ιουλιανὸς χβσὶν ἀδωροδόκοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ωρανὸν ἀχωρῶσα σοφὰ λίθος, ἀδιάτυτθῶ
γνώμονος ἀελίου παντὶ μῆσι δομένα.

Εἰς ἕτερον δ' ὕδατος.

Γαύλῃ σιλεντιαρίῃ.

Ενθάδε μισύλλουσι δρόμον φαεθοντίδος ἀγλῆς
ἀνέρες, ὥράων ἀμφὶ δυωδεκάδι,
ὑδασι δ' ἡελίοιο ταλαντώουσι θεαύτους.
ὅς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρυσάμενοι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτος.

Κῆπος ἐν ὅδε χώρος. ἀπὸ σκιζῶν δὲ πετῆλων
νυκτοφανῆς τελέθων, ἔσκεπεν ἡέλιον.
νῦν δὲ παναγλήντα, καὶ οὐδ' ἰον ἄρε τελέσσει
Σέργιος αὐτόπῃς μυστοπόλος φιάδος,
ἐνθα λίθος σαρὶς οὗτος, ἀειδίνητον ἀναγκὴν
ἐπὶ γαίῃς ἀγγέλλει ἀντυγὰς οὐρανίης.

Ἀθῆλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἀρμονικοῖσι
γνώμοσιν, ἀρρῶειν τὴν δρόμον ἡελίου.
Βακὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἀντυγὰς ἡριγενείης,
ὥρονόμῳ σοφίῃ, καὶ σμιόεντι τύπῳ.

σβρίου ὄρχιερός ἐπευρανίσιν ἐφετμαῖς,
τὸ πρῶτον σωτηρίας ἔργον ἐπιχθονίων.

Ἀθῆλον.

Σῆμα δ'ὕδατος μοῖρον ἀφεγγέος ἡλίοιο
πρῶτος ἀγλαῶ φθιγγόμενον σῶματι,
αὐτὰρ ἐν θλιβομένοιο πτὶ σενὸν ὕδατος ἀῆρ
αὐλὸν ἀπείλη' πνέμα δ'ὠλύγιον,
θῆκεν ἀθήναιος δῆμῳ χάριν, ὥς' αὖ ἐκάρη
εἴη κῆν φθονρᾶς ἡέλιος νεφέλας.

Ἀθῆλον.

Μὴν ἐμὲ σα· βαῖσι χάρις, βαῖσιν ὅπη δ'εἶ.
βαῖς καὶ παφίης, ἔπλετο κοῦρος ἔρως.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΓΕΜΡΤΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ δὲ τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἑκφρασις Χρι-
στοδώρου ποιητῆς θιβαίου κοπίτη, τῶν ἀγαλλμάτων τῶν
εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, τὸ ἐπικρατούμενον τῆ Ζου-
ξίππου. Ἐτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἴσ-
τοδρόμῳ ἡωνσαντινου πόλεως ἡντιῶχω.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

Ηΐφοβος κλυτὸν πρῶτος εὐγλυπῶ
 ἐπὶ βωμῶ,
 ἵστατο τολμήεις, κεκορυθμένος,
 ὄβριμος ἥρως,
 τοῖος ἔων, οἷός τ' ἐπ' ὄρνυμένῳ
 Μενελάῳ

πρβομένων ἠντήσεν ἔων προκάρθι μελάρων.
 ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανέκκελος. αὐδ' ἐπὶ κόσμῳ
 δόχμιος ἦν· μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα σωέλκων,
 δοιμὸς μένος ξωάχειρεν· ἔλκε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
 οἷά τε δυσμενέων μρόπων πιφυλαγμένος ὀρμήν.
 λαῖα κλυτὸν, σάκος αὐρὴν προίχετο. δεξιτερῇ δὲ,
 φάσγανον ὑψόσ' αἶρεν· ἐμελλε δὲ μαινομένη χεῖρ
 ἀνέρος ἀντιβίου κῆρτα χροὸς ἄορ ἐλάσσειν.
 ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἐθήκε φύσις πειθήμονα λύσῃ.

Εἰς Αἰχίνην ῥήτορα.

Κεκροπίδης δ' ἤσραπτε νοήμονος ἀνθεα πειθοῦς
 Αἰχίνης· λαοσίης δὲ σωείρυε κύκλα παρειῆς,
 οἷα πολυβόχάλοισιν ἀεθλούων ἀγορῇσι.
 σείνετο πυκινῇσι μελιδόσιν· ἄρχι δ' ἐκείνου

Εἰς ὄριστελιν.

Ἦεν ὄριστελιν, σοφίης πρόμος· ἵσάμενος δὲ,
 χεῖρε πριπλέγδην σωείργαθεν· αὐδ' ἐπὶ χαλκῷ
 ἀφθόγῳ φρένας εἶχεν ἀβγάς, ἀλλ' ἐτι βουλὴν
 σκεπτομένῳ κλυτὸν εἶκτο· σωιστάμεναι δὲ παρειαί,
 ἀνέρος ἀμφιέλιων ἐμαντάνοντο μενοινῇ.
 κλυτὸν χαλκὸν σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

FF

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παιανιέων Δημήτορος ἔπρεπε σάλπιγγε,
 ῥήρης ἀνελιάδοιο, πατήρ σοφός, ὁ πρὶν ἀθήναις
 πειθοῦς θελξινόσιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
 αἷ' οὐκ ἡρεμέων διεφάνετο. πυκνὰ δὲ βουλήν
 ἐσώφρα. πυκινὴν γὰρ εἶδεν μῆτιν ἐλίαν,
 οἷα κατ' αὐτῶν τεθωμένος ἡμαθιῶν.
 ἢ τάχα κεν ποτέων, βροχαλὴν φθέγγετο φωνήν,
 ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπῳ. αἷ' ἔτεχεν
 χαλκείης ἐπέδισεν ὑπὸ σφρηγίδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἰσάτο δ' αὐρίπαιο φερώνυμος. ὥς δὲ δοκούω,
 λάτρη δ' ὑπὸ κροδίην βραχίονα ὠμίλει μουσῆς.
 ἔργα σαοφροσύνης διανύμενος. ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
 οἷα τε πυθυμέλῃσιν ἐν ἀτθίσι θύρσῃ τινάσσων.

Εἰς Γαλαῖφρον.

Δαρνὴ καὶ πλοκαμίδα Γαλαῖφρος ἔπρεπε μάντις
 σφόδρενος. δόκειν δὲ χεῖν μαγνῶδεα φωνήν.

Εἰς Ἡσίοδον.

Ἡσίοδος δ' ἀσκραῖος, ὁρῆσιν εἶδετο μουσῆς
 φθεγγόμενος. χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύαν,
 ἐνθεὸν ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτῷ.

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἦν φοιβήϊδι δάφνῃ
 κοσμηθεὶς Πολύειδος. ἀπὸ σωματῶν δὲ τινάξαι
 ἤθελε καὶ κελάδημα θεοπρόπν'. αἷ' ἔτεχεν,
 δισμῷ ἀφωνήτῳ κατρήτυεν. οὐδὲ σὺ μολπῆς.

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὐνάσας ἄβρον ἔρωτα Σιμωνίδην, αἷ' ἔτι χορδῆς
 ἱμείρεις. ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χρυσὴν ἀράας.
 ὠφελεν ὁ πλάσας σε Σιμωνίδην, ὠφеле χαλκῷ

συγκράσσει μέλος ἡδύ. σὲ δ' αὖν καὶ χαλκὸς ἀναιδέης
αἰδέμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχῃ μαλ' ἄν

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν ἀναξιμένης νορὸς σοφός. ἐν δὲ μενοινῇ.
δαμονίης ἐλέλιξε νοήματα ποικίλα βουλῆς.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεορίδης δ' ἄρα μάντις ἐϋσκοπεῖσά το Κάλχαντ,
οἷά τε θεασίζων. ἐδόκει δέ τε θέσφατα κῆθειν,
ἢ στρατὸν οἰκτείρων ἐλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
δεμαίων βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκῆνης.

Εἰς Πύρρον, τὸν καὶ Νεοπτόλεμον.

Δέρκεό μοι σὺ μνον πολίπορθιον αἰακιδάων
Πύρρον Ἀχιλλεΐδην, ὅσον ἤθελε χρυσὸν ἐλίσσιν
ταύχεα χαλκήεντα. τὰ μὲν οἱ ὥπασε τέχνη.
γυμνὸν γάρ μιν ἔταυξεν. ὃ δ' ὑψόσε φαίνετο λούσων,
οἷά πρ' ἠνεμόεσσαν ὄβελιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς Ἀμυμώνην.

Ἦτο δ' Ἀμυμῶνι ῥοδὸδῶκε τυλός. εἰσὸπίσω μὲν
βόσρυχον ἀκρῆδε μνον εἷς σωέβην ἐθείρης.
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἀνατέλλουσα δ' ὀπωπᾶς,
εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχράτην παρακροῖτην.

Εἰς Ποσειδῶνα.

Εγγύθι δ' αὐρύς βνος ἐφάνετο κυανοχάτης,
γυμνὸς ἑὼν. πλόκμον δὲ κῆθε μιν εἶχεν ἐθείρης.
καὶ διερὸν δελφῖνα προΐχετο, χειρὶ νομίζων
δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.

Εἰς Σαπφώ.

Γιβικὴ δὲ μέλισσα λιγύθροος ἔξετο Σαπφῶ
λεσβιάς ἡρεμέουσα. μέλος δ' ἐνυμνον ὑφαίνειν
σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα μούσας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἀπώλωνα.

Φείβος δ' εἰσήκη φριποδιάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης
εἰσπίσω σφίγξας ἄδειτον πλόκον. ἀλλ' αὖ χαλκῷ,
γυμνὸς ἦν, ὅτι πᾶσιν ἀνοιρομένοισιν ἀπόλλων
γυμνώσαι διδάκηνεν ἀληθέα δήνεα μόιρης,
ἢ ὅτι πᾶσιν ὁ μῶς ἀναφαίνεται. ἥελιος γὰρ
φοῖβος ἀναξ. καθαρὴν δὲ φέρει τηλεσκόπον ἀγλιν.

Εἰς ἀφροδίτην.

Αὔχι δὲ Κύπρις ἐλαμπεν. ἔλθβε δὲ νώροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγας. ἀπὸ σέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μῶ, φᾶρος δὲ σωήταγεν ἀντυρι μηρῶν,
χρυσῇ πλοκαμίδας ὑποσφίγξασα κελύπηρ.

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, πρίστλβοντα νοῖσας
ἀγλαΐη. χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κέλλεος αὐγὴν,
τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐν ἀτθίδι μητέρι μύθων
ἀνδράσι κενροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

Εἰς Χρύσην.

Χρῦσις δ' αὖ ἱερᾶς πέλας ἵστατο, δεξιτρή μὲν,
σιγῇ πρὸν ἀναχόμενος φοιβήϊον. ἐν δὲ καρύνῃ
σέμμα φέρων. μεγέθη δὲ κεκοσμένος ἔπρεπε μορφῆς
οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὡς δ' οὐκ ἐὼν δὲ,
ἀβρίδην ἰκέταυε. βαθὺς δὲ οἱ ἦνθεε πώγων.
καταναῆς ἀπλατος ἐσύρετο βόρυσ αἰθείρης.

Εἰς Ἰούλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἐλαμπεν Ἰούλιος, ὅς ποτε ῥώμην
ἀντιβίων ἐπέφεν ἀμεφῆτοισι βοείαις,
αἰγίδι μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν αἰέρων.

δεξιτερῇ δὲ, κρυπνὸν ἀγάλλετο χερὶ νομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐτοῖσι σὶν ἀκούων.

Εἰς Γλάτωνα.

Εἰσήκει δὲ Γλάτων θεοείκελος, ὃ πρὶν ἀθύναι
δείξας κρυπλὰ κέλευθα θεοκρήτων ὄρετάων.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἀλλην δ' αὖ πατέρειαν ἰδὼν χρυσῇν Ἀφροδίτην,
γυμνὴν παμφανόωσαν. ἐπὶ σέρνων δὲ θεαίνης,
αὐχίνος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετ' κεδύς.

Εἰς Ἑρμαφρόδιτον.

Ἰταπὸ δ' Ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, ὃ θ' ὅλος ἀνὴρ,
ἔτε γαυῇ. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἦ τάχα κοῦραν
Κύπριδος ἀνόλοιο, καὶ Ἑρμάωνος ἐκίψας.
μαζοὺς μὲν σφριζόωντας ἐδείκνυν διὰ τε κοῦρη.
χῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοπόρον ἄρσεος αἰδοῦς,
ξυφῆς ἀγλαΐης κερβασμένα σήματα φάναν.

Εἰς Ἥρινναν.

Γαρθενικὴ δ' Ἥριννα λιγυῦθρος ἔζετο κοῦρη,
οὐ μίτον ἀμραφώσασα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐπὶ σιγῇ
περικτῆς ῥαχάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

Εἰς Τέρπανδρον.

Μῆτε λίπης Τέρπανδρον εὐθρον. οὐ τάχα φαίης
ἐμπροσθ, οὐκ ἀφθογγον ἰδεῖν βρέτας. ὥς γὰρ οἶω,
κινυμέναις παπτίδεσσιν ἀνέπλεκε μύσθδα μολπῆς,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' αὐρώτα ῥαχῶν,
μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήκων ἀείδων,
ἀρχεμάχων κακοπῆτας ἀμυκλαίων καετήρων.

Εἰς Γρίκλιν.

Ἠλασάμην δ' ὀρόων σε Γρίκλεες, ὅππῃ καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτω διμηγόρην ἥθους ἀνάπεις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

ὥς ἔτι κεκοπιδίσι θεμισάων πολιίταις,
οὐ μόθον ἐντύνων πελοπήϊον, ἰσάμενος δὲ:

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἐπρεπε Πυθαγόρης σάμιος σοφός· ἀλλ' ἐν δ' αὖ μιν
ἐνδίαεν ἐδόκνε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ,
πλημύρων νοερῇσι μεληδόσιν· ὥς γὰρ οἶω,
οὐρανὸν αἰχράντοισιν ἐμέτρε μῦνον ὀπωπᾶς.

Εἰς Στισίχορον.

Στισίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον· ὃν ποτε γαῖα
σιελίη μῶρ' ἐφ' ἔβρε· λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλων
ἁρμονίην, ἔτι μῆρος ἐνὶ ἀσπάρχνοισιν ἰόντα.
τῷ γὰρ τικτομένοισι καὶ δὲ φῶς ἄρτι μολόντος,
ἔκπρθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ σμαῖτεσιν ἀηδῶν
λάθρην ἐφεζομένη, λιγυρήν ἀνεβάλλετο μολπὴν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἀβδήρων Δημόκριτε, κῦδος δ' ὀρέρης,
ὅππῃ σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσαιο θεσμούς,
λεπτὰ διακρίνων πολυῖδμονος ὄργια μούσης.
αἰὲ δ' ἐσφαλερὰς ἐγέλασ βιότοιο κελύθους,
οὐδὲ δὼς, ὅτι πάντα γέρων παραμέβεται αἰών.

Εἰς Ἡράκλειον.

Ἡρακλῆς δ' ἀνίσχον ἐδείκνυε κύκλον ὑπὸ νῆος,
μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χύσσεια νομίζων,
γάλης ὀλβια δῶρ' αὖτις· ἐγγύθι δ' αὖτ'.

Εἰς Αὐγην.

Γαλλάδος δ' ὀρήτεια παρίστατο παρθένος Αὐγῇ,
φᾶρος ἐπισείλασσε κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμινω σωέσγεν· ἐὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην
ἄρ' ἐκ δίκης τελέης ὑπὸ δειράδας· ἴλαβι γαίης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωιάδος βλάστημα σακεπάλαν, ἵλαθι λάμπων
 Αἰνεία, βῶων βουληφόρε· σάῃς γὰρ ὅπως αἶς
 ἀγλαΐης πνέουσα σοφὴ πρὶ λήβεται αἰδῶς,
 θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χυσῆς ἀρροδίτης.

Εἰς Κρέουσιν.

Ηγασάμην δὲ Κρέουσιν ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
 σύγγαμόν Αἰνείαο κατὰ σκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
 ἀμφοτέρωθεν κρήδεμνον ἐφελκυσάσα παρειαῖς,
 πάντα περίξ ἐκάλυψε πρὶνενεῖ χροῶ πέπλῳ,
 οἷά τε μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
 ἄρει δ' ἀρίκτιτον ἐμκντάνοντο τιθήνην,
 ἴλιον ὄργεῖοισιν ἐλμένον ἀπιδιδύταις.

Εἰς ἕλεον.

Οὐδ' ἕλεος κοτίων ἀπεπαύετο· παρὶ δὲ νηλῆς
 φαίνεται, διγυῶν ἐτι που χόλον· ἦν γὰρ αἰέρων
 δεξιτρή φιλίην ἐπιλοίβιον· ὥς δοκέω δὲ,
 ἰσθλὰ καὶ ὄργεοις μανταύετο· κατὰ δὲ τιθήνης,
 ἀθανάτοισι ἠγάτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχῃ δ' ἔθηκε ῥοδόσφυρος ἡετιῶν,
 ἔτι γόον στελάουσα πλύστονον· ὥς γὰρ οἶω,
 οὐπω ἐνὶ πολέμῳ κορυθαίολος ἠρίπεν ἔκτωρ,
 οὐδὲ φρεσικέων ὑπὲρ ἡτορες ὕπες ἀχαιῶν,
 δαρδανίην ξύμπασαν ἐλήϊσαντο τιθήνην,

Εἰς μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδὲν Μενέλαον δαήτιον· ἀλλ' ἐπὶ νίκη
 γηθόσυνον· χεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ
 δρκόμενος ἰοδόπηχαι ὁμόφρονά τω δαρεῶν.

ΤΩΝ Εἰς ΕΠΤΑ

Εἰς ἑλένην.

Ἡγάσασθ' ἡν δ' ἑλένης ἐρατὴν τύπον, ὅτ' ἰ καὶ αὐτῷ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμβρον· ἀγλαΐη γὰρ
ἔπνεε θρῦμόν ἐρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσεύα.

Γυμναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγαλλετο δῖος ὀδυσσεύς·
οὐ γὰρ ἔην ἀπάνανθε πολυτρεπίοι μνηστῆρ,
οἳ ἐτι κόσμον ἔφανε σοφῆς φρενός· ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
καὶ χαλῶν· βροίην γὰρ ἐγύθει πᾶσαν ὀλέσασθαι
ἥσι δολοφροσύνῃσι· σὺ δ' ἔκτορος ἐννεπε μῆτερ.

Εἰς ἐκέβην.

Τίς σε πολυτλήμων ἐκέβη τόσα δάκρυα κείβειν
ἀθανάτων ἐδίδαξεν, ἀφρωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
ἔδ' ἐσε χαλκὸς ἐπαυσεν οἴζυός, οὐδ' ἐσε τέχνῃ
ἀπνοοὺς οἰκτείραςα δυσσευγέος ἔχεθε λύσῃς·
οἳ ἐτι δάκρυ χέουσα, παρίσταται· ὥς δὲ δὸν καὶ ὦ,
ἔκ ἐτι δυσήνου μόρον ἔκτορος, ἔδ' ἐταλαάνῃς
ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσοῦσαν
παρὶ δα σὴν· φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῳ
πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι,
πένθος ὑποβρύχιον, κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίων.
ἄλλ' ἔτι γὰρ τυμάτῳ δέδεσσαι φρένας καὶ δὲ παρειῆς,
δάκρυα μὲν σταλάεις· τὸ δὲ δάκρυον ἐσβεσε τέχνῃ,
ἀπλετον ἀγγέλλουσα δυσσευγέος αὐχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον· οἳ ἐνὶ στήθεϊ
μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπατο λύσῃς·
οἷά τε θεοσίζουσα παγύστατα πήματα πάσης.

Εἰς Γύρρον.

Γύρρος δ' ἄλλος ἦν πολιπόρθιος, ὃν ἐπὶ χαίτης
 ἰπποπόμον ῥυφάλαν ἔχων, ὃν ἔχοντο εἰλίων,
 αἰν' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην·
 δεξιτρήν δ' ἀνέτεινεν ἐν ἐπιμάρτυρα νίκης,
 λοξὰ Πολυξείην βαρυδάκρυον ὀμμασι λύσσων.

Εἰς Πολυξείην.

Εἴπε Πολυξείη θυπαύρβει, τίς τοι ἀνάγκη
 χαλκῷ ἐν ἀρθόγῳ πεκρυμμένα δάκρυα λείβειν;
 πῶς δ' ἐπεὶ κρήδεμνον ἐπειρύσασα προσώπῳ,
 ἵστασαι αἰδομένη καὶ ἀλγίττιος, ἀλλ' οὐ θυμῷ
 πένθος ἔχεις. μὴ δὴ σε τεὸν πολίεθρον ὀλέσασθαι
 ληΐδα Γύρρος ἔχει φθιώτιος, ὃ δέ σε μορφῇ
 ῥύσατο, πξούσασα Νεοπολέμοιο μεισινῇ,
 ἥ ποτε θηρώσασα τεοῦ γενετῆρα Φονῆος,
 εἰς λίνον αὐτοκέλευσταν ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου·
 καὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοβδὸν τύπον, εἴνυ σε ταῖν
 ἔδρακε Γύρρος ἄναξ. τάχα κεν ξωήονα λείψων
 ἦεν, παρ' ὧς προλιπὼν μητιμήτα μόρης.

Εἰς Αἴαντα τὸν λοκρόν.

Ἥρασάμην δ' Αἴαντα, τὸν ὀβριμόθυμος οἴαντος
 λοκρίδος ἐσπερμινε πελώριος ἔρνος ὄρερης·
 φαίνετο καὶ νεότητι κεκασμένος. ὃ δ' ἐγὰρ ἦεν
 ἀνθεῖ λαχνηέντι γενεάδος ἄκρα χαράξας.
 γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν σβάρὸν δέμας. ἠνὸρή δ' ἐ
 βεβριθῶς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἴστρον ἐκυοῦς.

Εἰς Πάριν.

Αἰδομένη μὲν ἔοικεν ὁ βυκόλος. εἶχε δ' ὀπωπὴν
 παζομένην ἐτέρωσε δυσίμβρος. αἶδετο γὰρ πρὸς
 οἰνῶν βαρυδάκρυον ἰδεῖν κερηνίδα νύμφην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζειν. ἔζει πικρῷ
ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα. Πάριν δ' ἐκέλευε λαθοῦσα
ὄμματι μαινομένη. κρυφίην δ' ἠγγειλεν ἀπειλήν,
δεξιτῆρ' βαρὺ πτμον ἀνανομένη παρακώϊτην.

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλασμοσύνην δεδαημένος ὀβριμὸς ἀνὴρ·
εἰ δὲ φίλων ἠκουε, πελώριος· εἴτε Φιλάμμων,
εἴτε Μίλων σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἷδεν ἀπόλων.
οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάκηκα διακρίτῃαι, καὶ αἶσαι
οὐνομα θαρσαλέου κλυτὸν ἀνέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης,
ἔπνειν ἠγορέην· λάσιος δὲ οἱ εἴλετο πῶζων,
καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαί,
καὶ κεφαλῆς ἐφρίανον ἐθειράδες· ἀμρὶ δὲ πυκνοῖς
μυῶνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταθέντες
πρηχάλεσι· διοιοὶ δὲ σκωισαμένων παλαμῶν
ἀνρέες ἐσφικῶντο βραχίονες ἠῦτε πέτραι,
καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένωρ' ἐπανάστατο νῶτα,
αὐχένος ἀνυάμπλοιο πρὶ πλάταυ ἀυλὸν ἐνέπτων.

Εἰς Δάριτα.

Αὐχλέω δὲ Δάρις ἐζώννυτο χείρας ἱμάντι,
πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠγορέης δὲ
ἔπνει θρῆνον ἄημα πλυστρέπλοισιν ὀπωπαῖς.

Εἰς ἔντελλον.

Ἐντελλος δὲ Δάριτος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων,
γιοτάρους μύρμηκας ἐμάλειτο χρσὶν ἐλίαν.
πυγμαχίης δ' ὦδινε φόνου διψῶσαν ἀπγλήν.

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρμεό μοι Χαρίδημον, ὃς ἀτθίδος ἡγεμονάων,
κεκροπιδὴν στρατὸν εἶχεν ἥης πεθήμονα βουλῆς.

Εἰς Μελέμποδα.

Ἦεν ἰδὼν ἀγάσασο Μελέμποδα· μαντιπόλον μὲν
 ἱερὸν εἶδος ἔφαινε· εἶκε δὲ θέσπιδος ὀμφῆς
 σιγηλῆς σωματέωνι θεόπροπον ἄσθμα τιτάνειν.

Εἰς Γάνθον.

Γάνθοος ἦν βῶων βαλιφόρος· ἀλλ' ἔτι δεινὴν
 ἔγω μῆτιν ἔπαυσε κατ' ἀργείων στρατιάων.

Εἰς Ουμοίτην.

Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε Ουμοίτης,
 ἀμφασίης πελάγια·ν ἐλμένος· ἥ γὰρ ἔρκει
 σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι πρῶτα·ν ὑφαίνειν.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχνυμένῳ ὀκαλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι.
 ἔγχε' ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμῷ,
 τερρομένοις βῶεσι τεκεῖν παιήονα βελήν.

Εἰς Κλύτιον.

Εἰσήγει Κλύτιος μὲν ἀμύχανος· εἶχε δὲ δοῖας
 χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

Εἰς Ἰσοκράτην τὸν

ρήτορα.

Χαῖρε φῶς ρήτης Ἰσοκράτες, ὅπῃ σὺ χαλκῷ
 νόσμον ἀγῆς· δοκέεις γὰρ ἐπίφρόνα μῆδεα φαίνειν,
 εἰ καὶ ἀφωνήτω σε πότῳ χαλκός· σατο τέχνη.

Εἰς ἀμφιάρ-

ραον.

Ἔσνε δ' ἀμφιάρης ἔχων πριλαμπέα χαίτην
 σέματι δαρναίῳ· κρυφίην δ' ἐλέλιξεν ἀνίκην,
 θεασίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
 ἀνδράσιν ἀργείοισιν ὑπότροπον ἤμαρ ὀλέσει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἀγαλόν.

Ἀλλὰ δὲ ἐστὶν κρησμολόγος, ὅντινα φασὶ
μαντιπὸν γενετῆρα θεοφραδέος Πολυίδου.
οὐ πετάλω δὲ νόμας ἐσεμμένους ἔπρεπε δ' ἄφρη.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Εἶδον ἀκείρετό μιν ἔκ' τον θεόν. εἶδον αἰοιδῆς
μοῖραν, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτην.
εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι νόμῃς μεμερισμένον ὥμοις
βόσφυλον αὐτὸν ἐλίσσε δὲ μάντιν ὀπωπῆν,
οἷά τε μαντοσύνη μβοπήϊα πῆματα λύων.

Εἰς Αἴαντα τὴν μέγαν.

Τυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶτον ἰούλον ἔχων, ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι παρῶν. πλοχθὺς δ' ἐσφίγγετο μίση.
ὅτ' ἔην φυλάειαν ἔχων, ὅτ' ἐρχος ἐλίσσων,
ὅτ' σάκος ἐπαβόειον ἐτωμαδόν. ἀλλὰ τανῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινευ ἀγνοοῖν Τελαμῶνος.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἰσάτο Σαρπηδῶν λυκίων πρόμος. ἡνορέη μὲν,
φρικτὸς ἔην. ἀπαλῶς δὲ νεοφρέεσιν ἰύλοισι
οἶνοπος ἀνὰ χάρκατε γενεάδος. ἀμφὶ δὲ χαίταις.
εἶχε νόρην. τυμνὸς μὲν ἔην δέμας. ἀν' ἐνὶ μορφῇ
παέρμα δ' ὅς σήμαινε. ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλαυθρίῳ γενετῆρος.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος αὐτῆς τριποδιδάλος ἦεν ἀπόλλων.
κτελὸς ἰδεῖν, πλοχθὺς γὰρ ἔλιξε ἐπιδέδορμεν ὥμοις
ἀμφοτέροισι. ἐρατὴ δὲ θεῷ διεφαίνετο μορφῇ

χαλκῷ κίσμον ἄρουσα θεὸς δ' ἐτίθειεν ὀπωπὴν,
οἷά τε μαυτιπόλοισιν ἐπὶ ῥιπὸδωνι δοκῶν.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ ῥιπῶσιν θάμβησα πάλιν χρυσὴν ἀφροδίτην.
φάρει κόλπον ἔχουσιν ἐπίσκιον. ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
κιστὸς ἐλίξε κεχάλαστο. χάρις δ' ἀννήχετο κιστῷ.

Εἰς Ἀχιλλεῖα.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
γυμνὸς ἐὼν σακέων. ἐδόκασε μὲν ἔγχος ἐλίσσειν
δεξιτερῇ, σπαιῇ δὲ σάκος χάλκῃον αἰεῖρειν
χήματι τεχνήντι. μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλὴν,
θάρσει τολμήντι τεθνημένος. αἱ γὰρ ὀπωπαί,
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, δρῆϊον ἀσκηδῶν.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ Ἑρμῆος χρυσόρρακτις. ἱσάμενος δὲ,
δεξιτρῇ πηδόντος ἀνείρου δεσμὰ πεδίλου,
εἰς ὁδὸν αἶψα λελημένος. εἶχε γὰρ ἦδη
δεξιὸν ὀκλάζοντα θεὸν πόδα. τῷ ἐπιλαίῳ
χεῖρα ταθείσαν, ἐπεμπεν ὅς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε παρὸς ἀνάκτος ἐπιρροπῶντος ἀκούων.

Εἰς Ἀπυλῆϊον τὸν μάγον.

Καὶ νοβῆς ἀφθεχिता λατινίδος ὄργια μούσης
ἄλειτο παπᾶνων ἀπυλῆϊος. ὄντινα μύσυν
ἄσωνις ἀρρήτου σοφίης ἀνιέρετο σερπῆν.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵστατο κούρη
ἄρτεμις. ἀλλ' οὐ τόξον ἐκρηβόλον, οὐδὲ φασγῆν
ἰσοδόκῃ κατ' ἐχούσας κατωμαδόν. ἦν δ' ἐπὶ γένων
παρθένιον λέγωντον ἀναζωθεῖσα χιτῶνα,
καὶ ῥιχτὸς ἀκρήθε μνον ἀνιεμένη πλάκον αὐραῖς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Ὀμηρον.

Εμφρονα χαλκὸν Ὀμηρος ἐδείκνυεν, οὔτε μενοινῆς
 ἄμμορον, οὔτε νόου κεχημένον, ἀλλ' ἄρα μούνης
 φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
 ἥ καὶ χαλκὸν ἔχουεν ὁμοῦ θεὸς ἐδιδίμορφῆς.
 οὐ γὰρ ἐγὼ κῆτ' ἐθυμὸν οἶομαι ὅτι μιν ἀνὴρ
 ἐργατόνος χάλκῳ παρ' ἐχαιρῶνι θαλάσῳ,
 αἷμαυτὴ πλύμιτις ἀνέπασσε χρυσὸν ἀθήνη,
 εἶδος ἐπισαμένη τό, τ' ἐφ' ἔκειν. ἐν γὰρ ὁμύρῳ
 αὐτὴ ναιετάουσα, σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν
 σύννομος ἀπόλλωνι. πατήρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς,
 ἵστατο θεῖος Ὀμηρος. εἶητο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 γηραλέῳ. τὸ δὲ γῆρας, εἴην γλυκύ. τῷ γὰρ αὐτῷ
 πλειότερην ἔσπεξε χάριν. κεκέραστο δὲ κόσμῳ
 αἰδοίῳ τε, φίλῳ τε. σίβασ' δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
 αὐχένι μὲν κύπτοντι, γέρον ἐπεσύρειτο βόρυσ,
 χέτης εἰσοπίσω πεφορημένος. ἀμφὶ δ' ἀκνῆς
 πλαζόμενος, κεχαῖαστο. κῆτ' αὐρύνετο πῶγων
 ἀμφιθατεῖς. μαλακὸς δὲ, καὶ ἀντροχός. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἦεν
 ὀξυτενὴς, ἀλλ' αὐρὺς ἀπεπαύετο, κῆλλος ὑφ' αἰνῶν
 σῆθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἰμδόντι προσώπῳ.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἐπ' ἀπλοκῆμῳ δὲ μετώπῳ,
 ἦστο σκοφροσύνη κουροτόφος. ἀφί δ' ἄρ' ὀφρῦς
 ἀμφοτέρω προβλήτῳ ἐύσκοπος ἐπλάσε τέχνη.
 οὔτι μάτην. φαιῶν γὰρ ἐριμάδεγ' ἦσαν ὀπῳταί.
 αἷμα οὐκ ἦν ἀλλ' ἄνελίγχιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
 ἔζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὁμμασιν. ὥς δὲ Διονύῳ,
 τέχνη τῷ τέλειεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
 φέγγος ὑπὸ κραδίῳ σοφίης ἀσβεστον αἴρων.
 Διοκλῆδ' οὐκ ἐβαλεν ἐκ κοιλῶν το παρειᾶ,

γάρ κ' ῥιπνῆεντι κατὰ χετοι· ἀλλ' ὦν ἐκείναις,
αὐτογενὴς χαρίτεσι σωέστος ἴζανεν αἰδώς.
πριβικὴ δὲ μέλιτα, πρὶ σῶμα θεῖον ἀλάτο,
κηρίον ὠδίνουσα μελισσάις· ἀμφοτέρω δὲ
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι τίθει, ἐπεί τοι ῥά βδω,
οἷά πρ' ἐν ζωῶσιν· ἐὴν δ' ἐκλινεν ἀκουῆν
δεξιτρήν· δόκειν δὲ καὶ ἀπὸ λωνος ἀκούειν,
ἢ καὶ πριβίων τινὸς ἐγγύθεν· ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
σκηπτομένῳ κλῆ' εἶητο· νόος δὲ οἱ ἐνθα καὶ ἐνθα
ἐξ ἀδύτων πεφόρητο πολυσχεπέοιο μενοινῆς,
πτερικῆς σφρῆνος δρηῖον ἔργον ὑφαίνων.

Εἰς Φρεκύνδην.

Καὶ σύριος σελάριζε σαοφροσύνη Φρεκύνδης
ἰσάμενος· σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομάων,
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε μετάρσιον ὀμματιταίνων.

Εἰς Ἡρακλεῖτον.

Καὶ σοφὸς Ἡρακλεῖτος ἐὴν θεοείκελος ἀνὴρ·
ἐνθεον δ' ῥ' χαίρει φέσσει κλέος· ὅς πτε μοῦνος
ἀνδρομέης ἐκλαεν ἀνάγκης εἶργα γενέθλης.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπρ' ἀβρὸς ἐλαμπιν δρησύνουσι Κρατῖνον,
ὅς πτε δημοβόροισι πλυσούχοισιν ἰώνων,
θυμοδακῆς ἐθίσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
κῶμον ἀεξήσας φιλοπαῖγμενος ἔργον αἰοιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Επὶ κει δὲ Μένανδρος· ὅς ἀπύργοισιν ἀθήναις
ὀπλοτέρου κῶμοιο σελασφόρος ἐπρεπεν ἀστέρ·
πλλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπασε παρθένοκτών,
καὶ χαρίτων θρᾶπντας ἐγείνατο πᾶσας ἰάμβους,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄρπαγας οἰσρήεντας ἀδνώτοις κορείης,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος αἰοδῆς.

Εἰς ἀμφιρύωνα.

Ἀμφιρύων δ' ἤστραπεν, ἀπ' αὐτοῦ γὰρ φίλα δάφνη
σεφάμενος, πᾶσιν μὲν εὐσκόπος εἶδεν μάντις,
ἀλλ' ὅ μάντις ἐν ταφύῃς δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
σεμμά πολυθρέπτοις ἐπάρμενον εἶχεν ἐσθέραις,
ἀλκμήνης μενέχαρμος ἀριστόκλυς παρακρίτης.

Εἰς Θυκυδίδην.

Θυκυδίδης δ' ἐλέλιξεν ἐφ' ἑνὸς νόον. ἦν δ' ἐνοῆσαι,
οἷά περ ἰσορίας διημιτόραν ἦθος ὑφάινων.
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέχε μετάρσιον, ὥς πρὶν αἰείδων
σπάρτης πικρὸν ἄρνα, καὶ αὐτῶν νεκροπιδάων,
ἐλλάδας ἀμυτῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

Εἰς ἡρόδοτον.

Οὐδ' ἀλκίφρνα τοῦ με παρέδραμε θέσπις αἰοδὸς
ἡρόδοτος πολυῖδρις, ὃς ὠκυγίων κρέα φωτῶν
ὅσα πρὶν ἡπείρων δυνάς ἤγαγεν, ὅσα πρὶν αἰῶν
ἔδρακεν ἐρπύζων, ἐλάταις ἀνεθήκετο μέσας,
μίξας ἀνέπιψιν ἰωνίδος ἀνθεαφωνῆς.

Εἰς Πίνδαρον.

Θήβης δ' ὠκυγίης ἐλικώνιος ἴσατο κύκνος,
Πίνδαρος ἰμερόφωνος, ὃν ὄρνυρότοξος ἀπόλλων,
ἔφεφε βοιωτοῖο παρὰ σιοπιὴν ἐλικώνος,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένου γὰρ
ἐζόμεναι λιγυρῆσιν ἐπὶ σμάτεσι μέλιαι,
κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δ' ἤστραπε φράσας αἰὲς ἀθήνης.

ὃς πρὶν ἀχαιμενίδας μένος Κύροιο λιγαίνων,

εἶπετο

εἶπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἡθεῖ μούσης,
ἰσوریης φιλαέθλου ἀρισώδιδος ὁπώρην,
συνκράσσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης.

Εἰς ἄλκμαίωνα.

Ἰστατο δ' ἄλκμαίων κεκλημένος οὐνομα μάντις.

ἄλ' οὐ μάντις ἔην ὁ βωόμενος, οὐδ' ἐπὶ χάτις
δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' ἄλκμαίνα δοκῶ,
ὃς πρὶν εὐφρόγγοιο λύρης ἡσκήσατο τέχνην,
δωρίον ἀνελάδοισι μέλος χορδήσιν ὑφάινων.

Εἰς Γομπήϊον.

Καὶ πρόμος οὐκ ἐμάται Γομπήϊος αὐσονίων,

φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κημήλιον ἡγορεύων.
σηβόμενος ὑπὸ πρῶτ' ἰσαυρίδατ' εἶχε μαχαίρας.
σημαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὲρ ζυγὸν αὐχένα ταύρα
εἴρυσεν, ἀρρήκτῳ πεπεδημένον ἄμματι νίκης.
κεῖτος ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος. ὃς βασιλῆος
ἡγαθέην ἐφύτυσεν ἀντασίοιο γενέθλιν.
ταῦτο δὲ πᾶσιν ἐδείξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
δῆλ' ὅσας σαικέαςιν ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Εἰς Ὀμηρον.

Ἰστατο δ' ἄλλος Ὀμηρος. ὃν οὐ πρόμον ἀεπιάων

θίσκελον ὕια μέλητος εὐρρεΐεντος οἴω,
ἄλ' ὃν θρηϊκήσιν παρ' ἡόσι γείνατο μήτιρ
Μυρῶ, μυθαλίμη, βυζαντίη. ἦν ἔτι πεδὴν
ἔριπον ἀεπίης ἡρώιδος ἰδμονα μούσαι.
κεῖτος γὰρ ῥαχικῆς πινυπὼ ἡσκήσατο τέχνην,
κοσμήσας ἐπέων ἐὴν βυζαντίδα πάριον.

Εἰς Βιργίλιον.

κεῖ φίλος αὐσονίοισι λιγύθερος ἐπρεπε κύνος,
πνέων ἀεπίης Βιργίλιος. ὃν ποτε ρώμης

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θυμβριάς ἄλλον ὁμηρον ἀνέβρε παύριος ἡχώ.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντι-

νυπόλεως ἐήλασ τῶν ἀθλητῶν.

ἐπιγράμματα. Εἰς

Γορφύριον.

Γορφύριον Κάλχαντος, ἀναξ, καὶ δῆμος ἐγείρει,

πλοῖς ἀνθεμάτοις βριθόμενον σφάνοις,

πᾶσι μεθ' ἡνίοχοισι νεώτακν, ὅσον ἄρισον,

ἀλλὰ τόσον νίκησ κέρκεσ ἐνεγκόμενον.

ἐπρεπέ μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ

τῶτον τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἐστάμεναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τέτραχα κὺρ κπάροιθε διακριδὸν ἰάχε δῆμος,

τὸν καλχαντιάδην Γορφύριον πθέων.

αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέσιο θαώκου

ἡνία, καὶ ζώνην ἐπτότιν ἀνθέμενος,

κεῖθεν ἐπιπέρχων ἐλάα· μεσηγυρὶ δ' ἄεθλων

χάλκεος ἰδρύνθῃ, πρῶτον ἰουλον ἔχων.

εἰδ' ἐτέων γέρας ἦλθε θαώτρον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις

ὀψιμον, ἀλλὰ μόλις, ἀλλὰ μετὰ σέφεα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αγχίστην Κυβέρεα, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνην

φίλατο, καὶ νίκη νῦν τάχα Γορφύριον.

ὅς καὶ εὖς ἱππους, καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος

ἐξ ἐτέρων ἐτέρους αἰὲν ἀμειβάμενος,

πλλάκι χρᾶτα πύκασε πανημβίοισιν ἄεθλοις,

οὐ μορέων, ἐτέρου μοῦνον ἐφραπομένῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτό σοι ἡϊθέων νίκη γέρας· ὁ χρόνος ἄλλοις

ὅτε μόλις πλιθὺς ὥπασε Γορφύριε.

καὶ γὰρ ὀρθήσασα πολυπφάσ σέο μόχθους,
 ὕρετο χιραλέων κρείωνας ἡνιόχων.
 τίς πλεον ὅτα καὶ αὐτὸς ἐπαυφήμισεν αὐτὰς
 σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασάμενος;
 ὀλβίη ἢ βενέτων πανελύθρος ὅτι γενέθλη,
 ἢ σε μέγας βασιλὺς δῶρον ἐναυσιν ἔχειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αλκιμοὶ ἀλκήεντα σοροὶ σορὸν ἤγα νίκης,
 οἱ νίκης παῖδες Πορφύριον βένετι
 ἀνθεσαν. ἀμφοτέραις τὸν ἀμειβομένους ἐπὶ πώλοισ
 κυδίξει νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αλλοὶς παυσάμενοισιν ἀεθλούonti δι' μούνη
 Πορφυρίῳ βασιλὺς τὸτο δέδωκε γέρας.
 πηλαίει νικήσας γὰρ, εὐὺς πόρεν ὠκέας ἵππους.
 ἀάξετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐσέφετο.
 ἐνθεν ἐν πρασίνοισ ἐρίς ἀπαιτος, ἐνθεν αὐτῇ.
 ὅς βενέτας τέρπει κοίρανε, καὶ πρασίνοιο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφραύοντα
 ἔσησαν νίκης ἐγγύθι Πορφύριον.
 δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γέρας ἤτειν. οἱ δ' ἕτεροί με
 δίζοντ' αὐθις ἔχειν νῆκος ἀπειπάμενοι.
 μήτι δ' ἡνιόχων πειζίγνωμαι. οἷσι καὶ ἵππους
 κρείωνας ἀντιπορῶν, δεῖξα χρείοτέρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπικριβώσατο χαλκῷ
 ὁ πλάσης, ἐμπνουν οἷα τυπωσάμενος.
 τίς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἐνθεα δῆνεα τέχνης
 τούξει, καὶ νίκην οὐκ ἀμειβομένην;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκότι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἥνιοχῆα
ἀνθετο νικητῆς κοίρανος αὐσονίων,
ὥς σοφὸν, ὥς βενέτοις περιλημένον. ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίῃ. πολλὰς εἰκόνας ὀφόμεθα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριος λίβυς οὗτος. ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
μοῦνος παντοδαπὺς ἀμφέθετο σεφάνους.
νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,
χρώμασι, καὶ πέπλοις, συμμιτίβαλλε τύχῃ.
ἤρμωσε δ' αὐτὸν ἔχειν βενέτοις πλέον. ἐνθεν ἀνέστη
χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόγων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τελέθης φίλε κοῦρε γενειάδος ἄκρα χαράων;
ὦ ξένη, Πορφύριος. τίς παρῖς; ἡ λιβύη.
τίς δὲ σὺν νῦν τίμησεν, ἀνάξ, χάριν ἱπποσυνώων.
τίς μάρτυς τελέθει; δῆμος ὁ τῶν βενέτων.
ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
τοσαυτῆς, πλάσῃν ἰσμονα Πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τούτῳ Πορφύριον λιβύῃ τέκε θρέψε δὲ ρώμῃ,
νίκη δ' ἐσεφάνωσεν ἀμοιβαδὸν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλου
χρώματος, ἄκρα φέροντα κερήατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δῖους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλους.
καὶ νῦν κῶ, πρῶτος, τότε δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσος,
πάντα δ' ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἐταίρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγώ σοι τῆς νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
ἔσῃς, ἀμφοτέρων κύδ' ἐκ δρεφάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· αἷ' ἐπὶ μούνοισ
Πορφυρίου καὶ μάτοισ, ἔλκεται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον λήξαντα πόγων, λύσαντά τε μίσην,
καὶ πάρος αὐτ' ὄρετ' ἁλκεον ἑταότα,
τῇ δὲ πάλιν χαλκοῦ τε, καὶ ὀρύρου ἰδρύσαντο.
πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων.
δήμου μὲν βοῶντος ἔλες παλίνορσον ἱμάσθην·
ὥς δὲ δις ἠβήσας, μάνεαι ἐν σαδίοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὴν βροχαλὴν μάστιγα, καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγασθεῖς,
ἤθελέ σε σῆσαι διπλῶν ὥς πρὶ δει,
ἠνίοχον κρατρὸν, καὶ ὄρετ' ἁλκεον· διχῶ δὲ χαλκὸς
οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σείει τυπωσάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον σαδίοισι, τίνας χάριν ἠνιοχῆα
δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἀνθετο τῶν πρασίνων;
αὐτὸς ἀνάξ κήρυξε· τί γὰρ πλέον; ὅπῃ γεράρει
εἵνεκεν ἀνδρείης, εἵνεκεν ἱπποσύνης,

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρίῳ μετ' αἰθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κείρανος ὁ πρασίνους τῶτο χαρίζομενος.
πολλάκι γὰρ δῆμος προφρέστατα ἔργα νομίζων,
ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλῶν οὐνομα τῶτο, τόπῳ λάχε χαλκεος ἥρω
οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ὄρετ' ἁλκεον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ωφελει ὅπλα φέρην, οὐ φάρεα ταῦτα νομίζεις,
ὥς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πλέμων πρόμαχος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

οὔτε γὰρ ἦλθεν ἀνακτος ὀλεσιτύραννος ἀκωκή,
 καὶ σὺ σαυχιμάζων ἤφατο ναυμαχίης,
 καὶ διδύμης πλούμῃτι σοφῆς ἐδράξαο νίκης,
 τῆς μὲν, πωλομάχου. τῆς δὲ, τυραννοφύνης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

οὐ μόνον ἐν παλίοις σε κατέσφε πότνια νίκη,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πλέμοις δέξεν ἀεθλοφόρον.
 οὗτ' ἂν ἀναξ πλέμιζεν ἔχων πρᾶσινοὺς ὑποβροῦς
 αἶγρια μαινομένων ἐχθρῶ ἀνακτορέω,
 καὶ πέσεν ἀνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε ῥώμης,
 ἡμᾶρ δ' αὐσονίης ἦλθιν ἐλαυβρίας.
 τοῦνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἀναξ χέρας, ὡς πάρος εἶχον.
 σὸν δὲ τύπῃ, τέχνῃ ἔεσε πορφύρι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

ὑμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων,
 οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων πορφύριε σέφονται,
 πάντας γὰρ παλίοισιν ἀμειβαδὸν αἶν' ἐλέγχῃς
 ἀντιτέχνους, τῆς σῆς πάγχυνον ἱπποσύνης.
 τοῦνεκα καὶ ξείνον πρῆσβήϊον εὐρακο μῦνος,
 εἰκόνα χαλκείην δῆμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

πλάγῃς χαλκὸν ἐταυξεν ὁμοῖον ἡνιοχῆϊ.
 εἴθε δὲ καὶ τέχνῃς ὄγκον ἀπειργάσατο,
 ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος. ὅπρ' φύσις ὀφείτε κοῦσα,
 ὥμοσεν ὠδίνειν δαύτερον ὁ δαύμα.
 ὥμοσεν, ἀόρκοις ὑπὸ χεῖλεσι. πορφύρι γὰρ
 πρῶτῳ, καὶ μούνῳ, πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

εἰ φθόρος ἡρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν αἰθλους,
 πάντες πορφυρίου μάφτυρές εἰσι πόνων.

καὶ τάχα καὶ φήσαιεν ὀρθήσαντες ἁΐωνας,
βαλὼν τὰ το γέρας ποτατίων κειμάτων
ὅσα γὰρ ἠνιοχῆας αἰεὶ μεμρισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἐν ἀλλήλας, τηλίκος ἐξεφάνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις φρεσὶν τεραέρει.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ. ἀλλ' ἴδεν ὅς νύ μεσιν.
εἰ δὲ τὴν μέλπων οὐ παύετε ἠθάδα νίκην,
ἀνῶμων δῆμος πορφύριε πρασίνων,
ἐμπνοᾶσι ξύμπαντες ἀλάματα. πᾶς δὲ πριαὺς
καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ πῶ σοι μοιέοντι τύχῃ πόρεν ἄξια νίκης.
νῖκαι γὰρ τῆς σῆς μέζονες ἀτυχίης.
ἀλλὰ μέρει πρῶτῳ σαθρῷ καὶ ὀρείονι μίμναις,
πλὴν φθονρὴν τήνων δυσμενέων κραδίην.
οἱ σέθεν εἰσορόωντες αἰεὶ νικῶσαν ἱμάδα λην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος. οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι, πρὶν οὐ χατέουσι κόμης,
ἀλλ' ὄρετῆς, ὅθεν οὐχ ὅς ἀνάπτεται. εἰς ἅπ' τοίων
πορφύριος δῶρων δῖς λάχεν ἀγλαΐην,
οὐκ ἐτέων δεκτέας νίκης δ' ἑκαπντάδας αὐχῶν
πλάσας, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεοντίου Χολαστικοῦ.

Ἀρχίστην Κυθέρεια καὶ ἑνδυμίωνα σελήνη
φίλατο. μυθῶνται τοῖα παλαιγενέες.
νῦν δὲ νέος τίς μῦθος αἰείσεται ὡς τάχα νίκη,
ὁμματα καὶ δίφρους φίλατο πορφυρίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Καλλιόπην.

Πρεσβυτέρους καὶ υἱοὺς μὲν ἔων, πρέσβυς δὲ τε κούρους
νικῶν, τεθρίππων κέντρας ἀθλοφόρων.
ἔξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκχέσας, σήλην ἐπὶ νίκαις
εἶλες Καλλιόπα νόματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τιὸν κλέος. αἰθέ τοι εἴη
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῆς τόδ' ἐδιδρεμάτεια τὸ χάλκεον ἄνθεα νίκη
δείκλον, μορφᾶς Καλλιόπα ζαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριγόντας ἐν ἱπποδάμῃ πλέον ἀλκᾶ
νίκησας, γεραροὺς δ' ὦν νέος, ἐν σοφίῃ.
ἐνθεν ἐλαυθρόπαις βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιά. τὰ μὲν, τέχνας ἄθλα. τὰ δὲ, θένεος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὸν γῆρας, σεόπητα τέχνην ὑπρέδοχαμε νίκαις.
καὶ πάντων κρατεῖς πάντοτε Καλλιόπα.
ἐνθεν ἀνάξ, καὶ δῆμος ἐλαύθρος αὖθις ἐγείρει
τὰ τε γέρας, σοφίης μνήμα, καὶ ἠνορέης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἐγραιοθέηρε τιὸς τύπης, ὄντοι ἐγείρει
ἔσμοδ' ὄριζήλων Καλλιόπα σεφάνων.
οὔτε γὰρ ἠνίοχός σε παρήπαφεν, οὔτε χαλινοῖς
δύσμοις ἱππείῃ σοῖς ἀπίθισε γένυς.
μοῦνος δ' ἠνίκης γέρας ἄρτυσαι. ἢ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἄθλα λιπὲν ἐτέροις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅπῃ γεραίρει
εἰκότι χαλκοτύπῃ σουδ βασιλοῦς κομάρης,

δῆμος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; αὐτε καὶ αὐτὴ
 δυσμονέων παλάμη σοῖς ἐπέτασε πόνοις;

Εἰς Φαυσῖναν.

Μητέρες δ' ἀθλων γεράων, φρένες, οὐ κράτος ἤβης,
 οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος οὐτιχίης.

ἰλήκοι Φαυσῖνε τεὸς νόος. ὧ τάδε πάντα
 ἔσπιττι, ὧ νίκη σὺν βροτος ἀθάνατος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

πρίν σε νέον Φαυσῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων.

νῦν δέ σε πρεσβυγενῇ, κέρως ἐφρίξε νέων.

δούτ' εἰ δ' αὖρετο πάντα τεὸς πόνος. ὅς σε γεραίρει
 πρέσβω ἐν ἡϊθέοις, ἐν δὲ γέρονσι νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Εξότε Κωνσταντῖνος ἔδω δόμον αἴδιος εἴσω,

ὧ χετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χάλκεος οὐκ ἔστι βιόων ἐτι Κωνσταντῖνε.

ἀντὶ γὰρ σὺ κλείης, ἤρκεσε βασιλευσίν.

ὥς δ' ἔθανες, τότε δὴ σε πόλις ξύμπασα γεραίρει

οἷς δαύαται. τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εξότε Κωνσταντῖνος ἔδω δόμον αἴδιος εἴσω,

πλῆτο κατιρείης ἱπποσύνης σάδιον.

σβ' πωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας. οὐδ' ἐν ἀγλαῖς

κείνας τὰς φιλίδας ἦν ἰδεῖν ἐριδᾶς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χρύσεον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ,

οὐδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεκαμείνης.

κουρίζων, νίκησεν ἀφδομένους ἐλατῆρας.

γηραλέος δὲ νέους δῆξεν ἀφαιροτέρους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὄντινα καὶ μετὰ πότμον ἀμνήσῃτινι θεσμῷ
 δῆμος, καὶ βασιλεὺς, ἵδρυσαν ἀζόμενοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνα Κωνσταντίνε τὴν ἀνέθεντο πλῖται,
 μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιομένης.
 σοὶ κλέος ὅποτε δῆμος ἐπεσφρήγισε θανάοντι,
 μνήσασθ' ὧν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἀνάξ'.
 οὐνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
 ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα, καὶ ὄρεσάμενη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰσέτι μὲν ζῶντι πόλις καὶ Κωνσταντίνῳ,
 εἰκόνα χαλκείην βαδὼν ἔκρινε γέρας.
 ἦδε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδῳ νίκης
 αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους.
 ὥς δ' ἔθανεν, πθέουσα, φίλον τύπον ἄνθεο τέλει,
 ὄφρα καὶ ἐσόμενοις, μνήσθην ἔχει καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἔσστες,
 εἰς ἐν ὁμοφροσύνῃ ἐξεβόησαν ὄρον,
 ὥς τέ σε Κωνσταντίνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον αὔχος,
 πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ὀρεσνόμενον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀντλίης, δύσιός τε, μεσημβρίας τε, καὶ ἄρκτου,
 σὸς δρόμος ὑψιφαιῆς ἀμφιβέβηκεν ὄρους
 ἄρβιτε Κωνσταντίνε. θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσταται.
 τῶν γὰρ ἀνικήτων ἀπτεται οὐδ' αἰδής.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐγύθι τῆς σφετέρας γενεῆς λάχεν εἰκόνα τίηδε.
 ἔπριπε γὰρ προῶς εἰς ἐνὶ χώρῳ ἔχην,

οἱ καὶ ἐνὶ σταδίοις ὄρετ' ἑκλῆος ἔκκελον αὖρον,
νηρίθμων περ' ἄντων ἐσμὸν ἐλόντες ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν φασγνιάδην πόλις ἄνθετο Κωνσταντῖνον,
γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἦν ὄχων.
δὴν γὰρ ἀεθλούσας, οὐκ ἤμβροτεν αἰετὶ νίκη
παύσατο, σὺν νίκη καὶ πάρος ὄρεξ' ἄμενος.
ὃν καὶ κούρεν ἐόντα, παλαίτρου ἡνιοχῆες
σεφ' ἄμενοι σταδίοις, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τεῖ προφῶς ὥπασε νίκη,
παλαιοῖσιν ἐσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκθῆναι τελέσας ἐν αὐτῶν,
οὐδ' ἴσον, οὐδ' ὀλίγον ἄρεο λειπόμενον.
ἀλλ' ἐτι κουρίζων τε, καὶ ἄχνοος, ἀνδρῶς ἐνίκας
ἡλικας, ἤβησας. γηραλέος δὲ νέους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦθελε Κωνσταντῖνον αἰετὶ πόλις ἡνιοχούειν,
ἦελεν, ἀλλὰ πόθω οὐκ ἐπένανσε φύσις.
ἐνθ' ἐὼν τόδ' ἀγαλμα παρὰ φάτιν αὖρεν ἐρώτων,
ὄφρα ἐμὴ λήθῃ, καὶ χρόνος ἀμφιβάλῃ,
ἀλλὰ μένοι προέουσιν ἐρώς, ἦλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσπομένοις δὲ φάτις.
καί τις ἰδὼν μετόπισθε χρεόμενος ἡνιοχῆας,
ὀλβ' αἶψα προτέρην, ἢν μιν ἰδὼν γενεῖν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γέντε, καὶ εἴκοσι μούνος αἰθλία Κωνσταντῖνος
εἰς μίαν ἡριγένειαν ἐλὼν, ἡμετερὸν ἰππους
ἀντιπέλοις. κείνους δὲ λαβὼν, οὐς πρόωγεν ἐνίκη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τοῖς αὐτοῖς πάλιν ἔλε μίαν τε, καὶ εἴησι νίκας.
πλλάκι δ' ἀμφοτέρων μβέων ἐρίε ἐμπεσε δῆμω;
τίς μιν ἔχοι· κείνῳ δὲ δόσαν κήσιν ἐκ δύο πέπλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγρεο Κωνσταντῖνε· τί χέλεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δῖφρους πθέει δῆμος ἐνὶ σαδείοις.
σὺς τε διδάτῃς λήϊεσσι πιδάειεσ ἥνιοχῆς.
εἴτατα ὀρφανικοῖς πασὶν ὁμοίότατοι.

Εἰς Οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλούοντι μόνῳ, λήξαν τίτ' ἀέθλων,
πῶς γέρας νίκη δὲ πόρεν Οὐράνιε,
δῆμου ἀπ' ἀμφοτέροιο· σὺ γὰρ πάρος ἐκ βενέτοις κῶν,
εἴησι κυδίτων σεμμα φέρῃς ἐτέων.
παύσας δ' ἰππόσυνης· πρασίτων δέ σε δίξετο δῆμος.
τοῖς δὲ, σὺ κῶν, νίκην· οἱ δ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέροις εἰς μούνος ὄρισαύσας παρὰ δῆμοις,
κῶδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
εἰσέτι διφρούων· τὸ δὲ οἱ γέρας, ἥλυθε πρῶτον
ἐκ πρασίτων, οἷς δῆ γείτονα χῶρον ἔχῃ.
αὐτοὶ καὶ σαδείοιο πεπαυμένον, ἤγαγον αὐτοῖς
ὅς διφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γαυσάμενον σαδείων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλῆϊ νίκη.
αὐτοῖς ὑπὲρ διφρῶν βῆσεν ἀεθλοφόρων
οὐράνιον δῆμοισι φίρων χάριν· οὐ πθέει γὰρ
ἢ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας
πύνκεθ διφρούοντα πιδότερον ὕστατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, σῆσεν ἀγαλαμένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἴσον κυδάλι μοις φασγινιάδῃτε, καὶ αὐτῷ
 Φαυσίνῳ βασιλῆος σῆσε παρ' ἀμφοτέροις
 οὐράνιον. τῷ δῆμος ἀμετρήτης διὰ νίκας,
 ἠγάθεε Γέλοπος θῆκεν ἔπωνυμίην,
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον αἰεὶ θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον,
 τοῦσδε τις εἰσαρόων θθέγξεται ἀρεκίως.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπποτέρην τε
 ῥῶμην. τῆς μὲν, ἑών. τῇ δ' ἐνὶ, κυδὸς ἐλών.
 νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἔπει πριδέξιος ἦεν
 τῇ καὶ τῇ προθέην, ἢ παρεξελάν.
 τοῦνεκε καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψατο μετάλλῳ,
 κυδίσει κτεάνων κύδιμον ἠνίοχον.

Εἰς Ἰταλιανόν.

Τῷτον Ἰταλιανὸν τυρίης βλάσημα τιθήνης
 ἠνίοχον, πολλὰς δεξάμενον σφάνους,
 αὐτὸς ἀναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλή,
 ἔεισαν κοινὴν ψῆφον ἐνεγκέμενοι.
 γήραι' γὰρ σαδίων ἀπεπαύσατο. πᾶσι δ' ἐφίλτρον
 κέλλιπεν, οἷσιν ἔρων ἦνθεν ἀντιπάλων.

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ πατριῆίου,

καὶ λογοθέτε τῶ δρόμου,

Τὸν θρασυὺ ἠνιοχῆα, λελασμένον ἄρματος ἄθλωρ,
 ἐνθάβ' ἀναστάσιον κείμενον, οὐδ' αὖς ἔχει
 ὅς τ' αὖτους ἀνεδήσατο πρὶν σφάνους, ὅσα ἄλλοι
 ἐδρακον ἠνιοχῶν ἡματα ἰπασίης.

Εἰς Γορφύριον, μέρους βενέτων.

Εν γῇ κρατήσας παντὸς ἄρματος ἡλάτῃ,
 καλῶς ἐπῆρθη καὶ πρὸς αἰθέρα ῥέχει,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Γορφύριος τὸ θαῦμα δόμου βενέτων.
νικῶν γὰρ οὗτος πάντα τῆς διφρηλάτης,
ἀνέσιν, ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δρόμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιουλιον ἀνθῶν πρῶτος οὗτος, ἡνίασ
Γορφύριος Κάλχαντος εἴλεκε βενέτα.
ἐκπλήπτομαι δὲ πῶς γράφει χεῖρ ἐμπνόους
τούτε τίς ἵππους. καὶ γὰρ ἂν πλήξη πάλιν,
οἶμαι δρομεῖται νῖκος αὐρεῖν καὶ πάλιν.

Εἰς Φαυστῖνον, μέρους πρασίνων.

Σκόπη τὸ δροῦμα μηχανουργοῦ τῆς δόμου.
εἰμὶ γὰρ ἐσέγαστο καρτρά σκέπη,
πρὸς οὐρανούς ἂν ὦρτο Φαυστῖνος φέχων,
ὡς ζῶν σὺν ἵπποις τὸ κλέος πρὶν πρασίνων,
ἄρον σέγος γὰρ, καὶ φθάνη πρὸς αἰθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστῖνος οὗτος ὁ πρὶν ἄρματιλάτης,
ὃν δῆμος αὐρῶν τῆς μέρους τῶν πρασίνων,
πλὴν ἦσαν ἡγνόησε παντελῶς δρόμῳ.
γέρον μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις. τὸ δὲ αἰένος,
ἦν τις νεάζων, οὐ δόλως ἠπώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λαυκῶν.

Λαυκοῦ μεθέλκων ἡνίασ Κωνσταντῖνος,
ἂν μὴ καθεύκτο σερόπῳ τῆς δόμου,
πὺς φρεῖς ἐνίκη πρῶτος, αἰθέρα φθάνων.
πνοῆς ἀνέθεν εἶδες αἰθροδρόμον.
τέχνη με πείθει τὸν ἐμπνοον βλέπην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
λαυκῆς χάσας τέθριππον ἔλκων αὐτρόφως.

ἀφ' οὗ δὲ τῶτον ἤρπασε δράκων, ἔδω
τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τῶ θεάφου, καὶ τέχνη.

Εἰς Ἰουλιανὸν ἡνίοχον

ρουσίων.

Χεῖρ εἶδε γενναῖν πύς πάλας τεθνηκότας.

Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλας ἀγένη,

ἑλλων μεθέλλων ρουσίῳ τὰς ἡνιάδας.

καὶ νῦν γραφεὶς, ἐσηκέν ὑψοῦ σαι δίφρω.

τὸ νῦμα χεῖρ μένει δὲ, πῶ νύσων δότι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιουλιανὸς ἔπος ἄρμα ἑσσίῃ

ἑχων, ἐνίκα πύς ἐναντίους δρόμῳ.

αἷμα γραφὸς παρῆχε καὶ πνοῆς χάριν,

ἔτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης

καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ σέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΜΓΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἑκτῷ τμήματι ἀναθηματικὰ ἐπιγράμματα
ἔχοντι, τάδε τὰ κεφάλαια πρίεχται.

Εἰς ἄγαλμα, τῷ ἡλίῳ παρὰ τῶν ῥοδίων,	1	Παρὰ κηπωρῶν.	14
Αναθήματα παρ' ἀθλητῶν	2	Κουνητῶν.	15
Παρὰ ἀλιέων.	3	Κιθαρωδῶν.	16
Αντισρέφοντα.	4	Μαγειρῶν.	17
Παρὰ βαλχανομένων.	5	Μεθύσων.	18
Γρόντων.	6	Εἰς ναοὺς.	19
Γεωργῶν.	7	Παρὰ ναυτῶν.	20
Γυναικῶν.	8	Ναυηγῶν.	21
Ερωτικῶν.	9	Νέων.	22
Εὐκτικῶν.	10	Γαιζόντων.	23
Εἰς θῆρας.	11	Ποιμένων.	24
Ισοψηφα.	12	Σφατιωτῶν.	25
Καρνιωτά.	13	Ταχυγράφων.	26
		Χειρονακτῶν.	27

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΩ ΗΛΙΩ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ, Ι

Υπὸ σοι πρὸς ὄλυμπον ἱμακύν-
 ναντο κολασὸν
 τόνδε, ῥόδου ναέται δωριίδος
 ἀέλιε,
 χάλκεον ἀνίκη μῦμα κρητυνασ-
 σαντες οὐνοῦς,

ἔπειαν πάραν δυσμενέων ἑσάραις.
 ὃ γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἀνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ
 ἀβρόν ἀδουλώτου φέγγος ἐλαυθρίης.
 τοῖς γὰρ ἄφ' ἡρακληῆος ἀεξιθεῖσι γενέθλης,
 πάριος ἐν πόντῳ, κῆν χθονὶ κοιρανίη.
 Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸν καὶ αἶψα παύσις κρατῆρς ἐπιίδμονα θήρης,
 ἔξεσε καὶ Λύκων ἀνθετο δ' ἀλκιμένης.
 ἀλκιμένης δ' ὅχ' οὔρε τί μέμψεται ὥς δ' ἰδ' ὁμοῖν
 εἰκόνα, παντοῖω χήματι φαινομένην,
 κλοιοῦν ἔχων, πέλασ' ἦλθε, λέγων Λούκωνα κελύειν
 τῷ καὶ, καὶ βαίνειν. πείθει γὰρ ὡς ὑλάων.
 Μυροῦς.

Νύμφαι ἀμαθρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἱ τὰδε βένθη
 ἀμβρόσια ῥοδέοις σείβετε ποσσὶν αἶψα,
 χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον. ὃς τὰδε καὶ
 εἰσαθ' ὑπὸ πίτυων ὕμμι θεὰ ξόανα.

Ἀντιπάρου.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτης. ἡ δὲ τὸ φᾶρος,
 Φημονόκ. Γρηξὼ δ' ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.

Η Η

ΛΕΞΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῆς Παφίης δ' ὁ νεῶς κῆρ' ὅ βρέτασ'. ἀνθεμα δ' αὖτ' αὖ,
ξωόν. σφυμονίου δ' ἔργον ὄφισυμάχου.
πᾶσαι δ' αὖτ' ἔσαν, κῆρ' ἐταιρίδες. ἀλλὰ τυχοῦσαι
Κύπριδος ἀνκρίτ' αὖ, ναῦ ἑνὸς εἰσι μία.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ. 2

Φιλοδήμου.

Κέντρα δ' ὠξέκελευθα, φιλορρώθωνά τε κημὸν,
τόννε πρὶ σέρνοισ κέσμον ὄδοντοφόρον,
κῆρ' σὺν ἡν ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι Πόσειδον,
ἀνθετό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
κῆρ' ἦν ἦρ' ἰππῶν ἐρυσίριχα, τήντ' ἐπὶ νώτων
μάστρα, ῥοίζου μιτέρα θαρσαλέην.
ἀλλὰ σὺ κυατοχάετα, δέχου τάδε. ἦν δὲ Λυκίνου
ἦα, κῆρ' εἰς μεγάλην σέτον Ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς ἦν ἄχνοαν ἐρμῆν σε παρὺσπλήγγεαιον ἔθηκεν;
ἐρμωγένης. τίνοσ ὦν; Δαϊμοναῖς. ποδαπὸς;
ἀντιοχῆς. τιμῶν σε χάριν τίνοσ; ὡς σωναρωτὸν
ἐν ταδίοις. ποίοις; ἰσθμόθι, κῆρ' νεμέε.
ἔρεχε γὰρ; κῆρ' πρῶτος. ἔχων τίνασ; ἐννέα παῖδας.
ἔπῃ δ' ὡς ἂν ἔχων τοὺς πόδας ἡρίους.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ. Λεωνίδου. 3

Εὐκμπὲς ὀκίπρον, κῆρ' δούρατα δουλιχόεντα,
χωρμῖν, κῆρ' τὰς ἰχθυόεντας σφυρίδας,
κῆρ' πῶτον νηκτοῖσιν ἐπὶ χθυσί τε χτηθέντα
κύρτον, ἀλιπλάκτων αὖρεμα δίντυβόλων,
ῥηχά τε ῥίσιδοντα ποσειδάωνιον ἐγχος,
κῆρ' τοὺς ἐξ ἀκῆτων διχθαδίουσ ἐρέτασ,

ὁ γριπὸς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκετο τέχνης,
ὡς θέμις, ὃρ' χαίς λείψανα τεχνουμένης.

Φιλίππου.

Δοῦακτος ἀκροδέτους, καὶ πῦρ ἀλινῆ χεῖρα κώπην,
γυρῶντ' ἀγκίστρων λαίμοδα κείς ἀκίδας,
καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κύρτου
φελλὸν, καὶ διαῶς χοινοτινεῖς σφυρίδας,
καὶ τὸν ἐρσιφαῖς πυρὸς ἐγγυον ἐμφλοῖα πέφρον,
ἀγκυράν τε νεῶν παζομένων παγίδα,
πίστων ὁ γριπὸς ἐρμῇ πόρεν, ἐν φόμος ἦδη
διεϊτρήν πολλοῖς αἰθόμενος καμάτοις.

Αἰήλον.

Ερμείη, σήραγγος ἀλίκυτον ὃς τόδε νάεις
ἀντιβὲς ἀεθύαις ἰχθυόλοισι λείπας,
δέξο σαγηνάσιο λίνον τετρίμμενον ἄλμῃ,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἡϊότων,
γρίπους τε, πλωτῶν τε πάγην πριδινέα κύρτου,
καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθὺ ἰππέης πεπεδημένον ἄμματι χαίτης,
οὐκ ἄτρ' ἀγκίστρων λιμνοφυῖ δόνακας.

Αἰήλον.

Δαίμονι τῇ συρίῃ τ' μάτην ῥιβὲν ἡλιόδωρος
δίκτυον ἐν νηοῦ τῶ δ' ἔθετο προθύροις.
ἄνδρ' ἀπ' ἰχθυόλου θήρης τόδε. πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φύκι ἀπ' αὐόρμων ἔλκυσεν αἰγιαλῶν.

Ἰαλιανοῦ ἀπ' ὑπάρχων ἀγυπῆδου.

Κεκμηκὼς χρόνις πεπονηκότα δίκτυα θήρης,
ἀνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
οὐ γὰρ ἔτι φρομβῇ παλάμη πρινηέα κόλπῳ
εἶχεν ἀκοντίζον σίχομένοιο λίνου.

Η Η !!

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰδ' ὀλίγα δῶρα τελέθει δόσις, ἢ τόδ' ἐν νύμφαι
μέμψις, ἐπεὶ Κινύρα τὰ δ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδ' ἐκτενον. ἢ γὰρ αἰεὶ
γῆρας ἀκοντισὴν μόχθον ἐκβολίης.

ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοιθε γεγηθότες, ὅππῃ θαλάσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρα γῆρας ἐλευθρίην.

Θεατῆρι χολαστικοῦ.

Ἰχθυόβιον πολυωπὸν ἀπ' ἀνθρώπου λίνον ἄγρης,

τῶν τ' ἀγκίστροδέτων συζυγίην δονάκων,

καὶ πρὸς βυθίων παχίδων σημάτων ποταφελδόν,

καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούματι πυρσοτόκον,

ἀγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενίδια, δεσμὸν ἀέλλη,

σρεπλῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυοπαγῆ σόματα,

δαίμοσιν ἀγροδότησι θαλασσοπόροις πόρε Βαίταν,

γῆραϊ νησοφόρῳ βριθομένης παλάμης.

Ἰηλιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Καμπτομένους δόνακας, κώπην θ' ἅμα νηὶς ἱμάσθην,

γερῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἵταν,

ἀκόλπου τε λίνου περὶ πλεγκτὰ μόλιβδον,

καὶ φελλοῦς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,

ζυγὸς τ' ἀπλεκέων σφυρίδων, καὶ μιτέρα πυρσῶν

τῆνδε λίθον, νηὶν θ' ἔδραν ἀσπερίων

ἀγκυραν, χριπὸς ἐριοῦτε σοὶ τὰδε Βαίταν

δῶρα φέρει, βομβοῦ γήραος ἀντιάσας.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δίκτηνον ἀκρομόλιβδον ἀμώτιχος ἀμφὶ ῥαϊνῇ.

Δῆσε γέρων, ἀλίων παυσάμενος καμμάτων.

ὅς δ' ἐποσειδάωνα, καὶ ἄλμυρον οἶδμα θαλάσσης

εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων,

οἷα μάκαρ, κέκμηκε θεοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμίη,
 ἄλλωτος ἢ βάσκει γυοτακὴς πενίη.
 θρέψον ἐτι σπαῖρον τὸ γερόντιον. ἐμὲ δ' ἀπὸ γαίης
 ὥς ἐθέλεις, μεδ' ὦν καὶ χθονὶ, καὶ πελάγει.

Μαικίου.

Λίγχιλῖτα πρίηπε, σαυηνούτῃρες ἔθνηκων
 δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπ' ὠφελίης
 θαύνων, ἀκλώσοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
 φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
 φηγίνιον κρητῆρα, καὶ αὐτοῦργητον ἐρείκη
 βάθρον ἰδ' ὑαλέην οἶτοδ' ὅκον κύλικα,
 ὥς ἂν ὑπὸ ῥχηθμῶν λευγισμένον ἐγκοπον ἵχρος
 ἀμπάσῃς, ξιρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος.

Φιλίππου.

Δίκτιά σοι μολίβῳ στεφανούμενα δυσισθάλαα,
 καὶ κώπην, ἄλμης πῶ μεθύουσαν ἐτι,
 κηρυφόνον τερίαιναν ἐν ὕδασι καρτβὸν ἔγχος,
 καὶ τὸν αἰὶ φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
 ἄγκυράν τε νεῶν σβαρὴν χέρα, καὶ φιλοναύτην
 σπέρμα πυρὸς σώζειν πέτρῳ ἐπιστάμενον,
 ἄρχισθάλααε Πίσσιδον, ἀμώτιχος ὕστατα δῶρα
 θήκετ', ἐπεὶ μογρῆς παύσαθ' ἀλιπλάνίης.

Μαικίου κοῖντου.

Ακταίης νηοῖδος ἀλεξάντοισι Πρίηπε
 χοιράσι, καὶ ῥιχέϊ τρῶμενος σκοπέλῳ,
 σοὶ Πάρις ὁ τραυλόδ' ἄρμον ὑπ' αὐθόροισι δαμέντα
 ὁ γριπὺς καλᾶμοις κέρραβον ἐκρέμασεν.
 σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ' ἡμίβρωτον ὁ δόντα
 θεὸς μάκερ, ἀπὸ δέ σοι τὰ το πόρε σκύβαλον.

ΗΗ ΙΙΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῷ, σὺ δίδου μὴ πολλά· δὶ δ' ἄγρου δὲ λίνοιο
δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡοῦ χίην·

Απολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενίτιν
ἄρτεμι δωρῶμαι Θῆρις ὁ δίκτυβόλος,
καὶ ζωρὸν κ βράσσ' ἰσοχειδέα, καὶ ῥύφος ἄρτου
αἶον ἐπιθραύσας, πλὴν πενιχρὴν θυσίην.
ἀνθ' ἧς μοι πηλαδέντα δίδου θηράμασιν αἰὲν
δίκτυα· σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λίνα·

Στατυλλίου φλάκκου.

Ραιβοσκίλῃ, δίχιλον, ἀμμοδύταν,
ὁπιοβοῶμον, ἀτράχιλον, ὀκτάπτερον,
νηκ' ἀντ' ἐρυμνόνωτον, ὄσραν ὀχρεα,
τῷ Πανὶ τὸν πάγουρον ὀρμηιβόλος
ἄγρας ἀπαρχὰν ἀντίθισι Κώπασος·

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ. 4

Νικοδήμου ἡράκλειώτου πάντα.

Γηνελόπη, τόδ' ἐσσι φῆρος, καὶ χλαῖναν ὀδυσαῖς
ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπὸν.
Τὸν φράσσομαι ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίοιο, καὶ υἱὸν
ἀρχέδου, ἀντ' ἀλλῶς ἐγραφέν ὠφελίων.
Αερόπιδος δάκρυον ἰβῆς, καὶ λείψανα δειπνῶν
δύσνομα καὶ ποιὴν ἐγραφέν ὠφελίων.
Πραξιτέλης ἐπλάσε Δανάην, καὶ φάρεα νύμφῶν
λύγδινα, καὶ πέτρης Πᾶνά με πεντελειῆς.
Κύπριδι κουροπόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἐφιβοί,
χαίροντες, νύμφας ἐν θαλάμῳ ἀγομέν.
Αἰθομέναις ὑπὲρ δασὶν ἐν αὐρυχώρῳ παρ' ἐς οἴκῳ,
παρθένον ἐν χειρῶν ἡγαγόμεν Κύπριδος.

Ἀσκήνι μέγα χαῖρε καλή, καὶ χρῦσεα βάκχου
 ὄργια, καὶ μῦσαι πρόκριτοι αὐτῶ.
 ὅπως ἀντιγίγρονται ταῦτα,
 παρὰ δειγμα.

Εὐτ' ἔω πρόκριτοι μῦσαι καὶ ὄργια βάκχου
 χρῦσεα, καὶ καλή χαῖρε μέγ' ἀσκήνι.

ΑΓΟΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ.

Ἀλέξιδος.

Μῆτρ' ἐμὴν γαίην, φρυγίων θρέπτειρα λείοντων,
 ἢ καὶ ἔχεις μύσαις ἢ ἀπάπτητον ὄρος,
 σοὶ τόδ' ἐθῆλυς Ἀλέξιδ' ἔης οἰσρήματα λύσης,
 ἄνθερ, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης.
 κύμβαλά τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγων τ' ἀλαλητῶ
 αὐλῶν, ὅς μοι χαλκὸν ἐκ μ' ἐκέρσας.
 τύμπανά τ' ἠχέεντα, καὶ αἶματι φοινιχθέντα
 φάσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἐσείσε νόμας.
 ἴλαος ὧ δέσποινά, τ' ἐν νεότητι μανέντα,
 γιραλέον, προτέρης παῖσον ἀγριοσύνης.
 Μακεδονίης ὑπάτου.

Κισιοκόμα βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἶνῳ,
 ἀμπελοβυγῶς ἀνὴρ ἄνθετο Λιναγόρας
 τῷ δέ, κρηβαρέοντι, δορὴν, ῥίχα, κισιόν, ὀπώρην,
 πάντα λέγεις μισύειν, πάντα σωεκλέλυται.
 καὶ φύσιν ἀφθόγοις τύποις μιμήσατο τέχνη,
 ὕλιν ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

Αἰατίου Χολασπικῆς.

Βασαρίδ' Εὐρωόμῃ σποπελοδόμος, ἢ ποτὲ ταύρων
 πολλὰ ταυνοκράων ἔερνα χαράξαμένη,

Η Η 1111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

ἢ μέγα καὶ χάρις αὐτῶν τοῖς ἐπὶ νίκαις,
 πάντιον ἀτλήει θηρὸς ἔχουσα χάρι,
 ἰλήκοις Διόνυσέ, τῆς ἀμέλεις χορείης,
 Κύπρις βακχάων μάλλον ἐπειρομένη.
 θῆκε δέ σοι τάδε ῥόπτρα· παραρρίψασα δὲ κιαδόν,
 χῆρα πρὶσφίγξω χρυσδέτω σπατάλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γερφυρὶς ἢ κνιδίη τα σέμματα, καὶ τὸ δίδυρον
 τὸ τοῦ λογχῶν, καὶ τὸ πρὶσφύριον,
 οἷς ἀνέδην βάλανεν, ὅτ' ἔδωκε Διόνυσον ἐφοῖτα,
 κιαδὸν τὴν σένοις νεβρίδ' ἀναπνομένη,
 ἀβροκόμῃ Διόνυσέ, πρὸ πασάδος ἠώρησεν
 ταῦτα, τὰ τῶν κάλλους κόσμια, καὶ μακίης.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ. 6

Ισιδώρου χολαστικοῦ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκτου σκέπας οὐνῆς,
 ἀνθετό σοι μῆνη, σοὶ φίλος ἐκδυμίων
 αἰδόμενος· πολὴν γὰρ ὅλου κρατέουσα καὶ ρήνου,
 οὐ σώζει προτέρης ἱχνίον ἀγλαΐης.

Αγαθίου χολαστικοῦ.

Σὸς πόσις ἀγλίστης, τῶν εἵνεκα πολλάκι Κύπρι
 τοπρὶν ὅτ' ἰδαίνῃ ἐπρεχες ἡϊόνα,
 νῦν μόλις οὔρε μέλαιναν ἀπὸ κρατάων φίλα κόψαι.
 θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίης
 ἀλλὰ θεᾷ, δαΐσσαι τὸν, ἢ ἡβητῆρά με τῷ ξον,
 ἢ καὶ τὴν πολὴν, ὡς νεότητά, δέχου.

ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΩΝ Φιλίππου. 7

Δράγματά σοι χώρου μικραῶλκος ὡφιλόπυρ
 Διοῖ, Σωσικλείης θῆκεν ὄρουροπόνος,

αὔταχ' αὖ μῆσ' ἔν νηὶ σπῶρον · ἀλλὰ καὶ αὖτις,
ἐκ χελαμιτομῆϊς ἀμβλὺ φέροι δρεπάνον.

Αγαθίου Χολαστικού.

Χαλκὸν δ' ὀρόβητ' ἡ κλασιβώλα καὶ νεοτομῆα,
καὶ πῶ ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχερίην,
καὶ βοὺ πλινθρον ἀκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον,
Δησὶ Καλλιμένης ἀνθεο γαιοπόνος,
τμήξας ἀαρόρου ῥαχίν ὀργάδος. εἰ δ' ἐπινύσεις
ἔν σάχ' αὖ κομίσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

Λεωνίδου.

Γλανκοπόταις σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι βᾶκχῳ
ἡρώναξ, πρώτης δ' ἀγμάτα φυταλῆς
ῥισῶν οἶνοπέδων, ῥισοῦς ἰβώσατο τοῦ σδε
ἐμπλήσας οἶνου πρωτοχύτοιο κέδους.
ὧν ἡμεῖς στείσαντες ὅσον θέμις οἶνοπι βᾶκχῳ,
καὶ σατύροις, σατύρων πλείονα πόμεθα.

Αθίλων.

Οξέσι λαχνηέντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
ῥαχολόγον, γλυκεῶν σίντορα θηλοπέδων,
σφαιρηδὸν σαφυλήσιν ἐπιρροχάοντα, δοκῶσας
Κώμαυλος, βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασεν.

Αδίσποτον.

Κώμαυλος ἔν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ἐξάσ', ἀπέκτεινεν τῷ δ' ἐπὶ θηλοπέδῳ.
αὐτὸν δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
ἔν τ' αὖ Διονύσου δῶρα λειζόμενον.

Βακχυλίδου.

Εὐδημος ἔν νηὶ ἐπ' ἀγροῦ τόγδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ ζεφύρῳ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰξάμεν' ἄρ' οἱ, ἦλθε βοηθός, ὅφρα τάχιστα
 λικμήσῃ πεπόνων κερπὸν ἀπ' ἄσπελ' ἰών.

Αγαθὸν χολαστικόν.

Εἶδ' ὃν ἐγὼ τὸν πῶλ' ἐκθήμενον ἐγγυὺς ὁπώρας
 βακχιάδος, πούλιον βόρην ἀμβρόμενον.

ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρῃσα, καὶ ἔδρακεν ἀπρὸ δῆς δὲ
 ἐκίεφalon πλῆξας, ἐξεκύλισε λίθῳ.

εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἅτ' ἀχάβ' ἀνέχῃ
 λοιβῆς, καὶ θυέων μιντὸν ἔδωκε γέρας.

Τὸ αὐτὸ.

Ασπορα Γὰν λοφίητα τάδε Στρατόνικος ὄρωξ' αὖς
 ἀντ' ἀβρεσίης ἀνθετό σοι τιμένη.

βόσκει δ' ἐφ' ἡ χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χάριν
 δέριεο, πῶ χαλκῷ μηκέτι τιμνομένην.

αἴσιον εὐρήσεις τ' ἐπαύλιον. ἐνθάδε γάρ σοι
 ἡχώτερπομένη, καὶ γάμον ἐκτελέσει.

Φιλίππ'.

Σπρ' μοφόρον πῆρην ὠμαχθία, καὶ λεσίβωλον
 σφύρην, καὶ γὰρ μάς πυρολόγος δρεπάνος,

καὶ τριβόλους ὀξείας ἀχυρόριβας, ἰσοβόην τε
 σὺν τυροῖς ὀρότροις, καὶ φιλόγαλον ὕνιν,

κέντρα τ' ὀπιοθουγῆ, καὶ βέστροφα δισμάτινόνταν,
 καὶ τριναχὺς ξυλίνος χεῖρας ὀρροπόνου,

γῆα πεπηρωθεὶς Λυσίξενος αὐλακὴ πολλή,
 ἐκρέμασεν Διὶ τῇ σάχυσσεφάνῳ.

Λεωνίδου.

Αγρονόμῳ τάδε Γανί, καὶ ἀσπῆρι λυαίῳ,
 πρέσβυς, καὶ νύμφαις ὄρναις ἔθηκε Βίτων.

πανὶ μὲν ἀρτίπονον χίμαρον συμπαίστρα μηρός,
 κισσοῦ δὲ βρομίῳ κλῶνα πολυαντίος,

νύμφαις δὲ σκιβῆς ὑποίκλον ἄνθος ὀπώρας,
 φύλλα τε πεπταμένων αἵματόεντα ῥόδων.
 ἀνθῶν ἀνδρον νύμφαι τόδε δῶμα γέροντος
 αὔξετε, Γαῖν, γλαυερὸν, βάλχε, πολυσάφυλον.

Σαβίνου.

Γανὶ Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσαι λυαῖαι,
 βριαῶν ὑπὸ τεταλόις δῶρον ἐβηκε φόβαις.
 δαίμονες, ἀλλὰ δὲ χροῖσθε κεχαρμένοι. αὔξετε δ' αἰεὶ,
 Γαῖν, ὀρέλιν. νύμφαι, τί δακρυβάλχε, γάνος.

Γετουλίου.

Λάξεο τιμήεσσι κυθιριάς ὑμνοπόλοιο
 αἴψα τάδε κλητοῦ δῶρα Λεωνίδεω,
 πεντάδα τῆς σαφυλῆς ἀνρώεα καὶ μελιηδὲς
 πρῶτον ὑφυλλον σῦκον ἅπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἀλινήκτειραν ἐλάειν,
 καὶ φαισῶν ὀλίγων δοῦγμα πενιχαλέον,
 καὶ σαγίνα σπονδίστιν αἰεὶ θνέειν ὀπιδόν,
 τῆς κύλικος βωμῷ πυθμένι κλυομένην.
 εἰ δ' ὥς μου βαρύγχοι ἀπώσας νοῦσον, ἐλάαις
 καὶ πενίην, δώσω πικλέον χίμαρον.

Κορυηλίου λογγίνου.

Εἰ πενίης, ὥς οἶσθα, ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικάεις,
 Κύπρις, ταῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδεω,
 πορφυρέην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τήνθ' ἀλίπασον
 δρυπέτα καὶ φαισῶν πλὴν νομίμην θυσίην,
 σπονδὴν πλὴν ἀσάλουπον ἀφυλίσσα, καὶ τὰ μελιχρὰ
 σῦκας. σύ δ' ὥς νοῦσου, ῥύεο καὶ πενίης.
 καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσθ' ἔχει. ἀλλὰ σὺ δαῖμον,
 σπύδοις ἀντιλαβεῖν πλὴν ἅπ' ἐμῷ χάριτα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λαδδαίου μακεδόνος.

Αὐλακι, καὶ γῆρα τέριμμένον ἐργατίνην βοῶν
Ελκων, οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδωθεὶς ἔργων. ὁ δέ, που βαθέην ἐνὶ ποίῃ
μυκηθμοῖς ὁρότου τέρπετ' ἐλσὺν βίην.

ΑΓΟΓΥΝΑΙΚΩΝ. 8

Γλάτωτος.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' ἐλλάδος, ἡ τῶν ἐρώτων
ἐσμὸν ἐνὶ προσύροις Λαῖς ἐχουσάνων,
τῇ Παφίῃ τὸ κατόπρου. ἐπεὶ τοίη καὶ ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω. οἷν δ' ἦν πάρος, οὐ δαύομαι.

Εἰς πλὴν αὐτῶν Ιουλιανοῦ ἁπὸ
ὑπάρχων ἀγυπίου.

Λαῖς ἀμαλδανθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφήν,
χιραλίην συγχεῖ μαρτυρίην ῥυτίδων.
ἐνθεν πικρὸν ἔλεγον ἀπεχθήρῃσα κατόπρου,
ἀνθερ διασπίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.

Ἐμὰ σὺ μοι Κυβέριε, δέχου νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφή σῃ χρόνον οὐ βρομέει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος μὲν Κυβέριε χαρίζεαι. Ἐμὰ μαράνῃ
ὁ χρόνος ἐρπύζων σιωβασίλει χάριν.

Δώρου δ' ὕμετέροιο παραπλάμενον με Κυβέριε,
δέχνυσο καὶ δώρου πότνια μαρτυρίην.

Ιουλιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ελλάδα νικῆσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μῆδων,

Λαῖς θῆκεν ἐφ' ἐλλείλει δ' ἴδιν.

μοῦσῳ ἐνικήθη ὑπὸ γῆραϊ. καὶ τὴν ἔλεγον
ἀνθετὸ σοι Παφίῃ, τὴν νεότητι φίλον.

ἥς γὰρ ἰδεῖν συγεί πολιῆς παναλιθία μορφὴν,
τῆσδε σαναχθαίρη καὶ σκιδέντα τύπον.

Ἀντιπάρου σιδωνίη.

Κρηίδα πῶ φιλοισδὸν ἀθιναίη θέτο Βιτῶ
ἀνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης.
εἶπε δὲ, χαῖρε θεὰ καὶ τήνδ' ἔχε. χήρη ἐγὼ γάρ,
τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας.
ἀρνῶμαι τὰ σὰ δῶρα τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων
ἄπομαι. ὥρις γὰρ κρείσσον ὁρῶ ἢ θέλειν.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Κρηίδα πῶ φιλοβρὺν ἀθιναίη θέτο Βιτῶ
ἀνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης,
πάντας ἀποσύξασα γυνὴ τότε κῦς ἐν ἐρίβοις
μόχθους, καὶ συγερὰς φροντίδας ἰσοπόνων.
εἶπε δ' ἀθιναίη, πῶν Κύπριδος ἄπομαι ἔργων,
πῶν Γάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεχθεμένη.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποσιφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοσπλήντου πλασὰ κύπελλα μέθης,
βόσρυχα σοὶ τὰ μύροις δεδυμένα, τῆδε κοινή
σκῦλα ποθοβλήτου κείτα ἀναξάγορα.
σοὶ τέδε Λαῖς ἅπαντα. παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δῆλός
τοῖσδε σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παννυχίσας,
οὐκ ἔπος, οὐ χαρίεσαν ὑπόχρεσιν, οὐδὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβριστὴν μῦθον ἐπεσάσας.
φῶ. φῶ. γιοτακῆς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμῳ,
μέμφεται ἀτρέπῳ καὶ λυγρὸν ἐπὶ θυμῷ.

Ἀδέσποτον.

Ἡ τοπρὶν αὐτὴν χύσασα πολυχύσοις ἐπ' ἔρασάς,
ἢ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεόν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μίθια νῦν παθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει.
ὅτ' ἐγ' ἀθηναίη Κύπριν ἐλήισατο.

Νικέρχου.

Ἡ πρὶν ἀθηναίης ὑπὸ κρηίοισι, καὶ τὰ καθ' ἑσῶν
νήματα Νικερέτι πολλὰ μιτῶσα μένη,
κύπριδι τὸν κελεύθον τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σῶν αὐτοῖς
ἄρμα' ἐπὶ προδρόμου πάντα πυρῆς ἔθετο,
ἔρρετε φωνήσασα κρηῶν λιμηρὰ γυναικῶν
ἐργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
εἴλετο δὲ σεφάνους, καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων
ἦ παῖς, τρηνὸν ἔχειν ἐν θαλείαις βίοτον.
εἶπε δὲ, πάντο' σοι δεκτέτην ἅπ' ἡμίματος οἴσω
Κύπρι. σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε, καὶ μετάδος.

Αρχίου.

Αἰ φίλαι, Σατύριτε, καὶ ἡράκλεια, καὶ Εὐφρῶ,
θυγατέρες Ξούθου, καὶ Μελίτης, σάμιαι,
ἀλλὰ, ὅρα χαίρειο μίτου πολυδίνα λαΐριν
ἄφρακτον δολιχᾶς ὅκ' ἄτερ ἀλακτέας,
αἱ δὲ, πολυπαθέων μελεδήμονα κρηίδα πέπλων,
σῦθρον αἰ φριτάτα δ' εἶρο χαρὴν τάλαρον,
οἷς ἔχον χερνῆτα βίον θηναῖον ἀθάνα
πότνια, ταῦθ' αἰσαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

Αγαθίου χολαστικῶ.

Τῇ Παρίῃ σεφάνης, τῇ Γαλλάδι πᾶν πλοκαμίδα,
ὅτ' ἐμὶδι ζώνην, ἄνθετο Καλλιρόη.
οὐρετο γὰρ μνηστῆρα, τὸν ἠθέλε, καὶ λαχεν ἡβην
σώφρονα, καὶ τεκνέων ἄρσεν ἔτιντε γένος.

Γαλαδᾶ.

Ἀντὶ βοῶς, χρυσέον τ' ἀναθήματος, ἰσίδι τούσδε
θίκετο τοὺς λιπαροὺς Γαμφίλιον πλοκάμους.

ἡ δὲ θεὸς, τῆτοις γέννυται πλέον, ἢ πρὸ πολλῶν
χρυσῶ, ἔν, λυδὸς Κροῖσος ἐπέμπε θεῶ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῶ.

Ω ξυρὸν οὐράνιον, ξυρὸν ὀλβιον, ὃ πλοκαμῖδας
κειραμένη πλεκτὰς, ἀνθετο Γαμφίλιον,
οὐδέ τις ἀνθρώπων χαλκούσατο. παρ δὲ κερμίνω
ἡράϊσου, χρυσὴν σφύραν ἀειραμένη,
ἡλιπαροκρήδεμνος ἔν' εἴπωμεν κερθ' ὄμιρον,
χρυσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξέπότησε χάρις.

Αντιπάρου σιδωνίου.

Κρηίδας τὰν ὀρθρινῶ χελιδόνων ἄμα φωνῶ
μελπομέναν, ἰσῶν Γαλλάδος ἀλκυόνας,
τόν τε κερθιβαρέοντα πολυρροόβητον ἄρακτον,
κλωσῆρα σρεπῶς αὐδοχομὸν ὀρπεδόνασ,
κῆρ πίνασ, κῆρ τόνδε φιληλάκτον κερθαβίσκον,
σάμονος ἀτκητοῦ, κῆρ τολύπας φύλακας,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἀφιλοβρὺς,
εἰροκόμων κούρας θήκετο δεσπότιδι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαλλάδι ταῖ φριαῖ θέσαν ἄλικες, ἴσον ὀράχνα
ταῦξαι λεπταλέον σήμον' ἐπισάμεμαι.
δημῶ μὲν ταλαρίσκον εὐπλοκον. ὀρσινόα δὲ,
ἐργάτιν σὺκλώσου νήματος ἡλακῆταν.
κρηίδας δ' αὐτοῖτον ἀνδρόνα τὰν ἐν ἐρίβοις,
βακχυλὶς, σὺκρέτους ὅδε ἰέρηνε μίτους.
ζῶειν γὰρ δὲ χαπαρὸς ὀνείδεος εἰλεθέκῃ
ξεῖνε, ἔν' ἐκ χειρῶν ὀρνυμένα βίοτον.

Φιλίππου.

Κρηίδας ὀρθρολάοισιν χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Γαλλάδος ἰσπόνου λειομίτους κέρμακας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

καὶ κτένα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλόβριπτον ἄθρακτον
σφονδυλοδινήτω νήματι νηχόκλυτον,
καὶ τάλαιρον χοίνοισιν ὕφασμένον, ὃν ποτ' ὀδοίτων
ἐπλήρη πολύτη πάσσα καὶ θαιρομένη,
σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαντιάς, ἡ βυθύνηρος
Αἰσινόη, πένιης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδου.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα δεξιὰ μέχρι παλαιῆς,
καὶ σπιθαμῆς οὐλῆς, βίηιον εἰργάσατο.
θάτρε δ' ἀντιάειρα προσήρμοσε. τὸν δὲ μεταξὺ
μαίανδρον, καὶ τὰς παρθενικὰς βιτίην,
μούρη καλλίστη Διὸς ἄρτεμι, τὸ τὸ ἦμα
πρὸς ψυχῆς θεῆς τὴν προπόννητον ἔριτο.

Αντιπάτρως.

Αρτεμι, σοὶ ταύταν ἀνάρθενε, πότνε γυναικῶν,
τὰν μίαν αἰβρίαναι πέζαν ὕφηνάμεθα.
καὶ βιτίην μὲν, τῆσδε χοροθαλέας καὶ μεκούρας,
λοξάτε μαίανδρου ρεῖθρα πολυπλανέος.
ξανθάδ' ἀντιάειρα, τὸν ἀγχόθι μήσατο κόσμον
πρὸς λαῶν ποταμοῦ κεκλιμένον λαγόνι.
τὸν δ' ἐνυ δεξιτρώων νασμῶν πέλας ἰσοπάλασσαν
τὴν ἐπὶ σπιθαμῇ, εἰήιον ἡνύσατο.

Ησύλου.

Ἀμύρρα, τόθ' ἄλουργῆς, ὑπέρδυμα, τοίτε λάκωνες
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσειοι κάλαμοι,
πάνθ' ἅμα Νικονόη σῶν επέκτιεν. ἦν γὰρ ἐρώταρ,
καὶ χαρίτων ἡ πᾶς ἀμβρόσιόν τι θάλαος.
τοιγὰρ, τῷ ἡρίναντι τὰ καλλιστῆα Γριήπῳ,
ναυρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.
ΕΡΩΤΙΚΩΝ. 9

249

Αγαθὴν χολαστικῇ.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθίου ἡντιάς ἐμι.
ἀλλὰ μὲν ὁ τεκτὴν εἶθε σοι Γαφίη.
οὐ γὰρ πρίσσει τόσον μέλλω, ὅσον ἔρωτι,
ὄργια τοιαυτίων ἀμφιέπονσα πόθων.
αἰτεῖ δ' ἀντὶ πόθων, ἵνα οἱ διασέο παρέη,
ἥτινα μὴ φιλέην, ἢ ταχὺ πειθομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανθετόσοι κορυῶν, καὶ νεβρίδας ἡμέτρος Γαῶ
αὐτὲ, χαλλείτας σὸν χορὸν ἐκ Γαφίης.
ἡχὼ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται. αἶμα σὺ βάκιχε,
ἴλασθι τῷ ξυῶν ἀμφιέποντι τέχνην.

Αντιρᾶνους.

Αὐτῇ σοι Κυθήρεα τὴν ἰμβρόντα ἀπὸ μαζῶν
ἰνῷ λουσαμένη, καὶ σὸν ἔδωκεν ἔχειν,
ὥς ἂν θελξινόοισιν αἰεὶ φίλτροισι δαμάξης
ἀνέρας. ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Αδελον.

Φραυῆ τὴν πηρόντα, τὴν αὐτέχνην ἔρωτα,
μιοθὸν ὑπὲρ τέκνων ἀνθετο θεωπιάσι.
κίπριδος ἡ τέχνη. ζηλούμενον, ὃν ἐπιμεμφὲς
δῶρον. ὅς ἀμφοτέρους δ' ἐπρεπε μιοθὸς ἔρωτος.
δοιῆς ἐκ τέχνης ἀνέω βροτὸν, ὅς τε καὶ ἄλλοις
δοῦς, θεὸν ἐν ἀπλάγχνοις εἶχε τελειότερον.

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππου. 10

Ζηνὸς, καὶ Λητοῦς θεοσκόπε πρὸς τὴν κούρη
ἄρτεμις, ἢ θαλάμους τοῦς ὀρέων ἑλαχίς,

II

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νοῦσον πᾶν συγερὴν αὐθιμβρον ἐκ βασιλῆος
ἐθλοτάτου πέμψας ἄχισ ὑπὲρ βορέων.
σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἀτμον λιβάνοιο Φίλιππος
ῥέξει κελλιθῦταν ταῦραν ὀρεινόμαν.

Διοδώρου.

Ἦτε σάμου μεδέουσα, καὶ ἡ λάχες ἱμβρασὸν ἦρη,
δέξο γενεθλίδιους πότνα θυηπολίας.
μόχων ἰβὰ ταῦτα, τά, σοι πολὺ φιλτατα πάντων
ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
οὐχέτ' ἐπιπίνδων τάδε Μάξιμος· ἦ δ' ἐπέναντι
ἔμπεδα· μοιράων δ' οὐκ ἐμέγχε λίνα.

Αντιπάρου.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνου τυφύρεα λύχνον,
χοῖνῳ, καὶ λεπῇ σφιγγόμενον πατύρῳ,
ἀντίπαρος Γέσωνι φέρεי γέρας· ἦν δὲ μ' ἀνάψας
αὐξήται, λάμψῳ φέγγος ἀκουσόθειον.

ΘΗΡΩΝ. Αντιπάρου. ΙΙ

Εκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῆς σεσοβημένος οἶδρῳ,
ῥιμβητοὺς δοιέων λυγομανεῖς πλοκόμενος,
θηλυχίτων ἀσκητὸς εὐσπείροισι κορύμβοις,
ἀβρῶντε σρεπλῶν ἁμματι κεκυφάλων,
ἴδρις ἀνὴρ, κοιλῶπιν ὀρεάδα δύσατο πείρειν,
Ζηνὸς ἐλασθηθεῖς γυοπαγῇ κιφάδι.
τῷ δέ κεν ἀρρίγης ἐπείθερε ταυροφόνος θῆρ,
ὅς τ' ἦν ἐὼν προμολῶν' ὦλιον ἐσπείριος.
ἀθρήσας δ' ὅς τ' ὦτα, καὶ ἀφ' ἡτοισιν αὐτμᾶν
μυκτῆρσι, βροτιάσ' σαρκὸς ἐρυσάμενος,
ἔπε μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὁμμα δ' ἔλιξας,
βρυχᾶσθ' σφεδανῶν ὀβριμον ἐκ γενέων.

ἀμφὶ δὲ οἱ σμαρᾶνθ' ἰδὼν ἐκφυγίοντες ἄνθρωποι,
 ἄλλ' ἔτι δ' ὑλάεισ' ἀρχινεφῶς σκόπελος.
 αὐτὰρ ὁ, θαμβήσας φθόγγος βαρύν', ἐν μὲν ἅπαντα
 ἐν σέρροισι ἐάτη θυμὸν ὀρινόμενον.
 οἷον ἔμπας, ἐρίμυκον ἀπὸ συμμάτων ὀλοφυγῶν
 ἦκεν. ἐδίγησεν δ' αὖτροφάλιγγα κόμαν.
 χειρὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπ' ἀτάλῃσιν,
 δινῶν ῥέεισ' ὄπλον ὀλυμπιάδος,
 ἥρωας ἐπαρωγόν· αἰθέρα γὰρ τότε βύρσης
 ταυρείου κινεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων.
 ἐκ δὲ φυγῶν ὤρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
 πάνσοπος, ἐξουρεῖν ἐκλυσιν αἶδω.
 Εἰς τὸ αὐτό.

Πύρσοῦ τ' αὖτε λέοντος ἀπεφροσύνετο δέρμα
 Σῶστος, ὁ βουκαλίων δουρὶ φρονισάμενος.
 ἄρτι κ' ἐταβρύχοντα τ' ἐν
 οὐδ' ἴκετ' ἐν μάνδρᾳ αὖτις ἐπὶ ξυλόχους.
 μοχλείου δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἀνθ' αἵματος αἶμα,
 βληθείς· ἀχθινὴν δ' εἶχε βοοκτασίαν.

Γαίην.

Παῖδα πατὴρ ἄλλων ὀλοῶ σφιγχθέντα δράκοντι
 αἰθήρσας, δειλῇ τόξον ἐκμψε χρί.
 θηρὸς δ' ἐν ἀφάρμαρτε· διὰ σώματος γὰρ οἷος
 ἦίξεν, τυτθοῦ βαυδὸν ὑπὲρ βρέφους.
 πλουσίμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῆδε φάρεφιν
 σῆμα κ' αὐτοχίης θῆκε, κ' αὖτε σὺ χίης.

ΙΣΩΥΗΦΑ. Λεωνίδα ἀλεξανδρείως πάντα. Ι 2
 Οἷον σοὶ τόδε πρᾶγμα γενέσθαι κ' αἶψιν ἐν ὥρᾳ
 Κῆσαρ, γέλοιον μὲν ταῦτα Λεωνίδεω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καλλιόπης γὰρ ἄκθ' ἔπνον αἰεὶ θύοις· εἰς δὲ νέωται
ἦν ἐθέλης, θύσει τῶδε πρῶτον.

Τὴν δὲ Λεωνίδαω θαλρῆν πάλι δέρκιο μοῦσαν,
δίστιχον, οὐσίητος πᾶντιον οὐπίης.
ἐταί δ' ἐν χρόνιοις Μάρκω πρὶν καλλὲς ἄθυρμα
τῶτο, καὶ ἐν δέπνοις, καὶ παρὰ μουσολοίς.

Οἱ δὲ πόδης, καὶ σὺς ἦν τεκέων, καὶ μιτέρι πόαις
γίγνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Γέμματα τίς λιπόωντα; τίς ἄρει τῷ πλοιοφόρῳ
βότρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ καλὸς;
νύμφαις ταῦτα φέροι τίς· ἀναιμάκτους δὲ θυηλάς,
οὐδέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμιτις ἄρης.

Ἄλλος ἄνθρωπος αἰώνων, ὃ δ' ἄπ' ἡέρος, ὃς δ' ἄνθρωπος πόντου
Εὐπολὶ, σοὶ πέμψει δῶρα γενεθλῖδι.
ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι μουσῶν σίχον, ὅστις ἐσαιεῖ,
μίμνει καὶ φιλήεις σῆμα, καὶ οὐ μαθήεις.

Λύκτιον ἰοδόκην, καὶ καμπύλον ἄρτεμιτόξον,
Νῆις ὁ Λυσιμάχου παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
ἰοὺς γὰρ πλῆθοντα αἰεὶ λαγόνεαι φερέεις.
δορκῆσι καὶ βαλίσαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Εἰς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, οὐ δύο δόισι.
οὐδ' ἔτι σέρνω πλὴν δολιχογραφίην.
Τὴν τρίτην χάριτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καῖσαρ, ἰσηρίθμου σύμβολον οὐπίης,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ. 251

ἦλός ὅπως καὶ τήνδε δι' ἑλλάδος ἰθαῦνουσάν,
τῇ χθοίνῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότακν.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὃδ' ἄργυρον, ὃς δὲ, τοπάζους
πέμψουσι, πλούτου δῶρα γενεθλίδια.
αἳ ἰδ' ἀριππίνῃ δῦο δίσκους μοῦσας ἰσώσας,
ἀρκοῦμαι δώροις, ἀφθόνος οὐ δαμάσει.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ. 13

Κατὰ ἀναποδισμόν.

Ἀθλίσας ἦδη πόλιν πηδήσας ἦλθα.
Ἀμήσας ἄρδην ὀροφειφόρον ἠδρασα σῆμα.
Ἀλύξας ὥρην ἠνεμωμένην, ἠρώσα ξύλα.

Εἰς διομήδους τάφον.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρα πικρὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.
Νοσῶ σὺ δ' ἢ ἰάμα ἱησοῦ, σῶσον.
Νῶ ἐλατὰ, μὴ ὄνητὰ, σοφὸς ἄτι, νοήματα λείων.
Ἰβὰ σὰ παρὰ χεῖλιν ἦλιν, χαρὰ πᾶσα ῥεῖ.
Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.
Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.
Σοφὸς ἐγὼ γε ἦδη ὦν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω. γελῶ τέ
κῆτω, λείων ἂν ὦ ταραχῶν ἄνω, ἦ δ' ἢ ἐγὼ γε σοφός.

ΑΠΟ ΚΗΓΩΡΩΝ. 14

Σκέπηραν κήποιο φιλυδροήλοιο δίκελλαν,
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἄστυλον ἐκτομίδα.
τήντ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥαυδεσσαν ἄρωτον,
καὶ τὰς ἀρρήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
τόν τε δὲ ἀβήτοιο πέδου δαύοντα κατ' ἰθὺ,
ἀρτιφανοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,

II 111

ΤΩΝ ΕΥΣΕΠΤΑ

καὶ σκέφος ἐξ ὀχετῶν πρασίην διψῶσαν ἐγείρειν,
αὐχμηροῖα θέρας οὐποτε παυσάμενον,
σοῖτοι κηπῶρος Γοτάμων ἀνέθηκε Πρίηπε,
κηπτάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

Ζωνῶ.

Ἀρτιχανὴ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχνοα τῶδε μῆλον,
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
πορφύρεόν τε βόβαν μεθυπίδακα πυκνόρωγον,
καὶ κέρυον λεπῆς ἀντίδορον λεπίδος,
ἀγροιώτῃ τῶδε μονοσφρυγγί πριήπῳ,
θῆκεν ὃ κερποφύλαξ δινδροιακὴν θυσίην.

Αδείποτον.

Ἀλκιμήνης δ' πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινὶ κήπῳ,
τῷ φιλοκερποφύρου γασάμενος θέρεος,
ἰχάδα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα πανὶ κομίζω,
ἔπι σύμοι βιότου τῶν ὀγαθῶν ταμίᾳ
ὧν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο. τὰ δ' ὕμετέρης ἀπὸ πέρας
δέξο καὶ ἀντιδιδούς, δὸς πλέον ὧν ἔλαβες.

Φιλίππου.

Γοιὴν ξανθοχίτωνα, γεραιόφλοιά τε σῦκα,
καὶ ῥοδέας σαφυλῆς ὠμὸν ἀπασάδιον,
μῆλόν θ' ἡδύπνοα λεπῆ πεποικωμένον ἄλγῃ,
καὶ κέρυα χλωρῶν ἐκφάνειν λεπίδων,
καὶ σῦκιον χλοάοντα ἐν ἐνύλλοις πεδοποιόταν,
καὶ πρηνὴν ἥδη χρυσοχίτων ἑλάνην,
σοὶ φιλοδίτα πρίηπε, φυτοσκέπος ἀνθετο Λάμων,
δένδρεσι, καὶ γέοις ἀνέξμενος θαλίθειν.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ. 252
ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ. ΙΣ

Σατυρίη εἰς τρεῖς ἀδελφοὺς.

Θηραυτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἀνθιπ Δᾶμις.

Γίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλιν.

Ψυχάρους δὲ χιτῶνας, ὀνυτερέτης θέτο Κλείτωρ

τῷ Γανί, βιαῶν ἐργασίην κομμάτων.

Ἰλαος δὲ γεβέεσιν ἀδελφείοις ἐπίνασον

πλινὰ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γυλιανῶ ἀπὸ ὑπάρχων.

Γνωτῶν βιαστίων ἐκβιαστίης λίνα θύρης

δέχυστο Πάν. Γίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πειρύων

ταῦτα φέρε· θηρῶν, Δᾶμις. Κλείτωρ δὲ, θαλάσσης.

καὶ σφι δὸς ἀντρεῖν, ἡέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

Λιωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ φίλοι τοὶ ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὁμαίμοι

ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀρεσίης.

ὦν ἀπὸ μὲν πλινῶν, Γίγρης τάδε. ταῦτα δὲ, Δᾶμις

τετραπόδων. Κλείτωρ δ' ὁ πρῶτος, εἰναλίων.

ἀνδ' ὦν τῷ μὲν, πέμπε δ' ἡέρος ἄσπεχον ἄγριν.

τῷ δὲ, δὶαδρυμῶν. τῷ δὲ, δ' ἡτόνων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αντιπάρου σιδωνίου.

Γανὶ τάδ' ἀνθυμοὶ βιαοὶ θέσαν ἄρμινα τέχνης.

Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυ ὀρειονόμων.

κλείτωρ δὲ, πλωτῶν τάδε δίκτυα. τῶν δὲ πετεινῶν,

ἄρρηκτον Γίγρης τίνδε δερακοπέδην.

ἔν μὲν γὰρ, ξυλόχων, τὸν δ' ἡέρος. ὃν δ' ἀπὸ λίμνης,

οὐποτε σὺ κενεοῖς οἶκος ἔδεκτο λίνοισ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου.

Εἰναλίων κλείτωρ τάδε δίκτυα τετραπόδων δὲ,

Δᾶμις, καὶ Γίγρης, θῆκεν ὑπ' ἡερίων

II IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

πανὶ κρσίγητον ἱερὴ βίᾱς· ἀλλὰ σὺ θήρη
ἡρίην, πόντῳ κὴν χθονὶ τοῖσδε νέμει.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχίου.

Σοὶ τάδε Πᾶν σκοπιῖται, πανχόλα δῶρα σῶναι μοι
τρίζυγες, ἐκ βίᾱς θένον λινασαίης.

δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν. Πίγρης δὲ, πετεινῶν
λαμοπέδῳ. Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνα.

ὦν τὸν μὲν, κρῆς αὐθις ἐν ἡρί, τὸν δ' ἐτι θέης
ὠσοχον ἐν πόντῳ. τὸν δὲ, κρῆτ' ὀρυόχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Αγρεύω τάδε Πανὶ βιαρμένος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἄνθαιμι βίᾱσιν δῶρα λινασαίης.

πίγρης μὲν, δειραχθὲς εὐβροχον ἄμμα πετεινῶν.

Δᾶμις δ' ὕλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
ἄρκειν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν. οἷς σὺ δι' αὐθις,
κρῆτ' ἄς, κρῆτ' πελάγους, ὠσοχα πέμπε λίνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Ταῦτά σοι ἐκτ' ὀρέων, ἐκτ' αὐθέρος, ἐκτε θαλάσσης,
φῆς γνωτοὶ, τέχνης σύμβολα Πᾶν, ἔθεσαν.

ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα. κείνα δὲ, Πίγρης
οἰωνῶν. Δᾶμις τὰ φῆτα τετραπόδων.

οἷς ἄμα χρσαίῃσιν, ἄμ' ἡρίῃσιν ἐν ἄγραις
ἄγρῳ, ἄμ' ἐν πλωτοῖς ὥς πρὶν ἄρωχός ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Τρίζυγες ὕρεσί σοι κρσίγητοι τάδε τέχνας,
ἄλλος ἀπ' ἁλλοῖσδε σοὶ τάδε Πᾶν, ἔθεσαν.

κρῆτ' τὰ μὲν, ὀρνίθων Πίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
Δᾶμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἐπορεν.

πάν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὁ δ' ἡρίῃσιν ἐν ἄγραις
αἰεῖν. ὁ δ' ἐν πελάγῳ ὠσοχον ἄγρῳ ἐχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αλεξάνδρου.

Πίγρης ὀρνίθων ἅπ' δίκτυα, Δᾶμις ὀρέων,
Κλείτωρ δ' ἐν βυθίων, σοὶ τάδε Πᾶν, ἔθεσαν,
Ξωὸν ἀδελφοὶ θήρης γέρας. ἄλλος, ἅπ' ἄλλης
ἰδρυτὰ γαῖης, ἰδρυτὰ καὶ πελάγους.
ἀνθρώπων τῷ μὲν ἄλός. τῷ δ' ἡέρος. ἡ δ' ἅπ' ὄρου μῶν,
πέμπε κράτος, ταύτῃ δᾶμον ἐπ' εὐσεβίῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου θασίου.

Σοὶ τάδε Πᾶν θηρατὰ ἀνιρτήσαντο σαῖά μοι
δίκτυα, ριχθαδίας δῶρα κωμηγεσίης.
πίγρης μὲν, πηνῶν. Κλείτωρ, ἄλός. ὅς δ' ἅπ' χέρσου
Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
ἀλλὰ σὺ κῆν ὄρου μοῖσι, καὶ εἰν ἄλῃ, καὶ δ' αἰ μέσσης
ἡέρος, ἀνὰ τρον τοῖσδε δίδου χάματον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ
αὐτό.

Τριανὰ τάδε ῥῖαι σοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἅπ' ἄλλης
τέχνης, πρὸς νηῷ Πανὸς ἔθεντο λίνα.
πίγρης μὲν, πηνῶσιν ἐφεῖς βόλον. ἐν δ' ἁλίοισι,
Κλείτωρ. ἐν θηροῖ, Δᾶμις ἐριμονόμοις.
τὸν καὶ Πᾶν, τὸν μέντι δ' αἰθέρος, ὃν δ' ἅπ' λόχμης,
ἐν δὲ δ' ἐχέρι αἰσῶν θὲς πολυαγρότρον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἀνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πηνολέτιν νεφέλιν.
ἀπλότατον δ' αἰ τὸ το μίτ' ῥαφὲς ἀμφίβλητρον
Κλείτωρ, ἀνθρώπων Πανὶ προσωξάμενοι.
τὸν καὶ Πᾶν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι ληϊδα θηρῶν,
Πίγρη δ' οἰωνῶν, Κλείτρη δ' εἰναλίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰνδικὸν Διοκλῆος.

Δίπτυά σοι τάδε Πάν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ φρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἡέρος, ἐκ πελάγους.

Δίπτυβίλει. τότῳ δ' ἄγεσι θηροτόμοις.
τὸν φρίτον ἐν πλινθίσιν ἐπίβλεπε. τῆς γὰρ ἁπάντων
δαῖμον ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοσαΐης.

Ἀλφειῦ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτό.

Πανὶ κροισιγνήτων ἱερῇ φιάς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἀνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
πίγρης, ὀρνίθων. ἀλίων ἀπομόρια, Κλείταρ.
ἐμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπ' θαλίῃων.
ἀνθ' ὧν οὐαγρίην, ὧ μὲν, χθονὸς, ὧ δὲ, διδούσης
ἐξ ἀλός. ὧ δὲ, νέμοις ἡέρος ὠφελίη.

Λεωνίδου ταραντίην.

Ο κρῆς Θηριμάχος, τὰ λαγωβόλα Πανὶ λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς ἀρκυδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἔνθα σὺ Θηριμάχῳ δῶρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κροτιαύοις ποξότιν ἐν πολέμῳ.
ἐντε σκυαγκείασι παρίσασο δεξιτερῇσι,
πρῶτα διδούς ἄγρης δῶρα κροτ' ἀντιπάλων.

Γαύλῃ σιλεντιαρίου.

Σοὶ τόδε πενταέχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμαῖς
ἀκροχανὲς φονίη κροτὶ σκυεξερύσας,
ἀνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτῃαι ἀγριπόδῃ Πάθ
Ταῦρος ἄρα, κροτὶν ἀγρότιν ἀγανέην.
αἰχμῇ δ' ἡμιβρωτὶ τύποι μίμνουσιν ὀδόντων.
ἡ ἐπιβρυχιπῶν θῆρ' ἐκένωσε χόλον.
ὑδριᾶδες νύμφαι δὲ σκυῶλονόμοισι χορεύειν
εἴσαν, ἐπεὶ κροτὰς πολλάκις ἐξεφύβει.

Ζωνᾶ.

Τοῦτό σοι ὑλειῶτα κατ' ἀγρίαδος πλατάνοιο
 δέρμα, λυκόρραϊς ἐκρέμασεν τελέσων
 καὶ τὰν ἐκ κοτίνιοι καλαύροπα· τὰν ποχρῆ τῆνος
 πολλὰ καὶ ῥομβιτᾶν ἐκ χρῶς ἠεροβόλει.
 αἶμα τὺ Πᾶν βοιωῖτα, τὰ μὴ πολυολβάτε δέξαι
 δῶρα, καὶ ἀναρρεῖν τῷ δ' ἐπὶ νῆυσον ὄρει.

Ἀντιπάρου.

Γιγαλέον νεφέλας ἔϋχος τόδε, καὶ φρίελεκτον
 ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς ναυροτινεῖς παλίδας,
 κλωβοῦς τ' ἀμφὶ ῥῥῶγας, ἀνασπαστοὺς δέ τε ῥάγχας,
 καὶ πυρὶ θηγαλέους ὀξυπαγεῖς σάλικας,
 καὶ τὰν ἀνιόλλον δρυὸς ἰκμάδα, τὸν τε πετεινῶν
 ἀγρυπτᾶν ἱξῶ μυδαλέαν δόνακα,
 καὶ κρυφίου τρίκλωσον ἐπισπαστῆρα βόλοιο,
 ἀρήν τε γλαχερῶν λαμοπέδαν γεράνων,
 σοὶ πᾶν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα,
 κρέμβις ὁ θιρρυτῆς, ἀρκάς ἀπ' ὀρχομενοῦ.

Λεωνίδου. οἱ δὲ Μνησάληον.

Τὰν ἔλαφον κλεόλαος ὑπὸ κναμῶσι λοχήσας,
 ἔκτανε Μαιάνδρου παρ' τριέλεκτον ὕδωρ,
 θηκτῷ σαυρωτῆρι· τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων
 φράγμαθ', ὑπὲρ κριναῶν ἄλλος ἔπαξε πίτυω.

Ἀντιπάρου.

Τὰν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἀμφ' ἐρυμάνθιον ὕδωρ,
 νῶτά τε θηρονόμου φεβομένην φολόης,
 παῖς ὁ Θεαρίδω λασιώγιος ἔλε Λυκόρμας,
 πλῆξας ῥομβωτῷ δούρατος εὐριάχω.
 δέρμα δὲ, καὶ διπέρανον ἀπὸ σόρεθυγα μετώπων
 σπασάμενος, κεύρεθ' ὅθι παρ' ἀχρότιδι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Σιμίειον.

Δέρμα καὶ ὀρχημῆα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος,
ἀμφ' ὤμων ἰδὲ καὶ μεθ' ἀνὰ πρόπυλον
τεταρκακοιδεχθῶρα. ἦν, αὐχέντα φίλιππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γὰρ ἦλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρὸν ἄπολύοιτος
ἡμαθίας, τοῖσι κράνεται ἀγεμόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμνηκὸτα δειράσι ταῦρον,
ἦν πρὶν ἐριμωτῶν θῆρα μακροδονίδας,
δαρδανέων δ' ἀλετῆρ', ὃ κεραύνιος εἴλε φίλιππος,
πλήξας αἰχανέῃ βρέγμα κωναγέτιδι.
καὶ τὰδε σοι βριαρᾶς ἡράκλεις οὐ δίδχα βύρσας
θῆκεν ἁμαιμανέτου κρατὸς ἐρεισμῆα κέρα.
σᾶς τοι ὁδ' ἐκ ρίζας ἀναδέδρομεν. ὅτι αἰετὶς
παρ' ὧδας ζαλοῦν ἐρχα βοοκτασίδας.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμίειον.

Σοὶ γέρας ἀλκείδαι μυυαμάχε τὸ π Φίλιππος
δέρμα ταναομύκου λαυρὸν ἐθνε βοός.
αὐτοῖς σὺν κβάσαι ἦν βρεχμῶ κυδιόωντα
ἔσβεσεν ὀρβηλοῦ προχαιὺν ἢ πρόποδα.
ὃ φθίνος αὐαίνον. τεὸν δ' ἐτι κῦδος αἰέξει,
ρίζα βριαίου, κράντος ἡμαθίας.

Ἀντιπάρου.

Ἀ φόρμιγγι, τάτε τόξα καὶ ἀγνύλα δίητυα φοίβῳ,
Σώσιδος, ἔκτε φίλδας, ἔκτε πολυκράτεος.
χάων οἴσαντῆρ, κβαὸν βιόν. ἃ δὲ λυρωδὸς,
τὰν χέλας. ὧ πρηντῆρ, ὧ πασε πλεκταλίνῃ,
αἰὲν ὃ μὲν, ὧ κυβόλων ἰῶν κράτος. ἃ δὲ, φέροιτο
ἄκρα λύρας. ὅδ' ἐχοι πρᾶτα κωναγέσιδας.

Αἰθλον.

Καυθῖδες, θαρσεῖτε. τὰ γὰρ τὸ κηρὸς ἐχέμματα
κεῖται ἐν ὀρυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι.
οἷς ὑμῶν ἐκένωσεν ὄρος μέγα, καὶ δὲ πέπαιται
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

Αἰγίδος.

Καὶ σάλικτος, καὶ πῆν' ἀλατωβόλα, σοὶ τάδε Μῆδων
φῶϊβε σάω' ἱξυτᾶς ἐκρέμασεν κελεύμοις.
ἐργων, ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν. ἦν δέ τι μῆζον
δωρίση, τίσει τῶνδ' ἀπολυπλάσια.

Αγαθὸν χολαστινόν.

Σοὶ μάχῃρ' αἰγίηνά με, παρχήτιον δὲ πριωτὰν
τὴν πρᾶγον ὥδ' ἰς σᾶς ἀγέτ' ἀθηροσαῦσας.
σοὶ γὰρ καὶ σορίδων ὑλακῆ, καὶ βῆτομος αἰχμὰ
αὐαδὲ, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης.
δί' κτυατ' ἐν φόβ' ἰσὺς ἀπλούμενα, καὶ καλαμυτὰς
κῆμων, καὶ μογρῶν πῆσμα παγνηνοβόλων.
ἀνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον αἶγαν
αἶνε, καὶ πῶχ' ἀπολλάκεις ἐξεφόβει.

ΑΓΟ ΚΙΘΑΡΩΙΔΩΝ. 16

Γαῶλον σιλεντιαρῖον.

Τὸν χαλκιῶν τέπιγα λυκώρεϊ λοκρὸς ἀνάππει
Εὐδομος, ἀθλοσαῦσας μνᾶμα φιλοσιφάνου.
ἦν γὰρ αἰῶν φόρμιγγος. ὃ δ' ἀντίος ἵστατο πάρθυς.
αἰὲ' ὅχ' δὴ πλῆκτρον λοκρὸς ἐκρέξε χέλυς,
βραγχὸν τεβριγῆα λυράσ' ἀπενόμπασε χορδαί.
πρὶν δὲ μέλος σκῆζειν ἀποδοῦς ἁρμονίης,
ἀβρὸν ἐπιφύζων κιθάρας ὑπρέζετο τέπιξ,
καὶ τὴν ἀποχομένον φθόγγον ὑπῆλθε μίπυ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τὰν δὲ πάρος λαλαγῶσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἦχῳ,
πρὸς νόμον ἀμετέρας ῥέφε λυροκτυπίης.
τῷ σε μάχερ λιτῶε τεῷ τέπλι γεραίρει,
χάλκεον ἰδρύσας ὠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

Μακεδονίου ὑπᾶ-

που.

Τὴν κιθάρην Εὐμολπος ἐπὶ ῥιπόδων ποτὲ φοίβῃ
ἄνθερ, γηραλέην χεῖρ ἔπι μεμφόμενος.
εἴπε δὲ μὴ φάσαιμι λύρης ἔτι, μήδ' ἐθελήσω
τῆς πάρος ἀρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
ἠὲ θεοῖς μελέτω κιθάρης μίτρος· ἀντὶ δὲ πλῆκτρον,
σκηπανίῳ ῥομβὰς χεῖρας ἐρησόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψιλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα κεβίζων
αἰείδων, ἱαθρεῖ καύματι θαλπόμενος,
πρόικιος ἀνθρώποισι κελουθήτησιν αἰοῖδος,
θηλείης ἔρσης ἱεμάδα τραδόμενος,
ἀλλὰ καὶ σὺ πῆληκος ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέπλι γόφει μῶν β' ἐφεζόμενον.
ὅσων γὰρ μούσαις ἐξέρχμεθα, πᾶσιν ἀθήτη
ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος, ἀλόβετῃ.

Αἰνίου.

Τὸν νυμφῶν θράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοῖδον,
τὸν καύματι τρπόμεον βιάτραχον,
χαλκῷ σπλάσας τίς ὁδοιπόρος, αἶχος ἐθνητικῶν
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκισσάμενον.
πλαζόμενον γὰρ εἰδείξεν ὕδωρ ἀναιρον αἰέσας
ποικιάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῃ σῶματι.
φωνὴν δ' ἡγήτησαν ὁδοιπόρος ἔκ ἀπολείπων,

ΑΓΩ ΜΑΓΕΙΡΩΝ. Φιλίππου. 17

Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάων λαιμητόμα,
 πυριβόρους τε ξίπιδας πυρινέμους,
 ἰθμόν τε πούλυβην, ἠδὲ τετραπόου
 πυρὸς γέφυραν ἐχάραν κρηιδόκον,
 ζωμήρυσίν τε πῶ λίπους ἀφρηλόγον,
 ὁμοῦ κρεάγρη τῇ σιδηροδακτύλῳ,
 βραδυτελής ἦφαισε, σοὶ Τιμασίῳ
 ἔθηκεν, ἀκμῆς γέων ὀρφανισμίνος.

Λρίωνος.

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκαμπὴ
 κλεῖδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορῶαν,
 καὶ περίνκην ῥιπίδα, τὸν αὐχαλκόν τε λέβητα
 σὺν πελίκῃ, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
 ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυσγρίδα, τὸν τε μαγείαν
 σπύγγον ὃν πρὸ στραγγέκεκλιμένον κοπίδι,
 καὶ τῶτον δικέρανον ἀλοβρίβα, σὺν δὲ θυεῖαν
 αὐπέρον, καὶ τὰν κρηιδόκον σκαφίδα,
 ὁ φοπῶνος Σπινθὴρ ἐρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης
 θήκετο, δουλοσώας ἄχθος ἀπώσάμενος.

ΑΓΩ ΜΕΘΥΣΩΝ. Ερατοθέου. 18

Οἶνοπότας Ξενορῶν κενεὸν πίθον ἀνθετο βάκχῳ.
 δέχνησο δ' αὐμένειος. ἄλλο γὰρ ἔδεν ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Σιμωνίδου. 19

Τὸν δὲ ποτ' ἔλληνες ῥώμῃ χρεὸς, ἔργον ἄρμος,
 αὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πρὸβόμενοι,
 πέρσας ἐξέλασαντες, ἐλεύθερον ἐλλάδι κόσμον
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθρίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΑΠΟΝΑΥΤΩΝ. 20

Μακεδονίῳ ὑπάπυ.

Νῆα Προσιδάωνι πολὺ πλανος ἄνθετο Κράντος,
ἐμπεδον ὅς νηϊ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὔρης ὅκ' ἀλέγρυσαν ἐπὶ χθονός· ἥς ἐπὶ Κράντος
σὺρὺς ἀνακλινθεὶς, ἀπρομονύπνον ἔχει.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Νῆά σοι ὦ πόντῳ βουσιλῶ, καὶ κοίρανι γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην.
νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πῖβόν· ἥς ἐπὶ, δειλὸς
πυλάκῃς ὠϊσάμην εἰσελάαν αἰδέης,
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον ἐλπιδ' αὖ, πόντον, αἰέλας,
πιστὸν ὑπὲρ γαίης ἰχνιον ἠδ' ὁρασάμην.

ΑΠΟΝΑΥΗΓΩΝ. Λυκιανῷ. 21

Γλαύκῳ, καὶ Νηρεϊ, καὶ Ἰνῷ, καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαμόθρηξι θεῶς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκιλλίος ὥδε κέκασμαι
τὰς ῥίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ ὅδ' ἐν ἔχω.

Λουκιλλίου.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὥδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσπάρκοντα μόνος.
τοῖς μηροῖς αὐτῷ γὰρ ὕψρ' ὤρεσας, ἐκ οὐ μύβα·
ἔσω καὶ κήλης ἐντισιν αὐτὸ χίη.

ΑΠΟΝΕΩΝ. Θεοδώριδου. 22

Αἰκίης αἶτε κόμαι, καὶ ὁ Κρώβυλος. ὅς ἀπ' οὐρα, φοίβῳ
πέξατο μολπασθεῖ καὶ ὁμοῖος ὁ τετραέτης.
ἀλχημῆαν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόνετα
παῖς ἠγχισιδίου πίονα τυροφόρον.

ὦ πολλόν,

ὦ πολλον, θείης ἔν Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
οἴκου, καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεύει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλῶ σὺ τέπλιζι Χαριάθενος φίλα τήνδε
κουρῶσων, κούφαις θῆν ἁμαρανθιάσι,
σὺ βοὶ χθνιφθέντα. παῖς δ' ἴσον ἀσέρι λάμπει,
πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦ ἀποσεισάμενος.

Κριναχόρου.

Εσπερίου Μάρκελλος ἀνβχόμενος πολέμοιο
στυλοφόρος, κραναῆς πέρμα παρ' ἰταλίας,
ξανθὴν πρῶτον ἐκείρε γενεάδα βούλετο παρ' ἴς
οὔτω, καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

Αθηνων.

Ωριον ἀνθήσαστασ ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
κράμβης, γενύων ἄρσενος ἀγγελίας.
φρίβω θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας, αὔξατο δ' ὕτως
καὶ πολὺν λανκῶν κῆραι ἀπὸ κροτάφων.

ΑΠΟΓΑΙΖΟΝΤΩΝ. 23

Λεωνίδου.

Εὐφριμόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
ἐρμείη ταύτην πυξινὴν πλατάγην,
ἀσραγάλους θ', οἷς πόλλ' ἐπέμηνετο, καὶ ἄν ἐλινῶν
ῥόμβον, κουρσώης πάλιν ἀνέκρεμασεν.

Ασκληπιάδου.

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καὶ γράμματ' ἔγραφε
Κώνηρος, ὁ γδῶκοντ' ἀσραγάλους ἔλαβεν.
καὶ με χάριν μοῖσιν ἄν κωμικὸν ὦδε Χάρητα
πρεσβύτην, βορύβω θῆκε με παιδαρίων.

ΚΚ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ
ΑΓΟΡΟΙΜΕΝΩΝ. 24

Αγαθίου Χολασινοῦ.

Δικράϊρῳ, Δικέρῳτα, δασυκινάμῳ, δασυχαίταν
Ἰξαλον, εὐσηκάρθμῳ λόχμιον, ὑλοβάτα
πανὶ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
κτακὸν ὑπινήταν τὸν δ' ἀνέθηκε βράγον.

Λεωνίδου.

Τοῦτο χιμαίροβάτα Τελέσων ἀγρόννυχι Πατὶ
τὸ σκύλος ἀγρίης τῆνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν βαυβύκρανον εὐσφρυγγα κοραΐαν,
καὶ πάρος αἰμωποῦς ἐσφύλιξε λύκους,
γαυλοῦς τε γλαυκοπῆγας, ἀγρωχῆόν τε κινάαρχαν,
καὶ τῶν ἀρίνων λαμποπέδαν σκυλάκων.

Ιωάννου ποιητοῦ τῆ βαρβουκῆλλου.

Γειθοῖ, καὶ Παφίᾳ, παντάν, καὶ κηρία σίμβλων
τῆς κελυκοσεφάνου νυμφίος Εὐρωόμης,
ἐρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. ἀλλὰ δὲ χοῖρας
ἀντ' αὐτάς, παντάν. ἀντ' ἐμέθεν, τὸ μέλι.

Μακεδονίου ὑπατου.

Δάρνις ὁ συρικτὰς ῥομβῷ πρὶ γήραϊ κέμνων,
χειρὸς ἀεργηλᾶς τάσδε βαραιομέναν,
πανὶ φιλαγρᾶλῳ νομίαν ἀνέθηκε κοραΐαν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος κεμάταν.
εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσσεται. εἰσέτι φωιᾷ
ἄρομος ἐν ῥομερῷ σώματι ναιετάει.
ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἄν' οὐρεα, μή τις ἐμείο,
αἰπόλος ἀγγείλῃ γήρκος ἀδρανήν.

Αἰδέσσοτον.

Αὐλοῦς Πανὶ Μελίσκος. ὃ δ' ἐννεπε μὴ γέρας αἶρεν
τύποις. ἐκ χαλάμων οἶδρον ἐπεσπασάμην.

Ανύτης.

Φριξοκόμα τάδε Γανί, καὶ αὐλιάσιν θέρ νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπιᾷς Οὐδότης οἰονόμος,
 αἶμιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρουσ μέγα κειμηλιῶτα
 πῶσαν, ὀρέξασα χρυσὸν μελιχρὸν ὕδωρ.

ΑΡΟΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 25

Σιμωνίδου.

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
 νηῶ ὑπ' Ἀθηναίης κείται ὑπὸ ῥόφια,
 πολλάκι δ' ἡ συνέντα κατὰ κλόνον ἐν δαίφωτ' ἔν,
 πρῶν ἰππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Μνησάρχου.

Σοὶ μὲν καὶ μύλα τάδε, καὶ ἰσχυέαισιν φάρε' ἔα,
 δῶρα παρὰ Προμάχου Φοῖβε τάδε κρέμαται
 ἰοὺς δ' ἐπερέντας, ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
 ἐν κραδίαις, ὅλνα ξείνια δυσμενέων.

Αντιπάρχου σιδωτίου.

Τὰν πρὶν ἐνυαλίσις, καὶ ἑράνας ὑπὸ φᾶτιν,
 μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβχρον ἐν σφμάτων,
 χαλκοπαγῇ σάλπιγγα γέρας Φερένικος ἀθάνα
 λήξας καὶ πολέμου, καὶ θυμέλας, ἔθεκ.

Σιμωνίδου.

Οὕτω τοι μελὴν ταναῇ ποτὶ κίονα μακρὸν
 ἦσο, πανομφαῖω ζηνὶ μένουσ' ἰβᾶ.
 ἦδ' ἡ γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτὴ τε τέφρσαι
 πυκνὰ κραδαιομένη δ' ἦν ἐν πολέμῳ.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ἀπὸ δα ταυρέην ἐρυμα χρὸς ἀντιβίων τε
 Πιλλήκεις ἐρχέην γαυσαμένην χολάδων,

Κ Κ 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμον ἀπὸ σέργοιο χιτῶνα,
καὶ κόραν, ἰππείας θριξὶ δασυομένην,
ἀνθετο Λυσίμαχος γέρας ἄρει, γηραλέον ναῦ
ἀντὶ πανοπλίας βάνητον ἀμειψόμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος ῥύφος, ᾧ ἐπιλαῖν
ἔχεν ἀριστῶν ἀνθετο Νικηγόρας.
πάν δὲ τὸ λοιπὸν ἄκοντες ἰσήμερόσ τε χαλάζη
χρῆμας, καὶ ξιφίων ἐξεκόλαψεν γένυς.
ἀνὰ καὶ ἀμφίδρουπον ἐδὲν τόδ' ἐχαρὶ μεναίχμα
σώζετο Νικηγόρα· σώζε δὲ Νικηγόραν.
θεσμὸν τὸν σπάρτας μενεφύλοτιν, ἀμφὶ βοείᾳ
τῇ δὲ τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

Γαλαδᾶ.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνή, τὰν τ' ἀπιδᾶ, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
Γορδίου πικάριος ἀνθετο Τιμοθέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐπλμίς ἱλλουστρίν.

Κνημίδας, θώρηκα, σάκος, κόρυς, ἔγχος, ἀθήνη
ῥούφος μεμβιάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Αντιφίλου.

Δῆρας ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γράμματ' ἐκείνου
ἐν πολέμου θέσσει σύμβολον ἀρτέμιδι,
ὅπλον ἀνικητοῦ βραχίονος· ἀκελὸν ἔγχος,
ᾧ πόντος, καὶ χθὼν εἶνε κραδαιομένῳ.
ἵλασι δούρας ἀταρβές· αἰὲν δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
ταρβήσει, μεγάλης μνησόμενος παλάμης.

Ηγησίππου.

Απὸς ἀπὸ βροτέων ὧμων Τιμάνορος ἦμαι
ναῦ ὑποροφίας παλλάδος ἀλκιμάχας,

πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐν πολέμοιο,
τὸν με φέροντ' αἰὲρ ῥυσμένα θανάτου.

Αἰθιον.

Ἦδη τῆδε μένω πολέμου δίχῃ, καλὸν ἀνάγκης
τέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσμένα.
καὶ πρὸ τηλεβίλους ἰούσ, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχαῖς δεξαμένα κόμακτος,
οὐδέ ποτε κληνοῖο λιπεῖν πριμάκεια πῆχυν
φημὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον ἐνυαλίου.

Λεωνίδου.

Οἷόν τοι θυρεοῦς, οἷόν τ' ἡ κρήνη, οἷόν τ' ὕφαντους
θώρηκας, τόσσας δ' αἰμαλέας κοπίδας,
ταῦτ' ἀπὸ λευκενῶν κορυφάσια ἐντὶ ἄθανα
ἄγων Εὐανθοῦς θῆχ' ὁ βίαιος μάχας.

Τῷ αὐτῷ.

Τοὺς θυρεοῦς ὁ μολοσὸς ἰταγίδι δῶρον ἄθανα
Πύρρος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασεν γαλατῶν,
πάντα τὸν ἀντιγόνου κατελὼν στρατὸν· ὃ μέγα θαῦμα
αἰχμηταὶ κῆρυα, καὶ πάρος αἰανίδαι.

Τῷ αὐτῷ.

Οἷδ' ἀπὸ λευκενῶν θυρεάσπεδους, οἷδε χαλινοὶ
σπιχηδόν, ξεστοίτ' ἀμυδίβολοι κόμακες,
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε, καὶ ἄνδρας
Γαλλᾶδ' ἰ. πύσσ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

Μελεάχου.

Τίς τάδε μοι θνητῶν πρὶ Ἀριμῶσιν ἀνῆψεν
σκῦλα, παναχίειν τέρψιν ἐνυαλίσ;
ὅτε γὰρ αἰγανέαι πριαγέες, ὅτε τι πῆληξ
ἄλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἀνῆρε σάκος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀν' αὐτῇ γανόωντα, καὶ ἀστυφέλικτα σιδήρῳ,
 οἷά πρ' οὐκ ἐνοπῆς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα·
 οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον· ὕπτα δὲ λυθρῶ
 λειβόμενα βροτῶ, σικκὸς ἄριστος ἔχει.

Φιλίππου.

Ἐμβολα χαλκογένη, φιλόπλοα τέχια νηῶν,
 ἀκτακοῦ πηλέμου κείμεθα μαρτύρια·
 ἡνὶ δὲ σιμβλαύει κηροβόφα δῶρα μελίων,
 ἐσμῶ βομβιτῇ πυκλόσε βριβόμενα·
 καίσαρος εὐνομίας χρηστὴ χάρις· ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν,
 κερπύς εἰρήνης ἀντιδίδασκε φέειν.

Ἀντιπάφου.

Ἡ κόρυς, ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὀρᾷσθαι
 καὶ τερπνὴ φιλίαις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις·
 ἐκ δὲ Πυλαιμένους, Γείσων μ' ἔχει· ἐπρεπεν ἄλλαις
 οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμαι, κόρυβι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ· Φιλίππου. 26

Κυκλοτερεῖ μόλιβον, σελίδων σιμάντρα πλουρῆς·
 καὶ σμίλην δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
 καὶ κερνοῖ δ' ὑπάτην, καὶ πῶ παρὰ θῖνα κίστηριν,
 αὐχμηρὸν πόντου βηματόεντα λίθον,
 κελλιμένης μουσῆς ἀπαυσάμενος κερμάτισε,
 θῆκεν, ἐπεὶ γῆρα κενθὸς ἐπισκέπτε.

Ἀθηνῶν.

Γραμμοτόκῃ πλῆθοντα μελάσματι πυκλομόλιβον,
 καὶ κερνὸν γραφίδων ἰθυτάτων φύλακτα,
 καὶ γραφικῶς δοχεῖα κεκλινοτάτοις ῥέεθρον,
 ἄκρατε μισοτόμους ἀγλυφείας κελάμους,
 βηχαλέην τε λίθον, δονάκων ἀνθηγία κόσμον,

ἔνθα περιβέβων ὁξὺ χάραγμα πέλει,
 καὶ γλυφανοῦ καλῶμου πλατέος γλωχίνα σιδήρου,
 ὅπλα σοι ἐμπορίης ἀνθεῖ τῆς ἰδίης,
 κεκμηκὼς Μενέδημος ὑπ' ἀχλὺς ὄμμα παλαιὸν
 ἔρμεία. σύ δ' αἰὲ φέρβε σὸν ἐργατίνην.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντρα γραμμῆς,
 καὶ σκληρῶν ἀκόνην φηχαλέην καλῶμων,
 καὶ πλατὺ ὀξωτῆρα μεσοχιδέων δονακίων,
 καὶ κενόνα γραμμῆς ἰθυόρου ταμίην,
 καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἀνδροῖς,
 καὶ γλυφίδας καλῶμων ἄκρα μελανομένων,
 ἔρμειν Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνου ἐκκρεμὲς ἦδη
 ἦλθε κατ' ὀφθαλμὸν ῥυτίδων ἐπισκιάων.

Αἰνιον.

Τὸν τροχόεντα μόλιβον, ὃς ἀράπὸν οἶδε χαράσσειν,
 ὀρθὰ παραξέων ἰθυτενὴ κενόνα,
 καὶ χάλυβα σκληρον καλαμιφάγον, αἷμα καὶ αὐτὸν
 ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κενόνα,
 καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δόναξ ὅθι διπλὸν ὀδόντα
 θήγεται, ἀμβλαυθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
 καὶ βυθίην πρίτανος ἀλιπλάγκτιστο χαμόνιν
 σπόγγον, ἀκεσορίην πλαζομένης γραφίδος,
 καὶ κίστην πολὺν πα μελανδύκην, εἰν ἐνὶ πάντα
 ἀγραφέος τέχνης ὄργανα ἐνομένην,
 ἔρμην Καλλιμένης. τρομβὴν ὑπὸ γήραος ὄνην
 χεῖρα καβαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

Αἰνιον.

Αβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτήρα κελύθου,
 ἥς ἐπὶ, ῥιζοῦται γράμματος ἀρμονίη,

ΚΚ IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ.

καὶ κενόνα βροχαλοῖο κυβνητήρα μόλιβδου,
καὶ λίθακα τροπῶν ἀπόγγυ εἰδομένην,
καὶ μέλανος παρθοῖο δοχίον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
οὐραφίων κελάμων ἀεροβαφεῖς ἀκίδας,
σπύγγον ἀλὸς βλάσημα, χυτῆς λεμῶνα θαλάσσης,
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκονα λεπταλέων,
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομεδέσιν ἀνθετο μύσας,
γῆραϊ κεκμηκὼς ὄμματα, καὶ παλάμην.

Ἰηλιανοῦ ἀπὸ ὑπέρχων ἀγυπτίου.

Α κλίνετο γραρίδιαισι ἀπιθαύοντα πορείας
τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μόλιβδου κενόνα
σωδρομον ἡνιοχῆα. πολυφύτου τ' ἀπὸ πέτρης
λαῶν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆκε γέναν κελάμου,
σὺ δ' αὐτοῖς κελάμοισι μέλαν, μυσηρία φωνῆς
ἀνδρομένης, σμύλης τ' ὀξυτόμον κοπίδα,
ἐρμείη Φιλοδήμος, ἐπεὶ χρόνος ὄμματός αὐγὴν
ἀμβλαῖτο, παλάμη δ' ὤκεν ἐλευθερίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐλακαὶ ἰθυπόρων γραρίδων κύκλοισι χαράων,
ἀνθεμά σοι βρωχθεῖς οὗτος ἐμὸς μόλιβος,
καὶ μόλιβω χρωστῆρι κενῶν, τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
καὶ λίθος ἀνχιδέων θηγαλῆος κελάμων,
σὺ κελάμοις ἄγος τε μελανδόκον, ὅσι φυλάσσει
αἰὼν ἐσομένοις γῆραι ἀποχομένων,
δέχνησο, καὶ γλυπτήρα σιδήρεον. ὃ βράσους ἄρης
σὺ μούσας, ἰδίην δ' ὤκε διακτορίην.
ἐρμείη, σὰ τὰ ὅπλα, σὺ δ' ἀδρανέος φιλοδήμου
ἴθαιε ζῶν, λειπομένοιο βίου.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ. 261
ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝ ΑΚΤΩΝ. 27

Φιλίππου.

Αὐλὸν καμινωτῆρα τὸν φιλίνεμον,
ῥίγην τε τισὶ χρυσὸν ὠκυδῆκτορα,
καὶ τὸν δίχηνον καρκίνον πυραγρέτην,
πῶκος πόδας τε πύσδε λειφανηλόρους.
ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν κυλληνίῳ
ἔθηκε, γῆρα καὶ θὸν ἐξοφωμένος.

Γαγκρατίου.

Εκ πυρὸς ὁ ῥα σπῆρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράρη,
ἀγκυθ' ἠφάσῃ δῶρα Πολυχράτεος.
ἔ' πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄμμονος, εὔρετο πεσὶν
ὄλβον, οἷ' ἕρην ὠσάμενος πενίην.

Φιλίππου.

Στάθμην ἰθυτενὴ μολιβαχθεά, δουριτυπῆτε
σφύραν, καὶ τυράς ἀμφιδέτους ἀρίδας,
καὶ σιβαρὸν πέλεκυν σελεχνητόμον, ἰθύδρομόν τε
πρίονα μιλιεῖω, σάγματι πηθόμενον,
ῥύπαν ἀθέληστί χθρα, τέρεβράτε, μιλοθυρῆτε
χοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ φαλλομένην κατόνι,
σὸι κοῦρη γλαυκῶπι Λεόντιχος ὥπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γήων, πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Οἷρις ὁ δαδαιλόχειρ τᾶ Γαλλάδι πῆχυν ἀκμῆ,
καὶ τετανθὸν νώτῳ καμπόμενον πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκθάναντ' ἀαγία, καὶ πριαγὲς
ῥύπανον, ἐκ τέχνης ἀνθετο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἐβδόμῳ τμήματι πρίεχεται ἐταιρικῶς
ἀποφθέγματα - τὰ μὲν, ὡς ἐκώμια • τὰ δ' ὡς ἐπιστο-
λαί • τὰ δ' ὡς ἀνέκδοτα ἐτυχεν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ ἀσεμ-
νότερον, καὶ αἰχρότερον ἀποκλίνει • τὰ γὰρ τοιαῦτα,
πολλὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Γλα-
υκίδης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δὺ μέλος μὴ Γ᾽ ἔνχ' ἔν ἀρχῇ
 ἢ Πικτίδι μέλεις
 Ζηνοφίλα λίγῃ, ἄδ' ἠρέκεις τί
 μέλος.

Ποῖ σε φύγω; πάντῃ με πρὶς εἴχουσιν ἔρωτες,
 οὐδ' ὅσον ἀμπνῶσαι βαυὸν ἔωσι χρόνον.
 ἢ γὰρ μοι μορφή βάλλει. πόθεν; ἢ πάλι μοῦσα,
 ἢ χάρις. ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Νὴ τὸν ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὐάσιν ἡλιοδώρασ
 φθίγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λητοῖδω κιθάρᾳ.

Ληλον.

Τίς, ῥόδον ὁ σέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτῷ
 τῷ σεφάνου; δοκέω λείπεται ὁ σέφανος.

Μελεάγρου.

Ο σέφανος πρὶ κρατὶ μαράνεται ἡλιοδώρασ.
 αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τῷ σεφάνου σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡδὲ λυκὸν ἴον θάλλει. θάλλει δὲ φίλομβρος
 νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα.
 ἢ δὲ δ' ἡ φιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὠριμον ἄνθος,
 Ζηνοφίλα, πειθοῦς ἡδὲ τέθηκε ῥόδον.
 λειμῶνες, τί μάταια νόμαις ἐπὶ φαιδρᾷ γελᾷτε;
 ἢ γὰρ πᾶς, κρείσσων ἡδὲ πνέων σεφάνων.

Τῷ αὐτῷ.

Γλέξω λυκόϊον, πλέξω δ' ἀπαλοῖς ἅμα μύρτοις
 τάρκινον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πλέξω κῶς κρόνον ἡδῶ· ἐπιπλέξω δ' ὕκκινθον
πορφυρέην, πλέξω κῶς φιλέρασα ῥόδα,
ὥς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβορύχου ἡλιοδώρα
σὺ πλόκῳ, μὲν χάετην ἀνθοβολῇ σέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὴν ὕλαλον ἡλιοδώραν
νικήσειν αὐτὰς τοὺς χάριτας χάρισιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματες ἀνδρῶν
σίφωνες, ἀνδρῶν κινώδαλα διπτέρυγα,
Βαιὸν Ζηνοφίλαν λίτομαι, πάρεθ' ἡσυχον ὕπνον
αὐδῆν· τὰ μὰ δ' ἰδοῦ σκληροφραγεῖτε μέλη·
κῶς τί προσηκῆτην αὐδῶ, κῶς θῆρες ἄτεγκτοι
τέρπονται βρυβρῶ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
αἷ' ἐτι ναῦ προλέγω κῶς θρήμματα, λήγετε τόλμης,
ἢ γνώσεσθε χρωτὶ ζηλοτύπων δαώαμιν.

Τῶ αὐτοῦ.

Γταίης μοι κώνωπ' ταχὺς ἄγγελος· ἔασι δ' ἄκροις
Ζηνοφίλας τάσας, προσφιθύριζε τάδε,
ἄγρυπνος μῖμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλοῦσάν
αὐδῆς· εἴα· πέταν· καὶ φιλόμουσε, πέταν.
ἡσυχὰ δὲ φθείξεαι, μὴ κῶς σύγκοιτον ἐγείρας,
κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδῶσας.
ἢ ν' δ' ἀγάγῃς πλὴν παιῶνα, δοραῖς σέψωσι λέοντος
κώνωπ', κῶς δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τῶ αὐτοῦ.

Νῆ πλὴν νηξαμέναν χαροπαῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
ἔστ' κῶς ἐκ μορφῆς ἀβρυβρᾶ, βρυφερά.

Τῷ αὐτῷ.

Εντὸς ἐμῆς κραδίης πῶς ἄλλαν ἡλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἐμπλάσεν αὐτὸς ἔρωσ.

Σίμωνίδου.

Βοίδιον αὐλητὶς, καὶ πυθιάς ἀπὸ τ' ἔρατ' αἰ
σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας, τὰς τε γραφαὶς ἔθεσαν.
ἐμπορε καὶ φορτιγὲ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἰ ζῶται, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

Μελέαργου.

Ανθοδίατε μέλισσα, τί μοι χρὸς ἡλιοδώρας
φαύεις ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κέλκας;
ἢ σύ γε μινύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσπιστον,
πικρὸν αἰὲ κραδία κέντρον ἔρωτος ἔχει.
ναὶ δοκίω, πῦτ' ἦν τὸ τ' ὦ φιλέρασε. παλίμπους
σεῖχε. πάλαι πῶς σὴν οἶδαμεν ἀγγελίην.

Αἰνίου.

Καὶ πυρὶ, καὶ ν φετῶ με καὶ εἰ βούλοιο, κβαίνῃ
βάλλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἔλκε καὶ εἰς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπανδήσαντα, πόθους, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
οὐδὲ Διὸς φύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Μελέαργου.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γένηθε. λέγει δ' ὅτι τὰς φιλέωτος
Ζηνοφίλας φαύει τὸ καλίου σώματος.
ὄλβιον. εἴθ' ὅπ' ἐμοῖς χείλεσιν χεῖλα θεῶα,
ἀπανσὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοί, προπίοι.

Τῷ αὐτῷ.

Κηρύσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ὄρτι
ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ὥχετ' ἀπ' πλάμενος.
ἔστι δ' ὁ πᾶς γλυκύδακρυς. αἰεταλός. ὠκύς. ἀθαμβής.
σιμὰ γελῶν. πῆδός. νῶτα φαρειφοφόρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

παρὸς δ' οὐκ ἐτ' ἔχω φράζειν τίνος. οὔτε γὰρ αἰθὴρ,
οὐδ' ἁλὼν φησι τεκῆν τὸν θρασυῶ, οὐδέλατος.
πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. αἷ' ἐσορᾷτε
μή που ναῦψυχαῖς ἄλλα τίθισι λῖνα.
καὶ τοι κείνος ἰδοὺ πρὶ φωλεόν. οὐ με λέληθας
τοξότα, Ζηνοφίλας ὁμμασι κρυπτόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Γωλείσθω καὶ μαρὸς ἐτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,
πωλείσθω. τί δέ μοι τὸ θρασυῶ τὸ φέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφην, καὶ ὑπόπτερον ἄκρα δ' ὄνου
κνίζει. καὶ κλαῖον πολλὰ, μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἐτι λοιπὸν, ἄρ' ἐπὶ. αἰέταλον. ὅξυ δὲ δορκός.
ἄγριον. οὐδ' αὐτῷ μαρὶ φίλα τιθασόν.
πάντα τέρας τοι γὰρ, πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
ἐμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλοι, προσίτω.
καὶ τοι λῖα ἐτ' ἰδοὺ διδάσκυμένος. οὐτί σε πωλῶ.
θάρος. Ζηνοφίλας αὐτοφροσῶς μενε.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶπε Λυκαίνειδι Δορκὸς, ἰδ' ὥς ἐπίκνητα φιλοῦσα,
ἥλως. οὐ κρύπτει πλάσυν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν ἔρωτα. γλυκὺς. μαρτύρομαι αὐτῷ
κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέρως.
καὶ πᾶς τεφροῦμαι. θρῆμ' δ' ἐπι, θρῆμ' ὅσον ἰάλλει
ἄρακτον. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβόλος.
χῶθνητος τὸν ἀλιφῶν ἐσώκει. ἐνητος ὁ δαίμων,
τίσομαι. ἐγκλήμων δ' ἐσομ' ἀλεξάμενος.

Μελεάγρου.

Νύξ μακρὴ, καὶ χεῖμα. μέσσην δ' ἐπὶ πλειάδα δαΐει.
καὶ ὡς παρ' προθύροις νείσομαι ὑόμιος,

ῥωθεὶς τῆς δουλίας ἐλένης πόθῳ. οὐ γὰρ ἔρωτα

Κύπρις, ἀντιρρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἦκε βέλος.

Τῷ αὐτῷ.

Γυμνὴν ἦν ἐσίδῃς καλλιστὴν ὥς ἔνε, φήσας,

ἤλλακται διπλοῦν γράμμα συρηκοσίῳ.

Ποσειδίππου, ἢ Ασκληπιάδου.

Αὐτοὶ τῶ ἀπατῶν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωτες,

Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμων,

ἐκ βίχῃς ἀχι ποδῶν ἱερὸν θάλας, οἷά τε λυγροῦ

γλυπτὴν παρθενίων βριθομένην θαλάμων.

καὶ πολλοὺς τότε χρυσὸν ἐπ' ἡθέοισιν οἷσιν

τόξου πορφύρεας ἦκον ἀφ' ἀρπεσίῳ.

Μελεάγρου.

Ζηνορίῃ, κάλλος καὶ ἔρω. σύκοιτα δὲ φίλῃ

Κύπρις ἐδωκεν ἔχειν. αἶ χάριτες δὲ, χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ μὰ τὴν οὐλόχῃμον Τιμοῖς φιλέρωτα κίκινον,

καὶ μυρόπνοον Διμοῦς χῶτα τὴν ὑπναπάτην,

καὶ πάλιν ἱλιάδος, φίλα πάντηα, καὶ φιλάγρυπνον

λύχρον, ἐμῶν κῶμων πολλὰ πτόντα μέλη,

βασὶν ἔχω τότε λειφέν ἔρω. ἐπὶ χείλεσι βᾶμα.

εἴ γ' ἐθέλεις, καὶ τὸ εἶπε, καὶ ἐκπύσομαι.

Ασκληπιάδου.

Αἰ σάμιχα Βιπῶ, καὶ ἄννιον, εἰς ἀφροδίτης

φοιτῶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσιν ὁμοῖς.

εἰς δ' ἐτέρῳ τὸ μολοῦσιν, ἀμὴ καὶ. διαπότι Κύπρι,

μίσει τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας.

Τοῦ αὐτῷ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με σαυήρτασεν. ὥ μοι ἐγὼ δὲ,

τήκομαι ὡς κηρὸς πᾶρ πυρὶ κάλλος ὀρώ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰ δὲ μέλαινα, τί τῆτο, καὶ ἄνθρακες. ἀλλ' αὖ ἐκείνους
θάλλωμεν, λάμπουσ' ὥς ῥόδα καὶ κελυκας.

Προσιδίππου.

Αἴωσ' ἔρως, ἦν ἄρ' ὑπνον ἐμοὶ πόθον ἥλιοδώρας
κοίμεισόν, αἰδοῦσ' ἐμοῖσιν ἐμὴν ἱκέτιν.
νῆ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πῖνα χέοντα βέλη,
εἰ καὶ με κτείνης, λείψω φωνὴν προΐεντα
γράμματ', ἔρωτος ὄρα ξένε μικροφονίην.

Αγαθὸς χολαστικῶ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλαθέντα χαλαάης
θυμὸν ὀλιγοφροῦς ἐμπλεον ἱκεσίης.
οἷμά τι καὶ φρονέεις περὶ τόξον, ὅσον ἐρύσαι
ὄφρ' ἴδῃς, ὅσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γὰρ τι γυναιξὶν ὑπ' ἑσέως ἀθερίξεν,
καὶ κατακαυχάσθην τῶν ἄνδρ' οἰκροτάτων.
κείνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτινὸς, ὃς τάδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξανθὸν ἀγαυορίη.

Γαῦλος σιλεντιαρίου.

Χρῦσεος ἀφάυσιο διέτμαζεν ἄμμα κορείας
Ζεὺς, διαδύς Δανάας χαλκελάκους θαλάμους.
φαμί λέγειν ἦν μῦθον ἐγὼ τάδε, χάλκεα νικᾷ
δάπεδα, καὶ δεσμούς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.
χρυσὸς, ὅλους ῥητῆρας, ὅλας κληίδας ἐλέγχει.
χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.
καὶ Δανάας ἐλύτωσεν ὅδε φρένα. μή τις ἐρασπὶς
λιυείῳ Γαρίαν, ἀργύριον παρέχων.

Αγαθὸς χολαστικῶ.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, ἦν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκρὸς τῆς ἀλόχου ποικίλους,
ὁ πλότερος

ὁ πλότερος Πολέμων μιμήσατο· καὶ τὰ ῥοδίνης
 βόσρυχα παντόλιμοις χρυσὶν ἐλήϊσατο.
 καὶ ῥαγινοῖς ἀχέει τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
 μάστιξεν ῥαδίνης ἄψα θιλυτέρης.
 ζηλομανὲς τὸ κόλασμα· τί γὰρ τόσον ἦλιντε κούρη,
 εἴ με κρητοικτεῖρειν ἤθελε τειρόμενον;
 χέτλιος· ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε μέχρι καὶ αὐτὸς
 βλέμματος, ἐσπῆσας αἶσθα πα βασηκνήιν.
 αἰνέμπης, τελέθει μισοῦμενος· αὐτὰρ ἔγνω,
 δύσκολος, ὅχ' ὁρόων πλὴν πρηνειρομένην.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ καὶ νῦν πολιήσε κρητύννασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
 κείνο κρημβλαύθι κέντρον ἐρωμανίης,
 ὠφελος ὧ Κλεόβουλε πόθους νεότητος ἐπιγνοῦς,
 νῦν καὶ ποιικτεῖρειν ὁπλοτέρων ὁδῶσας,
 μήδ' ἐπὶ τοῖς ξανθοῖς κοτέειν μέγα, μὴ δὲ κομάων
 πλὴν ῥαδίνην κούρην πάμπαν ἀπαρλαῖσαι.
 ἀντίπαρος τῇ παιδὶ πάρος μεμέληστο ταλαίνῃ.
 κρηνῶ ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέρονας.

Γαῦλα σιλεντιαρίου.

Μέχρι τίνος φλοῦδεσαν ὑποκλέπτοντες ὁπωπὴν,
 φῶριον αἰνῶλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
 λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα· κῆν τις ἐρύξῃ
 ὁράσας, ἢ λέξας ἐχθρὸς ἐρωτος ἀνὴρ,
 φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται ἥδιον ἡμῖν,
 ξανθὸν αἰεὶ μεθέπην ἢ βίον, ἢ θάνατον.

Αἰαθὶς χαλαστικοῦ εἰς ἀριάδνην
 κιθαριςτρίδα.

Εἰ ποτε κὼν κιθάρης ἐπαφῆσατο πληκτρὸν ἔχουσα,
 κούρη Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοισ.

LL

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἴποτε δὲ βράχιν ἔροιζέματι ῥήξατο φωνήν,
αὐτῆς ἑλικομένης βάμβον ἀπεπλάσατο.
εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵστατο, μᾶλλον ἂν αὐτῇ
Κύπρις ἐκ κήθου, καὶ ἐδίκαζε Γάρις.
σιγῇ ἐφ' ἡμέων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας,
τῶν ἀριωδνείων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

Μακεδονίᾳ ὑπάτου.

Φωσφόρε, μὴ τὸν ἔρωτα βιάζεο, μὴ δὲ διδάσπου
ἀρετὴν γειγνέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.
ὥς δὲ πάρος κλυμένης ὁράων φαέθοντα μελάθρῳ,
οὐδ' ὁρόμον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀνκλίνης.
οὕτω μοι πρὶ νύκτα μόγις ποθέοντι φανείσαν,
ἔρχεο δηθαύων, ὥς παρὰ κιμμερίοις.

Τῷ αὐτῷ.

Λήξον ἔρωτος, κραδίης τε, καὶ ἥπατος· εἰδ' ἐπιθυμῆς
βάλλειν, ἄλλοτὶ μοι τῶν μελέων μετάβα.

Τῷ αὐτῷ.

Ελκος ἔχω τὸν ἔρωτα· ῥέει δέ μοι ἑλκεος ἰχώρ
δακρυον, ωτειλῆς οὐποτε τρσομένης.
εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος· οὐδὲ μαχάων
ἠπιά μοι πλάσσει φάρμακα δοσμένη.
τήλεφός εἰμι κόρη· σὺ δὲ γίνεο πιστὸς ἀχιλλεύς.
κέλλει σὺ παῦσον τὸν πόθον, ὥς ἐβαλες.

Γαύλῃ σικεντιαρίου.

Εἰπέ τίτι πλέξῃς ἐτι βόδρυχον, ἢ τίτι χεῖρας
φαιδραῖας, ὀνύχων ἀμφιτεμῶν ἀνίδα.
ὅτε τί δὲ κοσμήσεις ἀλιανθέϊ φάρεα κύχλῳ,
μηνέτι τῆς χαλῆς ἐγγὺς ἰὼν ῥοδόπης.
ὁμμασιν οἷς ῥοδόπην οὐ δέρνῃμαι, οὐδὲ φαινήης
φέγγος ἰδὲν ἐθέλω χρύσειον ἠριπόλης.

Μακεδονίῃ ὅλῳ.

Τὴν Νιόβην κλαίουσιν ἰδὼν ποτε βουκόλος ἀνὴρ,
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
αὐτὰρ ἐμὲ σενάχοντα πόσις κατὰ νυκτὸς ὁμίχλῃ
ἐμνηστος Εὐρύππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος.
αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὁ χετιγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τεκνέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

Γαῖου σιλεντιάριου.

Χρυσῆς εἰρύασσα μίαν φίλῃ Δωρὶς ἐθείρης,
οἷα δορυκτῆτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ, πρὶν κτλ ἐχθρὰ καταδυσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἱμῶντις ἀμαρὲς οἴομενος.
ὥς δὲ διαρρήξαι στένος οὐκ ἔχον, ἔσπεον ἥδῃ,
οἷά τε χαλκείῃ σφιδνὸς ἀλυστοπέδῃ.
κτλ καὶ ὁ φινάποτος ἀπὸ φίλῃς ἡέρτημα
δωρότις ἐνθ' ἐρύση, πυκνὰ μεθεληόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδυνῶν ἡβῇ
οἰσροφόρου Παρίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
πυροβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων,
ἀσχεύασι κλίνῳ Κύπρι μεσαιπόλιος.
δέξο με κατὰ χαλῶσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
ναῦ πλέον, ἢ τοπάρους μήλω ἐφ' ἐσπρίδων.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ τάχα τανταλίδης ἀχρόντια πῆματα ποινῆς
ἡμετέρων ἀχέων ἔστιν ἐλαφρότρεα.
οὐ γὰρ ἰδὼν σέω κάλλος ἀπείρητο χείλεα μίξαι
χείλι' ὅτ' ῥοδέων ἀβροτέρῳ καλύκῳ.
τάνταλος, ἀκριτόδακρυς, ὑπὲρ τέλλοντα δὲ πέφον
δαίδην. ἀμὰ θανεῖν δαύτρεον οὐ δαΐαται.

LL II

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὰρ ἐγὼ, ζωὸς μὲν ἔων, κατατήκομαι οἷσιν·
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης, καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

Τῷ αὐτῷ.

Εσβέσθι φλογεροῖο πυρὸς μένος· οὐκ ἔτι χέμνω,
ἀλλὰ καταφθινύθω, ψυχόμενος Γαφίη.
ἦ δὲ τὸρ μετὰ σάρκα, δίδόσῃ καὶ φρένας ἔρπει,
παμφάγον ἀσμάενων οὗτος ὁ πικρὸς ἔρως.
καὶ φλόξ ἔντελεταῖς ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
φορβῆς ἢ μανίῃ ψύχεται αὐτόματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ωμοσα μιμνάξην σέο τιλόθεν ἀργέτι κούρη,
ἄχρη δ' υἱοδελχέτης, ὧ πόποι, ἠριπόλης.
οὐδ' ἔτλην ὀτάλασ· τὸ γὰρ αὐρίον ἄμμι φαάνθη
τιλοτέρω μήνης, καὶ μὰ σέ, δ' υἱοδελχέτης.
ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτοε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
ὄρνια, ποινάεης νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
θέλγε δὲ σὰς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα· μὴ δέ με μᾶστι
πότνια, κατασμύξει καὶ σέο, καὶ μαχέρων.

Τῷ αὐτῷ.

Δικλίδας ἀμπετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
ἑσπρος ὑβρισην μῦθον ἐπὶ ξαμένη.
ὑβρις ἔρωτας ἔλυσε· μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.
ὑβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὦ μοσα γὰρ λυγέβαντα μένειν ἀπάνανθεν ἐκείνης.
ὧ πόποι, ἀλλ' ἱκέτης πρῶτος αὐτοῦς ἔβην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ σὸν ἔτι φθινόπωρον ὑπέρτρων εἶαρος ἄλλης,
χεῖμα σὸν ἀλλοφίου θρ' ἰμότερον θέριος.

Τῷ αὐτῷ.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεινὴν φρίχα· τίνομαι δὲ σφ,
 ῥέης πυρροφύρου δέικελον εἰσορόων.
 ἄσκηπέσθῃ κέρηνον· ἐγὼ ξανθίσματι χέτης,
 ἐκχυτον ἐκ σέρνων ἐξισόβησα νόον.
 ἄργενναῖς ὀθύνησι κατήορα βόσρυχα κούθης·
 οὐδὲν ἐλαφροτέρη φλόξ κατέχῃ κραδίην.
 μορφὴν φρίχθαιδίν, χαρίτων φρίας ἀμφοπολούει.
 πᾶσα δέ μοι μορφὴ, πῦρ ἰδίον προχέει.

Τῷ αὐτῷ.

Φῶ, φῶ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μέλιχον ὁ φθόνος εἶργῃ,
 βλέμμα τε, λαθριδίως φευγομένων βλεφάρων.
 ἴσταμενοι δ' ἀρχίστα, τεθήπαμεν ὄμμα, γεραῖης,
 ὅτ' ἀπολύγηνον βουκόλον ἰναχίης.
 ἴτασο, καὶ σνοπιᾶζε· μάτην δὲ σὸν ἦπερ ἀμύων.
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τεὸν τανύσεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀνέρα λυσσιτῆρι κακὸς βεβολημένον ἰῶ,
 ὕδασι θιρέην εἰκόνα φασὶ βλέπην.
 λυσσῶων τάχα πικρὸν ἔρως ἐνέπιξεν ὀδόντα
 εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο.
 σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατ' εἰκόνα φαίγῃ,
 καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον.

Τῷ αὐτῷ.

Μινέτι τίς πῆξετε πόθου βέλος. ἰοδόκην γὰρ
 εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.
 μὴ πτερύγων τρομέοι τίς ἐπ' ἄλυσιν· ἐξότε γὰρ μοι
 λάξ ἐπιβάς, σέρνοισ πικρὸν ἐπιξε πόδα,
 ἄσπεμφής ἀδόνιπος ἐνέξετα· οὐδὲ μετέσθι,
 εἰς ἐμὲ συζυγίην κερᾶμενος πτερύγων.

I L 111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτὲ ῥόδον πφάνων ἐπιδάεται, οὔτε σὺ πέπων,
οὔτε λ. θοβλήτων πότνιχ κενρυφάλων.
μάρμαρα σῆς χοίης ἀπολείπεται. οὐδὲ κομίξει
χυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς ῥιχὸς ἀγλαΐην.
ἰνδῶν δ' ὕχινθος ἔχει χάριν αἰθοπος αἰγλης,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαιροτέρην.
χέλεα δὲ δροσδέντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
ἐνθεος ἀρμονίη, κεςὸς ἔρυν Γαφίης.
τούτοις πᾶσιν ἐγὼ κῆταδάμναμαι. ὁμμασι μοιῶσι
θέλωμαι, οἷς ἐλπίς μέλιχος ἐκδίδει.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν, πρὶν ἐνεσφρήγισεν ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
ἡμετέρης θρῦμῷ βένθει σῆς κραδίης,
φῶ, φῶ, ναῦ, ἀδ' ὀκνητος ἀπέπυσσας. αὐτὰρ ἐγώ τοι,
κρατὸν ἐχὼ τυχεῖ σῆς τύπον ἀγλαΐης.
τῆτον καὶ φαέθοντι, καὶ αἰδοὶ βάρβαρε δέξω,
κρήσαν ἐπισπέρχων εἰς σέ δ' ἐκαστολίην.

Τῷ αὐτῷ.

Διθαύει Κλεοφάντης. ὁ δὲ ῥίτος ἀρχεται ἡδὴ
λύχνος ὑποκλάζειν, ἡ καὶ μαρμαίνόμενος.
αἶθε δὲ καὶ κραδίης πυρρὸς σαναπέσβετο λύχνῳ,
μὴ δὲ μὴ π' ἀνρύπνοις διηρὸν ἔκακε πόθοις.
ἂ, πόσα πλὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἑσπρος ἐλθεῖν,
ἀλλ' οὐτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Χθιζάμοι ἐρμώνασα φιλακρήτους μετὰ κώμους,
σέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας,
ἐκ κυλίκων ἐπέχουσιν ὕδωρ. ἀμάθανε δὲ χαίτην,
ἢ μόλις δὲ ῥισὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.

ἔφλεχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὕφ' ὕδατος· ἐκ γὰρ ἐκείνης,
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκῶν σωματῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φράζεο μοι Κλεοβάντις, ὅση χάρις, ὅπποτε δοιοὺς
λαῦρον ἐπαγίζων ἴσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἢ τίς αἰδώς
κύσθε διακρίνει πλέγματι βαλλομένους.
εἴη μοι μελέεσσι τὰ λήμνιος ἤρμωσεν αἰμῶν
δυσμα, καὶ ἡφάστου πᾶσα δολορραφία.
μοῦσων ἐγὼ χαρίεσσα, τεὸν δέ μιν ἀγκυρᾷ ἐλίξας,
θελγόμεν ἐπὶ σῶις ἄψι βουλόμενος,
δὴ τότε καὶ ξεινός με, καὶ ἐνθάπιος, καὶ ὁδότης,
πότνα, καὶ ἀρητὴρ, χί παρ' αἰοίτις, ἴδοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εξότε μοι πίνοντι σιωπᾶν σὺ Χαρικλῶ,
λάθρη πύς ἰδίους ἀμφέβαλε σφαίρους,
πῦρ ὅλοον δάπτει με· τὸ γὰρ σέρος ὡς δοκέω τι
εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε κρεοντιάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ θραυτός, ὑψαύχιν τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἐν ἀγέρων,
κείται παρθενικῆς παῖνιον ἀδρανέος·
ὁ πρὶν ὑπὲρ βασίῃ δοκέων πλὴν παῖδα χαλέπῃς,
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς, ἐλπίδος ἐκὸς ἔβη.
καὶ ῥ' ὁ μὲν, ἰκεσίσοι πεσὼν θηλαίεται οἴκτοις.
ἢ δέ, κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσιν αἰ μῆνιν ἔχει.
παρθένη θυμολέαινα καὶ εἰ χόλον ἐνδίκον ἔχεις,
σβέστον ἀγνορίην· ἐγγὺς ἰδ' ἔλθ' ἐνέμεσιν.

Τοῦ αὐτοῦ πέμψαντος ἰχθὺν κόρη.

Εἰ καὶ τιλοτέρω μερόντις τεὸν ἰχθυὸς ἐρέσας,
πληνὸς ἔρως πῆν' ἢ κείσε τάχιστα με φέροι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

εἰ καὶ ὅς ἀντολίην πρὸς ὁμόχρον ἴξεαι ἡώ,
 περὶ δὲ ἀμετροῦτοισ ἐφομαι ἐν σελίοις.
 εἰ δέ τι σοι ἔλλω βύθιον γέρας, ἴλαθι κούρη,
 εἰς σὲ θαλασσίη τὸ το φέρη Γαφίη,
 κέλλεϊ νικηθεῖσα τοῦ χροδὶ μβόεντι,
 τοπρὶν ἐπ' ἀγλαίῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

Τῷ αὐτῷ.

Οφθαλμοὶ, τίς μέχρις ἀφύατε νέκταρ ἐρώτων
 κέλλεος ἀκμήτου ζωροπότης θρασύες;
 τῆλε διαθρέξωμεν, ὅποι σθένος. ἐν δὲ γαλήνῃ,
 νηράλια σπείσω Κύπριδι μολιχίῃ.
 εἰ δ' ἄρα που καὶ κῆθι κητάχετος ἔσσομαι οἷσρῳ,
 γίνεσθε κρυβοῖς δάκρυσι μυδαλέοι,
 ἐνδίκον ὀτλήσοντες αἰὲ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ,
 φῶ, πυρὸς ὅς τῶσιν ἦλθομεν ἐργασίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππομένην φιλέουσα, νόον προσέρειςαι Λεάνδρῳ.
 ἐν δὲ λεανδροῖσι χέλεσι πηνυμένη,
 εἰκόνα πῶν Ξάνθοιο φέρω φρεσί. πλεξαμένη δὲ
 Ξάνθον, ὅς ἱππομένην νόστομον ἦτορ ἄγω.
 πάντα τὴν ἐν παλάμῃσιν ἀγαίνομαι. ἄλλοτε δ' ἄλλον
 αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
 ἀφνειὴν Κυβέρῳ ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
 μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰοτάμῳ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸ σῶμα ταῖς χαρίτεσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι βάλλης
 ὄμματα, τῇ Γαφίῃ. πῶ χέρη, τῇ κισθάρῃ.
 σκυλεύεις βλεφάρων φάος ὀμμασιν. οὐδ' αἰδοῖ.
 πάντοθεν ἀρῶεις τλήμοις ἡϊθέους.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ ξίφος ἐκ κολοῖο τί σύρεται, οὐ μὰ σὲ κούρη,
 οὐχ ἵνα τί πρήξω Κύπριδος ἀηόριον,
 ἀλλ' ἵνα σοι ᾗ ἄριον, καὶ ἀζαλέον πρέοντα,
 δέξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
 οὐρς ἐμοὶ ποθέοντι σαρμῆμπορος. οὐδὲ κατ' ὀπίρου
 δάομαι. ἐν δ' αὐτῷ δέρομαι αὐτὸν ἐγώ.
 καὶ χαλὸς ὡς ἐρωτὶ. σὺ δ' ἢν ἀπ' ἐμῆο λυθείης,
 τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ὡς λαόνα.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ χρυσῷ ᾗν ἔρωτα μετέρχομαι. οὐ γὰρ ἀρόβῳ
 ἔργα μελιασάων γίγνεται, ἢ σκεπάνη,
 ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτος γέμεν ἀφρογενέης,
 ὃ χρυσὸς τελέθει παικίλος ἐργατίνης.

Τῷ αὐτῷ.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προέλευθον εἶσα.
 ἥ σου χά μοι νόεις. πάντα μάτην ἐρέθεις.
 ὦμοσα πλὴν δυσέρωτα κόρην, ᾗσιν ὦμοσα πέρβαις,
 μή ποτε μελιχίοις ὀμμασιν εἰσιδέην.
 παῖζε μόνῃ τὸ φίλημα. μάτην πόππυζε σεαυτῇ,
 χείλεσι γυμνοτάτοις οὐ τινὶ μινυμένοισι.

Τοῦ αὐτῷ.

Γαρμενὶς οὐκ ἔρω. τὸ κλυοῦνομα καλὸν ἀκούσας.
 ὥϊσάμην. σὺ δέ μοι πικροτέρῃ θανάτου.
 καὶ φύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
 ὄφρα πάλιν κείνον καὶ φιλέοντα φύγης.

Αγαθὸς χολαχκοῦ.

Γᾶσαν ἐγὼ πλὴν νύκτα κινύρομα. ὅτε δ' ἐπέλθῃ
 ὀρθρὸς ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀμφιπεριβύζουσι χελιδόνες. ὅτε δέ με δάκρυ
βάλλουσι, γλυκερὸν ἡῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονβὰι παύσασθε καληφίδες. οὐ γὰρ ἐγὼ
τὴν φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ὦ ἴτυλον κλαῖοιτε καὶ οὐρία, καὶ γοᾶοιτε
εἰς αἶπος, κραναὴν αἶλιν ἐφεζόμεναι,
βαλὼν ἵνα κινώσοιμεν. ἴσως δέ τις ἤξει ὄνηρος,
ὅς με ῥοδανθείοις πῆχεσιν ἀμφιβάλοι.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶζέ σοι μέλλων ἐνεπείν, παλίνγορσον ἰωὴν
ἀτ' ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ὄγχι μένω.
σὴν γὰρ ἐγὼ δασιπλήτα διάσασιν, διὰ τε πικρὴν
νύκτα καὶ ταπῆσιν πλὴν ἀχροντιάδα.
ἡματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοῖον. ὦκοι τὸ μέν που,
ἀφθογγον. σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις.
κεῖνο, τὸ σερρήνων γλυκερώτερον. ὃ ἐπὶ, πᾶσαι
εἰσιν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ καὶ οὐ φιλότιμος. ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
πρῶτα σὺ γασομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
εἰ γὰρ ἐπιφύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
δύμαρες, οὐδέ φυγεῖν τὴν γλυκερὴν οἶνοχόον.
πορθμούει γὰρ ἐμοίγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,
καὶ μοι ἀπαγγέλλῃ τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ ποτε λύχε μύκητα φέροις, μήδ' ὄμβρον ἐρείροις,
μὴ τὸν ἐμὸν παύσης νυμφίον ἐρχόμενον.
αἰεὶ σὺ φρονέεις τῇ Κύπριδι. καὶ γὰρ ὅτ' ἦρώ
ἤρμοσε Λειάνδρῳ. θυμὲν, τὸ λοιπὸν ἔα.

ἡφάστου τελέθεισ' καὶ τέθωμαι, ὅππῃ χαλκίπῳ

Κύπριδι, θυπῶνις Δεσποτικῇν ὀδυνῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Τί σενάχης, φιλέω· τίνα; παρθένον ἢ ῥάγε καλὴν;

καλὴν ἢ μετέροισ' ὀμμασι φαινομένην.

τοῦ δέ μιν εἰσενόησας, ἐκεῖ ποτὶ δειπνον ἐπελθὼν,

ξωγῇ κεκλιμένην ἐδρακον ἐν σιβάδι.

ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; καὶ, καὶ, φίλος· ἀμφαδίην δὲ

οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπόμενιν.

ἦν νόμιμον μᾶλλον φύγεις γάμον; ἀτρεκέες ἐγγων

ὅππῃ τῶν κτεάνων πολὺ τὸ λειπόμενον.

ἐγνώσ· οὐ φιλέεις· ἐφύσσαο· πῶς δαύαται γὰρ

ψυχὴ ἐρωμανεῖν, ὀρθῶς λογιζομένη;

Τοῦ αὐτῷ.

Διαδῶν θηλυτέρων μοῦνός ποτε μέλας καθήμην,

τῆς αὐτῇ ἐφιμέρων, τῇ δὲ, χαριζόμενος.

εἶλε δέ μ' ἢ φιλέῃσας· πάλιν δ' ἐγὼ οἶά τί τις φῶρ,

χέλει φιδόμενῳ πλὴν ἐτέρην ἐδίλωα,

ζῆλον ὑποκλέπων τῆς γάτονος, ἥς ἦν ἐλεγχον,

καὶ τὰς λυσιστόθους ἔφεμεν ἀγγελίαν.

ὁ χθήςσας δ' ἄρα εἶπον· ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖναι,

ὥς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν διακ' κολαζόμενῳ.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἡ πάρος ἀγλαῖῃσι μετάρσιος, ἢ πλοκαμῖδας

σηομένη πᾶντασ' καὶ σοβαρευομένη,

ἢ μεγαλαυχίσαστα καὶ ἡμετέρης μελεδώνης,

χεῖρας ἐρινώθη· πλὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.

μαζὸς ὑπεκλίνθη· πέσον ὀφρύες· ὀμματέτηνται.

χέλις βαμβάινει φθέγματι γηραλέῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πῶς πολὺν, καλέω νέμεσιν πόθου, ὅτι δικάζει
ἐννομα, τὰς σοβαρὰς θάλασσον ἐπὶ χομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτῇ μοι Κυβέριαι, καὶ ἰμερόεντες ἔρωτες,
τῆξουσιν κενεὴν ἔχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενος εἰ σπύσω φίλεν ποτέ. μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπολιθῆσω μέζουσιν ἀμπακίαις.
ἄρτια θηλυτέρων ἀλιτήματα. κεῖνα κομίσω.
καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Γηλαλάμῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθον, ἢ ῥὰ καὶ αὐτὴ
κέμεναι ἀσάλευσις ὀμμασι τηκομένη,
ἢ σὺ μὲν, ὅππῃ ἔχεις γλυκνῶτατον. ἡμετέρας δὲ
φροντίδος, οὔτε λόγος γίγνεται, οὔτ' ἀριθμός.
αὐρήσεις τὰ ὅμοια. τεῖν δ' ἀμέτρητε παρεινῇ,
ἀθρήσω θαμινῶς δάκρυσι τεγγομένην.
κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, παλίζητος. ἐν δέ τι καλὸν
ἐλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρομένους.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη, ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδ' ὦ
πῶς ἀπὸ τῆς ἡβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν,
αἷ' ἐτι μαρμαίρουσι παρηίδες. ὄμμα δὲ θέλγον
οὐ λάθε. τῶν δ' ἐτέων ἢ δεκάς, οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν. ἐνθάδ' ἐδ' ἔργων,
ὅππῃ φύσιν νικᾷ ὁ χρόνος οὐ διαύεται.

Τῷ αὐτῷ.

Σπύδων εἰ φίλεις με μαθεῖν οὐδ' ὥς ἐρῶν,
πέραζον κραδίην πλάσματι κρῖθαλέῳ.
βήσομαι δὲ ξένην τινά που χθόνα. μίμνε δὲ κοῦρη
λέξω, ἡμετέρου μνηστῆν ἐχουσα πόθου.

ἡ δὲ μέγα σονάχησε, καὶ ἤλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
 πλῆξε, καὶ οὐ πλέκτο βόβρω ἐρηξε κόμης.
 καὶ με μένειν ἰκέτανεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπαιθὴς,
 ὁμματι θρυπθόμενῳ, συζητέανσα μένειν.
 ὀλβιος ὅτε πόθον εἶμι. τὸ, τὸρ λυγέανον ἀνύσαι,
 πάντων εἰς μεγάλην τὸτ' δέδωκε χάριν.
 Τοῦ αὐτοῦ πέραν τῆς πόλεως διάγοντος
 διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων ὑπὸ μνη
 στικὸν πρὸς Γαῦλον σι —
 λευτιάριον.

Ενθάδε λυγὸν χλοάσσα τεθιλότῃ βῶλος ὁράμνω,
 φυλλάδος ἀκέρπου πᾶσαν ἔδωκε χάριν.
 ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιρᾶς κυπαρίσσοις
 ὄρνιθες, ὄροσερῶν μιτέρες ὀρταλίχων,
 καὶ λυγρὸν βομβᾶσιν ἀκρονθίδος. ἡ δ' ὀλολυγὼ
 ῥύει, πρυχαλέας ἀδιάγουσα βάτοις.
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδὺς; ἐπεὶ σέο μύθον ἀκούειν
 ἤθελον, ἢ κηθάρει κρούματα διηλιάδος.
 καὶ μοι διαδὸς ἔρως πρηνὶ δυνάται. εἰσοράαν γὰρ
 καὶ σὲ μάχερ ποθέω, καὶ λυγρὴν δάμαλιν,
 ἧς με πρὶς μύχουσι μεληδόνες. ἀλλὰ με θεσμοὶ,
 εἰργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι δορυχαλίδος.
 Γαύλου σιλεντιαρὶν ἀντίγραφος
 εἰς αὐτό.

Θεσμὸν ἔρως ἔνι σῆδε βιημάχος, οὐδέ τις ἄλλη
 ἀνέρα νοσφίζῃ πρῆξις ἐρωμανίης.
 εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔρπον ἐρύκη,
 οὐκ ἄρα σοὶ σέρνοις λάβρος ἐνεστὶν ἔρως.
 πῶς ἔρως, ὅτε βαιὸς ἄλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
 σὸν χρόα, παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νηχόμενος Λεάνδρος, ὅσον κράτος ἔστιν ἐρώταν,
 δείκνυσιν, ὅνυχόν κ' ὑμῶν οὐκ ἀλέγων.
 σοὶ δὲ φίλος, παρῆασι καὶ ὁλκῆδ' αἰνὰ θαμίζεις
 μᾶλλον Ἀθηνῶν, Κύπριν ἀπώσάμενος.
 θετμοὺς Παλλὰς ἔχει Γαφίη πόθον. εἰπέ τίς ἀνὴρ
 εἴν' ἐνὶ θηταῖσι Παλλὰδι, καὶ Γαφίῃ;

Λαοβίη Χολαστινοῦ.

Ἡδίοις οὐκ ἔστ' ὅτος πόθος, ὁ πόθος ἡμῖν
 ταῖς ἀταλὸ-ψύχοις ἔχρει θηλυτέrais.
 τοῖς μὲν γὰρ παρῆασι δ' ἡμίλειες. οἷς τὰ μρίμνης
 ἄλγεια μυθῶνται φθέρματι θαρσαλέῃ.
 παύγνιατ' ἀμφίεπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀλγῆας
 πλάζονται, Γαφίῶν χρώμασι ῥεμβόμενοι.
 ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λούσιν θέμις, αἰνὰ μελᾶθρας
 κρυπτόμεθα, ζοφραῖς φροντίσι τικόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἄγαν σοφὸς εἶπεν. ἐγὼ δέ τις ὥς ἐπέραςτος,
 ὥς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
 καὶ ψυχὴν δ' ἰκέσασθαι ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμῇ
 κεῖσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κ' ῥαλέης.
 ἡδ' ὑπὲρ ἠέρθην. σοβαρὴν δ' ὑπὲρ ἔχεν ὄφρα,
 ὥς τ' ὅς τοις προτέροις ἦθεσι μεμφομένη.
 καὶ ναῦ ὁ βλοσυρὸς, ὁ χάλκειος, ὁ βραδυπειθής,
 ὁ πρὶν ἀβσιπότης, ἡμίπον ἐξαπίνης.
 πάντα δ' ἐν ἀλλὰ γέγοντο. πεσὼν δ' ἐπὶ γαῖᾳ κούρης,
 ἰσάχον, ἰλῆκοις, ἤλιτεν ἡ νεότης.

Τῶ αὐτοῦ.

Γαῖαν τίς πρὸς ἐρωτᾷ ἰοὶ βίβον, ἐν καὶ ἀλγῆαις,
 μαχλάδος οἰμῶξεις χυσομανῇ ἀπατάλῃ.

εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσσεις λέχος, ὅς γάμον ἤξει
ἐννομον, ἢ ποιῶς τὰς πρὶ τῶν φθορέων.

κουριδίως δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐγείρειν,

τίς κεν ὑποτάξει, πρὸς χρέος ἐλκόμενος;

μοῖχια λείψα κέκισα, κῆρ' ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐρώτων.

ὦν μέτα, παιδομανὴς κείσθω ἀλγίστα.

Χίρη δ' ἢ μὲν ἀσπασμος, ἔχει πάνδημον ἐρασὴν,

κῆρ' πάντα φρονέει δῆλα μαχλοσάων.

ἢ δὲ σαοφρονέουσα, μόλις φιλότιτι μιγῆσα,

δὲ χυται ἀσφύρου κέντρα παλιμβολίης,

κῆρ' ἐν τῷ τελευθέν. ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς,

ἀφ' ἐπὶ λυσιστάμους χάζεται ἀμβολίης.

ἢ δὲ μιγῆς ἰδίῃ θραπαινίδι, τλήθι κῆρ' αὐτῆς,

δούλος ἐκκαλῶσθιν δμῶδι γιγνόμενος.

εἰ δὲ κῆρ' ὀθνεῖ, τότε σοι νόμος αἴχας ἀνάγει,

ὑβριν ἀνιχνύων σώματος αἰλοφίης.

πάντ' ἄρα Διογένης ἐφύγεν τάδε. τὸν δ' ὕμναιον

ἦεν παλάμη, Λαῖδος οὐ χατέων.

Ἀρην αἶψ' ῥαφενδάριου.

Οἰματα δινάεις κρυφίῳ ἰνδάλματα πυρσῶν.

Χείλεα δ' ἀκροβαρῆ λοξὰ παρενταύεις.

κῆρ' πολὺ κελίξουσα, σοβεῖς ἀβόστρυχον αἴγλην.

ἐκχυμέναν δ' ὀρώ τὰς σοβαρὰς παλάμους.

αἶψ' οὐ σῆς κραδίης ὑψαύχενος ὠκλασεν ὄγκος.

οὐπω ἐθελούθης οὐδὲ μαρτυρομένη.

Γαλλὰ δ'.

Ναῦ κῆτα γιγνώσκω κῆρ' τῷ Διὸς ὡς ἀνέρας,

μὴ μεταβαλλομένη τῆς σοβαρᾶς ἐνέκην.

οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὐ τῆς Δανάης πρὶ κέλλος,

οὐδ' ἀπκλῆς Λήδης ἐς ἀπολεσμένην,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἴ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται . εἶδ' αὖ γὰρ αὐτὴν
τῶν βασιλευσῶν παρθενικῶν φθορέα .

Εραποθένοὺς χολαστικοῦ .

Ἀρσενὸς ἄλλος ἔχει . φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναικός ,
ὅς χρονίην φιλίην οἶα φυλακισμέναν .

οὐ κελὸν ἡβητῆρες . ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
πλὴν τριῆς πλὴν φθονερῆν , πλὴν ταχὺ φερόμενην .

Λεοντίου .

Υἱὸς μελισσαγέων σωματῶν δ' ἐπ' αὖ . οὐρὸς , ἀμελὲ
οὐ φθονέω . πλὴν σὴν δ' ἠθέλον ἄσσαν ἔχειν .

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου .

Ἰμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται . ἀνὰ μετέλθοις
κείνης πότνα δίκη κόμπον ἀγνορίης .

μὴ θανάτῳ βασίλεια . τὸ δ' ἐμπαλιν , ὅς φίλος ἦξει
γῆρας . ὅς φυτίδων σκληρὸν ἵκιστο ῥέθος .

τίσειαν πολιὰ τέδε δάκρυα . κῆλλος ὑπόχοι
ψυχῆς ἀμπακίην . αἴτιον ἀμπακίης .

Φιλοδήμου .

Δακρύεις . ἐλεεινὰ λαλεῖς . πρίεργα θεωρεῖς .

ζηλοτυπῆς . ἀπὴν πολλάκι . πυκνὰ φιλεῖς .

ταῦτα μὲν ὅτιν ἐρώντος . ὅταν δ' εἴπω παράκειμαι ,
καὶ σὺ μένεις ἀπλῶς οὐδὲν ἐρώντος ἔχεις .

Τοῦ αὐτοῦ .

Μῆλον ἐγὼ . βάλλει με φιλῶν σέ τις ἀλλ' ἐπίνουσον
Ξανθίππη . καὶ γὰρ καὶ σὺ , μαραινόμεθα .

Τῶ αὐτοῦ .

Τὸν σιζῶντα Φιλαινί , σπασίονα τῶν ἀλαλήτων
λύχρον , ἐλαμνῆς ἐμειθύσασα δρόσου ,
ἔξιθι . μαρτυρίην γὰρ ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
ἐμπνοῶν . καὶ τυκτὴν κλεῖε Φιλαινί , θύραν .

Τοῦ αὐτοῦ .

Τῷ αὐτῷ.

Νῦξ ἱερὴ, καὶ λύχνη, σιωπῶντες οὐτινασ' ἄλλους
 ὄρκοις, ἀλλ' ὅμως εἰλόμεθ' ἀμφοτέροι.
 Χῶμα δ', ἐμὲ σέρξεν κῆνον δ' ἐγὼ οὐποτε λείψην,
 ὧμόσασμεν. κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
 γὰρ δ' ὁ μὲν, ὄρκοι φησὶν ἐν ὕδατι νείνα φέρεσθαι
 λύχνη, συ δ' ἐν κόλποις αὐτῶν ὄρεσ' ἐτέρων.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μελαίνει
 βόπους ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας.
 ἀλλ' ἡδὴ θοὰ πῆξα νέοι θήγνουσιν ἔρωτες
 Λυσιδίη, καὶ πῦρ τύφεται ἐκκρύφιον.
 φάγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ ναυρῇ.
 μάντις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τῷ αὐτῷ.

Ψυχὴ μοι προλέγει φύγειν πόθον ἡλιοδώρας,
 δάκρυα, καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισαμένῃ.
 φησὶ μὲν, ἀλλὰ φύγειν οὐ μοι θένος. ἡ γὰρ ἀναιδὴς
 αὐτὴ, καὶ προλέγει. καὶ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τοῦ αὐτῷ.

Οὐκ οὐκ Κυδίλλης ὑποκόπιος εἴτε κατ' ἡμᾶρ,
 εἴτ' ἀπὸ πλημύσας ἤλυθον ἐσπέριος,
 οἶδ' ὅτι παρ' κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπῶ
 πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς.
 ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἐστὶ γὰρ οἶον θρασύς. ἡ δ' ὅταν ἔλη
 πάντοτ' ἔρωτος, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδ' ἐφίβω.

Τῷ αὐτῷ.

Εξήκοντα τελεῖ Χαριτὶ λυγρὸς βαντος ὅς ῥα ὦρας.
 ἀλλ' ἐτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,

M M

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ χρῶς ἀρρυτίδωτος. ἐτ' ἀμβροσίη, ἐτι πεθῶ
πάσας ἐτι σάζει μυριάδας χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθην. τίς δ' οὐχὶ κενώμακε, τίς δ' αἰμίητος
κῶμων, ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος, οὐχὶ θεοῦ.

ἐρρίφθω. πολλὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
θρίξ, ἥδ' ἡ σανετῆς ἀγγελος ἡλικίης.

καὶ πᾶζειν, ὅτε καιρὸς ἐπαῖξαι μεν. ἡνίκ' καὶ κῆρ ναῦ
οὐκ ἐτι, λωπότερης φροντίδος ἀφόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθης πλουτῶν Σωσίκρατες. ἀλλὰ πένης ὦν,
οὐκ ἐτ' ἐρᾶς. λιμὸς φάρμακον οἶον ἔχει.

ἢ δὲ πάρος σέ κελευσα μύρον, καὶ τερπνὸν ἄδωνιν
Μηνοφίλα, ναῦ τοι παῖομα παυθάνεται.

τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις; ἢ μόλις ἐγνώσ
τοῦτ' ἔπος, ὥς οὐδέ τις οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Τῶ αὐτοῦ.

Ἡ χαλεπὴ κατὰ πάντα Φιλίσσιον, ἢ τὴν ἐραστὴν
μηδέ ποτ' ἀργυρίᾳ χωρὶς ἀναχομίει,

φαίνεται ἀνεκπότερι ναῦ, ἢ πάρος, οὐ μέγα θαῦμα
φαίνεται. ἢ ἀλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω.

καὶ γὰρ πρηνυτέρη ποτὲ γίγνεται ἀπὸ τῆς ἀναιδείας.
δάμνει δ' οὐκ ἄλλως, ἢ θανατηφορέην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθην Δημοῦς, παφίης γένος. οὐ μέγα θαῦμα.
καὶ σαμίνης Δημοῦς δαύτερον. οὐχὶ μέγα.

καὶ πάλιν Ἀσιακῆς Δημοῦς ῥίπον. οὐκ ἐτι ταῦτα
παῖγνια. καὶ Δημοῦς τέτραπν' ἀργολίδος.

αὐταῖς που μοῖραί με κετ' ὠνόμασαν Φιλόδημον,
ὥς αἰεὶ Δημοῦς ὀβρμὸς ἔχῃ με πόθος.

Τῷ αὐτῷ.

Μικκὴ, καὶ μελανῶσα Φιλάνιον, αἰχὴ σιλείων
 οὐλοτέρη, καὶ ἄμνου χρωτὰ τερεινοτέρη,
 καὶ κροῦ φωνῶσα μαζώτερα, καὶ παρέχουσα
 πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη.
 τριάτην σέρχοιμι Φιλάνιον, ἄχρ' εἰς αὐτῷ
 ἄλλην ὧ χρυσέῃ Κύπρι, τελειοτέρην.

Τοῦ αὐτῷ.

Χαλμὸς, καὶ λαλή, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ὧδῃ
 Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
 ὧ ψυχῇ, φλέξει σε τόδ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
 οὐκ οἶδα. γνώσῃ δύσμορε, τυφωμένη.

Τοῦ αὐτῷ.

Ὡ ποδὸς, ὧ κνήμης, ὧ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
 μισῶν, ὧ γαστρῶν, ὧ κτενὸς, ὧ λαρόνων,
 ὧ ὤμων, ὧ μασῶν, ὧ τῆ ραδινῶιο βραχίλης,
 ὧ χειρῶν, ὧ τῶν, μαίνομαι ὀμματίων,
 ὧ κροτεχνοτάτου κινήματος, ὧ πριζέλλων
 γλωπισμῶν, ὧ τῶν, κλωμαι φωναρίων.
 εἰ δ' οὐ πικρὴ, καὶ φλωρὰ, καὶ οὐκ ἔδουσα τὰ Σαπφούς,
 καὶ Πρσφὲς ἰνδῆς ἡράσατ' ἀνδρομέδης.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἡ κομφὴ, μείνόν με. τί σοι κελὸν οὐνομα; ποῦ σέ
 ἔστιν ἰδεῖν; ὃ θέλεις, δώσομεν. οὐδὲ λαλήεις;
 ποῦ γῆν; πέμψω μετὰ σοῦ τινά; μή τις ἔχει σε;
 ὧ σοβαρὴ, ὧ γίαιν'. οὐδ' ὧ γίαινε λέγεις,
 καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελύσομαι. οἶδα μακάρεσσιν
 καὶ σοῦ σκληροτέρωσ'. ναῦ δ' ὧ γίαινε γαῖαν.

M M 11

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιφίλου.

Χαῦμα μὲν, αὐρώτασ λακωνικόν. ἀδ' ἀκάλυπτος,
Λήδαι, χῶ κύκῳ κρυπτόμενος κρονίδας.
οἱ δέ με τὴν δυσέρωτα κατὰθετε. καὶ τί, γένωμαι
ὄρνεον. εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος,

Μελεάγρου.

Ἡδυμελεῖς μοῦσαι σὺν πικτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν πηθοῖ, καὶ ἔρως καλὸς ἐφ' ἡνιόχῳ,
ζηνοφίλασσι σκῆπτρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοὶ
αἰ βρίαὶ χάριτες, βῆς ἔδωσαν χάριτας.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίην παρέδειξεν ἑταίρην;
τίς μίαν ἐν ποταμῶν ἡγάγε μοι χάριτα;
ἥ ῥ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἤνυσεν ἔργον,
δῶρα δίδους, καὶ τὴν πλὴν χάριν ἐν χάριτι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ φίλῶς χαλεπὸς ἀσκληπιάς, οἷα γαληνὸς
ὄμμασι, συμπαίθει πάντα ἔρωτοπλαῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεινὸς ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον; ἢν πάλιν εἶπω,
καὶ πάλιν οἱ μῶζων, πολλὰκι δεινὸς ἔρως.
ἦ γὰρ ὁ παῖς τύποισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κερκιδεῖς,
ἤδεται. ἢν δ' εἶπω λοῖδορα, καὶ βρέφεται.
θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανῆσα
κύματος, ἐξ ὕγρου Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρῶσας
τόξατε, καὶ σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρῶς,
μυχθίζεις, τάχα που σαρδόνιον γελᾷς.

εἰ γάρ σὺ τὰ ποδὴ γὰ πόθων ὠκὺ πέρα νότασ,
 χαλκὸ δὲ πον σφίγξω σοῖς πρὶ ποσσὶ πέδιλιν,
 καὶ τοὶ καὶ δ' μείον κρείττος οἴσομεν, εἴ σε παρ' οἴκον
 ψυχῇ συζύξω κυρτὰ παρ' ἀπολίοις.
 ἀν' ἴθι δυσκίνητε λαβὼν δ' ἐπὶ κοῦφά πέδιλα,
 ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί ξένον, εἰ βροττολοῖς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
 βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ;
 οὐ μήτηρ σέρχῃ καὶ ἄρη, καὶ μέτις δὲ τέτυκται
 ἠφάισου, κοῖτῃ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσιν;
 μήτ' οὐ μήτηρ ἀνέμων μάστιγι θάλασσαν
 ῥιχτὺ βοᾷ, γενέτης δ' οὐτέ τις, οὔτε τίνας;
 πῦνενεν ἠέρεσσι καὶ ἔχῃ φλόγα, κύμασι δ' ὄργην
 σέρξεν ἴσων, ἄρεος δ' ἀματόφυρτα βέλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀνσίμητοί τε πνέοντες
 ἦλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
 ποῖ φέρομαι; πάντῃ δὲ φρενῶν οἴαντες ἀφείντας.
 ἢ πάλι πῶς φουφὴν σκύλλαν ἀποφύμιθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λεῖ μοι δαῖσι καὶ ἐν οὐρανῷ ἦχος ἔρωτος.
 ὄμμα δὲ σῖγα πίθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρῃ.
 οὐδ' ἢ νύξ, οὐ φέγγος ἐκσίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλῳ
 ἦδη που κραδίη γνωστὸς ἐνεστὶ τύπος
 ὧ πλανῶ, μὴ καί ποτ' ἐφίπασθαι μὲν ἔρωτες
 οἶδατ', ἀπ' πῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰχύετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ ὅς ἔρως ὁ πλανῶς, ἐν αἰθέρι δέσμιος ἦλω,
 τοῖς σοῖς ἀγρυπνοῖς ὄμμασι Τιμάριον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡσοβαρὴ βαλάνια, τί δή ποτέ μ' ἐκ πυρὰ λούεις ;
πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τὸ πυρὸς ἀποθανόμην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ χέλλει καυχᾶ, γίγνωχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρνανθεν ἄφνω, σὺ κοπρίοις ἐρίφῃ.
ἄνθος γάρ, καὶ χέλλος, ἴσον χρόνον ὄβη λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων, ἐξεμάραν' ὁ χρόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ γιγῆσκει τὸ καλόν, μετὰ δὲ πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῆται τοῦθ' ὁ μὲν διδόναι ;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν κατὰ φλεξίπολιν Σθενελαΐδα, καὶ πολὺ μῖσθον,
καὶ τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐραυγομένην.
γυμνὴν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχρι φίλης ἡοῦς προΐκα χαριζόμενος.
οὐκ ἔτι τοιαῦτό μοι καὶ βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ὕπνον ἔχων κείνο χαριζόμενον.

Ἀσκληπιάδου.

Αὐτὸ μοι σέφρασι παρὰ Δικλίσταϊσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινα αἰόμενοι,
οὐς δακρυόεις κατέβρεξα· καὶ πομπρὰ γὰρ ὄμματ' ἐρώντα.
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτῇ ἴδητε θύρης,
σάξαθ' ὅπερ κεφαλῆς ἐμῇς ὑέον, ὥσ' ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθήτε νόμῳ τὰ μὰ δάκρυα πῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παροῦσα φίς ὤμοσεν ἡράκλεια
ἦξεν. κοῦχ' ἦεν. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
καὶ δολίῃς ἐπάμαυν· ὅταν φίλον ἐνδον ἔχουσα
παύλῃ, ἀποσβεθεῖς, μὴ κέτι φῶς παρέχῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νῆφε, χαλαροβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κβαίνου.
 πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σέε νέφει.
 ἢν γάρ με κτείνης, τότε πάυσομαι. ἢν δὲ μ' ἀφείης,
 καὶ διαβῆς κύττω χείρονα, κωμάσομαι.
 ἔλπει γάρ μ' ὁ κρητὼν καὶ σοῦ θεός. ὥποτε περθεῖς
 Ζῷ, διὰ χαλκίων χυσοῖς ἐδὺς θαλάμων.

Πρὸς Διδίππην.

Εν παρῖι κυβέρεα παρήϊον εἶδεν Κλέανδρος
 Νικουῖς ἐν χαροπαῖς κύμασι νηχομένης.
 κακομένους δ' οὐκ ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἀνθρακας ἀνὴρ
 ξηροῦς, ἐκ ποτερῆς παιδὸς ἐπεπώσατο.
 χῶλόν, ἐκτανάγει γαῖης ἐπὶ. πλὴν δὲ θαλάσσης
 ψάουσεν, πρηνὲς εἰς χόσαν αἰγιαλοί.
 ταῦ δ' ἴσος ἀμφοτέρης φιλίας πόθος. οὐκ ἀτελεῖς γὰρ
 οὐχ αἶ, τὰς, κείνης ἀξίαντ' ἐπ' ἡϊόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δάκρυα, καὶ κῶμη, τί μ' ἐχέρετε, πρὶν πόδας ἄρω
 ἐκ πυρὸς, εἰς ἑτέραν Κύπριδος ἀνθρακίην;
 λήγω δ' οὐκ ἔρωτος. αἰεὶ δὲ μοι ἐξ ἀφροδίτης
 ἄλλος, ὃ μὴ κρύνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Ρούφου Δομετίου.

Πάντα σέθεν φιλέω. μαῶν δὲ σὸν ἀκριτον ὄμμα
 ἐχθαίρω, συρροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Αντιφίλου.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόθεν ὅτ' ἦν ἔτι φίλτρα Τρείνης
 νήπια, συμφλέξει πάντας ἀεξομένη.
 οἷδ' ἐγέλων τὸν μάντιν. ἰδὲ χρόνος, ὃν κτ' ἐφώνου,
 οὗτος. ἐγὼ δὲ πάλα τραύματος ἠδ' ἀνόμην.

M M 1111

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

καὶ τί πάθω, λούσιν μὲν, ὅλαι φλόγες· ἦν δ' ἀπ' πνύσω
φροντίδες· ἦν δ' αὖτ' ὧ, παρθένας, οἰχόμεθα.

Λυκιλλίη.

Ἡ ὁ φιλεῖν πρίν γαυρον ἔρωσ' ὅλον, ἢ ὁ φιλεῖσθαι
πρίν γαυρον, ἢ ἡ λύσῃς τὸν πόθον, ἢ κρύψῃς.

Ρουφίνα.

Παλλὰς ἐσαθρήσασα, καὶ ἦρ' χρυσοπέδιλος
Μακρονίη, ἐκ καρδίας ἰάχον ἀμφοτέραι,
οὐκ ἔτι γυμνούμεθα· κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ,
οὐ κελὸν ἠπῶσθαι δις πρὶ κελλοσώης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος· πειθοῦς σῶμα· σῶμα, καὶ αἰμὴν;
εἰαρινῶν ὥρῶν· φθέρμα δὲ, Καλλιόπης.
νοῦ, καὶ σωφροσύνην, θέμιδος, καὶ χεῖρας Ἀθήνης.
σαῶ σοι δ' αἰ χάριτες τῆσ' ἀρές εἰσι φίλαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέμω σοι ῥ' ὀδύκλειά τόδ' ἐσθ' ἀνθεσι πλέξας,
αὐτὸς ὕφ' ὕμετέρας θρεφάμενος παλάμῃς.
ἔστ' κρίνον, ῥ' ὀδὴν τε χέλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσος ὕγρὸς, καὶ κυανὰ χεῖρ ἰόν.
ταῦτα σεφάμεν, λήξον μετὰ λαῶντος εὐσῶ.
ἀνθεῖς, καὶ λήγῃς καὶ σὺ, καὶ ὁ σέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέγονα παρθένον εἶχον ἀμυμώνων ἀφροδίτην,
ἡ μου πλὴν ψυχὴν ἐφλεγεν οὐκ ὀλίγον.
αὐτὴ μοι προσέπαιξε· καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐτόλμα·
ἡρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ἡδ' ἀνεπ.
ἦνυσα πολλὰ χεμῶν· παρακῆκοα ταῦτ' ὅττι τί κτει
ὥστε τί ποιοῦμεν; φάγομεν, ἢ μένομεν;

Τῷ αὐτῷ.

Αὐτί πρόθεν ἔην ἐρατόχρεος, εἰαρόμαστος,
 ἀσφυρος, ἀμήκης, ἀσφρυς, ἀπλόχμος.
 ἡλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιῇσι.
 καὶ γὰρ τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἀρνεῖται τὴν ἐρωτὰ Μελανίαν, ἀλλὰ τὸ σῶμα
 κέκρυπεν ὡς βελέων διεξάμενον φαεῖρην.
 καὶ βάσις ἀπατέουσα, καὶ ἀστατος ἀσθμακτοῦ ὀρμή,
 καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰστυπεῖς βάσεις.
 ἀλλὰ πόθοι, πρὸς μηδὸς ἐὺπεφάνου Κυθερείης,
 φλέξατε πῶς ἀπιθῇ, μέχρ' ἔρῃ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτῷ.

Εἰ δυσὶν οὐκ ἵχυσας ἴσιν φλόγα πυρφόρε κενῶσαι,
 πῶς ἐνὶ κιομένην ἡ σάου, ἡ μετὰβες.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἔρως, εἴ τις κελὸν εἶδος ἔχουσιν
 βούλετ' ἔχειν φρονίμοις ὁμμασι πεπθόμενος
 ἀλλ' οἷς τις κενόμορφον ἰδὼν πεφορημένος οἶστρον
 σέρη, μακρομένης ἐκ φρενὸς ἀθόμενος,
 οὗτος ἔρως. πῦρ πῦτο, τὰ γὰρ κελεῖ πάντα, ὁμοίως
 τέρετ' αὐτὸς κρίνειν εἶδος ἐπισταμένους.

Τῷ αὐτῷ.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρω τὸ μύρον θεραπύων,
 ὡς βρομίῳ σπένδων νῆμα τὸ τοῦ βρομίῳ.
 Ὑψύται ῥοδόπῃ τῷ χέλλει· κῆν ποτε χαῖρε
 εἶπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἡσπάσατο.

Τῷ αὐτῷ.

ἦν ποτε καὶ σιφάνους πρὸ θυρῶν ὑπεκκρεμάσωμαι,
 ὀργισθεῖσα, πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἵχνεσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θάσσον.
 ἀποῦσατε, καὶ ὑμεῖς πείσατε πῶς ῥοδόπην.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀπλισμαὶ πρὸς ἔρωτα πρὶ σέρροισι λογισμῶν,
 οὐδέ με νικήσει μοῦνος ἐὼν πρὸς ἓνα.
 θνατὸς δ' ἀθανάτῳ σακελεύσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν
 βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δούρῳ δαΐαμαι;

Τοῦ αὐτῷ.

Τέταρες αἰ χάριτες, παφίαι δύο, καὶ δέχα μοῦσαι.
 Δρηνυλὶς ἐν πάσαις, μοῦσα, χάρις, Παφίη.

Τοῦ αὐτῷ.

Ὀμματ' ἔχεις ἥρης Μελίτη· τὰς χεῖρας ἀθήνης.
 πὺς μαζοὺς Γαρήης· τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
 ἀδ' αἰμάτων ὁ βλέπων σε· ῥισόλβιος ὅστις ἀκούει.
 ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ σωῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Ρουφῖνος τῇ μὴ γλυκερωτάτῃ ἐλπίδι πολλὰ
 χαίρειν, εἰ χαίρῃν χωρὶς ἐμοῦ δαΐασαι.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἐτι παιδομανής, ὥς πρὶν ποτε· νῦν δὲ κελοῦμαι
 θηλυμανής· καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.
 ἀντὶ δέ μοι παίδων ἀδόλου χροῶς, ἤρεσε γυῖου
 χρίσματ' αὖ καὶ φύκους ἀνθος ἐπεισόδιον.
 βοσκήσει δελφῖνας ὁ δινδροκόμης ἐρύμανθος,
 καὶ πολὺν πόντον κῦμα θαλῆς ἐλάφης.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρως ἴσα τίταινεις,
 εἰ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, οὐ θεὸς εἶ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτως ὑπνώσας κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
 κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
 οὕτως ὑπνώσας ἀδίκωτάτη, ὡς ἦν ἐρασὴν
 κοιμίζεις. ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίσας.
 γέροντες οἰκτεῖρουσι. σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἢ πολιὴ δὲ
 αὐτίκ' ἀναμνήσῃ ταῦτά σε πάντα κόμη.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθείασατο κούρας,
 οὐκ ἔτ' αἶν' οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτίρας.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦρισαν ἀμύλας, ῥοδόκη, μελίτη, ῥοδόκλεια,
 τῶν βίανων τίς ἔχει κάλλος ἀρειότερον.
 καί με κριτῶν εἶλοντο. καὶ ὡς θεὰ αἰετὶ βλεπτοί,
 ἔσῃσαν μοῦσ' ἑκταρι λειπόμεναι.
 ἀλλὰ σαφῶς αἰπέπονθε Γάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδὼς,
 τὰς βρεῖς ἀθανάτους ἀνθ' ὧν συνετεφάνομεν.

Τῷ αὐτῷ.

Λουσάμενοι Προδίη, πυκτωμένα, καὶ τὸν ἄκρατον
 ἔλκωμεν, κύλικας μείζονας ἀράμενοι.
 βαυδὸς δ' χαρόντων δὲ βίος. εἴτα τὰ λοιπὰ,
 γῆρας κωλύσει. καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα. καὶ ἢν ἄχρι χείλεος ἔλθῃ,
 ἥδ' ἢ, καὶ ν' φαύῃ μοῦσ' ἄχρι σέματος.
 φαύει δ' οὐκ ἄνδρσι τοῖς χείλεσιν. ἀλλ' ἐρύσας
 τὸ σῶμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Ποῦ ναῦ προξενίτης; ποῦ δ' αἰ χέρες αἰ Πολυκλείτα,
 αἰ τὰς πρόσθε τέχνας πνῶμα χαριζόμεναι;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίς πλοχόμευς Μελίτης δ'ώδεσσ', ἢ πυρόντα
ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀπαπᾶσεται;
ποῦ πλάσαι, ποῦ δ'εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῇδε
μορφῇ νηὶν ἔχειν, ὡς μαχέρων ξόανον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίη γιγασκόμεν, οὐ προεφώνω
ἥξουσιν ταχέως αἱ διαλυσίφιλοι;
καὶ ξυτίδες, καὶ θρίξ πολὴ, καὶ σῶμα ῥ' ἀκῶδες,
καὶ σῶμα τὰς προτέρας οὐκ ἔτ' ἔχον χάριτάς.
μή τις σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακῶν
λίσσεται; ὡς δὲ τάφον, νῦν σε παρέρχόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Σοί με λάτριν γλυκύδωρος ἔρωσ παρέδωκε βοῶπι,
γαῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοβελῆ, πάνδουλον, ἐκούσιον, αὐτοκέλευσον,
αἰτήσονται πικρὴν μή ποτ' ἐλαυβρίην,
ἄχρι φίλης πολιῆς, καὶ γήραος. ὄμμα βᾶλλοι δὲ
μή ποτ' ἐφ' ἡ μετέρας ἐλπίσι βασκανίη.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς θυμὴν οὐτά σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδερν,
τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως ὄρηνεν ἀκαίρως κείνος ἐσελθὼν;
γιγνόμενον. πᾶσαι τὰ ποιοῦσι τέκνον.
πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ὄβιν ἔσω. κείνος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφίνου, μὴ πάλι ταῦτ' ἀπάθης.

Τῷ αὐτῷ.

Εκβάλλε θυμὴν τις, ἐπὶν ὄρη ποτὲ μοιχὸν,
ὡς μὴ μοιχούσας, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρου.
εἶτα τέκνον κλαίεσσα, κατὰ δούψης τὸ πρίσωπον;
καὶ παραριώσεις μαινομένου προθύροισ;

ἔκμαξαι· μὴ κλαῖε τέκνον χαῖρήσομεν ἄλλον·

μηκέτι γὰρ τὸ βλέπειν εἶδός τα, καὶ τὸ δέρειν·

Τῷ αὐτῷ·

Μέχρι τίνας Προδίη παρακλαύσομαι, ἄχρι τίνος σε

γοητεύσομαι στερεῇ, μηδὲν ἀκουσθήσῃ;

ἦδ' ἢ καὶ λουναί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔσειραι·

καὶ τῆχα μοι δώσης ὥς ἐκέβη Γριέμω·

Τῷ αὐτῷ·

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίην, ἰκέταυον·

καὶ τῶν ἀμβροσίων ἀφάμενος γονάτων,

σῶσον ἔφην ἄνθρωπον ἀπ' ἀλλύμενον παρὰ μικρὸν,

καὶ φῶτον ζωῆς πνῶμα σύ μοι χάρισαι·

ταῦτα λέγοντος, ἐκλαυσεν· ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,

ταῖς ὑψιβραῦς χερσὶν ἡμᾶς ὑπεξέβαλεν·

Διονυσίου σοφιστοῦ·

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδέαναν ἔχῃς χάριν· ἀλλὰ τί πωλεῖς,

σαυτῷ, ἢ τὰ ῥόδα ἢ ἐσσυαμφοτέρω;

Τῷ αὐτῷ·

Εἴθ' ἄνεμος γενόμεν· σὺ δέ γε σεῖχουσα παρ' αὐτὰς,

σῆθεα θυμνώσας, καὶ με πνέοντα λάβοις·

εἴθε ῥόδον γενόμεν ὑπὸ πύργῳ, ὅφρα με χερσὶν

ἀραμένη, κομίσαις σῆθεσι χιονέοις·

εἴθε κρίνον γενόμεν λευκόχρουν, ὅφρα με χερσὶν

ἀραμένη, μᾶλλον σῆς χροτῆς κορέσης·

Μαικίου·

Ὡμοσ' ἐγὼ δύονύκτας ἀφ' ἡδυλίου Κυθέρῃα,

σὸν κράτος ἡσυχάσειν· ὥς δοκέω δὲ, γελᾷς,

τοῦ μὲν ἐπισταμένη πάντως κτηνόν· οὐ γὰρ ὑπόισω

τῷ ἐτέρῳ· ὄρκους δ' εἰς ἀνέμους τίθεμαι·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰρήναι δ' αἰσεβῆν, κείνης χάριν. ἢ τὰ σὰ πρῶν
ὄρῳ, ἀπὸ νήσκιν πότνι' ὕπ' αἰσεβίης.

Τῷ αὐτῷ.

Τὶ συγνή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκάει Φιλανί;
σχύματα, καὶ νοτῶν σύγχυσις ὀμματίων;
μὴ, τὸν ἐρασὴν εἶδες ἔχονθ' ὑπὸ κόλπιον ἄλλην;
εἴ ποιν' ἐμοὶ, λύπης φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
δακρύεις, οὐ φῆς δὲ, μάτην ἀρνείσθ' ἐπιβέβλη.
ὀφθαλμοὶ, γλώσσῃς ἀξιοπιστότεροι.

Τῷ αὐτῷ.

Θρμαίνει μὲν καλὸς Κορνήλιος. ἀλλὰ φοβοῦμαι
τῷ τοῦ φῶς, ἢ δὴ πῦρ μέγα γιγνώμενον.

Μάρκον ἀργενταρίον.

Μήνιν χρυσόμβρος δέρι κ' τάδε. καὶ πυριλαμπῆς
ἀσέρες, οὐ κόλποις ὠκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ὤχετ' ἀρίστη.
ἐκταίνῃ δ' οὐρεῖν πῶ μάγον οὐ δαύαμαι.
οὐ γὰρ ἐμπίς αὐτῷ ζητήσομεν, ἢν ἐπιπέμῃ
Κύπριδος ἰχθυόεντος ἀργυρέως σκύλακος.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἰχθύν Διόκληαν, ἀσαρκοτέραν ἀφροδίτης
ὄψαι, ἀλλὰ καλοῖς ἡθεσι τερπμίνην.
οὐ πολὺ μοι τὸ μεταξὺ γενήσεται. δὲ δὲ ποθεῖν
ἐρνεα πεισῶν, ψυχῇς κείσομαι ἐγγυτάτῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγχεῖ Λυσιδίης κυάθους δάκρυ. τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφράντης, ἕνα μοι λάβρι δίδου κυάθον.
φύσης Λυσιδίην με φιλεῖν πλέον. οὐ γὰρ τὴν ἡδὺν
βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῷ κύλικι,

ἀλλὰ μοι Εὐφράντη, μία πρὸς δέκα καὶ γὰρ ἀπείρους
ἀσέρας, ἐν μῆνης φέγγος ὑπρτίθεται.

Τῷ αὐτῷ.

Παρθένον ἀκλίπην ἐφίλω μὲν· καὶ ποτε πείσας,
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.

Ἐμφοτέρων δὲ σέβνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ πρῖαιότερον.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθον κείνης ἄλλον· ἀλλ' ἐσιδούσα
ἔξαπίνης, ἐρμῆς κοινὸς ἐφῆ θύγατρ.

Αντιπάρου θεσσαλονικέως.

Γάντα κελός· τότε μὲν χρυσὴν ἐτιπὼν ἀφροδίτην
ἔξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαονίδης.
ἢ μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρης φίλος, οὔτε θυρωρὸς
ἐν πασὶν, οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται.
ἢν δ' ἐτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβρος· ὧς πλεονέκται,
οἱ πλούτου πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορθρὸς ἐβῆ Χρῦσιλλα· πάλαι δ' ἡῶος ἀλέκτωρ
κηρύσων, φθονβὴν ἡριγένειαν ἄρει.
ὀρνίθων ἑρῶις φθονβώτατε, ὅς με διώκεις
οἰκοθεν εἰς πολλοὺς ἡϊυέων ὁάφους.
γηράσκεις Τιθωνέ· τί γὰρ σὴν ἀνέτιν ἡῶ
οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων,

Παρμενίωνος.

Εἰς Δανάην ἔρυσας ὀλύμπιε χρυσὸς, ἵν' ἡ παῖς
ὥς δώρῳ πεισθῇ, μὴ φέσῃ ὡς Κρονίδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ζεὺς πλὴν Δανάην, χρυσοῦ καὶ γὰρ δέ σε, χρυσοῦ.
πλείονα γὰρ δαῖμα τὸ Διὸς οὐ δαίμαμα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Καλλιμάχου.

Ωμοσε Καλλίγνωτος ἰωνί δι μή ποτ' ἐκείνης
ἔξιν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
ὦμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ βαίνειν οὐκ ἄθ' ἀθανάτων.
οὐκ ὁ μὲν, ἀλλ' ἡ δὲ θέρεται πυρί. τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Σηκαίου.

Εχθαίρω τὸν ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρα
ὀρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολαῖ κραιδίην;
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα κατὰφλέγει, ἢ τί τὸ σεμνὸν
δῆσας, ἀπ' ἐμῆς ἀθλον ἔχει κερφαλῆς;

Ονίσσου.

Οὐτέ με παρθενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γεραῆς.
πλὴν μὲν, ἐποικτεῖρη. πλὴν δὲ, κατὰ δέομαι.
εἴη μήτ' ὀμφαξ μήτ' ἀσπίς. ἢ δὲ πέπειρος,
ὅς Κύπριδος θαλάμους ὥρια καλλοσαῶν.

Νικάρχου.

Οὐκ ἀπθνήσκειν δεῖ με, τί μοι μέλει, ἦν τε ποδαρὸς,
ἦν τε δρομὸς γερονῶς, εἰς αἴδην ὑπάγω;
πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, εἰα, χωλὸν με γενέσθαι.
τῶν δ' ἐνεκὴν γὰρ ἴσως, οὐ ποτ' ἐὼ θιάσους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάντα λίθον κίνει. σκυτλὴν, ῥέφε. καὶ γράφε πρὸς με,
εἰς ποίην ἀκτὴν ἀφρόσμων γέγονας;
ἀτακτεῖν περὶ τὸ ἐνοίκιον ἄν τι πρῖον
γίγνεται, καὶ ἐμὸν φρόντισον ἰμάτιον.
ἦν ἐν γαστρὶ λάβης, λάβε. καὶ τέκε, μὴ βορβιθῆς.
ἀρῇσει πόθεν ἐς ἔλθον ὅς ἡλιπίη.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ.

Κάλλος ἄνδρ' χαρίτων, τέρπνι μόνον. οὐ κατέχει δέ,
ὥς ἄτρ' ἀγκίστρον νηχόμενον δέλεαρ.
ὁ πλῖζον Κύπρι τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἡσυχος ἔλθι.
ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω βραύματος ὧδε τόπον.

Αργενταρίου.

Ισιὰς ἡδύπνοιε, καὶ εἰ δεκάτης μύρον οὐδεις,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χρσὶ φίλῃς σέφανον.
ὃν ναῦ πλὴν βάλλοντα μακρινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
ὄφειται, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Κριναγόρου.

Κῆν ῥίψης ἐπὶ λαῖα, καὶ ἥν ἐπὶ δεξιά ῥίψης
Κριναγόρη, κενεῶν σαυτὸν ὑπρθε λέχους.
εἰ μὴ σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο γέμιλλα,
γνώσῃ κοιμηθεὶς, ὅχ' ὕπνον ἀγὰρ κόπον.

Βάανου.

Οὐ μέλλω βῶσιν χρυσός ποσε. βῶς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χῶ μελίθρως κύκνος ἐπ' ἡϊόνος.
ζηνὶ φυλασσέω τάδε παίγνια. τῇ δὲ Κορίννῃ
τοὺς ὀβολὺς δώσω τοὺς δύο, καὶ πέτομαι.

Αἰλλων.

Οὐκ ἔτι βασιλῶ ματὰ σ' ὄμματα πλὴν φιλέριμον,
καὶ πλὴν μοικρολεχῇ σέο διαζυγίην,
ἀν' αἰεὶ διακρύσοι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορκήσω
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν δὲ ἀρτέμιδος
αὐρίον, ἀγὰρ πάπνη με διδέξεται. δὲ δὲ σὸν ὄμμα
πῆσομαι, ἐρῶσθαι μυρία σ' ἀνχόμενος.

Αἰλλων.

Εἰτέ σε κυανέῃσιν ἀπὸ σίλβουσαν ἐθείρας,
εἴτε πάλιν ξανθῶς εἴδον ἀγκυλὰ νόμας,

Ν Ν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἢ ῥά γε ταύταις
θριξὶ σωοικῆσαι, καὶ πολὺ ἤσιν ἔρω.

Αἰήλον.

Γού σοι κείνα μέλαινα τὰ χρύσεια, καὶ πρίσπια
τῆς πολυθρυλήτης κάλλει φαντασίης,
παῦ δ' ὀφρύεις, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη,
ναῦ πενιχῇ, φαφαρήτε, κόμητ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα,
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Αἰήλον.

Ναῦ μι χαῖρε λέγεις, ὅτε σου τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κείνο τὸ τῆς λυγροῦ βάσκενε λειότερον.
ναῦ μοι προσαίσεις, ὅτε τὰς ῥίχας ὑφάνιχες σὺ,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
μηνέτι μοι μετίωρε προσέρχου, μὴ δὲ σιωπᾶντα.
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ πλὴν βάπην οὐδέχομαι.

Αἰήλον.

Ἡδὴ φίλτατε λύχνε φίς ἐπάρεις. ἢ τάχα τρηνὴν
ὅς θαλάμους ἤξειν ἀντιγόνην προλέγεις.
εἰ γὰρ ἀνάξ ἐῖν τόδ' ἐτίτυμον, οἷος ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἐστὶ καὶ σὺ παρὰ ῥίποδι.

Αἰήλον.

Γραῖα φίλη, θρέπεια, τί μου προσίοντες ὑλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δις τόσον εἰς ὀδυῖναι;
παρθενικὴν τὸν ἄγεις πρὶ καλλείᾳ. τῆς, ἐπιβαίνων
ἵχνεσι, πλὴν ἰδίην οἶμον ἰδ' ὥς φέρομαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκὺ, τίς φθόνος ὅσων
δύσμορε, καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

Αἰήλον.

Αἰεὶς ὁ Ζοῦς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθειον Γανυμήδην.

κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἐλένης.
ὥτως ἀμφοτέρωθεν ἀσύγκριτα. τῶν δύο δ' αὐτῶν,
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ. κρεῖσσον ἐμοί, τὰ δύο.

Ἀθῆλον.

Εἴ μοι τίς μέμψοιτο δαίς, ὅτι λάβρις ἔρωτος
φοιτῶ, θιραντῶ ὁμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰ δ' αἶψά κ' αὖτις Ζῆνα, καὶ αἰὶ δα, τόν τε θαλάσσης
σκηπτοῦ χον, μαλβῶν δούλον ἔοντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοῖοι, θεοῖς δ' ἐνέπυσιν ἐπεσθαι
ἀνθρώπου, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδίκηω;

Ἀθῆλον.

Χαῖρε κόρη. καὶ δὴ σύ. τίς ἢ προσιῦσα, τί πρὸς σέ;
οὐκ ἀλόγως ζητῶ διαπότις. ἡμετέρη.
ἐλπίζειν ἔξεισι, ζητεῖς δὲ τί; νύκτα. φέρεις τί;
χρυσίον. οὐθὺν μὲ. καὶ τόσον; οὐ δαύαμαι.

Ἀθῆλον.

Ἄλλος ὁ μνησφίλας λέγεται παρὰ μαχλάσι κόσμος.
ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γούεται ἀνρασίνης.
ἀν' ὅτε χαλδαῖοι κείνης πέλας. ἡ γὰρ ὁ ταύτης
οὐρανὸς, ὅπως ἔχει καὶ καὶ αὖ, καὶ διδύμης.

Ἀθῆλον.

Γινώσκω χαρίεσσα φιλεῖν, πάντων φιλέοντα.
καὶ πάλι γινώσκω, τὸν με δακνόντα δακνεῖν.
μὴ λύπει με λῖν σέργοντά σε, μὴ δ' ἐφέβιζε.
τὰς βαρυοργήτους, μὴ θέλε πιβίδασ.
ταῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ προὔλεγον, ἀν' ἴσα πόντῳ
ἰονίῳ μύθων ἐκλυες ἡμετέρων.
τοιγὰρ νῦν, σὺ μὲν, ὧς δὲ μέγα κλέϊσσαι βαυῖζεις,
ἡμεῖς δ' ἐν κόλπῳις ἡμεθα νηϊάδος.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΙΑ

Ιουλιανῶς ἀπὸ ὑπάρχων

αἰνυπίου.

Στέφος πλέκων πόθ' ἔνρον

ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.

καὶ τῶν περὶ κρητὰ χῶν,

ἐβάπλισ' εἰς τὸν οἶνον.

λαβὼν δ' ἐπίον αὐτόν.

καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου,

πῆσθισι γαργαλίξει.

Οὐ δάωμαι σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην. οὔτε γὰρ αὐτῆς,

οὐτ' αὐτοῦτι δίδως, οὐθ' αὖ δίδωμι δέχη.

Κῦρος, κύριός σε. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα

οὐκ ἀναγινώσκω τὸν κελὸν, ἀλλὰ βλέπω;

Μαχρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιός σε ῥθρινὰ παίζων

ἀσφαγέλοις, τὸ μὲν πνῦν ἐκύβουσεν ἔρως.

Γῆν' ἀσκληπιόδε. τί τὰ δάκρυα ταῦτα, τί πάχεις;

ὅς σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο.

οὐδ' ἐπὶ σοὶ μοῦνον κρητέθηκε τόξα καὶ ἰοὺς,

πικρὸς ἔρως. τί ζῶν, ἐν ποδῶν τίθεσαι;

πίνωμεν βάκχου ζωρὸν πόμα δ' ἀτυλος ἄως,

ἢ πάλι κοιμισθὴν λύχρον ἰδεῖν μένομεν.

Καλὸς ὁ πᾶς ἀχελῶς. λίην κελός, εἰ δέ τις οὐχί

φισὶν, ἐπισαῖμην μοῦνος ἐγὼ τὰ κελά.

Ὡς εἰδὼ Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ. ἢν δὲ τὰ πάντα

βλέψω, τὸν δέγε μὴ, τοῦ μάλιν οὐδὲν ὁρῶ.

Επιδιδόν ἔρωτα φυγεῖν· οὐ δὲ βαλὼν ἀνάψας
φάνιον ἐκ τέφρης, οὐδέ με χρυπτόμενον·
κυκλώσας δ' οὐ πόξαι, χροὸς δ' ἀκρόνυχαι διασῶ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷδε λαθὼν ἔβαλεν·
ἐκ δὲ φλογὸς πάντῃ μοι ἐπέδραμεν· ὧ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοὶ, μέγα πῦρ φάνιον ἐκ κρηδίσῃ.

Κύπρι, τί μοι φραγὸς ἐρ' ἐν σποπὸν ἤλασας ἰοὺς,
ὅν δὲ μὴ φυγῇ φραγὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ λῆθ' φλέγομαι· τῇ δ' ἔλλομαι· ἢν δ' ἀπνώσω,
δισάζω· λάβρω δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.

Οἷλα φιλεῖν, φιλέοντας· ἐπίσταμαι ἢν μ' ἀδικῇ τις,
μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδύς.

Οὐ μὸς ἔρωτος, παρ' ἐμοὶ μενέτω μότῳ· ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ ποινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ορνίθες φίθυροι· τί κεράρατε, τί μ' ἀνιάτε,
ὅν φυφῆς παρθένου σαρκὶ χλαῖνόμενον,
εἰζόμενα πετάλοισιν ἀηδόνες· εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι μένατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Εἰ μισεῖν πόνος ἔστι, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λοιπὸν
αἰρούμαι, χρηστὸς ἔλκος ἔχειν ὁδυνῶς.

Γέντ' αἰτῆς, δέκθ' δώσω· καὶ εἴησι δ' αὐτίκα ἔξεις·
ἀρνεῖσσι χυσός, ἤρκεσε καὶ δανάη.

Εἰ πῦρ ἐν πελάγει σῶζεις Κύπρι, καὶ μὲ ἔν γὰρ
ναυηγὸν φιλήεις, σῶσον ἀπ' ἀλλύμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μισῶ πλὺ ἀφελῇ, μισῶ πλὺ σῶφρονά λῖαν.
ἢ μὲν γὰρ, βροδέως. ἢ δὲ, θέλει ταχέως,

Ὀμματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρῆν,
καὶ σῶμα, πορφύρεης τριπνότερον καὶ λυκος.
δειρῆ, λυγδινέη. καὶ σῖθεα, μαρμαῖροντα.
καὶ πόδες, ἀργυρέης λουκότηροι θέτιδος.
εἰ δέ τι καὶ πλοκεῖ μοισι διατίλβουσιν ἀκινθαι,
τῆς λουκῆς καλᾶμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι.

Φύγειν δὴ τὸν ἔρωτα, κενὸς πόνος. οὐ γὰρ ἀλύξω
περὶ οὗτος ὑπὸ πῆνου, πυκνὰ διωκόμενος.

Τῷ μῆλι βάλλω σε. σὺ δ' εἰ μὲν ἐκούσα φιλεῖς με,
διεξιμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ' ὁ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τίτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι πλὺ ὥρην ὥς ὀλιγοχρόνιος.

Φείδῃ παρθενίης; καὶ τί πλέον. οὐ γὰρ ὅτ' ἄδην
ἐλθοῦσ' εὐρήσεις τὸν φιλέοντα κόρη.
ἐν ζωῷ τι τὰ τερπνὰ τὰ κύπριδος. ἐν δ' ἀχέροντι,
ὅσα καὶ ἀποδίῃ, παρθένε κεισόμεθα.

Γέμτω σοι μύρον ἡδύ. μύρω παρέχων χάριν οὐ σοί.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δαύασαι.

Ἡδὺ θέρους διψῶντι, χιῶν ποτόν. ἡδὺ δὲ ναύταις.
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν σέφανον.
ἡδὺ δὲ καὶ ὁπόταν κρύψῃ μία πύς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Ομφαξ οὐκ ἐπένυσσας ὃ τῇ σαφυλῇ παραπέμψω.
μὴ φθονέσης δοῦναι καὶ βραχὺ τῆς σαφίδας.

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσθρα χείλεσιν ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα. τὸ γὰρ σῶμα, νέκταρος ἔπει.
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

Ἡράθην. ἐφίλω. ἔτυχον. κατέπραξ'. ὠραπῶμαι.
τίς δέ, καὶ ἦς, καὶ πῶς ; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

Ἐκ μᾶναι χέλι με ῥοδόχρα. ποικιλέμυθα.
φυχοτακῇ. σῶματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀσράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων, δίκτυα καὶ παλίδες,
καὶ μαζοὶ γλαυδέντες, εὐζυγές, ἰμβρέντες,
ἀφυέες, πᾶσις τερπνότροι κάλυκος.
ὡς πῖ, μηνύω κυσὶν ὅσα. μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίας, οἱ μίδοι καὶ λαμοί.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΤΟ ΕΒΔ.

Αθῆλον.

Τίς, πόθεν, ἢ ἐτίνων ἄν χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
 μικρῆσιος ῥάλλης. οἷδ' ἐρατὴν γενεήν.
 οἷδα τεὴν πάρην, βυζάντιον οὐνομα κλεινόν.
 εἶπον πῶς θινάρην ὤλεσας ἡλικίην;
 αἰδέομαι ἐξαιτῆν. ἀλλ' ἤρεο; ἐκ τερέων γὰρ
 ὤλισθον. ἃ δέ μοι, πικρότερον θανάτου.
 οὐ γὰρ ἄρως μ' ἐδάμασεν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
 ῥυόμενον κλεινὴν ἐλλάδα. πῶς δ' ἔσθαιροι.

Αθῆλον.

Ἰππῶ τῷδ' ἀρόωντε. τί δέρομαι; ἵπποι ἔασι,
 καὶ πολέες. πρὶ σοὶ θαῦμα τόδ' ἀρχιάλη.
 ἢνὶ χάρις μρόπων πολέμα κλόνος, ἄρματ' ἀμιλλαι,
 ἡμέτερα κρυβῶν φάσματα παρ' χαλίβων.
 ἵππῆες πρίθεσθε, τί μέλλετε; βασι' χαλινούς,
 καὶ ταχὺ ὄν πολέμας εἰσελάετε δρόμον.
 αὐτὰρ ἔγωγε λέπασθαι, κατ' αὐλάκος ὕπνιν ἐφέλεων,
 ὀπίσσομαι. τί σοβεῖς κέντρον ἐρεϊδόμενος;
 εἴθ' ὕπληγχι θένοις, εἴτ' ἐρχεῖ δέσποτ' ἀταρπὸν
 οὐκ ἔτι μ' ἰθαῶις κραιπνὰ διωπόμενον.
 ἵππον ἔχοις ταῦρον. βοῦς ἔσσομαι. ἵππος ἀροῖται.
 πάντα δ' ἐγκαλλ' εἴη ἔργα τὰ τῶν μρόπων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ,

Εἰς τὰ ἐν τυθείοι θρῆμα, ἡμιᾶμβια

δὶ μέτρα κατὰ ληκτικῶ.

Β οὐλεῖ μαθεῖν ἀνθρώπῳ
 πῶς καὶ πόθιν νοσοῦσι,
 αὐτὰρ ἄνθρωπον δόρημα,
 ἔγωγε τὸ το δέξω.
 ὅσον σοφοὶ νοοῦσιν,
 καὶ πέρα σιωδὶ κάλει.

Ε νερθε γῆς σήραγγας
 ὕδωρ ἐκείθεν ἐνθεν,
 πιλούμενον δὲ θέρμην
 ἄλλοι λέγουσι τὸ το.
 γῆς ἐν μυχοῖς ὑπόρχει.
 θέρμης τυχοῖς βιάσας,
 ἄνω βρέχει τῷ πλήθει.
 αἰὶν οὐδέδεχμαι τὸ το.
 ὁδὸν γὰρ ὅτι οἶδας.
 φρονόντε μαρτυροῦσα.
 τὸ θρῆμα βλυσον ῥέθρον.
 τέχνης ἀνὰ Γαληνός.
 τὸ πῦρ ἀνὰ φουσάσας,
 πολλῇ τε σὺν κινήσει.
 τιτανία μηδίασας,
 καὶ λυδία πλεπύσας,
 ἡρακλέων σπλῶν δὲ
 ἐνδ' αὐτῇ πιθηκούσας,
 ἀφεγγές ἔστιν ἄσμα,
 πέμπει λίθους θειώδης,

θερμῶν ἄτεχνον ῥαῦμα,
 φανέν πρόκειται πᾶσιν,
 καὶ προσφιλὲς γάνυσμα;
 ἐγὼ φέρων διδάξω,
 ὅσον φύσις παιδεύει,
 πρόχες φράσεων γὰρ ἡνῶ
 εἶναι πινυὺς νοοῦσιν.
 ἀντιβέχον τιθεῖσθαι.
 οὐ πλὴν τυχοῦσαν πᾶχην.
 μέταλλά του θρώδης,
 τὸ γειγνεαῖ οὐκ ἔναι,
 καὶ το μένεν οὐκ ἔχον,

Γ οἶον δέχῃ, τὸ πρῶτον;
 τῷ δευτέρῳ, σύμφημι.
 μυδῶσα δύσπνοοῦσα,
 Ο ὕτω προήλθε πᾶσι
 ἰπποκράτης ἀφύχος.
 πίστις δὲ πύπυ, νήσος
 πολλῶν βρέμων σὺν ἡλῶ
 οἶδεν φέρειν τριαῦτα,
 καὶ πρῶτὴν πηλῶν
 μεταλλόχρυσον γαῖαν.
 πύρρῳ, πέφυκε πλεῖστα.
 καὶ λιπάρει τῇ νήσῳ.
 ὁ νυκτὶ πρὸ παμφάνων,
 πολυφόρος βριγνάδης

ὅττι τὸ πᾶν δηλοῦται· Εἰ δὲ μικρὰ ταῦτα,
 πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω πηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην·
 ἄλλη μέθην ποιεῖ δὲ ἄλλη δ' ἔλαιον βλύζει·
 ἄλλη γάλα προτείνει· καὶ που βροχάζει νῆμα,
 πίνων ἄκος νοσοῦτων· καὶ που ποθῶσιν οἶνον,
 μίσση δὲ ὕδωρ· καὶ που μέσον θαλάσσης
 πίδαξ ἀνὰ ῥοίβειται· ἢ χασμάτων ἐκπνέεται,
 προλεκτικὸν πρὸ πνῦμα· ἀσφαλτον ἄλλη γῆ δὲ,
 πῶς ἐξάγει, τί τῆτο; Ω θαυμάτων τὸ θαῦμα.
 πηγὴ, πόσῃ δολοῦται· αἰνουμένη δὲ, λάμπει.
 Ἄλλοι λέγουσι ἄλλην, κρυπτὴς δόλους ἐλέγχειν·
 ἄλλην καθαρκτικὴν δὲ, χυμῶν μόνων θρυλλῶσιν
 ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ, φῶς ἡλίου καυσῶδες,
 ὃν ὕψι γλυκαίνειν οἶδεν, εἰς ἡδύρηπν ἐλξιν·
 ὁλβος δὲ πηγῆς ὅτι, φύσιν κῆτω πῶν κούφην,
 ὁλβὴν δὲ πῶν βαρεῖαν, αἶτω φέρων πῶν ἄχνην·
 ἄλλος δὲ ῥῶς μικρός σοι, ὃς σωμάτων τὰς θαλάσσης
 ὁσῶν τε τὰς κατὰ ξηρὰ, σφίγγει· πορφυρὰ πικρὴν·
 ὅς ἐστι προσοίσω πλείω, ἔστιν λέγουσι νῆμα,
 ὅπρ' βαλὼν εἰς ἄγχος, εἰ νύξιν αἰθριοῖσι,
 κρυσταλλοπηκτον ὄροις· Εἰς τὴν λέγουσιν ἄλλο,
 ἐξ οὗ πιεῖν προκύψας, δύνον βλέπει σε φαῖνον,
 γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις Εἰς τὴν δὲ ῥοῦς ὠθαῦμα,
 ὃς εἰ δὲ δέξεταί τι, λίθον τελεῖ τὸ πρῶτον·
 ἐν ἡμέραις οὐ πλείσταις· Ἄλλην λέγουσι κρήνην,
 βραχὺ βρύσσαν ὕδωρ· ἥτις παρόντος ὄχλου,
 πλείω δίδωσι ῥεῖθρα· Ἄλλην δὲ που πιστῶνται,
 ἢ χείματος παρόντος, ἀνικμὸς ὅτι πᾶσα,
 προχεῖ θέρους δὲ νῆμα· Ἄλλην ἀκούεις πάντως,
 ὕδωρ φέρειν νιφῶδες· ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι

λελουμένους ἐκείθι.
 ὥς μὴ πίνεσθαι ζώοις.
 ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης.
 πολλὰς φυτῶν αἰθέρους
 τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
 ὥς δ' ἔκρυον γλοιῶδες,
 ὡς δ' ἔξενου μετ' ἄλλου.
 φέρεθ' τόπος τίς λίμνην,
 πρὸς ἣν θέλων λουθῆναι,
 ἕως δὲ πεντήκοντα
 εἴδ' αὖ τίς αὐτῇ πλείους
 ἐξωρὲς χουσαρίππαι,
 Π' ἐρᾶς καὶ πρὸς δ' ἐξέρπει,
 ὅπρ' σαρωῶς ἀνὰ φεις,
 Α' λη δέ τις βραχέϊα,
 εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων,
 Δ' ἔλποι φέρουσιν ἄλλαν,
 πῦρ ἐξ ὅπῃς ἀνίχιν,
 Α' ἰθους ἐχθρὸς δ' ἐπ' ἔθρον,
 οὗς ῥ' ἰπιδιψυχάζων,
 εἰδ' αἶμα ῥαίνων ἀπείσῃς
 Α' λη δ' ὅπῃς ὠθεῖται,
 καὶ πῶ φίλεχθρον μίξιν,
 Ο' ὕτω φύσεις ἀπείρους
 κτίζων, ἄγων, ἰθαῶν,
 πρὸς θαῦμα καὶ λαβρεῖαν,
 τὸτον χάριθ θεόν σου.
 μνηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος
 ἀγνώστῳ ἐστὶ πνῦμα.
 ἀληκτόν ἐστὶ θαῦμα,

Ο' δ' μὰ προχέει δὲ λίμνη,
 εἴρει γὰρ ὥς τι πῦρ,
 ἐκεῖ λείγουσιν εἶναι
 ἢ λεκτρὸν ἐξαγούσας,
 τίηται δὲ τὰ πρῶτα,
 ἔπειτα δὲ περὶ οὔται.
 Δ' ἄνθρωποι φράσω καὶ τὰ ἄλλα.
 μικρὰν λίαν κυκλώσῃ.
 πεπλησμένην οὐρήσῃς.
 λελουμένους καὶ θαίρει.
 ἀνδρᾶς φέρεθ' λουθῆναι,
 τοὺς ἀκρίτως ῥυθμῶντας
 κρύπτων τὸ καὶ οὐ.
 ἔλαιον εἰς πρὸς τὰς εἴδους.
 πῦρ ἐξ ἐθαλπε πέτρα.
 πάντως σβέσῃς τὸ φαῖνον
 ὥρα θέρους βαθείας,
 χαλκῶνος ἢ ὕδωρ ῥ' εἰνδεῖ.
 ἀπὸντας αἰετὶ δ' ἀμάς.
 τὸν φλογμὸν ἐκπραύνεις,
 τὸ πῦρ πλέον τυφούται.
 ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγῃται
 τετρακτύος πισυῖται.
 ὁ δὲ ἀπότης ἀπάντων,
 κρινῶν πλέκων ὥς οἶδε,
 φύσεις σαφῶς ἐγείρει.
 τὸ πρὸ φρεσὶ φαντάζου,
 εἰ μὴ θέλῃς γε πᾶσαι.
 ἀρρητόν ἐστι πρᾶγμα.
 ἀνάρχου φωτόμυσιν,

ἀρρητολεπτόπνευσον,	νόστους φέρον κῶβίους,
ἐν πνεύματι χωρίῳ,	ἐν ἐκδίῳ προνοίᾳ.
Οὕτω τὰ μὲν, κατείδον,	τάδ' αὖ βίβλοι βοῶσιν.
τάδ' αὖ, σαναῆξε πείρα.	κῶβίς ἐστὶ πάντως
τὰ δὴ ἡλᾶ, τῶν ἀδύλων.	τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων.
Τούτων σηοπῶν ἡ θαῦμα,	οἶδα πλέον ποθήσεις,
πῶς βιασθῶν φανῶσιν.	ποθῶν δὲ, κῶβίς ζητήσεις.
ζητῶν δὲ, κῶβίς θεώσεις	μετσίξ ἡ κῶβίον.

207
ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩΜΕ-
ΤΡΙΚΟΝ.

Ἡ μίονος καὶ ὄνος, φορέουσαι ὄνον ἔβαινον.
αὐτὰρ ὄνος, σενάχιζεν ἐπ' ἄχθεϊ φόρτῃ ἑῷο.
αὖ δέ, βαρυσενάχουσας, ἰδούσ' ἐρέενεν ἐκείνη.
μήτερ, τί κλάουσ' ὀλοφύρεται ἤ τε κουρή;
εἰ μέτρον ἐν μοι δόησι, διπλάσιον σέθεν ἦρα.
εἰ δέ ἐν ἀντιλάβοις, πάντας ἰσότητι φυλάξεις.
εἰπέ τ' ὁ μέτρον, ἄρισε γεωμετρίας ἐπίτορον.

Ἀνὰ γ' μέτρων δοκοῦσι φέρειν.

Εἰς τοὺς ἐπὶ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν
δωάμεν, καὶ πάθη.

Επὶ πλανήτας κατ' ὀλύμπιον ἄστέρες οὐδὲν
εἰλύνται. καὶ τοῖσιν αἰεὶ κενονίζεται αἰὼν,
νυκτιφάης μήνη, συγνὸς κρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
πασσφόρος παφίη. θρασὺς ἄρης, ἀπέρως ἐρμῆς,
καὶ Ζεὺς ἀρχιγένηθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
οἱ δ' αὐτοὶ μβρόπων ἐλάουσι γένος. ἐστ' δ' ἐν ἡμῖν.
μήνη Ζεὺς ἄρης παφίη, κρόνος, ἥλιος, ἐρμῆς.
οὐνεκ' ἀπ' αἰθερίου με μερίσμεθα πνύματος ἔλκεν,
δάκρυ, γέλωτα, χολὴν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
δάκρυ μὲν ὅτι Κρόνος. Ζεὺς δὲ, γένεσις λόγος, ἐρμῆς.
θυμὸς ἄρης. Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος. Κυβέρεα δ' ὄρεξις.
ἥλιος δέ, γέλως. τούτῳ γὰρ ἅπαντα δικάως,
καὶ θνητὴ δ' ἀννοία γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν Πτολεμαῖον.

Γ αῖς ἐν νότοισιν ὀχούμενος ὦ Πτολεμαῖε,
 καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἐνδοθι τεθμῶν,
 οὐκ ἄσρων δὴ μοῶων ἀειδίμητον ἀνάγκην,
 ὅδ' ἀλόιο φορᾶν, σὺ διέγνωσ' ἀσατέυσαν,
 αἷμα καὶ αὐτάπρ' ὅπῃ τελεῖ σιμήϊα φαίνεις.
 τῶνεκ' δὴ, χρεὼ καλέειν σέτιν ὕρανιῶνων.
 αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊον ἔμψυς.
 εἰ γὰρ καὶ μρόπειαι χαμρπέσι συμβιότανσας,
 καὶ φύσιος ἐνητῶν πρ' ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδεσμού,
 αἷμα νόον παθέων ἐντοῖσι πόνοισι κέθῃρας.
 ἔξω σαρκοῦς ἐβης δὲ, καὶ ἀχλύος ἰλυοέως,
 καὶ τελείσεις προείπας, ἐσύστρα τέρμα λαχέσας.

Ερμῆ τ' ἱσμενίστου, πρὶ σεισ-
 μῶν. ἐν ἄλλῳ, ὀρφείως.

Φ ράξο δὴ καὶ πόνδε λόγον τέκος. ὁ πότεκεν δὴ
 γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων κυανοχάϊτης,
 ὅτ' ἐβροτοῖς ἐπὶ τ' αὐτοχίην, κτηνόπητά τε φράζει.

Ἥλιος ἐν Κρίῳ.

Ο πότεκεν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημρίην ἀφίηται
 ἥελιος, Κριὸν δὲ διεντρέχει, ἐν δ' ἄρα τῷδε
 γαῖαν νυκτρινὸς γαῖοχος ἀμφελελίξῃ,
 σῆμα πόδ' αἰ πόληος ἀπόστασις, ὅν' ἀλαπαδνῇ.
 Ε ἰδέκεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτασ',
 πῆματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἄλλοδαπούς ἀνθρώπους
 ἐκείθεν σφετέραις ἐπὶ πημοσιώαις, ἰδὲ λύπαις.

Ἡλιος ἐν Ταύρω.

Εἰδὲνὰ Ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσῃ διὰ νύκτα
σεισμὸς, πῆματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω.
ἀφροσύνη δ' ἀνὰ ἄσπιν καὶ εἰρήνη τεθαλάσῃ.
ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμῳ μέγαλοιο πόλιν
ἔργον ἐπ' ἔρχομένου τοῖς κρείττοσιν. ἀγὰ φυλάσσου.

Ἡλιος ἐν Διδύμοις.

Εἰδὲν ἐν Διδύμοις σφωφωμένου ἡελίοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζεται κατὰ γαῖαν,
δυσμενέες βροτοὶ ἐρχεσὶ χεῖρες,
ἡμετέρην πελάσσουσιν ὑπ' ἄλγος γαῖαν ἀπάσαν.
εἰδὲν ἡμρινὴ τότε κεν βασιλῆες ἀτίμοι
ἔσωνθ' ἡγεμόνες τε θεῶν διομνίῃ ἐχθρῶν.

Ἡλιος ἐν Καρκίνῳ.

Εἰδὲνὰ πῶ μοῖρην τῆ Καρκίνου ἡελίοιο
σεῖχοντος, τότε δ' ἡ θβρινὴ ῥοπή, ἐννουχος ἔσται
γῆς ἑνοσις, τὸ το φράζῃ κακότητα βαρεῖαν,
ἀρχαλέον πενίην ἀγχαξέμεν ἡμερινὸς δὲ,
φράζει πῆμ' αὐτοῖς, καὶ ἀπόσσειν ὠλεσίοικον.

Ἡλιος ἐν Λέοντι.

Εἰδὲν ἡελίοιο Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὀρμηθῇ γαῖης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, σораχαί τε, πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἔξουσ' ἡμρινὸς δὲ φανείς, καὶ ταῦτα πιδάσκει.

Ἡλιος ἐν Παρθένῳ.

Εἰδὲν ἡελίου σαὺ Παρθένῳ ἐρχομένοιο
ἑσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασιν
ἔσται. ἡμρινὸς δὲ φανείς, καρπούς καταβλάψει.

Ἡλιος ἐν ζυγῷ.

Εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
ἡέλιος, χιλαῖς δ' ἀφαίνων νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν διπλοῖ φθίρον ἐξ ἀναφύτων
γάης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς πόδε φράζει
ἔργα μάχης. πολλοὺς δ' αὐτῶν, κατὰ γαῖα κελύφει.

Ἡλιος ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἡελίου τὸν σκορπίον ἀμφιθέοντος,
νύκτερος ὀρμηθῇ γαῖης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔκονται, κακοφραδμοσαύρι ιόσιο.
ἡμερινὸς δὲ φανείη, τότε δὴ τότε, ἄλγος φράζει
ἐπεῖθαι πολέεσιν, ἄρ' πολέμου κρυερόιο,
ἔργα ματαιότιστα, Ζηνὸς μεγάλου διαβουάας.

Ἡλιος ἐν τοξότη.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τῇ τοξότη ἡελίοιο
σρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανοχάετης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πληθύν· ἡμερινὸς δὲ φανείη, πόλεων βασιλῆϊ,
σημαίνει μετ' ἄλγος τιμὴν, καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἰης.

Ἡλιος ἐν αἰγυρίῳ.

Εἰ δέ κεν αἰγυρίῳ, ὅθι ἔροται ἡελίοιο
χειμῖναι σείχοντος ἔδος χθονὸς, ἐννυχὸς ἐλθὼν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνύματι λάβρῳ,
φράζει δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
καὶ πᾶσιν· ἡμερινὸς δὲ φανείη, καρποφόρος ἔσται.

Ἡλιος ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὑδροχόῳ διανείσεται ἡελίοιο
φέγγος, νυκτερινὴ δ' ἐλελιχθῇ γαῖα πρὶς χθονί.
ἀρπαγαὶ ὠλεσίσοι ἀνὰ πτόλιν ἀνρύαγαν
ἔσσονται.

ἔασονταί. δῆμον τε καὶ φροσύναι τε καὶ ὕβρεις.
εἰδέκεν ἡμερηνή, δῆμον κράτος ἐμπέδον ἔσαι.

ἥλιος ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνὰ τοῦ ἰχθῦς σφωφωμένον ἡλίοιο,
γῆς ἐν ὅσις γίνοιτο θοῶ δὲ νύκτα, τότε ἔσαι
πάσαις ἐν πολίεσσι πόρισασις. εἰδέκεν ἡὲν
γῆς κινήσειν πέδον ἰδρὸν, αὐτίκα πάσαις
δύφωβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε, καὶ ἄλλων
τε βράποδων, φθόρος ἔσαι ἀν' ἄσπεα καὶ κατὰ χώρας.

Τὰ νεωστὶ δὲ ῥημένα.

ὥδ' ἡ τῆς σαπφούς εἰς ἀφροδίτην.

Ω ποικιλόθρον' ἀθανάτ' ἀφροδίτα
παῖ διὸς δολοπλεκές,
λίστομαί σε μή με ἀάσῃαι,
μηδ' αἶψ' ἔμοι δάμνα πότνια θυμῶν.
ἀλλὰ τόδ' ἐλθέ ποικιλάτ' ἔρωτα
ταῖς ἐμὰς αὐδάς αἰοῖς.
ἀποτ' ἐκλυδὺς, παρὸς δὲ
δῶμον λαιπῶσα χρύσειον
ἦλθες ἀρ' ἢ ἑσπέρου ἔξασα.
καλοὶ δὲ σ' ἄγον ὠκέες σφουθόι,
ποδὶ γῆν μέλαιναν πλά δινούντες
πῆρ' οὐρανόθεν αἰθέρος δὲ μέσω,
αἶψα δ' ἰδρύνοντο. τί δ' ὦ μάκαιρα
μειδιάσας ἀθανάτῳ περσώπῳ
εἶρεστί δ' ἔλω' εἰ πέπνυθα
χευδενρο μαλιπεμόν.*
θελὼ γλῆσσαι μενόλα θυμῷ
ἄνα δ' αὖτε πείθω, σαγηνόδ' ὄν' ὠλότῃται

πὶς ὦ σαρπηφῶν δίκη . καὶ γὰρ
εἰ φύγει, ταχέως διώξει.
αἰδέετο δῶρα μὴ δέχεσθαι,
ἀλλὰ δώσει . αἰδέετο μὴ φιλεῖν.
ταχέως φιλήσει.

καὶ εἰκὲ δέλοισι, ἐλθέ μοι πινῶ,
χαλεπὰν δὲ λύσον ἐκ μέριμναν .
ὅσα δέ μοι τελέσαι θυμὸς,
σὺ δ' αὐτὰ σύμμαχος ἔσο .

Ἀνακρέοντος.

Πῶλε θρηϊκή, τί δή με
λοξὸν ὄμμασι βλέπνυσαι
νηλέως φύγεις ; δοκέεις δὲ
μηδὲν εἶδέναι σοφόν . ἴδι
τοῖ καλῶς κεν αὐτὶ τὸν χαλινὸν
ἐμβάλλοιμι, ἥνίκα σ' διέχων
στίφοιμι ἅμωι τὸ δῆμα ἑσθρόμω .
νῦν δὲ λαιμῶνα σ' τε βόσκει
κούφά τε σπινθῶσα παίηεις.
δεξιὸν γὰρ ἱππόσειρ' ἔλω
οὐχ ἔξεις ἐπεμβάτην .

Τ Ε Λ Ο Σ .

Α
Αγαθ
Αγλ
Απὸν
Απὸν
Αδελ
Αδελ
Αθλ
Αθλ
Αἰαν
ἄχα
Αἰαν
22
Αἰνέ
Αἰσέ
Αλίσ
Αλίσ
Αλίσ
Αμτ
Αμυ
Αμυ
Αμυ
Αμυ

INDEX RERVM,
quæ in hoc Florilegio
continentur.

Εἰς	Εἰς
Α Γα.θους ἀνδρας	Αναξιμελίδης ἄγαλ. 226.
ἐπιτ. 111.	Αναπήρους. 3:
Αγαθῶν ἀνδρῶν εἰκ. 172	Ανασασίς ἄγαλ. 239.
Αγλαοῦ ἄγαλ. 230:	Ανδρας οὐκ ἐπισήμιος
Αῶνας. 2.	ἐπιτ. 119:
Αῶνισαὶ σκωπῆ. 74.	Ανδρείους. 4:
Αῶνισαὶ ἐπιτ. 113:	Ανδρείους ἐπιτ. 114:
Αδελφούς ἐπιτ. 114.	Ανδρομάχης ἄγαλ.
Αδύατον σκωπῆ. 75.	228.
Αθλητῶν εἰκόνισ. 174.	Ανδρῶν ἀγαθῶν εἰκόνας.
Αθλητῶν ἀναθήμ. 241:	172.
Αἴαντος τῷ μεγάλου	Ανοήτως σκωπῆ. 75:
ἄγαλ. 230:	Αντρέποδοσιν. 7.
Αἴαντος τῷ λοκρῷ ἄγαλ.	Αντιστρέφοντα. 243:
229.	Απειλῶ. 7:
Αἰνείου ἄγαλ. 228.	Απόλωνος ἄγαλ. 226:
Αἰχίνος ῥήτορος ἄγ. 225.	230:
Αλιέας ἐπιτ. 114.	Απυλνίου τῷ μάγῳ ἄ-
Αλιέων ἀναθ. 241:	γαλ. 231.
Αλκμαίωνος ἄγαλ. 233.	Αρετῶ. 7:
Αμπελον. 2:	Αριστοτέλους ἄγαλ. 225.
Αμυμώνης ἄγαλ. 226.	Αρπαγας σκωπῆ. 75:
Αμωαράου ἄγαλ. 230.	Αρτέμιδος ἄγαλ. 231.
Αμωβύωνος ἄγαλ. 232:	Αρχαίους πινάξ ἐπιτ.
Αναθήματα. 3.	125:

Εἰς

Ἀσεβῆς.	8.	Γεωργῶν ἀνάδηματ.	
Ἀσελγεῖς σκωπῖ.	76.	244:	
Ἀστρολόγισ σκωπῖ.	76:	Γῆρας.	13.
Ἀσώριω.	8:	Γραΐας σκωπῖ.	78:
Αὐγῆς ἄγαλ.	227:	Γραμματικούς.	13:
Αὐλητάς.	8:	Γραμματικὸς σκωπῖ.	79:
Αὐλητὰς ἐπιτ.	127:	Γραψίδας.	14:
Αὐτάρκειαν.	9:	Γωαῖκας.	14:
Ἀφροδίτης ἄγαλ.	226:	Γωαῖκας σκωπῖ.	81.
227.		Γωαῖκας ἐπιτ.	129:
Ἀχαρίσιοι.	23:	Γωαῖκων εἰκ.	177.
Ἀχιλλεύς ἄγαλ.	231.		

Β

Βακχυομελῶν ἀνάδημα		Δάρεθς ἄγαλ.	229:
τα.	244.	Δελφὺς σκωπῖ.	81.
Βακχῶν εἰκόνας.	175.	Δείδρα.	15.
Βαλανεία σκωπῖ.	78.	Δηφόβου ἄγαλ.	225.
Βασιλέων εἰκ.	175:	Δημοκρίτου ἄγα.	227:
Βίον ἀνθρώπινον.	10:	Δημοθέους ἄγαλ.	225:
Βιργιλίου ἄγαλ.	233.	Δικαιοσύνη.	17.
Βραχεῖς σκωπῖ.	78.	Δίκην.	17.
Βρέφη.	12.	Δολίους σκωπῖ.	84.
Βρέφη ἐπιτ.	128.	Δούλοι σκωπῖ.	84:
		Δούλοι ἐπιτ.	136.

Γ

Γάμην.	12.	Δυσειδῆς.	81:
Γέροντας.	13.	Δυσυχίαν.	18:
Γέροντας ἐπιτ.	128:	Δυσώδεις σκωπῖ.	83:
Γόροντων ἀνάδηματ.		Δωρα σκωπῖ.	84:

Ε

244:		Εκθήνης ἄγαλ.	228:
Γεωργούς ἐπιτ.	125:	Ελάνης ἄγαλ.	228:

Εἰς

Ελπίου ἄγαλ. 228.

Ελειον. 19:

Ελπίδασ. 20.

Εντίλλας ἄγαλ. 229:

Επαίνους. 20:

Ερμαφροδίτου ἄγαλ. 227.

Ερμού ἄγαλ. 231.

Ερωντας σκωπ. 85.

Ερωτα. 21.

Ερωπικαίαιαθ. 249.

Εταρικήπινα ἀποφθίγ-

ματα. 262. *Et ferè in**toto septimo libro haben**tur.*

Εὐπικαί. 249.

Εὐεπίδου ἄγαλ. 225:

Εὐσιβειαν. 22:

Εὐτυχίαν. 23.

Εὐχαρίστο. 23:

Εὐχιν. 24.

Εχρούς. 24:

Ζ

Ζωα. 25.

Ζωγράφος σκωπ. 85.

Ζωγράφων εἰκ. 178:

Ζωω. 29.

Ζωών ἄγαλ. 178:

Η

Ηγεμόνας σκωπ. 85.

Εἰς

Ηλίου ἄγαλ. 241.

Ηρακλείου ἄγαλ. 232.

Ηρακλίδος ἄγαλ. 227:

Ηρίνας ἄγαλ. 227.

Ηροδότου ἄγαλ. 232:

Ηρώας ἐπιτ. 136:

Ηρώιδων ἄγ. κ. εἰκ. 186.

Ηρώων εἰκ. 181.

Ησιόδου ἄγαλ. 225:

Ηχίς ἄγαλ. 189.

Ηχώ. 29:

Θ

Θάλασσαν. 29:

Θαλάττης ἄγαλ. 189:

Θαλάττην. 30.

Θεούσ. 32.

Θεῶν ἀγάλματα. 190.

Θηρῶν αἰαθ. 249:

Θουκυδίδου ἄγαλ. 232:

Θυγατρίδας σκωπ. 85:

Θυμρίτου ἄγαλ. 230.

Ι

Ιαβρούς. 34.

Ιαβρούς σκωπ. 85:

Ιαβρούς ἐπιτ. 138:

Ιαβῶν εἰκ. 203.

Ιξούττος ἐπιτ. 139.

Ιουλιανού ἄγαλ. 239.

Ιουλιανού ἡνιόχου ῥου-

σίων ἄγαλ. 240.

Εἰς

Εἰς

90. Μιτρυανί. 42. Οὐλα. 212.
 140. Μιλιαριον σκωπῆ. 93: Ορνεῖς. 49:
 252. Μίλωνος ἄγαλ. 229: Ορνεῖς ἐπιτ. 134:
 231. Μῖσος. 42. Ορχησάς. 8:
 90. Μνήμην. 42. Ορχησάς σκωπῆ. 94.
 237. Μοιχοῦς ἐπιτ. 141. Ορχηστῖδων εἰκ. 212.
 239. Μυσίριον. 42. Οὐρανίου ἄγαλ. 238:

Ν

Π

Ναυαγῆσαντας ἐπιτ. Παιδιαν. 51.
 141. Παζόντων αἰαθ. 257.
 Ναυητῶν αἰαθ. 256: Παλεφάρυ ἄγαλ. 225:
 Ναύριον. 43. Πανθόου ἄγαλ. 230.
 Ναοῦς. 42: 209. 256. Πανούργιοι. 51:
 Ναυπλίαν. 44: Παραμυθίαν. 51:
 Ναυτῶν αἰαθ. 256: Πάριδος ἄγαλ. 229.
 Νέος κῆνέας ἐπι. 149: Παροεισὴν σκωπῆ. 98.
 Νῆας. 46. Παύδα. 52.
 Νῆσοις. 46. Παχεῖς σκωπῆ. 94:
 Νίκης ἄγαλ. 209: Περικλέους ἄγαλ. 227.
 Νομικοῦς σκωπῆ. 93: Πηγάς. 213.

Ξ

Πηλὴν.

Ξενοδοχεῖα. 209: Πινδάρου ἄγαλ. 232:
 Ξενοφάντος ἄγαλ. 232: Πλάτωνος ἄγαλ. 227.
 Ο Πλατῖα σκωπῆ. 96.

Ο

Οδυσσεύς ἄγαλ. 228: Γλυκυῶντας. 53.
 Οἶκω. 210. Ποιητάς. 53:
 Οἶνον. 48: Ποιητὰς σκωπῆ. 94:
 Οἰωνὸς ἄγαλ. 229: Ποιητὰς ἐπιτ. 155.
 Ορκηγοῦς σκωπῆ. 94. Ποιητῶν εἰκόνας. 214.
 Ομήρου ἄγαλ. 231: 233. Ποιμενίας. 56:

• IIII

Εἰς		Εἰς	
Ποιμνίας ἐπιτ.	164.	Ρητόρων εἰκ.	221.
Ποιμνίων ἀνάθ.	257.	Ροδίων ᾧ ἡλίῳ ἄγ.	241.
Ρόλεις.	57:216:	Σ	
Πόλεις ἐπιτ.	164:	Σαπφούς ἄγαλ.	226.
Πόλεμν.	57.	Σαρπηδότος ἄγα.	230:
Πολυείδης μάντιος ἄγα.	225:	Σιμωνίδου ἄγαλ.	225:
		Σιωπὴν.	62:
Πολυξένης ἄγαλ.	229.	Σκεύη.	220:
Πολυτεχνεὶς σκωπ.	97.	Σοφίαν.	63.
Πομπηίου ἄγαλ.	233.	Σπληνός ἄγαλ.	227:
Πονηρούς.	60:	Στρατιωτῶν ἀνάθ.	258.
Πονηρούς σκωπ.	97.	Σύγκρισιν.	63:
Πονηρούς ἐπιτ.	164:	Συμποτικὰ ἀεισμοπα.	
Πορδὴν σκωπ.	98.	σκωπ.	100.
Ρόρνας.	61.	Σωφροσύνην.	63:
Πορφυρίου ἄγαλ.	233:	Τ	
Πορφυρίου, μέδους ἐνέ		Ταχυγράφων ἀνάθ.	259:
τῶν ἄγαλ.	239.	Τερπάνορος ἄγαλ.	227.
Ροσειδῶτος ἄγαλ.	226.	Τιμῶ.	64:
Ροζαμνός.	61:219.	Τολμηροὺς σκωπ.	105.
Προάσεια.	219.	Τραγωδίας.	88.
Πτωχούς.	62:	Τύχην.	64:
Πτωχοὺς ἐπιτ.	164:	Υ	
Ρυσσάρχης ἄγαλ.	227:	Υβρις σκωπ.	105:
Πύρρου τῷ νεοπτόλεμν.		Υἱὸς καὶ θυγατρός ἐπιτ.	
ἄγαλ.	226.	165:	
Πύρρου ἄγαλμα.	229.	Υπρόψαν.	67.
Ρ		Φ	
Ρήτρεις σκωπ.	98.	Φαυσίνης ἄγαλ.	237.
Ρήτρεις ἐπιτ.	165.	Φαυσίνης μέρους περσ-	

Εἰς

Εἰς

νων ἄγαλ.	239:	Φιλοσοφίαν.	70.
Φειδωλῶς σκωπ.	106.	Φρόνησιν.	70:
Φορέκιδου ἄγαλ.	232.	Φροντίδας.	70:
Φημην.	67.	Χ	
Φθονοῦς σκωπ.	108.	Χαριδμήμον ἄγαλ.	229:
Φθόνον.	67:	Χερωνακτῶν ἀνάθ.	260:
Φιλαργύρης.	68.	Χρόνον.	71.
Φιλίαν.	68.	Χρύσου ἄγαλ.	226:
Φιλοσόφης.	68:	Χωλῶς σκωπ.	109:
Φιλοσόφης σκωπ.	108:	Ω	
Φιλοσόφης ἐπιτ.	167.	Ωραῶ.	71:
Φιλοσόφων εἰκ.	222:	Ωρολόγια.	223:

*Index auctorum, quorum Epigrammata
in hoc florilegio habentur.*

A ββιανῶ. 25.30.	254.:245.:247:
75:98:100:	249.255.257:264:
Αγαθίου. 30.58.:64.	265.269.:270.:
65:87:125:128:	271.:
133.135.140.161:	Αδδαίου. 29.
172:212.	Αδδαίου μυτυληναίου.
Αγαθίου χολῶσι. 4:23:	143.
45:51.57:66.90:	Αδδαίου μακεδόνος. 246:
91.102.103.112.	Αδδαίου, ἡ. 2:4:5.
114.130:132.139:	Αδδαίου. :6:7:8.9:
141.149:150.153.	10.:11:12.:16.:
173.175.177:184.	17.:18.20.:21.:22:
204.207.208:210:	23.:24.26:27:28.
217:218.219.223.	28:29.:30.31:32:

34:36.:37:38:39: 220.:221.222.223:
 41:42.46:47.48. 224.242.245.297.
 50:51:52.:53.:54. 249.251:255.:
 54:55.56.:57.60: 257.:259.:260.
 61:62:63:64.:66.: 262.263.281.:282.
 67.68.:69.:70.:71.: Αδριανου βασιλέως.
 74:75:76.:77:79: 42:
 80:81.:82.:83.:84.: Αδριανου Καίσαρος. 58.
 85:87:89:91:92: Αθηνόδωρου. 147:
 93.:94.95:96.97: Αἴπιδος. 255.
 98:100.102.103.: Αἰμυλιανου. 134.178:
 104.:105.118.110. Αἰμυλιανῶς νικητέως. 43:
 111.:113.116: Αἰχύλου. 116.
 117.:118.:119: Αλεξάνδρου. 121.253.
 120.121:122.:123. Αλεξάνδρου αἰτωλου.
 127.:128.:129.: 191.
 131.:133:134.: Αλέξιδος. 244.
 135.:136.:137:138 Αλκαίου. 6:9.28:49.
 139.:140.142.143. 100.116.132.147:
 145.146.147.149: 156:157.163.174:
 151:152.:154.160 194.197:
 161.162.164:166. Αλκαίου μεσσηνίου. 6.
 :172.173:174:176. 155.
 177.:178.:179: Αλφειου. 196.
 181.:184:185.: Αλφειου μυτιλωναιου.
 186.187.:188: 6:9:48.53:59.115.
 191:193:195.201: 253:
 202.:203.207:209. Αρμενου. 82.88:91:
 :211:112.213.: 93.97.98.99.:107:
 214.215:216.:217 108:

ΑΜΜΟΝ
 ΑΝΑΚΡ
 177
 ΑΝΤΟΧ
 ΑΥΠΠ
 12.
 23.
 36.
 47.
 76.
 114
 126
 137
 147
 156
 161
 168
 186
 196
 215
 248
 259
 ΑΥΠΠ
 ΚΕΩ
 58
 15
 ΑΥΠΠ
 ΑΥΠΠ
 43
 ΑΥΠΠ

Αρμονίδου. 82. 45. 54. 126: 130:
 Ανακρίοντος. 114: 141. 139. 155: 158: 159:
 177: 178: 289. 179. 191: 193: 248.
 Ανπόχου. 75: 98. 252. 258.
 Αντιπάφου. 2. 3. 7. 9. Αντισίχ. 199:
 12. 13. 15: 18: 21.: Αντωνίχ αρχίχ. 59. 60.
 23.: 26. 30: 32. 32: Αντιφάνχ. 19: 43. 52:
 36. 38.: 41. 42: 44: 80: 106. 249.
 47: 48.: 50: 59. 68. Αντιώλου. 4. 16: 23.
 76. 83: 101. 108: 25. 26: 31. 32. 35:
 114: 116. 124: 125: 42. 47. 48: 50. 52:
 126: 128: 131: 135: 53: 57. 58: 61: 129.
 137. 138. 140: 146.: 137. 145: 188. 258:
 147: 148: 149. 152: 274: 276.
 156. 157: 159.: 160: Αντιώλου βυζαντίου.
 161. 162. 166: 167. 15: 29: 35. 44: 47.
 168.: 177. 179.: 187. 223.
 186.: 190. 192: 194 Ανύτης. 28: 32: 117:
 196: 212: 213. 214: 119. 152. 153: 154:
 215. 218. 241. 247. 166: 197: 198. 200.
 248: 249. 254.: 201. 213: 258.
 259: Απλιναρίχ. 80. 84.
 Αντιπάφου Σεσαλονι- Απλωνίδιχ. 7. 12. 17:
 κέως. 29. 47: 54. 55: 19. 20: 44. 48. 49:
 58: 63: 70: 96: 100. 52: 57. 67. 63. 65.
 151: 158: 280. 101. 114. 115: 120:
 Αντιπάφου Σεπάλχ. 45. 136: 145: 166: 173:
 Αντιπάφου μακεδόνος. 199. 243:
 43: 188: Απολλωνίχ σμυρναίου.
 Αντιπάφου σιδωνίου. 198:

58. Δημηδίου. 97: Ερμωκρίωνος. 3:16.
 17:18. Δημηκρίων. 192. Ερμωῦ τῆ ὑπομεγίστου.
 35:59. Διογλίους ἐπισκόπου α- 287:
 36:144. μισοῦ. 150: Ερυκίου. 4.56:115:
 1336. Διοδώρος. 24.115.123. 135.144.158.198.
 124.128:147.152. 199.
 205:249: Εἰσοῦσκα μεσσηνίς. 143:
 Διοδώρος σαρδιανοῦ τῆ Εὐχλίδης. 215.
 Διοπέριτος. 20: Εὐκλίδης. 57:179.191.
 Διονυσίου. 6.12:163: 192.
 Διονυσίος σοφιστοῦ. 279. Εὐκλείδου. 287.
 79:127. Διονυσίος κυζικίω. 168. Εὐόδου. 184:185.
 136. Διόκριδος. 179: Εὐπιδίος ἀθηναίου.
 136. Διοσκορίδου. 62.88: Εὐτολμίας. 133.150.
 176:180. 115:117.119:125. Εὐτολμίου ἰλυσσίου.
 129:131:136.:141 258.
 58:115. 158. Z
 107:25. Διοπίργου. 2.115.120: Ζανού. 174:
 116:142. 164.165:190. Ζηλωτοῦ. 64:
 246:171. Δούριδος ἐλεάρι. 59: Ζωιοβίος χερμαπικῶ.
 Ε 216
 171. Εκαταίου θασίς. 129: Ζωοδότου. 22:
 171. Επζόνου. 61. Ζωνᾶ. 16.50.251:
 2115. Επζόνος θεσσαλονικέως 254.
 13.49. Ζωσίμου. 252.
 138: Ερατοδέντης. 150.256. Ζωσίμος θασίς. 43.253.
 236. Ερατοδέντης χολαστικῶ. Η
 236. 2172: Ηγησίππου. 112.126:
 8:216. Ερμωδώρα. 67: 258:
 179. Ερμωδωρου. 191. Ηδύλουν. 86:248:

Κωμικὰ χαρτυλαίου.
 Καλλικῆρου. 87: 219.
 Καλλιμάχου. 42.55: Κωμικὰ χολασικ. 178.
 112.113:114.12Γ. Δ
 125.126:132:135: Λεοντέως. 28.
 141:142.149:151. Λεοντίου. 137:210.
 160.164.:170:186. 272:
 280: Λεοντίου χολασικῶ. 133.
 Καλλινίχ. 15.24. 139.165.172.:200.
 Καλλίχ ἀρχίου. 97: 203.207.:
 Καρπυλίδου. 22: Λέοντος φιλοσόφου. 2.
 Καρφυλίδου. 111: Λεωνίδου. 3.:15.17.21:
 Κόρεαλίχ. 98: 28.32:33.38:45.
 Κλωδιανού. 205: 53:56:78:82.85.
 Κορνηλίσ. 184: 88.100.112:117:
 Κορνηλίσ λογγίνχ. 246. 121.: 123: 124.:
 Κοσμᾶ μηχανικῶ. 184: 125.126:129.:132.
 Κράτητος ἑκτικῶ. 10: 140:141.:142.
 Κράτητος τῆ. φιλοσόφχ. 144:145.146.147:
 10. 148.:151.153:154:
 Κριναγόρχ. 5.6:23.27. 157.:158:161.162
 29:30:51:56.63. 164.165:166.170:
 123:124.135.150: 179.191.193:195.
 164:173.175:194: 198.: 202.: 215:
 203:257.281. 241: 245.: 248:
 Κυλληνίχ πεπαινοῦ. 46: 252.254.255:257:
 Κυρίλλου. 37: 259.261.263:
 Κύριχ ποιητοῦ. 133.207: Λεωνίδου ταξαντίου. 7.
 Κύριχ ἀρχ. ὑπάτων. 212. 47.143.192.215.
 213. 253:

Αεωνίδου ἀλεξανδρείας. Μακεδόνος. 57.
 250.: Μάρκου ἀρχιεπισκόπου.
 Αολλίου. 123: 45.279:
 Ασκιανδ. 8:10.11.19: Μάρκου νεωτέρου. 58:
 22:23:32.36:42. Μαριανοῦ χορηγιστοῦ.
 53.64:65:66:70: 194:208.211.219:
 75.80:83:96.97: Μελεάχου.21.49.112.
 104.128.189.191: 120:126:130.132:
 199.246:256: 153.:155.161.
 Αουκλίου. 9:13.31: 186.196.259.262.
 34:74.:75.76:77. :263.:264.274:
 78:79:80:81:82. 275.:
 84.85.:86.87.88.: Μενάνδρου. 114:
 89.90.:91.:92:93.: Μενεράττου. 13.
 94.:95.:96.:98.: Μενεράττου σμυρναίου
 99.105.:107.:108.: 70.
 256:276: Μεσομήδου. 221:
 Μ ΜΗΤΡΩΟΥ. 10:174.
 Μάγνου ἱατροῦ. 203. Μιμνόςμου. 71.
 Μαικίς. 47:194.201: Μιχαηλὶς χειρμαπκῆ.
 243.279.: 220.
 Μαικίς καὶ Ἰνῶν. 243. Μισάλλου. 3.42:139.
 Μακεδονίου. 96.102.: 152:
 128.218: Μνησάλλου. 116.153:
 Μακεδονίου ὑπάτου. 15. 155.254.
 20.42.79.82:102: Μνησάλλου. 258.
 103.107.174.207: Μουσικῆς. 7:
 210.241.242:244. Μόσχου. 22.194:
 255:256:257:265: Μυείνου. 78:164:
 266.268:269. Μυροῦς. 241.
 Νεῖλον

Νεῖλον
 Νόρ
 Νέστ
 Νικα
 Νικα
 Νικα
 Νικα
 77
 ΝΙ
 10
 28
 Νικη
 Νικη
 19
 Νικη
 24
 Νικη
 Νοα
 240
 240
 240
 21
 Οἰνο
 Οἰνο
 Οἰνο
 14
 Οἰνο
 Οἰνο

Ν

Π

Νείλχ χολαπικόν. 200. Πακράπτον. 148. 261.
 Νόρωνος. 121: Παλλαδά. 4: 9: 10. 11.
 Νέστος. 27. 62: 63. 13: 14.: 29. 30. 31.:
 Νικαινέτου. 144. 193: 33. 34: 36: 37. 50:
 Νικάνδρου. 119. 51: 52. 53. 60: 61.
 Νικέρχω. 33. 61. 74: 62: 64.: 65.: 66. 67.:
 77. 78.: 86: 87. 90. 70: 71. 75: 77: 80.
 91: 92. 93: 98. 100. 81. 82: 84: 85.: 87.
 104: 106: 129: 247: 89: 90. 93. 94: 97.
 280: 101: 102.: 105.:
 Νικηράτου. 49. 107.: 109.: 121:
 Νικίου. 28: 79: 153: 133: 196: 209: 220:
 193. 213: 247: 258: 272.
 Νικεδήμαν ήρακλεώτου. Παμφίλου. 154:
 243: Παρμενίδου μακεδόνος.
 Νικεμήδισ. 34. 7.
 Νοσίδος. 120: Παρμενίωνος. 5. 37:
 104. 118: 138: 151:
 Ξενοκράτους. 193. 196: 197. 2180.
 Ξενοκρίτου. 147. Παρμενίωνος μακεδ-
 Ξενοφώντος σμυρναίου. νος. 9:
 213. Παύλου. 123: 127:
 Ο Παύλου σιλωπαρεί. 8.
 Οϊνομάου. 206. 12: 21: 46. 50. 63.
 Ομήρου. 127. 102: 112. 150. 152.
 Ονέσου. 8. 30: 101. 155: 161. 175. 177.
 146: 280: 185. 204. 205. 210.
 Ονέσου Κορινθίου. 59.: 211. 220. 247. 253:
 Ορφέως. 287: 255. 258. 260. 264:
 **

265.:266.:267.: Σ
 268.:271.285. Σαβίνου. 246.
 Πειπάνθρου. 118. Σαμιου. 151.222.
 Πείρου. 198: Σαπφούς. 114.132:
 Πόρσου. 124:144: 289.
 167.202. Σαραπίωνος. 120:
 Πινυρῦ. 160: Σατύριον. 252.
 Πλάτωνος. 7:15.16: Σατύρου. 45:52:189.
 54:68.71.117.121: 194.
 141:169.:171.190: Σατύρου θύμης. 45.
 195:197.199:200. Σεκουίδου. 27:47.
 205:206.246: 196.
 Πλάτωνος νεωτέρου. 3: Σηκαίου. 280.
 206. Σιμμίον. 155.254.
 Πολέμωνος βασιλέως. Σιμωνίδου. 2:61.113.
 205: 116:118.119.123.
 Πολλιανού. 94: 141:148:151.158.
 Πολυαίνου. 25. 159.166.175.178:
 Πολυστράτου. 118. 195.198.211:219.
 Πομπηίου. 58:209: 256.258.263.
 Πομπηίς νεωτέρης. 130: Σπενσίωπου. 171.
 Ποσειδίωπου. 10:128. Στατυλλίου. * 143.
 141:176:185.203: Στατυλλίου φλάγκου.
 264:276. 24:52.142:195:
 Πτολμαίου. 38:126: 243:
 Πωλιανού. 106:188: Στράτωνος. 61.76.86.
 Ρ 100:196.
 Ρουφίνου. 276:277.: Σωκλής χολαστικῆς. 203.
 278.: Σωκλείου φιλοσόφου.
 Ρούφου δομεστίκου. 276. 177.:

Σωφ
 ἰδρ
 12
 Σωφ
 20
 Τιβ
 Τιβ
 Τιμ
 Τρα
 Τρύφ
 Τρωί
 174
 Τυλλ
 195
 Τυλλ
 Τυμ
 152
 Φακ
 Φακ
 Φαν
 Φιλίπ
 16

Σωφρονίου πατριάρχου 25:26.27:30:35.
 ἰεροσολύμων. 112: 43:44.48:49:54.
 123.209: 57:59:80.101.
 Σωφρονίου πατριάρχου. 113:115:123.130.
 209: 143:174.181.182.
 Τ 183.187.:192:193:
 Τιβερτίου. 26. 196.199.222:241:
 Τιβερτίου ἱλκ. 25. 242.243.244:245:
 Τιμωνος. 78. 248.249.251:256.
 Τραϊανοῦ βασιλέως.82: 259:260:261.
 Τρύφωνος τῆς δῆμοις.31. Φιλίππου Μακεδόνης.
 Τρωίλου γραμματικῶν. 180:189:
 174: Φιλοδήμου.24.31.131.
 Τυλλίου γεμίνου. 18: 198:241:272:273.:
 195.219. 274.
 Τυλλίου λαυρέα. 160: Φιλοστράτου. 184.
 Τυμνέω. 117.132: Φίλωνος. 13:
 152:198: Φλάκκου. 145.
 Φ Χ
 Φακίνου. 117.154: Χαερήμονος. 118:
 Φακέλλ. 146. Χρυσόδωρος. 111.
 Φανίς. 35: Χρυσόδωρος ποιητοῦ Θη-
 Φιλίππου.2:3:6.8:15: βαίς κοπίτου.225.
 16.17:18:19.:24: usque ad 240.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ABCDEF GHIKLMNOPQRSTVXYZ
AA BB CC DD EE FF GG HH II KK
LL MM NN * * *.

*Omnes quaterniones, prater * *. duernionem.*

APVD ALDI FILIOS,
VENETIIS. MDLL

5818121

XXVZ
II KK

XXVZ
II KK

3,

